GOTTLIEB CHRISTOPH. HARLESS

CONSILIARII AVLICI ET P. P. O. IN VNIVERSITATE LITTERARVM ERLANGENSI

BREVIOR NOTITIA

LITTERATVRAE GRAECAE

IN PRIMIS

SCRIPTORVM GRAECORVM

ORDINI TEMPORIS ADCOMMODATA

IN VSVM

STVDIOSAE IVVENTVTIS

LIPSIAE

IN LIBRARIA WEIDMANNIA

CIƆIƆCCCXII

AVGVSTISSIMO ET POTENTISSIMO

REGI AC DOMINO

DOMINO

MAXIMILIANO JOSEPHO

REGI BAVARIAE REL. REL. REL.

REGI AC DOMINO SVO

LONGE INDVLGENTISSIMO

PATRI PATRIAE LENISSIMO

eſt, lenitate animique magnitudine, ſi errauero, meae audaciae, aut potius maximae erga TE reuerentiae atque venerationi ignoſcas indulgentiſſime.

Ego vero deum precor, vt TV cum Familia TVA Regia, omni felicitate abundans, diu adhuc viuas floreasque, et vltimam vitae humanae metam ſaluus ſoſpesque conſequaris. TVAE autem fidei ac tutelae vt me meosque habeas commendatos, ſupplex oro TE obſecroque. Sum

NOMINIS TVI

AVGVSTISSIMI AC POTENTISSIMI

CLIENS DEVOTVS

GOTTLIEB CHRISTOPHOR. HARLESS.

AEQVO ERVDITOQVE LECTORI

S. D. PL.

GOTTLIEB CHRISTOPH. HARLESS.

Ad breuiorem hanc Notitiam in vſum ſcholarum edendam a viris quibusdam doctis, praeſertim a cel. *Müllero*, Rectore ſcholae Cizenſis digniſſimo de litterisque antiquioribus optime merito, excitatus, quomodo in illa conficienda verſatus ſim, paucis declarabo. Ea igitur, quae in Introductione in hiſtoriam litteraturae graecae atque in Supplementis latius exponenda duxe-

duxeram, hic, vti in Breuiore Notitia litteraturae romanae feceram, non modo contraxi, omiſſis, quae aut diſcipulis nondum adeo neceſſaria ſcitu viderentur, aut a doctoribus, ſi qui huncce libellum, quem iunioribus ſuis auditoribus commendarent atque copioſius explicarent, dignum iudicarent, commode poſſent ſuppleri; ſed etiam alia ratione breuius narraui, et vbivis fere, mentione aliorum librorum, praecipue recentiorum editionum, quae quidem interea in manum notitiamue meam venerant, facta, inſigniter auxi. Ordinem tamen, quo in Introductione mea vſus ſum, ſeruaui, vt cum auditores, tum maxime doctores, ſi maius illud opus ad manus haberent atque conſulere vellent, id facilius conferre, et, ſi placeret, plura interdum poſſent ex eo haurire. Ideo, et potiſſimum, quia breuitati, ne moles libri in tabernis librariis augeret pretium, cum

primis

primis ſtudui, lectores rarius ad illud et ad Fabricii Bibliothecam graecam, a me editam, ablegaui. Vt autem liber a mendis typographicis liberior prelo exiret, corrigendorum vitiorum ab operis commiſſorum curam pro ea, qua floret, humanitate ſuscepit cel. *Schaeferus*, Profeſſor Lipſienſis, qui in hoc litterarum genere diu verſatus et, multis iam auctoribus graecis egregie editis, magnam conſequutus eſt nominis famam. Atque eius ſollertiam ac diligentiam animique intentionem in corrigendis erroribus typographicis lectores mecum laudaturos eſſe, iure ſperare ac ſpondere poſſum. Quae adhuc, licet omni cura adhibita, ſuperſunt vitia, ea, reor, facile animaduertet et emendabit lector. Idem V. C. ſingulis fere paginis haud paucas editiones recentiſſimas, quae in meam nondum venerant notitiam, aut alia, quae notatu vtilia videbantur, tam in contextu,

quam

quam in notis apte docteque inseruit. Alia, quae addi possent, postea deprehendi; sed veritus, ne, dum ea in adpendice congererem, molestus fierem, et latius extrauagarer, ea in praesenti praetermittere malui. Tu vero, L. B. hoc Catone contentus, lubenter accipias hoc opusculum, mihique, ubi errauerim, benigne ignoscas velim. Vale, et vt mihi meisque conatibus fauere pergas, Te etiam atque etiam rogo oroque. Scr. Erlangae ipsis Nonis Octobr. cIↄIↄcccxII.

PROOE-

PROLEGOMENA.

1. De origine et antiquitate linguae graecae, de eius praeſtantia, ſuauitate atque vbertate orationis, et quam vtile atque neceſſarium vel hodie cuilibet, qui vltra plebem ſapere cupiat, ſit curatius illius ſtudium, non eſt, quod poſt operam doctiſſimorum hominum *) et multa eaque ſplendida, tam antiquioris quam recentioris aetatis exempla vberius disputemus. Atque ad ipſius linguae latinae, a graeca maximam partem ortae, ſcientiam interiorem, et ſolidam latinorum poetarum potiſſimum atque oratorum, quorum magiſtri fuerant Graeci, intelligentiam permultum confert perpetuum auctorum graecorum ſtudium, quamquam haud defuerunt, qui id haud omnino neceſſarium eſſe perperam contenderent.

2. Vt autem omnes res humanae ſua habent fata, et, a tenuibus profectae initiis, ſenſim ſenſimque creſcere, dein, quando per quosdam gradus ad faſtigium peruenerunt, modo paullatim, modo ſubito decreſcere, ſuamque priſtinam dignitatem

*) Nubem librorum, in quibus de vſu, praeſtantia et neceſſitate linguae graecae diuerſimode agitur, excitatam reperies in Catalogo bibl. *Bünau.* tom. I. p. 636 ſqq. in *Jo. Simonis* Introductione — in L. Gr. ſect. I. §. 7. in *Lawätz* Handbuch für Bücherfreunde, vol. I. part. 1. p. 393 — 399. aliosque in libris mox citandis laudaui VV. DD. in hoc litterarum genere verſatos, quibus add. *Car. Gottlieb Anton* in progr. Gründe zur Empfehlung der griech. Sprache. Görlit. 1809. 4.

tatem ſuumque ſplendorem amittere ſolent; ita quoque lingua graeca et artium ac litterarum cultura vel fortunae caſu, vel mutatione rerum publicarum facta vel aliis de cauſis ſuas habuerunt viciſſitudines atque periodos. Namque *prima* aetas fuit plerumque rudis et infantia ac pueritia linguae. Ante Homerum quidem plures perhibentur fuiſſe, qui carmina conderent; ſed vel plurimorum nomina tantum ſuperſunt, vel carminum, quae adhuc ſub quorumdam nominibus circumferuntur, notitia vaga eſt incertaque. *Altera,* ſplendidiſſimorum ingeniorum feraciſſima, aetas, quae iuuenilis, dein virilis dici poteſt, ab Homero vsque ad Alexandrum M. duci poteſt. At haec aetas commode in quatuor diſpeſcitur claſſes, ſcite docente et vberius ſuam exponente ſententiam cl. *Auguſto Matthiae,* Directore Gymnaſii Altenburg. *) In prima, ab Homero vsque ad illud tempus, quo primum proſa oratio exculta et litterarum ſtudium Athenas illatum eſt, poeſis, primum epica, tum gnomica et de natura rerum mundique origine ſigmenta exornans, (in qua tamen vtraque prima philoſophiae ſemina iacta fuerant,) denique lyrica vnice propemodum fuerunt celebratae. Secunda igitur aetas initium capit ab inuento et iam inualeſcente proſae orationis vſu. Primorum tamen illius auctorum oratio, numeris quidem verſuum ſoluta, parum a poetica diſcrepabat dictione; tum vero per Herodotum in tertia periodo ab Olympiade fere 80. vsque ad Athenas a Lyſandro captas vires ſumſit, et hiſtoriae ſtudium effloruit. In hac apud Athenienſes potiſſimum philoſophia, ab auctoribus maxime Anaxagora et Socra-

*) In proluſione de hiſtoria litterarum graecarum ſecundum aetates et tempora ſua deſcripta; recuſa in eiusd. V. D. Miſcellaneis philologicis, vol. I. part. 2. p. 217 ſqq. Altenb. 1803. 8.

Socrate emendata, et Socratis disciplina quam plena fuerit ad fructum, ad morum emendationem, ad ſaniorem orationis et philoſophiae culturam, ſatis conſtat: nec non eloquentia, quam etiam Sophiſtarum ſtudia, e Sicilia et Magna Graecia primum Athenas illata, aluerunt, atque poeſis dramatica, praeſertim tragica, enatae ſunt atque adultae. In quarta denique periodo ſummi oratores et acutiſſimi philoſophi exſtiterunt, et comoedia noua orta et ingenio arteque Menandri ac Philemonis in ſequenti periodo ad faſtigium paene euecta eſt: contra tragica poeſis paene obmutuit, et in hiſtorica arte vnus fere Xenophon eminuit. Litterae tamen cum fructu in alias etiam oras, cum primis in Siciliam ac Magnam Graeciam, immigrarunt. *Tertia* aetas ſequuta eſt a temporibus Alexandri M. ad tempora Auguſti imperatoris. Exſtincta libertate Graecorum flos periit eloquentiae. Initio quidem viguit adhuc aetas linguae graecae virilis. Senectus tamen coepit paullatim imminere. Attamen Ptolemaeorum inprimis cura, muſeo Alexandriae inſtituto et bibliotheca copioſiſſima inſtructa, excitata ſunt multorum hominum ſtudia et reuocata ad litterarum ſeueriorum non minus quam manſuetiorum amorem; et ortum eſt atque incrementum accepit genus criticorum, grammaticorum et litteratorum. *Quarta* aetas ab Auguſti temporibus vsque ad Conſtantinum M. protulit quidem ſplendida quaedam ingenia et praeſtantes hiſtoricos atque poetas, at paucos: contra obmutuit vera eloquentia, ſobria philoſophandi ratio transiit in nugas aut inutiles controuerſias, et illa tempeſtate priſtinus flos ſermonis atque elegantiae atticae ſenſim ſenſimque periit; qui in *quinta* aetate a Conſtantino M. imperatore vsque ad Conſtantinopolin a Turcis expugnatam ſiue ab a. Chr. 306. vsque ad a. 1453. ſenſim magis defloruit et paene exſtirpatus eſt, et triſtiſſima ſenectutis in-

grauefcentis cognofcitur facies. Paucorum tamen ftudio operaque factum eft, vt vmbra quaedam antiquae fapientiae graecae remaneret, nec omnis humanitatis fenfus amitteretur. Quum plures quoque docti viri, vt fummam calamitatem mortemque effugerent, in Italia tutum portum quaererent et inuenirent; eodem fcientiam atque amorem litterarum graecarum transtulerunt eumque exemplo atque difciplina nutriuerunt. Quare nova lux in Italia et deinceps in reliquis imperii occidentalis terris effulfit. Hunc equidem ordinem, quod ad enarrationem vitarum et fcriptorum profanorum auctorum fpectat, (nam vt fcriptores facros atque ecclefiafticos a reliquis feiungerem, melius mihi vifum eft,) in conficiendo hoc libello retinui. Alii alium ordinem funt fequuti.

3. Hiftoriam fataque linguae graecae et vitam auctorum graecorum atque librorum varii generis, ab illis compofitorum, cum deperditorum, tum inprimis fuperftitum, horumque editionum multi viri docti diuerfa ratione ac fortuna, modo copiofius atque diligentius, modo breuius leuiusque, enarrarunt. E multis primum nominabo tantum quosdam, Georg. Cafpar Kirchmannum, Laur. Ingew. Elingium, Valent. Erneft. Loefcherum, Jo. Meurfium, Mich. Langium, Laur. Lundium, Gerh. Jo. Voffium, Dan. Georg. Morhof, Auguftinum Bifchof, Tanaquil Fabrum, (le Fevre,) Laur. Reinhardum, Jo. Erneft. Immanuel. Walchium, J. G. Hauptmannum, Beniam. Hedericum, J. J. Efchenburg etc., ut eos omittam, qui in hiftoria vel antiqua, vel theologiae, iuris, artisque medicae exponenda, vel in fpecie de fcriptoribus ecclefiafticis, ex. gr. Baronius, du Pin, Caue, Oudinus, Ceiller, Schroeckh, Gothofr. Lumper etc., vel in hiftoria philofophiae enarranda, ex. gr. Thomas Stanlei, Jo. Jonfius, Jac. Brucker, Radulph. Cudworth aliique, vel in Lexicis eruditorum,

rum, ex. gr. Petr. Bayle, Jac. Ge. de Chaufepié, Joecher, Adelung etc. de fcriptoribus graecis itidem egerunt. Tum potiores ac recentiores, qui hiftoriam litteraturae graecae vel ex inftituto concinnarunt, vel cum hiftoria aliarum linguarum gentiumque coniunxerunt, paullo copiofius indicabo. Agmen ducat:

Jo. Albert. Fabricius, D. Theol. et Profeffor Hamburgenfis, qui opus grande edidit, infcriptum: *Bibliotheca graeca, five notitia fcriptorum graecorum* etc. Hamburgi 1705 — 1728. 4. XIV voll. Plurima tamen volumina recufa funt, et primum quidem ibid. a 1708. et 1718. 4. Conf. *Herm. Sam. Reimari* de vita et fcriptis J. A. Fabricii commentar. Hamburgi 1737. 8. pag. 118—134. Nouam operis illius praeftantiffimi editionem, multis acceffionibus locupletatam, interdum immutatam, curare coepi, cuius volumen primum prodiit Hamburgi ap. Car. Ern. Bohn, 1790. mai. 4. vol. XII. a. 1809. reliqua voll. fi deus vitam viresque et meliora tempora concefferit, fubfequentur. Tum:

Georg. Chriftoph. Hamberger in *Zuverläffigen Nachrichten von den vornehmften Schriftftellern vom Anfange der Welt bis* 1500. tom. I—IV. Lemgov. 1756—1764. 8. Tomo I. docta copiofaque praemifit prolegomena, quae omifit in minore editione feu compendio quodam, at tamen hinc inde aucto, fuperiorum tomorum:

Kurze Nachrichten von den vornehmften Schriftftellern vor dem fechszehnten Jahrhundert, in einem Auszuge aus feinem gröfsern Werke. Lemgov. tom. I. 1766. tom. II. 1767. 8.

Bibliothek der griechifchen Literatur, von Jo. Chriftph. Fried. Schulz. Gieffae 1772. 8. Eiusdem *Zufätze zu feiner Bibliothek der griech. Liter.* ibid. 1773. 8.

Chri-

Christph. Saxius in Onomaſtico literario, ſiue nomenclatore hiſtorico-critico praeſtantiſſimorum omnis aetatis, populi, artiumque formulae ſcriptorum, — ab orbe condito vsque ad ſaeculi, quod viuimus, tempora digeſto. Traiecti ad Rhen. 1775—1790. mai. 8. VII. tom. Acceſſit Mantiſſa recentior onomaſtici liter. ſiue pars octaua nomenclatoris ſcriptorum —noviſſimorum, qui vel ſuperſtites adhuc ſunt, vel nuper deceſſerunt. ibid. 1803. mai. 8. — Priorum ſeptem partium epitomen, ſubinde emendatam, idem vir poſt fata quoque celeberr. edidit ibid. 1792. 8.

Ego ipſe edidi Introductionem in hiſtoriam L. Gr. Altenburgi 1778. maj. 8. — tum editionem alteram emendatiorem et auctiorem, tom. prior. ib. 1782. — tom. poſter. part. I. et II. ib. 1785. — Acceſſerunt Supplementa, tom. I. Jenae 1804. — tom. II. ib. 1806. maj. 8.

Christian. Dan. Beck commentar. de litteris et auctoribus graecis atque latinis, ſcriptorumque graecorum editt. Pars I. hiſtoriam litterarum graecar. et ſcriptorum graecor. complectens, ſect. I. Lipſ. 1789. 8.

Jo. Aug. Rienaeker in: *Handbuch der Geſchichte der griechiſcen Litteratur,* Berol. 1802. poſtquam in tribus prioribus ſectionibus litteraturam graecam paucis deſcripſit, tum hiſtoriam Graecorum, in ſex periodos diſtinctam, perſequutus eſt, in tertia autem ſectione de dialectis, alphabeto, pronuntiatione, accentibus et palaeographia gr. egit; in ſectione quarta hiſtoriam ſingularum partium graecae litteraturae ſecundum genera, horumque ſpecies in 14. capp. expoſuit, et in ſectione quinta recenſuit viros doctos, qui a ſaeculo ſexto vsque ad noſtram aetatem de ſtudio litterarum graecarum bene meruerunt. Vbique plures laudavit V. D. qui notitiam ſingularum partium dederunt vberiorem.

Biblio-

Bibliographiſches Handbuch der geſammten neuern, ſowohl allgemeinen als beſondern griechiſchen und römiſchen Litteratur. Von Georg Niklas Brehm. Erſter Theil. Allgemeine griechiſche und römiſche Litteratur, (in cuius partis pluribus ſectionibus multa collegit, quae ad hiſtoriam litteraturae gr. pertinerent:) Lips. 1797. *Zweiter Theil. Beſondere griechiſche Schriftſtellerkunde,* (in qua ſecundum ordinem ſcriptorum graecor. alphabeticum a littera *A* vsque ad *H* demum recentiores potiſſimum editiones ac verſiones, librique, qui ad interpretationem, emendationem aut illuſtrationem memoratorum auctorum faciant, recenſentur:) ibid. 1800. m. 8.

De *Guil. Dan. Fuhrmanni Handbuch der claſſiſchen Literatur der Griechen* etc. tom. I. Lipſiae 1804. 8. plura in Supplem. ad Introd. part. II. p. 281. ſqq. ſcripſi. Tom. II. ſect. I. Halae 1807. 8. ſect. II. Rudolſtadt 1808. 8. de graecis ſcriptoribus: de romanis in aliis duobus tomis agitur.

Jo. Gottfried Eichhorn in *Geſchichte der Litteratur von ihrem Anfang bis auf die neueſten Zeiten,* tom. I. *Göttingen* 1805. 8.

J. D. Hartmann edidit, ſed non abſoluit, *Verſuch einer Culturgeſchichte der vornehmſten Völker Griechenlands.* Lemgov. 1780. 1796. II. tom. in 8.

Memoratu dignus eſt: Catalogue raiſonné d'une collection d'auteurs claſſiques grecs et romains et d'ouvrages philologiques et critiques publiés en France et en Allemagne. Suivie d'une notice ſur la ſtéréotypie, par *F. Schoell.* Paris 1808. 8. II. voll.

De elementis l. gr. litterarumque forma, tam priſca, quam earum per ſingulas aetates mutatione aut diuerſitate, de earum poteſtate et valore, de accentibus, et vi vſuque particularum, de dialectis, de pronuntiatione aliisque quaeſtionibus gram-

grammaticis, ipſisque Grammaticis, Lexicis *), Scholiaſtis atque aliis ſubſidiis, ad diſcendam docendamque linguam graecam vtilibus in Prolegomenis ad Introductionem et in Supplementis plura collegi et ſcripſi.

CAPVT I. SECTIO I.

De origine linguae graecae.

Quaeſtio, vnde litterae graecae ipſaque lingua graeca duxerint originem, et de ſymphonia atque adfinitate linguae graecae cum aliis linguis, ingenia virorum doctorum valde exercuit in variasque traxit ſententias. Natales enim aut incunabula l. gr. quaeſiuerunt et deprehendiſſe ſibi viſi ſunt alii inter Aegyptios, aut Hebraeos, alii inter Scythas, aut Celtas, aut Moeſogothos aliosque populos in ſeptemtrione; alii demonſtrare adniſi ſunt, originem l. gr. eſſe Semiticam, h. e. colonos Semitarum v. Pelegitarum, qui graece Πελασγοὶ dicti eſſent, eam circa tempora Iſaaci patriarchae primos ex Aſia intuliſſe in Graeciam: alii aliunde l. gr. originem deducere ſtuduerunt. Atque *Philippus Allwood* in *Litterary Antiquities of Greece* etc. Lond. 1800. 4. linguam Ammonitarum ſeu potius Cuthitarum, quae pars fuiſſe perhibetur ſtirpis Ammonitarum, poſt multas migrationes ac mutationes factas, matrem graecae linguae fuiſſe ſomniauit quaſi ingenio abuſus. Pariter ſomniaſſe vide-

*) Lexicographorum ac Grammaticorum tam antiquiorum, quam recentiorum permultorum vberior notitia data eſt a Fabricio et a me in Bibl. gr. vol. VI. capp. 35—39. Atque ſupplementa collegit V. D. in *Litterariſchen Blättern*, tom. IV. Noribergae, 1804. 4. nr. XI. XII. XIII. Add. Catal. B. Bünau. tom. I. vol. III. c. 5. p. 1799 ſqq. et in ſect. 3. p. 1807. ſqq.

videtur *Kirwan* in commentat. *On the primeval language of mankind,* in *Transactions of the royal Irifh Academy,* vol. X., arbitratus, *graecam* linguam fuiffe primam linguam et matrem reliquarum, vti cognoui ex actis diurnis: *Der Korrefpondent von und für Deutfchland,* a. 1807. nr. 221. Vulgaris tamen et antiqua eft fententia, Graecos per Cadmum a Phoenicibus accepiffe litteras: faltem magna eft conuenientia figurarum et litterarum Phoeniciarum ac prifcarum graecarum, prouti hae in antiquiffimis adhuc reperiuntur monumentis. Quando autem de ortu ipfius l. gr. fermo eft, non refpiciendum eft ad antiquiffima Ioniae et totius Graeciae primorumque incolarum tempora, fed ad ea, quibus coepit lingua Graecorum effe peculiaris propriaque nationis cuiusdam, discreta a linguis reliquarum gentium ac nationum. Atque cum Hemfterhufio iudico, linguam gr. ex fuo folo enatam, deinceps commutatam, magis magisque cultam effe atque exornatam, et pro diuerfitate coeli et terrarum aliisque de cauffis varias formas, pronuntiandi, flectendi fcribendique ratione, adfumfiffe. Atqui, quum antiquiores Graeci e pluribus gentibus atque familiis orti auctique effent, pluresque peregrini vel praedae vel mercaturae cauffa confluxiffent, et tamquam coloni fixiffent fedem, facile fieri potuit, vt ex mixtura veluti diuerfarum linguarum et dialectorum et illo confluxu hominum noua exoriretur lingua, et veftigia fermonis, quo utebantur peregrini, praefertim orientis incolae, in lingua gr. remanerent. Atque hinc intelligi poteft in iis maxime vocabulis, quae primi homines excogitarunt ad ea, quae neceffitas corporis, confuetudinis cum aliis, rerumque, quae primum incurrerent in fenfus, potiffimum pofcebat, indicanda discernendaque, variarum linguarum harmonia aut adfinitas cum aliis. At multa quoque, quae in hanc

hanc rem disputata ſunt a viris doctis, aut in coniectura tantum ſunt poſita, aut etiam luſus ingenii. Meam aliorumque multorum ſententiam et argumenta pluribus expoſui in Prolegg. ad Introduct. §. 4. p. 11—23. et in Supplem. I. p. 7 ſqq. nec non ad Fabricii B. Gr. vol. I. p. 202 ſqq. not. g. ibid. cap. 27. p. 216 ſqq. ac vol. VI. pag. 685 ſq. Add. cenſorem libri inſcripti: *Graecae linguae dialecti recognitae opera Mich. Maittaire*, poſt Jo. Fred. Reitzium — totum opus recenſuit, emendauit, auxit *Frid. Guil. Sturzius*, Lipſ. 1807. 8. *in Jen. allgem. L. Z.* 1810. nr. 24 et 25. de origine Graecorum, gr. linguae et diuerſarum dialectorum acute differentem. Conf. quoque *J. A. Kanne Ueber die Verwandſchaft der teutſchen und griechiſchen Sprache*, Lipſ. 1803. 8. *Godofred. Henſelius* in Synopſi vniuerſae philologiae, in qua miranda vnitas et harmonia linguarum totius orbis terrarum occulta e litterarum, ſyllabarum vocumque natura et receſſibus eruitur etc. Norimberg. 1741. 8. ab Hebraea, omnium matre, reliquas omnes linguas deſcendiſſe, ſtatuit p. 33. et ſaepius: p. 82 ſqq. agit de litterarum gr. ortu etc. M. *Car. Frid. Kadiſch* in *Deutſcher Monatsſchrift, M. Mai*, Lipſiae 1799. 8. p. 27 ſqq. copioſe quidem atque ingenioſe, nec raro tamen contorte audacterque, demonſtrare conatus eſt, quomodo vocabula graeca ex alia lingua, aut ex graecis vocabulis latina et germanica per transpoſitionem litterarum orta fuerint. Multos libros, in quibus de litteris graecis et de cognatione linguarum etc. vario modo iudicatur, enumerat *Henr. Guil. Lawätz* in *Handbuch für Bücherfreunde u. Bibliothekare*, vol. I. tom. I. p. 68 ſqq. 121 ſq. quibus adde *Friedrich Jacobs Rede über einen Vorzug der griechiſchen Sprache in dem Gebrauch ihrer Mundarten, München* 1808. 4. Sed haec ſufficiant, ne limites migrare videar.

CA-

CAPVT I. SECTIO II.

De ſcriptoribus ante Homerum, ſiue de infantia et pueritia graecae linguae atque philoſophiae.

1. Ante Homerum viguiſſe poetas haud ignobiles, et poeſeos natura et antiquitas teſtatur, atque catalogum illorum collegit Fabricius in B. Gr. vol. I. in quo etiam de iis, quorum opera aut fragmenta vel ficta vel mire adulterata, nec genuina hodie circumferuntur, et ego in hac ſectione memorabo, abunde agitur.

2. *Sibylla.* Num vna, an plures et quot fuerint, (antiquiſſima quidem, nominata, vti perhibetur, *Sambethe,* dicitur Sibylla Hebraea vel Perſica; atque Sibylla Cumana ob oracula Tarquinio oblata eſt notiſſima;) an nomen generale mulierum fatidicarum, ambiguum eſſe videtur viris doctis. Certius tamen eſt, oracula, quae hodie ſub nomine illarum circumferuntur et octo conſtant libris, ficta eſſe aeuique multo ſerioris. Principem collectionis et integri corporis oraculorum Sibyll. editionem debemus *Xyſto Betuleio,* quae graece cum eius adnotatt. prodiit Baſil. apud Oporin. 1545. 4. — In Latinum conuertit oracula et adnotationes in eadem ſcripſit *Sebaſt. Caſtalio.* Baſil. ex offic. Oporin. 1546. 8. — Graece cum verſione lat. Sebaſt. Caſtalionis, et huius in interpretationem ſuam, atque Xyſti Betuleii in graeca Sibyllina oracula adnotatt. ibid. 1555. 8. vt alias mittam editt. — Pleniſſima, quamquam nondum optima, carminum Sibyll. ex vett. codd. emendatorum, ac reſtitutorum, diuerſorumque commentariis illuſtratorum editio parata eſt

eſt a *Seruatio Gallaeo*, gr. et lat. Amſtel. 1689. 4. a quo etiam ſunt editae Exercitatt. XXII. de Sibyllis earumque oraculis. Amſtel. 1688. 4. Germanice illa vertit *Jo. Chr. Nehring*, Eſſen. 1702. et Halae 1719. 8. — *Ge. Green* II. diſſ. de Sibyllis. Witteberg. 1662. 4.

Huc etiam referri poteſt *Zoroaſter*, de cuius aetate, et num vnus an plures fuerint, varia ratione disputatum eſt a viris doctis. *Zoroaſter Perſomedes* vixit ſecundum Saxium in Onomaſt. Olymp. LXIV. 1. ante Chr. nat. 519. eique varia ſcripta et Magiae in Perſide inuentio tribui ſolent. *Oraculorum Zoroaſtris*, ſiue potius *Zoroaſtreorum* oraculorum menti Zoroaſtris adcommodatorum, quae a Platonico quodam philoſopho efficta videntur, duplex exſtat collectio: minor conſtat verſibus LX. haud integris; quos cum ſcholiis graecis Gemiſti Plethonis edidit *Ludou. Tiletanus*, Pariſ. 1538. 4. — Poſtea ſtudio *Jo. Opſopoei* gr. et lat. cum ſcholiis Plethonis et Pſelli nunc primum editis, Pariſ. 1589. 1599. 1607. 8. — rec. in Opſopoei et Seruatii Gallaei edd. oraculorum Sibyllinorum, atque in *Maittaire* Miſcellaneis graecorum aliquot ſcriptorum, Londin. 1722. 4. — Maior collectio, aucta trecentis viginti plus minus verſibus oraculorum ex libris iuniorum Platonicorum congeſtorum, pro adfinitate argumenti coniunctorum et in vndecim diuiſorum ſectiones, gr. et lat. edita eſt a *Franciſco Patricio* in libro: Noua de vniuerſis philoſophia, libris quinquaginta comprehenſa. Ferrarae 1591. fol. et Venet. 1593. fol. Lond. 1611. fol. parte V. — Graece et lat. in *Thomae Stanleii* hiſtoria philoſ. anglice, Lond. 1687. 1701. fol. — Oracula Zoroaſtris, gr. et lat. multis mutationibus atque acceſſionibus factis, a *Jo. Clerico*, cum huius notis, Amſtel. 1690. 8. et in Opp. Clerici philoſophic. tom. II. ed. 1695. item in Stanleii hiſtoria philoſ. lat. verſa a *Godo-*

fredo

fredo Oleario, Lipf. 1711. 4. cum Clerici notis in oracula chaldaica p. 1178 fqq. rec. Venet. 1731. 4. tom. III. p. 318 fqq. — Ad eum quoque iam olim referebatur opus facrum famofum, *Zendavesta* dictum. Praeter *Fabric.* in B. Gr. I. cap. 36. p. 304 fqq. conf. *Jo. Jahn*, D. et P. P. Vindob. in *Biblifche Archaeologie*, part. III. Vindob. 1805. m. 8. cap. 4. p. 147 fqq. qui de Zoroaftre, eius aetate, doctrina, fcriptisque docte differit, arbitrans, eum vixiffe fub Cyaxare I. Medorum rege; eiusque fcripta effe graeca, multa tamen eum ab Ifraelitis mutua fumfiffe. Enimuero argumentum eius doctrinae fuit Fetifchismus aliquanto politior: hinc fimilitudo difciplinae Zoroaftreae cum Mofaica admitti non poteft. Add. *Blühdorn* de oraculorum graecor. origine et indole. Berol. 1790. 8.

3. *Hermes, Trismegiftus*, f. *Thoth*, qui aegyptiacarum litterarum et fapientiae parens fuiffe perhibetur, circ. a. m. 2544. et circ. ante Ch. N. 1459. De eo, eiusque fcriptis, at fictis, quae hodie fub eius nomine circumferuntur, multa in vtramque partem disputata funt. (*Afclepius* filius Aefculapii et Hermetis difcipulus fuiffe dicitur.) Praeter Fabricium aliosque vide etiam *Car. Frid. Dornedden Neue Theorie zur Erklärung der griechifchen Mythologie* etc. Gottingae 1802. 8. nr. VII.

4. *Horus, Orus, Horapollo, Horus Apollo* f. *Horapollo* nomen eft ex duobus, idem fignificantibus, (Horus enim eft Aegyptiorum Apollo,) compofitum. Is quidem probabilius videtur fuiffe Aegyptius: nec tamen, quis aut cuias fuerit, aut quo vixerit tempore, omnino certum eft. *Hieroglyphica* autem, quae hodie fub eius nomine vulgata funt, et ad cognofcendam veterum theologiam fymbolicam, quamquam nec plene nec adcurate traditam, quodammodo poffunt conducere, Philip-

Philippus quidam in epitomen reduxiſſe et graece vertiſſe dicitur; vel potius ab homine, nec ſapientiae aegyptiacae nec linguae graecae ſatis perito, profecta videntur. — Princeps eſt editio: Fabulae Aeſopi et Gabriae, gr. atque lat. Phurnutus, Palaephatus, Heraclides Ponticus, *Orus Apollo*, collectio prouerbiorum Tarrhaei et Didymi etc. Venetiis apud Aldum 1505. min. fol. *Jo. Mercerus* primum cum interpretatione lat. atque obſeruatt. Pariſ. apud Chriſtian. Wechel. 1548. 4. dein e ſua recenſione, ibid. ap. Joach. Keruer, excud. G. Morelius 1551. 8. edidit *Ori Apollinis* Hieroglyphica. Poſthaec *Dauid. Hoeſchelius* nouam inſtituit recenſionem, fide cod. Auguſtani textum emendauit, ſuppleuit, et cum obſeruatt. Jo. Merceri ſuisque notis, gr. ac lat. edidit Auguſtae Vindel. 1595. 4. — rec. quibusdam mutatis, ib. 1605. 4. — Hoeſchelii recenſionem reddidit, et Horapoll. hieroglyphica in lucem emiſit *Jo. Corn. de Pauw* gr. et lat. cum integris obſeruatt. et notis Jo. Merceri, et Dau. Hoeſchelii et ſelectis Nicolai Cauſſini ſuisque, (in quibus ſaepe, at iuſto audacius, contextum corrigere ſuſtinuit, at a viris doctis grauiter eſt caſtigatus,) Traiecti ad Rhen. 1727. 4. — Gallice vertit *Jo. Baptiſt. Requier.* Paris 1779. 12.

5. *Palaephatus, Athenienſis,* ſecundum alios Aegyptius. — Quinque libros περὶ τῶν ἀπίϛων, *de incredibilibus*, quorum primus reſtat, confeciſſe dicitur. Enimuero auctorem, quisquis ille fuerit, philoſophum multo iuniorem fuiſſe Homero, ex ſcribendi ratione atque fabularum explicatione facile perſpicitur. Nec immerito metuit *Ger. Jo. Voſſius* de hiſtoricis graecis libr. III. p. 183. tom. IV. Operum, ne a Suida duo confundantur Palaephati, quorum vnus fuerit Aegyptius, grammaticus, alter Athenienſis, philoſophus. Libellus vtilis eſt alioquin et propter facilitatem atque

que

que ſimplicitatem orationis non minus quam gratam rerum varietatem ad intelligentiam antiquitatis ac mythologiae licet argutius explicitae ſcholis commendandus. Princeps editio eſt Aldina, in praecedenti laudata paragrapho, Venet. 1505. min. fol. — Aldinas lectiones ſaepe, nec raro temere, deſeruit *Cornelius Tollius*, idemque in latin. ſermonem vertit, notasque et duo ex chronico Alexandrino fragmenta, quae tamen alium Palaephatum habere videntur auctorem, adiecit, Amſtel. ap. Ludou. Elzeuir. 1649. 12. et Londini 1656. 8. — Tollii recenſionem ac verſionem retinuit, et ſuis notis copioſis immiſcuit varias ex cod. bono Rauiano excerptas lectiones *Mart. Brunnerus*, Vpſaliae 1663. 8. — Hanc Brunneri edit. *Paullus Pater*, ſuis notis et adpendice morali auctam, textu tamen nonnullis locis aliter conſtituto et in minores particulas diſſecto, recudi fecit, Francof. 1686. 8. — Alteram editionum claſſem duxit *Thomas Gale*, codd. vſus, inter *Opuſcula mythologica, phyſica et ethica*, gr. et lat. cum paucis notis, Cantabrig. 1671. 8. iterum, aliis interdum lectionibus reſcriptis, curante Meibomio, Amſtel. 1678. mai. 8. — Tertia aetas parentem habuit *Sigismund. Frid. Dreſigium*, qui Tollian. textum permultis locis immutauit audacius, ſuasque coniecturas inanes infarſit, gr. cum paucis notis, Lips. 1735. 8. rec. 1751. 8. — Maiora merita ſunt *J. Frid. Fiſcheri*, qui ſexies edidit Palaephati libellum, primum ex recenſione J. Fr. Dreſigii, (textu tamen hinc inde mutato,) cum eiusdem notis ſuisque animaduerſionibus, atque egregio indice, Lipſ. 1760. 8. — rec. ſine notis ib. 1770. 8. — Tum ex comparatis edd. vett. nouam inſtituit recenſionem, cum multis animaduerſionibus et criticis et doctis grammaticis, Lipſ. 1772. mai. 8. et ſine notis, in vſum ſcholarum, 1777. m. 8. quintum, ex tertia recenſione, 1786. m. 8. — Deni-

que

que sexta eius castigata locupletissimaque editio prodiit inscripta: *Palaephati — lib. graece. Sextum edidit, ad fidem cod. msti Mosquensis aliorumque et libri Aldini denuo recensuit, emendauit, explicauit, indicemque verborum gr. copiosissimum adiecit J. Fr. Fischer. Acc. Prolusiones IV. in Palaephatum,* (quas antea conscripserat Lips. 1771. 8. sq.) *vna cum orationibus duabus.* Lips. 1789. m. 8. v. eiusd. praef. ad edit. sextam p. VII. not. 5. — Ab eodem editus est: *Palaephati libellus — a Jodoco Valereo, Cornelio Tollio et Phil. Phasianino e graeco in lat. conversus.* Lips. 1775. 8. et in duabus particulis *Interpretatio lat. — auctore Angelo Cospio:* Prior partic. Lips. 1799. 4. posterior post eius mortem lucem adspexit 1800. — *Palaephat. — mit erklärenden Anmerkungen u. einem vollständigen Wortregister. Für Schulen, von J. Dav. Büchling.* Ed. III. emendat. et auct. Halae 1808. m. 8. *Germanice* verterunt notisque illustrarunt *Jo. H. Fr. Meinecke,* Quedlinb. 1774. 8. — *Jo. Dav. Büchling,* Halae 1791. m. 8. ed. II. 1797. atque melius anonymus, additis adnotatt. mythologicis, Halae 1795. 8. — Add. *Jo. Bened. Carpzovii* obseruatt. philologicarum in Palaeph. *περὶ ἀπίςων* periculum. Acc. aliae animaduerss. in nonnulla Musaei et Achillis Tatii loca. Lips. 1743. 8.

6. *Sanchoniathon.* Antiquitatis et historiae Phoenicum auctor fuisse perhibetur. Sed quis fuerit, et quando vixerit, nondum est exploratum. Opera eius ex Phoenicum lingua in graecum transtulit Philo quidam, Byblius, et fragmenta, at interpolata, servarunt *Eusebius* libr. I. praepar. euangel. cap. 9. *Porphyrius* et *Theodoritus.* Quae anglice vertit *Rich. Cumberland,* addiditque commentarium. Lond. 1720. 8. — Cumberlandi librum in linguam germanicam *Jo. Phil. Cassel* transtulit, Magdeb. 1755. 8. Enimvero,

vero, num illa genuina ſint, nec ne, VV. DD. inter ſe valde diſſentiunt.

7. *Orpheus*, Thrax, Linique, vt ferunt, diſcipulus, ſecundum quosdam vixit ante C. n. 1255, et Argonautarum comes, Troianis temporibus paullo ſuperior. Eius merita, eaque varia, erga ciues ſuos, ope potiſſimum poeſeos ac muſices, et melioris culturae, ſiue animum et religionem moresque ſpectes, ſiue agrum, fuerunt immortalia, isque auctor habetur myſteriorum. Sed fuerunt, qui vel fuiſſe vllum Orphea, vel, quae ſub eius nomine circumferuntur carmina, ab eo eſſe confecta negarent. Atqui antiquum quidem Orpheum, qui antiquiſſima dorica lingua vſus fuiſſe dicitur, non habemus; ſed *Onomacritus*, Athenienſis, tempore Xerxis, Perſarum regis, conſeruatis ſententiis et bona verborum parte, dialectum modo mutaſſe, nonnullis quoque pro ſuo arbitrio additis aut demtis, videtur pluribus et antiquioribus et recentioribus VV. DD. Scripſiſſe autem dicitur 1) *Argonautica;* 2) *Hymnos* LXXXVI; 3) *de lapidibus*, eorumque virtutibus et viribus arcanis praecepta: quod vero carmen nomen Orphei mentiri et foetum eſſe multo ſerioris aetatis, hodie exploratum eſt atque comprobatum; 4) aliaque, quorum fragmenta reſtant. Verſus *περὶ σειςμῶν*, ſiue *prognoſtica de ſignificationibus terrae motuum*, in aliis codd. tribuuntur Hermeti, in aliis Orpheo: et ita diſſentiunt quoque editores. Sed hymnos, praecipue Argonautica, diu poſt Chriſtum natum a ſimiolo quodam Orphei ſiue a philoſophis neoplatonicis eſſe conficta, demonſtratum iuit cl. *Jo. Gottlob Schneider* in Analectis criticis in ſcriptores vett. graecos et lat. faſc. I. ſect. IV. Traiecti ad Viadrum 1777. 8. cui quum *Dau. Ruhnken* in altera edit. Epiſtolae criticae II. p. 229 ſqq. multa opponeret ad vetuſtatem Orphicorum Argonauticorum et hymnorum, ſiue Onomacritus, ſiue alius Orpheo

ſubiecerit antiquus, ante Alexandrum M. tuendam: *Schneider* in praef. et frequenter in notis ad ſuam edit. diluere ſtuduit, et p. XXVII. praef. ſubſcripſit cel. Heynii iudicio, auctorem carminis Argonaut. fuiſſe poetam Alexandrinae aetatis, qui ex argumentis vetuſiioribus variis materiam poemati ſui generis elegerit, ita, ut fabulas antiquiſſimas et a vulgari narratione diuerſas immiſceret etc. Cl. *Voſſii* *) ſententiam, Argonauticorum poëtam aliquot ſaeculis poſt Heſiodum vixiſſe, cl. *Imman. G. Huſchke* in commentat. de Orphei Argonauticis, Roſtoch. 1806. 4. euertere, contra oſtendere ſtuduit, illum certe poſt Pindarum et probabiliter poſt Apollonium Rhodium vixiſſe. Secus ſentit *Bernhard. Ludou. Koenigsmann* in *proluſione critica de aetate carminis epici, quod ſub Orphei nomine circumfertur*, Slesuic. 1810. 4. **) Docet, argumentis ex ipſo carmine ductis, Argonautic. carmen non potuiſſe eſſe ſcriptum ante Alexandrum M. aut curatius, non ante tempora Seleuci Nicatoris et Antiochi Soteros. Idem demonſtrare ſtudet, Apollonium Rhodium, Eratoſthenis in bibliotheca Alexandrina ſucceſſorem, carmen Orphicum ante oculos habuiſſe, multa ex eo ſumſiſſe mutua, multa alia emendaſſe, et ſecundum Eratoſthenis ſyſtema magis mutaſſe: ex quibus colligit, auctorem illius carminis poſt Antiochum et ſub primis Ptolemaeis, adhuc ante Eratoſthenem in viuis fuiſſe.

Prin-

---

*) V. *Jen. allgem. L. Z.* 1805. nr. 138 — 140. vbi Ruhnkenii cauſſam ſuſcepit refutauitque *Schneideri* atque *Hermanni*, qui poetam interiecit medium inter Q. Smyrnaeum atque Nonnum, rationes. Id. cl. *Hermann* in progr. ſ. diſſertat. de argumentis pro antiquitate Orphei Argonauticorum, maxime a Koenigsmanno allatis, Lipſ. 1811. 4. p. 9 ſqq. refutat Koenigsm. ſententiam.

**) Vide Gotting. ephem. litter. 1810. nr. 181 et 182. pag. 1813 ſqq. Laudanda eſt inſuper *Schoenemanni* comment. de Geographia Argonautarum. Gotting. 1788. 8.

Principem editionem, quae vero habet tantum Argonautica et Hymnos, Hymnosque *Procli Lycii*, Philippus Junta Florent. 1500. 4. gr. expressit typis: quam repetendam curauit Aldus, gr. Venet. 1517. 8. praemisso *Musaei* carmine cum versione lat. adiectoque *Orpheo* de lapidibus. Tum aliquoties et graecus textus, ex prioribus maximam partem ductus, et versiones latinae lucem adspexerunt vsque ad *H. Stephanum*, qui beneficio ingenii Argonautica, Hymnos et carmen de lapidibus multis locis emendauit doctasque addidit animaduersiones, inter Poetas graecos principes heroici carminis, 1566. fol. — Textum notasque Stephani reddidit et locupletauit suis notis atque emendationibus ad Argonautica, notisque Jos. Scaligeri in hymnos *Andr. Christi. Eschenbachius*, Noribergensis, Traiect. ad Rhen. 1689. 8. — Postea *Jo. Matthias Gesnerus*, diu diligenterque in emaculandis interpretandisque Orphicis versatus, ante mortem absolvit (quam, eo mortuo, curauit et praefatus est *Geo. Christoph. Hamberger*,) edit. nouam cum notis suis, item H. Stephani et Eschenbachii, Lips. 1764. 8. Fragmenta mire auxit. Multa tamen desiderarunt aut culparunt multaque Orphicorum loca aliter vel illustrarunt vel correxerunt Heyne, Ruhnken, Schraderus aliique. Nouissima editio est: *Orphica* cum notis H. Stephani, A. C. Eschenbachii, J. M. Gesneri: recensuit *Godofr. Hermann.* Lips. 1805. m. 8. — Separatim edita sunt singula, quorum recentiores memorabo editiones. — *Argonautica*, ex libris scriptis et coniecturis virorum doctorum suisque aucta et emendata, interpretatus est *Jo. Gottlob Schneider*, gr. subiectis notis egregiis, maximam partem criticis. Jenae 1803. mai. 8. — Germanice vertit *Car. Aug. Küttner*, Mitau. 1773. 8. et cum aliorum carminibus, Altenburgi 1784. 8. — metrice *Georg. Christph. Tobler*, Ba-

 sil.

ſil. 1784. 8. — *Hymni* quinque, gr. et lat. interprete Joſ. Scaligero; cum notis *Mich. Maittaire*, inter *Maittaire* Miſcellanea graecorum aliquot ſcriptorum carmina, Londini 1722. 4. — In iisdem Miſcell. reddidit *Maittaire* Orph. περὶ σεισμῶν, gr. cum verſione lat. *J. A. Baifii*, ſuisque notis: item *Brunck* in Analectis vett. poet. gr. tom. III. p. 1. ſqq. gr. paucis adnotatt. additis ib. p. 237. — *Heſiodi Opera*, quae exſtant: *Orphei* et *Procli Hymni*. Omnia gr. lat. ab *Antonio Maria Saluini* in linguam italicam translata, cum adnotatt. ex probatiſſimis auctoribus excerptis, — accurante *Anton. Zanolini*, J. V. D. et in Seminario Patavino LL. OO. Profeſſ. Patau. 1747. 8. — Tres *hymni Orphici* e codd. msst. primum in lucem editi ſunt notisque criticis illuſtrati a *Gilb. Wakefield* in Silua critica, part. IV. p. 248 ſqq. Lond. 1793. 8. conf. M. *Jo. Chr. Guil. Gerlachii* disp. de hymnis Orphicis, Gottingae 1797. 8. ac *Frid. Snedorf.* de Hymnis veterum Graecorum, Hafniae et Lipſ. 1786. 8. p. 48 ſqq. — Specimina hymnorum 49. Orphei, theotiſce a *Toblero* verſorum, leguntur in (Füſsli) Muſeo Heluetico *(Schweizeriſches Muſeum)*, Tiguri, vol. I. et II. vt mittam *Antonii*, *Hohlii*, *Cludii* et *Lenzii* verſiones quorumdam hymnorum germanicas. — Περὶ λίθων, *de lapidibus* — gr. et lat. ex edit. J. M. Geſneri. Recenſuit notasque adiecit *Thomas Tyrwhitt* etc. Londin. 1781. mai. 8. ſine accentibus.

8. *Muſaeus Athenienſis.* Circiter a. ante Chr. nat. 1253. ille poeta philoſophus vixiſſe et multa ſcripſiſſe dicitur. Sed carmen epicum, *de Herone et Leandro*, quod ſub nomine *Muſaei* hodie circumfertur, floridum quidem atque venuſtum, a ſimplicitate autem atque aetate Homeri valde alienum, ad tempora Nonni Panopolitani, a cuius tamen

men abeſt tumore, ſaec. V. eſſe referendum, plurimi critici hodie conſentiunt. Eum, qui in codd. vocatur Grammaticus, Neapoli ortum ſub Theodoſio imperat. vixiſſe, opinatur *Franc. Mazarella Furaeus* in praefat. ad ſuam carminis edit. cum verſione lat. et italica, Neapoli 1787. m. 8. — Editt. potiores et recentiores hae ſunt. Num vero Aldina prior, gr. ac lat. cum Aldi praefat. graeca, 4. ſine anni nota, forte 1494. an probabilius ed. ſine a. et l. nota, ad calcem voluminis inſcripti: *Gnomae Monoſtichoe ex diuerſis poetis ſecundum ordinem alphabeticum*, in forma 4. litteris quadratis excuſa, melior et correctior ſuperiore, quam Laſcarin ante annum 1495. curaſſe, multis videtur credibile, princeps ſit habenda, diſſentiunt critici. Aldus in altera edit. gr. et lat. cum Orphei carminibus, Venet. 1517. 8. interdum diſceſſit a priore. Alteram vtram, praecipue Laſcarianam, ac Baſileenſem primam ap. Froben. gr. et lat. 1518. 8. vt plurimum ſequutae ſunt reliquae vsque ad *H. Stephanum*, qui inter *Poetas graecos principes heroici carminis* (Paris.) 1566. fol. in conſtituendo Muſaei textu fuit diligentior. Ex Stephaniana fluxerunt, paucis hinc inde factis mutationibus, doctae vtilesque editt. *Jo. Henrici Kromayeri*, cum huius et Barthii aliorumque notis: acc. argumenti eiusdem binae P. Ouidii Naſonis epiſtolae, Halae Magdeb. 1721. 8. cuius recenſio baſis facta eſt plurimarum ſeqq. editt. — ex rec. *Matthiae Roeveri*, cum ſcholiis gr. primum nunc editis, varr. lectt. et notis, Lugd. Bat. 1737. 8. — ex rec. *Jo. Schraderi*, qui pleniſſimam et doct. edit. cum varr. lectt. ſuis notis et animaduerſionum libro, ineditisque Petri Francii coniecturis iuuenis adhuc curauit, Leouard. 1742. 8. — *Jo. Bened. Carpzov* primum ſolum textum gr. formulis typographicis exſcribi fecit Helmſtad. 1749. 4. dein ipſe curatius recenſuit poëma, gr. cum varr. lectt. ſelectisque emendatt. ac metaphraſi

phrasi Dau. Whitfordi, Magdeb. 1775. 8. *) — Commendanda est ed. *Car. Frid. Heinrich*, qui contextum gr. recognouit et eruditis instruxit adnotatt. gr. Hannou. 1793. min. 8. atque ex versuum ratione coniicit, auctorem carminis post Nonnum poetam vixisse. Idem antea iam in Specimine animaduersionum in Musaei carmen de Herone et Leandro, Gottingae 1792. 8. ingenium et dexteritatem probauit VV. DD. Praeterea carmen ediderunt *L. H. Teucher*, qui notas et indicem gr. germanic. adiecit, Lipf. 1789. 8. rec. 1795. 8. — *J. B. Gail* gr. cum version. lat. et gallica notisque, Paris. an. IV. (1796.) mai. 4. — *Fr. J. Gabr. de la Porte du Theil* gr. cum prosaica gallica interpretatione, Paris. 1784. 12. — gr. et italice in *versi sciolti* in *Girolam. Pompei* Opp. ital. Veronae tom. II. a. 1790. 8. et separatim typis Bodon. Parmae mai. 4. — *Musaeos. Urschrift, Uebersetzung. Einleitung und kritische Anmerkungen von Franz Passow*, Lipf. 1810. 8. Aetatem auctoris poematis et huius ipsius secundum epistolam Procopii Gaz. ad quemdam Musaeum collocare malit Passow in saeculo vel sexto ineunte, vel quinto exeunte. — In linguam gallicam transtulerunt carmen *Delencourt*, Argentor. 1802. 4. cum IX. figg. et liberius *Ch. L. Mollerant*, Argentor. ac Paris. 1806. 12. — Germanice verterunt haud pauci: *Grillo*, Halberstadt 1771. 12. — *Küttner*, Mietau 1773. 8. rec. cum aliis auctoribus gr. Altenburg. 1784. 8. — *Fürchtegott Christian Fulda*, versibus hexametris, Lipf. 1795. 8. cum separatim, tum in suo Florilegio f. *Neuen Blumenlese deutsch. und verdeutschter Gedichte*, ibid. eod. anno p. 105 sqq. atque in *Blumenlese* a. 1797. — Anonymus, Bafil.

*) Idem conscripsit: Obseruationum philologicar. in Palaephatum periculum. Acc. aliae animaduerss. in nonnulla Musaei et Achillis Tatii loca. Lipf. 1743. 8.

fil. 1784. 8. — Anonymus metrice ac libere, cum adnotatt., hac inscriptione: *Der nächtliche Schwimmer, oder Hero und Leander, eine Reliquie für Liebende, von Musaeus*, Ronneburg. et Lipf. 1799. 8. In primis laudatur versio *Comitis Christi. de Stollberg*, in eius *Gedichten aus dem Griechischen*, Hamburg. 1782. 8. p. 254 sqq. — *Hero und Leander nach Musaeos, von A. L. Danquard*, Heidelberg. 1809. 12.

9. *Hanno.* Fuit dux Carthaginiensium, et ad explorandas oras maritimas missus, suae nauigationis historiam, siue *Periplum*, punice scriptam, composuit. Ex eius vberiore expositione iussu senatus confecta et publicata in temploque adseruata esse fertur summa, quae oras maritimas, lacus, insulas fluminaque, hucusque incognita, recenseret. Quam breuiorem recensionem quidam, forsan Syracusanus, aut, propter barbarismos quosdam, alius multo post in linguam graecam convertisse dicitur. Sed quando vixerit *Hanno*, et de periplo adeo in alia omnia discedunt viri docti, vt, quid verum sit, aut falsum, aut probabile, haud facile possimus expedire. Primam vero editionem parauit *Sigism. Gelenius* cum Arriani periplo ac Plutarcho de fluminibus et montibus etc. Graece. Basil. 1533. 4. — *Andreas Gesner.* latine vertit nauigationem Hannon. scholiaque addidit subiecitque Jo. Leonis Africani de totius Africae descriptione libr. IX. lat. Tiguri 1559. 8. — Tum ediderunt Graece cum Gesneri versione atque huius Bochartique animaduerss. *Abr. Berkelius*, additis Stephani Byzantini de vrbibus et populis fragmentis. Lugd. Bat. 1674. — Graece cum Gesneri vers. *Jo. Hudson* in vol. I. Geographiae veteris scriptor. gr. minor. Oxon. 1698. 8. — Graece et hispanice, cum notis criticis, grammaticis atque geographicis *Petr. Rodiguez Campomanes* in opere: Antigüedad maritima de la republ. de Cartago. Matrit. 1756. 8. (conf.

(conf. *Mich. Hiſsmann* ad verſionem ſuam libri: *Neue Welt- und Menſchen - Geſchichte* vol. IV.) — Graece et anglice cum notis Voſſii ac Geſneri, tabuliſque geograph. *Thomas Falkoner.* Oxon. 1797. mai. 8. — Graece et germanice cum animaduerſſ. *Conr. Arn. Schmid*, ad ſuam verſ. *Arrians indiſche Merkwürdigkeiten.* Brunſv. 1764. 8. — *Jo. Leon. Hug* edidit *Hannonis Periplum*, gr. cum adnotatt. atque emendatt. et praemiſſa longa introductione de variorum de illo iudiciis, de ipſa expeditione, inſcriptione, verſione, aetate etc. Friburgi 1808. 4. Oſtendit, iam ſaeculo IV. ante Chr. n. Punicam inſcriptionem in linguam graecam fuiſſe translatam; reiicit obiectiones, ex Mela et Plinio ſeniore ductas, et a pag. 16. inquirit in aetatem expeditionis ac peripli, cuius auctor illi videtur fuiſſe Hanno, Hamilcaris pater, panllo ante a. 500. ante Chr. n. et cuius iter locaque ab eo detecta perſequitur. (conf. *Neue Leipz. L. Z.* a. 1808. nr. 118. et Gotting. ephem. litter. 1809. nr. 84.) — Germanice *Hager*, qui notis illuſtrauit Periplum, in Bibl. geographica, part. VIII. coll. parte VI. p. 408.

10. *Epimenides.* Hunc alii Cretenſem fuiſſe, et aetate Homerum praeceſſiſſe edixerunt, multasque alias fabulas de eo narrarunt. Contra alii rectius oſtenderunt, eum multo ſerius fuiſſe in viuis. Sed vt omittam, quae Fabricius et ego alibi de eo ſcripſimus, laudandus eſt *Car. Frid. Heinrich*, qui primum in comment. (inſerta *Bibliothek der ſchön. Wiſſenſch. u. freyen Künſte*, vol. 46. part. I. Lipſ. 1797. p. 1 ſqq.) *Ueber Zeit, Abſicht und Folgen der Berufung des Epimenides nach Athen* (Olymp. XLVI. 1. ante Ch. n. 596.), dein in libro peculiari: *Epimenides aus Kreta; eine kritiſch-hiſtoriſche Zuſammenſtellung aus Bruchſtücken des Alterthums* etc. Lipſ. 1801. m. 8. late ſciteque

de

de hac re disputauit. Add. ſchol. ad Theocr. I. 3. et M. *J. Caſp. Gottſchalck* disp. de Epimenide propheta, ad cap. I. 12. epiſt ad Titum. Altdorf. 1714. 4.

CAPVT I. SECTIO III.

De ſcriptoribus ab Homero vsque ad Alexandrum M.

1. Haec aetas, quae iuuenilis et virilis graecae linguae, poëſeos, quae primum vnice viguit, poſtea etiam inprimis eloquentiae, quam potiſſimum libertas ſentiendi ac dicendi et reipublicae Atticae iudiciorumque forma moresque, item praemia publica mire iuuerunt atque aluerunt, omnisque humanae ſapientiae haberi poteſt, ferax fuit ſplendidiſſimorum ingeniorum, ſummosque poetas, oratores, philoſophos atque hiſtoricos, praecipue Athenis, ſubinde tulit. Ordines ducit

2. *Homerus.* Si de quo homine in vtramque partem disputatum et vero litigatum eſt; id de Homero omnino dici poteſt. Nam negarunt alii, eum vmquam exſtitiſſe; alii, iique viri ingenii eruditionisque fama florentiſſimi, etiam hodie omnes ingenii vires intendunt, vt demonſtrent, eum nec compoſuiſſe carmina, nec omnino ſcribere potuiſſe; contra alii oſtendere ſtuduerunt, eum non ſolum in viuis, ſed etiam parentem carminum duorum epicorum, illi tributorum, fuiſſe, eaque ſua manu exaraſſe, quorum iudicio equidem ſubſcribere haud dubito, et auctoritate fideque vel antiquiſſimorum criticorum aliorumque ſcriptorum adductus, et vero propter perpetuam ſimplicitatem tam verborum, quam orationis, maxime propter lucidum

cidum ordinem, conſenſionem atque, vt ita dicam, vnitatem dictionis atque characterum: licet haud diffitendum ſit, nos non omnino habere carmina illa integra, prouti ipſe Homerus ſcripſerit ea, ſed iam haud ita multo poſt a rhapſodis aliisque ante collectionem a Piſiſtrato aliisque factam, etiam poſt illam, mire interpolata. Hinc iam antiquis temporibus variae enatae ſunt recenſiones. Pariter de aetate patriaque Homeri omni tempore magna lis fuit, et ſeptem vrbes olim inter ſe contendiſſe dicuntur, quae Homerum ſibi vindicarent ciuem. Equidem, illum, ſuſpicor, intra a. 160—180. poſt exciſam Troiam, aut paullo ſerius, in Ionia ceciniſſe. Id quidem certum eſt atque exploratum, eum fuiſſe hominem ſplendidiſſimo ingenio ornatum et principem poetarum epicorum, a multis quidem ad imitationem propoſitum, nec tamen a quopiam ſuperatum, ab omnibus fere laudatum et commendatum, eiusque carmina a perquam multis tum antiquioris tum recentioris aeui explicita illuſtrataque, et illorum lectionem ad meliorem antiquitatis auctorumque graecorum non minus quam latinorum intelligentiam atque interpretationem, vt ipſas carminum virtutes aliasque cauſſas praetermittam, inprimis eſſe neceſſariam.*) — Homero igitur multa olim, nunc deperdita, quae quidem ad *cyclica* carmina partim pertinuiſſe videntur, tribuebantur: de quibus vide *Fabricii* B. Gr. I. p. 374 ſqq. Ad noſtram aetatem ſub Homeri nomine peruenerunt: 1) *Batrachomyomachia*, pugna ranarum et murum, carmen epicum ludicrum atque ingenioſum, quod vero ſeriori aevo eſt adſcribendum. V. *Ge. Frid. Dan. Goes* disp.

*) De eius agone cum Heſiodo alii aliter ſentiunt. Vide praeter alios *Car. Fried. Heinrich über den Wettſtreit des Homer u. Heſiod* in adpend. ad lib. *Epimenides aus Kreta*, p. 139 ſqq. Lipſ. 1801. 8.

disp. de Batrachomyomachia, Homero vulgo adſcripta, Erlangae 1789. 8. et M. *Jo. H. P. Seidenſticker* in commentat. *Batrom. aus innern Gründen dem Homer abgeſprochen*, in eius *Aufſätzen, pädagogiſch. und philologiſch. Innhalts*, Helmſtad. 1795. 8. nr. III. Vterque hinc inde loca quaedam textus graeci explicuit. 2) *Hymni* XXXII. (XXIV. in Wolfii editione.) In his nobilis eſt *H. in Cererem.* Sed vtrum omnes, aut quinam Homerum habeant auctorem, num ſint interpolati, et quidam in plures partes diſſecandi, nec ne, a multis in vtramque partem disputari ſolet; pauciſſimi certe ab Homero ipſo profecti eſſe videntur. Conf. *Gottfr. Ern. Groddek* in comment. de hymnorum Homericorum reliquiis, Gotting. 1786. 8. 3) *Epigrammata et poematia varia* XVI. quae quidem nullo auctore idoneo tribuuntur Homero, et abſunt ab editionibus primis. 4) *Ilias*, carmen illud immortale, de ira Achillis, adeoque de bello Graecorum ad Troiam. 5) *Odyſſea*, ſiue de erroribus et peregrinatione Vlyſſis, ex bello Troiano patriam Ithacam repetentis. Horum carminum vel omnium vel ſingulorum editiones numero ſunt permultae. Mihi vero pauciores breuiter commemorare h. l. licet. — Quibusdam adiecta ſunt *ſcholia*, quae vocantur minora, in Iliadem et Odyſſeam, quae vero *Didymi*, qui ipſe in ſcholiis citatur, nomen mentiri, eique falſo adſignari, ſed ex Didymi, Alexandrini grammatici et critici, aliorumque tam veterum quam recentiorum grammaticorum graecor. commentariis negligenter eſſe compilata, hodie conſtat, atque ex plenioribus ſcholiis codicis Veneti, a Villoiſonio editis, fit manifeſtum, Didymum fuiſſe non tantummodo grammaticum haud leuioris armaturae, ſed etiam varias contuliſſe recenſiones ſ. editiones, artemque exercuiſſe criticam. — Princeps editio eſt: *Hom. Ilias et Odyſſea vna cum Batrachomyo-*

machia

machia et Hymnis, graece, recenſente — ad MSS. codd. et Euſtathii commentarios tunc ineditos *Demetrio Chalcondyla*, Athenienſi, et *Demetrio Cretenſi* —. Florent. 1488. fol. II. voll. — Illam expreſſit ed. I. Aldina, 1504. 8. tom. II. longius vero disceſſit, interdum bene, ſaepius tamen male, Aldina II. 1517. 8. (rec. Florentiae ap. Juntam 1519. 8. II. tom.) A ſecunda hinc inde abiit Aldina III. 1524. 8. — Editio Aldina graec. in membrana ſine anno in 8. citatur in Catal. ſiue Bibl. Aſkeuiana p. 76. nr. 2030. — Aldus quoque edidit Scholia minora in Homerum cum Porphyrii Homericis quaeſtionibus et de Nympharum antro in Odyſſea, gr. 1521. 8. (Scholia ſine Iliade antea Romae 1517. prodierunt,) ac praefixo Didymi nomine interpretationem in Homerum, curante Andr. Aſulano, Venet. 1528. 8. V. Serie dell' Edizioni Aldine, ed. II. p. 53. et 60. et inprimis *Heyne* in comment. praefixa tom. III. mai. edit. p. IX. — Critica eſt edit. *Opp. Hom.* curante *Jo. Lonicero*, Argentor. ap. Vuolf. Cephalaeum. 1525. 8. II. tom. repet. ibid. 1534. et 1542. 8. II. tom. Ib. cum praefat. Jo. Guinteri Andernaci. 1550. 8. et cum indice, Wormat. ap. W. Cephalaei hered. 1563. II. voll. 8. — Ilias et Odyſſea cum vett. ſcholiis graecis, op. *Joach. Camerarii*, Baſil. ap. Jo. Heruag. 1535. min. fol. — tum opera *Jac. Micylli* et *Joach. Camerarii* cum Porphyrii opusculis, ibid. 1541. min. fol. — rec. Baſil. 1543. fol. min. et adiecta Batrachomyomachia 1551. II. voll. et 1557. fol. Inter edd. vsque ad Stephanianam eminent ed. *Hom. Opp.* cum codd. Venet. collata et caſtigata ab *Ant. Francino*, Venet. ap. Luc. Anton. Juntam, II. tom. gr. 1537. 8. et *Ilias* cum variis lectt. Pariſ. typis regiis ap. Andr. Turnebum, gr. Pariſ. 1554. 8. *Henr.* vero *Stephanus* edidit Hom. carm. in opere: *Poetae graeci principes heroici carminis* etc. tom. I. gr. 1566. fol. et multa in textu

tu correxit, varias lectt. ex edd. Basileens. margini adspersit, plures autem vna cum coniecturis et expositionibus in notis adtulit. Stephanianam recensionem postea plurimi, lima a paucis hinc inde adhibita, vsque ad *Wolfium* sequuti sunt. — Paucas tantum edd. memorare iuuat. Splendide mendax est ed. *Cornelii Schreuelii*, qui Iliadem et Odysseam gr. et lat. cum Didymi scholiis, at contra priorum editt. fidem detortis, mutilatis et deprauatis, edidit addiditque *Hom.* Batrachomyomach. Hymnos, epigrammata et quaedam minora poemātia, Amstelod. ex offic. Elzeuir. 1656. 4. — Nitida correctaque est editio: Hom. Opp. graece et lat. — curante *Jo. Henr. Lederlino*, et post huius mortem absoluente et praefante *Steph. Berglero*, Amstel. 1707. 12. II. voll. — Nouam quodammodo instituit recensionem, textumque Iliados atque Odysseae e MSS. atque editt. emendatiorem constituere suscepit, cum scholiis graecis, (in quibus tamen non satis caute sibi cauit a fraude et laciniis Schreuelii,) notis in textum et scholia, variis lectt. et lat. versione, adiecitque Batrachom. (quod carmen in praemissa disquisitione Homero vindicare studuit,) emendatam et cum tribus codd. MSS. collatam, item eiusdem Hymnos et epigrammata vna cum fragmentis, *Josua Barnes*; Cantabrig. 1711. 4. voll. II. sed plura promisit, quam praestitit. — Barnesii recensio vt plurimum facta est basis ed. splendidae, et illa superiore melioris, (quamquam multa in ea iure desiderarunt critici,) quam curare coepit *Sam. Clarke*: n. *Ilias* gr. et lat. cum adnotatt. *Sam. Clarke*. vol. I. Londin. 1729. vol. II. post patris mortem (1729) filii cura, ibid. 1729. 4. — edit. II. minus correcta, minusque nitida, ibid. 1754. 4. — *Odyss.* gr. et lat. item *Batrachomyom. Hymni* et *Epigrammata*. Edidit adnotationesque ex notis nonnullis msstis a *Sam. Clarkio* defuncto relictis, partim collectas adiecit *Sam. Clar-*

Clarke, vol. I. II. Londini 1740. 4. — repet. ibid. 1754. 4. II. voll. et minus correcte ibid. 1758. 8. II. voll. — Ilias, Odyssea et reliqua carmina, ex edit. et cum notis *Sam. Clarke*, patris et filii, ibid. 1760. 4. IV. voll. et 1779. — *Ilias et Odyssea*, gr. et lat. cum not. *Sam. Clarke*. Lond. 1753. 1768. 8. IV. voll. — Splendida et correcta est editio, ex Clarkiana a. 1729. expressa, quam excud. Robertus et Andr. Foulis, gr. Glasguae, *Ilias*, 1756. II. voll. *Odyssea* cum reliquis, 1758. II. voll. fol. — Clarkian. editionem recudendam, rogatu bibliopolae, *Jo. Aug. Ernesti* curauit, et egregiis auxit ornauitque notis; Batrachomyomachiam tamen et reliqua carmina ipse recensuit suisque instruxit animaduersionibus, Lipf. 1759 — 1764. mai. 8. V. voll. — *Homeri Ilias* ad cod. Vindobon. graece expressa: recensuit *Franc. Car. Alter*, Viennae, 1789. m. 8. vol. I. — *Ilias* lat. expressa: recens. cum varietate lectionis ex codd. B. Palat. Vindobon. *Fr. C. Alter*, vol. II. ibid. 1790. m. 8. — *Odyssea* gr. nouis curis expressa: recens. *F. C. Alter*. Acced. Batrachom. Hymni ceteraque poematia, Homero vulgo tributa, cum varietate lection. ex codd. Vindobon. ibid. 1794. m. 8. — Plura tamen praestiterunt maioremque curam, siue interpretationem spectes siue artem criticam, adhibuerunt celebb. *Frid. Aug. Wolfius* atque *C. G. Heyne*. A priore, diu diligenterque versato in Homericis carminibus, quantum fieri potest, emendandis, primum correcta edit. et noua quodammodo parata est recensio *Odysseae* cum Batrachomyom. hymnis ceterisque poematiis, Homero vulgo tributis, etiam nuper reperto H. in Cererem, ad exemplar maxime Glasguense in vsum scholarum diligentissime expressa, Halae Sax. part. I. II. 1784. 8. gr. sine notis, — tum emendatior, multis locis mutatis, ibid. 1794. 8. — *Ilias* — gr. part. I. II. praefixa *Ludolphi Küsteri* Historia critica Homeri,

meri, (quae primum prodiit Francof. ad Viadr. 1696. 8.) ſine notis, ibid. 1785. 8. — rec. emendatius, 1794. 8. Etiam ſub titulo: *Homeri* et *Homeridarum* Opera et reliquiae ex veterum criticorum notationibus, optimorumque exemplarium fide, recenſuit *F. A. Wolfius*, Pars I. *Ilias*, vol. I. II. ibid. 1794. (vel potius 1795.) mai. 8. Cui editioni tanquam comes acceſſerunt: Prolegomena ad Homerum etc. (in quibus multa contra vulgarem opinionem acute ingenioſeque disputata ſunt, nec tamen omnia cunctis probata *),) 1795. m. 8. — Tertium recenſere coepit Homericum textum, duplici praefixa inſcriptione. Generalis eſt: Ὁμήρου Ἔπη. *Homeri et Homeridarum* Opp. et reliquiae etc. Specialis: *Ilias:* ex veterum criticorum notationibus optimorumque exemplarium fide nouis curis recenſita, vol. I. *Ilias;* pars I. — vol. II. *Ilias;* pars II. — vol. III. *Odyſſea;* pars I. — vol. IV. *Odyſſea;* pars II. — vol. V. Batrachomyomachia, Hymni ſiue prooemia, epigrammata ceteraque fragm. Homerico nomini olim adſcripta, Lipſ. 1804 — 1807. 8. et quidem diverſis typothetici cultus chartarumque formis et diuerſis pecuniae pretiis conſtitutis. Ibid. Ὁμήρου Ἔπη etc. vol. I. *Ilias* etc. pars I. 1806. fol. **) (Conf. *Jen. allgem. L.Z.* 1809. nr. 243 — 249.) — A cel. autem *Heynio* eximia editio, multis nouis ornata acceſſionibus, ſubſidiisque acceptis, a pluribus iure laudata, eſt curata: *Homeri carmina, cum breui annotatione,* (graeco textui ſubiecta, ad verborum ſenſum paucis declaran-

*) Wolfii et Bryanti opiniones refutare ſtuduit *Delisle de Sale* in Hiſtoire d'Homère et d'Orphée, II. part. V. *Intelligenzblatt der Jen. allgem. L. Z.* 1808. nr. 65. p. 540. Item *Sainte-Croix* in Refutatione etc. gallice, Pariſ. 1798. 8. et germanice verſa, Lipſ. 1798. 8.

**) Ad ornandam edit. Wolfian. pertinent *Jo. Flaxmans Umriſſe zu Homers Iliade. Nach dem Engliſchen Original gezeichnet und geſtochen von Schnorr.* Lipſ. 1804. *Zu Homers Odyſſee.* ibid. 1807. 8.

clarandum.) *Accedunt variae lectiones et obſervatt. veterum Grammaticorum cum noſtrae aetatis critica.* Tomi octo, (qui tantum continent nouam Iliados recenſionem,) Lipſiae et Londini 1802. mai. 8. Quaedam exemplaria chartae bonitate praeſtant et exornata ſunt 28 figg. aen. inciſis. Duobus tomis prioribus exhibetur *Ilias*, graece, cum notis breuioribus; in tertio tomo eſt verſio latina, praemiſſa commentatione de Homeri edd., codicibus, ſcholiis, lexicis et gloſſariis, (quorum ſingulorum editiones pag. LIII. ſqq. diligenter recenſet *),) de ſubſidiis nouis huius editionis, denique de verſionibus. Tomi reliqui comprehendunt doctas eruditasque obſeruationes atque excurſus ad Iliada. — Ex hac maiore edit., omiſſis curis criticis, minorem et ſelectis notis exegeticis inſtructam, quibusdam mutatis auctisque, parauit idem V. C. *Homeri Ilias, cum breui annotatione,* Lipſ. et Lond. 1804. m. 8. vol. I. II. — Nitida et correcta eſt edit. *Iliados,* Lipſ. 1810. min. 12. II. tom. et *Odyſſeae, Batrachom.* etc. ib. 1810. min. 12. tom. I. et II. tomus autem tertius a. 1811. continet varr. lectiones e cod. Harl. et notas *Ricardi Porſoni,* (qui

*) Hic quaedam nominare ſufficiat. Commendanda eſt Ὁμήρου ἐξήγησις, *Homeri interpres*, cum indice locupletiſſ. Argentor. 1539. 8. Scholia breuia ſ. minora primum prodiere Romae, cura *Jo. Laſcaris*, 1517. fol. — *Scholia vetuſta* in Iliad. librum IX. (a Jo. Caſelio e libro P. Victorii, Florentiae, deſcripta,) gr. edita a *Conr. Horneio.* Helmſtad. 1620. 8 — *Iliadis liber XXII.* cum ſcholiis veteribus *Porphyrii* et aliis e codice Leidenſ. bibliothecae, vulgauit *Lud. Caſp. Valckenaer.* Acc. eiusd. de cod. Leidenſi et de ſcholiis ineditis diſſert. ſub fin. edit. Valckenar. Virgilii collatione ſcriptor. graec. illuſtrati opera Fuluii Vrſini. Leouard. 1747. 8. (De *Porphyrii ſcholiis in Hom.* commentat. ſcripſit *Ge. Henr. Noehden*, Gottingae 1797. 8.) — Scholia anonymi in Iliad. I. *Ant. Bongiovann. ex MS. bibl. S. Marci eruit, latine interpretatus eſt, notisque illuſtrauit,* Venet. 1740. 4. — *Everhardi Waſſenbergh Homeri Iliadis libri I. et II.* etc. Franequerae 1783. 8,

(qui bonam, nouisque ſubſidiis ornatam, curauit edit. Oxon. 1801.) cura *Godofr. Henr. Schaeferi.* — *Homeri Ilias*, gr. et lat. opera M. *Jo. Georgii Hageri*, ed. nona, II. tom. Chemnicii 1809. 8. *Odyſſea*, noua ed. iam antea lucem adſpexit: at forſan eſt noua tantum prioris edit. inſcriptio in fronte libri. — Valde copioſos commentarios in Iliada et Odyſſeam conſcripſit *Euſtathius*, archiepiſcopus Theſſalonic. (ſaec. XII.) inſcript.: Παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα, Romae, 1542. — εἰς τὴν Ὀδύσσειαν, ib. 1549. cum gr. textu poetae. Index *Matthaei Deuarii*, ib. 1550. fol. — Repetitus eſt liber Baſil. ap. Hier. Froben. 1560. fol. III. voll. omiſſo tamen Deuarii indice, et breviore ſubſtituto, auctore Sebaſtiano Guldenbeck. — Novam Euſtathii edit. cum latina verſione, notisque perpetuis et ſuis et Antonii M. Saluini, molitus eſt, ſed non abſoluit, *Alex. Politus*, Florent. 1730 — 1735. fol., nam tres tantum tomi, qui quinque priores Iliad. libros continent, prelo exierunt. — Euſtathiani operis tamquam epitome, at minus apte dextreque confecta, eſt: Κέρας Ἀμαλθείας — *Copiae cornu, ſiue Oceanus enarrationum Homericarum, ex Euſtathii in eundem commentariis concinnatarum, Hadriano Junio autore,* prodiit Baſil. 1558. fol. Conf. *Gerdeſ.* Florileg. etc. Groening. 1711. 8. p. 65. — Ex Euſtathii commentariis in Iliadem longiora et ex ſcholiis minoribus excerpta cum contextu gr. (ſed ordine librorum non ſeruato,) in vſum ſcholarum ſeparatim edere coepit *Jo. Aug. Mueller*, et plures iam rhapſodiae ab a. 1788 — 1810. (quo anno prodierunt Rhapſodiae XII et XIII.) Miſenae lucem viderunt. — Separatim ſunt frequenter edita carmina, et Iliados quidem atque Odyſſeae vel integra vel rhapſodiarum vna alteraque. Hoc vero loco editt. quasdam, praecipue recentiores, referre vacat. — *Ilias* — ex recenſ. Sam. Clarkii, cum varr. lectt. et notis *Aug. Herm. Niemeyer*, vol. I.

 Halae,

Halae, 1778. — vol. II. ib. 1781. m. 8. — ed. II. ibid. 1784 et 1792. 8. — Nobiliſſima et ad fructum atque intelligentiam cum Iliadis tum ſcholiaſtarum vett. pleniſſima eſt editio: Ὁμήρου Ἰλιὰς σὺν τοῖς σχολίοις. *Homeri Ilias*, ad veteris codicis Veneti fidem recenſita. Scholia in eam antiquiſſima, ex eodem codice aliisque nunc primum edidit cum aſteriſcis, obeliſcis aliisque ſignis criticis, *Jo. Baptiſta Caspar d'Anſſe de Villoiſon* (cum prolegomenis lectu digniſſimis). Venet. 1788. fol. — *Batrachomyomachiae* princeps ed. eſt gr. et lat. ſaec. XV. in 4. ſine vlla nota. Princeps autem olim habebatur, quae graece prodiit cum gloſſis interlinearibus, charactere rubro diſtinctis per *Laonicum Cretenſem*, Venet. 1486. 4. — quam recudendam curauit *Maittaire*, cum varr. lectt. verſionibus latinis, commentariis et indicibus etc. Londini, 1721. mai. 8. — Recentiores edd. ſunt: — gr. cum germanicis adnotatt. a *Chriſt. Tob. Damm*, Berolini 1735. 8. — ab eodem gr. cum indice gr. et lat. ib. 1736. 8. — a *Jo. Ad. Schier*, cum eius et J. A. Erneſti notis: adiectis ſex minor. hymnis. Lipſ. 1765. 8. — gr. cum verſione germanica, metro heroico confecta, (auctore *Willamow*) Petropoli 1771. 8. — *Die Batrachomyomachie und Galeomyomachie* *), *griechiſch, mit einer Einleitung, Anmerkungen und einem Wortregiſter — von Aug. Chriſtian. Borheck*, Lemgov. 1789. 8. — Ὁμήρου Βατραχομυομαχία σὺν τῇ μεταφράσει (*Theodori Gazae*, ex cod. Laurent. Medic. qui pleniorem continet Batrachom. quam alii codd. atque editt.) Florentiae et Lipſiae 1804. m. 4. cura *Franc. Fontani*. Textus eſt litteris nigris,

*) *Galeomyomachia*, h. e. *felis et murium pugna*, ad imitationem Batrachomyomachiae a *Theodoro Prodromo* iambicis graecis verſibus eſt compoſita, et ſeparatim edita, latinitati data, cum praefat. gr. Ariſtobuli Apoſtolii, a *Jo. Frid. Seegel*, Rudolphipoli, 1750. 4.

gris, a metaphrasi interlineari litteris rubris distinctus. — *Hymnorum*, (de quorum integritate atque antiquitate a variis VV. DD. in vtramque partem disputatum est,) edd. recentiores hae sunt. Primum venit in censum *Hymnus in Cererem*, quem vna cum fragmento H. in Bacchum cel. Matthaei in cod. quodam Mosquensi, qui, praeter fragmentum Iliadis, editos hymnos XVI. vulgari fere ordine complectitur, reperit eiusque apographum misit *Dau. Ruhnkenio*, qui eum hymnique in Bacchum fragment. gr. cum eruditis adnotationibus primum edidit, Lugd. Batav. 1780. 8. Interea Matthaei iterum contendit codicem et animaduertit, aciem oculorum inter describendum effugisse post vers. 198. viginti versus, atque post versum 413. vnum, et misit Ruhnkenio melius pleniusque exemplum; qui, cognito errore, in lucem emisit Hymnum pleniorem, notas auxit, immixtis criticorum magni nominis correctionibus atque opinionibus, praemisit H. in Bacchum, et Hymno in Cer. subiecit latinam J. H. Vossii versionem. Acc. duae epistolae criticae *) ex editione altera, multis partibus locupletiores. Lugd. B. 1782. m. 8. — Posthaec textum graecum, inquinatum potius, quam correctiorem, edidit cum versione italica March. *Pindemonte*, Bassan. 1785. m. 8. — Huius vero et *Nic. Ignarrae*, qui edidit Emendationes hymni homerici in Cererem, Neapoli 1784. m. 8. iudicia atque opiniones de illo hymno eiusque aetate sub examen vocauit cel. *Chr. Guil. Mitscherlich*, qui plenissimam atque tam ad cod. Mosquensem denuo diligenter collatam, quam ex suis aliorumque correctionibus emendatiorem curauit edit. multisque doctiss. animaduersionibus hymnum illustra-

 vit,

---

*) Ruhnken antea ediderat epistolam criticam I. in Homeridarum hymnos et Hesiodum, Lugd. B. 1749. 8. et epist. II. ad Callimachum et Apollonium Rhodium, ib. 1751. 8.

vit, Lipſ. 1787. 8. Illum igitur hymnum poſtea reliqui editores Hymnorum receperunt, n. *Carol. Dau. Ilgen*, cuius pleniſſima et doct. ed. inſcripta eſt: *Hymni Homerici* (XXXIII. gr.) cum reliquis carminibus minoribus, Homero tribui ſolitis, et Batrachomyomachia. Addita eſt *Demetrii Zeni* verſio Batrachomyomachiae, dialecto vulgari (cum lat. Mart. Cruſii verſione), et *Theodori Prodromi* Galeomyomachia. Textum recenſuit, et animadverſſ. criticis illuſtrauit *C. D. Ilgen*. Halis Sax. 1796. m. 8. Succeſſit *Aug. Matthiae*, qui primum edidit *Animaduerſiones in hymnos Homericos, cum prolegomenis de cuiusque conſilio, partibus, aetate*. Lipſ. 1800. 8. dein ipſos *Homeri hymnos et Batrachomyomachiam: denuo recenſuit, auctario animaduerſionum et varietate lectionis inſtrux. atque latine vertit*. ib. 1805. 8. — Denique *Homeri Hymn. et Epigrammata edidit Godofred. Hermannus*. Lipſ. 1806. 8. cum notis criticis; in longa epiſtola ad Ilgenium de hymnis ipſis eorumque aetate atque interpolationibus etc. acute eruditeque diſſerit. Nec defuit aliorum ſtudium in examinandis, illuſtrandis emendandisque aut in linguam germanicam vertendis hymnis Homericis. — Verſiones autem Iliados atque Odyſſeae, in omnibus fere linguis, ſaltem cultioribus, ſermone tam ligato, quam ſoluto factae, ſunt adeo multae, vt earum enumeratio omnino aliena ſit a noſtro conſilio. Paucarum tamen commemoratio brevis haud inutilis erit. In *germanicam* linguam recentiore aetate translata ſunt Homeri carmina a *Chriſti. Tob. Damm*, Lemgov. 1769—1771. 8. IV. voll. — a *Jo. Jac. Bodmero*, Tiguri 1778. 8. II. voll. — multo venuſtius et curatius a *Jo. Henrico Voſs*, cum figg. et tabulis geographicis, Altonae 1793. 8. IV. voll. — ed. II. nouis curis caſtigata, Regiomont. 1802. 8. IV. voll. — ed. III. Tubingae 1806. m. 8. IV. voll. Colon. 1807 et 1808. IV. voll.

mai.

mai. 8. add. *Kleines ſacherklärendes Wörterbuch, zur Erklärung der Voſſiſchen Ueberſetzung des Homers, von einem bekannten Gelehrten.* ibid. 1808. mai. 8. — *Ilias, a Car. Aug. Küttnero,* Lipſ. 1771. 1781. 8. — ab *Ern. Guil. de Wobeſer.* Lipſ. 1781—1787. III. voll. — a *Frid. Leop. Comite de Stolberg,* Flensburg. et Lipſ. 1778. iterum 1787. denique 1793. 8. II. voll. — *Batrachom.* germanice vertit *F. C. L. lib. Baro de Seckendorf* in: *Blüthen griech. Dichter,* 1800. 8. — *Ilias, latinis verſibus* expreſſa a *Raymundo Cunichio,* Rom. 1776. fol. rec. Vindobonae 1784. 8. — Inter *Franco-gallicas* verſiones Il. et Odyſſeae memorabiles ſunt *Dacieriae,* cum animadverſſ. Pariſ. 1711. 12. VI. tom. et ſaepius Pariſ. atque Amſtel. — rec. Genev. 1779. 8. IV. voll. — nuper Argentor. et Pariſ. 1806. 12. IV. voll. cum figg. — *Guil. Rocheforti,* cum obſeruatt. Pariſ. 1772—1777. m. 8. IV. voll. et 1781. 4. II. voll. — *Gin,* ibid. 1789. 8. III. voll. — *Paulli Jer. Bitaubé.* Pariſ. 1780 — 1785. 8. VI. voll. cum figg. et adnotation. Pariſ. 1787. 12. XII. voll. et in Operibus eius Franco - gallicis, Pariſ. 1804. 8. IX. voll. — Iliade — en proſe par *Denis le Brun,* cum textu gr. Pariſ. 1776. 12. II. voll. — *Iliade d'Homère.* Nouvelle Traduction en proſe; précédée d'un discours ſur l'hiſtoire de la poeſie. Par MM. *Thomas, A. Renouvier* et *A. C***. Pariſ. 1810. tom. I. II. 8. — Inter *Anglicas* verſiones celebritatem, cum maxime propter eruditas animaduerſiones, ſed graues quoque cenſores, in primis *Warburton* et *Joſ. Nic. Scot,* nacta eſt verſio *Alex. Pope,* Londin. 1715 ſqq. et ſaepius in variis formis et modo pluribus, modo paucioribus tomis: nouiſſime, additis notis criticis atque grammaticis *Gilb. Wakefield,* Lond. 1796. 8. XI. voll. conf. *Brüggemann* View of the engliſh Editions, Translations and Illuſtrations

tions etc. p. 25 ſq. et Supplement p. 8. vbi praeterea, vtroque loco, permultae editt. ac verſiones anglicae Homeri, et multi libri, qui ad hiſtoriam, interpretationem etc. Homericorum carminum pertinent, recenſentur. — Aliquoties in linguam *italicam* translatae ſunt Ilias, Odyſſea, Batrachom. cum Hymnis, ab *Anton. Maria Salvinio*, verſibus, quos vocant *ſciolti*, Florent. 1723. 8. — rec. Paduae, (cui noua Batrach. verſio *Ang. Mariae Ricci*, Florent. 1741. edita, eſt adiuncta.) — Paduae 1760. 8. — *Ilias*, verſibus ſciolti dictis, a *Melchiore Ceſarotti*, cum animaduerſſ. Venet. et Paduae, 1786 — 1794. 8. IX. tom. rec. Venet. 1795. 8. — Opere di Omero tradotte da più Letterati Toscani, con note, V. tom. Liburni, 1805. 8. — Infinitus eſt numerus librorum maioris minorisque molis, in quibus de Homero eiusque carminibus, doctrina, eruditione, ſententiis etc. varia ratione disputatur. Hoc loco notari poſſunt: *Thomas Blackwell* in libro vtili: An Enquiry into the Life and Writings of Homer — Londini 1735. 8. rec. Lond. 1736. 8. et 1757. 8. — Germanice verſus eſt ille lib. ab *Agricola*, in *Hamburgiſch. Magazin*, vol. 12. 13. et 14. — et melius a Voſſio, Lipſ. 1776. 8. — gallice a *J. N. Quatremère - Roiſſy*, Pariſ. a. 7. (1799.) in 8. — An Eſſay on the Original Genius and Writings of Homer, by *Robert Wood*. Lond. 1769. 4. — Germanice vertit (Michaelis) Francof. ad Moen. 1773. 8. Tum *Woodii* liber auctius et ſplendidius editus eſt cur. Jac. Bryant, Lond. 1775. 4. Ex hac altera editione delegit idem Michaelis additamenta etc. et inſcripſit: *Zuſätze und Veränderungen, wodurch ſich die neue Ausgabe von Rob. Woods Verſuch — — vor der alten auszeichnet, nebſt der Vergleichung des alten u. gegenwärtigen Zuſtands der Landſchaft von Troja etc.* Francof. ad M. 1778. 8. Troia autem vetus num exſtiterit

ſtiterit et a Graecis fuerit flamma ruinisue deleta, magna controuerſia inter quosdam VV. DD. agitata eſt. Recentiore tamen aetate non defuerunt, qui eo conſilio, vt ſitum ac regionem veteris Troiae locaque, vbi ſecundum Homerum pugnatum eſt, explorarent et curatius deſcriberent, Aſiam minorem peragrarent. De ſitu Troiae et multa alia ad meliorem Iliados intelligentiam ſcitu neceſſaria leguntur in *Topographiſche Anſichten, geſammlet auf einer Reiſe in die Levante, von Joſ. von Hammer,* Wien. 1811. 4. conf. *Hall. allgem. L. Z.* 1811. nr. 228. — *Angeli Mariae Riccii* Diſſertatt. Homericae. Acc. eiusd. orationes. Florent. 1740. et 1741. III. voll. 4. — rec. et in vnum volumen collectae, (omiſſis VII. Riccii orationibus, variis epiſtolis, et praefatt. ad II. ac III. vol.) curante *Freder. Gottlob Born,* Lipſ. 1784. mai. 8. — *Frid. Ferdinand. Drück* diſſ. de virtutibus vitiisque Homeri et Virgilii, ex ſeculi ipſorum indole aeſtimandis, Stuttgard. 1780. rec. in *Drücks kleineren Schriften,* collectis et editis a *Car. Philipp. Conz,* tom. I. Tubingae 1810. 8. nr. 1. — *Jo. Heinr. Juſt Koeppen über Homers Leben und Geſänge,* Hannov. 1788. 8. qui libellus eſt inſtar introductionis ad eiusdem commentarium ad Homeri Iliada perpetuum et admodum vtilem: *Erklärende Anmerkungen zum Homer.* Hannov. 1787—1792. 8. V. tom. Quintum tomum, qui continet Koeppenii animaduerſſ. in Il. XVII —XX. poſt mortem Koeppenii 1804. edidit, et nonnullas adiecit obſſ. *Car. Frid. Heinrich,* qui etiam nouam curauit editionem, ibid. 1794—1804. 8. Tom. VI. denique curauit *Jo. Chr. Henr. Krauſe* ad IV. vltimos libros ib. 1810. 8. — *Chriſt. Ad. Klotzii* Epiſtolae Homericae, Altenburg. 1764. 8. — De rara quadam Homeri editione: (Ἡρωϊκά. Ὁμήρου Ἰλιάς. *Homeri Ilias,* poſtrema editio: cui originem et exitum belli Troiani addidimus, Coluthi

luthi Helenae raptum, et Tryphiodori Ilii excidium. Latine omnia ad verbum expoſita, et a F. Porto Cretenſi innumeris in locis emendata: παρὰ Ἐ. Οὐϊγγῶνι. αφπ. 12.) ſcholiisque in Homerum inedd. et lectionibus Vindobon. codd. ex litteris Franc. Car. Alteri, 1802. ſcriptis, in *Chriſti. Dan. Beckii* Actis Seminarii regii et Societatis philolog. Lipſienſ. vol. I. Lipſ. 1811. 8. p. 241 ſqq. — In eod. vol. variis locis Homerus aut explanatur aut emendatur a *Godofr. Hermanno* in diſſ. de pronomine αὐτός. — (M. *Schott) Ueber das Studium des Homers in niedern und höhern Schulen,* Lipſ. 1783. 8. — *Kurze Anweiſung für Erzieher, die Odyſſee mit Knaben zu leſen, von Ludolf Ge. Diſſen, mit einer Vorrede begleitet von Jo. Fried. Herbart,* Gotting. 1809. 8. — *Franc. Chriſtoph. Frenzel* progr. *Probe eines erklärenden Commentars über Homers Odyſſee,* Iſenaci 1808. 8. — De theologia, inprimis de Fato et Jove Homeri meam ſententiam latius expoſui in Opuſculis meis varii argumenti, Halae Sax. 1773. 8. p. 387 ſqq. — Geographiam Homeri in ſingularibus libellis illuſtrarunt *Car. Traugott Gottl. Schönemann,* Gottingae 1787. 4. *Herm. Schlichthorſt,* ib. eod. anno, 4. et *Aug. Guil. Schlegel,* Hannov. 1788. 8. — Denique, vt multa alia ſcripta, quae huc pertineant, et alibi a me ſunt excitata, quorum quidem numerus facile poteſt augeri, praetermittam, duorum Lexicorum, omni commendatione dignorum, mentionem adhuc iniiciam. Prius eſt: *Apollonii Sophiſtae* Lexicon graecum Iliados et Odyſſeae e MS. edidit, latine vertit, emendauit et notis illuſtrauit *J. Baptiſta d'Anſſe de Villoiſon.* Pariſ. 1773. 4. II. tom. — repet., omiſſis prolegomenis et lat. verſione Villoiſon., additis vero aliis doctis obſſ., ab *Hermanno Tollio.* Lugd. Bat. 1788. 8. — Alterum eſt *Chriſtiani Tob. Damm* Novum lexicon graecum

cum etymologicum et reale, cui pro basi substratae sunt concordantiae et elucidationes Homericae et Pindaricae, Berolini 1765. 4. — Vtile esse poterit tironibus Lexicon, cuius specimen prodiit inscriptum: *Probe eines griechisch-deutschen Wörterbuchs über den Homer und die Homeriden. Den Buchstaben α enthaltend. Ausgearbeitet von G. H. C. Koës. Copenhagen.* 1806. 8.

3. *Hesiodus.* De eius aetate, olim iam incerta, varia diuersaque iudicia alibi abunde relata sunt. Probabilius videtur, Hesiodum fuisse Homero iuniorem, sed eidem tamen aequalem. *Saxius* igitur in Onom. I. p. 12. eius aetatem adserit a. ante Ch. n. 909. — Patria *Cumanus,* (Cuma in Aeolia ortus,) ab educatione autem Ascrae, qui fuit Boeotiae vicus, *Ascraeus* est cognominatus. Juvenis cum Homero seniore certamen poeticum iniisse atque victoriam reportasse dicitur. Sed alii secus sentiunt. Saltem libellum, inscriptum, Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, et primum ab *H. Stephano* vna cum Matronis et aliorum parodiis homericis etc. graece editum a. 1573. 8. tum gr. repetitum a *Dan. Heinsio* ad calcem suae Hesiodi editionis, a *Barnesio* in vol. I. edit. Homeri p. XX sqq. et gr. ac lat. a Th. Robinson ac Loesnero in ed. Hesiodi p. 469., ab Hesiodi admiratoribus esse confictum, multi commonstrarunt *). Senex in Oeneonem Locridos commigrans, incautus ab Amphiphane et Ganetore interfectus esse dicitur. At multa, quae de eius fatis vltimis narrantur, fabulam redolere videntur. Quidquid est, Hesiodus fuit, *Velleio Paterculo* I. cap. 7. iudice, *vir perelegantis ingenii et mollissima dulcedine carminum memorabilis;* et iudice *Quinctiliano* I. O. Libr.

*) *Martini* progr. de Graecorum certaminibus poeticis, Ratisbon. 1769. 4. et *Car. Frid. Heinrich* de hoc certamine et scholis cantantium *(Sängerschulen)* in Graecia in adpend. I. ad librum: *Epimenides aus Kreta* etc. Lips. 1800. 8.

Libr. X. c. I. 52. raro adſurgit, magnaque pars eius in nominibus occupatur; tamen vtiles circa praecepta ſententiae lenitasque (alii: leuitasque) verborum et compoſitionis probabilis, daturque ei palma in illo medio genere dicendi. Nec argumentum carminum admiſit ſublimitatem illam atque audaciam poeticam, quam admiramur in Homeri carminibus. Multa autem, quorum catalogum dedit Fabricius, ſcripſiſſe dicitur; hodie vero ſuperſunt: 1) poema didacticum, Ἔργα καὶ ἡμέραι, *Opera et dies.* 2) Ἀσπὶς Ἡρακλέους, *Scutum Herculis,* quod poëma plurimi olim negarunt eſſe Heſiodi, et pars habetur collectionis, quam antiquiores critici atque hiſtorici adpellabant modo Μεγάλας Ἠοίας, modo Γενεαλογίας ἡρωϊκάς, modo Ἡρωγονίαν, modo Καταλόγους aut Καταλόγους γυναικῶν. 3) Θεογονία, *Deorum generatio;* eſt potius Cosmogonia et Theogonia. — Editiones, quae multae ſunt, habent vel ſcholia graeca, vel illis ſunt deſtitutae; aliae vel omnia Heſiodi carmina, quae ſuperſunt, vel ſingula tantum comprehendunt. Potiores autem et recentiores hae ſunt. Princeps eſt Mediolanenſis, quae continet *Orationes Iſocratis,* XVIII. *Eidyllia Theocriti* et *Heſiodi Opera et Dies,* 1493. fol. In quibusdam exemplis *Iſocrates* ſolus comparet*). — *Theocriti* eclogae triginta: — *Heſiodi Theogonia: eiusdem Scutum Herculis: et Georgicon libri duo:* vna cum Theognidos, Phocylidis et Pythagorae carminibus. In calce: impreſſum Venetiis characteribus ac ſtudio Aldi Manutii MCCCCXCV. fol. — *Heſiodi duo libri Georgicon* cum tabula *Cebetis* etc. gr. et lat. — *Ottomar Aidos (Nachtigall)* Argentin. — Jo. Knoblauch formulis excuſit. Argentor. ſ. a. in 4. ed. rariſſ. — Elegans atque

*) Conf. *Bandin.* Catal. codd. gr. Medic. Laurent. tom. II. p. 568. n. 5. et III. p. 424. 1.

atque emendata, in qua etiam primum ſcholia gr. *Procli Diadochi, Jo. Tzetzae, Emanuelis Moſchopuli* et *Jo. Protoſpatharii*, eaque meliora, pleniora atque emendatiora, quam in aliis inſequentibus editt., comparent, eſt editio Operum Heſiod. quae Venetiis prodiit aere et diligentia *Jo. Franciſci Trincauelli*, 1537. 4. — Scholia tamen Tzetzae ſunt pleniora, at ſaepe etiam mutilata, turbata, interpolata, hinc inde corrupta, in edit. Opp. gr. et cum verſionibus lat. *Nicol. Vallae* et *Boninii Mombritii* etc. Baſil. (1542.) 8. — Nouam Heſ. Opp. recenſionem fecit *H. Stephanus* in collectione: *Poetae graeci principes heroici carminis*, 1566. fol. — Notanda eſt editio, potiſſimum propter lectiones varias bona, cum notis viror. doct. ap. Hieron. Commelin. 1591. 8. — Inprimis celebratur edit. *Dan. Heinſii*, admodum rara, cum fragmentis Heſiodi, introductione in O. et D. graecis variorum ſcholiis, notisque et emendationibus etc. ex offic. Plantin. Rapheling. 1603. 4. — tum *Heſiodi Aſcraei* quae extant. *Dan. Heinſius* interpretationem emendavit, introductionem in O. et D. notas item addidit. Lugd. B. 1613. 8. rec. L. B. 1622. 8. — *Corn. Schrenelii* edit. cum notis ſelectis Lugd. B. 1650. 8. haud quidem tulit plauſum eruditorum; ſed tamen propter Paſoris indicem, credo, in Batauia, Germania et alibi frequenter repetita eſt typis. — *Radulph. Winterton* in edit. *Poetarum minorum graecorum*, gr. et lat. locum primum dedit Heſiodo, et in hanc obſeruationes ſcripſit, Cantabr. 1628. 1635. 8. et ſaepius tam Cantabr. quam Londini recuſa. — Ope duorum codd. atque editt. veterumque ſcholiaſtarum et beneficio ingenii ſui *Jo. Georg. Graeuius* permulta loca in Heſiodi operibus feliciter reſtituit in ed. praeſtanti: *Heſiodi Opera omnia, ex recenſione J. G. Graeuii, cum eiusdem animaduerſſ.* (ſiue

lectio-

lectionibus Heſiodeis, in quibus potiſſimum loquendi formulas erudite docteque explicuit,) *et notis Joſ. Scaligeri et* (audacioribus) *Franc. Guieti:* gr. ac lat. Amſtel. ap. Dan. Elzev. 1667. 8. Hanc tam in graecis quam in verſione ſequutus eſt *Jo. Clericus*, et repetiit ex ea notas VV. DD. cum J. G. Graeuii lectionibus heſiodeis auctioribus, et ſuas ac Steph. Clerici notas aliaque et Paſoris indicem adiecit, Amſtel. 1701. m. 8. gr. et lat. — Noua ornamenta et ope plurium codd. praeclaras acceſſiones accepit edit. ſplendida, cum notis variorum, curante *Thoma Robinſon*, Oxon. 1737. mai. 4. gr. et lat. Praemiſit doct. de vita, ſcriptis et aetate Heſiodi diſſertationem. — repetita, variis lectionibus adiectis, Londini 1756. — In qua quae bona eſſent, in ſuam rem conuertit et cum notis ex quibusdam auctoribus ſelectis ſuisque probabilem editionem parauit, et interpretationem latin. emendauit, ſubiecitque Paſoris indicem *Jo. Tob. Krebſius*, Lipſiae 1746. 8. et 1778. 8. — gr. Lipſ. 1776. 8. — *Kretſchmarus* graece dedit cum Plutarchi libro de puerorum educatione etc. Lipſ. et Dresdae 1750. 8. — *Robinſoni* edition. ſed melius ordinatam cum ſcholiis ineditis et notis ex Clerici edit. repetitis auctisque variis lectt. codicum atque priorum editionum, additis et ſuis et Dau. Ruhnkenii aliorumque animaduerſionibus, recudi fecit *Chr. Frid. Loesner*, Lipſ. 1778. 8. — Splendida correctaque ed. operum *Heſiodi*, quae *latinis verſibus expreſſa atque illuſtrata ſunt a Bernardo Zamagna*, Raguſino, Parmae 1785. mai. 4. — Quaedam carmina ſunt ſeparatim edita illuſtrataque. *Opera et dies* ex noua recenſione *Rich. Franc. Phil. Brunckii*, in libello: Ἠθικὴ ποίησις, *ſiue Gnomici poetae graeci* etc. Argentor. 1784. 8. et 4. cum notis criticis. — *Theogonia Heſiodea.* Textu ſubinde refecto — edita a *Frid. Aug. Wolfio*, Prof. Hal.

Hal. 1783. 8. gr. cum eruditis obſeruatt. doctaque cel. *Heynii* epiſtola. — Eadem gr. cum verſione *Comitis de Carli* italica et epiſtola ad Garviſium ſuper Theogonia, Ven. 1744. 8. rec. in eius Opp. vol. XVI. Mediol. 1787. m. 8. — O. et D. cum indice gr. et german. ed. a *Jo. Godofr. Haas*, Lipſ. 1789. 8. — *Heſiods Tagewerk,* (graece) *mit erklärenden und krit. Anmerkung. und einem Wortregiſter von W. Lange*, Lipſ. 1790. 8. — it. gr. cum verſione ital. et adnotatt. *Co. Jo. Arrivabene*, Mantuae 1791. 8. mai. — it. gr. cum verſione germ. metrica *Jo. Dav. Hartmanni,* Lemgov. 1792. 8. quam edit. commendant *Ludov. Wachleri* praefixa comment. de Heſiodi aetate, vita et ſcriptis, et notae vtiles textui ſubiectae. — Idem *Hartmann* edidit *Schild des Hercules, nebſt den Schilden des Achilles und Aeneas von Homer und Virgil, metriſch verdeutſcht und mit dem Original begleitet und erläutert.* Lemgov. 1794. 8. *) — *Heſ. Scutum Herculis* in *Koeppen Poetiſche Blumenleſe,* part. I. p. 97 ſqq. cum introductione multisque egregiis adnotationibus. — Idem *Scutum* gr. cum grammaticorum ſcholiis graecis, emendauit atque illuſtrauit *Car. Frid. Heinrich*, Vratislav. 1802. m. 8. — *Heſ.* O. et D. edid. cum notis quibusd. critic. *Birger Thorlacius* Prof. Hauniae 1803. 8. — *Heſ.* Theogonia et Scutum Herculis: in vſum ſcholar. imprimi curauit *G. Sverdrup.* Hauniae 1807. m. 8. ſine not. — *Heſiods Gedichte, ins Deutſche überſetzt, nebſt Epiblaemen, von Chr. Heinr. Schütz.* Hamburg. et Kilon. 1797. 8. — *Heſiods Werke u. Orfeus der Argonaut von J. H. Voſs.* Hei-

*) De ſcuto Heſ. conſulendi quoque ſunt *Car. Chriſt. Heyler* in proluſione quadam, Grünſtadt. et Worm. 1787. 8. et *Frid. Schlichtegroll* in erudito ſpecimine antiquario: *Antiquariſcher Verſuch über den Schild des Herkules nach der Beſchreibung des Heſiodus*, Gothae 1788. 8.

Heidelberg. 1806. 8. — *Hes. Ascr.* Opera et Dies. Di Esiodo Ascreo I lavori e le giornate, opera con 50 codici riscontrata, emendata la versione Latina, aggiuntavi l'Italiana in terze rime, con annotazioni. Firenze 1808. 4. Classicum opus *Lud. Lanzii,* Florent., nominatur. In praefat. editor multus est de Hesiodo, eius aetate, patria, poematibus etc. — Conf. *Jo. Casp. Frid. Manso* in *Nachträgen zur Theorie des Sulzers,* tom. III. part. 1. Lips. 1794. 8. vt alios libros, alibi a me laudatos, omittam.

4. *Archilochus,* Parius, intra Olymp. XV. —XXIII. saec. ante Chr. nat. sexto exeunte et septimo vsque ad a. 713., nisi auctor, saltem artifex iambi virulentus fuit. Fragmenta, quae supersunt, reperiuntur in *Pindari* et ceterorum octo Lyricorum carminibus, gr. lat. ed. II. ap. Henr. Stephan. 1566. 12. p. 376. Praefat. scripta est 1560. — ap. Paul. Steph. 1612. 12. et sexta illorum edit. gr. lat. H. Steph. Ebroduni, ex societatis Heluet. Cald. 1624. 12. p. 630 sqq. — in *Brunckii* Analectis vett. poetar. graecorum, tom. I. p. 40 sqq. et III. p. 236. Lection. atque in eiusd. edit. Anacreontis mai. Argent. 1786. 8. — in *Frid. Jacobs* Anthologia graeca, tom. I. p. 40 sqq. coll. illius commentario in Anthol. gr. vol. I. part. 1. p. 147 sqq. — *Scolia* in *Ilgen.* carminib. conuiualib. Graecorum p. 179 sqq. 189 sqq. — Fragmenta Archilochi ad nostram aetatem servata primus seorsum edidit doctissimoque commentario illustravit, praemissa de Archilocho commentatione, *Ign. Liebelius,* professor Vindobonensis, quae editio prodiit Lips. 1812. m. 8. — Quaedam fragmm. sunt germanice versa a *Christ. Com. de Stollberg* in *Gedichten aus dem Griechisch. übersetzt,* Hamburg. 1782. 8. et a *Jo. Ge. Herder* in *Zerstreuten Blättern,* coll. II. ed. 2. Gothae 1796. 8. — Conf. *Ernst Ludw. Dan. Huch* in: *Versuch über die Verdienste des Archilochus um die Satyre,* Zerbst

1767.

1767. 8. aliaque a Fabricio et a me adnotata in B. Gr. II. p. 107 ſqq. quibus addes *Imman. G. Huſchke* diſſ. de fabulis Archilochi: accedit notitia cod. Auguſtani cum fabulis ineditis, in *Aug. Matthiae* Miſcellan. philologicis, vol. I. Altenburg. 1803. 8. p. 1 ſqq. nuper repetitam in editione Lipſienſi maiori fabularum Aeſopearum a Furia e Codice Florentino evulgatarum.

5. *Tyrtaeus*, Athenienſis, circ. ante Ch. n. 682. qui in bello ſecundo Meſſenio ab Athenienſibus aduerſus Meſſenios oraculi iuſſu Lacedaemoniis dux belli miſſus, licet pede claudus eſſet, mira tamen elegorum ſuorum, quos exercitui pro concione recitauit, et ſuauitate et gravitate atque ſublimitate eos ad virtutem et patriae gloriaeque amorem mortisque contemtum adeo accendit, vt victoriam reportarent, ipſeque a Spartanis iure ciuitatis ornaretur. — Quae ſuperſunt quinque aut quatuor elegiae cum reliquarum fragmentis primum editae dicuntur a *Matth. Aurogallo* poſt Callimachi Hymnos, ap. Froben. 1532. 4. poſtea Tubingae 1542. 4. et ſaepius inter poetas gnomicos et in aliis poetarum collectionibus. Diligentius collegit *Tyrtaei*, Mimnermi et Simonidis fragmenta *Fulvius Vrſinus* poſt Carmina nouem illuſtrium feminarum, cum ſuis ſcholiis, Antwerp. 1568. 8. — Graece (ſex elegiae) cum verſione anglica metrica notisque, Londini 1761. 12. — In verſus theotiſcos translatae ſunt quatuor elegiae Tyrtaei a *Weiſſio*, adiecto textu gr. et inſertae eius *Kleinen lyriſchen Gedichten*, Lipſ. 1772. 8. II. vol. Separatim eas graece edidit, addito commentario, *Chriſti. Adolph. Klotz*, primum Bremae 1764. 8. deinde parauit editionem, multo venuſtiorem, omnia, quotquot reperire potuit, fragmenta ſedulo collegit, atque commentario erudito doctoque illuſtrauit, et ſubiunxit duas diſſertatt. 1) de Tyrtaeo; 2) de carminibus bellicis quorumdam populorum,

lorum, et Weissii versionem germ. — Tyrtaei λεί-ψανα, seu vndecim elegias et fragmm. edidit *Rich. Fr. Phil. Brunck* in Analectis vett. poet. gr. vol. I. p. 48 sqq. et vol. III. p. 7. paucis notis criticis explicuit. — Idem in *Gnomicis poetis gr.* p. 59. tres elegias fecit correctius recudi, cum H. Grotii interpretatione metrica. — Tyrtaei quae supersunt, gr. et lat. cum notis philolog. *Christ. Dohl* edidit in tribus disputatt. Vpsal. 1790—1800. — *Des Tyrtaeus und Kallinus Kriegslieder, griechisch mit erklärenden Anmerkungen, von J. G. Brieger.* Zittav. et Lips. 1790. 8. quae editio, vitiose typis expressa, grauem nacta est censorem. — Bionis, Moschi et *Tyrtaei* quae supersunt, gr. et lat. Foolscap (in Anglia). 1807. 8. — *Christian Comes de Stollberg* Tyrtaei elegias germanice versas inseruit operi: *Gedichte aus dem Griechischen übersetzt,* Hamburg. 1782. mai. 8. lib. III. et *F. C. L. Baro de Seckendorf* reddidit eas germanicis versibus in: *Blüthen griechischer Dichter,* Wimar. 1800. 8. — item *G. L. B.* (Braun), Wetzlar. 1809. — Τυρταίου ἄσματα. I cantici di *Tirteo,* tradotti ed illustrati da *Luigi Lamberti.* Paris. et Argent. an. 9. (1801.) 8. Italicae metricae interpretationi adiecit *Lamb.* latinam versionem, et quasdam Klotzii Brunckiique animaduersiones.

6. *Alcman* siue *Alcmaeon,* ante Chr. nat. 670. Sardiano-Lydus, poeta lyricus, qui ob immoderatam vitam phthiriasi denique periit. Perpauca ex μελῶν libris VI. fragm. supersunt in Stephani, Vrsini et Commelin. collectionibus poetarum graecorum lyricorum.

7. *Alcaeus* ante C. n. 602. Mytilenaeo-Lesbius, carminum, praecipue lyricorum, artifex insignis, et versibus et armis, quamquam in his gerendis minus fortis erat, insectatus est tyrannos, a quibus vero ex patria pulsus est. Aeolica diale-

cto

cto ſcripſit carmina, et ᾠδὰς et ſcolia: quorum pauca fragmenta collegerunt *Mich. Neander*, qui Gnomologiae ſiue Ariſtologiae Pindaricae, Baſil. 1556. 8. gr. et lat. ſubiecit collectas ab ipſo aliorum Lyricorum, in his p. 424. *Alcaei*, p. 430. *Alcmanis* etc. vitas ac ſententias; *Henr. Stephanus* gr. et lat. in Lyricis ſ. Carminum poetarum nouem lyricae poeſeos principum fragmentis, *Alcaei* etc. recuſis in Lectii Commelinique collectionibus; diligentius *Fuluius Vrſinus* cum Carminibus nouem illuſtrium feminarum, 1568. 8. — *Mich. Maittaire* cum Anacreonte, Londini 1740. mai. 4. p. 107 ſq. — anonymus in editt. *Anacreontis, Sapphus* et *Alcaei* Glasguenſ. 1751. in 32. a. 1757. 12. et 1777. 8. — Fragmenta, ab Athenaeo ſeruata, diligenter collegit atque illuſtrauit M. *Chriſti. David Jani* in tribus programm. ſcholaſticis, Halae Sax. 1780—1782. 4. Haec recudi fecit, quibusdam mutatis, adiectisque aliis notis et quibusdam fragmentis, ex Euſtathio et Pindari ſcholiaſte ſumtis, *Stange*, atque inſcripſit: *Alcaei* poetae lyrici fragmenta, Halae 1810. min. 8. — *Alcaeo* quoque a multis, ab aliis *Calliſtrato* cuidam tribuitur *Scolion in laudem Harmodii et Ariſtogitonis τυραννοκτόνων*, ſeruatum ab Athenaeo libr. XV. 15. p. 695. B. et ſaepius editum atque illuſtratum, aut in linguas anglicam et germanicam conuerſum; id autem *Ilgen* in ed. Σκόλια, h. e. carmina conuiualia etc. Jenae 1798. 8. p. 46 ſqq. diuiſit in quatuor ſcolia, latine reddidit, emendauit atque explicuit. Conf. *Cludius* de ſcoliis Graecor. in *Biblioth. der alten Litteratur und Kunſt*, part. I. p. 57 ſqq. qui p. 61 ſq. carmen verſibus metricis germanicis reddidit, et *Jo. Fr. Degen*, qui id carmen ſub nomine *Calliſtrati* adiecit ſuae Anacreontis editioni, Altenburg. 1787. 8. p. 190 ſqq. et p. 279 ſqq. illuſtrauit. — Add. *Frid. Thierſch* diſſ. ſ. ſpecimen editionis

tionis Sympoſii Platonis. *Ineſt et quaeſtio, qua Alcaeo carmen vindicatur, quod vulgo Theocriti putauerunt.* Gotting. 1808. 4. coll. Schaefero ad Gregor. Corinth. p. 586 ſq. — *Alcaeus, metriſch überſetzt, mit beygefügtem Originaltext und einigen Anmerkungen von J. A. G.* editus dicitur Herbipoli 1810. 8. — Plures fuerunt *Alcaei.* In his notandus eſt *Alcaeus Meſſenius,* epigrammatum ſcriptor, Philippi Macedonis aequalis, cuius epigrammata 22. edita ſunt a *Brunckio* in Analectis vett. poet. gr. tom. I. p. 486 ſqq. et a *Fr. Jacobs* in Anthologia gr. tom. I. p. 237 ſqq. atque expoſita, interdum temporis, quo quaedam ſunt confecta, nota obſeruata, in Comment. ſ. animaduerſſ. vol. I. part. 2. p. 345 ſqq.

8. *Sappho,* Lesbia Mytilenenſis. In aetate illius definienda viri docti valde inter ſe diſſentiunt. Secundum *Hamberger.* in *Zuverläſſig. Nachrichten* etc. tom. I. p. 93. floruit an. ante C. n. 599. Parum diſcedit *Saxius* in Onom. liter. part. I. p. 18. qui eius et Alcaei aetatem collocat in an. ante C. n. 602. At *Jo. Chriſtoph. Cramer* in diatribe de συγχρονισμῷ Sapphus et Anacreontis, Jenae 1755. 4. rationes, (quas tamen *Volgerus* p. XXVIII. ſq. non comprobat,) ita ſubduxit, vt eam natam eſſe euiciſſe ſibi videretur a. Olymp. circ. XXXX. 1. claram haberi cum Alcaeo Olymp. XXXXIV. $\frac{3}{4}$. et Phaonis cuiusdam Lesbii inſano amore ita captam fuiſſe, vt Phaonem in Siciliam, eius amplexus atque illecebras fugientem, ſequeretur, et quum illuſam ſe atque deſtitutam videret, ſe furibundam de Leucate promontorio in mare daret praecipitem, Olymp. LI. 4. — Add. eiusd. *Crameri* diatr. de patria Sapphus, Jenae ſine a. not. 4. inprimis *H. F. Magni Volger* diatriben hiſtorico-critic. de Sapphus Poetriae vita et ſcriptis, Gothae 1809. 8. repetitam ante eius editionem Sapphus, isque eam aequalem fuiſſe Alcaei

et

et Anacreontis euicit, eamque defendit a crimine illicitae libidinis etc. — Multa varii generis poemata cecinit; ſed ad noſtram aetatem tantum pervenerunt *duae odae,* quae vel ſolae propter vim non minus quam naturalem pulcritudinem, miram venuſtatem et gratiam, praecipue in compoſitione vinculisque orationis, nominis pepererunt immortalitatem et iam ab Dionyſio Halicarn. ac Longino inprimis ſunt laudatae; item tria epigrammata et nonnulla fragmenta. Eius reliquiae ſunt in Stephani, Vrſini aliorumque collectionibus citatis: *odae* variis Anacreontis editionibus ac verſionibus adhaerent. — Notanda eſt edit.: Sapphus odae, fragmenta (VI), epigramm. duo cum verſione anglica notisque et vita Sapph. in: The Works of Anacreon by Mr. *J. Addiſon.* Lond. 1735. 8. — Pleniſſima edit. eſt: *Sapphus poetriae Lesbiae fragmenta et elogia — — cum virorum doctorum notis integris, cura et ſtudio Jo. Chriſti. Wolfii — qui vitam Sapphonis et indices adiecit.* Hamburg. 1733. 4. — *Brunck* in Analectis poet. gr. tom. I. p. 54 ſqq. dedit XII carmina Sapphus correcta fragmentaque et tom. III. p. 8 ſq. paucas ad illa criticas notas: tria autem epigrammata recepit *Jacobs* in ſuam Antholog. gr. I. p. 49 ſq. et in comment. vol. I. part. 1. p. 182 ſqq. vberius explicuit. — Eius Odaria edidi in Anthologia graeca poëtica, Baruthi 1792. 8. p. 239 ſqq. — Auctores gr. tom. I. continens *Anacreontis* et *Sapphus* reliquias, ad fidem optimarum editionum recenſitas a *J. H. van Reenen,* Amſtelod. 1807. 8. — Nouam textus recenſionem et editionem criticam curauit, commentario docto illuſtrauit et ſchemata muſica adiecit *Henr. Frid. Volger* *), Lipſ. 1810. 8. — Laudatur verſio

D 2 *Sam.*

*) Hic iam a 1809. Gothae emiſerat Diatriben hiſtorico-critic. de Sapphus poetriae vita et ſcriptis, et in edit. repetiit.

Sam. Güntheri Wahlii germanica, cum introductione notisque: *Lieder der Liebe von Sappho und Anakreon*, Erfurt. 1783. 8. — *Fragmente der Sappho, überſetzt von G. L. B. (Braun)*, Wetzlar. 1809. — Gallica *Boilauii Despraei* interpretatio odae, a Wolfio etiam in edit. p. 35 ſq. repetita, recuſa eſt et inſcripta: *Ode de Sapho, traduit du Grec par Boileau, miſe en muſique, avec accompagnement de fortepiano — par Alex. Thoron.* Pariſ. 1804.

9. *Solon*, Salaminius, primum mercaturae, tum poſt multas ſuſceptas peregrinationes cum Athenas ſe contuliſſet, et poëſi et philoſophiae operam dedit: floruit a. ante C. n. circ. 592. Idem a carminis pangendi felicitate et vbertate laudem tulit. Tandem poſt Salamina in poteſtatem Athenienſium redactam archontis et legumlatoris dignitatem conſequutus eſt: at propter factiones Piſiſtratique tyrannidem prae dolore, Athenis relictis, in Cyprum abiit, vbi octogenarius mortuus eſſe dicitur Olymp. LV. 2. Sed de tempore, quo floruit, de annoque mortis diuerſa ſunt VV. DD. iudicia. — Carminum fragmenta ſunt a viris doctis ex Demoſthene aliisque collecta ſenſimque aucta. Primum e Stobaeo duo fragmenta recepta ſunt in edit. *Callimachi Cyrenaei hymni* etc. cura *Sigismundi Gelenii* et *Matth. Aurogalli*, Baſil. 1532. 4. — Septem auxit fragmm. *Jo. Camerar.* in *Libro ſcholaſtico — quo continentur Theognidis praecepta, Pythagorae etc. carmina.* Baſil. 1550. rec. 1555. 8. — Septem adiecit fragmenta *Jac. Hertelius* in Theognidis et aliorum poematibus gnomicis, Baſil. 1561. 8. et ſaepius, atque ab aliis in collectionibus Theognidis aliorumque poetarum repetita: quibus duo addidit *Radulph. Winterton* in poetis graecis minor. Cantabr. 1635. et ſaepius, 8. Ex ed. 1677. p. 73 ſqq. emendatius reddidit et p. 307 ſqq. explicuit *Brunck* in Gnomicis poetis

gr.

gr. Argentor. 1784. min. 8. 30 fragmm. et nr. 3. addidit diſtichon, quod ex Hermiae philoſophi commentario mſt. in Platonis Phaedrum Ruhnken. protulit ad Callimachi fragmm. p. 421. Idem *Brunck* in Analect. poet. gr. vol. I. p. 64. et III. p. 236. eadem ediderat, notis criticis in vol. III. p. 10 ſqq. perſequutus adiectis. — Scolion Solonis edidit *Frid. Jacobs* in Anthologia graeca, tom. I. p. 51. et in comment. I. part. 1. p. 193. notas in id ſcripſit. — *Solonis fragmenta poetica* (XXXII.) denuo collegit, varietatem lectionis, notas adiecit, in vſum ſcholarum edidit *Franc. Arn. Fortlage,* Lipſ. 1776. min. 8. (quod eſt volumen ſecundum operis: *Sententioſa vetuſtiſſimorum gnomicorum quorumdam poetar. opera.* Eſt noua recenſio.) Praefatio continet quoque indic. editionum et vitam Solonis. — *Wie Zeus die Welt richtet, ein* (vel potius tria) *Fragm. Solons griech. u. deutſch mit Anmerkungen von D. Leppentin.* Hamburg. 1789. m. 8. — Quatuor carmina germanice vertit *Chriſt. Comes de Stollberg* in ſuis carminibus. — Leges *Solonis* collectae ſunt atque illuſtratae ab *Pandulpho Prateio* in opere: Jurisprudentia vetus. *Draconis* et *Solonis* Leges, gr. et lat. Lugduni 1559. 8. rec. cum additamentis in *Eu. Ottonis* Theſauro J. R. tom. V. (Idem *Prateius* ad calcem libri de iurisprudentia media, Lugd. 1561. ſubiecit Paralipomena legum XII. Solonis:) et diligentius a *Sam. Petito* in opere: *Leges Atticae* etc. Pariſ. 1635. fol. repet. curatius, (quam etiam ab *Heineccio* in Jurisprudentia romana et attica tom. III. factum erat,) in noua Petiti operis editione cum animadverſionibus et correctionibus Jac. Palmerii, Saluinii et C. A. Dukeri, curante *Petro Weſſeling,* qui ipſe doctas adiecit animaduerſiones, Lugd. Bat. 1742. fol. — Epiſtolas, quas Solon ſcripſiſſe fertur, ſeruauit Diogenes Laertius in vita Solonis;

nis; anglice vertit *Savage* in Collection of Letters of the Ancients. Lond. 1703. 8. — De legislatione et conſtitutione Solonis benigne indicat *de la Croix* tom. I. p. 30 ſq. operis: Conſtitutions des principaux états de l'Europe et des états unis de l'Amerique, Pariſ. tom. I—III. 1791. 8.

10. *Mimnermus*, Colophone, Ioniae oppido, ortus, Solonis aequalis, et pentametri inuentor eſſe dicitur: poeta gnomicus mollis, ſuauis, vtilis et praeclarus. Fragmenta, ab iniuria temporis ſeruata, reperiuntur, ordine interdum mutato, in *Gnomicorum poetarum Vrſini* ac *Wintertoni* collectionibus, in *Stephani* poetis gr. heroicis, II. p. 484. eiusdemque minore edit. Theocriti aliorumque poetarum, 1579. 12. p. 44 ſqq. emendatius in *Brunckii* Analectis vett. poetar. graec. tom. I. p. 60. II. p. 522. et in eiusdem Gnomicis poetis graecis, p. 68. coll. p. 306.

11. *Anacharſis*, Scytha, et aequalis Solonis, ad quem etiam profectus eſt ad cognoſcendum Graecorum cultum et religioſum et ciuilem; ſed, quoniam redux e Graecia in patria graecas caerimonias clam ſtuduit et incepit recipere, a fratre, Scytharum rege, deprehenſus ſagitta interemtus eſt. *Epiſtolae*, quae ſub nomine eius circumferuntur, editae ſunt gr. inter epiſtolas graecas diuerſorum, Venetiis 1499. 4. graece et lat. ſeparatim Pariſ. 1581. 4. — gr. et lat. inter varias epiſtolas per *Eilhard. Lubin.* ap. Commel. 1601. 8. et inter epiſtolas graecanicas mutuas Aurel. Allobrog. 1606. fol.

12. *Aeſopus* floruit ante C. n. circ. 570. Cotiëo-Phryx, et ſeruus; ſed a domino ſuo manumiſſus, multa fecit itinera, et a rege Croeſo Sardes in regiam accitus, tandem Delphos miſſus eſt, vbi ſacrilegii fraudulenter incuſatus et a principibus de rupe praecipitatus morte indigna periit. Fuit philoſophus, et apologis ſiue fabulis, ſcripto

tamen

tamen ab eo probabiliter haud mandatis, quibus homines ad bene beateque viuendum hortabatur, apud veteres magnam nominis famam iam consequutus est. Fabulas autem, quae hodie sub nomine eius circumferuntur, illum haud agnoscunt auctorem, sed more Aesopi sunt concinnatae. Genuinas tamen Aesopi fabulas, siue ore traditas, siue iam collectas, sciuisse aut habuisse videntur Aristophanes, Plato, Aristoteles et forsan alii antiquiores, quas vero genuinas vetustas partim aboleuit, partim aliorum, praecipue Planudis, Babrii, Aphthonii et aliorum imitatio, transformatio atque interpolatio mire immutauit. — Fabularum, sub nomine Aesopi vulgatarum et ex tribus potissimum exemplaribus msstis desumtarum, triplex orta est collectio, *Accursiana, Stephaniana* et *Neueletana*, e quibus reliquae, modo auctiores, modo paullo emendatiores, fluxerunt. Antea tamen *Rimicius* s. *Rinucius*, (verum eius nomen fuit *Ranutio d'Arezzo*,) fabulas (ex altero Babrii volumine, iudice *Tyrwhitt* in diss. de Babrio, fabularum Aesopearum scriptore: inferuntur fabulae quaedam Aesopeae, numquam antehac editae, ex cod. MS. Bodlei. Londini 1776. mai. 8. et cura mea iterum edita, Erlangae 1785. 8.) prosaicas factas in linguam lat. ante a. 1459. transtulit. Principes editt. lat. *Aesopi fabulae*, latino carmine, cum commentario s. l. et a. intra a. 1472. et 1473. et: *Vita Esopi — e greco latina per Rimicium facta:* fol. XXVIII. incipiunt *fabulae*, quae ipsae sunt centum: Mediolani impressit Anton. Zarotus, 1474. 4. etc. — Tum *Bonus Accursius* ante a. 1479. aut aliorum iudicio 1480. priores 144 fabulas edidit gr. cum versione lat. Rinutii, Mediolani s. l. et a. nota in 4. — Ex Accursiana collectione praeter alias fluxit ed. Aldina, quae mater fuit multarum aliarum edition. inprimis Basil. mutationibus tamen interdum factis:

Aesopi

Aesopi fabb. additis Gabriae fabellis 43. et aliorum opusculis, gr. et lat. Venetiis 1505. fol. — Altera collectio, quae Aesopi fabb. et correctiores, et alio ordine positas, insertis sparsim nouis, circiter viginti, fabulis, exhibet et nouam editionum classem duxit, est Stephaniana, ex cod. bibl. regiae, ex offic. Roberti Stephani. Paris. 1546. 4. — Tertia fabularum collectio atque editionum aetas est *Neueletana. Isaac.* enim *Nicol. Neueletus* fabulis prioribus 144, ex edit. Accursiana propagatis, ex msst. Palatinis addidit circiter 136. vel potius 148. easque gr. ac lat. cum Gabriae (vel potius Babrii) fabb. auctioribus, anonymi cuiusd. lat. 60, Phaedri, Auieni et Absternii fabb. edidit atque notis instruxit. Inscripta est: *Mythologia Aesopica,* in qua Aesopi fabulae graecolatinae 297, quarum 136. primum prodeunt etc. Francof. 1610. 8. et 1668. 8. — *Hudson* (qui sub nomine *Mariani* latere voluit,) nitidam graecar. fabularum, a Neueleto collectarum, et paullo emendatiorem cum noua accessione curauit editionem, at typis vitiose excusam, cum inscriptione: Μύθων Αἰσωπείων συναγωγή. *Fabularum Aesopicarum collectio, quotquot graece reperiuntur.* Acc. interpret. lat. Oxon. e theatro Sheldon. 1718. 8. — Correctior edit. gr. et lat. cum nouis notis prodiit Etonae 1749. 8. 1755. 12. — Hudsonianum exemplar, at minus emendate, recudi fecit et notas addidit paucas *Jo. Gottfr. Hauptmann,* Lips. 1741. mai. 8. — Hudson. edit. basin quoque fecit, at multo plura praestitit et ad fidem codd. Gothani et Augustani, ex quo aliisque libris diuersas interdum subiunxit vulgatis fabellas, et veterum librorum emendatas, omissa tamen adpendice fabularum Neueletina, edidit *Jo. Mich. Heusinger Fabulas Aesopicas graecas, quae Maximo Planudi tribuuntur, cum Joach. Camerarii interpretat. latina, Jo. Hudsoni suis-*

que

que adnotatt., et indice, Ifenaci et Lipf. 1741. et, mutata tituli pagina, 1756. 8. tum cum praefat. *Klotzii,* omiffa Camerarii verfione, 1770. et 1776. 8. Noua multoque emendatior editio, aucta fupplemento fabularum et notarum, cur. *G. H. Schaefero,* Lipf. 1810. 8. Ibid. eod. anno, ex rec. I. M. Heufingeri cum indice et fupplem. in vfum fcholarum, 8. cur. *G. H. Schaefero.* Idem Heufing. largum emendationum in fabulis Aefopeis fpicilegium reliquit in Emendationum libr. Gothae 1751. 8. pag. 161 fqq. Quibus etiam et Klotzius et poftea cum aliis vfus eft *Jo. Chr. Gottlieb Ernefti* in commoda edit. fua *Fabular. Aefopiarum* gr. cum varr. lectt. notis et indice, Lipf. 1781. 8. — In vfum tironum Aefopi fabb. ediderunt *N. M. Ludwig, mit einem griech. deutfchen Wörterbuch,* Gottingae 1789. 8. — *Jo. Dau. Büchling mit erklärenden Anmerk. u. einem griech. deutfch. Wörterbuch,* Halis Sax. 1790. 8. iterum 1799. 8. — In tom. I. collect. fabul. Aefopi, Phaedri et Fontaine per *Chamfort* et *Gail,* Parif. a. V. f. 1797. III. tom. 8. *Gail* ex edit. Bafil. 1550. rec. fecit Aefopi fabb. gr. cum verfione latina fuaque gallica: acc. XXVIII. fabulae, quas *Rochefort* ex cod. bibl. reg. primus euulgauit in Notices des MSS. tom. II. p. 687 fqq. gallice vertit notisque inftruxit. — Noua eaque amplior collectio laudanda eft, infcripta: *Fabulae Aefopicae,* quales ante Planudem ferebantur, ex vetufto cod. Abbatiae Florentinae nunc primum erutae, vna cum aliis, partim hinc inde collectis, partim ex codd. depromtis, lat. verfione notisque ornatae, cura et ftudio *Francifci de Furia,* Florent. 1809. Tom. I. continet ex illo codice omnes fabulas, hucusque ineditas, ftilo et fermone diuerfas ab iis, quas Planudes faeculo XIV. in vnum collegiffe dicitur: tom. II. comprehendit fabulas, quae hucusque in collectionibus editis exftant, nec in Florentino codi-

codice occurrunt, adiectis etiam plurimis, iisque numquam antea vulgatis, quas tres Vaticani codd. ſuppeditarunt. His eas quoque omnes adiunxit editor, quas graeci auctores ſparſim ſuis ſcriptis inſeruerunt: quo quidem factum eſt, vt duobus in hisce voluminibus plus quam quatuor centum ſabulae continerentur. Haec et alia de hac editione narrat ipſe *Franc. de Furia* in litteris Florentiae VIII. Kal. Aug. 1809. ſcriptis et publicatis in *Neuem allgem. Intelligenzblatt zur Neuen Leipz. L. Z.* nr. 38. a. 1809. col. 615 ſq. — Lipſiae repetita eſt typis illa editio, cum additamentis ipſius de Furia, correctior, cura *Schaeferi* 1810. et cum verſione lat. et ſine illa, mai. 8. — *Aeſopi* Μῦθοι, fabb. Aeſopicae a *Franc. de Furia*, tum primum e codd. editae, tum aliunde collectae, gr. cum breuioribus notis criticis in vſum ſcholarum et indice *Car. Ern. Chriſtoph. Schneideri* *), Lipſ. 1810. 8. — Plenam et criticam edit. Fabularum Aeſop.: Μύθων Αἰσωπείων Συναγωγή· (eſt ſecundus tomus Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.) graece, cum notis graecis criticis dedit *Coray*, Pariſ. 1810. mai. 8. (conf. *Jen. allgem. L. Z.* 1811. nr. 57.) — *Die Fabeln des Aeſop, zum Gebrauch der Schulen, mit Anmerkungen und einem griech. deutſchen Wortregiſter verſehen von Heinr. Fried. Magnus Volger*, Lipſ. 1811. min. 8. Exhibuit autem nonniſi Planudeam collectionem 149 fabellarum, omiſſis tamen nonnullis obſcoenis. — Denique e Codice Auguſtano ſyllogen fabularum Aeſopiarum cum reliquiis Babrii Menandrique gnomis monoſtichis edidit *Jo. Gottl. Schneider.* Vratislav. 1812. min. 8. — In omnes fere linguas Europaeas, etiam hebraicam, translatae ſunt fabulae, vt omittam

*) Conf. *Chriſti. Dan. Beckii* Acta Seminarii — Lipſienſ. vol. I. p. 411 ſqq.

tam imitationes. Hoc autem loco quasdam tantum versiones nominabo germanicas: anonymi Hafn. et Lipſ. 1763. rec. 1782. 8. — alius, Lipſ. 1794. 8. — *Bremeri*, Quedlinburg. 1781. 8. et mutato primo folio cum a. nota 1788. — *Car. Langi*, Erlangae 1786. 8. — *J. H. M. Erneſti*, Noriberg. 1790. 8. — *(Jo. Fr. Guil. Motz)* Lipſ. 1794. 8. — Conf. *Frid. Jacobs* in: *Nachträge zu Sulzers allgem. Theorie der ſchön. Künſte*, tom. II. part. 2. Lipſ. 1796. 8.

13. *Phalaris*, Aſtypalea, in Creta aut inter Sporades, ortus. Ex patria eiectus, venit Agrigentum in Sicilia, quod quidem tyrannide adripuit et crudeliter regnauit; at poſtea interfectus eſt. Vixit an. ante C. n. circ. 562. Sed de patria et aetate eius VV. docti in diuerſas abierunt ſententias, et lis orta eſt inter Dodwellum, Bentleium et Boyleum. *Epiſtolae* 148, eleganter quidem iucundeque ſcriptae, perperam tributae ſunt Phalaridi, a recentiore quodam ſophiſta confictae. Add. *Brüggemann* a View of the engliſh editions etc. Stettin. 1797. 8. p. 56 ſqq. et eiusd. Supplement etc. ib. 1801. 8. p. 17 ſq. Primum prodierunt epiſtolae ex interpretatione lat. *Franciſci Aretini*, ſine a. et l. et typographi nota in 4. et deinceps frequenter ſaeculo XV. *Graece* primum excuſae ſunt cum *Apollonii* philoſophi pythagorici et *Bruti* epp. 1498. 4. ſine loci nota. — tum in Epiſtolis diuerſorum philoſophor. oratorum, rhetorum etc. part. I. Venet. ap. Aldum. 1499. 4. Reperiuntur quoque in collectionibus epiſtolarum graecar. Cuiaciana, Lubiniana et Commeliniana. — Phalaridis — epiſtolae doctiſſimae, gr. et lat. *Thoma Naogeorgo* interprete. Baſil. ap. Oporin. 1558. 8. — Eaedem: ex MSS. recenſuit, verſione, annotatt. et vita authoris donauit *Car. Boyle*, Oxon. typis Sheldon. 1695. 8. rec. 1718. 8. typis Clarend. — Pleniſſima doctiſſimaque edit. eſt

et

et noua plane recenſio, atque ordo epp. prorſus immutatus, — *Epiſtolae, quas latinas fecit, et, interpoſitis Car. Boyle notis, commentario illuſtrauit Joan. Dan. a Lennep. Mortuo Lennepio, finem operi impoſuit, praefat. et adnotatt. quasdam praefixit L. C. Valckenaer.* Gröningae 1777. 4. Adiectus eſt tamquam alter tomus: *Rich. Bentleii* diſſertat. de *Phalaridis, Themiſtoclis, Socratis, Euripidis*, aliorumque epiſtolis; et de fabulis *Aeſopi:* nec non eiusdem reſponſio, qua diſſertationem de epiſtolis *Phalaridis* vindicat a cenſura *Car. Boyle.* Omnia ex anglico in lat. ſermonem conuertit *J. Dan. a Lennep.* ib. eod. an. qui alter tomus ſeparatim, addita Bentlei. epiſt. critica ad Millium, recuſus eſt Lipſiae. — XI. epp. germanice vertit *Stockhauſen* in collectione variar. epiſtolar. Helmſtadt. 1768. 8. part. II.

14. *Steſichorus*, Himerenſis. Natus eſſe dicitur Ol. XXXVII. mortuus Ol. LVI. ante C. n. circ. a. 526. Sed de eius aetate et parentibus Dodwellus, Bentleius, Corſinus aliique in vtramque partem disputarunt. Multorum carminum parens fuit et lyrici ac bucolici carminis auctor. Atque critici veteres eius ingenium, dulcedinem ac ſuauitatem laudarunt: at pauca ſuperſunt fragmenta, quae poſt Stephanum, Neandrum, Vrſinum et Lectium in certum et meliorem ordinem digeſſit et illuſtrauit *Jo. Andr. Suchfort*, Gottingae 1771. 4. Plura de eo adnotata ſunt a *Mongitore* *) in Bibl. Sicula tom. II. p. 241 ſqq. et a *Fabricio* atque me in B. Gr. vol. II. p. 151 ſqq. — Ibidem in cap. XV. de poetis gr. *lyricis*, et in cap. XIX. in notitia *tragicorum*, et cap. XXII. in *comicorum* catalogo multi

*) Qui etiam agit tom. I. p. 197. de eius filiabus, laude poeſeos claris; tom. I. p. 268. de eius fratre, *Helianacte*, poeta et legumlatore, et tom. II. p. 28. de eius altero fratre, *Mamertino* ſiue *Marino*, rerum geometricarum inuentore ac ſcriptore.

multi poetae graeci, quorum vel nomen tantum vel quaedam fragmenta adhuc memorantur, notatu digniora prolata ſunt. Paucorum, qui circa haec tempora aut paullo poſt claruerunt, memoriam h. l. ſubiungam.

Ariphron vetuſtus, ſed incertae aetatis poeta, Sicyonius. Ad noſtram aetatem peruenit eius *Paean* ſ. *ſcolion in ſanitatem:* editum cum duobus Orphei hymnis etc. a *Frid. Morello,* Pariſ. 1615. 8. — a *Maittaire* in Miſcell. aliquot ſcriptorum carminibus, nr. 3. Lond. 1722. mai. 4. — a *Brunckio* in Analectis etc. I. p. 159. et ad ed. Anacreontis 1786. p. 107. — a *Cludio* in *Bibliothek der alten Litteratur u. Kunſt,* part. 3. p. 50 ſqq. cum notis et verſione metrica germanica; a me in Anthologia gr. poet. Baruthi 1792. 8. p. 89. et ab *Ilgenio* in carminibus conuiualibus etc. Jenae 1798. 8. p. 120 ſqq. cum adnotatt. Conf. eumdem in praemiſſa disquiſ. de ſcol. poeſi pag. CLXXXIV ſqq. et CXCII ſqq.

Clitagora, poetria Laconica aut Theſſala.

Lamprus, celebris poeta lyricus.

Laſus, Hermionenſis, poeta dithyrambicus, floruit ſecundum Larcher. in chronologia Herodoti ante C. n. 508. v. quae dixit Iſaac. Tzetzes in Introduct. ad Lycophronem.

Melanippidae duo fuerunt lyrici, alter Melius, circ. Olymp. LXV. alter, illius ex filia nepos, circ. Olymp. LXXX. add. infra §. 28.

Antimachus, Colophonius, inſignis poeta et criticus, floruit an. ante C. n. circ. 404. de quo pleniſſime optimeque diſſeruit, eiusque fragmenta collegit explicuitque *Car. Adolph. Gottl. Schellenberg* in Antimachi Colophonii Reliquiis, cum epiſtola Frid. Aug. Wolfii. Hal. Sax. 1786. 8. De *Dionyſio Mileſio,* circ. Olymp. LXV. et vltra Olymp. LXXIII., cuius opera cyclum mythicum et hiſtoricum efficiebant, add. cel. *Heyne* Obſſ. ad

Apol-

Apollodori Biblioth. p. 354 ſq. ed. ſec. et in comment. praefixa p. XXXIV. At memoria poetarum varii generis, et aliorum, qui circ. illa tempora aut poſthaec vixerunt, et quorum vel nomen tantum, vel perpauca reſtant fragmenta, me in deuia duceret.

15. *Suſarion*, Megarenſis Tripodiſcius, Athenis an. ante C. n. circ. 562. primus comoediam verſibus docuit.

16. *Ibycus*, Rheginus, poeta lyricus, an. ante C. n. circ. 552. Septem librorum carminum, dorice ſcriptorum, pauca fragmenta reperiuntur in Vrſini et Stephani collectionibus.

17. *Theognis* an. ante C. n. circ. 545. Megara in *Achaia*, (ſec. *Mongitor.* in B. Sicula tom. I. p. 249 ſqq. et alios Megara in *Sicilia*,) ortus, at vna cum vxore in exſilium miſſus, Theben ſe contulit, et floruit medio ſaeculo ante C. n. ſexto. Reliquit poſteritati Γνώμας, *ſententias*, ſiue egregia vitae praecepta, (quibus vero ipſe non ſemper obſecundaſſe dicitur,) ſimplici venuſtate et ſingulari ſuauitate carmine elegiaco ſcriptas. Earum adhuc reſtant verſus 1238, qui quidem ex duobus opuſculis coaluiſſe, aut e plurimis, etiam diuerſorum forte auctorum, fragmentis compoſiti eſſe videntur. Cum Phocylidis carmine et Pythagorae aur. carm. ſaepius, libellis interdum aliorum adiunctis, prelo exierunt illae Sententiae. Ego vero editiones, quarum magnus eſt numerus, primum principes atque potiores, tum recentiſſimas tantum paucis indicabo. Princeps edit. eſt Aldina cum Theocrito, Heſiodo etc. 1495. fol. v. ſupra §. 3. — Inter Gnomographos ſ. ſententioſa poetarum vetuſtiſſim. opera frequenter editae ſunt Theognidis ſententiae, ex. gr. curante *Franc. Tiſſardo*. Pariſ. 1507. 4. — cur. *Ottomaro Aidos*, (h. e. *Nachtigall*) Argent. ſine anni nota. 4. — cum *Aeſopo* aliisque Baſil. ap. Jo. Froben. 1521. 8. etc. — Noua e codd. facta

eſt

eſt recenſio: *Theognidis Megar.* ſententiae elegiacae, plurimis locis caſtigatae ac ſcholiis illuſtratae per *Eliam Vinetum*, Santonem, gr. et lat. Pariſ. typis Jo. Lodoici Tiletani 1543. 8. — repet. cum verſione Jac. Schegkii lat. carmine expreſſa. Baſil. ap. Jo. Oporin. 1543. 1550. et 1555. 8. — Nouam inſtituit recenſionem, quinque codd. vſus, et commentarium gr. ſcripſit *Joach. Camerarius* in vtili opere: *Libellus ſcholaſticus — quo continentur Theognidis praecepta; Pythagorae verſus aurei; Phocylidae praecepta; Solonis, Tyrtaei, Simonidis et Callimachi quaedam carmina.* Baſil. 1550. et 1555. 8. — In *Opere aureo et ſcholaſtico: —* omnia gr. et lat. edita et expoſita a *Mich. Neandro*, Baſil. ex offic. Jo. Oporini, a. 1559. 4. et Lipſiae 1577. 4. ex offic. Jo. Steinmann. — Nova Theognidis, Phocylidis et aliorum recenſio facta eſt ab *H. Stephano* in ſplendido opere: Poetae graeci principes heroici carminis. Pariſ. 1566. fol. — cum notis criticis et exegeticis *Frid. Sylburgii*, a quo editae ſunt: *Epicae elegiacaeque minorum poetar. gnomae, gr. ac lat. Pythagorae ſcil. Phocylidis, Theognidis, Solonis et aliorum*, etc. Francof. ap. Jo. Wechel. 1591. 8. Poſtea frequenter recuſa eſt haec edit. ſed inſcripta: Γνωμογράφοι. *Theognidis — poemata gnomica*, multis in locis correcta, additaque variantis ſcripturae notatio: opera *Frid. Sylburgii.* Heidelberg. typis Hier. Commelini, 1597. 8. et alibi. — M. *Wolfgang. Seberus* edidit primum *Theogn.* ſententias, certis titulis diſtinctas, cum duplici indice et gr. Joach. Camerarii ſcholiis. Lipſ. 1603. 8. tum multo melius cum notis et variis lectt. potiſſimum duorum Palatin. et vnius Auguſtani codd. ab Hoeſchelio acceptis. Lipſiae 1620. 8. Inſunt quoque in *Wintertoni* aliorumque collectionibus. — Recentiores ſunt edd. gr. *Anton. Blackwall*, cum notis. Lond. 1706. 12. — *Frid. Gottl. Fiſcheri*, cum notis ger-

germanicis, Altenburg. 1739. 8. — *Epicae et elegiacae ſententiae minorum poetarum graecor. Phocylidis, Theognidis, Solonis, Tyrtaei et aliorum* etc. gr. et lat. Venetiis 1746. 8. — *Theognidis, Phocylidis, Pythagorae* carmina, gr. et lat. acc. italica verſio metrica, curante *Angelo Maria Bandini*, Florent. 1766. 8. — e noua recenſione *Rich. Franc. Phil. Brunckii*, in *Gnomicis poetis graecis*, Argentor. 1784. min. 8. — *Theogn.* ſententias et *Pythagorae* A. C. in vs. ſchol. denuo euulgauit *Jo. Gottl. Lindner*, Rudolſtad. 1811. 8. — *Abrah. Kallius* nouam editionem eamque pleniorem cum notis variorum partim integris, partim ſelectis ſuisque molitus eſt, et *Specimen novae editionis ſententiarum Theognidis* Gottingae et Gothae 1768. 4. publicauit: rec. in Nouis Act. erudit. 1765. m. Sept. et Oct. p. 401 ſqq. et 1766. m. Mart. et April. p. 41 ſqq. — Conf. *Vlric. Andr. Rohde* de veterum poetarum ſapientia gnomica etc. Hauniae 1800. 8. part. III. cap. 2. §. 68 ſqq. p. 271 ſqq. de Tyrtaeo, Solone, Mimnermo, Theognide, Phocylide, Simonide etc. et *Heyne* in praef. in Sentent. vett. quorumd. Gnomicorum carmina, Lipſ. 1776. 8. p. 23 ſq.

18. *Phocylides*, Mileſius, (Chium fuiſſe eum, ſuſpicatur *Rohde* l. c. p. 281. not.) philoſophus et poeta gnomicus, a. ante C. n. circ. 535. Sub nomine eius hodie exſtat carmen *νουθετικὸν* verſuum 217. quod vero ſuppoſititium, et, iudicibus pluribus viris doctis, a chriſtiano quodam, (qui *Brunckio* ad Gnomicos poet. gr. p. 315. ſub finem quarti ſaeculi vixiſſe videtur,) aliis tamen diſſentientibus, compilatum habetur. v. *Lud. Wachler* in disp. de Pſeudo-Phocylide, Rintel. 1788. 4. et *Rohde* l. c. p. 302 ſqq. Saepius editum eſt carmen vna cum Theognide aliisque, (v. ad anteced. §.) ab Aldo, Neandro, Winterton. etc. Separatim editum, gr. cum interpretat. lat. *Martini Cromeri*, Cra-

Cracou. per Hier. Viet. 1536. 4. — gr. et lat. Parif. ap. Chr. Wechelum 1539. 8. — A *J. Ad. Schier*, gr. et lat. cum felectis aliorum ipfiusque adnotatt. Lipf. 1751. 8. — ex noua *Brunckii* recenfione in Gnomicis poetis gr. p. 112 fqq. cuius notae fubiunctae leguntur p. 315 fqq. — Idem in Analectis vett. poetarum graec. tom. I. p. 77 fq. et II. p. 522. et *Frid. Jacobs* in Anthologia gr. I. p. 53. dederunt, et *Jacobs* in Animaduerff. in illam I. part. 1. p. 195 fq. illuftrauit decem *Phocylid.* Milefii fragmenta. — Add. *Abrifs einer Religionslehre des Plato, Denkfprüche des Phocylides, der Pythagoreer, und Kleanths Gefang auf Gott. Aus dem Griechifchen — überfetzt von Ludw. Hoerftel.* Hannou. 1798. 8.

19. *Anacreon*, Teius, poeta lyricus fuauiffimus, in cuius carminibus amatoriis, quae fuperfunt, (neque tamen omnia, quae hodie nomen eius prae fe ferunt, eum habuerunt parentem,) tanta eft vrbanitas, naturalis pulcritudo et grata fimplicitas, vt pauci imitatione illas virtutes poeticas adfequuti fint, nullus fuperarit. De eius aetate non omnes confentiunt. Secundum *Saxium* in Onom. litt. I. p. 25. floruit a. ante C. n. circ. 530. *Cramer* in Synchronifmo Sapphus et Anacreontis, Jenae 1755. 4. oftendere fuftinuit, Anacreontem natum fuiffe Olymp. XXXVI. ¾. et acino vuae paffae fuffocatum interiiffe Olymp. LVII. 4. aut anno feq. Alii aliter fubduxerunt rationes. — Primus LV. odaria cum animaduerff., fubiunctis aliis quibusdam et *Anacreontis* et *Alcaei* carminibus, et duobus *Sapphus* odariis, *H. Stephan.* edidit Lutet. 1554. 4. — repet. eft exemplum cura *Guil. Morelli*, (qui in aliquot locis textum immutauit,) et *Rob. Stephani*, ibid. 1556. 8. — Edita quoque funt in H. Stephani, Vrfini, Plantiniana et Commeliniana poet. lyricorum collectionibus, tum ab *Armando Jo. Bouthillerio Ranceo*, (quum adhuc

puer esset tredecim annos natus,) cum scholiis graecis, Paris. 1639. 8. quae editio est rarissima; rec. aut potius primum tantum folium mutatum esse videtur, 1647. — a *Tanaquil. Fabro*, cum notis eruditis, in quibus multarum odarum antiquitas oppugnatur, Salmur. 1660. 12. 1680. 12. 1690. 12. — vna cum Sapphus carminibus, et vita vtriusque, ab *Anna Dacieria*, gallica facta cum notis, Paris. 1682. 12. Amstel. 1693. 12. et saepius. — a *Mich. Maittaire*, cum versione lat. metrica, notisque variorum et ipsius Maittaire atque indice, in splendida et perrara ed. Londin. 1725. 4. — iterum, aucta versionibus lat. Stephani atque Hel. Andreae scholiisque gr. Bouthiller. Londin. 1740. 4. — Textum Stephanianum multis locis, sed nimis audacter temereque saepius mutauit *Guil. Baxterus* in ed. *Anacreontis* cum Sapphus odariis et Theocriti Anacreontico in mortuum Adonin, Londin. 1695. 8. Eius autem audaciam quod *Josua Barnesius* in notis ad suam Anacreontis editionem, ad fidem praecipue MS. Vaticani emendatam, et fragmentis vndique congestis aliisque accessionibus auctam, docteque explicitam, (ionicam tamen dialectum vbiuis fere infarsit, et poetam numeris suis restituendo aliquid indulgere sibi videtur,) Cantabrig. 1705. 8. gr. et lat. saepius refrenauit: *Baxter* iterum edidit *Anacreontis* carmina, et comment. auxit aut deturpauit conuiciis in Barnesium effusis, ib. 1710. 8. Tum *Barnesii* edit. auctior et emendatior prodiit Cantabrig. 1721. 8. repet. Londin. 1734. 8. et 1742. 12. — *Jo. Cornel. de Pauw* nouam dare sustinuit odarum, (quas autem fere omnes iunioribus iisque ineptis poetis adtribuit,) recensionem, Traiecti ad Rhen. 1732. 4. (in ed. 1753. frons tantum libri est mutata,) gr. ac lat. cum notis vberioribus. Is autem, quoniam in corrigendo textu, praecipue in notis, immoderatum se gessit criticum, valde acriterque culpa-

culpatus eſt a *Doruillio* in Vanno critica etc. Amſtel. 1737. 8. — Barneſianam recenſionem reddidit *J. Lamius*, Florent. 1742. 12. — Baxterianum autem exemplum alterum cum Baxteri, H. Stephani et Tanaquil. Fabri notis recudi fecit *Jo. Frid. Fiſcher.* Lipſiae 1753. 8. qui poſtea Anacreontem cum iisdem ſuisque animaduerſionibus et lectionis varietate, adiectis aliis ornamentis, edidit Lipſ. 1776. mai. 8. tertium denique, cum vberrimis, et criticis et grammaticis, notis, Lipſ. 1793. mai. 8. — Quaedam epigrr. gr. et lat. in *Reiskii* Antholog. gr. Conſtant. Cephalae, Lipſ. 1754. 8. p. 12 ſqq. et p. 65. coll. eiusd. notitia poetar. anthologicor. ibid. p. 183 ſq. et p. 26 ſq. notar. ad Antholog. gr. — Nouas inſtituit recenſiones *Brunck* 1) in Analectis veter. poet. gr. I. p. 79 ſqq. coll. vol. III. p. 13 ſqq. 2) multis mutatis, in ed. inſcripta: *Anacreontis carmina* e MSS. codd. et doctorum virorum coniecturis emendata, ſubiectis Sapphus, Erinnae et aliorum carminibus aut ſcoliis, gr. Argentor. 1778. min. 12. cum obſeruatt. criticis; 3) nouis curis, bis, Argentor. 1786. 12., quarum editt. altera, eaque curas Brunckii noviſſimas tenens, repetita eſt cum praefatione critica *God. Henr. Schaeferi* Lipſiae 1811. 12. — Noua plane eſt recenſio ex cod. Vaticano, nunc Pariſ., in edit. ſplendida, quam curavit abbas *Joſ. Spaletti* Romae 1781, imperial. fol. curate ita inſtituta, vt vniuerſus ſcribendi et diſtinguendi modus et character ipſius codicis cum vitiis librarii aeri ſit inciſus. Tum ſequitur in tribus columnis textus codicis typis expreſſus, dein ex Barneſii recenſione, cum verſione lat. Odarum, quae hic LVIIII. ſunt: ordo diuerſus eſt ab eo, qui eſt in editis. — Eadem ed. Spalettiana typis repetita eſt Romae 1783. fol. — *Jo. Frider. Degen* quater edidit Anacreontis carmina: 1) ex ed. Brunck. ſecunda, cum ſelecta lectionis varietate, gr. Erlangae 1781. 8. 2) auct. et emendatius, ib. 1786.

 8.

8. gr. et edit. tertia, emendatior et auctior, ib. 1808. 8. 4) gr. maximam partem ex tertia Brunckii recenſ. cum verſione notisque varii generis germanicis, Altenburg. 1787. 8. — A ſplendore potius quam ab vtilitate commendatur edit. *Bodoniana,* Parmae, abſoluta 1785. fol. min. etiam in 8. et 16. iterum 1791. — Recentiores reliquae editt. ſunt: *J. Lud. Holſtii* gr. cum notis, Lipſ. 1782. 8. — *J. G. Briegeri*, cum german. notis, Lipſiae 1787. 8. — *Car. Henr. Joerdenſii*, gr. cum indice graeco-german. Berol. 1789. 8. — *Ludou. Henr. Teucheri*, ibid. 1799. 8. — *J. B. Gail* gr. cum verſionibus gallica et lat. notisque, et in fine odae quaedam ad cantandum aut in inſtrumentis ludendum notis muſicis ſunt deſcriptae, Pariſ. VII. (1799.) 4. et ibid. 1801. 18. IV. voll. — Nitida editio prodiit Petroburg. 1794. 8. graece cum verſione metrica notisque in lingua ruſſica ſcriptis. — *Frid. Henr. Bothe,* cum notis criticis, Lipſ. 1805. 12. — *Frid. Gottlob Born*, gr. cum notis, in vſum ſcholarum, ſed ei labori impar, Lipſ. 1789. 8. — edit. II. et multo emendat. et nonnihil auct. cura *Schaeferi,* Lipſ. 1809. 8. — *Ern. Anton. Moebius* primum edidit Tentamen criticum nouae editionis Anacreonticorum, progr. Suſati, 1807. 8. tum edidit: *Anacreontis* carmina: textum recenſuit cum animaduerſſ. criticis, Halae 1810. 8. Eſt edit. critica et docta probaque. — *Joach. Fügers Gedichte Anakreons, in deutſcher metriſcher Ueberſetzung, mit gegenüberſtehendem griechiſchen Texte,* Vindobon. 1807. 8. (In Lipſ. catal. nundin. Mich. 1809. ſub hoc anno adnuntiatur.) — gr. cum verſione italica metrica (*Chriſtoph. Ridolfi*, Ex-Jeſuitae,) in Canzoni ſcelte di *Anacreonte*, con tre pezzi ſcelti dell' Iliade d'*Omero*, il tutto nuovamente tradotto dall' original teſto greco, Venet. 1765. 8. — Graece cum verſione metrica italica *Marian. Valguarnera*, Palerm. 1795. 12.

Textus

Textus graecus eſt ex duobus codd. Palermi adſervatis emendatus. — XVI. epigrammata in *Frid. Jacobs* Anthologia graeca, I. p. 54 ſqq. coll. eiusd. Animaduerſionibus, I. part. 1. p. 197 ſqq. — cum Sapphus carminibus a *Reenen*, v. Sappho. — Jam memoratis verſionibus paucarum adhuc, praecipue germanicar. omnium odarum, memoriam adiiciam. Germanicae igitur ſunt (*Goetzii* atque *Uzii*) Francof. et Lipſ. 1746. 8. rec. Carolsruhae 1760. 8. — *Jo. Henr. Frid. Meinecke*, cum odis Sapphus, Lipſ. 1776. 8. — *Jo. Frid. Degen*, Onoldi 1782. 8. — *S. F. Günth. Wahlii* cum obſeruatt. praemiſſa vita Anacreontis et Sapphus, Erfurt. 1783. 8. (v. ſupra §. 8.) — *C. Adolph. Overbeck*, Lubec. et Lipſ. 1800. 8. — *Anacr.* LIII. odae et duae Sapphus, verſae in linguam german. notisque illuſtratae a *Car. Guil. Ramlero*, (editae a *G. L. Spalding.*) Berol. 1801. mai. 8. — *Anakr. mit Erläuterungen von Fried. Chſtph. Broſſe*, Berol. 1806. 8. Verſio eſt metrica; obſeruatt. ſequuntur a p. 185. maximam partem aeſtheticae, et ſubiunctae ſunt imitationes. Vt omittam verſiones ſingularum odarum aut in linguis italica, gallica, anglica etc. factas, aut imitationes. Inter anglicas verſiones inprimis laudatur *J. Addiſonii* edit. cum textu gr. notisque, Lond. 1735. 12. Conf. de hac aliisque anglicis et verſionibus et editionibus gr. *Brüggemann* View etc. p. 61 ſqq. et Supplement etc. p. 18 ſq. Add. *Aug. Chriſti. Borheck Kloſterbergiſche Vorleſungen über einige anakreontiſche Lieder*, part. I—IX. Magdeburg. 1778—1782. 8. Eiusd. *Erläuterungen* in *Magazin für die Erklärung der Griechen u. Römer.* part. I. Norimberg. 1784. 8. — (*Schneideri*) *Anmerkungen über den Anakreon*, Lipſ. 1770. 8. — *Büchling erklärende Anmerkungen zu Anakr. Liedern, nebſt den vorzüglichſten Nachahmungen u. Ueberſetz. derſelben*, Lipſ. 1803. 8. etc.

20.

20. *Simonides,* Ceus, philoſophus et poeta tenuis quidem, at tamen ſnauis et doctus ſapiensque iudicatur a Cicerone et Quinctiliano. Secundum *Petr. Gerh. Duker* in disp. de Simonide Ceo, poeta et philoſopho, praeſide *Goens* habita, Vltraiect. 1768. 4. natus eſt a. m. 3446. ante C. n. 557. denatus a. m. 3556. ante C. n. 467. aetatis 89. Inueniſſe dicitur litteras graecas η, ω, ζ, ξ, (ψ,) et artem memoriae, aut potius primus fuit notus, qui hanc artem in vſum conuerteret, aut ſecundum regulam quamdam ſyſtematicam excoleret. v. *Aretin* in *Tübing. neuem litterar. Anzeig.* a. 1808. *m. April.* nr. 14. p. 219 ſqq. vbi plura de Simonide ſcripſit. Multa ſcripſerat: quae vero ſuperſunt, ea reperiuntur in *Fuluii Vrſini* Carmm. IX illuſtr. etc. p. 153 — 198. et 328 — 340. in Lyricis *H. Stephani* p. 272. 424. 451. in *Wintertoni* Poet. min. gr. p. 443 ſqq. plenius curatiusque in *Brunckii* Anal. vett. poet. gr. vol. I. p. 120 ſqq. et in eiusd. Gnomicis poetis gr. Simonidis carm. *de mulieribus* et nouem alia fragmm. cum Grotii verſione lat. ac p. 311 ſqq. Brunckii not. — Carm. *de mulieribus* ſeparatim edidit et animaduerſſ. illuſtrauit *Georg. David Koeler,* Gotting. 1781. 8. Praefixa eſt epiſtola *Chr. Gottl. Heyne.* — Quatuor Simon. ſcolia edidit, emendauit explicuitque *Chr. Dau. Ilgen* inter Scolia ſ. carmina conuiualia Graecorum, Jenae 1798. p. 213 ſqq. Conf. *Vlr. Andr. Rohde* de vett. poetar. ſapientia gnomica, Hauniae 1800. 8. p. 282 ſqq.

21. *Pherecydes,* Syrius, philoſophus, vixit intra Olymp. XLV. et LIX. diſtinguendus a *Pherecyde* Lerio, ſiue Athenienſi, hiſtorico. *Fragmenta Pherecydis* collegit, emendauit, illuſtrauit, commentationem de Pherecyde vtroque praemiſit, et fragmenta *Acuſilai* et indices adiecit *Frid. Guil. Sturz.* Gerae 1789. — ed. II. ib. 1798. mai. 8.

Conf.

Conf. *Heinius* in diff. de Pherecyde Syrio in Mém. de l'academie royale des Scienc. et B. L. de Berlin, 1749. 4. p. 303 fq. germanice verf. a *Windheim* in Gotting. philof. Biblioth. vol. III. part.5. p. 385 fqq. et part. 6. p. 481 fqq.

22. *Pythagoras*, ex infula Samo, philofophus, quod nomen primus adfumfit, acutus, at myfticus. Vir autem fuit probus, et virtutem, continentiam ac pietatem in deos inprimis commendauit. Vt enim in vita, ita etiam in doctrina fuit feuerus; de deo tamen, coelo, ortu ac migratione animorum aliisque rebus iufto fubtilius atque argute disputauit. Quaeftionis autem inquifitio, quando vixerit, virorum doctorum ingenium atque diligentiam valde exercuit, eosque in varias diuerfasque diftraxit fententias atque opiniones. *Saxius* in Onomaft. lit. I. p. 27. refert illius aetatem ad a. ante C. n. 507. aut ann. Romae conditae 245. Alii terminum vitae collocant intra an. ante C. n. 608—466. Plura de ea controuerfia aliisque rebus ad Pythagoram eiusque fectam pertinentibus *Fabricius* B. Gr. I. p. 750 fqq. et ego ad illum disputauimus, praecipue de *carminibus aureis*, quorum auctor perperam is fingitur, et quorum editt. funt paene innumerae. Vere autem funt *aurea*, et ad vitae emendationem ac probitatem maximam partem, (fi a fuperftitione, quibusdam argutiis et falfa religione discefferis,) adhuc valde vtilia. — Multa feciffe dicitur itinera; in Aegypto tamen myfteriorum et litterarum arcanis initiatus, aftronomiam, geometriam et theologiam fubtiliorem arripuit, et praecipue ab Aegyptiis Orpheoque multa fumfit. Tum Samum rediit; neque multo poft in Italiam venit, et Crotone aperuit fcholam, multitudine difcipulorum et auctoritate valde nobilitatam, vnde eius philofophia dicta eft *Italica.* — Potiores recenfiones melioresque editiones *carminum aureorum*, in quae iam *Hierocles*, qui vixit circa a. Chr. CDL. commentatus

eft,

eſt, ſunt numerandae: 1) princeps Aldina cum Conſtantini Laſcaris Erotematibus etc. 1494. 4. — tum apud Ald. Manut. cum Theocrito, Theognide aliisque poetis gnomicis *), Heſiodo etc. 1495. fol. 2) *Joach. Camerarii* in Libello ſcholaſtico etc. Baſil. ap. Oporin. 1551. 8. qui verba poetae aliquando mutauit. 3) *H. Stephani* in Poetis graecis principibus, Pariſ. 1566. fol. qui interpretationem et lectionem veterem interdum, at perperam, deſeruit. Eam tamen plurimum ſequuti ſunt, qui poſtea carmina aurea cum aliis poetis ediderunt, niſi vt in paucis locis facerent diſceſſionem. 4) *Frid. Sylburgii*, qui de iis bene meruit in epicis elegiacisque minorum poetarum gnomis, gr. et lat. Francof. 1591. 8. et deinceps ſaepius, 1596. 1597. 8. ap. Hier. Commel. etc. mutata tamen inſcriptione: *Γνωμογράφοι.* Theognidis, Phocylidis, Pythagorae et aliorum poëmata gnomica, multis in locis correcta etc. 5) *Claud. Salmaſii* in libro inſcripto: Tabula *Cebetis*, graece, arabice et lat. item aurea carmina *Pythagorae*, cum paraphraſi arabica, auctore *Jo. Elichmanno*, cum praef. Salmaſii. Lugd. B. 1640. 4. — 6) *Hieroclis* commentar. primus latine vertit *Jo. Auriſpa* Siculus, Patau. 1474. 4. rec. Romae 1475. 4. et 1495. — emendatam verſionem recudi fecit *Vdalr. Zaſius*, Baſil. 1543. 8. 7) Graece cum lat. verſione et cum Pythagorae C. A. gr. ac lat. edidit eum *Jo. Curter.* Pariſ. 1583. 12. al. 8. rec. Lond. 1654. 12. — *C. A.* ex recenſione atque cum notis Theodori Marcilii, lat. conuerſa, multisque in locis emendata, Londin. 1654. et 1673. 8. II. tom. — 8) *Petri Needham*, cum Hieroclis comment. et notis, Cantabr. 1709. 8. quacum comparanda eſt *Jo. Chriſtoph. Wolfii* differt. epiſtol.

*) Conf. *Fabricii* B. Gr. I. p. 707 ſqq. et 723 ſqq. de editt. Theognidis, aliorumque poetar. gnomicor. ac ſupra in §. 17.

epiſtol. qua Hieroclis in A. C. Pythag. commentar. — partim illuſtratur, partim emendatur, beneficio collationis cum cod. Medic. inſtitutae, Lipſ. 1710. 8. 9) Hac vſus eſt *R. W.* in ſua edit. A. C. et Hieroclis, Londin. 1742. 8. in qua nouam inſtituit recenſ. et Needhami ac Bentleii mutationes textus Hieroclei atque animaduerſſ. potiſſimum impugnat. — 10) *J. A. Schierii,* qui Needhamum ſequutus cum huius, Sylburgii et Amerbachii animaduerſſ. edidit A. C. Lipſ. 1750. 8. — 11) Inprimis commendanda eſt edit. *Eberhard. Gottlob Glandorfii,* qui *Pythagoreorum aureum carmen* cum varietate lectionis eruditisque notis edidit, et docta praemiſit prolegg. Lipſ. 1776. min. 8. quod eſt volumen primum Sententioſorum vetuſtiſſimorum quorumdam poetarum operum, cum praefat. Chr. Gottlob Heynii. — 12) *Brunckius* inter Gnomicos poetas gr. Argentor. 1784. 8. p. 107 ſqq. dedit *A. C.* — Ego illa edidi et illuſtraui primum in Chreſtomathia gr. poet. Coburgi, 1769. 8. tum in Antholog. gr. poet. Noriberg. 1775. 8. et, multis mutatis, in altera Anthologiae edit. Barutbi 1792. 8. — *A. C.* germanice verſa ſunt a *Linkio,* Altdorf. 1780. 4. *Hieroclis* autem comment. in linguam german. translatus eſt a *Jo. Ge. Schultheſs,* Tiguri, 1778. 8. vt alias verſiones in alias linguas omittam. *) — *Pythagorae* epiſtola ad Anaximenem et epiſt. ad Hieronem Syracuſanum gr. et lat. in *Thom. Gale* opuſculis mytholog. Amſtel. 1688. 8. p. 735 ſq. inter fragmm. ex quorumdam Pythagoreorum libris.

Memoranda adhuc venit *Theano,* Pythagorae ſiue vxor, ſiue diſcipula, ſub cuius quidem nomine adhuc circumferuntur *fragmenta* et *epiſtolae,* atque etiam reperiuntur in *Jo. Chriſtph. Wolfii* fragmm.

*) Conf. *Pythagoras-Apollon, von Aug. E. Zinſerling.* Götting. 1808. m. 8.

fragmm. mulierum graecar. proſaicis p. 224 ſqq. Idem in Catal. foemin. illuſtrium ſubiuncto p. 446. de ea vberius disputat.

23. *Scylax,* Caryandenſis, geographus, ſec. Saxium in Onom. lit. I. p. 29. circ. ante Ch. n. 506. a. V. C. 246. Huic *Fabricius* in B. Gr. vol. IV. p. 606 ſqq. (vbi plura addidi,) *Hager.* in progr. de eo, Chemnit. 1765. 4. et in *Geographiſch. Bücherſaal,* tom. I. part. 8. ibid. 1765. 8. p. 550 ſqq. atque *de Sainte Croix* in Hiſtoire de l'Acad. — des Inſcr. vol. 42. p. 350 ſqq. et in Examen des Hiſt. d'Alexandre p. 730. ed. II. aliique (v. Luc. Holſtenium in Bredowii Epiſtolis Pariſienſibus p. 13.) tribuunt *Periplum,* at hodie interpolatum, et transpoſitionibus manifeſtis hinc inde immutatum, quem tamen G. J. Voſſius et Iſ. Voſſius ad Scylacem Caryandenſ. iuniorem, *H.* autem *Dodwell.* in diſſ. de Peripli Scylacis aetate tom. I. Geograph. min. ed. Hudſon. ad tertium Scylacem, Polybii aequalem, referunt. Mannert denique in *Geographie der Griech. und Römer,* tom. I. p. 70. ſq. ed. 1. auctorem Peripli ineunte bello Peloponneſ. floruiſſe, exiſtimat. *Scylacis perplum* primus edidit *Dau. Hoeſchelius* vna cum Marciano Heracleota aliisque, Auguſt. Vindel. 1600. 8. — Tum *Is. Voſſius* cum anonymi periplo etc. gr. et lat. atque cum notis, Amſtel. 1639. 4. — *Jac. Gronou.* in libro inſcripto: *Geographica antiqua,* h. e. *Scylacis* periplus maris mediterranei, *Anonymi* periplus Moeotidis et Ponti Euxini etc. cum notis Is. Voſſii, J. Palmerii, S. Tennulii et emendatt. Jac. Gronouii, Lugd. Bat. 1697. 4. — *Jo. Hudſon* in vol. I. Geographiae vet. ſcriptorum, cum interpretat. lat. diſſertatt. et adnotatt. Oxon. 1698. 8. Hac edit. Gronovius excitatus contra Hudſonum et Dodwellum ſtilum acuit in disquiſitione peculiari, quam exemplaribus ſuae editionis, a librario nondum venditis, adiecit iisque

que praeficere iuſſit inſcriptionem: *Geographica antiqua — et emend. Jac. Gronouii. Cuius accedit anim. in Oxon. edit. et examen diſſertationis* (Dodwell.) *de aetate Scylacis, cum fragmento Ephori.* Lugd. Bat. 1700. 4. — Nouam *Scylacis* et reliquorum minor. veterum geographorum editionem iam diu molitus eſt et adnuntiauit cel. *Le Baron de St. Croix* in Journal des Sçavans, 1789. Pariſ. p. 657 ſqq. et ſeparatim in 4. ſine a. nota. At opes ſuas diligenter collectas permiſit cl. *Bredow*, qui nouam eamque multo auctiorem illorum editionem curat eamque in actis litter. nuper promiſit. Tamquam prodromus pignusque huius editionis, quam auidiſſime exſpectamus, prodierunt *Epiſtolae Pariſienſes, in quibus de rebus variis, quae ad ſtudium antiquitatis pertinent, agitur, editae a G. G. Bredow.* Lipſ. 1812. mai. 8.

24. *Xenophanes*, Colophonius, philoſophus et poëta, de cuius aetate magna eſt diſſenſio inter viros doctos, Olymp. LX. et multo poſt floruiſſe videtur: qua de controuerſia copioſius egi ad Fabr. B. Gr. II. p. 614. vbi a p. 613. de Xenophane, eius ſcriptis, (quorum pauca ſuperſunt fragmenta,) n. elegiis, iambis aduerſus Heſiodum et Homerum, Sillis etc. diſſeritur, et a me multi, qui de eo eiusque philoſophandi ratione et placitis tradiderunt plura ac diuerſimode indicarunt, *) memorantur. Ex patria exſul, conceſſit potiſſimum Eleam ſ. Veliam in Sicilia. Pantheiſmi num primus auctor fuerit, in vtramque partem disputatum eſt.

25.

---

*) Quibus addes *Ge. Guſtav. Fülleborn*, qui in *Beyträgen zur Geſchichte der Philoſophie, Züllichau und Freyſtadt*, 1791. 8. part. I. nr. 3. agit de Xenophanis ſyſtemate, et Ariſtotelis librum de Xenophane, Zenone, Gorgia, quem in diſp. praeſide Fr. Aug. Wolfio Halae Sax. 1789. 8. paſſim illuſtrarat, pertinere putat ad Xenophanem.

25. *Parmenides*, Eleates, Xenophanis, vt plerique tradunt, auditor, ſaltem eius adſecla; ab eo tamen in quibusdam diſceſſit. Secundum *Diog. Laert.* IX. ſect. 23. ex Palmerii emendatione, quam probant Menagius ad illum et Fabric. in B. Gr. II. p. 621. floruit circa Olymp. LXIX. A Füllebornio autem in prolegg. ad edit. illius Olymp. LXXIX. tamquam verior lectio in Diogene Laërtio vindicatur. A Parmenide et Zenone Eleate *Eleatici* philoſophi nominabantur. v. *Cicer.* academ. lib. II. c. 42. ibique Dauiſ. notam. — Ex eius carmine heroico *de natura* pauca fragmm. ad noſtram venerunt aetatem, quae ediderunt *Henr. Stephan.* in poeſi philoſoph. p. 41. ſqq. et *Ge. Guſt. Fülleborn*, inſcripta: Παρμενίδου λείψανα; *Fragmente des Parmenides neu geſammelt, überſetzt u. erläutert von G. G. Fülleborn. Züllichau* 1795. 8. in citatis *Beyträgen zur Geſch. der Philoſophie*, part. VI. etiam ſeparatim. — *Empedoclis* et *Parmenidis* Fragmenta, ex cod. Taurinenſis bibliothecae reſtituta et illuſtrata ab *Amedeo Peyron* etc. Lipſ. 1810. 8.

26. *Heraclitus*, Epheſius, circ. a. ante C. n. 502. V. C. 250. auctor nouae ſectae, triſtis ac ſeverus philoſophus, ut in vita, ita etiam in opere *de natura*, (cuius indefeſſus erat indagator,) proſa ionica, at ſtilo obſcuro, compoſito, cuius tamen tantummodo ſuperſunt fragmm. V. *Schleiermacheri* commentatio inſcripta: *Heraclitos der dunkle — dargeſtellt aus den Trümmern ſeines Werks u. den Zeugniſſen der Alten*, in *Wolfs u. Buttmanns Muſeum der Alterthumswiſſenſchaft*, tom. I. Berol. 1807. 8. p. 313—533. — Sub nomine eius quoque circumferuntur ſex epiſtolae. Conf. *Jo. Vpmark* diſſ. de Heraclito, Epheſiorum philoſopho. Vpſal. 1710. 8.

27. *Ocellus Lucanus* Pythagorae diſcipulus fuiſſe perhibetur. Vixit ſecundum *Saxium* in Onom.

Onom. lit. I. p. 30. ante C. n. 495. V. C. 257. Exſtat adhuc liber περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσιος, *de vniuerſi ortu et natura,* quem tamen alii *) abnegant Ocello; alii putant, dorice ab eo eſſe ſcriptum, et a recentiore grammatico in κοινὴν dialectum translatum. — Primum prodiit liber graece Pariſ. 1539. 4. — Cum verſione et not. *Lud. Nogarolae* Venet. 1559. 4. rep. et melior ed. tertia ex offic. Commel. 1596. 8. atque, vti etiam *Timaeus Locrus de anima mundi et natura,* in *Th. Gale* opuſcul. mytholog. Cantabr. 1671. 8. et Amſtel. 1688. 8. p. 499. ſqq. — Graece et Francice a Marchione *Dargenſio*, cum comment. Berol. 1762. 8. et cum Timaeo repet. Pariſ. 1795. 8. II. voll. — Eius verſio et commentarii in linguam german. translati cum graeco contextu prodierunt Breslav. 1763. 8. — Criticae et meliores ſunt edd. *Batteuſii* (Batteux) cum *Timaeo Locro* et *Ariſtotelis* epiſtola ad Alexandrum, gr. cum verſ. gallofrancica et animaduerſſ. Pariſ. 1768. 8. cum *Timaeo* gr. et lat. Pariſ. 1778. 8. atque *A. F. Guil. Rudolphi*, gr. cum perpetuo commentario, Lipſiae 1801. 8. — In *Füllebornii Beyträgen zur Geſch. der Philoſophie,* parte X. Jenae 1799. 8. ſunt 1) verſio german. et animaduerſſ. auctore *Bardili;* 2) eiusd. Ocelli de legibus fragm. ex Stobaeo; 3) de ingenio Ocelli, *(Geiſt des Ocellus).*

28. *Theſpis,* Athenienſis et Solonis aequalis, a. ante Ch. n. 536. primus docuiſſe fabulam et viciſſe dicitur. Addidit choro ἐπεισόδιον, h. e. hiſtrionem ſiue actorem fabulae. Fragmm. quae ſub Theſpidos nomine citantur, ſpuria ſunt. Conf. *Godofr. Hermann* not. ad Ariſtotel. A. P. cap. IV. p. 107. ſq. vbi quoque de *Phrynicho,* Theſpidis diſcipulo, et *Pra-*

*) Nuper quoque *Boeckh* in progr. Heidelberg. 1809. ſcripto, (v. ad §. 68) illum librum eſſe ſuppoſititium, et auctorem ex Platonicis hauſiſſe dialogis, contendit.

Pratina Phliafio, qui fabulas docuit fatiricas, egit, quibus addatur *Melanippides*, circa Olymp. LXV. auctor dithyramborum, tragoediarum aliorumque poematum, quorum perpauca fragmm. a veteribus feruata funt.

29. *Aefchylus*, Athenienfis, floruit circa a. ante C. n. 494. V. C. 258. Olymp. LXXI. 1. Clarus fuit virtute bellica, fed clarior ingenio, quod inprimis fplenduit in tragoediae forma melius ordinanda atque conftituenda. Duo enim hiftriones, qui plures perfonas in fabulis fuftinerent, laruarum, picturae, machinarum, cothurni etc. vfum, grandeque, interdum iuflo audacius dicendi genus, primus in fcenam induxit. Sublimem eum ac grauem et grandiloquum, faepe vsque ad vitium, fuiffe, iam iudicauit *Quinctil.* I. O. libr. X. cap. 1. §. 66. In theogonia omnique mythologia aliquoties ab Homerica mythologia et a vulgari fuae aetatis et nationis theologia difceffit. Quod myfteria Eleufinia in theatro propalauit, folum vertere coactus eft, aut, quod a iuuene Sophocle victus eft, in Siciliam feceffit indignabundus, ibique ictu teftudinis, quam aquila in caluum illius caput deiecit, interiit, et circa Gelam humatus eft. Permultas fcripferat tragoedias; fed exftant tantum feptem, cum fragmm. quarumdam aliarum. — Princeps edit. eft Aldina, fed parum emendata, Venet. 1518. 8. in qua etiam fex tantum numerantur tragoediae, poftrema Agamemnonis parte cum Choëphoris capite mutilis confufa et pro vna fabula exhibita Agamemnonis: quam, multis tamen emendatis, recudi fecit *Adr. Turnebus*, Parif. 1552. 8. Sed multo plura praeftiterunt *Franc. Robortellus*, qui Agamemnonis partem pofteriorem et Choëphoros diftincte e MSto recenfuit, Venet. 1552. 8. et eodem anno fcholia gr. in omnes tragoedias primus edidit; — tum *Petrus Victorius* et *Henr. Stephanus*, cum gr. fcholiis, ex offic. H. Stephani;

ni, 1557. 4. — *Guil. Canterus*, gr. Antwerp. ex offic. Chriſtph. Plantin. 1580. 12. — Hanc baſin fecit *Thom. Stanley*, qui dotes ſuperiorum editt. coniungens et nouis augens ornamentis tragoedias VII. cum ſcholiis gr. deperditorum dramatum fragmentis, verſione et commentario edidit Londini 1663. ap. Corn. Bee, fol. et ibid. 1664. ap. Jo. Hart, fol. quae tamen eadem eſt editio. — Hanc repetiit, et multis inſtruxit animaduerſſ., maximam partem criticis, *Jo. Corn. de Pauw*, Hagae Comit. 1745. 4. nec tamen eruditis viris ſatisfecit. — Textus, a Stanleio conſtitutus, ſeruatus eſt, cum verſ. lat. et lectt. variantibus, Glasguae, exc. Rob. Foulis. 1746. 8. et 4. tom. I. et II. — Meliorem eamque criticam non minus quam grammaticam editionem curauit *Chriſti. Godofr. Schütz*, graece cum varietate lectionis et commentario perpetuo, voll. III. Halae Sax. 1782—1794. mai. 8. Commentarius tamen ad vol. tertium lucem vidit demum 1797. et habet II. adpendices. Reſtat adhuc quartum volumen, quod comprehendet fragmentorum collectionem, ſcholia graeca, adparatum hiſtoricum, indices et lexicon Aeſchyleum. — Rec. auctior et correctis multis ib. 1800 *) — 1808. III. voll. et primi vol. tertia editio auctior atque emendatior prodiit ibid. 1809. m. 8. edit. noua auctior et emendatior vol. IIdi ibid. 1811. 8. — Idem V. D. minorem edit. ex noua recenſione, nouis ſubſidiis vſus, cum verſione lat. curauit ibid. 1800. et 1801. 8. vol. II. Conf. doctam (Beſenbeckii **)) cenſuram in *Erlang. Litt. Zeitung* 1801. nr. 108. — Textus ſeptem tragoediarum Stanleianus, (exce-

*) Conf. *Beckii* Commentar. ſocietatis philol. Lipſ. vol. II. part. I. p. 166. ſq. de vtraque edit. Schützii, atque de edit. ac verſione francogall. quam parauit *de la Porte du Theil.*

**) Qui etiam in disputat. quadam et aliquot programm. plura Aeſchyli loca acute docteque emendauit illuſtravitque.

(exceptis perpaucis locis), gr. cum breuibus adnotationibus, redditus est a *Franc. Jo. Gabr. de la Porte du Theil*, part. I. tom. I. II. Paris. 1795. 8. eodemque anno addidit gallicam versionem, part. I. tom. I. II. Adiungentur adhuc notae philologicae. Quarumdam tragoediarum versio, ab illo facta, iam antea in Theatre des Grecs par Brumoy, (quod opus Paris. 1784. 8. in XIII. voll. comparuit,) locum nacta est, at, inscio auctore, hinc inde mutata. — Nonam *Aesch. trag.* ex codd. Askew. recensionem instituit, et splendidam curavit edit. *Rich. Porson*, Glasguae, fol. 1795. gr. sine praefat. notisque et sine scholiis ac fragmentis; quae editio repetita est in Corpore poëtarum Graecorum, quod bibliopola Tauchnitzius edere instituit, Lipsiae 1812. 12. — Nouissima editio est: *Aeschyli* dramata, quae supersunt, et deperditorum fragmm. gr. et lat. recensuit et cum suis, Brunckii et alior. adnotation. ed. *Frid. Henr. Bothe*, Lips. 1806. II. tom. mai. 8. — Singularum tragoediarum, quae modo saepius, modo rarius separatim sub prelis sudarunt, editiones paucas, easque recentiores memorabo. — *Prometheum* cum Stanlei. versione, scholiis α. β. (et γ. ineditis), amplissimis variorum suisque notis et cum anglicana interpretatione edidit *T. Morell.* Lond. 1773. min. 4. atque cum scholiis gr. et lectionis varietate *Christi. Godofr. Schütz.* Halae Sax. 1781. 8. — Eumdem, et *Sophoclis* Aiacem *Euripidis*que Phoenissas gr. continet Chrestomathia tragica, (ab Jer. Nic. Eyring. curata) Gottingae, 1762. 8. — *Prometh.* cum indice gr. lat. Hal. Sax. 1811. 8. — *Aeschyli* Tragoediae, Prometheus, Persae et Septem ad Thebas: *Sophoclis* Antigone: *Euripidis* Medea, ex optimis exemplaribus emendatae (a Richardo F. Ph. Brunck), cum notis criticis, Argentorati. 1779. min. 8. — In Noua Chrestomathia tragica graeco-latina, edita a *Jo. Car. Volborth,*

borth, Gottingae 1776. min. 8. ſunt *Aeſchyli* Choëphorae; *Sophoclis* Electra; *Euripidis* Electra, (gr.) *Senecae* Agamemnon. — *Aeſchyli* Septem aduerſus Thebas in *Jo. Burtoni* Πενταλογία ſiue tragoediar. gr. delectu, cum illius adnotatione, ed. II. cui obſervatt. indicemque adiecit *Thom. Burgeſs*, tom. II. Oxon. 1779. 8. — *Aeſchyli* trag. Septem ad Thebas, gr. cum verſione italica verſibus vulgaribus et notis illuſtrata, (in epiſt. nuncupatoria nomen ſuum editor profitetur *Petr. Pasqualoni*,) Venet. 1794. 8. cum perlonga praefatione. — *Aeſchyli* Agamemnon, in *Frid. Aug. Wolf* Tetralogia dramatum graecor. Hal. Sax. 1787. 8. — Eumenides, in tomo II. Tragoediarum delectus, edidit et illuſtravit *Ge. Wakefield*, Lond. 1794. mai. 8. — Eumenides. Specimen nouae recenſionis Tragoediar. Aeſchyli: edidit *Godofr. Hermannus*, (qui multa correxit,) Lipſ. 1799. 8. — *Aeſchylos* Prometheus, *Sophocles* Antigone, *und Euripides* Medea: *mit einem erklärenden Wörterverzeichniſs über den Prometheus verſehen von Prof. Aſt*, Landshut. 1810. 8. graece. — Quasdam verſiones adhuc memorabo. *Aeſchyli* tragoediae in linguam *germanicam* ſunt translatae a *J. T. L. Danz* cum animaduerſſ. Lipſ. tom. I. 1805. tom. II. 1808. mai. 8. — a M. *Gottfried Faehſe*, Lipſ. 1809. 8. — *Aeſchylos Sieben gegen Theben, von Wilhelm Süvern*, (cum VII. adnotatt. eruditis,) Halae Sax. 1797. 8. — *Die Choëphoren des Aeſchylos, metriſch verdeutſcht, und mit Anmerkungen begleitet von Prof. Conz* in: *Neues Attiſches Muſeum, herausgegeben von Wieland, Hottinger u. Jacobs*, tom. III. faſc. III. Tiguri et Lipſ. 1811. 8. — In linguam *anglicam* ſunt *Aeſch. Trag.* conuerſae a *Pottero*, Norwich, 1777. 4. — ed. ſecunda correctior, cum notis, Londini, 1779. 8. II. voll. — in linguam *italicam*, vna cum Sophocle et Euripide, a *Mich. Mallio*, Romae,

F 1788.

1788. 8. — *J. F. D. Goeſs* in duabus diſſertatt. et aliquot programm. atque in: *Magazin für Schulen,* tom. I. faſc. 2. p. 355. ſqq. in *Aeſchyl.* Agamemnona docte commentatus eſt. — *Car. Frid. Wunderlich* Obſeruatt. criticae in Aeſchyli tragoedias, tragoediarumque reliquias, Gottingae, 1809. 8. (iam editae 1808. v. Gotting. Ephemer. litterar. 1808. nr. 202.) — Graecae tragoediae principum, *Aeſchyli, Sophoclis, Euripidis,* num ea, quae ſuperſunt, et genuina omnia ſint, et forma primitiua ſeruata, an eorum familiis aliquid debeat tribui: ſcripſit *Aug. Boeckhius,* Heidelberg. 1808. 8. etc. Conf. *Charaktere der vornehmſten Dichter aller Nationen,* Lipſ. 1792. tom. II. part. II. p. 391. ſqq. De tragoedia graeca iudicia quorumdam criticorum recentiorum collecta ſunt atque examinata et alia adlata in *Ergänzungsblättern zur allg. Litt. Zeitung,* 1807. nr. 6 et 7. vt Sulzer. aliosque praetermittam.

30. *Gorgias,* Leontinus, Siculus, Empedoclis diſcipulus, floruit circ. a. ante Chr. n. 494. V. C. 258. Athenas ſe contulit, et Athenienſes contra Perſas excitauit. Fuit ſophiſtarum, qui de re quadam in vtramque partem diſſererent, et concinnitatis princeps; nimius autem ornatus ac venuſtatis ſectator. Cum magno adplauſu, et pro magna mercede Athenis docuit artem dicendi. Superſunt orat. de laudibus Helenae, et pro Palamede apologia, ſophiſticis referta argutiis: editae cum aliis oratoribus poſt Aldum et Stephanum a *Reiskio* in orator. graecor. vol. VIII. p. 91. ſqq. coll. p. 197. Binae *Gorgiae* oratt. gallice verſae ab *Athan. Auger,* cum Iſocratis opp. Pariſ. 1781. 8. voll. III. — Conf. *Mongitor.* Bibl. Sicul. tom. I. p. 258. ſqq., qui quoque p. 188. ſqq. de *Polo,* Agrigentino, philoſopho, ſophiſta et oratore, Gorgiae diſcipulo, plura diſputat.

31. *Epicharmus,* veteris comoediae princeps,

num

num Syracufis aut Crafto, an Coo ortus fuerit, matureque in Siciliam traductus, et num ab *Epicharmo,* philofopho Pythagoreo, fit diftinguendus, nec, ne, magna eft VV. DD. diffenfio. Epicharmi comici aetatem *Saxius* in Onom. lit. I. p. 33. refert ad a. circ. ante C. n. 486. V. C. 266. atque ibid. p. 557. diftinguit eum ab *Epicharmo,* philofopho Pythagoreo. — Ex comoediis pauca inueniuntur fragmenta in Stephani Poefi philof. p. 54. fq. et in Hertelii Grotiique collectionibus Comicorum etc.

32. *Pindarus,* Thebanus, Lyricorum poetarum princeps, propter fpiritus magnificentiam, fertilitatem ingenii, quod in digreffionibus potiffimum fplendet, fententiarum nobilitatem, verborum rerumque copiam, nec non fublimitatem, etiam audaciam, ab omni aetate magni aeftimatus, a nemine vero illis aliisque virtutibus poeticis, quarum vis ac multitudo facile nos commouent ad vitia quaedam haud acrius culpanda, fuperatus. In certamine tamen a Corinna, (an aliis de cauffis?) carmine victus fuiffe dicitur. Natus eft Olymp. LXV. 1. denatus Olymp. LXXXVI. 2. fecundum *Saxium* l. c. p. 33. Alii aliter fentiunt. Superfunt, praeter plura fragmenta, ingenii fplendidiffimi monumenta, carmina lyrica, dorica (aut, vt Hermannus ftatuit, vulgari) dialecto fcripta: 1) Olympia, 2) Pythia, 3) Nemea, 4) Ifthmia, quibus victores in ludis coronatos celebrauit. — Duo autem praefertim exempla fuerunt bafes reliquorum, n. 1) princeps editio, Venet. in aedibus Aldi et Andreae Afulani foceri, 1513. 8. cum Callimachi Hymnis, Dionyfio de fitu orbis, et Lycophronis Alexandra, graece; 2) *Zachar. Calliergi,* Cretenfis, correctior, graece, cum fcholiis graecis, Romae, 1515. 4. Calliergum potiffimum fequutae funt, fed emendatrice manu adhibita, editt. *Cratandrinae,* Bafil. 1526. 8. curante *Ceporino;* rec. per heredes Andr. Cratandri, 1556. 8. (ex ead. officina prodiit

verſio lat. *Jo. Loniceri* proſaica, Baſil. 1528. 8. et auctior enarrationibus decerptis e graecis ſcholiis et aliis auctoribus, ibid. 1535. mai. 8. rec. Tiguri, 1543. et 1560. m. 8.) *Brubachiana*, gr. Francof. 1542. 4. *Morelliana*, Pariſ. 1558. 4. atque *Stephanianae* cum reliquis octo lyricis, gr. et lat. 1560. et 1566. in octonis minoris formae, quae tamen poſterior edit. correctorem nacta eſt audaciorem; et tamen ad verbum repetita eſt 1586. 1600. ap. Paull. Stephan. et 1612. 1626. oliua Paull. Steph. et Ebroduni, 1624. 12. — atque Geneuae cum ſcholiis gr. et interpretatione lat. oliua Paulli Stephani 1599. 4. — Primam tamen eamque meliorem repetierunt officina Plantin. ap. Fr. Rapheleng. 1590. 8. et *M. Aemil. Portus* ap. Hieron. Commel. 1598. 8. Sed ſuperiorum diligentiam vicit, multo plures libros et ſcriptos et editos conſuluit, hinc multa loca ſanauit, ſed certis rationibus metricis nimium tribuit; idem ſingulis carminibus ſubiecit commentarium, haud indoctum quidem, ſed tamen ad interiorem carminum artisque poeticae intelligentiam minus plenum atque efficacem, *Erasmus Schmidius*, Witteberg. 1616. 4. gr. et lat. — Schmidii recenſionem hinc inde, at male, modo ſequuti ſunt, modo deſeruerunt editores Oxonienſes, *Ric. Weſt* et *Rob. Welſted*, vna cum verſione Eraſmi Schmidii, Jo. Benedicti argumentis ac paraphraſi, ſcholiis gr. notisque et fragmentis: calci adiecta eſt verſio lat. carmine lyrico per Nic. Sudorium, (quae primum prodiit Pariſ. 1575. 8.) Oxon. e theatro Sheldon. 1697. fol. — gr. et lat. Glasguae, 1744. 12. II. tom. — gr. ibid. 1754. 24. IV. tom. et 1770. 12. II. tom. gr. ac lat. atque Lond. 1755. 12. — Praeſtantior tamen eſt edit. quam cum lectionis varietate notisque breuibus, interpretatione lat. emendatiore, a Jo. Beniam. Koppio facta, et adnotatt. curauit cel. *Chr. Gottl. Heyne*, Gotting.

1773.

1773. et 1774. min. 4. II. voll. qui poſtea edidit *Additamenta ad lectionis varietatem in Pindari carminum edit. Gotting.* ibid. 1791. min. 4. et poſtea nouam, caſtigatiorem plenioremque parauit editionem, ibid. 1798. tribus voll. mai. 8. Vol. tertium continet carminum Pindaricorum fragmenta, olim a *Jo. Gottl. Schneidero* *) collecta, nunc iterum digeſta et aucta, atque *Godofr. Hermanni* comment. de metris Pindari. — Simul ab eodem *Heynio* edita ſunt graece Pindari carmina, ſcholis habenda, iterum expreſſa, Gotting. 1797. min. 8. — Commoda, correcta, doctaque eſt Pindari edit. *Beckiana,* gr. cum ſcholiis integris, varietate lectionis et animaduerſſ. criticis; cuius I. tomus continet Olympia, Lipſ. 1792. tom. II. Pythia, Nemea, ſine notis, ibid. 1795. 8. tom. III. Iſthmia, fragmm. indices et alia comprehendens, adhuc exſpectatur. — Pindari carmina, ex recenſione Beckii, Vpſal. 1796. 8. — *Pindari* carmina, ex Heynii recenſione, gr. in Corpore poetarum graecorum edito a *Godofr. Henr. Schaefer*, Lipſ. 1810. in forma min. — *Pindari* Opp. gr. recenſuit, adnotatt. criticas, ſcholia integra, interpretationem, commentarium perpetuum et indic. adiecit *Aug. Boeckhius,* tom. I. Lipſ. 1811. maj. 4. Eſt critica et e multis codd. emendata edit. quae praecipue ob rationem metri habitam laudatur. — Vtilis eſt editio: *Pindari* carmina ſelecta, cum ſcholiis ſelectis ſuisque notis in vſum academiarum et ſcholarum edidit *Frid. Gedike,* Berol. 1786. min. 8. — *Pindari* Hymn. II. Olymp. illuſtrauit, et edendorum Pindari carminum loco propoſuit M. *Car. Wilh. Theoph. Camenz,* Penicii, ſ. anni nota, in mai. 8. — Τὰ τοῦ Πινδάρου Ὀλύμπια — *Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Iſthmia:* latinis

*) Qui carminum Pindaricorum fragmenta diligenter collecta eruditeque illuſtrata ediderat Argentorati 1776. 4.

latinis translata carminibus et illuſtrata a *Jo. Coſta.* Patav. 1808. mai. 4. Latine reddita ſunt metro alcaico, addita proſaica verſione ex edit. Heyniana, et adnotatt. — Quaedam carmina ſunt ſeparatim edita atque illuſtrata, ex. gr. Olympicorum carmen IV. ab *Henr. Lud. Pfaff*, Jenae 1787. 8. et, iudicibus quibusdam cenſoribus, melius a *Jo. Guil. Süvern*, Lemgov. 1796. 8. — Pythiorum carmen primum in Heronem Aetnaeum ab *Ern. Car. Chr. Bach*, cum notis, Jenae 1805. 8. — *Pindars Sentenzen. Eine Sammlung moraliſcher Gedanken, aus Pindars Siegshymnen ausgehoben, u. mit einem Wortregiſter verſehen von V. H. Lauts.* Lipſ. 1797. 8. — In linguam germanicam translati ſunt *Pind.* hymni, fide quidem, at ieiune atque inuenuſte, a *Chriſt. Tob. Damm*, IV. ſectt. Berol. et Lipſ. 1770. et 1771. 8. — elegantius a *Frid. Gedike: Olymp. Siegeshymnen*, Berol. et Lipſ. 1777. 8. — *Pythiſche Siegeshymnen*, ibid. 1779. 8. cum eruditis animaduerſſ. — et varii hymni Nem. et Iſthm. a *Jo. Gurlitt*, additis notis, in *Wielandii deutſch. Merkur*, a. 1785. et 1786. in *Wiedeburg humaniſt. Magazin*, Helmſtadt. 1787 ſq. et Olymp. Hymnus I. cum adnotatt. in progr. Hamburg. 1806. 4. — tum tertius hymnus vsque ad decimum in programm. ib. 1807—1809. 4. et tres h. Pythici in III. progr. 1810. 4. — Hymni, metrice, cum adnotatt. hiſtoricis, mythicis, antiquariis et criticis, a *Gothofr. Fähſe*, Penig. tom. I. 1804. tom. II. 1806. 8. — *Pindars olympiſche Oden in ihr Sylbenmaſs verdeutſcht von F. H. Bothe*, cum adnotatt. etiam criticis, Berol. 1808. 8. — *Pindars erſter olympiſcher Siegeshymnus, metriſch überſetzt von G. F. Grotefend*, in novis actis ſocietat. lat. Jenenſ. ab Eichſtadt. editis, vol. I. p. 386 ſqq. — In linguam gallicam a *L. C. Gin.* Pariſ. 1801. 8. — Olymp. in linguam italicam a *J. Baptiſta Gautier.* Romae 1762. et

Pyth.

Pyth. 1765. mai. 8. graecis ex aduerſo adpoſitis. — Odae Pindari, ab *Antonio Jerocades*, Neapoli 1790. 8. Vtraque verſio haud laudatur. — Plurimi hymni in linguam anglicam a *Gilberto Weſt*. Lond. 1749. 4. rec. ibid. 1753. 8. II. voll. et 1766. 12. III. voll. Sex odae Olymp., quas ille omiſerat, cum notis, (per *Henr. Jac. Pye*,) ib. 1775. 8. Multa carmina anglice vertit notisque illuſtrauit *Eduard. Burnaby Greene*, Lond. 1778. 4. atque *J. Baniſter*, Lond. 1791. 8. Vt alias verſiones, editt. multaque varia ſcripta, Pindarum illuſtrantia, omittam: h. l. tantum memorare licet *Aemilii Porti* Lexic. Pindaricum, Hanov. 1606. 8. — *Jo. Corn. de Pauw* notas in Pindari Ol. Pyth. Nem. Iſthmia, Traiecti ad Rhen. 1747. 8. — *Chriſti. Tobiae Damm* nouum lexicon graecum etymologicum et reale etc. Berol. 1765. mai. 4. — *J. W. Kuithan Verſuch eines Beweiſes, daſs wir in Pindars Siegeshymnen Urkomödien übrig haben, welche auf Gaſtmahlen geſungen wurden; und neue Grundideen über die griechiſche Proſodie:* ſectio I. *Dortmund u. Leipz.* 1808. 8. — *Frid. Aſtii* Obſeruatt. et coniecturae in Pindari carmina, ſpecim. II. in *Beckii* Commentar. ſocietatis philologicae, Lipſ. vol. II. part. I. pag. 1 ſqq. et vol. III. part. II. p. 193 ſqq. — et in *Beckii* Actis Seminarii regii — Lipſienſ. vol. I. Lipſ. 1811. 8. p. 232 ſqq. exſtant *d'Anſſe de Villoiſon* notae et emendatt. in Pindarum eiusque ſcholiaſtam ineditae, atque p. 121. 126 ſq. 222 ſqq. Pindari loca aut emendantur aut explanantur. — *Aug. Boeckh Ueber die Versmaſse des Pindaros.* Heidelberg. 1809. 8. — eiusd. Specimen emendatt. in Pindari carmina, ibid. 1810. 4. — eiusd. Obſeruatt. criticae in Pindari primum Olympicum carmen, ibid. 1811. 4. — *God. Hermanni* diſſ. de dialecto Pindari, Lipſ. 1809. 4. Contra Sturzium negat, Pindarum vnice ſcripſiſſe in dialecto dorica aut aeo-

aeolica; ſed ex multis locis oſtendere ſtuduit, Pindarum vſum eſſe dialecto vulgari, ex omnibus dialectis compoſita etc.

33. *Corinna*, Thebana vel Tanagraea, poetria, temporibus Pindari, hoc tamen aetate paullo ſuperior, et quem in certamine quinquies viciſſe dicitur. E quinque libris, quos ſcripſiſſe fertur, pauca ſuperſunt fragmenta, quae reperiuntur in *Vrſini* carminibus IX. illuſtrium foeminar. p. 46. et 295. plura in *Jo. Chriſti. Wolfii* poetriarum octo fragmm. et elogiis, gr. et lat. cum notis p. 42 ſqq. vbi quoque p. 146 ſqq. in Olearii diſſ. de poetriis gr. de ea vberius agitur, et ex Suida diſtinguitur a *Corinna* Theſpia vel Corinthia, et a *Corinna* Thebana iuniore.

34. *Achaei* duo poetae memorantur; alter Syracuſanus, ante C. n. 480. (v. *Mongitor.* Bibl. Sicul. I. p. 2.) alter notior, Eretrienſis, ſec. *Saxium* in Onom. lit. I. p. 34. qui eum comicis poetis adnumerat. Sed tragoedias quoque et dramata ſatyrica compoſuit. V. quae adnotaui ad *Fabricii* B. Gr. II. p. 279 ſqq. vbi Fabric., fragmenta, inquit, quaedam alterutrius, vel vtriusque horum Achaeorum habes ap. *Hug. Grotium* in fragmm. Tragicorum et Comicor. gr. p. 441 ſqq.

35. *Themiſtocles*, dux Athenienſis exercitus celeberr., in exſilio exſtinctus eſt Magneſiae ante C. n. 470. Epiſtolae XXI. quae ſub eius nomine circumferuntur, ab aliis pro genuinis habentur; ab aliis autem rectius pro ſpuriis. Editae ſunt gr. ac lat. primum a *Jo. Matthaeo Caryophilo*, Romae 1626. 4. — rec. mutato tamen litterarum ordine, e biblioth. *Eliae Ehingeri*, Francof. 1629. 8. dein cum notis et indicibus *Chriſti. Schoettgenii*, Lipſ. 1710. 8. atque emendatius a *Jo. Chriſtph. Bremer*, cum adnotatt. grammaticis. Lemgov. 1776. 8.

36.

36. *Cratinus*, Athenienſis, veteris comoediae poeta, circ. a. ante Ch. n. 453. V. C. 299. multarum auctor comoediarum, quarum pauca fragmm. exſtant gr. et lat. in *Hertelii* bibl. vetuſt. comicor. Veronae 1616. 8. p. 306 ſq. gr. cum verſione lat. *Hug. Grotii*, in Grotii Excerptis ex Trag. et Comoed. gr. Pariſ. 1626. 4. p. 488 ſq. — Diuerſus eſt a *Cratino* iuniore, itidem comico.

37. *Plato*, veteris comoediae auctor, floruit ſec. quosdam ante C. n. 404. Multarum, quas compoſuit, comoediarum fragmm. reperiuntur in Hertelii et Grotii collectionibus modo laudatis. Diſtinguendus eſt a *Platone*, mediae comoediae principe, circ. Olymp. CXX.

38. *Bacchylides*, Ceus, ex Iulide ciuitate, Simonidis ciuis et ſororis filius, poeta lyricus, et Pindari in aula regis Hieronis aemulus. Floruit ante Ch. n. 449. V. C. 303. Dorice ſcripſit varia, quorum pauca fragmm. poſt Neandrum et H. Stephanum collegerunt *Vrſinus* in carminib. IX. illuſtr. feminar. et lyric. Antwerp. 1568. p. 199 ſqq. et 430. atque *Brunck.* in Analect. vol. I. p. 149 ſqq. etc.

39. *Praxilla*, Sicyonia, poetria, circ. ante C. n. 448. Fragmm. collegerunt *Vrſinus* l. c. p. 35. et 269. *J. Chr. Wolf.* in poëtriarum octo fragmm. et elogiis p. 76 ſqq. (vbi quoque p. 169 ſqq. nr. LXIII. de illa agitur in *Olearii* diſſ. de poetriis gr.) *Brunck.* in Analectis p. 157. et *Wahl* in *Magazin für alte, beſonders morgenländ. u. bibliſche Litteratur,* Caſſel. 1789. 8. part. II. nr. 4. 6.

40. *Democritus*, Abderites, philoſophus acutus et indefeſſus naturae indagator, de cuius riſu perpetuo aliisque ineptiis multae narrantur fabulae. De eius aetate, et quamdiu fuerit in viuis, ipſi veteres auctores diſſentiunt. Sec. *Saxium* in Onom. lit. I. p. 36 ſq. floruit circ. a. ante Chr. n. 446.

446. V. C. 306. Add. *Wyttenbach.* in Biblioth. critica, vol. III. part. IV. p. 63 ſqq. de aetate Democriti, Anaxagorae et Anaximenis, contra *Corſini* rationes in Faſt. Attic. tom. III. p. 139. disputantem. — *Gabr. Timoth. Lütkemann* disp. Democritum, Eleaticae ſectae antiſtitem, oculorum ſua ſponte luminibus ſe non priuaſſe, Gryphesw. 1739. 4. — Quaedam de eo aliisque magni nominis philoſophis expoſui in Introd. I. p. 283 ſqq. Hoc loco tantum in cenſum veniunt: *Anaximander*, Mileſius, et *Anaximenes*, Mileſius, qui cum *Thalete* phyſici aut *ionicae* ſcholae philoſophi vocantur: *Anaxagoras*, Clazomenius *), natus a. ante C. n. 500. (al. 498.) V. C. 254. qui primus, probabiliter duce praeceptore ſuo *Hermotimo*, fuit inter Graecos, qui ſupremum numen, mentem infinitam, (*νοῦν*,) quem deum vocauit, a materia, ipſi quidem etiam aeterna, ſeiungeret, illumque motorem partium infinitarum, quas *ὁμοιομερείας* nominabat, et ex quibus *νοῦν* omnia putabat conſtruxiſſe, et cauſſam eſſe mundi efficientem doceret **). Porro *Leucippus*, incerta aetate, parens doctrinae de atomis: *Protagoras*,

---

*) Conf. *Heinii* de vita Anaxagorae commentat. gallice ſcripta, ſed germanice verſa ab *Hiſsmanno* in *Magazin für die Philoſophie u. ihre Geſchichte*, tom. V. p. 237 ſqq. et eiusd. comm. de ſcriptis et doctrinis Anaxagorae, ib. p. 291 ſqq. *Cari* progr. de Anaxagorae theologiae fontibus, Lipſ. 1796. 4. eiusd. exercitatio critica: *über die Sagen von Hermotimus aus Klazomene*, in Füllebornii *Beyträgen zur Geſchichte der Philoſophie*, part. IX. Jenae et Lipſ. 1798. 8. p. 58 ſqq. Ibid. part. X. Jenae 1799. nr. 8. eſt commentat. *Anaxagoras aus Klazomene und ſein Zeitgeiſt, eine geſchichtl. Zuſammenſetzung.* add. *Cicer.* de N. D. I. 1. et 11. ibique Dauiſ.

**) Conf. *Anaxagoras* en ſyſtème, qui prouve l'immortalité de l'ame par la matière du chaos, qui fait le magnetisme de la terre, par M. *le Baron de Ramſay*, Hagae Com. 1778. 8.

tagoras, Abderites, circ. Olymp. 84. *) σοφία et λόγος dictus: *Zeno: Phaedo: Diagoras*, patria Melius. Conf. *Th. Gotth. Thienemann* comm. *Ueber den Atheiſmus des Diagoras*, in *Fülleborn* citt. *Beyträgen* part. XI. etc.

41. *Herodotus* ſiue *Erodotus*, Halicarnaſſenſis, Thurius quoque vocatus, natus eſt ſec. Larcher in Chronologia Herodoti ante C. n. 484. V. C. 270. Princeps eſt hiſtoricorum, et reliquit *Hiſtoriarum libros* IX. Muſarum IX. nominibus et ionice ſcriptos, omni laude et tam propter res, quas enarrauit, quam propter dicendi rationem, qua vſus eſt, ſimplicem ſuauemque lectu digniſſimos: de eius vero fide hiſtorica ab omni tempore in vtramque partem disputari ſolet: in multis tamen excuſandus erit. Prooemium autem libr. I. c. 1 — 5. quamquam veteribus iam cognitum, non ab Herodoto, ſed, duce *Photio* in cod. 190. a Pleſirrhoo, amico et herede Herodoti, fuiſſe praefixum, exiſtimat *Nic. Falck* in diſſ. de hiſtoriae inter Graecos origine et natura, Kiliae 1809. 8. — Herodoto quoque Homeri vita tribuitur. De libris eius deperditis diſſerit *Petr. Weſſeling* in diſſ. Herodotea, Traiecti ad Rhen. 1758. 8. cap. I. et II. — *Herodotus* primum ex verſione lat. *Laur. Vallae*, at ex cod. mutilo facta, prodiit

*) *Protagoram* a. 411, aut 410. ante Chr. n. fuiſſe, vivo Socrate, atheiſmi accuſatum et liberatum quidem, at eius ſcriptum igni traditum, demonſtratum iuit *Freret* in adpend. ad commentat. de cauſſis condemnationis Socratis etc. in Hiſtoire de l'Académie des Inſcr. et B. L. parte II. vol. XLVII. des Mémoires de Litterature etc. *de aetate Protagorae*. add. *C. Nürnberger* commentat. de Protagora: *Protagoras der Sophiſt über Seyn und Nichtſeyn nach dem Theätet des Plato*, Dortmund. 1798. 8. Add. *C. G. Heyne* proluſ. in narrationem de Protagora, Gellii N. A. V. 10. Apuleii Florid. IV. 18. Gottingae 1806. et de aetate morteque eius, annos fere LXX. nati, teſte Platone in Menone p. 91. E. *Jen. allgem. L. Z.* 1809. nr. 21. col. 167 ſq.

iit Venetiis 1474. fol. tum faepius repetita, at ab aliis emendatior et auctior facta eft interpretatio. Graece autem ediderunt primum *Aldus* Venet. 1502. fol. dein *Joach. Camerarius*, praemiffis paucis adnotatt. et additis II. libris *Georgii Gemifti Plethonis* de iis, quae poft pugnam ad Mantineam gefta funt, Bafil. 1541. et 1557. fol. graece. — Ex vetuftis exemplaribus recognouit, et ex coniectura hinc inde immutauit contextum gr. et addidit *Ctefiae* fragmm. *Henr. Stephanus*, 1570. fol. Calci quorumdam exemplarium adiecta et feparatim edita eft latina verfio. Idem iterum recognouit contextum, additis Herodoti narratione de vita Homeri, lat. interpretatione, Ctefiae fragmm. et adpendice, 1592. fol. Alteram Stephani edit. fequutus eft, et fpicilegio Frid. Sylburgii aliisque praeclaris auxit additamentis *Gothofred. Jungermannus*, Francof. 1608. fol. Huius editionem recudendam curarunt V. quidam doctus, (qui vero varias *Aemilii Porti* fufpiciones inculcauit orationi,) Geneuae, oliva Paulli Stephani, 1618. fol. et *Thomas Gale*, qui, codd. vfus, notas et caftigationes aliaque adiecit ornamenta, Londini 1679. fol. Nouam inftituit recenfionem, cod. Medicei lectiones paene fuperftitiofe tuitus, *Jac. Gronov.* in nitida edit. (quae vero multas excitauit tragoedias *),) cum lat. Laur. Vallae interpretatione, fuis animaduerfionibus atque fubiunctis excerptis ex multis auctoribus prifcis, Lugd. Bat. 1716. fol. — At multo praeftantiorem editionem curauit gr. et lat. cum adnotatt. Thom. Galei, Jac. Gronouii, eruditis Lud. Cafp.

*) Conf. Acta erudit. Lipf. 1716. m. Mai. p. 193 fqq. m. Auguft. p. 377 fqq. et m. Sept. p. 417 fqq. — *Petrum Horreum* in Obferuatt. criticis in fcriptores quosdam graecos hiftoricos, *Herodotum* praecipue, Thucydidem item, vt et Xenophontem ac Arrianum. Leoward. et Harlingae 1737. 8. a cap. 1. vsque ad 45. etc.

Casp. Valckenarii suisque doctis *Petrus Wesseling:* acced. praeter vitam Homeri varia ex priscis auctoribus excerpta. Amstelod. 1763. fol. Justo tamen timidior in exterminandis spuriis et restituendis genuinis lectionibus saepe visus est Wesselingius viris quibusdam criticis, praecipue *Frid. Wolfgango Reizio,* qui nouam editionem ac recensionem contextus gr. parare instituit, at, morte absumtus, quatuor libros priores part. I. vol. I. tantum edere potuit, Lips. 1778. 8. — rec. Lips. 1807. 8. — Continuauit illam editionem ediditque vol. I. part. posteriorem *Godofr. Henr. Schaefer,* Lips. 1800. 8. iterumque, nouis curis recognitam, 1812. 8. qui denuo Herodoti textum recognouit, ex optimis exemplaribus, et comparata Larcheri versione, emendauit, Lips. tom. I. 1800. tom. II. 1801. tom. III. 1803. gr. mai. 8. Notae promissae, et alia, quae supersunt, adhuc restant. — In quatuor prioribus libris Reizianam, in reliquis Wesseling. recensionem sequutus Herodoti et Ctesiae, quae exstant, opp. et fragmm. gr. edidit *Aug. Christi. Borheck,* Lemgov. 1781. et 1782. II. tom. mai. 8. cum Gattereri commentat. de contexto historiarum Herodoti, ex bibliotheca historica vniversali, tom. II. p. 46 sqq. lat. versa; atque editionis alterius, quae, vt in praefat. p. 5. profitetur, noua est eaque accurata Herodotei operis recensio, tam ad veterum librorum fidem, quam e coniecturis virorum doctorum facta, tom. III. Lemgov. 1808 — 1810. 8. — Idem V. D. edidit: *Griechische Erzählungen aus Herodot, mit Anmerkungen und einem erklärenden Wortregister.* Colon. 1803. 8. — et Adparatum ad Herodotum intelligendum et interpretandum, cuius vol. I. Lemgov. 1795. 8. chronologiam Herodoti Larcherianam, latine versam, auctam et emendatam, vol. II —V. ibid. 1797—1800. 8. crisin Herodoteam continent. — In *Dan. Wyttenbachii* Selectis principum

pum historicorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii illustribus locis etc. Amstelod. 1794. 8. (ed. alt. auct. 1808.) ex III. prioribus Herodoti libris; et in *Aug. Matthiae* Historiae gr. capp. praecipuis, s. excerptis ex Herodoto, Thucyd. Xenoph. Altenb. 1804. 8. ex Herod. libris V—IX. multa Herod. loca sunt. — *Herodoti Halic.* Historiarum libri, [a cap. 94. libri VI.] qui enarrationem pugnarum inter Graecos et Persas complectuntur. Textum recognitum cum summariis, excerptis superiorum interpretum suisque animaduerss. et indic. edidit *Dav. Schulz*, Hal. Sax. 1809. mai. 8. II. voll. — Quorumdam librorum, separatim editorum, ac versionum omnium librorum notitia alibi a me et Borheckio aliisque data est. Hoc loco recentiorum tantum quarumdam versionum commemoratio sufficiat. Verterunt autem: *gallice*, *Larcher*, additis notis criticis atque historicis, disquisitione de chronologia Herodoti, tabulaque geographica, Paris. 1786. VII. voll. 8. et correctius auctiusque ibid. 1803 sq. IX. voll. in 4. et 8. — *anglice*, *Isaac. Littlebury*, Lond. 1709. 8. rec. 1723. 8. et 1737. 8. II. voll. — *Guil. Beloe*, Londini, IV. voll. 1791. 8. cuius quarta edit. auctior et emendatior prodiit Lond. 1806. 8. IV. voll. cum tabula Aegypti geographica. — et *Jo. Lempriere*, ib. 1792. 8. — *italice*, *Jul. Caesar Becelli*, Veron. 1733. II. vol. mai. 4. — anonymus, tom. I. Romae 1789. 4. — *germanice*, *Jo. Eustach. Goldhagen*, Lemgov. 1756. 8. *) — *Jo. Frid. Degen*, cum notis et canone chronologico etc. ex opere Larcheriano, Francof. ad M. 1783—1791. 8. VI. voll. — *Maximil. Jacobi*, Düsseldorf. III. voll. 1799. 1800. et 1802. 8. atque *Frid. Lange*, part. I.

*) At conf. *Jo. Dav. Heilmann* prolus. *Prüfung einer neulich herausgekommenen Uebersetzung des Herodots* etc. Osnabrug. 1757. 4. rec. in Heilmanni Opusc. ed. a Danov. part. II. Jenae 1778. 8. p. 1—86.

I. quae continet IV. priores libr. Berol. 1811. 8. — Multi VV. DD. in interpretando aut illustrando Herodoto versati sunt, quorum magnam copiam alibi protuli. Hic paucos nominabo. *Gabr. Godofr. Bredow* disput. Geographiae et Vranologiae Herodoteae specimina, Helmstad. 1804. 4. cum tabula geograph. s. tabula terrae e mente Herodoti descripta. — *Theoph. Christ. Breiger* de difficilioribus quibusdam Asiae Herodoteae, Gotting. 1793. 4. — *Chr. G. H. Frömmichen* Asiae Herodoteae difficiliora, ibid. 1794. — *C. A. Böttiger* progr. de Herodoti historia ad carminis epici indolem propius accedente, Vimariae 1792. et 1793. 4. — *A. H. L. Heeren Ideen über die Politik, den Verkehr und den Handel der vornehmsten Völker der alten Welt*, ed. II. Gotting. vbi in tomo I. a. 1804. p. 53. et tom. II. 1805. 8. p. 269. etc. fidem Herodoti historicam plurimis quidem locis probatam tuetur. — *G. Knoes* disquisit. de fide Herodoti, qua perhibet, Phoenices Africam nauibus circumuectos esse, cum recentiorum super hac re sententiis excussis, Gotting. 1806. 4. — De *Creuzeri* periculo etc. v. infra §. 56. de Thucydide. — *(De Volney* Comte etc.) Chronologie d'Herodote etc. Paris. II. tom. 1807. et 1809. 8. — *Franc. Xav. Werferi* obseruatt. crit. et grammat. in Herodot. P. I. in Actis Philolog. Monacens. T. I. 1812. 8. p. 71 sqq.

42. *Empedocles*, Agrigentinus, poeta et philosophus, circ. a. ante C. n. 442. V. C. 310. Pauca eorum, quae scripsisse dicitur, fragmenta e libris περὶ Φύσεως restant, quae post Stephanum edidit auctiora *Frid. Guil. Sturz* in libro inscripto: *Empedocles Agrigentinus. De vita et philosophia eius*, (in quo longo commentario docte disputatur de Empedoclis aetate, magistris, ingenio, poesi, eloquentia, magia, arte medica, musica, scriptis, diuitiis et luxu, moribus, morte, pla-

placitis etc.) *expoſuit, carminum reliquias ex antiquis ſcriptoribus collegit, recenſuit, illuſtravit, praefat. et ind. adiecit.* Lipſ. 1805. 8. II. tom. et duo ſpecimina animaduerſionum in Empedoclis carmina antea propoſuit in Chr. Dan. Beckii Commentariis ſocietatis philolog. Lipſienſis, vol. I. part. I. p. 24 ſqq. et part. II. p. 262 ſqq. — *Empedoclis* et *Parmenidis* Fragmenta, ex cod. Taurinenſis bibliothecae reſtituta ab *Amedeo Peyron* etc. Lipſ. 1810. 8. conf. ephem. litt. Gotting. 1811. nr. 14. et infra de *Simplicio.* — Poëma aſtronomicum, *Sphaeram,* quod Empedocli etiam vulgo tribuitur, primus gr. edidit *Fed. Morellus,* Pariſ. 1586. (al. 1584.) 4. *Q. Septimii Florent. Chriſtiani* translationem, latinis iambis, cum quibusdam caſtigatt. idem Morell. ſeparatim excudi fecit, Pariſ. 1587. 4. Idem carmen gr. cum verſione notisque Q. Sept. Flor. Chriſtiani recudi fecerunt *Jo. Chr. Heilbronner* in Hiſtoria vniuerſae matheſeos p. 124 ſqq. praemiſſa notitia de Empedocle eiusque placitis mathematicis, ac ſeorſim *Beniamin. Hederich,* Dresdae 1711. 4. atque *Fabric.* in B. Gr. I. p. 816 ſqq. vbi addidi plures notas *Beniam. Hederici.* — *D. C. L. Struve* ſcripſit de elementis Empedoclis, Dorpat. 1807. 8. Caue autem, ne inſcriptione libelli: *Ger. Nicol. Heerkens Empedocles,* Gröning. 1783. 8. deceptus arbitreris, in eo agi de Empedocle. Inſunt enim phyſicorum epigrammatum libri quinque, quorum primus liber iam prodierat Lugd. B. 1748. Cur vero *Empedocles* inſcriptus ſit liber, quia ille et poeta et phyſicus philoſophus fuiſſet, cauſſa in nota p. 58. adfertur.

43. *Sophocles,* Athenienſis, excellens meliorque, quam Aeſchylus atque Euripides, poeta tragicus: non ſolum dicendi agendique rationem, ſed etiam formam theatri graeci aptius elegantiusque conſtituit, picturis ornauit, tertiam induxit

per-

perſonam loquentem, et chorum mutatum fabulae actioni immiſcuit; morum tamen caſtitati, et curae rei familiaris haud diligenter ſtuduiſſe arguitur. Vixit ſecundum *Saxium* in Onom. I. p. 41. ab Olymp. LXX. 3. — XCIII. 3. Olymp. autem LXXXV. 3. ante C. n. 436. V. C. 316. dux Athenienſium lectus eſt cum Pericle. Alii vero aliter rationes ſubduxerunt. Conf. *G. E. Leſſingii Leben des Sophokles, herausgegeben von Jo. Joach. Eſchenburg*, Berol. 1790. min. 8. et eiusd. *Leſſingii* commentat. de Sophoclis aetate etc. in eius Opp. tom. XIV. p. 277 ſqq. 284 ſqq. et 290 ſqq. et in *G. E. Leſſingii* obſeruatt. criticis in varios ſcriptores gr. atque lat. ex operibus eius collectis, (latine verſis,) atque in ordinem redactis a *Jo. Frid. Jac. Reichenbach*, Berol. 1794. 8. p. 6—35. et p. 128 ſqq. Add. *Beſenbeck* diſſ. de ingenio Sophoclis, Erlang. 1789. 4. — E multis Sophoclis tragoediis tantummodo ſeptem ad noſtram peruenerunt aetatem, quarum edd. hae ſunt potiores; nonnullis autem ſcholia veterum quorumdam criticorum addita ſunt. Princeps eſt Aldina, Venetiis 1502. 8. gr. Haec baſis erat reliquarum edd. vsque ad Turnebum, ex. gr. Florentin. cum interpretationibus vetuſtis *), gr. (curante *Antonio Francino*, qui textum quoque caſtigauit,) per hered. Phil. Juntae 1522. 4. et gr. apud Bern. Junctam 1547. 4. Pariſ. ap. Sim. Colinaeum, 1528. 8. Francofurt. ex offic. Petri Brubachii gr. cum interpretationibus vetuſtis, 1544. 4. et 1555. 4. et ſine ſcholiis 1549. in calce autem 1550. et 1567. 8. — Quatuor latinae verſiones ſunt memorandae: 1) Interprete *Jo. Baptiſta Gabia* Veronenſ. ad verbum facta, cum ſcholiis quibusdam, Venetiis 1543. 8.

*) Σχόλια παλαιά primum ſeorſim prelo exierunt Romae 1518. 4.

8. 2) *Viti Vinshemii,* Francof. excud. Petr. Brubachius, 1546. 1549. etc. 8. 3) *Thomae Naogeorgi,* tragoediae ſeptem latino carmine redditae et annotatt. illuſtratae, Baſil. per Jo. Oporinum, ſ. a. (epiſtola nuncupatoria ſcripta eſt Stuttgard. 1558.) 8. et 4) *Georgii Ratalleri,* lat. carmine redditae, Antwerp. 1570. 8. ac ſaepius. — Noua, at ſatis ſamoſa, prauis lectionibus paſſim intruſis, aliisque mutationibus, praeſertim in canticis, ſactis, contextus gr. recenſio e codice, a *Demetrio Triclinio* recenſito, ducta, gr. cum Dem. Triclinii ſcholiis, apud Adrian. Turnebum, Pariſ. 1553. 4. Illam tamen recenſionem poſteri editores vsque ad Brunckium vt plurimum ſequuti ſunt, niſi vt *Henr. Stephanus* interdum diſcederet in ed. gr. cum omnibus gr. ſcholiis, (ſed emendatioribus et textui ſubiunctis,) et cum latinis *Joach. Camerarii,* (ad calcem poſitis) et adnotatt. *Henr. Stephani* in Sophoclem et Euripidem, ſeorſum excuſis, (quae tamen in meo deſunt exemplo,) 1568. 4. Stephani adnotatt. aliaque ſeparatim etiam prodierunt 1568. 8. — Eaedem Tragoediae gr. cum ſcholiis gr. et verſione lat. Viti Winſemii: — acceſſ. Joach. Camerarii et Henr. Stephani adnotatt. in Sophocl. Excud. Paul. Stephan. 1603. 4. — Inprimis *Guil. Canteri* merita in tollendis et corrigendis multis mendis et forma Sophocleorum dramatum rectius conſtituenda haud exigua ſunt. Antwerp. ex offic. Chriſtph. Plantini 1579. 12. graece. — Sophoclis tragoediae, in Britannia ſaepius, et quidem cura *Johnſoni* et cum eius notis in lucem exierunt: v. Brüggemann View etc. p. 99 ſqq. et Supplem. p. 26. Pinelli biblioth. II. p. 300 ſq. — Ex Johnſoniano exemplo reddidit contextum et ſcholia *Jo. Capperonnier,* quo defuncto edidit notas, praeſationem et indicem adiecit *Jo. Franc. Vauvilliers,* qui plura praeſtitit, et Brunckii edit. quoque conſuluit, Pariſ. 1781. 4.

4. II. voll. — *Brunck.* autem, tertiae editionum aetatis parens, reduxit Aldinam lectionem, at e codd. plerumque, interdum ex coniectura, crebrius correctam aut immutatam, et ſcholia diſtinxit. Poſtquam praeluſerat quaſi, edendo *Sophoclis Electram*, cum Euripidis Andromache, gr. cum notis, Argentorati 1779. 8. — *Sophoclis Antigonen*, cum Aeſchyli tragoediis, Prometheo, Perſis et Septem ad Thebas, atque cum Euripidis Medea, gr. cum notis criticis, ibid. 1779. 8. et *Oedipum tyrannum*, cum Euripidis Oreſte, ib. 1779. 8.: poſtea ſeptem *Sophoclis* tragoedias ad optimorum exemplarium fidem emendatas, cum verſione et notis emiſit in lucem, Argentorati tom. I. II. 1786. tom. III. qui continet ſcholiaſtas gr. et fragmm. atque Lexicon Sophocleum, 1788. 8. cui acceſſit ſeparato volumine index; et in ſplendida editione, ibid. II. tom. 1786. 4. atque ex noua recognitione gr. et lat. cum ſcholiis vett. omiſſis Triclinii et recentioribus ſcholiis, ſplendida forma, ibid. III. tom. 1789. mai. 8. — *Soph.* tragoediae VII. correctore Harwoodio, et Morellio ampliſſimum conficiente indicem, Lond. 1786. 4. ſed calci lectt. variae ex edit. Brunck. demum a. 1788. adiectae ſunt. — In vſum ſcholarum, ad exemplar Brunck. gr. ſine verſione et ſcholiis, Halae Sax. 1790. 8. — cum animaduerſſ. *Sam. Muſgraue*, Oxon. 1800. 8. *) Baſis eſt ed. Iohnſon. ſed quod poſt mortem Muſgrauii edit. prelo exiit, editor anonymus addidit V. L. editt. Aldinae, Florentinar. II. Colinaei, Turnebi et Brunckii. — *Sophocl.* Tragoediae VII. ex recenſ. Brunckii, cum eiusdem ſelectis paucisque ſuis notis edidit *Laur. Sahl*, Hauniae 1802. 8. II. partt. —

 Soph.

---

*) De hac aliisque quarumdam Sophocl. et Euripid. tragoediar. editt. v. *Beckii* comment. ſocietatis philolog. Lipſ. vol. II. part. 1. p. 169 ſqq.

Soph. Tragoediae ſeptem ac deperditarum fragmn. emendauit, varietatem lectionis, ſcholia notasque tam aliorum, quam ſuas adiecit *Car. Gottlob Aug. Erfurdt:* acc. Lexicon Sophocleum et index. Lipſ. 1802—1811. 8. VI. voll. (tot enim hucvsque prodierunt.) Illorum ſingula peculiarem quoque habent inſcriptionem, ex. gr. vol. I. *Soph. Trachiniae*, vol. VI. *Aiax* etc. Idem *Erfurdt* parare coepit paruo parabilem editionem, graece, iterum recenſuit et breuibus notis inſtruxit. *Sophoclis Tragoediae*, vol. I. *Antigona*, Lipſ. 1809. vol. II. *Oedipus Rex*, ib. 1811. min. 8. — Denique *Sophoclis Dramata* etc. gr. et lat. denuo recenſuit et Rich. Fr. Phil. Brunckii adnotatione integra, aliorum et ſua ſelecta illuſtravit *Frid. Henr. Bothe,* Lipſ. 1806. mai. 8. II. tom. (conf. tamen *Jen. allgem. L. Z.* 1810. nr. 39. 40 et 41. et *Neue Leipz. L. Z.* 1808. nr. 117. m. Sept.) et *Soph. Tragoediae*, ad opt. libr. fidem emendatae cum breui notatione emend. edid. *Godofr. Henr. Schaefer,* Lipſ. 1810. min. 8. tom. I. II. — Separatim editae ſunt quaedam tragoediae: omiſſis vero antiquioribus editt. iisque, quas §. 29. de Aeſchylo memoraui, quasdam et recentiores potiſſimum laudabo. — *Aiax flagellifer*, cum obſeruatt. *Balthaſ. Stollbergii*, Witteberg. 1668. 8. — cum ſcholiis antiquis et nouis, ac verſione tam ſoluta, quam Scaligeri metrica, edid. *Jo. Gottfr. Hoerius*, ibid. 1746. 8. et mutato tituli folio, Lipſ. 1765. 8. — *Soph. Aiax*, graece, cum ſcholiis et commentario perpetuo edidit *Chriſt. Aug. Lobeck*, Lipſ. 1809. mai. 8. *) — Iſtam tragoediam germanice vertit, et obſeruatt. varii gene-

*) Annotationes ad Sophoclis Aiacem, e ſcholiis graecis vulgauit *Jo. Gottlob Jäger*, Altonae 1811. 8. et ipſe *Lobeck* antea *Specimen* (I. Viteberg. 1804. et II. ibid. 1806. 8.) *obſeruationum criticarum et grammaticar. in Sophoclis Aiacem Lorarium* ediderat.

generis subiunxit *Aug. Christian. Borheck*, Gothae 1781. min. 8. — *Soph.* tragoediae, *Aiax* et *Electra*, noua versione donatae, scholiisque veteribus, tam antehac, quam nunc primum editis, illustratae: acc. notae perpetuae et variae lectt. opera *Thomae Johnson*, Oxon. 1705. 8. — *Electra*, gr. lat. et italice, Romae 1754. 4. — gr. ac lat. editore *Prospero Petronio*, Neapoli 1757. 8. — cum antiquis scholiis (excerptis,) varietate lectionis et perpetua adnotatione *Ge. Ant. Christoph. Scheffler*, Helmstad. 1794. 8. — *Oedipus Tyrannus* in *Jo. Burtoni* Pentalogia, Oxon. 1758. 8. et in ed. II. quam *Thom. Burgess* curauit, Oxon. 1779. 8. et graece in *Wolfii* Tetralogia dramatum Graecor. Halae Sax. 1787. 8. — e recens. et cum notis selectis Brunckii, quibus suas adiecit *Alb. Christi. Meinecke*, Gottingae 1790. 8. — *Oedipus rex*, gr. et lat. ex rec. Brunckii, perpetua adnotatione illustrauit *Christ. Theoph. Kuinoel*, Lips. 1790. 8. (praefixum est *J. C. F. Manso* iudicium de Sophoclis Oedipo, ex eius germanica huius tragoediae versione, Gothae 1785. 8. min. p. 117 sqq. sumtum.) — graece, cum commentario perpetuo *Jo. Henr. Christ. Barby*, Berol. 1807. min. 8. (praemisso argumento, ex *Henr. Blümneri* disp. de Sophoclis Oedipo, Lips. 1788. 4. repetito.) — *Antigone*, e recens. Brunckii cum eiusd. et Camerarii notis selectis curauit *A. C. M(einecke,)* Gottingae 1788. 8. — cum commentario *J. H. C. Barby*, Berol. 1806. 8. — *Oedipus Coloneus*, cum notis et indice gr. lat. edid. *Alb. Ch. Meinecke*, Duisburg. 1791. 8. — *Philoctetes*, cum notis *Frid. Gedike*, Berol. 1781. 8. (in hanc edit. et tragoed. scholia breuiora conscripsit *Jac. Struue*, Hannov. 1786. 8.) cum commentario *F. H. Koeppen*, Brunswig. 1788. 8. — *Philoctetes*, *Euripidis* Hecuba, Medea, Iphigenia in Aulide, cum indice et mantissa varr.

lectt.

lectt. cur. *Aug. Herm. Niemeyer*, Hal. Magdeb. 1781. 8. — altera ed. emendatior, cui indic. adiecit *J. P. Krebs*, ibid. 1797. 8. — *Philoctetes* et *Trachiniae*, in tragoediarum delectu a *Gilb. Wakefield* edito, Londini 1794. mai. 8. II. tom. — *Philoctet.* cum commentario *J. H. C. Barby*, Berol. 1803. 8. — *Trachiniae*, gr. cum ſcholiis gr. et commentario *J. Ge. Chriſti. Hoepfner*, Lipſ. 1791. mai. 8. (vid. idem in *N. Magazin für Schulen*, I. 2. et II. 1. atque in *Wiedeburg philolog. pädagog. Magazin*, I. 1. II. 2. et III. part. 1. et 2.) — *Trachiniae*, gr. in vſum ſcholar. edidit et notis illuſtrauit *Godofr. Ern. Groddeck* etc. Vilnae 1808. 8. — cum variet. lect. et comment. *Henr. Lud. Julii Billerbeck*, Hildeſiae 1801. 8. — *Trachin.* germanice vertit et adiecit obſſ. criticas atque exegeticus *Guil. Süvern*, Berol. 1802. 8. Conf. *Ergänz. Blätter zur allg. L. Z.* 1809. nr. 79. vbi comparatur cum verſ. germ. Aſtii et Solgeri. — *Antigone* cum Aeſchyli Prometheo gr. ed. ab *Aſtio*, Landshut. 1810. 8. — De verſionibus ſingularum tragoediar. et de commentatt. quibus Sophoclea illuſtrantur aut emendantur, alibi copioſius egi: hic tantum pauca adferre licebit. Cel. *de Matthaei* reperit quoddam fragmentum tragoediae, quod a Sophocle ſcriptum putabat, et edidit: *Clytaemneſtrae, tragoediae Sophoclis, fragmentum ineditum* *); ex cod. Auguſtano et apographo Alexandrino, additis animaduerſſ. et interpretatione latina primum edidit *Chriſt. Frid. de Matthaei*, Moſquae 1805. 4. ex qua editione id recudi fecit *Eichſtädt* in progr. *Clytaemneſtrae Sophocli adſcriptum fragmentum*, Jenae 1806. fol. idemque promiſit animaduerſiones in illud, et disquiſi-

*) Conf. *Beckii* comment. citat. vol. III. part. 1. p. 94 ſqq. Ibid. p. 63 ſqq. cenſuram *A. G. Gernhardi* Obſeruatt. in Sophoclis Philocteten, Lipſ. 1802. 8.

quiſitionem de authentia illius, de qua iam dubitauit: negat quoque, genuinum id eſſe Sophocleum, cenſor in: *Neue Leipzig. L. Z.* 1806. nr. 42. p. 665 ſqq. Vberius tamen, illam fabulam minime eſſe Sophoclis, docetur in libello: *Sophoclis, vt volunt, Clytaemneſtrae fragmentum,* poſt editionem Moſquenſem principem edi curavit notis adiectis *D. Car. Lud. Struue,* Rigae 1807. 8. In prolegg. editor pluribus euicit argumentis, Sophoclem non ſcripſiſſe fabulam aliquam, nomine Ctytaemneſtram, multo minus hoc fragmentum eſſe Sophocleum; ſed iſtum Pſeudoſophoclem Senecae fabulam, Agamemnona, ante oculos habuiſſe, ex ea plurima ſumſiſſe, et pauca, demtis vel additis quibusdam, mutaſſe, et corrupiſſe eam potius, quam emendaſſe, atque auctorem Clytaemneſtrae, vtpote hominem chriſtianum, latinum, monachum eccleſiae occidentalis, latinis litteris imbutum, non ante ſeptimum ſaeculum poſt C. n. vixiſſe: idemque in notis, quibus notas Matthaei inſeruit, ſaepius vberiusque corroborare ſtuduit ſuam ſententiam. Seriori aetati auctorem adſerit *Wolf* in *Intelligenzblatt* nr. 35. ad *Jen. L. Z.* 1807. — In linguam germanic. transtulerunt omnes tragoedias *Chriſti. Comes de Stollberg,* Lipſ. 1787. mai. 8. II. voll. — *Fr. Hoelderlin,* cum notis, Francof. ad M. 1804. 8. II. voll. (nec verſio, nec notae additae laudantur;) et *Car. Guil. Ferdinand. Solger,* cum notis, maximam partem criticis, Berol. 1808. II. voll. mai. 8. Add. verſiones german. *Steinbrüchel* in *Tragiſchem Theater der Griechen,* tom. I. Tigur. 1763. m. 8. *Georg. Chriſtoph. Tobler,* Baſil. 1781. 8. II. tom. et *G. Fähſii,* II. tom. 1809. 8. — *Sophocl. Philocteten* germ. vertit *Otto Martens,* Tubing. 1810. 8. — *Soph.* in linguam transtulerunt *gallicam Anna Dacier,* cum notis criticis, Amſtel. 1693. mai. 12. rec. Altenburg. 1764. 8. — *Rochefort,* cum animaduerſſ.

maduerss. et examine singularum tragoedd. in nova edit. operis Brumoiani, Le theatre des Grecs, Paris. 1788. 8. II. voll. — in *anglicam* linguam *Ge. Adams*, Londin. 1729. 8. II. tom. — *Thomas Franklin*, Lond. 1759. 4. II. voll. repet. cum differt. de antiqua tragoedia, ib. 1766. 8. II. voll. et correct. ib. 1788. 8. — *Potterus*, ib. 1788. 4. — Denique pauca alia, in quibus Sophoclea vario modo explicantur, commemorabo: Varietas lectionis in tres Aeschyli tragoedias priores, ex cod. acad. Vitebergensis, edente *Car. Zeunio*, in Nouis act. erudit. Lips. pro a. 1776. m. Nov. edit. a. 1782. p. 506 sqq. — Obseruatt. criticae in Sophoclem, Euripidem, Anthologiam gr. et Ciceronem: adiuncta est e Sophoclis cod. Jenensi varietas lectionis et scholia maximam partem inedita; scripsit *Ludov. Purgold.* Auctarium subiecit *Henr. Car. Abr. Eichstädt*, Jenae et Lipsiae 1802. 8. — *G. G. Bredow* in Ciceronis, *Sophoclis*, Plutarchi aliquot locos criticae obseruatt. in Nouis actis societ. lat. Jenens. ab Eichstädt editis, vol. I. p. 139 sqq. — *M. J. H. C. Eggers* scripsit Animaduersionum in Sophoclis Oedipum specim. I. Kilon. 1805. 8. (p. 63—65. etiam exstat adpendix in *Euripidis* Phoeniss. 1262.) Idem versionem germ. eiusd. tragoediae edidit ib. 1803. 8. etc. — *Ludov. Doederlein* Obseruatt. Criticae in Sophocl. Oedip. Col. in Actis Philolog. Monacens. T. I. p. 25 sqq. — De Sophocle et Euripide Boeckhii lib. v. ad Aeschylum.

44. *Euripides*, Atheniensis, natus Salamine ante C. n. 480. V. C. 283. *) die 20. Boedromionis, qua Athenienses ad Salaminem insulam et osti-

*) Sed in anno designando variant VV. DD. v. *Barnesii* vitam Euripidis in tom. I. et Chronologiam *Musgrauii* scenicam ab Euripidis nati tempore (Olymp. LXXV. 1.) ad eiusdem mortem (Olymp. XCIII. 3.) tom. III. ed. Barnes. Beckianae post praef. p. 5 sqq. item ad. Fabr. B. Gr. II. p. 234. in cap. XVIII. de *Euripide*.

oſtium *Euripi* victoriam naualem de Perſis reportarunt, vnde *Euripides* nomen ſortitus eſſe dicitur. Arte athletica, ad quam a patre Mneſarcho inſtituebatur, haud delectatus, litteris ſe conſecrauit, et in arte orandi Prodicum Chium, in philoſophia Anaxagoram habuit magiſtros: arti quoque pictoriae operam dedit. Socrate, qui eum magni aeſtimauit, vſus eſt familiariter. Hinc in arte philoſophandi atque orandi adeo profecit, vt, quum animum ad tragoedias docendas adpelleret, etiam in his et orator, a *Quinctiliano* quoque I. O. libr. X. cap. 1. §. 67. eloquentiae ſtudioſis inprimis commendatus, et philoſophus fieret egregius, adeo tamen ſeuerus, vt in tragoediis ſuis interdum excederet modum, eiusque tragoedia diceretur philoſophia cothurnata. Praecipue miſericordiam excitare ſtuduit. Aeſchylo tamen audacia, et Sophocli, quocum etiam concertauit, ſublimitate dictionis, οἰκονομία et temperantia in exornandis characteribus ceſſit, cum Sophocle tamen Graecorum tragoediam perfecit. (Conf. *Jo. Frid. Haberfeld* comment. Euripidis ingenium ad Ariſtotel. poeticam, cap. XIII. §. 4. breuiter adumbratum, Lipſ. 1789. 8.) Ariſtophanem autem habuit obtrectatorem. Tandem a rege Macedoniae, Archelao, inuitatus, patriam reliquit; at tertio anno poſt, canum morſu vulneratus, animam efflauit ante C. n. 407. V. C. 347. Atque tam Archelaus, qui in vrbe ſua metropoli, Pella, honeſtum funus poetae curauit, alioque loco poſuit monimentum, quam Athenienſes, qui, poſtquam oſſa eius, in ſolo patrio tumulanda, a rege fruſtra repetierant, nobile condiderunt cenotaphium, vehementer luxerunt eius interitum, aliosque honores ei poſt mortem decreuerunt atque habuerunt. Nos autem tragoedias, (quarum ingentem numerum recenſet Fabricius,) nouemdecim habemus integras, et viceſimae initium. Harum po-

tiores

tiores ſunt edd. *): Princeps eſt, litteris capitalibus, *Euripidis* Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromache. Graece, in 4. ſub finem ſaec. XV. — tum tragoediae XVII. ex codd. parum emendatis, Venetiis apud Aldum, 1503. 8. Sunt exemplaria, in quibus ſub finem addita eſt tragoedia, *Hercules furens.* — vitioſe repetita eſt Aldina edit. Baſil. per Jo. Heruag. 1537. 8. tum ibid. 1544. 8. gr. in qua tamen Oporinus multa nouaſſe arguitur: dein, addita trag. *Electra* ex editione et cum praefat. Victorii, (qui illam tragoediam primus e cod. ediderat Romae 1545. 8. et cum verſione lat. ib. 1546. 8.) Baſil. 1551. 8. (quae edit. libris rarioribus adnumeratur.) — *Scholia* in ſeptem Tragoedias, ex antiquis exemplaribus ab Arſenio collecta, gr. primum in lucem prodierunt Venet. in offic. Lucae Ant. Juntae 1534. 8. — emendatiora Baſil. per Jo. Heruagium, 1544. 8. — Tragoediae gr. cum *Caſpari Stiblini,* (qui ſingula dramata in actus diſtinxit,) verſione lat. notisque, et cum *Jo. Brodaei* adnotatt. (in vndecim tragoedias,) etc. Baſil. 1562. fol. — Multo plura praeſtitit primusque verſus in choricis illigauit modulis ſuis, et nouam duxit editionum claſſem *Gul. Canterus* in nitida raraque edit. Antverp. ex offic. Chriſtph. Plantin. 1571. 12. gr. — repet. gr. et cum verſione lat. *Aemilii Porti* notisque Canteri, addito viceſimae tragoediae, cui *Danae* nomen, initio. Heidelberg. apud Hier. Commelin. 1597. II. voll. 8. — *Aemilii Porti* notae in Eurip. ſeparatim editae ſunt ibid. 1599. 8. — Quae exſtant omnia; item fragmenta, et quinque epiſt., quae tribuuntur Euripidi, cum ſcholiis, et ſuis aliorumque

ſelectis

*) Pleniorem et omnium, quas habemus, et ſingularum ſeparatim editarum, item verſionum atque libellorum, quibus illuſtratus eſt Euripides, catalogum contexuit cel. *Beck* in tom. III. edit. poſt praefationem. De quibusdam edd. v. ſupra in §§. de Aeſchylo et Sophocle, et de antiquioribus *Clement* in Biblioth. hiſtorique et critiq. T. VIII. p. 163 ſq.

ſelectis obſeruatt. aliisque multis acceſſionibus edidit *Joſ. Barnes,* Cantabrig. 1694. fol. Critici tamen multa deſiderant et in illa edit. et in ea, quam gr. cum interpretatione italica notisque partim latinis, partim italicis curauit *P. Carmeli,* Patav. 1731—1753. XX. voll. mai. 8. — Multo melior ſplendidaque edit. eſt et noua tragoediarum recenſio, ad fidem codd. veterumque editt. facta, cum fragmentis Euripid. variis lectt. interpretatione lat. emendata et ſcholiis gr. in VII. priores tragoedias, curante *Samuele Musgraue,* Oxon. 1778. IV. voll. mai. 4. *) — Barneſianam editionem, rogante bibliopola Lipſienſi, recudi fecit primum *Sam. Frideric. Nathanael Morus,* dein, primo volumine prope ad finem perducto, interim adpendice obſeruationum, e variis doctor. virorum libris collecta, accedente, cura operis a Moro demandata eſt *Chriſtiano Danieli Beckio,* qui edit. multis deinceps ornauit auxitque acceſſionibus. Tom. I. prodiit Lipſiae 1778. 4. — tom. II. cui accedunt fragmenta ex recenſione Sam. Musgraue, ib. 1779. — denique tom. III. continens Sam. Musgrauii notas integras in Euripidem: acced. praeter lectionis varietatem ſcholia auctiora, commentationes et animaduerſiones VV. DD. excerptae et index verborum copioſus, curante *Chriſti. Dan. Beckio,* ibid. 1788. 4. qui p. 444 ſqq. doctam inſeruit ſuam diatriben criticam *de Rheſo, ſuppoſititio Euripidis dramate,* iam quidem Lipſiae a. 1780. ſeparatim editam, ſed in iterata hac edit. illam et auctiorem reddidit et emendatiorem ac plane retractatam. Idem V. C. nouam

*) Conf. longam doctamque cenſuram in Bibl. critica, part. IV. Amſtel. 1779. 8. p. 1 ſqq. et part. V. f. volum. II. part. I. ibid. 1780. p. 56 ſqq. vbi quoque recenſetur ed. Brunckii: Aeſchyli Tragoediae — Sophoclis Antigone et *Euripidis Medea,* Argentor. 1779. min. 8. praecipue de Medea: ibid. p. 114 ſqq. de aliis editt.

nouam eamque minorem et criticam editionem parare coepit, gr. cum variis lectt. tom. I. Regiomonti et Lipf. 1792. 8. — *Richard. Porson* singulas tragoedias e codd. emendatiores pedetentim edidit, notisque instruxit, n. *Hecubam*, Londini 1797. 8. *) iterum Cantabrig. 1802. mai. 8. in qua edit. Porson plures consuluit codd. textus verba saepius emendauit, notasque auxit et emendauit. — *Orestem*, Lond. 1798. 8. — *Phoenissas*, ibid. 1799. 8. et *Medeam*, Cantabr. 1801. 8. Has quatuor tragoedias iunctim repetendas curauit *Schaeferus*, inscriptione praefixa: *Euripidis Tragoediae. — edidit Ric. Porson —, Editio altera correctior, indicibus locupletissimis aucta*, tomus I. Lipf. 1802. 8. gr. — iterum; — *Editio in Germania altera* correctior et auctior, indicibusque locupletissimis instructa. gr. ibid. 1807. 8. Hinc inde immiscuit adiecitque *S.* notas; idem p. 563 sqq. dedit *addenda*, et *Erfurdt* in epist. ad Schaeferum p. 569. sqq. paucas notas suppeditauit criticas. Conf. longam acutamque censuram in *Jen. A. L. Z.* 1808. nr. 248 et 249. m. Octobr. et *Beckii* Acta Seminarii — Lipf. vol. I. p. 422 sqq. vbi etiam aliae edd. recensentur atque *Erfurdtii* Animaduerss. ex eius programmate repetuntur. — Nouam Euripidis editionem parare coepit *Ern. Zimmermann*, (et prodierunt voll. III. quae continent graecum dramatum textum,) cum scholiis, versione latina, obseruatt. et lexico, Francof. ad M. 1808. mai. 8. — *Euripidis* Tragoediae, graece, (pars Corporis poetar. graecorum, cur. *Godofr. Henr. Schaefer*,) tomm. IV. Lipf. 1810. et 1811. min. 12. textu passim mutato, quarum mutatio-

*) In illam Hecubae edit. Diatriben composuit *Gilb. Wakefield*, Lond. 1797. 8. et in illam tragoediam ac Porsoni animaduerss. conscripsit notas *Godofr. Hermann* in sua *Hecubae* edit. Lipsiae, 1800. 8. qua Porson in altera sua edit. vsus est.

tationum ſpecimen dedit ipſe editor in praefat. ad editionem Lipſienſem Anacreontis Brunckiani. — Singularum tragoediarum editiones, quae multae ſunt, quasdam tantum paucis nominare licebit. *Hecuba*, *Oreſtes* et *Phoeniſſae:* gr. ac lat. textum ac ſcholia, ineditis aucta, emendauit notisque etc. illuſtrauit *Jo. King*, Cantabr. 1726. 8. — repetita eſt illa editio, cura *Thomae Morell*, qui adiecit *Alceſtin*, cum ſcholiis, noua verſione, notisque, Londini 1748. II. voll. 8. — *Hecuba, Hippolytus, Phoeniſſae* et *Bacchae*, gr. ex noua recenſione et cum notis *Rich. Fr. Ph. Brunckii*, Argentorati 1780. 4. et min. 8. Ex hac edit. cum Br. notis *Hecubam*, Lipſ. 1781. 8. — *Phoeniſſas*, ib. 1793. 8. — *Hippolytum*, ib. 1788. 8. gr. recudi fecit *Geo. Henr. Martini*. — Ἑκάβη e recenſ. et cum notis *Rich. Fr. Phil. Brunck*. — editio altera, auctior et emendatior, cum varietate lectionis Porſon. (cura *Schaeferi*,) Lipſ. 1803. 8. — *Hecub.* ſelecta varietate lectionis et continua adnotatione illuſtrauit *Chriſt. Frid. Ammon*, Erlangae 1789. min. 4. (qui eam quoque vna cum *Andromache* germanice vertit notasque adiecit, ibid. eod. anno 8.) — *Hecuba*, ex recenſ. Brunckii, in vſum ſcholarum, ed. III. Lipſ. 1810. 8. — *Oreſtes*, gr. cum variet. lectionis notisque *J. F. Facii*. Coburg. 1778. 8. — *Medea* et *Phoeniſſae*, gr. et lat. cum ſcholiis gr. et notis *Wilh. Piers*. Cantabr. 1703. 8. — Antea ediderat *Phoeniſſas Hugo Grotius*, gr. emendatas, cum ſua verſione lat. Pariſ. 1630. 8. repet. Amſtelod. 1631. 8. — Grotii interpretatio repetita eſt in optima et pleniſſima *Phoeniſſarum* editione, quam curauit *Lud. Caſp. Valckenaer*, cum ſuis adnotatt. et ſcholiis gr. calci adiectis, et partim nunc primum euulgatis, Franequer. 1755. min. 4. — ita rec. eſt illa edit., vt praefationem exciperent Grotii prolegomm. et Valcken. notae poſt textum gr. pone-

ponerentur, Lugd. B. 1802. m. 4. — *Phoeniffae* e rec. Valcken. cum fcholiis gr. varietate lect. indice vtili et copiofiffimo, editae a *Chrifti. Gottfr. Schütz.* Halae 1772. 8. — *Phoeniffae*, in vfum fcholarum, Monaci, 1808. mai. 8. in praefat. quatuor loca emendantur. — *Medea*, cum fcholiis, gr. et lat. Londini 1734. 1754. 4. fine fcholiis, Glasguae 1775. 8. et ex ed. *S. Musgrave*, ib. 1784. 12. — *Medea* et *Alceftis*, gr. et lat. cum metaphrafi Buchanani, Edinburg. 1722. 12. et 1726. 8. — *Medea*, cum verfione et notis Sam. Musgrave. Acceff. notae et animaduerff. Rich. Ph. Fr. Brunckii. Eton. 1785. 8. — ex rec. et cum notis Brunckii, cur. *Henr. Blümner*, Lipf. 1794. 8. (qui etiam comment. german. in eamdem trag. antea ibid. 1790. 8. confcripferat, et Meinerfii iudicium de illa fub iudicium vocarat.) — *Hippolytus*, cum vv. lectt. notisque editoris et *Jer. Marklandi* emendatt. Oxon. 1756. 4. — Praeftantiffima et critica eft edit. *L. C. Valckenaer* cum eius adnotatt. et cum interpretat. *Georgii Ratalleri* metrica, Lugd. Bat. 1768. m. 4. acc. tom. II. f. diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias, ibid. 1767. — *Hippolytus*, gr. et lat. cum fcholiis, varr. lectt. notis Valcken. integris et aliorum felectis, quibus fuas (nec multas, nec valde vtiles) adiunxit *Franc. Henr. Eggerton*, Oxon. Cantabr. et Lond. 1796. 4. — in vfum fcholar. e rec. et cum not. Brunck. gr. ed. II. Lipf. 1810. 8. cura *Schaeferi*. — *Euripidis Hercules furens*: recenfuit (et breues notas criticas fubiecit) *Godofr. Hermannus*, Lipf. 1810. min. 8. Lectionem conformauit ad fidem veterum librorum, et ad criticorum fuasque ipfius coniecturas, vbi certa aut facili emendatione corruptio tolli poterat. In praef. multa de re metrica Graecorum, praecipue Euripidis et huius tragoediae, quae in melioribus eft, acute disputantur. — *Alceftin* ediderunt *J. Fr.*

Sal.

Sal. Kaltwaſſer gr. et lat. cum ſcholiis gr. notisque *Joſ. Barneſii,* Gothae 1776. 8. — *Chriſti. Theoph. Kuinoel* gr. et lat. cum notis Barneſii, Musgravii, Reiskii, et aliorum ſuisque, Lipſ. 1789. 8. et *Gottlob Adolph. Wagner* emendatiorem, cum varr. lectt. coniecturis, egregioque commentar. et diatriba de Alceſtide Euripidea, (quam antea Lipſ. 1797. 8. ediderat,) h. l. correcta auctaque, Lipſiae 1800. m. 8. — *Supplices mulieres,* gr. et lat. cum notis vberioribus *(Jer. Markland.)* Londini 1763. m. 4. rec. ita, vt notae ſubiicerentur textui, et explicatio locorum aliquot ex auctt. gr. ac lat. omitteretur, ib. 1775. 8. Eandem fabulam recenſuit notisque et praefatione inſtruxit *Godofr. Hermannus,* Lipſ. 1811. min. 8. — *Iphigenia in Aulide et Iphigenia in Tauris:* recenſ. notasque adiecit *J. Markland,* Lond. 1771. 8. vitioſe rec. ib. 1783. 8. — *Iphigenia in Aulide,* gr. cum commentario *J. Ge. Chriſti. Hoepfner,* Halis Sax. 1795. 8. — *Cyclops,* (quod eſt drama ſatyricum,) graece, e rec. et cum adnotat. *J. G. Ch. Hoepfneri,* Lipſ. 1789. mai. 8. — et cum obſeruatt. *Ge. Fr. Dan. Goeſs,* Noriberg. 1799. 8. (Hoepfner quoque ſcripſit diſſ. ſ. ſpecimen vberrimi commentarii in Cyclopem Eurip. Lipſ. 1787. 4. et in *Neuem Magazin für Schullehrer,* Gotting. tom. I. part. 1. et tom. II. part. 2. diſſ. de Euripidis Cyclope. Idem german. vertit Cyclop. in: *Preuſſiſch. Archiv,* tom. II. p. 429—454.) — *Ion,* gr. ex recognitione, et cum commentario (iuſto ampliore) prolegomm. atque indicc. *Frid. Hülſemanni,* Lipſ. 1801. 8. — *Troades* ad optimor. libror. fidem recenſuit et breuibus notis inſtruxit *Aug. Seidler,* Lipſ. 1812. min. 8. — Verſiones omnium tragoediarum hae fere ſunt: 1) *germanica* a *Fr. H. Bothe,* cum adnotatt. criticis, Berol. 1800—1803. quinque partt. — In *Wielandi* Attico Muſeo ſunt quarumdam tragg. verſiones atque ani-

maduerſſ. in illas, n. *Ion.* in tom. IV. faſc. 3. Lipſ. 1803. et in nouo Attico muſeo, tom. I. faſc. 1. Tiguri, 1805. vbi quoque p. 47 ſqq. verſio trag. *Helenae* exſtat, et in tom. II. faſc. 2. ib. 1808. p. 1 ſqq. argumentum illius trag. et Wielandi iudicium de ea legitur. — 2) *gallica*, a *Petro Prevoſt*, Pariſ. 1783. III. tom. 8. et cum notis, in noua Brumoy edit. Theatre des Grecs par Rochefort, du Theil et M***. voll. IV—X. Pariſ. 1785 ſqq. — 3) *anglica* a *Roberto Pottero*, Lond. 1781 et 1783. II. tom. 4. et a *Mich. Woodhall*, ibid. 1782. IV. voll. 8. Singularum vero tragoediarum verſiones, vti etiam, quae multi VV. DD. ſiue in peculiaribus libris libellisque, ſiue in aliis opuſculis ad emendandas aut illuſtrandas Eurip. tragoedias contulerunt, et ad Fabric. aut ab *Hoepfnero* in praef. ad ed. Eurip. Cyclopis, *de Blankenburg* ad Sulzeri Theorie etc. artic. *Euripides*, aliisque vberius excitantur, vt breuitatis ſtudio praetermittam, in paucorum commemoratione acquieſcam. — *Jo. Jac. Reiskii* ad Euripidam et Ariſtophanem animaduerſſ. Lipſ. 1754. 8. — *Euripidis* Hecuba, ſelectis obſſ. N. T. atticam puritatem et elegantiam comprobantibus — adornata a *Jo. Chriſt. Weidling*, Gerae 1758. 8. — *Frid. Jacobs* Specimen emendatt. in auctores vett. gr. et lat. Gothae 1786. 8. — eiusd. Animaduerſſ. in Eurip. tragoedias etc. ibid. et Amſtel. 1790. 8. — eiusd. Curae ſecundae in Euripidis tragoedias, (cum peculiari quoque inſcriptione: Exercitatt. criticae in ſcriptores vett. tomus I.) Lipſ. 1796. 8. — eiusd. Emendatt. in fragmm. Eurip. in *Biblioth. der alten Litterat. und Kunſt*, part. IV. Gotting. 1788. 8. — Idem V. D. de Euripide egit in *Nachträgen zu Sulzers allgem. Theorie der Künſte*, tom. V. part. 2. Lipſ. 1796. 8. — *(M. Jo. Chr. Kapp) Ueber den Charakter der Medea*, Altenburg. 1789. 8. — *Car. Aug. Böttigeri* proluſiones II. de Medea Euripidea cum priſcae

priſcae artis operibus comparata, Wimar. 1802 et 1803. 4. quarum prior recuſa eſt in *Aug. Matthiae* Miſcellan. philolog. vol. I. part. 1. p. 115 ſqq. et poſterior p. 308 ſqq. Altenburg. 1803. 8. — *Sam. Frid. Nathan. Mori* progr. de Euripidis Phoeniſſis, Lipſ. 1771. 4. rec. in eius Diſſ. theolog. et philolog. Lipſ. 1777. 8. — *Traugott. Freder. Benedict* Quaedam ad *Euripidis* Hippolytum notae: in quinque programmat. Torgav. 1792—1797. 4. — De *Boeckhii* libro: Graecae tragoediae principum etc. v. ad §. 29. de Aeſchylo. — In Beckii Actis Semin. paſſim plura loca emendantur. — *Godofr. Hermanni* obſſ. crit. in quosdam locos Aeſchyli et Euripidis, Lipſ. 1798. mai. 8. — Comparaiſon entre la Phèdre de Racine et celle d'Euripide par *Aug. Wilh. Schlegel,* Pariſ. 1807. 8. — Euripides ab odii aduerſus foeminas crimine, quo ille ſaepius accuſatus eſt, defenditur in: *Deutſche Monatsſchrift*, m. Februar. 1798. p. 151 ſqq. et in: *Hinterlaſſene Papiere eines philoſophiſchen Landpredigers — herausgegeben — von Karl Heinr. Heydenreich.* Lipſ. 1799. 8. nr. 1. Sed haec ſufficiant.

44. *Eupolis,* Athenienſis, Cratini imitator, circa a. ante C. n. 435. V. C. 317. et *Phrynichus,* circ. idem tempus: priſcae comoediae auctores, quorum fragmm. reperiuntur in *Hertelii* Bibl. vett. comicor. et in *Grotii* Excerptis ex Trag. et Comoed. graecis, Pariſ. 1629. 4. De his et aliis multis Comicis, quorum fabulae perierunt, v. *Fabric.* B. Gr. vol. II. libr. II. cap. 22. et quidem de *Eupolide* p. 445 ſqq. ac de *Phrynicho* p. 483 ſqq. atque *Godofr. Hermanni* epiſt. de dramate comico-ſatyrico in Chr. Dan. Beckii commentariis ſocietatis philologicae Lipſienſ. vol. I. part. 2. p. 248 et 250 ſq.

45. *Antiphon,* natus Olymp. LXXV. 1. vel 2. Rhamnuſius, Athenis patre Sophilo natus, a quo

arte dicendi imbutus, in hac poſthaec eos fecit progreſſus, vt magna floreret auctoritate, et ſummos conſequutus eſt honores. Primus fuit, qui artis rhetoricae praecepta componeret, primusque, qui ab iis, quibus orationes ſcripſiſſet, mercedem exigeret. In bello Peloponneſiaco etiam terra marique praefuit copiis, atque victorias aliquoties reportauit. Tandem proditionis accuſatus, capitisque damnatus periit Olymp. XCII. 2. ante Chr. nat. 411. — Multas concinnauit orationes iudiciales, deliberatiuas et, Gorgiae exemplo, ſophiſticas. Ex his tantum quindecim, (alii numerant ſedecim,) naufragium euaſerunt laudemque tulerunt. Editae ſunt ab *Aldo* in veterum rhetorum orationibus gr. Venet. 1513. fol. — ab *Henr. Stephano* inter orationes oratorum vett. 1575. fol. — a *Reiskio* in vol. VII. oratorum graec. in 8. pag. 603 ſqq. cum notis eiusque curis poſterioribus: idem adiecit *Petri van Spaan* diſſ. de Antiphonte, oratore attico, (Lugd. Batau. ſub praeſidio Dau. Ruhnkenii 1765. olim habitam, atque recuſam in *Dauid. Ruhnkenii* opuſculis oratoriis, philologic. criticis, coniunctim editis, Lugd. B. 1807. 8. p. 214 ſqq.) atque *Hauptmanni* ſpecimen tum ſuarum, tum Bayeri ac Gesneri obſeruatt. ad Antiphontem: in vol. autem VIII. p. 199 ſqq. Antiph. oratt. latine redditas. — Separatim editae ſunt Antiph. orationes, Regiomont. 1724. 8. — Quaedam Antiphontis gallice vertit *Auger* in III. parte ſuae Iſocratis verſionis.

46. *Philonides*, Athenienſis, circ. a. Olymp. LXXXVII. 1. ante C. n. 430. Pauca *comoediarum*, quas confecerat, fragmenta collecta ſunt a *Jac. Hertelio* in Bibliotheca L. vetuſtiſſimor. Comicorum, Veronae 1616. 8. p. 390 ſqq. et ab *Hugone Grotio* in Excerptis ex comoediis et tragoediis gr. Pariſ. 1629. 4. p. 554.

47.

47. *Hippocrates*, natione Cous, et medicorum princeps, tam in vita, quam poſt mortem in ſummis honoribus habitus, floruit Olymp. LXXXVII. 3. ante C. n. 428. Artem ſuam praecipue in Thracia et Theſſalia exercuit, atque, vltimam fere metam vitae humanae adſequutus, Lariſſae in Theſſalia diem obiit ſupremum. De anno tamen obitus VV. DD. in alia omnia transire ſolent. Atqui de eius patria, vita, itineribus librisque, tam genuinis, (qui etiam iam a longo tempore frequenter interpolati mutatique eſſe feruntur,) dubiisque, quam ſpuriis, multa ſunt incerta, aut inter viros doctos controuerſia orta eſt. Vt Hieronymum Mercurialem, Ludouicum Lomoſium, Jac. Sponium aliosque taceam, qui recentiore tempore operum Hippocrateorum, (atque ſub nomine Hippocratis LXXXVII. libelli circumferuntur,) cenſurae inprimis dederunt operam, nominabo *Halleri* Bibliothec. anatomicam, tom. I. Tiguri 1774. 4. p. 15 ſqq. et Bibl. medico-practicam, tom. I. Bernae 1776. p. 29 ſqq. (in quibus de libris Hippocratis genuinis, ſpuriis et dubiis, de editt. et de iis, qui Hippocratis vitam fataque et ſcripta illuſtrarunt, copioſe agit: adde eiusd. Bibl. botanicam tom. I. Tiguri 1771. 4. p. 16 ſqq. ac Biblioth. chirurgicam tom. I. p. 7 ſqq.) tum D. *Chriſti. Godofr. Gruneri* Cenſuram librorum Hippocrateorum, qua veri a falſis, integri a ſuppoſititiis ſegregantur; collegit ex optimis quibusque auctoribus, Erotiano, Galeno, Mercuriali, Foeſio, J. Alb. Fabricio, Hallero aliisque, omnia recenſuit, diiudicauit nouumque in ordinem redegit, Breslau. 1772. 8. — D. *Jo. Frid. Car. Grimm* in verſione Hippocr. Opp. german. tom. I - IV. Altenburg. 1781—1792. 8. cum notis; inprimis D. *Jo. Chr. Gottl. Ackermann* in mea edit. J. A. Fabric. Bibl. gr. lib. II. cap. 23. vol. II. p. 506—610. qui omnia diligenter lateque expoſuit, praeterea codd. msst. editiones verſiones-

 que

que, primum ſingulorum, et genuinorum et ſpuriorum, tum omnium librorum, atque commentarios in illos confectos vberrime recenſet. Quare potiores tantum edd. paucis memorabo: 1) *operum omnium*, (quorum edd. non paucae iam Galeni temporibus exſtabant, atque non paruum interpretum antiquorum numerum dederunt Erotianus ac Galenus,) princeps eſt *Aldina*, Venet. 1526. fol. gr. — caſtigatior eſt *Jani Cornarii*, tribus codd. vſi, Baſil. 1538. fol. graece. — *Cornarius* etiam poſt alios latine vertit Opp. Hippocr. (De latinis Cornarii, ſaepe edit., aliorumque verſionibus vid. *Fabr.* B. Graec. l. c. p. 603. quibus addes: *Hippocr.* Opp. per M. Fabium Rauennat. Guil. Copum Baſil. Nic. Leonic. et Andr. Brentium latinitate donata etc. Baſil. in offic. Andr. Cratandri, a. 1526. fol. teſte *Panzer*. A. typogr. vol. VI. p. 256. nr. 633.) — Tum *Hieronym. Mercurialis* gr. et lat. edidit Opp. *Hippocrat.* veterum codd. (quibus tamen nimiam tribuit fidem,) collatione reſtituta, in quatuor ordines librorum digeſta, ſcholiisque illuſtrata, addita quartae claſſi Hippocratis vocc. explanatione gr. latina Erotiani, Galeni et Herodoti, Venet. ap. Juntas 1588. fol. — Nouam, eamque optimam Opp. textus e codd. recenſionem dedit, opera, quae exſtant, in VIII. ſectiones ex Erotiani mente diſtribuit, nouaque lat. interpretatione et ſuis aliorumque adnotatt. illuſtrauit *Anut. Foeſius*, Francof. ap. Andr. Wechelii haeredes, 1595. fol. 1621. 1624. 1645. et, quae editio nouis, iisque inſignibus aucta ornataque eſt acceſſionibus, Geneu. typis et ſumtib. Sam. Chouet. 1657. fol. II. tom. — Commoda et ad vſum aptiſſima eſt *Jo. Antonidae van der Linden*, (qui vero textum temere mutauit,) edit. quam filius Henricus Antonides poſt mortem patris ad finem perduxit, gr. cum lat. Cornarii verſione, at turpiter foedata, Lugd. B. 1665. 8. II. voll. — rec. Neapol. 1754. 4.

4. et Venet. 1757. 4. II. voll. — Splendida, at mendofa eſt, nec ſatis critica, neque commoda edit. *Hippocratis Coi* et *Claudii Galeni* Opp. quam *Renat. Charterius* curauit, gr. et lat. Lutet. Pariſ. 1679. fol. XIII. voll. — *Hippocr. opp.* cum variis lectionibus non modo hucusque vulgatis, verum ineditis potiſſimum, depromtis ex codd. Vindobon. atque Mediceis Laurentianis, edere incepit *Steph. Mackius,* (qui tamen haud ſatisfecit criticorum exſpectationi,) Viennae Auſtriae, tom. I. 1743. tom. II. 1749. fol. ſed plures deſiderantur. — *Hippocratis* Coi Opera omnia, quae exſtant, in ſectiones VII. diuiſa, ex interpretatione Anutii Foeſii recudi curauit, prolegomena — et verborum difficilium minusque cognitorum indicem explicantem adiecit *Jo. Frid. Pierer* M. D. et cum titulo generali: Bibliotheca iatrica, vſui medicorum omnis aeui dicata etc. vol. I—III. Altenburgi 1806. m. 8. In fine vol. III. dedit ſupplementa etc. ad Ackermanni litteraturam in Fabr. B. Gr. — 2) Separatim illuſtrata quaedam prodierunt opuſcula, praecipue *aphoriſmi.* Hic nominare ſufficiat edd. *Jo. Heurnii,* gr. lat. Lugd. B. 1601. 12. 1607. 12. 1609. 12. etc. rec. Jenae 1677. et 1690. 12. ac ſaepius. — cum aliis Hippocr. libellis gr. et lat. pleraque ex interpretat. *Heurnii,* Lugd. B. 1607. 12. — Aphoriſmi, accurante *Theod. Janſſon ab Almeloueen,* Amſtelod. 1685. 24. gr. et lat. — rec. Argentor. 1756. 12. Lipſiae 1756. 12. — acceſſerunt Ludou. Verhoofd index, notaeque et alia, cur. *An. Car. Lorray.* Pariſ. 1784. 16. — cum commentario *Mart. Liſteri* gr. lat. Londini 1703. 12. — cum notis *Jo. Jac. Fickii,* Jenae 1729. 8. — a *Jo. Chriſt. Rieger,* cum notis varior. gr. lat. Hagae Com. 1767. (et, mutato tantum primo folio, Lugd. Bat. 1778.) 8. — ad fidem vett. msst. caſtigati, latine verſi a *J. B. Lefebvre de Villebrune,* Pariſ. 1779. 12. et ab eod. gallice

verſi,

verſi, Pariſ. 1786. 12. — *Aphoriſmi* et *praenotionum liber,* e recenſ. et cum notis *E. F. M. Bosquillon,* Pariſ. 1784. 16. II. voll. — Aphoriſmorum germanica verſio prodiit Bremae 1744. 8. — alia, paraphraſtica, cum notis, Helmſtadt. 1778. 8. — *A. H. Hinze's Proben einer Ueberſetzung der Aphoriſmen des Hippocr. nebſt Commentar u. einer andern Abhandlung. Stendal* 1807. 8. — Critica et praeſtans eſt edit. *Hippocr.* περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων· graece cum noua verſione gallica, notisque criticis, hiſtoricis et medic. *Coray.* Pariſ. 1800. 8. II. voll. *) — Eiusd. *Corayi* emendationes in Hippocrat. in *Burgeſſii* Muſei Oxonienſ. litterarii conſpectu, Oxon. 1792. p. 11 ſqq. et in Faſcic. II. — Περὶ ὄψιος, *de viſu* libell. gr. et lat. Emendatius edidit, notisque et aliorum et ſuis illuſtrauit *J. H. Jugler,* Helmſtad. 1792. 8. — Reliquis, quae multa adhuc ſunt et alibi animaduerſa, omiſſis, notari poſſunt *G. Manuelis,* Byzantini, libri περὶ φύσιος ἀνθρώπων, qui inter Hippocraticos exſtat, cenſura, disp. Jen. 1797. 4. Oſtendit auctor in ſect. II. librum illum haud genuinum eſſe Hippocrat. foetum. — *Theodor. Georgiadis,* Stephanopolitani, diſſ. de morbis vteri ſecundum libr. Hippocrat. περὶ γυναικείης φύσιος, (quem libr. ſpurium eſſe docet,) disp. Jenae 1797. 4. — *Ern. Godofr. Baldinger* proluſ. de lectione Hippocratis, medicis ſumme neceſſaria, Jenae 1768. 4. Idem edidit Selecta doctor. virorum opuſcula, in quibus Hippocrates explicatur, Gottingae 1782. 8. — *Nicol. Hieronym. Gundling* in part. II. Otiorum cap. 3. ſcripſit commentat. Hippocrates ἄθεος· quem quidem *Chriſti. Rabe* ab illius iniuriis defendit

*) German. verſio in: *Abhandlung des Hippocrates von der Luft, den Waſſern und den Gegenden, nach der franzöſiſch. Bearbeitung des D. Coray, von Ge. Ritter von Högelmüller, Wien* 1804. 4.

fendit in disp. Hippocratem barbaris operam negantem etc., Lipſ. 1722. 4. At Hippocrates barbaris, quia Graeciae hoſtes eſſent, rogantibus operam denegauit. — *Kurt Sprengel Apologie des Hippocrates u. ſeiner Grundſätze,* Lipſ. partt. II. 1789. 1792. mai. 8. — *P. S. C. Preu* diſſ. de interpretibus Hippocratis graecis, Altdorf. 1795. 4. — *Chriſti. Godofr. Gruner* in *Bibliothek der alten Aerzte, in Ueberſetzungen und Auszügen,* II. partt. Lipſ. 1781. 1782. 8. dedit epitomen operum quorumdam Hippocratis, et in aliis libr. aliquoties Hippocratica explicuit aut illuſtrauit. — De libris quoque, praeſertim ſpuriis Hippocratis, egit meus filius, *J. Chriſti. Frid. Harleſs* in Hiſtoriae neurologiae veterum ſpecim. I. II. Erlangae 1795. 1796. 8. — Inprimis commendanda eſt *Anutii Foeſii* Oeconomia Hippocratis, alphabeti ſerie diſtincta, Francof. 1588. fol. min. et Geneu. 1662. fol. mai. Sed haec ſufficiant.

Hippocratis diſcipulus ac gener fuit *Polybus,* cui multi Hippocrat. libri adſcribuntur.

48. *Socrates,* Athenienſis, Sophroniſci, lapidarii, et Phaenaretae, obſtetricis, filius, floruit circ. Olymp. LXXXIX. 1. ante C. n. 422. V. C. 330. philoſophiae ethicae parens. Quando natus ſit, disceptat *Corſin.* in Faſtis attic. tom. II. p. 46 ſqq. et tom. III. p. 280 ſq. de anno, quo periit, n. Olymp. XCV. 1. ſecundum *Hamberger.* in *Zuverl. Nachricht.* I. p. 177 ſqq. aut alios Olymp. XCIV. 2. ante C. n. 398. anno aetatis ſeptuageſimo. A Critone, diuite philoſopho, in domum receptus et ad philoſophiam acrius perdiſcendam incitatus, audiuit Prodicum alioſque ſophiſtas, et adiit omnium fere artium ac diſciplinarum magiſtros peritiſſimos, atque ex Anaxagorae libris ſaniorem hauſit de deo doctrinam. Stipendia quoque meruit, et prouecta iam aetate in ſenatum lectus eſt. At perpetuo ciuium meliora docendorum atque emendando-

dandorum ſtudio famam ſibi parauit immortalem. Doctrinam de moribus inprimis tractauit, eamque non in ſcholis, ſed circumeundo et quaſi ludendo more dialogi nouaque ratione, (quae adhuc vocatur ars Socratica,) docuit ciues et *ironia* ſuaui grataque homines ad acre virtutis ſtudium ſcite exhortatus eſt. Adeo grata fuit eius diſciplina, vt multi eum ſequerentur; in his haud pauci, poſtea ſummam nacti auctoritatem et nouarum quarumdam ſectarum, inter ſe tamen diſſentientium, parentes. Genio ſuo, de quo tamen alii aliter iudicarunt, multum tribuere ſibi viſus eſt. Quod vero ſophiſtarum loquacitatem ac fraudes ſaepe oppugnauit, malorumque hominum mores flagitiaque et democratiam praecipue aperte reprehendit: in multorum, praecipue democraticorum, incidit inuidiam. Ab Ariſtophane, in comoedia Nubibus, et ab aliis comicis palam exagitatus, tandem a Melito atque Anyto vt corruptor iuuentutis, deorum irriſor nouaeque religionis auctor eſt adcuſatus, et in carcerem coniectus *): in quo quum nullo modo ſe ab iniuria defendere ac liberare vellet, cicutam bibere iuſſus eſt, et, exhauſto veneni poculo, placide obiit. Hanc tamen crudelitatem et omnium bonorum per totam Graeciam indignatio ſequuta eſt, et Athenienſes ipſos mox ita poenituit conſilii atque malignitatis, vt eius adcuſatores grauiter punirent, et Socrati ex aere ponerent ſtatuam. Vxor eius *Xanthippe* fere in prouerbium abiit. Ipſe vero nihil ſcripſit. Nam *epiſtolas* Socratis, quas cum Antiſthenis et aliorum Socraticorum epiſtolis *Leo Allatius* primus graece vulgauit, latine vertit, notas-

*) Poſt *Tychſenium* in *Bibliothek der alten Litteratur*, part. I. II. conf. *Freret* obſſ. in cauſſas et nonnullas res condemnationis Socratis, in Mémoires de Littérature, part. altera vol. XLVII. Hiſtoire de l'Académie des Inſcript. et B. L. Pariſ. disp. III. p. 209—282.

notasque adiecit, et dialogum de Socratis ſcriptis praefixit, Pariſ. 1637. 4. ſpurias eſſe, omnesque illas ſophiſtarum longe ſeriorum foetus, *Gottfried Olearius* in Exercitatione ad Leon. Allatii de ſcriptis Socratis dialogum, (in qua exercitatione epiſtolas illas, quales in cod. Barocc. repererat, cum verſione ſua edidit, et ex eod. cod. binas epp. ἀνεκδότους addidit,) Lipſ. 1696. 4. et alii oſtenderunt. De Socrate v. *Clerici* ſiluas philolog. cap. III. ſubiunctas eius editioni Aeſchinis Socratici dialogg., p. 177 ſqq. et varii varie ſcripſerunt de eo. Conf. *Matth. Fremling* de genio Socratis, Lund. 1793. 4. et de eodem genio *J. C. Nachtigall* in libello menſtruo: *Deutſche Monatsſchrift,* Berol. 1794. m. Dec. p. 326 ſqq. — *Jo. Schweighäuſeri* II. diſſertatt. Theologia Socratis ex Xenophontis Memorabb. excerpta, et diſſ. Mores Socratis ex Xenophontis Mem. delineati, Argentor. 1785. 4. rec. in eius Opuſculis academicis, part. I. p. 134 ſqq. Argentor. 1806. 8. — *Geiſt der Sokratik, ein Verſuch — von Fr. Mich. Vierthaler,* Salisburg. 1793. 8. — et Herbipoli, edit. II. 1810. 8. — *Jo. Luzac* Lectiones Atticae: de Διγαμίᾳ Socratis diſſ. Libri edendi curam poſt mortem auctoris ſuscepit et praefatus eſt *Otto Sluiter,* Lugd. Bat. 1809. mai. 4. — *Sokrates, als Menſch, als Bürger, und als Philoſoph: oder Verſuch einer Charakteriſtik des Sokrates, von D. G. Wiggers,* ed. II. emendatior et auctior. *Neu-Strelitz* 1811. 8. — *Jo. F. Ch. Gräffe* in vol. II. *des neueſten Katechet. Magazins,* Gotting. 1790. 8. de arte Socratica: *Die Sokratik nach ihrer urſprünglichen Beſchaffenheit in katechetiſcher Rückſicht;* quae pars ſeparatim recuſa et emendatior prodiit Gotting. 1792. 8. et tertia ed. multo auctior atque emendatior, ibid. 1798. 8.

49. *Ariſtophanes,* ciuitate Athenienſis, patria vero incerta, quando natus et mortuus ſit, non con-

conſtat: floruit ſecundum Saxium circ. a. ante Ch. n. 422. V. C. 330. aequalis Socratis atque Euripidis: antiquae, mediae et nouae comoediae auctor ingenioſus, qui vt omnes comicos vi comica, venuſtate, ſalibus, leporibus, gratia, popularitate atque ſermonis elegantia, ita vt norma quaſi et regula ſit attici dicendi generis, ſuperauit, ita quoque dicacitate, ſermonisque acerbitate ac petulantia omnes fere vicit, legesque aequitatis et decori (qui non ſolum malos ciues perditosque eorum mores, ſed etiam probos homines ipſosque deos in ſcenam produxit, et ſpectatorum riſui expoſuit,) pudorisque, et praeter mores reliqua praecepta, Comicis praeſcripta, ſaepe migrauit. — Ex Ariſtophanis comoediis, quae multae fuerunt, *vndecim* integrae aetatem tulerunt; reliquarum autem deperditarum haud pauca ſuperſunt fragmenta. Atque illarum multae ſunt edd. quarum nonnullae ſcholiis antiquis graecis, quae ſunt quadruplicia, ſtipatae ſunt. Ego vero, quum et in praefatione ad Nubes Ariſtoph. vberiorem editt. hiſtoriam criticam, et pleniorem tam omnium, quam ſingularum comoediarum ad Fabr. B. Gr. II. p. 379 ſqq. dederim; mihi h. l. eo breuiori eſſe licebit. Princeps eſt *nouem comoediarum* edit. ***Aldina***, gr. cum ſcholiis graecis, Venet. 1498. fol. curante *Marco Muſuro*, Cretenſi. — interdum correctior, Florentina gr. ap. Phil. Juntam, 1515. 8. et Bernard. Junta ex cod. Vrbinate primus edidit *Ariſtoph.* Theſmophoriazuſas et Lyſiſtratam. — In ſequentibus edd. varia fortuna lectiones hinc inde ſunt mutatae, n. ab *Ant. Fracino* (qui ex Aldino exemplo nouem tantum reddidit fabulas, ſcholia gr. auxit et in comoedia, *Pax* inſcripta, ad LX. verſus repertos reſtituit,) Flor. per haered. Phil. Juntae, 1525. 4. — correcta XI. fabb. edit. ap. A. Cratandrum et J. Bebelium, cum praefat. Simon. Grynaei, Baſil. 1532. 4. quae plurium inſequentium

tium edd. baſis facta eſt. — Memorabiles ſunt *Jo. Farrei*, Venet. 1542. 8. gr. — *Brubachiana*, Francof. 1544. 8. gr. — *Angeli Caninii*, gr. excud. Jo. Gryphius, 1548. 4. — *Nicodemi Friſchlini*, gr. et lat. Francof. ad M. 1586. 8. rec. 1597 et 1625. — *Aemilii Porti*, gr. et lat. cum ſcholiis gr. et nouis *Biſeti* ſcholiis gr. aliorumque adnotatt. aucta, (habet multa bona, at plura paene vitia,) Aurel. Allobrog. 1607. fol. — Nitida eſt ed. com. XI. gr. et lat. cum emendatt. VV. DD. praecipue Joſ. Scaligeri, (antea ineditis) acceſſ. fragmm. deperditarum comoediar. Ariſtoph. Lugd. Bat. 1624. 12. — rec. interdum curatius, ſaepius minus diligenter; et acceſſ. notae et obſſ. ex variis auctoribus collectae, atque noua Tan. Fabri verſio Eccleſiazuſarum, eiusque notae, Amſtel. 1670. 12. — Locupletiſſima eſt, et multis notis VV. DD. in omnes comoedias, nouisque Iſ. Caſauboni in Equites, Ezech. Spanhemii in tres priores, et Rich. Bentleii in duas priores comoedias obſeruatt. ornata a *Lud. Küſtero*, qui ipſe notas in nouem comoedias, et IV. indices in fine adiecit, gr. et lat. cum ſcholiis gr. Amſtelod. 1710. fol. — Comoediae XI. gr. et lat. cum noua octo comoediar. interpretatione lat. notisque *Steph. Bergleri* et *Caroli Andr. Dukeri* ad IV. priores, editae a *Petro Burmanno* II. Lugd. Bat. 1760. 4. II. tom. — Noua recenſio ex codd. et edd. atque de coniectura facta eſt in ed. *Rich. Franc. Ph. Brunckii*, Argentor. 1783. 8. Tres tomi continent graec. contextum; totidem nouam Brunckii verſ. latin. et totidem notas atque emendatt. Brunckii, fragmm. Ariſtophanis auctiora et ſupplementa. — Noua recenſio comoediarum XI. auctoritate codd. Ravennat. et Borgiani emendatarum, ordine quoque fabularum mutato, facta eſt a *Philippo Inuernizio*, Icto romano; acc. criticae animaduerſſ. ſcholia gr. indices et VV. DD. adnotatt. et, curante *Beckio*,

Beckio, priora duo voll. prodierunt Lipsiae 1794. m. 8. Tertium volum. commentarios interpretum complexum, curauit *Christi. Dan. Beckius*, Lips. 1809. m. 8. Hoc vol. continet comm. in *Plutum.* Praemissa est curata amplaque codd. atque editionum, versionum et interpretationum tum omnium fabularum Aristoph. tum in specie editionum atque interpretationum Pluti recensio. — Pari modo edidit ille vol. IV. qui continet commentarios in *Nubes,* ib. 1810. et vol. V. continens commentar. in *Ranas* et *Aues,* ib. 1811. 8. — Quaedam comoediae sunt seorsum editae: recentiores edd. hae fere sunt. *Plutus,* gr. cum scholiis gr. atque egregiis notis *Tiberii Hemsterhusii,* Harlingae 1744. 8. — rec. cum doctis epimetris et adpendice, (cur. *Godofr. Henr. Schaefer,*) Lips. 1811. mai. 8. — Eamd. fabulam cum Bergleri ac Dukeri integris, Kusteri vero atque Hemsterhusii selectis notis, et *Coluthi* raptum Helenae edidi, measque animadverss. adieci, Noriberg. 1776. 8. gr. — cum selectis variorum suisque notis edidit Plutum *Jo. Dieter. Albert. Münter,* Cellae 1784. 8. gr. et cum lat. Brunckii versione. — *Plutus,* gr. cum commentariis *Jo. Frid. Fischeri* edidit *Christi. Theoph. Kuinoel,* Giessae, II. tom. 1804. 1805. 8. Praemissus etiam ex arbitrio librarii est index: *Aristoph.* Opp. quae supersunt omnia: vol. I. II. contin. *Plut.* cum comment. Fischeri. — German. vertit, notisque illustrauit *C. P. Conz,* Tubingae 1807. 8. — *Nubes* *) cum scholiis antiquis, e recens. L. Kusteri, Harderov. 1744. 1752. 8. — rec. Lips. 1753. 8. cum docta *Ernesti* praef. in qua multa

*) De consilio Aristophanis in conscribenda comoedia, *Nubes* inscripta, in quatuor prolusionib. egi, Erlangae, 1787. 1788. fol. — *Jo. Aug. Ernesti* Obseruatt. philologico-criticae in Aristoph. Nubes, et Flauii Josephi antiquitatt. iudaic. etc. post mortem eius editae a Jo. Chr. Gottlieb Ernesti. Lips. 1795. 8.

multa ſcholiorum loca acute emendantur aut illuſtrantur. — cur. *Chr. Godofr. Schütz* cum varietate lectionis, Halis Sax. 1770. 8. — iterum e Brunck. potiſſimum recenſione, gr. cum notis, ibid. 1786. 8. — *Ariſtoph. Nubes,* iterum in vſum lectionum, adhibitis Brunckii, Inuernizii, Hermanni recenſionibus, edidit *C. Godof. Schütz,* Halae 1805. 8. — *Plutus* et *Nubes* editae a *Wolfg. Jägero,* iteratis curis recenſ. emendatae additisque variorum variis notationib. redditae auctiores a *God. Chriſtph. Rannero,* Noriberg. 1811. 8. — *Nubes,* gr. et german. Berol. 1811. 4. cum paucis notis et erudita introductione. — et german. in *Schützii Litterariſchen Spaziergängen,* Halis Sax. 1784. m. Apr. ſeparatim atque correctius, Halis 1798. 8. — Eamdem fabulam edidi gr. ac lat. cum ſcholiis gr. meisque animaduerſſ. Lipſ. 1788. 8. — Critica et praeſtans eſt edit. *Godofr. Hermanni,* graece, cum eius et Erneſtii adnotatt. ſubiuncta ſunt ſcholia gr. et praemiſſa eſt longa eruditaque praefatio, Lipſ. 1799. 8. — Pluti et Nubium verſio gallica *Annae Dacier,* cum obſeruatt. Pariſ. 1692. 12. Lugd. 1696. 12. Altenburg. 1762. 8. eſt haud contemnenda. — *Aues* gr. cum erudito commentario *Chriſti. Dan. Beck,* Lipſ. 1782. 8. — *Ranae* cum varietate lection. ſcholiisque gr. ed. a *Jo. Ge. Chriſti. Hoepfner,* vol. I. Halis Sax. 1797. 8. Commentarius promiſſus, ſ. vol. II. lucem, quantum equidem ſcio, nondum adſpexit. — Idem pari modo edidit *Acharnenſes,* gr. pars I. ibid. 1798. 8. Commentar. quoque ſiue pars II. nondum comparuit. — *Aus Ariſt. Acharnern, gr. u. d., m. einig. Scholien,* Berol. 1812. 4. — Variae comoediae germanice verſae aut illuſtratae ſunt in aliquot partt. *Attici Muſei Wielandi* et in *Neuem teutſchen Merkur,* et in *Neuem Attiſch. Muſeum* tom. I. faſc. 3. ac tom. II. faſc. 1. Ariſt. *Ranae.* — *Ranarum* verſio a *Schloſſe-*

ro,

ro, in eius *Kleinen Schriften,* tom. III. — Omnium Ariſtophan. comoediarum verſionem german. conficere coepit et cum adnotatt. primam partem, quae continet *Nubes*, edidit *F. G. Welker*, Gieſſae et Darmſtadt. 1810. 8. — ſecundam partem, quae continet *Ranas*, Gieſſae 1812. (iam vulgatam 1811.) 8. — Comoediae gallice verſae a *Lud. Poinſinet de Sivry* in eius Theatre d'Ariſtophane vol. I — IV. Pariſ. 1784. 8. et ab alio in Theatre des Grecs par le P. Brumoy, nouvelle édition par MM. de Rochefort, Dutheil, et par M. — tom. X—XIII. Pariſ. 1787 ſqq. 8. vt alias multas aliorum interpretationes libroſque, in quibus de Ariſtophane agitur aut loca fabularum explicantur, praetermittam. Adde *Ludov. Hotibii* Lectiones Ariſtophaneas: edition. curauit *Frid. Henr. Bothe*, Berol. 1808. 8.

50. *Teleclides*, Athenienſis, veteris comoediae poeta. Fragmenta perpauca exſtant in Grotii Excerptis ex Trag. et Comicis gr. p. 872. ac 706. De eo et multis aliis gr. comicis deperditis, quos omnes nominare non vacat, v. *Fabric.* B. G. II. p. 405 ſqq.

51. *Sophron*, Syracuſanus, Euripidis aequalis, comicus et celeb. mimographus. *Mimos* vero in viros et foeminas ſcripſit dorica dialecto, et oratione quidem ſoluta, ſed tamen rhythmis quibusdam et colis poetarum illigatos. Praeter *Fabr.* B. Gr. II. p. 493. conſules *Valcken.* ad Theocriti Adoniazus. p. 193 ſqq. et *Comit. de Finkenſtein* in *Verſuch über das bukoliſche Gedicht*, praemiſſ. eius libro egregio, *Arethuſa, oder die bukoliſch. Dichter des Alterthums,* tom. I. Berol. 1789. 4. p. 19 ſqq. rec. ibid. 1806. 8.

52. *Ariſtippus*, Cyrenaeus, auditor Socratis, a cuius tamen doctrina fecit diſceſſionem, exſtititque *Cyrenaicae* philoſophiae auctor, homo lautus, facetus, elegantis vitae atque ingenii omniumque horarum. Sub illius nomine circumferuntur

qua-

quatuor epiſtolae, in *Leon. Allatii* Epiſtolis Socratis etc. Pariſ. 1637. 4. V. ad §. 48.

53. *Antiſthenes*, Athenienſis, Gorgiae Leontini primum, dein Socratis auditor, atque ſectae *Cynicae* princeps. Varia ſcripſit: hodie autem ſuperſunt duae declamationes, *Aiax* et *Vlyſſes*, graece editae ab Aldo, cum Aeſchinis et aliorum orationibus, Venet. 1513. fol. ab H. Stephano inter oratores vett. a. 1575. et *Reiskio* in orator. gr. collect. vol. VIII. p. 52 ſqq. Sub eius nomine legitur epiſtola, inter Socraticorum epiſtolas a Leone Allatio euulgata.

54. *Cebes*, Thebanus, Socratis auditor et adſecla, grauisque philoſophus. E tribus, quos ſcripſit, dialogis tertius, Πίναξ inſcriptus, ad noſtram peruenit aetatem. At num hic noſtro Cebeti, an alii iuniori ſit adtribuendus, et quodnam philoſophi in eo concinnando fuerit conſilium, alii aliter ſentiunt, de qua controuerſia, de editionibus ac verſionibus alibi plura disputavi. Eum fuiſſe Stoicum, probare ſtuduerunt *Meiners* in Comment. Soc. ſc. Gotting. tom. V. p. 54. et *J. J. Garnier* in Mém. de Litter. de l'Acad. des Inſc. et B. L. tom. 47. Par. 1808. 4. p. 455. de libello illo: *Garn.* ſuſpicatur quoque, auctorem fuiſſe Cebetem Cyzic. Stoicum, cuius Lucian. et Athenaeus primum fecerunt mentionem, atque τὸ Cebes ἐκεῖνος apud Lucianum ortum eſſe ex Κυζικηνός: vixit igitur ſub Marco Aurelio. — Cebetis autem tabula ſaepe cum Epicteto aliisque libellis, frequenter quoque ſeorſum edita eſt atque illuſtrata. Poſt Relandum ac Schillingium *Schweighäuſer* in edit. ſua Epicteti et Cebetis p. XIV ſqq. diligentem dedit editionum recenſum. Equidem potiores ſuperiorum ſaeculorum atque recentiores breuiter commemorabo. *Ludov. Odoaxius* ſub finem ſaec. XV. ex bono cod. latine vertit Cebetem, eiusque verſio cum Cenſorino aliorumque

que opuſculis primum prodiit ſine notis typographicis, in 4. paruo. — cum ſcholiis per Huldrich. Fabri, ſine l. et a. in 4. Praefat. Viennae ſcripta eſt. — tum Bonon. 1497. fol. et deinceps ſaepius. — Princeps gr. edit. eſſe videtur initio ſaec. XVI. absque vlla nota, forſan Venetiis aut Romae, cum Baſilii M. orat. paraenetica etc. typis Zachar. Calliergi, in 8. — Aldus Manut. ſine nota loci et anni in 4. edid. Conſtantini Laſcaris Byzantini de octo partibus orationis et alia opuſcula: in medio volumine male poſita inſertaque eſt. *Cebetis* tabula: gr. et lat. Hinc in meo exemplo plura deſunt Cebetis tabulae folia. — Rariſſimam edit. tantum memorabo: *Heſiodi* libri II. O. et D. *Catonis* Romani moralia inſtituta, *Tabula Cebetis* et al. Jo. Knoblouch formulis excuſit, *Argentoraci* (ſic) gr. et lat. in 4. ſine anni nota. — Nouam editionis, (quae mater multarum inſequentium editt. facta eſt,) claſſem conſtituit *Hieron. Wolſius,* qui *Epicteti* Enchiridion et *Cebetis* tabulam gr. et lat. Baſil. ap. Jo. Oporin. in tomo I. (1560.) et in tom. II. (1563.) et III. (1560.) 8. Simplicii et Arriani commentar. in Epictetum lat. verſos cum ſuis adnotatt. edidit, aliaque duobus prioribus tomis adiecit. — Repetita eſt illa edit. Colon. 1595. 8. et Arriani commentario additus eſt textus graecus. — rec. Cantabrig. 1655. 8. ac Londini 1670. 8. — *Ceb.* cum verſione et notis Jo. Caſelii, per *Geuerhart. Elmenhorſt.* gr. et lat. Lugd. Bat. 1618. 4. — In *Heinſii* edit. *Simplicii* comment. in Enchiridion Epicteti cum Hier. Wolfii verſione, et Cl. Salmaſii animaduerſſ. Lugd. Bat. 1640. 4. vltimum locum cum peculiari inſcriptione occupant *Tabula Cebetis,* graece, arabice, latine, item Aurea carmina *Pythagorae,* cum paraphraſi arabica, lat. verſa, auctore Jo. Elichmanno, cum praef. Cl. Salmaſii. — Nitidae ſunt, at a mendis typogr. non liberae, edd. Epicteti at-

que

que Cebetis, in ſorma minima, gr. et lat. Lugd. B. 1634. 1646. 1651. (cuius de exemplo Caſauboni et Berkelii edd. ſunt expreſſae), Roterodami 1654. cum notis Snecani, Lugd. Bat. et Amſtelod. ſine notis; Amſtelod. 1670. cum notis et ſaepius. — *Epicteti Enchir.* vna cum *Cebetis* tabula, gr. et lat. cum notis *Merici Caſauboni* etc. Lond. 1659. 12. — *Abrah.* autem *Berkelii* editio *Epicteti* et *Cebetis* gr. et lat. cum eius et aliorum notis, atque graeca paraphraſi prodiit Lugd. B. et Amſtelod. 1670. 8. et Delphis Bat. 1683. 8. — Iidem cum *Simplicii* comment. in Epicteti enchiridion et Arriani comment. de Epicteti disputatt. lib. IV. gr. cum latina Hieron. Wolfii interpretat. Londini 1670. 8. — Meliorem ſortem nactus eſt contextus Cebetis graecus ſtudio *Jac. Gronouii*, gr. et lat. cum eius notis atque emendatt. Amſtelod. 1689. 12. aut min. 8. (ſed conf. *Jo. Jac. Wippelium* in epiſtola: De Cebetis Thebani tabula veriſimilia, Altonae 1744.) — Gronouii recenſionem vt plurimum ſequutus eſt *Tib. Hemſterhuſ.* edendo *Luciani colloquia et Cebetis tabulam*, Amſtel. 1708. 8. et ſaepius. — *Cebetis tabula*, — obſeruatt. grammaticis, criticis atque moralibus illuſtrata a *M. Auguſtino Biſchoffen*, gr. Jenae 1710. 12. — Nouam molitus *Epicteti* et *Cebetis* editionem, quaedam in Cebetis contextu mutauit, plura in notis tentauit, latine vertit *Marcus Meibomius*, poſt cuius mortem edit. abſoluit *Hadrian. Relandus*, gr. et lat. Traiecti Batav. 1711. 4. — Laudatur Cebetis tab. editio, graece et lat. cum notis, opera *Thomae Johnſon*, Londini 1720. 8. — Repetitio edit. Berkelianae, at ſublatis vitiis et typographicis et interdum verborum in notis commentariorum, eſt ed. *Jo. Caſpari Schroederi*, qui ipſe quasdam adiecit animaduerſſ. gr. et lat. Delphis 1713. 8. — Cum Epicteto gr. et gallice, per *Lefebvre de Villebrune*, Paris, l'an troi-

 ſième

ſième (1795.) 12. cum notis. (v. Magaſin Encyclopédique, tom. I. 1795. p. 241 ſq.) — *Cebes* gr. et lat. cum notis germanicis (*Leonhardi Chriſtph. Rühlii)*, Francof. et Lipſ., et (forſan mutata tantum tituli inſcriptione) Goslariae, 1727. mai. 12. et cum lexico ed. *Jo. Chriſti. Meſſerſchmid.* Lipſ. 1757. 1773. 8. — cum notis et copioſo verborum indice *(C. D. Beckii)* Lipſ. 1784. 8. — *Cebes et Epictet.* gr. cum ind. german. a *Jo. Henr. Jacobi.* Hamburg. 1784. iterum 1786. 8. — *Cebes* cum notis germanicis et indice *M. H. Thieme,* Berolini 1786. 8. ed. II. emend. 1810. 8. — cum notis german. et indice *Jo. Dav. Büchling.* Miſen. 1796. 8. — gr. Parmae, apud Bodon. 1793. 8. et ibid. eodemque anno, La Tavola di Cebete Thebano. — Critica, emendata et praeſtans *Epicteti* et *Cebetis* notisque criticis inſtructa edit. curata eſt a *Jo. Schweighäuſero*, Prof. Argentorat. Lipſ. 1798. 8. gr. et lat. et eod. anno in 12. gr. cum ſelecta lectionis varietate. — In linguam graeco - vulgarem ex antiquo cod. translatus eſt, et typis ſumtuque *Joan. Karatza* (Καρατζᾶ, Leucoſia in Cypro orti), Vienn. Auſtriae excuſ. 1792. min. 8. — *Cebetis* tabula et Epicteti manuale, lib. traducti ex Graeco in Slauo-Serwicam linguam per *Demetrium Nicolaowicz Darwar* et editi per fratrem illius *Jo. Nicolaowicz Darwar,* (typis Cyrill.) Budae impreſſ. litteris regg. vniverſit. Peſtanae 1799. 8. (v. *Alter* in *A. L. Anz.* Lipſ. a. 1801. nr. 177. p. 1712.) — In linguam germanicam ſaepius conuerſa eſt Cebetis tabula, a *Grillo,* Halberſtad. 1771. 12. — a *Baumgärtnero,* Noriberg. 1781. 12. — ab *Erneſtina Chriſtina Reiskia* in libro: *Zur Moral, aus dem Griech. überſetzt,* Lipſ. 1782. 8. p. 257 ſqq. — a *Kippio,* Kehl 1788. 8. — a *Schulteſſio* in: *Bibliothek der Philoſophen,* tom. IV. Tiguri 1782. — a *Jacobi,* Hamburg. 1786. 8. — a *J. F. W. Motz,* Halis Sax. 1789.

1789. 8. — *Clericus* in ſiluis philologic. ſubiectis eius edit. Aeſchinis Socrat. dialog. cap. VIII. p. 258 ſqq. loca aliquot Cebetis tabulae illuſtrauit. — M. *Flade* epiſt. de Cebete eiusque tabula, Freiberg. 1794. 4. Docet, Cebetem reuera eſſe auctorem, ſuamque tabulam ſcripſiſſe aetate prouectum.

55. *Aeſchines*, Athenienſis, Socratis auditor et cultor, diſtinguendus ab Aeſchine, oratore. Sub eius nomine circumferuntur tres dialogi, ob ſcribendi rationem puram, ſimplicem, perſpicuam, raro ineptam, morumque praecepta commendabiles, n. de virtute; Eryxias ſ. Eraſiſtratus, de diuitiis; Axiochus *) ſ. de morte. Illos tamen ab Aeſchine Socratico non fuiſſe conſcriptos poſt alios demonſtrarunt *Meiners* in iudicio de quibusdam Socraticorum reliquiis etc. (in Commentatt. regiae ſociet. Gottingenſ. doctrinarum, vol. V. hiſtor. et philol. claſſis tom. V. p. 45 ſqq.) qui illos a recentioribus quibusdam ſophiſtis confictos eſſe cenſet, atque *Jo. Frid. Fiſcher* in praef. et notis ad II. et III. ſuas editt. et poſt praef. Meinerſii (a quo tamen fecit disceſſionem,) recitationem curauit recudendam. Huic auctor dialogorum haud longe ab Aeſchinis aetate dimouendus videtur. Olim cum Platone, aut ſub nomine illius, cui interdum ſunt adtributi, edebantur. Separatim vero eos ediderunt *Jo. Clericus* gr. et lat. cum verſione notisque ſuis et ſiluis philologicis, ad calcem additis, Amſtel. 1711. 8. — *Petrus Horreus* gr. cum ſua verſione ſuisque animaduerſionibus, Leouard.

 1718.

*) Hic tamen dialogus olim Platoni quoque fuit adſcriptus, ex. gr. *Platonis Axiochus aut de morte, Joach. Perionio* interprete, gr. et lat. cum Perionii obſeruatt. Pariſ. 1542. 4. — *Boeckhius* in praefatione ad ſuam edit. p. VI. Axiochum et Eryxiam ab alio antiquo Attico ſcriptore profectos, et Axiochum quidem inter ſpurios iſtius farinae dialogos facile principem eſſe cenſet; multa tamen culpat damnatque.

1718. 8. atque *Jo. Frid. Fischer*, qui quater bene meruit de illis dialogis, 1) in vsum scholarum, gr. cum varr. lectt. Lipsiae 1753. 8. 2) ex noua recensione, gr. cum animaduerss. criticis atque egregio indice grammatico, Lips. 1766. mai. 8. 3) ex iterata recensione ad codd. editionesque facta, gr. et cum auctioribus tam animaduersionibus, quam indice, Lips. 1786. mai. 8. — 4) ex recensione sua, gr. sine notis, cum indice plenissimo, Miseni 1788. mai. 8. Idem *Fischer* Axiochum, (qui antea seorsum aliquoties in lucem prodiit,) recensuit, separatim cum notis indiceque pleno, et cum Hieron. Wolfii versione lat. notisque edidit Lips. 1758. 8. — Noua plane recensio et critica editio est in libello, inscripto: *Simonis Socratici, vt videtur, dialogi quatuor* de lege, de lucri cupidine, de iusto ac de virtute: additi sunt incerti auctoris dialogi *Eryxias* et *Axiochus*: graeca recensuit et praefat. criticam praemisit *Aug. Boeckhius*. Accedit varietas lect. Stephanianae. Heidelberg. 1810. 8. — In linguam german. conuersi sunt III. dialogi Lips. 1779. 8. et a *Schultessio* in *Bibl. der griech. Philosophen*, vol. III. nr. 2. Turic. 1779. 8. a *J. M. Heinzio*, cum Platonis Critone, Dessau. 1783. 8. et cum nouo tantum titulo adiuncti sunt illius versioni Ciceronis III. libr. de legibus, Gottingae 1788. 8. et *Axiochus* a *Car. Phil. Conz* in: *Museum für die griech. und röm. Litteratur*, part. I. nr. III. p. 70 sqq. Tiguri et Lips. 1794. m. 8. etc.

Axiochus olim quoque *Xenocrati* tributus, et sub eius nomine aliquoties editus est. v. *Panzeri* Annal. typograph. vol. XI. in indice, pag. 195.

56. *Thucydides*, Atheniensis, natus sec. Dodwelli rationes ante C. n. 471. Olymp. 77. ½. V. C. 283. quando mortuus sit, haud constat. Post praeturam apud Amphipolin male gestam exsilio punitus, Scaptesulam, Thraciae ciuitatem, vnde vxo-

vxorem diuitem duxerat, ſe contulit. Otio et opibus vſus, *hiſtoriam belli Peloponneſiaci*, quod XXVII. annos durauit, eleganter ſcripſit; certe in colligendo ad eam ſincere, curate pleneque componendam adparatu diligenter verſatus, nulli labori, nullisque largitionibus pepercit. In patriam demum ab exſilio reuocatus eſt: at, num Athenis, an in Thracia, (vbi forſan opus ſuum immortale compoſuit et ad exitum perduxit,) diem obierit ſupremum, haud liquet. Quum eſſet philoſophus in arteque rhetorica exercitatus, acri iudicio valeret, et in adminiſtratione reipublicae aeque verſatus eſſet ac in bello gerendo, et omnia, quae ad veram abſolutamque belli illius hiſtoriam conducerent ſcribendam, ſummo ſtudio collegiſſet: optimi et, vt dicere ſolent, pragmatici, grauis, fidi, ſubtilis acutique hiſtorici et prudentis rerum explicatoris, ſcribendaeque vere atticae rationis exemplar factus multosque nactus eſt admiratores atque imitatores, quamquam non deerant obtrectatores. Eleganti ſuauique, at conciſo quoque, nimisque preſſo, hinc interdum obſcuro difficilique, vſus eſt dicendi genere. *) Eius hiſtoria vulgo in VIII. libros diſtributa eſt; octauus tamen liber a nonnullis alii tribuitur, ab aliis Thucydidi vindicatur. — Edita eſt primum ab *Aldo*, Venet. 1502. fol. et anno poſt *ſcholia* graeca in fol. ſeparatim edita ſunt et ſubiecta Xenophontis Hellenicis, Georgio Gemiſto et Herodiano. — *Florentiae* ap. Bernard. Juntam cum ſcholiis 1506. et 1526. in fol. gr. — emendatius, cum ſcholiis antiquis et caſtigationibus *Joach.* *Ca-*

---

*) Breue quidem, at verum et ad laudem Thucydidis pleniſſimum iudicium de eo tulit *Wyttenbach* in praefat. ad Selecta principum hiſtor. Herodoti, Thucydidis etc. Amſtel. 1794. 8. Lectu digna eſt commentat. *Heilmanni: Kritiſche Gedanken von dem Character u. der Schreibart des Thucydides*, Lemgou. 1758. 4. rec. in eius Opuſc. vol. II. Jenae 1778. 8.

Camerarii, gr. Baſileae, ex offic. Heruagiana 1540. fol. — ab *Henr. Stephano* cum ſcholiis emendatioribus 1564. fol. iterum emendatius, cum acceſſionibus quibusdam, 1588. fol. gr. et cum Laur. Vallae interpretatione lat. a Stephano recognita. Poſterior Stephani editio repetita eſt gr. et lat. ab *Aemilio Porto* cum patris Franc. Porti animaduerſſ. Francoſ. ap. Wechel. 1594. fol. et a *Jo. Hudſon*, gr. et lat. cum ſcholiis antiquis, lectionibus, et adnotatt. tam ſuis quam virorum doctiſſ. Oxoniae, 1696. fol. Ex Hudſoni edit. recuſa, at pluribus acceſſionibus ornata, prodierunt: *Thucydidis* de bello Peloponneſiaco libri VIII. cum adnotatt. integris H. Stephani et Jo. Hudſoni: recenſuit et notas ſuas addidit *Joſephus Waſſe*: editionem curauit, ſuasque animaduerſiones adiecit *Carol. Andr. Duker*, cum variis diſſ. msstor. collationibus et indicibus nouis locupletiſſimis. Amſtelaed. 1731. fol. Quamquam Critici in hac, alias venuſta et praeſtanti, editione multa deſiderant: tamen recuſa eſt Glasguae 1758. 8. VIII. voll. et, textu autem, ſcholiis et notis, (hinc inde auctis,) minus commode diſperſis, gr. et lat. Biponti. 1788. et 1789. VI. voll. Vltimum volumen continet H. Stephani Proparaſceuen, adnotatt. in ſcholia gr. et indices. — Ad edit. Dukeri ſunt expreſſi libri VIII. graece Viennae 1785. 8. II. tom. curante *Altero*, qui varias lectiones codd. Vindobon. aliorumque, et ſpecimen ſ. Lexicon Graecitatis Thucyd. atque indicem geographicum addidit. — Optima et pleniſſima eſt editio, ad ed. quidem Duker. cum omnibus auctariis recuſa, at nouis adnotatt. duorumque codd. VV. lectt. locupletata, quam parare coeperat *Jo. Chriſtoph. Gottleber*, et opere vix coepto poſt mortem eius perficere ſtuduit *C. L. Bauer*, qui primo volumini praefatus eſt, et, hoc quoque denato, vol. II. a libro ſexto, meliore fortuna abſoluit, multa praeclara addidit

et

et pag. LIV. ſqq. praefatt. ſubiecit elenchum codd. Thucydidis collatorum, editionum, verſionum, et libellorum ad eum illuſtrandum ſpectantium *Chriſt. Dan. Beck.* Lipſ. vol. I. 1790. vol. II. 1804. 4. — Graece in vſum ſcholarum edidit Thucydidis libros, ad optimas edd. expreſſos, *Bredenkamp,* Bremae II. part. 1791. et 1792. 8. — Singulae etiam quaedam particulae ſunt editae: ex. gr. *Thucyd.* funebres oratt. gr. et lat. Glasguae 1755. 12. — *Thucydidis* oratt. cum animaduerſſ. et indice *Car. Lud. Baueri,* Lipſ. 1759. 8. (qui iam Lipſ. 1753. 4. praeclaram ventilarat Exercitat. de lectione Thucydidis optima interpretandi diſciplina.) — Platonis Menexenus, et Periclis *Thucydidei* oratio funebris; recenſuit et animaduerſionibus illuſtrauit *Jo. Chriſt. Gottleber,* Lipſ. 1782. 8. — Add. §. 70. — Germanice vertit libros VIII. et obſeruatt. criticis illuſtrauit *Jo. Dau. Heilmann,* Lemgou. 1759. 8. — ed. II. cum animaduerſionibus, correctionibus et ſupplementis *G. G. Bredow.* Lemgou. 1808. m. 8. atque animaduerſiones peculiarem quoque acceperunt inſcriptionem: *Anmerkungen zu Thucydides, beſonders Berichtigungen u. Nachträge zu Heilmanns deutſcher Ueberſetzung deſſelben von G. G. Bredow,* ib. eod. anno. — *Max. Jacobi* verſionis german. II. tom. Hamburg. 1804. et 1806. m. 8. — Oratt. Thucyd. germanice vertit, et notas latin. in omnes Thucyd. libros adiecit *Jo. Jac. Reiske,* Lipſ. 1761. 8. qui etiam in Animaduerſſ. ad gr. auctores vol. III. Lipſ. 1761. 8. p. 1 ſqq. multa in gr. contextu more ſuo correxit. — Gallice vertit Thucyd. et adiecit notas atque illuſtrationes atque Corayi permultas emendationes et adnotationes *Petr. Carol. Levesque,* Pariſ. 1795. 8. IV. voll. item *J. B. Gail,* Pariſ. 1807. X. voll. in 4. et 8. Tom. IX. et X. addidit Mémoire ſur Thucydide, in cuius ſectione IV. nr. 2. agit Gail de

XIII.

XIII. codd. Paris. ab ipso collatis, nouemque codd. varr. lectt. sunt textui statim subiectae. Idem enim edidit simul Thucydid. gr. et lat. et cum VV. LL. textui subiectis, VIII. voll. accedit tom. IX. et X. Mémoire etc. ex ed. versionis sumta. conf. Gotting. ephem. litt. 1809. p. 653. et 1810. nr. 70. p. 695. — Hic quoque laudandi sunt *Henr. Dodwelli* Annales Thucydidei et Xenophontei, praemisso adparatu cum vitae Thucyd. synopsi chronologica, Oxon. 1702. 4. rec. in ed. Dukeri, et a Beckio tom. II. ed. Lips. — *Herodot u. Thucydides. Versuch einer nähern Würdigung ihrer historischen Grundsätze, mit Rücksicht auf Lucians Schrift, wie man Geschichte schreiben müsse, von G. Fr. Creutzer,* Lips. 1798. 8. et, mutato tantum tituli folio, Marburg. 1803. Est quasi explicatio loci Thucyd. I. 22. fin. — De Thucydide, eius historia, edd. versionibus librisque, ad eius explicationem spectantibus plura suppeditaui ad *Fabr.* B. Gr. II. p. 721. (vbi quoque in not. *a.* de vita Thucyd. gr. scripta, cuius auctor *Marcellinus* vulgo creditur, quaedam traduntur, et p. 744. de quinque aliis, licet diversae aetatis, historicis breuiter egi,) in Introd. I. p. 350 sqq. et p. 355. de septem aliis antiquis gr. historicis, poetis atque oratoribus, atque in Supplem. I. p. 175 sqq.

57. *Agatho,* Atheniensis, Euripidi et Pausaniae peramatus, floruit secundum Saxium circiter Olymp. CX. 1. ante Ch. n. 418. V. C. 334. poeta tragicus et comicus, cuius nonnulla fragmenta collegit *Grotius* in excerptis Tragic. p. 436.

58. *Andocides,* Atheniensis, natus Olymp. LXXVIII. 1. ante C. n. 468. homo turbulentus, et orator, quanquam Lysiae et Demostheni multum cedit, tamen subtilis grauisque, atque ad historiam graecam cognoscendam vtilis. In exsilio demum mortuus est. Quatuor orationes sunt superstiti-

perſtites, quae exſtant in collectionibus oratorum graec. Aldina, Stephaniana, Wecheliana et Reiskiana vol. IV. poſt pag. 274 ſqq. ac *Reiske* in vol. VIII. p. 455 ſqq. dedit curas poſteriores ad Andocidem indicemque Graecitatis Andocideae; p. 535 ſqq. *Jo. Gottfr. Hauptmanni* libell. de Andocide, oratore graeco, fecit recudi. — Oratorum Graeciae praeſtantiſſimor. *Antiphontis, Andocidis* et *Iſaei* oratt. XXX. gr. et lat. *Alphonſo Miniato* interprete. Hanou. typ. Wechel 1619. 8. — Quartam orationem in Alcibiadem *Taylor* in Lection. Lyſiacis, (vbi cap. V. et VI. copioſe agitur de Andocide,) ab Andocide ad Phaeacem traducere conatus eſt; ſed rationes Tayiori intelligenter excuſſerunt et grauiter refellerunt *Ruhnken.* in hiſtor. critica orator. graecor. p. LII ſqq. (vbi a p. XLVII. de *Andocide* et *Phaeace* vberius disputat,) et *Jan. Otto Sluiter* in libro docto: *Lectiones Andocideae:* interiectae ſunt Lud. Caſp. Valckenarii ineditae et Jo. Luzacii in Andocidem animaduerſſ. item nonnulla ex codd. MSS. excerpta, Lugd. Bat. 1804. 8. p. 16 ſqq. et ex Aduerſariis Valckenarii longam illius disputationem ad orationem Andocidi vindicandam excerpſit. Conf. longam cenſuram in Biblioth. critica vol. III. part. III. Amſtelod. 1805. p. 75 ſqq.

59. *Lyſias*, Athenienſis, Cephali, Syracuſani, hominis diuitis, qui Athenas commigrarat, filius, natus Olymp. LXXX. 2. ante C. n. 458. obiit Olymp. C. 2. vel 3. ante C. n. $3\frac{78}{77}$. anno aetatis 80. vel 81. *) Athenienſibus Sybarin ſiue Thurios coloniam deducturis, ſe colonis adiunxit heredi-

*) Sed in annis deſignandis non omnes critici conſentiunt. V. de Lyſia *Mongitor.* in Bibl. Sicula tom. II. p. 25 ſqq. *Taylor.* in vita Lyſiae, praemiſſa eius edit. Londin. p. 29 ſqq. in Reiskii autem orator. graec. vol. VI. p. 100 ſqq. et alios.

reditatis adeundae gratia, et in noua vrbe condita *Tisia* atque *Nicia*, rhetoribus Syracusanis, vsus est magistris, sed rebus Atheniensium in Sicilia adflictis, in patriam rediit. Enimuero inde quoque, XXX. tyrannorum crudelitate coactus, aufugit. Rebus compositis, Athenas reuertit, et reliquam vitam priuatus exegit: artem dicendi professus vltra ducentas orationes easque fere omnes in aliorum, quibus dicendas suppeditauit, vsum conscripsisse dicitur: sed ad nostram aetatem tantum quattuor et triginta oratt. peruenerunt. At orationem sextam *contra Andocidem* falso tribui Lysiae, pluribus ostendere sustinuit, eamque saepius emendauit *Sluiter* in Lectionibus Andocideis, paullo ante laudatis, cap. 8. p. 166 sqq. Constanti veterum et recentiorum iudicio habitus est subtilis, acutus, elegans et disertus orator atticeque venustissimus: vi tamen ingenii et eloquentiae cedit Demostheni; venatur etiam antitheses, et nimis paene studiose amat sectaturque quamdam membrorum structuram, dictionis breuitatem vinculaque ratiociniorum. Editae sunt orationes: inter Oratt. vett. gr. apud Ald. 1513. fol. et ap. *H. Stephan.* (e codd. et coniecturis emendatae,) 1575. fol. — e recensione et cum notis *Andr. Schotti*, Antwerpiensis, ad calcem libri positis, (qui textum Stephan. suis coniecturis contaminauit,) lat. redditae et politicis notis illustratae a *Jod. van der Heidio*. Hanou. typ. Wechel. 1615. 8. — Haec ed. notis tamen Schotti omissis, repetita est cura *Jo. Burc. Maii*, Prof. Giessensis, gr. et lat. Marburgi Cattor. 1683. 8. — Sed superiorum diligentiam vicit, orationes ad fidem codd. msst. aut de sua coniectura recensuit, fragmenta collegit, notis nouaque interpretatione, (sed hiulca,) instruxit atque *Jer. Marklandi* notas criticas, item commentar. de vita Lysiae atque Lectiones Lysiacas addidit *Jo. Taylor*, Lon-

Londini 1739. m. 4. *) — Idem poſtea minorem edit. curauit in vſum iuuentutis, gr. et lat. ex ſua interpretatione, hinc inde correcta, et cum breuibus notis, ex maiore exemplo vt plurimum contractis, nec non indice attico, variisque lectt. cod. Veneti. Cantabrig. 1740. 8. — Maiorem et minorem Taylori edit. ad vſum lectorum multo commodius, ſua autem verſione lat. ſubſtituta, recudi fecit, textum e codd. de nouo recenſuit, aut de coniectura ſua correxit, notis ſuis multisque aliis auxit ornamentis *Jo. Jac. Reiske* in vol. V. et VI. oratorum graecorum, aut Lyſiae vol. I. et II. Lipſ. 1772. 8. — *Lyſiae* opp. gr. et lat. cum verſione noua, triplici indice, variantibus lectt. et notis edidit *Athanaſ. Auger,* Pariſ. excud Franc. Ambroſ. Didot. 1783. 8. II. tom. — Denique curante *F. C. Altero* prodierunt *Lyſiae* quae exſtant ad cod. Vindobonenſem expreſſa. Viennae 1785. 8. Ipſe *Alter.* de hac ſua edit. et cod. Vindobon. multus eſt in *Allgem. litterar. Anzeiger* Lipſ. a. 1799. nr. 50. col. 501 ſqq. — Quaedam Lyſiae oratt. ſeparatim editae ſunt graece aut latine expreſſae, (v. Taylori praefat. ad Lyſ. in Reiskii oratt. gr. vol. VI. p. 72 ſqq.) ex. gr. eius *funebris oratio* et *Platonis Menexenus,* cum verſione Philelphi et breuibus notis *Mich. Buſteed,* Cantabr. 1696. form. min., atque ego eamdem oration. dedi atque explicui in Anthologia gr. proſaica, Norimberg. 1781. 8. — Add. §. 70. de Platone. — Germanice eam vertit, et cum verſione ſua orat. Demoſthen. de corona edidit *Ge. Frid. Seiler,* Coburgi 1768. 8. atque *(Frid. Schlegel)* in Wielandi Attico Muſeo, tom. I. faſc. 2. Tiguri 1796. p. 213 ſqq.

*) Conf. *Paulli Schaffshauſii* diſſ. epiſtolar. de inſignibus Jo. Taylori in Lyſiam, oratorem, meritis, ex praeſtantiſſima orationum Lyſianar. editione, a V. C. adornata, comparatis. Hamburgi 1741. 4.

213 sqq. cum praeclara introduct. de Lysia potissimum, subiectis animaduerss. p. 255 sqq. et examine, (p. 260 sqq.) et p. 277 sqq. versione orationis, Ὀλυμπιακός, et in: *Neues Attisches Museum* etc. tom. III. fasc. 2. p. 1—102. Tiguri 1810. 8. *Lysiae* oratt. contra Eratosthenem et Agorat. eiusd. orat. in qua se defendit etc. cum adnotatt. — Lysiae oratt. *Auger* gallice, Paris. 1781. m. 8. et *J. Gillies* anglice, Londin. 1778. m. 8. verterunt.

Commode adiungi possunt *Corax* circ. Olymp. LXXVI. et *Tisias*, eius discipulus, vterque Siculus, artis orandi inuentores et principes. (*Cic.* de Orat. I. c. 20. Brut. c. 12.) Conf. *Mongitor* Bibl. Sic. I. p. 146 sqq. et II. p. 767. atque de *Nicia* ib. p. 85.

60. *Theophilus*, poëta comicus, vixit circiter Olymp. XCII. 3. ante Ch. n. 480. V. C. 344. Fragmenta quaedam deprehenduntur in sententiis vett. Comic. Paris. 1553. 8. p. 125. in *Hertelii* sententiis L. Comic. p. 878. et *Grotii* Excerptis p. 706. Ex cod. olim Vatic. nunc Paris. fragmentum publicauit *St. Croix* in: Examen des Historiens d'Alexandre le Grand, ed. II. p. 864.

61. *Philistion*, poëta comicus et mimicus. Num vero temporibus Socratis vel Isocratis, an extremis Augusti imp. vixerit, et de paucis eius, qui superesse dicuntur, versibus non omnes consentiunt.

62. *Chaeremon*, poeta tragicus, Philippo in Macedonia regnante. Eius fragmenta collegit *Grotius* in Excerptis com. gr. p. 844. v. *Hermann* ad Aristotel. de arte poet. p. 96 sq. — *Fabric.* in B. Gr. II. p. 292. de *Choerilo*, Atheniensi, circ. Olymp. LXIV. auctore quondam CL. tragoediarum, et de *Choerilo*, Samio, poeta epico, circ. Ol. LXX. huiusque fragmm. egit, et ego quaedam adnotaui.

63.

63. *Antiphanes*, Rhodius, circ. Olymp. XCIII. 1. ante C. n. 406. V. C. 346. mediae comoediae et multorum dramatum auctor clariſſimus. Eius reliquias poſt alios optime collegit, atque explicuit *Petr. Henr. Koppiers* in Obſeruatis philolog. in loca quaedam Antiphanis etc. Lugd. B. 1771. 8. p. 1—58.

64. *Iſocrates*, Theodori filius, Athenienſis, natus Olymp. LXXXVI. 1. ante Ch. n. 435. et, nuntio cladis Athenienſium in proelio apud Chaeroneam adlato, centenarius prope fame mortem ſibi accelerauit Olymp. CX. 3. ante C. n. 338. (v. *Corſini* Faſtos attic. tom. II. p. 67 ſqq.) A patre liberaliter educatus audiuit Prodicum Ceum, Protagoram, Gorgiam Leontinum, et Tiſiam Syracuſanum. Aetate prouectus, a muneribus reipublicae abſtinuit, et eloquentiae docendae, quae illi valde fructuoſa fuit et quaeſtuoſa, vacauit et diſcipulos primus adduxit ad modum et numerum quemdam in ſoluta oratione ſeruandum. Primum vero apud Chios, deinde Athenis ludum aperuit, tantamque ſibi comparauit gloriam, eaque floruit nobilitate diſcipulorum, vt domus Iſocratis officina eloquentiae haberetur. (v. *Cicer.* in Orat. cap. 13. de Oratore II. cap. 22. in Bruto cap. 8.) Ipſe tamen nullas conciones habuit iudiciales, multas autem orationes, ſed forenſes, pro aliis ſcripſit; ſuperſunt vero XXI. *oratt.* (inter quas eminet *Panegyricus*, cui elaborando plures annos impendiſſe fertur,) quae a concinnitate, iucunditate, elegantia, pulcra ſtructura aliisque virtutibus aeque laudari ſolent, ac propter nimium anxiumque delectus, collocationis et numeri ſtudium iam ab antiquioribus auctoribus eſt, interdum paullo ſeuerius, vituperatus. Praeterea decem *epiſtolae* ſunt ſeruatae, et *artem rhetoricam* ab eo fuiſſe conſcriptam, valde probabile videtur. — Editionum potiorum haec eſt ſeries. Princeps eſt et emen-

emendata orationum Mediolani, curante *Demetrio Chalcondyla,* 1493. fol. — Discrepat interdum et fundus est reliquarum editionum Aldina, Venetiis 1513. et 1534. fol. Ad calcem edita sunt quaedam *Alcidamantis, Gorgiae* et *Aristidis,* et posteriori adiectum est Lexicon *Harpocrationis.* — Critica est oratt. vna cum epistolis et Harpocrationis ac Suidae difficiliorum ap. eumdem dictionum explicatione editio, graece, cum nonnullis varr. lectt. et coniecturis Wolfii in margine positis, Basil. per Thom. Guarinum, 1565., et paullo emendatior, 1579. 8. — *Hieronymus Wolfius,* optime de Isocrate meritus, primum euulgauit versionem latinam orationum, addita epistolarum versione etc. Basil. 1548. fol. Postea ex noua illius recognitione ter emendatius prodiit versio latina: et sic, mutato orationum ordine, cum textu gr. oratt. et epistolas primum dedit 1551. vti ex praefat. ad meliorem illius versionem Lutetiae Paris. 1553. 8. adparet. — Ex recensione Wolfiana orationes et epistolae Basileae et alibi, modo graece, modo gr. et lat. in 8. saepius exierunt prelis. In ed. Basil. 1546. 8. gr. depromta ex Aldina, quibusd. locis exceptis, editor adiecit primus epistolam X. ad Dionysium. Interea edita sunt omnia *Isocratis scripta,* graeco-latina, cum noua Wolfii versione eiusque adnotatt. nouis, iusto vberioribus, ac multis castigationibus et coniecturis, collatis pluribus edd. et cod. Fuggeriano; coniecturas autem multas in textum recepit Wolfius; Basil. 1570. fol. — *Henr. Stephanus* lectionem Aldinam saepe reuocauit et optimam, quae etiam quaedam singularia habet, curauit editionem *Isocr.* orationum et IX. epistolar. cum versione lat. Wolfii. Insunt etiam Stephani in Isocratem diatribae septem; Gorgiae et Aristidis quaedam, eiusdem cum Isocraticis argumenti, *Guil. Cantero* interprete, 1593. fol. — Oratt. et episto-

epiſtolae, (ſec. recenſionem Wolſii,) gr. Londini 1615. 8. — *Guil. Battie* primum edidit orationes Iſocr. VII. et epiſtolas IX. cum verſione ſua noua et hiſtoricis animaduerſionibus, quibus adiecit paucas Wolſii notas, et vv. lectt. ex Aldina et Stephan. atque ex ſeptem codd. excerptas, Cantabr. 1729. 8. ſecundis curis, Londin. vol. I. 1749. 8. eodemque anno vol. II. quod Orationes XIV. complectitur: quae duo volumina coniunctim edita ſunt et inſcripta: *Iſocr. Opera* — omnia. Varias lectt. verſionem nouam ac notas adiunxit *Guil. Battie*, ſed criticis parum probauit facultatem, operam atque ſollertiam ſuam. — Nouam quodammodo recenſionem, ex codd. Pariſ. vett. editt. et adparatu editoris Cantabrig. factam, et textum emendatiorem, (multis tamen vitiis typographicis inquinatum,) dedit addiditque Iſocr. epiſtolam ad Archidamum, atque ſingulis fere paginis ſubiecit notas, pleraſque de lectione, quasdam de ſenſu et verſione, *Athanaſ. Auger*, gr. cum verſione ſua lat. Pariſ. 1782. 8. III. voll. ſed eruditi multa deſiderarunt. Idem *Augerius* edidit verſionem opp. Iſocrat. gallicam cum diſſertationibus, Pariſ. 1781. mai. 8. III. voll. et Penſées morales d'Iſocrate, extraites de ſes Oeuvres et traduites, Pariſ. 1782. 8. — Critica atque correcta eſt editio *Iſocr.* Operum, quam varietate lectionis, (collatis II. codd. Auguſtano et Bauarico,) animaduerſionibus criticis, ſummario et indice inſtruxit *W. Lange*, graece, tom. I. Halae 1803. mai. 8. Tomus II. qui nondum lucem adſpexit, comprehendet commentarios. Idem *Lange* opp. Iſocr. german. vertere et illuſtrare coepit, Berol. et Stralſund. 1798. 8. I. tom. — Nouam eamque criticam adcuratamque textus gr. recenſionem, ductam ex antiquiſſimo cod. nunc gallico, fecit, et *Opp. Iſocrat.* in vſum Graecorum, gr. cum notis edidit *Coray*, Pariſ. ex typogr. Firmin.

Firmin. Didoti, part. I. II. 1807. 8. quae conſtituunt duo prima voll. *Hellenicae Bibliothecae*, a Corayo indicatae in Prodromo 1805. publicato. Conf. *Beckii* Acta Seminarii regii Lipſienſ. vol. I. p. 460 ſqq. — Separatim quaedam orationes atque epiſtolae ſunt publicatae: h. autem loco paucas, et potiſſimum recentiores commemorabo. Oratt. ad Demonicum, de regno ad Nicoclem, et Nicocles in vſum ſcholarum frequenter ſunt editae, aut Plutarcho de puerorum educatione adiunctae. Eas cum Plutarcho *Jo. Chriſti. Clemann* notis german. illuſtrauit, Hamburg. 1745. 8. — *Iſocratis* oratt. IV. ad Demonicum, Euagorae laudatio, ad Nicoclem, Trapezitica, in vſum Gr. L. ſtudioſorum ſeparatim editae, (a *J. F. Facio*, ſequuto edit. Augerianam, paucis tantum mutatis, vel aliter interpunctis,) gr. Coburg. 1790. 8. — *Ad Demonicum* libell. quem tamen critici quidam ad alium Iſocratem iuniorem referre maluerunt, editus et praeclare explanatus eſt ab *Antonio Schoro*, gr. et lat. in libro: *De ratione diſcendae docendaeque L. Gr.* Argentorat. 1557. 8. et deinceps aliquoties: cuius recentiſſima editio eſt inſcripta: *Anton. Schori liber aureus de ratione docendae diſcendaeque L. Gr. Emendavit et auxit Frid. Wilh. Jon. Dillenius*, Stuttgard. 1780. 8. — *Jac. Facciolatus* in libro inſcripto: *Monita Iſocratea* ad priuatorum et principum inſtitutionem, gr. et lat. cum animaduerſſ. Patau. 1737. 8. et in ed. altera locupletiore, ibid. 1741. 8. excerpſit monita ex orat. ad Demonic. et duabus aliis. — rec. cum obſeruatt. et indice *Jo. Frickii*, Jenae 1764. 8. — Germanice verſ. Brunsuici 1717. 8. — Hamburg. 1744. 8. — a *Jo. Jac. Meyer*, Memmingae 1790. 8. — *Iſocr. ad Nicoclem* or. gr. et lat. notis illuſtrauit *J. Chriſt. Frid. Bährens*, Halae Sax. 1787. 8. — libera verſio *Iſocr. von den Pflichten eines Monarchen*

narchen, an Nicocles, von J. M. Affprung, Vlmae 1785. 8. Idem V. D. germanice vertit *Isocr. Areopagit.*, Francof. et Lipf. 1784. 8. — Optima editio *Panegyrici* prodiit ex recenfione et cum animaduerff. *Sam. Frid. Nath. Mori,* gr. Lipf. 1766. min. 8. — multo auctior et correctior (collatis cod. Bauarico et ed. Augeriana,) Lipf. 1786. mai. 8. et paucis additis obferu. poft eius obitum, ib. 1804. m. 8. — Praeftans interpretatio germ. cum erudita introductione eruditisque notis *C. M. Wielandi* exftat in huius *Attifchem Mufeum,* tom. I. fafc. 1. p. 1 fqq. — In eod. tomo, fafc. 3. p. 125 fqq. eft verfio *(Schlegelii) Kunfturtheil des Dionyfios über den Ifokrates,* cum examine illius iudicii. — *Euagoras* (fiue orat. funebris in laudem Euagorae, regis Cypriorum,) gr. cum varietate lectionis, animaduerff. et indice *Chr. Godofr. Findeifen,* Lipf. 1777. 8. — Parum laudatur edit. M. *Heynig,* gr. cum verfione et adnotatt. Lipf. 1798. 8. — Ex codd. atque editt. ducta eft ed. X epiftolarum Ifocratis et aliorum, infcripta: *Ifocratis, Demetrii Cydonii* et *Mich. Glycae* aliquot epp. nec non *Dionis Chryfoftomi* oratio περὶ λόγου ἀσκήσεως, partim ex cod. Helmftadienfi, partim ex codd. Mosquenfibus edidit, et animaduerff. adiecit *C. Fr. Matthaei,* Mofcou. 1776. m. 8. — Conf. *Gottlob Bened. Schirach.* II. diff. de vita et genere fcribendi Ifocratis, additis nonnullis ad loca quaedam Ifocratis obferuatt. Halae Magd. 1765. 4. — *Frid. Gotthilf Freytag* oratorum et rhetorum graecor. quibus ftatuae honoris cauffa pofitae fuerunt, decas. Lipf. 1752. p. 22 fqq.

65. *Alcidamas,* ex Aeolica Afiae ciuitate, difcipulus Gorgiae, et Ifocratis aequalis, rhetor atque orator planus facilisque. Eius oratt. *Vlyffis contra Palamedem* et *contra Sophiftas* poft

Aldum et Stephanum editae ſunt in collect. orator. graec. Reiskiana, vol. VIII. p. 64 ſqq.

66. *Xenophon*, Athenienſis, natus Olymp. LXXXII. aut ſecundum *Corſin.* in Faſtis attic. tom. II. p. 279. circ. Olymp. LXXXIV. et obiit Olymp. CV. Floruit ante C. n. 399. V. C. 353. Vir in toga ſagoque et litteris clariſſimus, philoſophus Socraticus. Ex ſchola autem Socratis hauſit philoſophiae vtilitatem et ſubtilitatem, atque dialogi artem ac ſuauitatem, Socratisque doctrinam atque diſciplinam optime et ſincerrime reddidit. Idem praeclarus hiſtoricus et praeſtans, elegantis, ſuauis, dulcis iuſteque ornatae ſcribendi rationis exemplum, ita vt iam a veteribus Muſa et Apis attica diceretur, atque Cicero in ſtructura periodi et verborum atque orationis collocatione eum imitaretur. Attamen plura vocabula poetica, quam quemdam Atticorum, qui in ſoluta ſcripſerunt oratione, eum frequentaſſe, Hemſterhuſ. et Ruhnken. obſeruarunt. Idem diuerſis locis proeliis interfuit variis et inſignem belli ducisque peritiam declarauit, variaque expertus eſt fata. Patriae fuit amantiſſimus, etiam quum a ciuibus ſuis exſilio multatus eſſet; atque in ſeceſſu ſuo philoſophiae conſcribendaeque hiſtoriae vacauit. Multa autem ſcripſit partim hiſtorici ac politici, partim oeconomici, partim philoſophici argumenti. — Vniuerſorum *Xenophontis* librorum editiones hae ſunt: Princeps eſt *Florentina* in aedibus Phil. Juntae 1516. fol. e cod. interdum mutilo vitioſoque ducta. Deſunt vero lib. de Ageſilao rege, Apologia, de Vectigalibus (praeter fragmentum quoddam,) atque poſterior pars de rep. Athen. Hi libelli additi ſunt in meliore et correctiore edit. *Aldina* 1525. fol. curante Aſulano, qui Ageſilaum, a Junta inter Plutarchi vitas editum, Xenophonti reddidit, librosque in meliorem redegit ordinem. — Ed. ex officina *Juntina* 1527. fol. conuenit cum

prima

prima Juntina, niſi vt ex Ald. edit. accederent lib. Ageſilaus, et de vectigalibus, item quaedam Dionis opuſcula. Textus Juntinae primae ed. repetitus eſt in edd. *Halae Sueuor.* 1540. 8. III. tom. cum praefat. Melanthonis, et *Baſileae* ap. Nic. Brylinger. cum praefat. Albani Torini, et variorum lat. interpretatione, 1545. fol. — Non ita multo poſt, ſine anno, (procul dubio, vti verſio latina, 1551. Baſil. apud Iſingrin.) graece Baſil. ap. Iſingrin. in 8. II. tom. prodiit ex edit. Juntina; ſed textus eſt multis locis a *Caſtalione* ſiue coniectura, ſiue codicum auctoritate mutatus. — repet. ibid. gr. et cum latina variorum interpretatione apud Nic. Brylinger. curante M. *Jo. Petri,* 1555. fol. — Nouam recenſionem ope codd. editionum et ingenii fecit *Henr. Stephanus* 1561. fol. Latina interpretatio ſeparatim excuſa eſt. Idem ex noua recognitione edidit *Xen. Opp.* notasque auxit, 1581. fol. — Ex Stephani recenſione, paucis mutatis, gr. et lat. cum adnotatt. calci adiectis, edidit *Jo. Leonclauius,* Baſil. 1569. fol. rec. ibidem 1572. fol. — Idem, perpaucis in textu, pluribus in verſione lat. mutatis auctisque notis, edere coepit, ſed, morte impeditus, non abſoluit, et Frid. Sylburgius praefatus eſt, Francof. ap. Wecheli heredes 1594. fol. — cum nouo tantum titulo, adhaerent tamen calci *Aemilii Porti* et *Fr. Porti* notae cum indice, gr. 1596. et Pariſ. typis regiis per Ant. Steph. 1625. fol. — *Eduard. Wells* parum religioſe edidit Opp. *Xenoph.* gr. et lat. cum Dodwelli chronologia Xenophontea et IV. tabulis geographicis. Oxon. 1703. 8. V. voll. — Haec Welſiana cura *Car. Aug. Thieme* correctior et auctior, (in vol. I. et II. praemiſſis Thomae Hutchinſoni diſſertatt.) Lipſ. 1763. 1764. IV. voll. — iterum ib. 1801—1804. mai. 8. Thieme promiſerat in vol. V. indicem verborum graecor. et in vol. VI. Obſeruatt. vv. doctorum criticas cum

varietate lectionis addere, et multa quidem collegit, ſed tandem totum ſuum adparatum ante obitum tradidit *Frid. Guil. Sturzio*, cuius diligentiae inſignique litterarum graecarum ſcientiae debemus *Lexicon Xenophonteum*, (quod etiam vicem commentarii ſuſtinet,) Lipſ. 1801—1804. mai. 8. IV. voll. — Opp. gr. et lat. Glasguae 1762. 12. XIV. voll. — Critica bonaque opp. edit. curata eſt a *Beniamin Weiske* cum eius commentariis ad rerum et verborum intelligentiam vtilibus, Lipſ. 1798—1804. mai. 8. VI. voll. In praemiſſis introductionibus in ſingulos Xenoph. libellos de his varia ratione iudicat. — *J. B. Gail* Xenoph. Opp. edidit gr. cum verſione lat. ſuaque gallica notisque criticis, additis tabulis geographicis et figg. aeri inciſis, et XXV. ſpeciminibus Msstor., notitiaque Msstor. Thucydidis ac Xenophontis, Pariſ. tom. I—VII. 1795—1809. 4. (an. 1810. integrum opus forſan abſolutum fuit.) — Nitida eſt *Xen.* Opp. editio, gr. curante *Godofr. Henr. Schaefero*, Lipſ. 1811. 12. V. tom. textu ſaepius refıcto ad fidem librorum coniecturasque virorum doctorum. Suarum quidem coniecturarum ſpecimen dedit editor in praefat. ad edit. Lipſienſ. Anacreontis Brunckiani. — Opp. in linguam german. conuerſa ſunt ab *Aug. Chriſt.* et *Conrad. Borheck*, fratribus, Lemgou. 1778—1794. 8. V. voll. Sextum vltimumque vol. adhuc forſan deſideratur. — Singulorum opuſculorum editiones, (quarum haud ſpernenda eſt copia,) potiores aut recentiores hae fere ſunt: *Cyropaedia*, ſiue de vita et diſciplina Cyri, de cuius fide in vtramque partem disputatum eſt: eſſe autem videtur libellus hiſtoricus romanenſis, ita tamen, vt ipſa veraque Cyri hiſtoria ornate explicetur. Magnus autem numerus eſt editionum ac verſionum. — A ſplendore et praeſtantia, (quamquam non vbique ſatisfactum fuerit eruditis,) laudatur edit. e recognitione *Thomae Hutchinſon*, ex cod. Oxon. editisque

tisque libris emendata, cum verſione lat. Leunclauii, at ſaepius mutata, cum obſeruatt. Hutchinſoni, praemiſſis tabula geographica, binisque diſſertatt. ac notis plurimis Stephani, Leunclauii, Ae. Porti et Mureti, delectuque variantium lectt. Oxon. 1727. 4. Repetita eſt haec edit. contractis notis et diſſertatt. Londini 1730. 1735. 1738. 1747. 1756. 1765. 1773. et 1782. 8. *) — ex ed. Th. Hutchinſon, gr. Glasguae 1767. 12. tom. IV. — e recenſione Hutchinſoni, cum ſelectis eiusd. notis, acceſſit index Graecitatis, (curante *Moro,*) graece. Lipſ. 1774. 8. et 1784. 8. — Editt. gr. cum indice, Francof. et Lipſ. 1776. 8. Stuttgard. 1789. 8. cum notis german. et cum ind. graeco-germanico, ſtudio *C. C. H. Weckherlin,* Stuttgard. 1798. 8. et gr. ac lat. Baſil. 1790. 8. paucis indicabo. — Inprimis commendandae ſunt edd. e noua recenſione, ad libros ſcriptos editosque factae, et praeclaris doctisque notis indiceque graecitatis ampliſſ. inſtructae, *J. Car. Zeunii,* Lipſ. 1780. mai. 8. graece, et *J. G. Schneideri,* ib. 1800. mai. 8. gr. — Zeuniana recenſio, quibusdam locis maxime primi libri mutatis, cum indice graecitatis germanico repetita eſt ſtudio *Mart. Henr. Thiemii,* Berol. 1784. 8. — Adiungi debet *Jo. Frid. Fiſcheri* commentarius in Xenophontis Cyropaediam: edidit *Chriſti. Theoph. Kuinoel,* Lipſ. 1803. m. 8. Eſſe tamquam Schneiderianae editionis adpendicem, et Fiſcherum ſuſpicatum eſſe, idque collegiſſe ex diuerſitate lectionis plurium locorum, quae vix Grammaticorum inge-

*) De editionibus Xenophonteorum opuſculorum in M. Britannia excuſis ac verſionibus anglicis pluribus v. *Brüggemann* A View of the Engliſh editions, translations and illuſtrations of the ancient Greek and Latin Authors, Stettin. 1797. 8. p. 152 ſqq. et Supplement etc. ib. 1801. 8. p. 52 ſqq. — *Wurm* progr. ſ. Obſeruatt. ad aliquot Xenophont. Cyropaed. locos. Stuttgardt. 1807. 8.

ingeniis deberi videretur, et ex collatione codd. Guelferbytani et Altdorfini, Xenophontem libros ſuos de Cyri vita ac diſciplina bis recenſuiſſe, Kuinoel in praefatione adnotauit. In lectt. et accentibus ſaepe disceſſit a Schneidero aliisque *C. E. F. Weckherlin* in edit. cum paucis breuibusque, maximam partem exegeticis et germanice ſcriptis adnotatt. et indice graeco-germanico, Stuttgard. 1807. mai. 8. — e recenſione *Hutchinſoni* etc. Lond. 1811. 8. — Germanica verſio *Frid. Grillo*, Lipſ. 1785. 8. *) — *De Cyri minoris expeditione* libr. VII. quos ediderunt e noua recenſione *Hutchinſon* cum notis et praemiſſa de auctore Cyri expeditionis diſſertatione, Oxon. 1735. 4. repet. ſine diſſertatione et varietate lectionis, Oxon. 1745. mai. 8. Cantabrig. 1772. 1777. et a Porſono, cum paucis adnotationibus, 1785. 8. — ex *Hutchinſon.* edit. gr. et lat. Glasguae 1764. 12. IV. voll. gr. Oxon. 1772. 8. — poſtea *Morus* cum notis ſelectis Hutchinſ. et ind. graecitatis: acceſſerunt *Xenoph.* libelli de republica Lacedaemonior. et Athenienſium multum correctiores, graece, Lipſ. 1775. mai. 8. — tum *J. Car. Zeunius*, qui ad codd. tres Pariſ. **) aliosque libros recenſuit et in doctis notis explicuit, Lipſ. 1785. mai. 8. — Zeunii edit. paucis locis mutatis reddidit *F. H. Bothe* graece, adiecitque indicem graeco-germanic. Lipſ. 1804. m. 8. ſine notis. — Superiorum tamen editorum diligentiam vicit *Jo. Gottlob Schneider* in edit. gr. cum notis eruditis et indice Graecitatis, Lipſ. 1806. m. 8. Prae-

*) *J. F. Roos* ſpicileg. obſervat. in Cyropaediam Xenophontis. Gieſſae 1795. 4. — *David. Schulz* diſſ. I. praeſide *Schütz*, de Cyropaediae epilogo, Xenophonti abiudicando; diſſ. II. adſumto ſocio *Jo. Schulze*, Halae Sax. 1806. m. 8.

**) Quorum lectionem *Larcher* in notis ad ſuam verſionem Anabaſeos gallicam, quae laudatur, commemorauit, Pariſ. 1778. 12. II. voll.

Praemiſſa eſt longa epiſtola critica, acute ſcripta, et poſt textum gr. epimetrum ad obſeruat. ad libr. V, 3, 8. de Scilluntio agro Xenophonti a Lacedaemoniis donato. — Ἀνάβασις Κύρου, cura *F. H. Bothe*, cum indice graeco-german. Lipſ. 1811. 8. — e recenſione et cum notis *Hutchinſoni:* acceſſ. libelli *Xenophont.* de rebus publicis Lacedaemon. et Athenienſium, cum indice graecitatis, Londini 1811. 8. — in vſum ſcholarum, gr. cum indice graecitatis, Halae Sax. 1811. 8. (cura *Guil. Lange*, Schneideri recenſionem vt plurimum ſequuti.) — In linguam germanicam transtulerunt libros de exped. Cyri et notis illuſtrarunt *Frid. Grillo*, Francof. ad M. 1781. (ſiue in parte II. collect. nouiſſimar. verſionum proſaicorum graec. auctor. in cuius collect. tom. II. 1783. eſt quoque verſio *Xenoph. hiſtoriae gr.* german. ab *Aug. Chriſti. Borheck* facta.) — *A. G. Becker*, Halae 1802. 8. et melius, iudicibus criticis, *Car. Güil. Halbkart*, Jenae 1804. m. 8. — Laudantur verſiones cum notis *gallicae Nicol. Perrot d'Ablancourt*, Pariſ. 1648. 8. et noviſſime Amſtelod. 1744. 8. atque *Comitis de Luzerne*, Pariſ. 1777. mai. 8. 1778. 12. II. voll. et 1786. 12. II. voll. atque *anglica Eduard. Spelman*, Londin. 1742. 8. II. voll. 1749. 8. II. voll. et auct. 1776. 1778. 8. — Ἑλληνικῶν, *de rebus Graecorum libri* VII. Optimae ſunt editt. ex recenſione et cum animaduerſſ. *Sam. Frid. Nathan. Mori:* acc. Leunclauii verſio, Lipſ. 1778. m. 8. et *Jo. Gottlob Schneideri*, qui denuo recenſuit, notas Jo. Car. Zeunii in librum I. ſuasque in omnes libros indicesque adiecit: in praef. de interpolationibus textus ipſaque Xenophontis hiſtoria eiusque fide iudicauit, et plura animaduertit, tum Dodwelli chronologiam Xenophonteam, ſuas curas ſecundas, et *Fr. Aug. Wolfii* epiſtolam criticam ſubiunxit, Lipſ. 1791. m. 8. — Germanice

ver-

vertit notisque illuſtrauit libros gr. hiſtoriae *J. E. Goldhagen*, Berol. 1762. 8. *Borheckii* verſionem paullo ante memoraui. — *De republica Lacedaemoniorum* et *de republ. Athenienſium* libelli, a Moro cum libr. de Cyri expeditione editi, et a *Boltono Simpſone*, gr. ac lat. cum *Xenoph. Ageſilao*, *Hierone*, et *de reditibus*, cum adnotatt. et variis lectt. Oxon. 1754. 8. — Gallice verſi ſunt duo illi libri a *Jo. Baptiſta Gail*, Parif. 1786. et 1795. 8. — *de republ. Athenienſium*, a *Jo. Henr. Wackero*, graece et germanice, cum adnotatt. Dresdae ac Lipſ. 1744. 8. — *Lib. de reditibus* cum aliis opuſculis Xenoph. a Simpſon. et Zeunio editi; german. verſus a *D. Ge. Henr. Zinken* cum copioſis hiſtoricis, politicis aliisque adnotatt. Guelph. 1753. 8. — *Memorabilia Socratis* *) ſeparatim ſunt a viris doctis ſaepius edita atque explanata. Inter antiquiores ob praeſtantiam non minus quam raritatem memoranda eſt ed. *Petri Victorii*, ap. haeredes Juntae annis aliquot ante a. 1561. — De *Rutgeri Reſcii* edit. gr. Louanii 1529. 4. v. *Panzeri* annal. typogr. vol. VII. p. 267. nr. 86. et *Allgem. litt. Anzeiger* Lipſ. a. 1800. nr. 34. p. 334 ſq. Recentiores ſunt: Apologia et Memorab. Socratis cum notis variorum a *Jo. Gillmann*, gr. et lat. Londini 1720. 8. — *Jo. Aug. Erneſti* quinquies recenſuit notisque illuſtrauit Mem. Socratis, Lipſ. 1737. 1742. 1755. 1763. in qua *Reiskii* coniecturae acceſſerunt, 1772. 8. quae, partim ex codd. partim aliis ſubſidiis correctior facta, ſuperioribus longe praeſtat. Acceſſerunt etiam Ruhnkenii et Valckenarii obſeruationes, et ſe, fatetur in praefatione, vſum

---

*) Multa in his fuiſſe interpolata, addita et translocata librariorum vitio, docet *Weiske* in not. ad ſuam illorum verſionem germanicam, multis animaduerſion. philoſophici et critici generis inſtructam, Lipſ. 1794. m. 8.

vſum eſſe admonitionibus *Hindenburgii.* *) — Erneſtinam edit. cum notis et indice, adſperſis paucis notis, additaque Leonclauii verſione latina *Bolton Simpſon* quinquies Oxon. repetiit anno 1741. **) 1749. 1769. 1780. 1788. 8. In quarta et quinta edd. ſub calcem acceſſerunt paucae anonymorum adnotatt. et coniecturae. — Erneſtina ed. quinta repetita eſt et denuo recenſita a *J. C. Zeunio,* additis eiusd. animaduerſionibus et triplici indice, Lipſ. 1781. mai. 8. — De Socrate commentarii, et Socratis Apologia, Glasguae 1761. 4. et 12. in ima pagina emendatt. nonnullae proponuntur. — *Edwardus Edward* ***) auſpicatus eſt nouam *Mem. Socr.* recenſionem nouamque textui ſubiecit verſionem lat. variisque lectt. auxit: poſt mortem illius praefatus eſt et adnotatt. ac variarum lectionum, ex XI. codd. msst. excerptarum, indicem calci libri adiecit *Henr. Owenus,* Oxon. 1785. 8. Hanc ed. conſuluit, et quae meliora viderentur, in ſuam edit. quae noua eſt Memorab. textus recenſio, retulit, atque Erneſti, Zeunii, ſed modo contractas, modo reſectas, et ſuas adnotatt. adiecit *Jo. Gottlob Schneider,* Lipſ. 1790. m. 8. — Idem plane nouam recenſionem fecit, dum *Memor. Socratis* iterum, cum *Apologia Socratis, eidem auctori* (Xenoph. vt ſcribit,) *vulgo adſcripta,* ex fide librorum editorum ſcriptorumque et virorum dd. coniecturis adnotationibusque recenſuit et interpretatus eſt, Lipſ. 1801. m. 8. — Textum

---

*) Qui edidit eruditas *Animaduerſiones, quibus Xenophontis Memorabilium Socratis — libri emendantur et illuſtrantur,* Lipſ. 1769. 8.

**) De hac ed. v. Noua acta erudit. m. Sept. p. 499 ſq. a. 1745. vbi loca quaedam emendantur.

***) Idem edidit The Socratic ſyſtem of Morale, as delivered in Xenophon's Memorabilia, Oxon. 1773. 8. Conf. *Schneider.* in praefat. ad priorem ipſius editionem. Add. *L. Diſſen* de philoſophia morali in Xenoph. de Socrate comment. tradita. Gotting. 1812. 4.

Textum recognouit, et animaduersiones adiecit *Guil. Lange,* Halis Sax. 1806. 8. — Minores editt. *Memorabilium* sunt: graece cum notis, in vsum scholarum, *Frid. Andr. Strothii,* Gothae 1780. 1788. et emendatior 1796. 8. *) — melior, eaque critica et correcta, *Chr. Godofr. Schütz,* Halae 1780. 8. et auctior atque emendatior, ib. 1793. 8. — *Laur. Sahlii,* cum selectis variorum notis paucisque suis, Hafniae 1792. 8. — *Jo. Dau. Büchlingii,* cum germanicis notis et indice, Lips. 1802. 8. et sine notis, cum indice, gr. maximam partem ex ed. II. Schneideri, Halae 1802. 8. — In linguam theotiscam verterunt illos libros et illustrarunt *Jo. Mich. Heinze,* Vinar. 1777. 8. — auct. et emendatior, recuso programmate, in quo Apologia Socratis vindicatur Xenophonti, Vinar. 1784. 8. et in eius syntagmate opusculor. scholast. Gotting. 1788. 8. p. 157 sqq. 162 sqq. — *J. C. Künzel,* Jurauiae 1777. 8. — *(J. G. Ch. Neide)* Lips. 1789. 8. — *Kunhardt,* Lubec. et Lips. 1802. 8. — Cumprimis *Wieland,* qui vertit quosdam dialogos et illustrauit animaduersionibus lectu dignis, in *Attischem Museum,* tom. III. fasc. 1. p. 101 sqq. fasc. 2. p. 296 sqq. — *Blochii* danica versio, praecipue eius notae eruditae, Hafniae 1792. 8. laudantur. — *Apologiam Socratis ad iudices* **) cum aliis libris quoque editam esse, iam vidimus. — *Oeconomicus, Apologia Socratis, Symposium, Hiero, Agesilaus,* cum animaduerss. *Jo. Aug. Bachii,* praemissa epistola critica *Jo. Aug. Ernesti,*

*) Tamquam adpendicem ad Strothian. editionem confecit anonymus quidam: *Griechisch-Teutsches erklärendes Wörterbuch über Xenophons Memorabilien des Sokrates,* Gothae 1798. 8.

**) Illam Xenophonte indignam esse, statuit Valcken. Schneidero in praef. ad Xen. M. S. in Addendis ed. I. et not. p. 249. ed. II. Apologia videtur olim partem fecisse extremam Memorabilium, casu inde diuulsa, mutilata et interpolata.

ſti, Lipſ. 1749. 8. repet. contractis aut reſciſſis quibusd. Bachii notis, nouis autem adhibitis ſubſidiis, et calci adiectis fragmentis epiſtolar. Xenophontis, ex recenſione et cum notis *J. C. Zeunii,* Lipſ. 1782. 8. — et ex noua recenſ. atque cum notis *J. Gottlob Schneider,* Lipſ. 1805. 8. Omiſit vero Apologiam Socratis et fragmm. epiſtolarum. — *Oeconomicus.* Edidit (Pſeudo-) *Guilelmus Kuſterus* (i. e. Chriſtianus Carolus Reiſigius). Lipſiae 1812. mai. 8. Editio infamis licentiâ conviciandi vere Pauwianâ. *) — Apologie de Socrate, d'après *Platon* et *Xenophon,* avec des remarques ſur le texte grec et la traduction françaiſe par *Fr. Thurol,* en grec et en franç. Pariſ. 1808. 8. — *Apologiam* teutonice vertit et notas addidit *Aug. Guil. Pohlmann,* Lipſ. 1790. 8. — *Oekonomikus, Apologie des Sokrates, Sympoſium und Hiero überſetzt von M. C. J. W. Moſche,* Francof. ad Moen. 1799. 8. etiam ſub titulo: *Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griech. proſaiſchen Schriftſteller,* vol. III. tom. II. — Idem *Moſche* ſcripſit epiſtolam ſ. ſpecimen animaduerſionum (et criticarum et exegeticarum) in Xenophontis Oeconomic. Francof. ad M. 1793. m. 8. — *Sympoſium* ſeorſim edidit et adiunxit locorum difficilium explicationem et cenſuram *Guil. Lange,* Halae 1802. min. 8. — germanice vertit *Seybold,* Lemgou. 1773. 8. atque *Wieland* cum expoſitione in: *Attiſches Muſeum* tom. IV. faſc. 1. p. 67 ſqq. ac ſaſc. 2. p. 99 ſqq. — *Sympoſium* et *Oeconomicum* vertit teutonice et expoſuit *A. G. Becker,* Halae Sax. 1795. mai. 8. **) — *Oeconomi-*

---

*) V. *Beckii* Acta Seminarii etc. II. 1. p. 257.

**) Idem *Becker* edidit *Auszüge aus Xenophons Schriften* etc. gr. cum notis german. et indice graeco-german. Halis Sax. 1794. m. 8. — *Conuiuium Xenoph.* eſſe ſubtilem criticam in Sophiſtas et ipſum Platonem, ſtatuit *Gail* in *Gm-*

nomicum germanice vertit, et cum textu graeco e recenſ. Welſii edidit *Barthold. Henr. Brockes,* Hamburg. 1734. 4. Verterunt etiam germanice *Fr. Gu. Jonath. Dillenius,* Tubingae 1778. 8. atque *G. A. von Halem* in libro menſtruo, *Irene,* m. Febr. 1803. 8. — *Ageſilaus* *), (quem tamen Valckenarius ingenio Xenophontis indignum eſſe pronuntiauit, at refutatus eſt a *Kühnio* in Fragmentis vindiciarum Ageſilai Xenophontei, Lipſ. 1777. et a *Reizio* in comm. de proſodiae gr. accentus inclinatione, p. 38 ſq.) nec non *Hiero* cum aliis opuſc. Xenoph. editus eſt. — Plutarchi Ageſilaus et *Xenophontis Encomium Ageſilai.* In ſcholar. vſum edid. notis et indice illuſtrav. *Detl. Car. Guil. Baumgarten-Cruſius.* Lipſ. 1812. mai. 8. — *Hieronem* gr. cum verſione gallica notisque criticis edidit *Petrus Coſte,* Amſtel. 1711. 8. quam edit. recudendam curauit *Max. Rud. Helvetius,* verſione Coſtiana et notis germanice redditis, Noriberg. 1736. 4. — *Ueber die Könige,* verſio *Schloſſeri* in eius *Kleinen Schriften,* tom. II. Baſil. 1780. 8. — *De re equeſtri* lib. germ. vertit, notis adſperſis, *F. E. H. Heubel,* Lipſ. 1796. 8. Illum libr. et libell. de Lacedaemon. republ. de reditibus ſiue vectigalibus, de praefectura ſ. diſciplina militari et de venatione *Zeune* edidit: *Xenophontis opuſcula politica, equeſtria et venatica, cum Arriani libello de venatione, recenſuit et explicauit J. Car. Zeunius,* Lipſiae 1778. 8.

67.

Ginguené Rapport ſur les travaux de la claſſe d'Hiſtoire et de Littérature ancienne, Pariſ. 1810. repudiatque reliquorum ſententias. Add. *Aug. Boeckhii* commentat. de ſimultate, quae Platoni cum Xenophonte intercesſiſſe fertur. Berol. 1811. 4.

*) *J. H. Koeppen* progr. ad Xenoph. Ageſilaum notae et emendatt. Hildes. 1788. 8. Idem ſcripſit progrr. III. in quibus Hellenica Xenoph. emendantur, ibid. 1786—1788.

67. *Ctefias,* Cnidius, Xenophontis aequalis, medicus et hiftoricus, at fabulofus, vanus fideque indignus a multis habetur; ab aliis tamen vindicatur aut excufatur. Varia fcripfit ionice. Sed ex libris XXIII. *hiftoriae de rebus Perfarum,* et libro vno *de rebus Indicis* excerpta tantum nobis feruauit Photius in Bibliotheca cod. 72 et 73. Excerpta cum aliis aliorum excerptis hiftoricis primum edidit *Henr. Stephanus,* graece, 1557. 8. — cum recenti acceffione, gr. et latine, partim ex *H. Stephani,* partim ex *Laurent. Rhodom.* interpretatione, (feparatim edita,) 1594. *H. Stephan.* 8. — Fragmenta illa funt quoque addita editionibus Herodoti Stephanianae, Jungermann. Galei, Wefleling. ac Borheck. Conf. praeter alios *Tychfen Verfuch einer Erläuterung der vom Ctefias angeführten Indifchen Wörter aus dem Perfifchen,* in *Heeren Ideen über die Politik, den Verkehr und den Handel der vornehmften Völker der alten Welt,* ed. II. p. 961 fqq.

68. *Timaeus,* Locrus, circa Ctefiae aliorumque tempora: eum tamen poft Jamblichi demum aetatem enatum effe, ftatuit *Tiedemann* in: *Geift der fpeculativen Philofophie von Thales bis Sokrates* p. 90 fq. fed de hac opinionum diverfitate, et num Timaeus libell. dorice fcriptum περὶ ψυχᾶς κόσμου καὶ φύσιος, (qui adhaeret nonnullis Platonis editionibus,) a Proclo feruatum, confecerit, nec non de falfa opinione, Platonem dialogum fuum, quem Timaeum infcripfit, ex Timaei libello defcripfiffe, pluribus alibi a me disputatum eft. Atque *Boeckhio* in progr.: Explicatur Platonica corporis mundani fabrica, conflati ex elementis geometrica ratione concinnatis, Heidelb. 1809. 4. videtur Timaei libellus aliquot faeculis poft Socratem a quodam homine ex Platonis Timaeo compilatus, diu tamen ante Proclum et Simplicium exftitiffe, et Simplicius legiffe non genui-

nuinum, quod numquam fuerit, sed suppositititium opusculum etc. De editt. v. supra ad §. 27. de Ocello Lucano.

69. *Archytas*, Tarentinus, philosophus Pythagoreus, et Platonis in accipienda disciplina Pythagorica magister, in republica prudenter, moderate sapienterque versatus, Tarentinorumque per multum temporis summus imperator, philosophus acutissimus, mathematicus subtilis, inuentor duplicationis cubi *) et aliarum artium. Tandem prope Apuliae litus naufragio periit. (v. *Horat.* I. od. 28. ibique Janium in argumento.) Multa scripsisse dicitur: pauca tamen supersunt, aut ei tribuuntur. Fragmentum e libro *de mathematica scientia*, in Aristotelis et Theophrasti scriptis quibusdam, Paris. ap. Henr. Stephanum 1557. 8. p. 80. et cum disquisitione chronologica de aetate Archytae, disp. *Jo. Grammii*, in specimine II. cogitationum ad loca SS. antiq. Hauniae 1707. 4. *de bono viro et beato*, item *de sapientia*, gr. et lat. inter fragmm. Pythagoreorum in Opuscul. mytholog. *Tho. Gale* p. 673. 697. 701 sq. ed. Amstelaed. 1688. 8. et p. 695 sq. ex *Archytae* libro *de morum doctrina.* — Περὶ τοῦ παντὸς Φύσιος libellus, (siquidem genuinus est,) a *Joach. Camerario*, Lips. sine temporis nota in 8. et sec. Hamberger. 1564. 8. Add. *C. G. Bardili* de Archyta Tarentino disquisition. in Nouis actis societatis lat. Jenens. ab *Eichstädt.* editis, vol. I. Lips. 1806. 8. p. 1 sqq.

70. *Plato*, sic nominatus a Socrate, aut ab Aristone Argiuo palaestrita, quum a patre Aristone aui nomen, *Aristocles*, sortitus esset, Athenien-

*) Conf. *Nicolai Theodori Reimer* Historiam problematis de cubi duplicatione, siue de inueniendis duabus mediis continue proportionalibus inter duas datas. Gottingae 1798. 8. cap. VIII. p. 48 sqq.

nienſis, natus Olymp. LXXXVII. 4. (ſiue ſec. *Corſin.* *) Olymp. 87. 3. ante C. n. 429.) obiit Olymp. CVIII. 1. octoginta et vnum annos natus. Floruit Olymp. XCV. 1. ante C. n. 398. V. C. 354. *Saxio* in Onom. lit. I. p. 61. vbi multa de Platone adnotat citatue, illas rationes ſubducente. Poſtquam artem athleticam, pictoriam, muſicen et poeticam, qua iuuenis valde delectabatur, haud leuiter adtigerat, anno aetatis ſuae viceſimo Socrati ſe adiunxit, et alios audiuit philoſophos. Socrate defuncto, Megaram ſe contulit et ab Euclide didicit dialecticam. Ad placita Pythagoreorum curatius intelligenda aliorumque artes atque doctrinas pernoſcendas in Italiam, Cyrenen, Aegyptum, Siciliam profectus eſt, vbi Dioni iucundus fuit, at propter dicendi libertatem a Dionyſio tyranno tam crudeliter habitus eſt, vt is Platonem venumdari iuberet. Poſt longum temporis, quod in itineribus conſumſit, interuallum Athenas rediit, et totum philoſophiae interius cognoſcendae et docendae ſe conſecrauit. In Academia autem, quod erat gymnaſium ſuburbanum arboribus conſitum, et vbi hortum, in quo conſedit, exiguum habuit, ſcholam, ad quam multi, in his etiam, qui poſtea maximam famae laudem ſunt conſequuti, confluxerunt, aperuit et condidit: vnde eius philoſophandi ratio et ſecta *academica*, (quae tamen poſtea in diuerſas abiit familias,) non minus quam *Platonica* eſt cognominata. Docuit quidem more Socratico; attamen in multis a doctrina et diſciplina magiſtri ſui diſceſſit, multaque ex ſchola Pythagorica, aut ex Orphicis, aut ex religione populari hauſta immiſcuit, mythosque ſuis intexuit dialo-

*) V. *Corſini* diſſ. de natali die Platonis, eius aetate et in Italiam itineribus, in *Gorii* Symbolis litterariis, opuſculis variis philologicis etc. vol. VI. Florent. 1751. 8. p. 80 ſqq. et in *Corſini* Diſſertatt. quibus antiqua quaedam inſignia monumenta illuſtrantur, ſine nota l. et a. in 8. p. 52 ſqq.

dialogis. *) De mythis Platonis ſcr. *Jo. Chriſti. Hüttner,* Lipſ. 1788. 4. item *Garnier* in commentariis acad. Pariſ. Inſcript. tom. 32. p. 164 ſqq. german. verſ. in *Hiſsmanni Magazin für die Philoſophie*, tom. III. p. 341 ſqq. *Henr. Lud. Hartmann* in proluſ. de mytho Ariſtophanis in Sympoſio Platonis, Guben. 1799. 4. et in proluſ. de mytho Socratis in Sympoſio Platonis, ib. 1803. 4. et alii. Reliquit autem Plato magnum dialogorum numerum philoſophici, phyſici, ethici et politici argumenti: quidam tamen ei perperam olim tribuebantur: quaedam ſcripta ſunt dubia aut ſuppoſititia: ſub eius nomine circumferuntur epiſtolae, epigrammata et teſtamentum. Ille autem, viuido, feraci et luxuriante ingenio praeditus, quod amore atque lectione poetarum exercitioque maturo nutriuit atque incitauit, poſtea, quum ſe ad acrius philoſophiae ſtudium converteret, in dialogis ſuis inde colorem duxit poeticum, florido et diffuſo ſcribendi genere vſus, poeticaque imitatione multa ornauit atque illuminauit, interdum obſcurauit. Dialogum ad dramatis formam redegit, ſequutus poetas comicos, tragicos et mimicos. Sed de his, eiusque placito decantato obſcuroque, cuius explicatio viros doctos mire torſit, de rerum formis, quas Plato vocabat *ideas,* et

---

*) Omiſſis multis aliis, qui de Platone egerunt, h. l. laudabo de eius vita, itineribus, ingenio, doctrina diſciplinaque *Guil. Gottlieb Tennemann* in opere inſcripto: *Syſtem der Platoniſchen Philoſophie*, III. tom. Lipſ. 1792—1794. in tomo I. p. 29 ſqq. de Platonis itineribus: et *Car. Morgenſtern* in *Entwurf von Platons Leben, nebſt Bemerkungen über deſſen ſchriftſtelleriſchen und philoſophiſchen Charakter, aus dem Engliſchen überſetzt, mit Anmerkungen und mit Zuſätzen über Platon, Ariſtoteles und Bacon verſehen.* Lipſ. 1797. 8. Eſt potius pars libri, Remarks on the Life and Writings of Plato, Edinburg. 1760. 8. at valde mutata, emendata egregiisque Morgenſternii ornata animadverſſ.

et aliis opinionibus, de quibus a variis hominibus in vtramque partem disputatum eſt, alibi copioſius egi, et multorum VV. DD. iudicia librosque collegi. Quamuis igitur alii multa in eius libris et doctrina culparint; plura tamen in dictione ornatiſſima ſuauiſſimaque et placitis nitent, et eius honos, nomenque et laudes ſemper manebunt. *) Quare haud mirandum eſt, cum opera, in quae etiam ſcholia graeca et commentarios gr. iam veteres ſcripſerunt, tum, inprimis dialogos ingenium, diligentiam manusque VV. DD. frequenter exercuiſſe. De ſcriptis vero, in quibus ordinandis diuerſam rationem ſequuti ſunt editores, de placitis quibusdam Platonis, interpretibus, editionibus et verſionibus qui plura ſcire cupiant, ii praeter *Fabricium* adeant *Fiſcher.* in praefatt. ad ſuas dialogor. edd. et *G. C. Crollium* in Notitia Fabriciana, melius digeſta, emendata, aucta et continuata, quae praefixa eſt tomo I. et pluribus ſequentibus Opp. Plat. ed. Bipontinae. — Primum opera prodierunt e verſione latina et cum commentariis *Marſilii Ficini, Florentini,* ſuperſtitioſi paene admiratoris, et ſtudioſi platonicae ſcholae ac philoſophiae ſectatoris atque inſtauratoris, Florentiae ſine a. nota (circiter a. 1482. aut prius,) per Laurent. Venetum, fol. II. tom. charactere gothico minuto; tum, veſtitu elegantiore ornata, Florent. 1491. fol. et ſaepius deinceps. — Editio graeca princeps eſt *Aldina*, Venet. 1513. fol. II. tom. Iuuit Aldum Manut. annum in corrigendo recenſendoque Platone *Marcus Muſurus,* Cretenſis. Ex illa manauit, curante Jo. Opo-

*) Conf. *Guil. Gottlieb Tennemann Geſchichte der Philoſophie*, tom. II. Lipſ. 1799. 8. p. 190—528. et p. 543 ſqq. nubes librorum ad Platonem eiusque philoſophiam ſpectantium excitatur. V. *Tiedemann Geiſt der ſpekulativ. Philoſ.* tom. II. p. 63 ſqq.

Oporino, variis locis, at magnam partem ex coniectura, emendatior, interdum corrupta ed. *Opp. cum commentariis Procli in Timaeum et Politica,* gr. et cum tribus indicibus, Baſil. ap. Jo. Valderum, 1534. fol. quae repetita eſt, at in nonnullis tantum dialogis aut locis ex codd. msst. (ſed minus curate collatis) correcta, omiſſis tamen Procli commentariis, Baſil. per Henr. Petri, 1556. fol. — Nouam recenſionem ex ſuperiorum aliorumque, praecipue *Cornarii* *), ſubſidiis ſuoque ingenio inſtituit, nouam *Jo. Serrani,* qui in Syzygias VI. diſtribuit Platonis opp., interpretationem latin. eiusque notas addidit ſuumque de quorumdam locorum interpretatione iudicium ſubiecit *Henr. Stephanus,* Pariſ. 1578. fol. gr. et lat. III. tom. Ex Stephaniano potiſſimum exemplo fluxerunt edit. Lugdun. ap. Guil. Laemarum, 1590. fol. gr. cum Ficini verſione lat. emendata, quae ordinem ſcriptorum Ficinianum retinet, multaque bona aliarum editt. habet coniuncta, tum edit. (in qua ordo ſcriptorum, a Serrano inſtitutus, ſervatur,) gr. cum Marſilii Ficini interpretatione lat. Francof. ad Moen. ap. Claud. Marnium et haeredes Jo. Aubrii, 1602. fol. Tandem noſtra aetate *Croll* atque *Exter* nouam omnium Platonis operum editionem eamque adcuratam vtilemque curarunt gr. ad edit. H. Stephani expreſſam cum Marſilii Ficini interpretatione, et cum varietate lectionis, a Mitſcherlichio collecta, Biponti 1781 —1786. voll. XII. mai. 8. Vol. autem duodecimo additus eſt ſingularis isque valde vtilis liber, velvti introductio in lectionem ſcriptorum Platonicorum: Dialogorum Platonis argumenta, expoſita et

---

*) *Janus Cornarius* latine vertit et illuſtrauit Platonis Opera, quae iunctim edita ſunt cum eiusd. Eclogis decem, additis Ficini argumentis et commentariis, Baſil. ex off. Froben. 1561. fol. — *Cornarii Eclogas in dialogos Platonis omnes* ſeparatim edidit *Jo. Frid. Fiſcher* etc. Lipſ. 1771. 8.

et illuſtrata a *Diet. Tiedemann,* Biponti 1786. In notitia tom. I. ed. Bipontinae praefixa et in pluribus tomis continuata eſt nubes editionum ſingulorum Platonis ſcriptorum excitata. Nobis vero h. l. tantummodo quasdam, cumprimis recentiores edd. breuiter commemorare licet. Junctim quidam dialogi editi ſunt: *Platonis Gorgias aut de rhetorica, Socratis Apologia, Crito aut quid faciendum ſit. Joan. Sturmii praefatio* etc. Argentor. per Vuendel. Rihelium 1541. 4. graece. — *Sex dialogi,* (Alcibiad. I. Laches, Protagoras, Theages, Alcibiad. II. et Eraſtae,) gr. cum verſione german. a *Jo. Samuel. Müllero,* vna cum Dacierii praefat. notisque germanice redditis. Hamburg. 1736. 4. — Quinque dialogi, (Euthyphron, Apologia Socratis, Criton, Phaedon et Eraſtae,) quos gr. et lat. edidit et obſeruatt. ſuis aliorumque illuſtrauit, et Olympiodori in Phaedonem commentariorum particulas e cod. bibl. Bodleianae adiecit *Nathan. Forſter,* Oxon. 1745. et 1752. it. 1765. et 1772. mai. 8. — Dialogi tres, (Alcibiades I. et II. et Hipparchus,) gr. et lat. opera et ſtudio *Guil. Etwall,* Oxon. 1771. m. 8. — *Euthydemus* et *Gorgias:* recenſuit notasque ſuas adiecit *Martin. Joſ. Routh,* Oxon. 1784. 8. — *Euthyphro, Apologia Socratis, Crito, Phaedo,* graece, e recenſ. H. Stephani, varietate lectionis, animaduerſſ. criticis breuibus illuſtrati a *Jo. Frid. Fiſchero,* Lipſ. 1760. 8. — iterum, collatis pluribus exemplaribus, prodiit editio multo locupletior, variisque acceſſionibus auctior, Lipſ. 1770. 8. — Tertium, graece, ex noua recenſione ad fidem codd. Msst. Tubing. Auguſt. aliorumque et librorum editorum veterum cum nouis acceſſionibus notisque vberioribus, Lipſ. 1783. m. 8. — Ab eodem Fiſchero editi ſunt *dialogi duo, Cratylus et Theaetetus,* gr. varietate lectionis, animaduerſſ. criticis breuibus illuſtrati,

Lipſ. 1770. 8. Pari modo *dialogi tres, Sophiſta, Politicus, Parmenides*, ibid. 1774. 8. — ac *Philebus* et *Sympoſium*, ibid. 1779. 8. — *Meno, Crito* et *Alcibiades* I. II. ex rec. Stephani cum animaduerſſ. Gedikii *), Gottleberi et Schneideri etc. curante *Bieſtero*, Berol. 1780. 8. — auct. et emendatior edit. ib. 1790. et 1811. m. 8. tertia editio multo locuplet. cur. J. Bieſter. et Ph. Buttmann. — *Alcibiades I. II.* e cod. mst. Bibl. D. Marci emendati, gr. cum verſione Ficini, et adnotatt. ſuis aliorumque interpretum editi a M. *Car. Nürnberger*, Lipſ. 1796. 8. cum commentat. de conſilio Platonis in ſcribendo vtroque Alcibiade. — Dialogi IV. *Meno, Alcibiades I. Phaedo* et *Phaedrus:* edidit *F. C. Alter*, (cum lectt. quorumdam codd. Vindobon.) Vindobonae 1784. 8. — M. *Ludov. Frid. Heindorf*, qui praeſide *Jo. Aug. Eberhard* defenderat disputat. Specimen coniecturarum in Platonem, Hal. Sax. 1798. 8. poſtea in quatuor voluminibus, Berol. 1802—1810. 8. graece edidit *Selectos Platonis dialogos*, cum duplici inſcriptione, ita vt altera etiam ſpeciatim indicaret dialogos; ex. gr. in vol. I. *Platonis dialogi quatuor, Lyſis, Charmides, Hippias maior, Phaedrus: annotatione perpetua illuſtrauit L. F. Heindorf* **), et pari ratione in ſingulis voll. Volumini ſecundo adiectum eſt *Phil. Buttmanni* auctarium animaduerſionum in Platonis Gorgiam et Theaetetum. Idem edidit *Platonis* libros IV. Gorgiam, Apologiam Socratis, Charmidem, Hippiam maiorem, in vſum ſcholarum, Berol. 1806. 8. atque epiſtolam criticam in *Platonis* Theaetetum

---

*) Qui illos IV. dialogos german. vertit Berol. 1780. 8.

**) Conf. *Frid. Aſtii* obſeruatt. in nonnullos Platonis dialogos, per occaſionem Heindorfianae eorum editionis exortae, in *C. D. Beckii* Actis Seminarii regii etc. Lipſienſis, vol. I. p. 249 ſqq. add. p. 444 ſqq. de Heindorf. Aſtiique edit.

tum in Nouis actis ſocietatis lat. Jenenſ. vol. I. p. 17 ſqq. — *Platonis* libri VIII. Apologia Socratis etc. ſcholarum in vſum, partic. I. Hauniae 1810. 8. — Platonis Dialogorum Delectus. Pars I. *Euthyphro, Apologia Socratis, Crito.* Ex recenſ. et c. lat. interpretat. *Frid. Aug. Wolfii.* In vſum praelectionum. Berol. 1812. min. 4. et ſeorſum: Platonis *Apologia Socratis.* Ex recenſ. et c. lat. interpretat. *Frid. Aug. Wolfii.* In vſum gymnaſiorum. Berol. 1812. min. 8. Prodromi ſunt hae editiones nouae editionis integri Platonis, et maioris et minoris, quam Wolfius ſe curaturum nuper promiſit. *) — *Frid. Schleiermacher* Platonis opera in linguam german. cum obſeruatt. II. tom. in pluribus partibus melius transtulit Berol. 1804—1809. 8. quam *Kleuker,* Lemgov. 1780 —1797. 8. VI. voll. Num verſionis Schleiermach. aeque ac verſionis germ. *Frid. Schlegelii,* tom. I. Jenae 1801. 8. plures partes prelo exierint, et quando? dicere nequeo. De dialogis Platonicis, quorum nonnulli aut vere ſpurii, aut certe in dubitationem adducti ſunt, *Schleiermacher* ad verſionem ſuam acute iudicauit. Atque quos ille defendit, aut quorum authentiam ipſe impugnavit, late retulit cenſor in Actis Seminarii regii Lipſ. editis a *C. D. Beckio,* vol. I. p. 345 ſqq. — Nonnullorum ſcriptorum, ſeorſum, et quidem recentiore aetate, editorum adiiciam notitiam. *Apologia Socratis,* gr. et germanice a *Jo. Samuele Müller.* Hamburg. 1739. 4. — gr. in vſum ſcholarum, Lipſ. 1805. 8. — *Apologia Socratis,* a Platone et Xenophonte ſcripta, gr. cum obſervatt. in textum et gallica verſione per *F. Thurot,* Pariſ.

---

*) De aliis editionibus integri Platonis nuper promiſſis v. *C. D. Beckii* Acta Seminarii regii etc. Lipſienſis, vol. II. part. I. p. 244.

Pariſ. 1806. 8. *) Continet quoque Criton. et partem Phaedonis. — *Phaedo*, ſiue de animae immortalitate, gr. et lat. dialogum ex ipſo Platone illuſtrauit et commentatt. philoſophicas adiecit *Jo. Henr. Winkler*, Lipſ. 1744. 8. — gr. ed. a *Jo. Dav. Büchling* cum amplioribus commentar. german. Halae 1804. 8. et ſine commentar. in vſum ſcholarum, ib. eod. anno. — Πλάτωνος — *Platos Phaedon* — *zum Gebrauch für Schulen*, gr. Herbipoli 1807. 8. — *Platonis Phaedon* explanatus et emendatus prolegomenis et annotatione *Dan. Wyttenbachii*, Lugd. Bat. 1810. 8. — Germanice reddiderunt Phaedonem *Bernhard Köhler*, cum notis criticis in contextum gr. Lübec. 1769. 8. — *Aug. Guil. Ortlob*, cum notis, Francof. et Lipſ. 1771. 8. atque *L. F. Lindau*, Berol. 1804. 8. — *Ueber das Wahre, Gute und Schöne, drey Dialogen, der Theaetetos, Philebos, Hippias d. gr. nach einem berichtigten Texte überſetzt* a *Frid. Hülſemann*, cum eius introductione et ſubiuncto commentario, Lipſ. 1807. 8. — *Sympoſium*, cum obſeruatt. criticis atque exegeticis, germanice ſcriptis, a *Frid. Aug. Wolf*, Lipſ. 1782. m. 8. — *Sympoſium* et *Alcibiades primus*, e recenſione et cum adnotatt. cum grammaticis tum maxime criticis *Frid. Aſtii*, Landishuti 1809. 8. — *Frid. Thierſch* diſſ. ſ. ſpecimen editionis *Sympoſii Platonis* etc. Gotting. 1808. 4. Eius vero editio Sympoſii minor, textum emendatum continens, (Gotting. 1809. 8.) et *H. C. A. Eichſtädt* edit. *Phaedri* in vſum praelectt. acad. cum adnotatione critica, (Jen. 1809. 8.) nuper adnuntiatae, nondum exierunt prelo. — *Frid. Jac. Baſtii*

---

*) Conf. *Fr. Schoell* Repertoire de Littérature ancienne, tom. I. p. 119. Paris 1808. 8. vbi quoque aliae Platonis editt. et libelli quidam, in quibus plura Platonis illuſtrantur loca, commemorantur.

ſtii Kritiſcher Verſuch über den Text des Platoniſchen Gaſtmahls, nebſt einer beurtheilenden Anzeige merkwürdiger Leſearten aus den drey Handſchriften der K. K. Hofbibliothek zu Wien, Lipſ. 1794. min. 8. — *Frid. Aſt* de Platonis Phaedro, Jenae 1801. 8. — Idem V. D. *Platonis Phaedrum* recenſuit, *Hermiae* ſcholiis e codd. Monac. XI. ſuisque commentariis illuſtrauit, Lipſ. 1810. mai. 8. — *Alcibiades* II. editio gr. cum notis potiſſimum criticis, germanice ſcriptis a *Jo. Henr. Köppen*, Brunsuici 1786. 8. — *Platonis Gorgias*, gr. ad fidem codd. Msst. recenſuit, emendauit, explicauit indicemque verborum gr. copioſ. adiecit *Chriſt. Godofr. Findeiſen*, (quo mortuo pauca ſub finem addidit *Jo. Gottlob Haaſius* et praefationi Findeiſenianae ſuam praemiſit,) Gothae 1796. mai. 8. — *Gorgias oder von der Redekunſt*, — *mit einem Anhange, herausgegeben von Ludw. Hörſtel*, Gottingae 1797. 8. — cum notis, germanice vertit *J. G. Schulteſs*, Tiguri 1775. 8. — *Io, ſiue de furore poetico*, gr. et lat. animaduerſſ. illuſtratus (et cum varr. lectt. cod. Veneti D. Marc.) a *Marco Guil. Müller*, Hamburgi 1782. 8. — *Tres Plat. dialogi, Protagor. Ion et Theages* gr. cum notis german. et comment. *Arnaldi* *) de Ione Platon. curante *Frid. Aug. Wolfio*, Nordhuſae 1782. 8. — *Plato de philoſophia, vel dialogus, qui inſcribitur* Ἐραςαὶ, gr. et lat. et cum animaduerſſ. atque commentat. de ingenio philoſophiae Platonicae. Edidit *Jo. Joſ. Stutzmann*, Erlangae 1806. 8. — *Thucydidis* et *Platonis* oratt. funebres, cum obſervatt. anglicis, Oxon. 1746. 8. — Eaedem cum ver-

*) *Arnaud* gallice vertit in Mém. de la Literature, Paris, tom. XXXIX. p. 249. et in tom. XXXVII. p. 1 ſqq. edidit Mémoire ſur le ſtile de Platon en général et particulier. ſur l'objet, que ce philoſophe ſ'eſt propoſé dans ſon dialogue, intitulé *Ion*.

verſione lat. et anglicis obſeruatt. *Edw. Bentham*, ibid. 1783. 8. — Sed praeſtat editio: *Platonis Menexenus* et Periclis *Thucydidei* oratio funebris: recenſuit et animaduerſſ. illuſtrauit *Jo. Chriſtoph. Gottleber.* *) Lipſ. 1782. 8. — *Thucydidis, Platonis* et *Lyſiae* oratt. funebres: *Aeſchinis* in Cteſiphontem, et *Demoſthenis* pro Corona oratt. Ad optimas recenſiones in vſum ſcholarum expreſſae. Haſniae 1809. 8. gr. — *Menexenus im Grundriſs — nebſt erklärenden und kritiſchen Anmerkungen von Jo. Henr. Juſt. Koeppen*, Berol. 1790. 8. — *Crito*, gr. cum introductione germ. et graeco-germanico vocabulario, Brunsuici 1805. 8. **) — Germanice verterunt *Jo. Sam. Müller*, 1740. 4. — *Heinze*, Vinar. 1781. 4. repet. cum Axiocho Aeſchinis, Deſſau. 1783. 8. ac, mutato tituli folio, Gottingae 1788. 8. et *G. C. F. Boeckh*, additis obſeruatt. Auguſtae Vindel. 1785. 8. — *Criton* germanice verſ. cum adnotatt. in: *Neues Attiſches Muſeum, herausgegeben von C. M. Wieland, J. J. Hottinger und Fr. Jacobs*, tom. III. faſc. II. p. 121 ſqq. Tiguri 1810. 8. et ibid. faſc. III. p. 87 ſqq. verſio german. *Plat.* Euthyphron. cum notis. — *De republica libri* X. gr. ac lat. notas adiecit *Edmund Maſſey*, Cantabrig. 1713. 8. II. voll. — Eosd. libros cum notis edidit *Frid. Aſt*, Jenae 1804. mai. 8. — germanice verterunt atque illuſtrarunt *Gottfr. Faehſe*, Lipſ. 1800. 8. II. tom. et *Frid. Car. Wolf*, Altonae 1799. II. tom. *Wolf.* vero cum *Morgenſter-*

---

*) Idem edidit doctas *Animaduerſſ.* in Platonis Phaedonem et Alcibiadem ſecundum. Adiuncti ſunt Excurſus etc. Lipſ. 1778. 8. Idem in Actis erudit. Lipſ. 1771. m. Nou. p. 449 ſqq. et a. 1772. m. Jun. p. 276 ſqq. animaduerſſ. ad libr. I. Platonis de legibus.

**) Conf. *Rumpelii* progr. in Platonis dialogum, qui Crito inſcribitur, Erford. 1768. 4. et *Fr. Raabe* animaduerſiones in eumdem, III. partt. Witteberg. 1791—1809. 4.

ſternio *) exiſtimat, conſilium Platonis fuiſſe, non, vt optimam regiminis formam deſcriberet, ſed vt notationem formamque *iuſti* explicaret. — Verſio gallica; auctore *P. Grou*, Amſtel. 1763. 8. valde probatur. — De *Timaeo* ſiue *de natura*, dialogo, omnium dialogorum Platonis obſcuriſſimo, multorum exſtant ſcripta. Ex *Platonis Timaeo* particula, (graece,) *Ciceronis* de Vniuerſitate libro reſpondens. Qui duo libri inter ſe coniuncti et reſpondentes, nunc primum opera *Joach. Perionii* (cum eiusd. notis) proferuntur in lucem, Pariſ. 1540. 4. — *Platons Timaeus nach Inhalt und Zweck, mit erklärenden Anmerkungen von Lud. Hörſtel*, Brunsuici 1795. mai. 8. Idem edidit ibid. 1798. min. 8. *Abriſs einer Religionslehre des Plato. Denkſprüche des Phocylides, der Pythagoreer, und Kleanthes Geſang auf Gott. Aus dem Griechiſchen für Freunde der Religion überſetzt.* — *Aug. Ferdin. Lindau* edidit epiſtolam criticam, in qua disputabatur de locis quibusdam *Timaei Platonici*, quos vel explanabat, vel emendabat, Berol. 1803. 8. — *Platons Timaeus: eine ächte Urkunde wahrer Phyſik.*

---

*) *Morgenſtern* ſcripſit de *Platonis republica* commentatt. tres: 1) de propoſito et argumento operis disquiſitio; 2) doctrinae moralis Platonicae ex eodem potiſſimum opere noua adumbratio; 3) ciuitatis ex mente Platonis perfectae deſcriptio atque examen, Hal. Sax. 1794 mai. 8. Idem inſeruit *der Neuen Biblioth. der ſchönen Wiſſenſchaft.* vol. LXI. part. I. Lipſ. 1798. 8. p. 1 ſqq. doctam commentat. *Ueber Platons Verbannung der Dichter aus ſeiner Republik, und ſeine Urtheile von der Poeſie überhaupt.* Sec. illius ſententiam Plato non omnes poetas e ſua republ. voluit relegatos, ſed cupiuit, vt omnis poëſis ſubiecta eſſet legislationi morali; ac philoſophiam, a poëtis tum temporis corruptam, puriorem ciuibus ſuis commendauit etc. Idem edidit, contraxit quaedam, multa tamen ſuppleuit, emendauit atque illuſtrauit in *Entwurf von Platons Leben, nebſt Bemerkungen über deſſen ſchriftſtelleriſchen und philoſophiſchen Charakter, aus dem Engliſchen überſetzt* etc. Lipſ. 1797. m. 8.

ſik. Aus dem Griechiſchen überſetzt und erläutert von D. K. J. Windiſchmann, Hadamar. 1804. mai. 8. — *Aug. Boekhii* Specimen editionis *Timaei*, Platonis dialogi, Heidelberg. 1807. 4. — Idem V. D. commentatus eſt *in Platonis, qui vulgo fertur, Minoem, eiusdemque libros priores de legibus*, Halis Sax. 1806. 8. In ſectione prima poſt Frid. Aug. Wolf. et Frid. Schleiermacherum, (quibuscum et cum Valckenario etiam dial. *Hipparchum* ſpuriis accenſet,) oſtendit auctor, illum dialogum eſſe ſpurium, nec Platonis ingenio atque orationi aptum; ſed ab alio, antiquo tamen et attico homine, ad Platonis imitationem ſcriptum et ex eius genuinis dialogis fere compilatum. Platonis dialogos haud genuinos diuidit in eos, qui nominatos et certos habent interloquutores, et in eos, qui hos non habent. Ad priorem claſſem referuntur Epinomis, Alcibiades II. Axiochus, Eryxias, Clitophon, Siſyphus, Demodocus, Ἐρασταὶ et Theages, a diuerſis auctoribus compoſiti; ad poſteriorem autem claſſem Minos, Hipparchus, de Juſto et de Virtute, quos exiſtimat ex vnius opificis officina prodiiſſe; n. *Simonis*, Athenienſis, ſutoris, inter cuius σκυτικοὺς διαλόγους XXXIII. in vno volumine Diogenes Laert. II. §. 122. 123. eos ſub iisdem inſcriptionibus adfert. In commentat. II. agit quoque de *Philippo Opuntio*, probabili auctore dialogi *Epinomis*, quem iam Proclus Platoni abiudicaſſe videtur *Boeckhio*. Libellus valde laudatur in *Jen. allgem. L. Z.* 1807. nr. 127. in quibusdam tamen tam iudiciis, quam emendationibus auctoris ſit diſceſſio. Atque cel. *Boeckhius* poſtea ſub nomine *Simonis* graece edidit libell. inſcriptum: *Simonis Socratici, vt videtur, dialogi quatuor, de lege, de lucri cupidine, de iuſto* ac *de virtute.* Additi ſunt *incerti auctoris dialogi, Eryxias* et *Axiochus*. Graeca recenſuit et praefationem criticam

ticam praemiſit *Aug. Boekhius:* accedit varietas *lectionis Stephanianae.* Heidelberg. 1810. 8. — Idem V. C. ſcripſit Commentat. de Platonica corporis mundani fabrica, conflati ex elementis geometrica ratione concinnatis, Heidelberg. 1809. 4. et duo programm. de Platonico ſyſtemate coeleſtium globorum et de vera indole aſtronomiae Philolaicae, ibid. 1810. 4. — *Epiſtolarum,* quae ſub nomine Platonis circumferuntur, verſio german. *J. G. Schloſſer,* Regiomonti 1795. 8. — gallica, *(par N. Papin,)* emendata a *Dugour,* Pariſ. 1797. 12. — Denique ſunt notandae *(Ferd. Chriſtian. Mülleri)* Chreſtomathia Platonica, gr. et lat. Turici 1756. 8. et, quae melior eſt, *Frid. Guil. Jon. Dillenii Platoniſche Chreſtomathie, Griechiſch und Deutſch, mit kritiſchen und philolog. Anmerkungen, Winterthur* 1782. 8. — *Plat. Unterredungen über die Geſetze, aus dem Griechiſchen überſetzt und mit Pere Grou's und eigen. Anmerkungen begleitet von J. G. Schulteſs,* Tiguri, II. tom. 1785 et 1787. 8. — *Auserleſene Geſpräche des Platon, überſetzt von Fried. Leopold Grafen zu Stollberg.* I—III. *Theil,* Regiomonti 1796 et 1797. 8. Hanc interpretationem copioſe docteque recenſuit *Car. Morgenſtern* in: *Neue Biblioth. der ſchönen Wiſſenſchaft. u. freyen Künſte,* vol. 59. part. 1. quae cenſura ſeparatim recuſa eſt et inſcripta: *Ueber des H. Grafen Fr. Leop. zu Stollberg Ueberſezzung auserl. Geſpräche Platons von Karl Morgenſtern,* Lipſ. 1797. 8. — Scholiaſt. gr. in plures dialogos prodierunt in *Jo. Ch. Siebenkees* Anecdotis graec. ed. a *J. A. Götz,* Noriberg. 1798. 8. p. 13 ſqq. — *Chardon de la Rochette* dedit notitiam ſcholior. graec. in Platonem, in Magaſin Encyclop. an. VI. vol. IV. p. 453. et an. VII. vol. I. p. 145. — *Scholia in Platonem* ex codd. multarum bibliothecar. primum collegit

Dau.

Dau. Ruhnkenius, Leidae 1800. mai. 8. Horum Scholiorum plurima loca e Codd. Ms. emendat in Epiſtola ad Olaum Wormium Petr. Ol. Bröndſtedt, quae inſerta eſt Bredowii Epiſtolis Pariſienſibus p. 125 ſqq. — *Phil. Guil. van Heusde* Specimen criticum in Platonem. Accedit *Wyttenbachii* epiſt. ad auctorem: item Collationes codd. msst. Platonis cum a Ruhnkenio confectae, tum aliae, Lugduni Bat. 1803. 8. — *Wörterbuch der Platoniſchen Philoſophie von Jo. Jac. Wagner*, Gotting. 1799. 8. — *J. J. Engel Verſuch einer Methode die Vernunftlehre aus den Platoniſchen Dialogen zu entwickeln*, Berol. 1780. 8. — Luxdorphiana e Platone, cum annotatt. *Olai Wormii*, Hauniae 1790. et mutato tantum editionis titulo, 1801. 4. — *Protagoras, der Sophiſt, über Seyn und Nichtſeyn, nach dem Theätet des Plato, ein Beytrag zur Geſchichte der Philoſophie, von C. Nürnberger*, Dortmund. 1798. 8. — Hipparchum *Platonis* et alios quosdam minores dialogos non eſſe genuinos, iudicat *Frid. Aug. Wolf* in Prolegomenis ad Homerum, §. XXXIV. p. CLIV. in nota. Idem ſcripſit libell. *Zu Platon's Phaedon*, Berol. 1811. 4. — Vt multos alios libros ac libellos, a me alibi et ab aliis citatos, in quibus de Platone eiusque libris varia ratione disputatur, h. l. praetermittam.

71. *Chion*, Heracleota, natione Ponticus, diſcipulus Platonis. Sub eius nomine circumferuntur XVII. epiſtolae, ſed aperte ſuppoſititiae. Illae epp. ſeparatim editae ſunt graece a *Jo. Caſelio*, Roſtoch. 1583. 4. (idem ſuam illarum verſionem ſeorſim in lucem emiſit.) At omnes editt. epiſtolarum Graecorum, inter quas leguntur *Chionis* epp. manarunt ex Aldina collectione *Epiſtolarum diuerſorum philoſophorum, oratorum, rhetorum* etc. Romae 1499. 4. vsque ad Coberianam recenſionem et pleniorem edit. inſcriptam: *Chionis*

Epi-

Epiſtolae, graece: ad codd. Mediceos recenſuit, caſtigauit, notas et indicem adiecit Jo. Theoph. Coberus, Dresdae et Lipſ. 1765. 8. Num *Aug. Gottlob Hofmanni* editio promiſſa lucem adſpexerit, comperire non potui. Ille quidem *Prolegomena ad Chionis Epiſtoll. graecar. futuram editionem* conſcripſit, de Chione ipſo et probabili epiſtolarum auctore, philoſopho neoplatonico ſaec. IV. poſt C. n. etc. egit, et euulgauit in *Chr. Dan. Beckii* Commentar. ſociet. philolog. Lipſienſis, vol. III. partic. II. p. 234—273.

72. *Philoxenus,* Cytherius. *Burettus* ad Plutarch. de Muſica, in Comment. acad. Pariſ. Inſcr. vol. XIII. p. 200 ſqq. ponit eius diem natalem in an. ante C. n. 439. mortem vero ante Ch. n. 380. Poëta dithyrambicus et tragicus. Particulam eius poematis, Δεῖπνον, ſeruauit *Athenaeus* XIV. cap. 12. p. 642 et 643. Scripſit quoque *Cyclopem*. Plures autem fuerunt *Philoxeni*.

73. *Iſaeus,* Athenienſis ſiue Chalcidenſis, Athenis quidem dicendi facultatem a Lyſia, quem potiſſimum imitatus eſt, et vero diligentia atque ſublimitate orationis ſuperauit, et ab Iſocrate edoctus, ac Demoſthenis magiſter. Eum adhuc primis annis Philippi regnantis, i. e. Olymp. CV. non modo ſuperſtitem fuiſſe, ſed etiam cauſſis ſcribendis operam dediſſe, *Fr. Aug. Wolf* in prolegom. ad Demoſthenis orat. aduerſus Leptin. p. CIX. duce *W. Joneſio* in notis ad Iſaei orationes, anglice verſas, (cum notis criticis atque hiſtor. Oxon. 1779. mai. 4.) p. 162 ſq. ſtatuit. *Saxius* in Onom. litter. tom. I. p. 65. ſuſpicatur, Iſaeum vixiſſe circ. an. ante C. n. 396. V. C. 356. Ad noſtram aetatem peruenerunt eius decem oratt. ad cauſſas ciuiles de hereditatibus pertinentes, quae editae ſunt cum reliquis oratoribus apud Aldum, Stephanum et Hanouiae: nouiſſime autem gr. ac lat. cum *Taylori* et *Reiskii* notis in huius vol. VII.

orato-

oratorum graecor. ac p. 300 ſqq. inſeruit Reiske *Dionyſii Halic.* iudicium de Iſaeo. — Ab Anglo quodam V. D. ex apographo cod. Medicei alius adhuc ſermo typis primum vulgatus eſt: Ἰσαίου λόγος περὶ τοῦ Μενεκλέους κλήρου, *de Meneclis hereditate*, Londini 1785. mai. 8. *) rec. pluribus locis emendatior, additis paucis notis, in: *Bibliothek der alten Litteratur und Kunſt*, part. III. Gotting. 1788. 8. p. 1 ſqq. eamque, editor iudicat, reliquarum Iſaei, quas habemus, eſſe ſimillimam, eamdem cum ſimplicitate vim et elegantiam.

74. Intra Olymp. XCVII—CV. plures *Comici* et *Tragici*, quorum fragmenta collegerunt Hertelius et Hugo Grotius in Excerptis e Tragicis et Comicis: de quibus plura leges in *Fabricii* B. Gr. vol. II. lib. II. cap. 19. p. 279 ſqq. et cap. 22. p. 405 ſqq.

75. *Eudoxus*, Aeſchinis filius, Cnidius, circ. Olymp. CIII. 1. ante C. n. 366. inclitus geometra, medicus **), et ſiderum ſcrutator, et auctor multorum librorum, qui quidem perierunt, ſed a veteribus laudantur. De illo multi recentiores ſcriptores disputarunt. v. *Fabricii* B. Gr. vol. IV. p. 10 ſqq. vbi plura adſcripſi. — Ibidem p. 14 ſq. plura adnotaui de *Pythea Maſſaliota* ***), aſtronomo et geographo, qui temporibus Alexandri M. aut ſerius inclaruit, quaedam ſcripſiſſe dicitur, et a Strabone in duobus prioribus libris ſaepe citatur: celebris fuit propter iter maritimum, quod fecit extra columnas, circa partes Europae ſeptemtrionales, at multa quoque, quae vidiſſe ſe glo-

*) Conf. Biblioth. critic. vol. III. part. 2. Amſtelod. 1790. p. 133 ſq.

**) In qua arte eius magiſter fuit *Philiſtion*, de quo v. *Fabr.* B. Gr. vol. XIII. p. 566 ſq.

***) Quem eumdem eſſe cum *Pythea* hiſtorico, Eumenis amico, cuius meminit *Suidas* in Λεσχίδης, ſuſpicatur V. D. in *Jen. allg. L. Z.* 1806. nr. 228. p. 595.

gloriatus eſt, finxiſſe aut male retuliſſe, praeſertim de inſula *Thule* eiusque ſitu, arguitur. Ideo fides eius eruditis, iam *Straboni*, vol. II. p. 39. ed. Siebenkeeſ. et *Polybio* lib. XXXIV. 5. p. 631. ed. Schweighäuſer. valde ſuſpecta viſa eſt. *Cluuer.* tamen in Antiq. German. lib. III. c. 20. et *M. Azuni* in comment. in Mém. de l'Academ. de Marſeille de itineribus Pytheae maritimis Pytheae fidem contra Strabonem et alios defendere ſtuduerunt. (Vid. *Allgem. geograph. Ephemerid.* a. 1804. m. Nou. p. 1 ſqq.) — *Bougainville* quoque in Mém. de litterat. — des Inſcr. tom. XVIIII. p. 143 ſqq. fidem Pytheae expedire ſtuduit: at contra eum disputat multusque eſt de Pythea et Thule *Keralio* de veterum ſcientia ſeptemtrionis et Europae in Hiſt. et Mem. de l'Acad. Pariſ. des Inſcr. vol. XXXXV. a. 1793. p. 26 ſqq.

76. *Demoſthenes*, Paeanienſis Atticus, ſecundum rationes Petiti et Corſini, duce potiſſimum Plutarcho, natus Olymp. XCVIII. circiter an. 4. ineunte, aut exeunte tertio anno, ante C. n. 384. ſecundum alios, duce Dionyſio Halicarn., Olymp. XCIX. 4., ſummus orator, lex paene orandi, et in quo faſtigium veluti eloquentiae fuit graecae. Patriae et libertatis amantiſſimus, ac potentiae regum Macedon. maxime infenſus, vi, grauitate ac ſublimitate orationis ciues ad bellum contra Macedones gerendum non mouit, ſed quaſi rapuit. Probe enim, quod facit ad laudem ingenii, artis ac prudentiae, nouit ſtylum accommodare argumento. Fulmine eloquentiae multos quoque populares, in his Aeſchinem, a rege Macedonum corruptos, ideoque Demoſthenis aduerſarios, e patria eiecit. Quare in magna fuit exiſtimatione atque admiratione, et Demagogi, h. e. qui cauſſam populi in concionibus ageret, atque Trierarchae munere cum laude functus eſt. Neque tamen ab omni culpa nimiae auiditatis pecuniae

atque *προδοσίας*, quae eum in exſilium pepulit, immunis fuit, atque maior in arte ciuili, quam bellica. Verum dicendo rempublicam pariter ac ſe denique perdidit, et quoniam propter maiorem Macedonum potentiam, victis Athenienſibus, in patria locum tutum non habuerat, fuga vitam ſeruare ſtuduit et confugit in Neptuni templum in Calauria inſula, ibique Antipatri iuſſu ab Archia inueſtigatus, vt liber moreretur, veneno ſumto, periit an. Olymp. CXIV. 3. ante C. n. 322. aetatis LXII. aut ſec. alios Olymp. CXV. 3. ante C. n. 319. — Sub Demoſthenis nomine exſtant LXI. *orationes*, (in quibus plures nitent venuſtates et virtutes, quam naeui reperiuntur, quarumque lectio ad curatam reipublicae Atticae rerumque graecarum et temporum illorum cognitionem facit,) tum LXV. orationum prooemia, quae tamen non omnia cenſentur genuina, atque ſex epiſtolae. In oratt. Olynthiacas et Philippicas *Ulpianus* quidam commentarios, et *Libanius* argumenta ſcripſerunt. — Aldus Manut. primum edidit *Ulpiani* commentariolos in Olynthiacas Philippicasque Demoſthenis oratt. cum *Harpocrationis* Lexico decem rhetorum, Venet. 1503. fol. Princeps oratt. gr. ed. eſt *Aldina*, Venet. 1504. min. fol. cum Libanii argumentis gr. in oratt. Demoſthen. Illa edit. cum tres annos ſub prelo haeſiſſet, Aldus, antiqua eaque meliora nactus exemplaria, hinc inde foliis exciſis, textuque paſſim reficto correctoque, eodem anno noua ſubſtituiſſe videtur. Quare, diuenditis iam quibusdam prioris editionis exemplaribus, fieri aut credi potuit, vt editiones duplices vnius eiusdemque anni, lectionibus haud parum inter ſe discrepantibus, exiſterent. Sequuta eſt edit. prima *Herwagiana*, gr. hinc inde emendata, cum Vlpiani commentariis, Libanii argumentis, et adnotatt. ex Deſ. Eraſmi, Guil. Budaei aliorumque operibus,

ſtudio

ſtudio Jac. Ruberi collectis. Baſil. 1532. fol. — Correctior ex pluribus codd. opera *Jo. Bernh. Feliciani* facta editio prodiit gr. Venet. 1543. 8. ap. Franc. Bruciolum eiusque fratres, III. tom. — ex qua fluxit ed. Baſil. per Jo. Heruag. (1547. qui annus in fine praefationis declaratus eſt,) 8. graece, cum variis lectt. ſed ſine notis et ſine Vlpiani commentariis, III. tom. — De Demoſthene optime meritus eſt *Hieronym. Wolf,* qui primum edidit Opera Demoſthenis vna cum Vlpiani commentariis, e graeco in latinum ſermonem conuerſa, et in quinque diuiſa partes. Baſil. per Oporin. fol. ſine nota anni. — Gr. et lat. cum translatione, notis et gnomologia *Hier. Wolfii,* item Vlpiani commentarii cum Wolfii verſione, Baſil. ap. Oporin. 1549. fol. — Oratt. ed. ſplendida et accurata, a *Morello* 1558 incepta, et, illo mortuo, demum a *Dionyſio Lambino* abſoluta, Pariſ. 1570. fol. apud Joan. Benenatum: ſunt exemplaria huius edit., eod. anno Pariſ. formulis typographicis deſcripta, et alia, quae paucis locis diſcedunt a Morelliana lectione, in fronte exhibent Lutetiae MDLXX. *apud Mich. Sonnium ſub ſcuto Baſileenſi, via Jacobaea;* alia, quae cum Sonnianis conſpirant, in fronte Lutetiae M.D.LXX. *apud Jacobum Dupuys*, in fine autem: *Lutetiae Pariſior.* Kalendis Febr. M.D.LXX. *Joannes Benenatus abſoluebat.* *) — Altera *Wolfii* graecolat. edit. (quae eſt tertia Heruagiana, in qua Wolf. multa correxit ex II. msstis et de coniectura,) continet Opera *Demoſthenis*, et *Aeſchinis,* atque *Vlpiani* commentarios, Baſil. 1572. mai. fol. II. tom. et bis recuſa eſt; primum Francof. 1604. fol. (quae

*) V. *Philologiſche Biblioth.* tom. I. part. 2. Gotting. 1770. 8. p. 40 ſq. in cenſura voluminis I. Reiskianae edit. Demoſth.

(quae tamen opuſculorum nonnullorum ſedem mutauit, Vlpiani ſcholia cuique orationi ſubiecit, et lectionum a Sylburgio ex libris quibusdam haud ſatis diligenter inſtitutam habet collectionem,) et Geneu. 1607. fol. ſordidis chartis expreſſa. — Francofurtanam edit. hinc inde emendatam renovare, multisque doctis Wolfii ſuisque, etiam Marklandi notis inſtruere coepit, multis nouis adiutus ſubſidiis, nec tamen, morte abſumtus, abſoluit, neque ſatis criticam, multo minus perfectam, quamquam ſplendide excuſam, curauit editionem *Jo. Taylor.* Operis, quod quinque tomis conſtare debuerat, inſcriptio haec eſt: *Δημοσθένους, Αἰσχίνου καὶ Δημάδου τὰ σωζόμενα.* gr. et lat. Primum prelo exiit *tomus tertius*, qui continet orationes, a Wolfio in tertiam claſſem relatas, Cantabrig. 1748. 4. tum *tomus ſecundus*, qui tenet orationes Demoſthenis et Aeſchinis aduerſarias, ibid. 1757. Volumina igitur I. IV. V. quae Vlpiani commentarios aliaque continere debuerant, non prodierunt; eorum tamen collectanea poſt Taylori obitum ab Askew ad *Reiskium* mittebantur. Hic vero vir ſagaciſſimus graeceque doctiſſimus, ad coniectandum tamen textumque de coniectura ſaepe mutandum valde procliuis, nouam plane omnium oratorum graecorum, Iſocrate excepto, recenſionem voluminibus XII. curauit Lipſiae 1770 —1775. 8. Duo prima voll. ſunt inſcripta: *Oratorum Graecorum, quorum princeps eſt Demoſthenes, quae ſuperſunt monumenta ingenii,* e bonis libris a ſe emendata, materia critica, commentariis integris Hieron. Wolfii, Jo. Taylori, Jer. Marklandi et ſuis, indicibus denique inſtructa edidit *Jo. Jac. Reiske, vol. I. partem priorem dimidiam Demoſthenis tenens,* graece, cum praef. critica de editt. et codd. Demoſth. — *vol. II. partem poſteriorem dimidiam Demoſthenis tenens, vna cum ſcholiis graecis e cod. Bauarico*

rico nunc primum editis, aliis ex Auguſtano ſidelius redditis. In vol. VIII. (Lipſ. 1773.) p. 696 ſqq. ſunt *Taylori* prolegomena ad Demoſthenem, ex eius ſchedis relata; in voll. IX. X. et XI. exhibentur *adparatus critici ad Demoſthenem,* tenentes Wolfii, Taylori et Reiskii adnotatt. ad Demoſthen. et varietates lectionis, a Reiskio collectas; in vol. denique XII. vtiliſſimi *indices operum Demoſthenis,* a Reiskio confecti. — A ſplendore et nitore typorum chartaeque potius, quam a diligentia curaque editoris et interna vtilitate a cenſoribus laudatur editio, *Demoſthenis et Aeſchinis quae ſuperſunt,* quam *Athanaſ. Auger,* XXXIX. codd. msst. vſus, curare coepit gr. et lat. cum verſione noua, triplici indice, variantibus lectt. et breuioribus notis, cuius vero, quantum comperi, primum tantummodo volumen prodiit Pariſ. 1790. 4. typis Didot. *) Quaedam oratt. ſaepius ſudarunt ſub prelo: equidem in commemoratione paucarum; et potiſſimum recentiorum edd. acquieſcam. — *Olynthiaca* I. in lat. linguam verſa a *Phil. Melanthone;* hanc ſequitur verſio *Joach. Camerarii,* denique textus ipſe graecus: in calce, Hagenoae MDXXIII. 8. — *Tres Olynth.* a *Jo. Chaeradamo,* gr. Pariſ. 1528. 4. (duae perrarae editt.) — *Olynthiacae tres, gr. et lat. — cum methodo dialectica, rhetorica, grammatica et indice certiſſimo, ad ſcholarum vſum: per Nicol. Gallotum, Catalaunenſem:* in calce: Baſileae per Jo. Oporin. 1560. 8. — *Oratt. Olynthiacae tres et quatuor Philippicae, cum quibusdam aliis eiusdem argumenti, nunc primum adiectis.* — Ar-

 gento-

*) Idem *Auger.* gallice vertit *Demoſthenis* et *Aeſchinis* oratt. additis notis aliisque commentatt. Pariſ. 1777. V. voll. 8. repet. ibid. 1783. aut 1788. VI. voll. m. 8. — et antea Demoſth. atque Aeſch. oratt. de corona, Pariſ. 1768. 8.

gentorati, excud. Theodoſ. Rihelius, ſine nota anni, in 8. Margini hinc inde adſcriptae ſunt ſiue variae lectt. ſiue coniecturae. — *Selectae oratt. gr. de republica ordinanda, de claſſibus, de Rhodiorum libertate, de Megalopolitis, de foedere Alexandreo, Olynth. tres, Philippicae* IV. *) Londini 1672. 12. et 1686. 12. — Eaedem (excepta or. de foedere Alex.) Londin. 1726. 12. gr. et lat. ib. 1746. 8. — *Selectae oratt.* (Philippica I. et tres Olynth.) ad codd. MSS. recenſuit, textum, ſcholiaſten et verſionem plurimis in locis caſtigauit, notis inſuper illuſtrauit *Ricard. Mounteney.* Praefiguntur (Jo. Chapmani) obſeruatt. in commentarios Vlpianeos. Cantabrigiae 1731. 8. — ed. II. emendatior Londini et Etonae 1748. 8. — Etonae 1755. 8. — Londini et Etonae 1764. 8. — 1771. 8. — Londini 1778 et 1785. 8. — *Oratt. Philippicae* omnes. Interpretationem denuo caſtigatam et notas aliquot adiecit *Joſ. Stock.* Dublin. 1774. 8. II. voll. — Prima orat. *Philippica* cum notis germanicis, Magdeburg. 1810. 8. — Oratio *aduerſus Leptinem*, gr. et lat. edidit *Jo. Taylor* (1741.) 4. Sed multo praeſtat editio illius orationis, cum ſcholiis veteribus et commentario perpetuo critico atque exegetico rerum ac verborum eoque doctiſſimo. Accedit *Aelii Ariſtidis* declamatio eiusdem cauſſae. — cura *Frid. Aug. Wolfii,* Halis Sax. 1789. mai. 8. graece. Nova eſt textus graeci, praecipue ſcholiorum recenſio, et praemiſſa ſunt egregia prolegomena. Eamdem orat. in vſum auditorum imprimi curauit *Birg. Thorlacius* Hauniae 1803. 8. — *Oratt. Philippicae* et *Olynthiacae*, gr. et lat. Glasguae 1750.

*) *Philippicam quartam Wolf.* in prolegg. ad ed. ſuam or. adu. Leptinem p. LX. not. cum Valckenario habet ſuſpectam: idem ibid. p. LXXIV. orat. *de ordinanda republ.* ab aliquo declamatore ex aliis Demoſth. oratt. conſutis pannis confectam putat.

1750. 12. — *Oratt. Philippicae,* gr. et lat. Dublin. 1754. 12. II. voll. — eaedem, gr. Glasguae 1762. 12. — *Demoſth. erſte Rede gegen Philippos,* (graece, ex recenſ. *Reisk.* paucis mutatis,) *mit einigen Anmerkungen,* Magdeburg. 1810. 8. — Oratt. duae, vna *Demoſthenis contra Midiam;* altera *Lycurgi* contra Leocratem, gr. et lat. e recenſione et cum notis *Jo. Taylori,* Cantabrig. 1743. 8. — Orat. *in Midiam,* in vſum praelectionum edidit, notis criticis et exegeticis inſtruxit *G. L. Spalding.* Berol. 1794. 8. — *Aeſchinis* (contra Cteſiphontem) et *Demoſthenis* (de corona) *oratt. duae contrariae:* et Jo. Sturmii commentariol. in easdem hecatommeres: cum praefat. *Edonis Hilderici,* D. Altorf. 1581. 8. graece. — Duae illae orationes, aut oratio tantum *de Corona,* (quae eſt ipſa corona orationum Demoſthenicarum,) aliquoties ſeorſum editae ſunt atque illuſtratae, e. g. a *P. Foulkes, J. Freind.* Oxon. 1696. 8. quae correcta, ſequentes vero editt. repetitae vitioſae eſſe dicuntur. — a *Joſ. Stockio,* Dublin. 1769. 8. II. tom. — *Demoſth.* pro corona: *Aeſch.* in Cteſ. gr. e recenſione et cum notis *Ern. Car. Frid. Wunderlich,* Gottingae 1810. 8. — cum *Lyſiae* orat. *funebri* in vſus ſcholar. gr. Gothae 1778. 8. — et v. ad §. 70. — *Demoſthenis* et *Aeſchinis* oratt. de falſa legatione, ab *Henr. Brooke,* gr. lat. Oxon. 1721. 8. Eaedem, itidemque contra Cteſiphontem et de Corona, cum notis varior. a *Jo. Taylor.* Cantabrig. 1769. 8. — Ego edidi orat. *de corona,* gr. et lat. e rec. *Jo. Taylori,* cum eiusdem et Wolfii, Marklandi, Palmerii, J. Jac. Reiskii, meisque animaduerſſ. Altenb. 1769. 8. — Or. *de corona,* gr. et lat. Glasguae 1782. 8. — Oratt. (XII.) de republica ad populum habitae, Latio donatae a *Jo. Vinc. Luccheſino,* cum textu graeco e regione adpoſito, et notis criticis et hiſtoricis. Romae

1712.

1712. 4. — Eaedem cum Wolfiana interpretatione, denuo caſtigata et notis hiſtoricis *J. V. Lucchesinii.* Acc. *Philippi* epiſtola. Edidit *Guil. Allen.* Londini 1755. 8. II. voll. — *Plutarchi* libellus de ſuperſtitione et *Demoſthenis* oratio funebris in laudem Athenienſium, qui fortiter pro patria pugnando caeſi ſunt ad Chaeroneam, gr. et lat. cum integris notis Reiskii et aliorum. Denuo recenſuit, varias lectt. trium codd. msst. et ſuas animaduerſiones adiecit *Chr. Frid. Matthaei,* Moſquae 1778. 12. — Oratio *de pace,* graece. Acced. notae, ſcholia, et *Andreae Dunaei* *) praelectiones: curauit *Chr. Dan. Beckius.* Lipſ. 1799. min. 8. Edit. critica et egregia. — *Epiſtolae* VI. gr. in Aldina epiſt. collectione 1499. 4. — in Opp. Demoſthenis atque Aeſchinis, a Wolfio editis; ac ſeparatim *Demoſth.* et *Aeſchinis* epiſtolae, gr. Pariſ. ap. Chr. Wechel. 1546. 1550. 1552. 4. — Addantur nonnullae verſionum editt. Rariſſimis libris adnumeratur: *Vier zierliche und ſchöne Oratt. oder Reden des alten fürnehmſten Redners Demoſthenes — an ſeine Mitbürger zu Athen gethan. Erſtlich ausz griechiſch. Sprach ins Latein, nachmaln durch — Hieronym. Boner — aus dem Latein ins tütſch. transferiret u. beſchriben.* Auguſt. Vindel. 1543. fol. de quo libro v. *A. Krauſe* in *Intellig. Blatt zur N. Leipz. L. Z.* 1809. nr. 35. p. 565 ſq. — In linguam quoque germanic. conuerterunt et partim illuſtrarunt *Jo. Jac. Reiske* omnes oratt. *Demoſthenis* et *Aeſchinis,* Lemgou. 1764—1769. m. 8. et mutato tantum primo folio, cum nota anni 1772. V. voll. — *A. G. Becker* ſelectas quasdam eorum-

*) *Andreae Dounaei* (Downes) praelectt. in *Philippicam de pace Demoſthenis* primum prodierunt Londin. 1621. 8. isque cuique commentarii particulae addidit et graecam ſectionem et verſionem latinam.

eorumdem orationes, fasc. I. Halis Sax. 1797. mai. 8. — *Jo. Mich. Heinze* tres Olynthiac. oratt. in minor. suis german. scriptis s. libell. Gotting. 1789. 8. — Easdem melius *Frid. Jacobs* in *Wielandi Attisch. Museum*, tom. IV. fasc. 2. pag. 1 sqq. idemque primam *Philippicam* orat. tom. III. fasc. 3. p. 414 sqq. Idem *Frid. Jacobs*, seruato ordine chronologico, bene vertit XIII. oratt. vna cum epistola Philippi ad Athenienses, singulisque oratt. praemisit egregias introductiones, atque eruditas subiunxit obseruatt. et inscripsit libr. *Demosthenes Staatsreden, übersetzt und mit erläuternden Anmerkungen versehen* etc. Lips. 1805. min. 8. Omisit vero quartam Philippicam et orat. de ordinanda republica, quas cum aliis nonnullis VV. DD. suspectas habet: idemque p. 513 sq. dubitat de integritate orationis aduersus Philippi epistolam. — *G. Frid. Seiler* orat. *de corona* et *Lysiae orat. funebrem* in linguam teutonicam transtulit et praemisit vitam ac notationem Demosthenis, Coburgi 1768. 8. — *Anglice* vertit et exposuit *Thom. Leland.* orationes contra Philippum, Londini 1756. 4. correct. ibid. 1770. et 1777. 8. — Oratt. (on occasions of public deliberation,) addita orat. *Dinarchi*, Lond. 1760. 4. rec. ib. 1763. 8. et Londini 1777. 8. — Easdem oratt. *Demosthenis*, cum *Aeschinis* atque *Demosth.* oratt. de corona, Londini 1771. 4. et oratt. *Aeschinis* ac *Demosthenis* de corona, tertium vol. Lond. 1770. 8. et 1777. 8. — Oratt. *Demosthenis* vertit anglice, addiditque notas criticas atque historicas *Phil. Francis*, Lond. vol. I. 1757. vol. II. 1758. 4. rec. ib. 1775. 4. II. voll. — In linguam *italicam* transtulerunt Oratt. *Jo. Baptista Noghera*, Mediolani 1753. 8. — oratt. *Philippicas Felletti*, abbas, Venet. 1715. 8. et 1744. 12. Abbas *Cesarotti* ital. interpretatus est et edidit omnia opp. Demosthenis cum notis eruditis et

Tou-

Tourreilii praefatione hiſtorica atque hiſtoria Athenarum poſt Demoſthenis tempora, Patau. 1775. II. voll. — In Gallo-Francicam linguam conuerterunt *Tourreil* Philippicas cum animaduerſioniſius, à Anvers 1707. 8. et in eius Operibus, Paris 1721. 4. II. voll. — *Pet. Lud. Claud. Gin* oratt. politicas, n. oratt. III. Olynth. Philippicas, et inter has ſecundum temporis ordinem oratt. de pace, Haloneſo, Cherſoneſ. et de epiſtola Philippi. Pariſ. 1791. 8. II. voll. — *Ged. le Cointe* orat. aduerſus Leptinem, Gotting. et Leidae 1756. 8. — *Cl. Fr. X. Millot* oratt. Aeſchinis et Demoſthen. de corona, Lugd. 1764. 12. — Plures verſiones et editiones, aliaque ſcripta, in quibus vita Demoſthenis aut loca orationum illuſtrantur, alibi adtuli. Pauca igitur h. l. memorabo. — Vitae comparatae *Ariſtotelis* et *Demoſthenis*, Olympiadibus ac Praeturis Athenienſium digeſtae ab *Andr. Schotto*, Antwerp. S. J. Auguſtae Vindel. 1603. 4. — D. *Jeniſch äſth.-crit. Parallele der beyden gröſsten Redner des Alterthums, Demoſthenes und Cicero: nebſt vier Muſterreden derſelben aus dem Griech. und Lat.* Berol. 1801. mai. 8. — Oration. *de Haloneſo* Demoſtheni, cui vulgo abiudicatur, vindicat, adiectis ſub finem obſeruatt. maximam partem criticis, — *Beniam. Gotthold Weiske*, Lübben. 1808. min. 4. Abiudicarunt eam Demoſtheni cum Libanio, qui eam Hegeſippo tribuit, et aliis veteribus Hieron. Wolf. Valcken. in diatribe de fragmm. Euripidis p. 253. et Jacobs; e contrario Weiske cum Dionyſio Halicarn. Quinctiliano, Ariſtide et Harpocratione eam adſerit Demoſtheni. Conf. tamen cenſorem in *Jen. A. L. Z.* a. 1808. nr. 143. p. 535 ſq.

77. *Aeſchines*, Athenienſis, aequalis et aduerſarius Demoſthenis; quo quidem excepto, latior eſt et audentior atque excelſior reliquis oratoribus

grae-

graecis. (v. *Quintil.* I. O. libr. XII. 10. §. 23. et X. 1. §. 77.) A Demoſthene oratione de corona habita victus, Rhodum conceſſit in exſilium, ibique ſcholam aperuit; denique Samum transmigravit, vbi LXXV annos natus e vita migrauit. Eius tres, quae ſuperſunt, *oratt.* cum Demoſthenicis ſunt editae: nouiſſime et pleniſſime a *Reiskio* cum eius, Taylori, aliorumque notis et indice II. voll. ſiue in voll. III. et IV. orator. graecor. Additae ſunt vol. tertio p. 649 ſqq. *Aeſchinis epiſtolae;* p. 713 ſqq. ſcholia gr. in Aeſchin. et in vol. quarto p. 1245 ſqq. doctus *Chriſtiani Frid. Matthaei* libellus de Aeſchine oratore, antea Lipſiae 1770. 4. ad disceptandum propoſitus. *Aeſchinis* orat. in Cteſiphontem, Glasguae, typis Foulis, 1779. 12. — et in vſum praelectionum, recenſ. *E. C. F. Wunderlich,* (et ſeparatim et cum *Demoſth.* orat. de Corona,) Götting. 1810. 8. — *Epiſtolae Aeſchinis* ſeparatim ſunt editae Louanii in offic. Rutgeri Reſcii, 1536. 8. — Düſſeldorp. 1568. 8. — vitioſe per *Jo. Caſelium,* Roſtochii, 1578. 8. — pleniſſime cum notis ſuis et variorum et lectionis varietate, et addita vna, quae ſupereſt, *Aeſchinis Socratici* epiſtola, edidit eas *Jo. Sam. Sammet,* Lipſ. 1771. 8.

78. *Aeneas,* Tacticus, ſecundum *Caſaubonum* et *Saxium* in Onom. liter. I. p. 73. vixit circiter Olymp. CIV. 2. ante C. N. 361. V. C. 391. et, iisdem ſuſpicantibus, forte *Stymphalius,* Arcadum imperator, qui circa tempus pugnae ad Mantineam illius gentis res adminiſtrauit. Ex Aeneae commentariis de arte imperatoria ſupereſt *liber tacticus* et *de obſidione toleranda,* editus primum atque explicitus a *Caſaubono* poſt Polybium. Hinc adhaeret reliquis Polybii editionibus. — Ex cod. Mediceo loca quaedam emendauit *Jac. Gronou.* in libello inſcripto: *Jac. J. F. F. Gronouii* ſupplementa lacunarum in *Aenea Tactico,* Dione

Caſſio

Caſſio et Arriano de expedit. Alexandri M. Lugd. Bat. 1675. 8. — *G. H. C. Koeſii* Epiſtola ad Bredowium, e tribus Aeneae Tactici Codd. Pariſ. textum commentarii eius obſidionalis corrigens, in Bredowii Epiſtolis Pariſienſibus p. 110 ſqq. — Commentar. in Aeneae tacticam et Graecorum militiam, in ſermone Gallo-Franc. ſcripſit *Comte de Beauſobre*, Pariſ. 1757. 4. II. voll.

79. *Theopompus*, *Chius*, Iſocratis diſcipulus, vixit Olymp. CV. 3. ante C. n. 356. V. C. 396. Philippi Macedonis, Alexandri et ſucceſſorum aetate: inſignis orator et grauis hiſtoricus, idemque ſuperbus et (vti quidem dicitur a Cornelio Nep. VII, 11, 1. vbi vid. Stauer. in ed. tertia et notam ad nouiſſim. Fiſcheri edit.) maledicentiſſimus, ab aliis tamen laudatur aut excuſatur. Varia ſcripſiſſe fertur; praecipue memorantur *ἱστορικοὶ λόγοι*, *hiſtoriarum* de rebus Graecorum barbarorumque *libri*. Quaedam ſeruata ſunt fragmenta, et nonnulla collecta in Hiſtoria Acad. Pariſ. inſcription. tom. XIV. *Frid. Koch* promiſerat fragmenta illius aliorumque quorundam deperditorum hiſtoricorum edere, egeratque de eius aetate, ſcriptis, genere ſcribendi et fide hiſtorica in progr. de Theopompo Chio hiſtorico, Graecorum quondam celeberrimo, Stettini 1792. 8. dein euulgauit *Prolegomena ad Theopompum Chium*, ibid. 1803. 4. in quibus defendit eum contra dura Polybii aliorumque iudicia, neque tamen negat, in eius opp. reperiri acerbitatis et petulantis audaciae, quae vitia fuiſſent Chiorum propria, veſtigia, oſtenditque, eum fuiſſe a Cornelio Nep. compilatum: conf. tamen cenſuram in *Jen. allg. L. Z.* a. 1804. nr. 50. p. 395 ſqq. Add. *Scheffer.* et *Kühn* ad Ael. V. H. libr. III. cap. 18 init. et *Perizon.* ib. ad fin. capitis p. 242 ſq. et 252. edit. Gronou. *Ruhnken* in hiſtoria crit. orator. gr. p. 87 ſqq. et quae

quae ſcripſi in Introduct. I. p. 429 ſq. *) atque in Supplement.

80. *Lycurgus* Athenienſis, natus circ. Olymp. XCIII. et denatus Olymp. circ. CXIII. Platonis atque Iſocratis diſcipulus: generis nobilitate non minus, quam morum integritate, verborum fide, vitaeque temperantia clarus, in republica ſummos honores praemiaque ampliſſima, etiam poſt mortem, conſequutus eſt. Vt vero in vita, ita quoque in accuſando iureque dicendo atque orationibus fuit admodum ſeuerus; Demoſthenis amicus, et perpetuus Philippi atque Alexandri M. hoſtis. Vnica tantum ſupereſt *oratio contra Leocratem*, edita in Collectionibus oratorum gr. Aldina, Stephaniana, Hanouiana, gr. et lat. et Reiskiana, graece, vol. IV. p. 105 ſqq. cum Taylori praefat. (in qua de Lycurgi aetate, vita moribusque agitur,) eiusque et Reiskii notis. Separatim edita eſt a *Phil. Melanthone*, Witteberg. in offic. Jo. Lufft, 1545. 8. gr. et ſaepius; — a *Jo. Tayloro*, vna cum Demoſth. oratione contra Midiam, notisque, Cantabrig. 1743. 8. — a *Jo. Gottfr. Hauptmanno*, e recenſione Taylori, cum eius aliorumque ſelectis et ipſius Hauptmanni copioſis notis, praemiſſis quibusdam commentatt. de Lycurgi vita et ſcriptis, praeceptis morum, rhetorica eloquutione, attica dialecto, ſtilique Lycurgei cum N. T. ſtilo conſenſione, Lipſ. 1751. 8. iterum, paucis acceſſionibus factis, ibid. 1753. 8. gr. — a *Jo. Henr. Aug. Schulze*, gr. cum notis germanicis, Brunſuici, 1789. 8. et a *B. Thorlacio* in vſum auditorum, Hafniae, 1804. 8.

De *Maracho* ſ. *Malacho*, poeta Syracuſano, tem-

*) Vbi etiam de *Monimo*, Syracuſano, haud ignobili philoſopho Cynico, et florente haud longe ab initio Olymp. 113. pauca tradidi, etiam laudati *Mongitor.* in Bibl. Sicula tom. II. p. 81 ſq.

tempore Ariſtotelis, v. *Mongitor.* in Bibl. Sicula tom. II. p. 30.

81. *Ariſtoteles*, natus eſt Stagiris, vrbe Macedoniae, in ſinus Strymoniaci littore ſita, a. C. n. 384. Olymp. XCIX. 1. et Chalcide, oppido ad Euripum ſito, Olymp. CXIV. 3. ante Chr. nat. 322. aetatis LXIII. vita deceſſit. Parentibus vita functis, a Proxeno quodam Atarnenſi liberaliter educatus litteriſque eruditus eſt. Poſtea venit Athenas et ad philoſophiam animum conuertit, ac Platonis conſuetudine atque inſtitutione per viginti annos vſus eſſe dicitur. Num vero diſcidium inter illos ortum et Ariſtoteles ingratus fuerit, id dubium eſt, et alii adfirmant, alii negant. Platoni quidem mortuo quia Speuſippus in Academia ſucceſſit, ad Hermiam, Atarnenſium in Myſia tyrannum, ſe contulit; quo interemto, profugit Mitylenen. Inde a Philippo rege humaniſſime excitus ad formandum Alexandri adoleſcentis ingenium moresque ſingendos, in Macedoniam abiit, atque tum patri tum filio adeo probauit operam, vt ab vtroque ſummis honoribus muneribusque adficeretur. Alexandro autem expeditionem moliente Aſiaticam, Athenas commigrauit, et in *Lyceo*, gymnaſio in ſuburbio et loco arboribus conſito, per tredecim annos frequenti auditorio ſui fecit copiam, et ex eius ſchola permulti, in his poſtea clariſſimi homines prodierunt, eiusque ſectatores vocati ſunt *Peripatetici*, de cuius quidem nominis origine VV. DD. non conſentiunt: ingentem vero *Peripateticorum* numerum coëgit *Fabric.* B. Gr. III. p. 458 ſqq. Tradidiſſe autem horis matutinis dicitur paucis iisque familiariſſimis diſciplinas *acroamaticas*, h. e. philoſophiam ſubtiliorem et remotiorem, dialecticam et naturae contemplationem; tempore autem veſpertino, coram omnibus, quotquot adeſſe vellent, *exotericas*, h. e. minus graues et leuiores. Hinc diſcrimen

crimen librorum Ariſtot. *acroamaticorum* et *exotericorum* ortum eſt *). Alexandro e viuis excedente, Ariſtoteles ad odium inuidorum effugiendum, praecipue quum animaduerteret, inimicos conſpiraſſe, vt ipſum impietatis nouaeque religionis accuſarent, Chalcidem, oppidum ad Euripum ſitum, Olymp. CXIV. 2. clam ſeceſſit, ibique ſequenti anno diem obiit ſupremum. Summus acutiſſimusque fuit philoſophus, ſolers naturae perſcrutator, veri nouique inprimis ſtudioſus, qui multa primus vel inuenit, vel in artis formam redegit, at propter ſpinoſum, breue maximeque conciſum ſcribendi genus, aliasque cauſſas ſaepe obſcurus difficilisque intellectu. Vt a multis nimis eſt laudatus, ita ab aliis nimis culpatus, atque vel plagiariis adnumeratus, vel atheismi **) eſt accuſatus. Eius tamen philoſophia, quae varias ſubiit mutationes, atque a Platonica et Stoica philoſophia interdum diuque quaſi demerſa, ſaltem obſcurata fuit, pluribus ſaeculis, praeſertim a ſaeculo VI. poſt Chr. n. ſumma floruit auctoritate; nec hodie deſunt eius vel admiratores vel vituperatores. Sed de virtutibus vitiisque Ariſtotelis huiusque philoſophiae (vitia autem haud raro plus iuſto exaggerata fuiſſe, et plures in eo nituiſſe ingenii animique virtutes, haud facile negabit aequus atque rerum intelligens iudex,) et controuerſiis inde enatis, librisque Ariſtotelicis Bru-

*) Accurate copioſeque de iis egit *Jo. Gottlieb Buhle* in disputat. de diſtributione librorum Ariſtotelis in exotericos et acroamaticos, eiusque rationibus et cauſſis, Gottingae 1786. 8. et in primo editionis, ab illo curatae, vol. p. 107 ſqq.

**) Conf. *Jo. Franciſci Buddei Lehrſätze v. der Atheiſterey u. dem Aberglauben*, ed. II. Jenae 1723. 8. p. 35 ſqq. vbi plures citantur variorum ſententiae; *Jo. Ge. Walch* exercitat. de atheiſmo Ariſtotelis, in Parergis academic. Lipſ. 1721. 8. p. 197 ſqq. — *Jo. Seuerin. Vater* disp. Vindiciae theologiae Ariſtot. Halis, 1795. 8.

Bruckerus aliique hiſtoriae philoſophiae conditores, et alii VV. DD. abunde disputarunt; conf. *Buhle* ad vol. I. ab initio, vbi et vett. Gr. notitias de eo repetiit atque illuſtrauit, et p. 80. ſqq. Ariſtotelis vitam compoſuit atque per annos digesſit, ac p. 153 ſqq. confecit elenchum codd. et editionum librorum Ariſtotelis, atque enumerauit interpretes graecos, arabicos atque latinos. Ariſtoteles vero multa immenſae eruditionis acutique iudicii monumenta reliquit, in quasdam claſſes diuiſa. Numerantur autem libri 1) logici, 2) rhetorici, 3) poetici, 4) phyſici, 5) phyſiognomicon, 6) problemata, 7) metaphyſici, 8) mathematici, 9) ethici; quibus accenſentur carmen ſiue paean in Hermiam, epiſtolae ac teſtamentum. Quaedam ſcripta periiſſe *), aut Ariſtoteli falſo adſcripta dicuntur. Ariſtotelica autem philoſophia quum per multa ſaecula vnice fere dominata eſſet, haud mirum videtur, numerum et editorum et interpretum eſſe haud exiguum. Ego vero h. l. primum Operum omnium, dein ſingulorum librorum potiores editiones tantum nominare poſſum, omiſſis editionibus, vt plurimum raris quidem, e verſione latina ab a. 1473—1495, partim facta ex arabico Averhois, partim e graeco, cura inprimis Theodori Gazae, Theſſalonicenſis, Joan. Argyropuli et Leonardi Aretini, atque lat. verſionibus, quae ſequentibus ſaeculis prodierunt. Editio opp. Ariſtot. cum aliis opp. prin-

---

*) Neque vero tot periiſſe libros, neque tot ab Ariſtotele eſſe ſcriptos, quot multi tradiderunt, docet vberius, multaque de Ariſtotele disputat *Buhle* in recitatione de libris Ariſtotel. qui vulgo in deperditis numerantur etc.: cuius ſumma legitur in ephem. litt. Gotting. 1800. no. 207. p. 2057 ſqq. Idem V. D. in: *Biblioth. der alten Litter. und Kunſt*, part. 4. probare ſtuduit, partes tantum quasdam Metaphyſicae Ariſt. eſſe genuinas, et ibid. partic. 10. de ordine librorum Ariſtotelicor. disputat.

princeps gr. *Aldina*, 1495. 1497. 1498. in fol. min. V. voll. desunt tamen libri de arte dicendi et de arte poëtica: de hac rarissima editione praeter Buhlium l. c. p. 210 sqq. consules *Dau. Clement* Bibliotheque curieuse, histor. et critique tom. II. p. 91 sqq. vbi a pag. 85. plures editt. librorum Aristotelicorum rariores recensentur, atque *Hamberger* in *Zuverläßigen Nachrichten* etc. vol. I. p. 267 sqq. — Plenior, additis duobus illis libellis, quibus caret princeps edit., et castigatior edit. per *Desid. Erasmum Roterodamum*, qui socium habuit Simon. Grynaeum, graece, *Basil.* ap. Jo. Bebelium, 1531. II. voll. fol. — repetita, gr. ibid. 1539. II. voll. fol. — Noua recensio et editio, quae pluribus dotibus se distinguit a prioribus, *Basileae* per Jo. Bebelium et Mich. Isingrinium, gr. cum praef. Erasmi, 1550. II. voll. fol. — Critica est editio, cui liber *de sensibus* primum accessit, minor *Aldina* in 8., cum Theophrasti historia plantarum aliisque opusculis, studio *Jo. Baptist. Camotii*, cum praef. Frid. Turisani, collatis libris et msstis et editis, aliorumque commentationibus, VI. voll. Prodierunt in lucem 1551—1553. — Emendatior tamen et locupletior est Opp. Aristotel. et nonnullorum aliorum ed. *Friderici Sylburgii*, gr. cum varr. lectt. notisque, Francof. 1587. 4. gr. XI. tomi, qui tamen non vno eodemque anno sunt excusi, et singuli peculiares habent inscriptiones, atque iam 1577. Wechel. typis suis meliores tantum edd. dedit recusas. — A lectione Sylburgiana parum discessit, quaedam tamen meliora reddidit, et ex ingenio textum aliquoties emendauit, adscriptis ad oram libri et interpretum veterum recentiorumque et aliorum virorum DD. emendationibus, gr. cum latinis interpretationibus partim recentiorum, partim veterum interpretum, *Isaac. Casaubonus*, Lugduni ap. Guil. Laemar. 1590. fol. II. voll. Haec

edit.

edit. aliquoties eſt repetita gr. et lat. etiam per *Jul. Pacium*, Geneuae 1597. 8. II. voll. ap. Guil. Laemar. et ibid. 1607. 8. II. voll. ap. Sam. Criſpinum *), atque, vt plurimum quidem, a *Guil. du Val*, gr. et lat. cum variis acceſſionibus notisque, Lutet. Pariſ. 1619 et 1629. fol. II. voll. — tum cum noua propaedia ad philoſophiam aliisque nonnullis, ab eodem Duuallio additis, ibid. maioribus typis, 1639 et 1654. fol. IV. voll. — Nouiſſimam optimamque edit. Opp. Ariſtot. *Jo. Gottlieb Buhle* primum indixit in commentat. quadam, Gottingae 1790. 4. tum parare coepit, et inſcripſit: *Ariſtotelis Opp. omnia*, graece, ad optimorum exemplarium fidem recenſuit, annotationem criticam, librorum argumenta, et nouam verſionem lat. adiecit *J. Theoph. Buhle*, Biponti ex typographia ſocietatis, a. 1791—1794. in 8. quatuor volumina: tum vol. V. Argentor. a. VIII. reip. Primum vol. ornant varia praemiſſa, quae ad hiſtoriam Ariſtotelis, eius opp. codd. msst. edd. et interpretes pertinent, et in praef. ad reliquos tom. iudicat de opuſculis et editionibus. Ordinem vero operum mutauit meliusque accommodauit connexioni doctrinarum. Conf. longam cenſuram in *Jen. allg. L. Z.* a. 1797. nr. 233—235. et de vol. V. ibid. a. 1805. nr. 222—225. vbi multa loca *artis poeticae* aliter emendantur aut explicantur. — Venio igitur ad ſingulorum librorum editiones, potiſſimum graecas, ſeparatim factas. — In Ariſtotelis Κατηγορίας e Graecis plures ſunt commentati, Porphyrius, Ammonius, Hermeae filius, Simplicius, Mich. Pſellus, Dexippus, Jo. Philoponus. E latinis interpretationibus exſtant *Seuerini Boethii* lib. IV. De *Perionii* libris, huc pertinentibus, meritisque egi in Introd. I. p. 438 ſq. et ad Fabri-

*) Conf. Kapp in praef. ad edit. lib. de mundo, p. XII ſq. de duplici edit.

Fabricii B. Gr. III. p. 330 ſq. Add. *Guil. Traugott Krug* proluſionem: Obſeruationum criticarum et exegeticarum in Ariſtotelis librum *de Categoriis:* partic. I. de libri ſinceritate. Lipſ. 1809. 4. Krug oſtendit, in vltima libri parte integram Hypotheoriam eſſe ſpuriam; in Protheoria ſupereſſe tantum fragmentum magnum Ariſtotel. libri de Categoriis; reliqua in illa eſſe haud ſincera. — *Porphyrii* introductio. *Ariſtotelis* Praedicamenta, Periherminias, priora reſolutoria, poſteriora reſolutoria, Elenchi, gr. Florent. per haer. Ph. Juntae, 1521. 8. — *Ariſt. Organon* et *Porphyrii* Iſagoge, gr. Louanii 1523. 4. — *Organum,* gr. Venet. 1536. 8. — *Ariſtot. Praedicamentorum liber,* gr. permultis priſtino nitori reſtitutis e vetuſtis codd. et interpretibus graecis, per *Jo. Oliuar. Valentinum,* Pariſ. ex offic. Chriſti. Wechel. 1538. 4. Idem ibidem, a. 1537. 4. edidit et caſtigauit *Porphyrii Iſagogen,* gr. — *Ariſtot. Categoriae,* gr. cum graecis *Simplicii* in eosd. commentariis et latinis *Juſti Velſii* ſcholiis, Baſil. ap. Mich. Iſingrin. 1551. fol. — Aliis miſſis, laudanda venit editio: *Ariſtotelis — Organum,* h. e. libri omnes ad logicam pertinentes, gr. et lat. *Jul. Pacio* interprete, cum argumentis et tabulis ſynopticis, Morgiis, 1584. 4. Poſtea nouis ſubſidiis inſtructus iterum ad recognoſcendum atque emendandum contextum gr. acceſſit, ediditque: *Organum,* gr. et latine, *Jul. Pacio a Beriga* interprete etc. Francof. ap. her. Andr. Wechel. 1592. 8. — repetita eſt, quamquam in fronte auctior: *Organum,* gr. et lat. *Jul. Pacius a Beriga* recenſuit, atque ex libris tum msstis tum editis emendauit: e graeca in lat. linguam conuertit: tractatuum, capitum, et particularum diſtinctionibus ac perpetuis notis illuſtrauit. Francof. 1598. 8. et ſaepius deinceps repetita eſt haec editio. — Editio tertia, emendatior auctiorque,

 acce-

accedente eiusd. *Pacii* commentario analytico in vniuersum Organon etc. Geneu. 1605. 4. Habemus quoque epitomen Organi Aristotelici a nonnullis graece confectam editamque, gr. et lat. et doctum opus esse dicitur: Εἰσαγωγὴ λογικὴ ἤτοι προδιοίκησις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν μέθοδον τοῦ Ἀριστοτέλους, συντεθεῖσα μὲν παρὰ — Γεωργίου Σουγδούρη: — τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Καρατζᾶ, τοῦ ἐκ τῆς Λευκοσίας τῆς Κύπρου. Ἐν Βιέννῃ 1792. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βαουμαϋστέρου. in 8. — *Aristot. Problemata et Metaphysica,* gr. Basil. 1531. fol. — *Problemata,* gr. et lat. ex versione *Lud. Septalii,* cum eiusd. commentariis, Lugd. 1632. fol. — *De naturali auscultatione,* cum paraphrasi *Themistii*, gr. excud. Christi. Wechel. Paris. 1532. 4. — *Aristotelis* (ἐκ τοῦ περὶ ἀκουστῶν,) *et Theophrasti scripta quaedam, quae vel numquam antea, vel minus emendata, quam nunc, edita fuerunt, graece, cum Henr. Stephani ad calcem annotatt.* ex offic. H. Stephani, Paris. 1557. 8. — *Physicae auscultationis, siue doctrinae naturalis libri VIII.* gr. et lat. cum commentariis analyticis, auct. *Jul. Pacio a Beriga.* Francof. ap. her. Wechel. 1596. 8. Hanou. 1608 et 1629. 8. — Idem *Pacius* cum commentario edidit *Aristot. de anima libr. III.* *) gr. et lat. Francof. 1596. 8. rec. Hanou. 1611. 8. et Francof. 1621. 8. — *Historia animalium,* gr. et lat. cum versione et commentariis *Jul. Caes. Scali-*

*) *Aristoteles über die Seele. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Mich. Wenzl Voigt*, Francof. et Lips. 1794. 8. — Memorandum est *Collegium psychologicum*, in quo maxime controuersae quaestiones circa libros III. *Aristotelis de anima* proponuntur, ventilantur, explicantur, adornatum — a M. *Jo. Conr. Dannhawero*, Altorph. 1627. 4. Constat VII. dissertationibus, quas enumerat *Kieshaber* in *Allg. litt. Anzeiger*, Lips. a. 1801. nr. 89. m. Jun. p. 852 sqq.

Scaligeri atque animaduerff. *Phil. Mauſſaci,* Toloſae 1619. fol. — graece, cum verſione gallica, variis lectt. notisque per *A. G. Camum,* Pariſ. 1783. II. voll. 4. — Optima et doctiſſima editio eſt: *Ariſtotelis de animalibus hiſtoriae libri X.* gr. et lat. Textum gr. ad fidem librorum ſcriptorum recenſuit, *Jul. Caeſ. Scaligeri* verſionem diligenter recognouit, commentarium ampliſſimum indicesque locupletiſſimos adiecit *Jo. Gottlob Schneider,* Lipſ. 1811. IV. voll. Sunt quidem nonniſi nouem libri genuini, (quorum capita Schneider aliter, ac vulgo fit, diuiſit;) decimus enim, qui vulgo additur, liber, ſiue potius libri fragmentum, et a conſilio philoſophi et ab ingenio eius et oratione abhorret, vnde etiam Camus nuper excluſit: ſed quoniam tamen iam a remotiſſima inde antiquitate in ſocietate reliquorum librorum fuit, Schneider. paſſus eſt in hoc antiquo conſortio manere et poſtremum locum occupare. *) — *Ariſtot.* commentationum *de natura* libri VIII. *de coelo* IV. *de ortu et interitu* II. *Meteorologiκῶν* IV. *de anima* III. et *parua Naturalia;* graece cum variis lectt. ap. Guil. Morel. Pariſ. 1561. 4. et ſaepius. — *De coelo, ortu et interitu, meteorologica, de mundo, parua Naturalia,* gr. et lat. per *Jul. Pacium,* Francof. 1601. 8. — Lib. *de mundo* ſiue epiſtola de ... erſo ad Ariſtotelem, quem librum alii ... *daei* Ariſtoteli, alii autem abiudicant, aliqu...is: acc. ...im editus eſt: ex. gr. graece, cum ... Baſil. 1533. ...erſione lat. et *Simon. Grynaei* ... contextu, ſed ...hilonis et Cleomedis libri, gr. ... potius foedata. — ... Eſt repetitio ed. Eraſmic... graece, ...itiis typograph. aucta a...

---

*) Plura de ...tis ...praeclara editione leges in Actis Seminarii regii et ... philolog. Lipſienſis, curante *Chriſtian.* ...an. Beckio ... Vol. I. p. 452 ſqq.

graece, cum interpret. latina et L. Apuleii et Guil. Budaei, cum scholiis et castigatt. *Bonauenturae Vulcanii.* Acc. seorsim *Georgii Cyprii* encomium maris, gr. et *Pauli Silentiarii Iambica.* Lugd. B. ex offic. Plantin. ap. Franc. Rapheling. 1591. 8. — Liber *de mundo,* gr. et lat. Glasguae 1745. 12. — a *Batteux* cum verſ. gallica et obſeruatt. vna cum Ocello Lucano ac Timaeo Locr. Pariſ. 1768. 8. — Nouiſſima, eaque critica bonaque editio eſt *Jo. Chriſti. Kappii,* gr. cum notis et doctis quatuor excurſibus, Altenb. 1792. m. 8. — Germanice vertit ſec. recenſionem Batteuſii, et adnotatt. ſubiunxit *J. G. Schulteſs* cum inſcriptione: *Ariſtoteles Brief an Alexander den Groſsen über die Welt* etc. Tiguri 1782. 8. — *Liber de mirabilibus auſcultationibus* *) explicatus a *Jo. Beckmann,* cum animaduerſſ. Steph., Sylburgii, Iſ. Caſaub., Niclaſii et Heynii etc. Gottingae 1786. 4.**) — Libri V. *de animalium generatione,* cum *Philoponi* commentariis, gr. Venet. 1526. fol. repet. Lugd. 1560. 12. et 1570. 12. — *Metaphyſica* cum commentariis *Thomae Aquinatis,* Venet. 1502. fol. — *Phyſica* et *Metaphyſica* cum commentar. et dialogo *Jac. Fabri* per Henr. Stephan.

*) Conf. *Sallier* in Hiſtor. acad. Par. Inſcript. tom. VII. 73. et IX. p. 57. *Cami* comment. in librum de mirabilo auſcultatt. in Mem. de l'Inſtitut national des Sciences et auctor l'an IV. de la Republique: Litterature et B. A. fuiſſe eiuſ. an. VII. 4. p. 195—271. Agit is de codd. de comparatione quidem Ariſtotelem fuiſſe iudicat, ſed tantum cap. 52. eiusque nea, quae poſtea elaboraſſet, probat ex Periculo crit. in A. orum locorum; docte etiam disputat de ex loco Nicandri quodam corrupto. E contrario *Schneider* in μασ. ἀκουσμάτ. recentiorem iam Conſtantini Cephalae p. 152 probatum, auctorem τῶν θαυ

**) Idem Beckm. editioni Nicandro. riar. mirabil. collect. (Lipſ. 1791. Antigoni Caryſtii hiſto emendatt. atque adnotatt. ad Ariſtotelis p. 231 ſqq. adieci auſcultatt. de mirabilibu

phan. Parif. 1504. 4. — *Problemata* et *Metaphyſica*, gr. Baſil. 1531. fol. — *Metaphyſica* in linguam anglicam conuerſa a *Th. Taylor*, cum adnotatt. aliisque acceſſionibus. Lond. 1801. 4. — *Metaphyſik, I. Buch, überſetzt von Ge. Guſtav Fülleborn*, in eius *Beyträgen zur Geſchichte der Philoſophie*, part. II. *Züllichau* 1792. 8. — emendat. in ed. II. ib. 1796. et conf. eius praefat. — In eiusd. operis parte III. ibid. 1793. exſtat *Ariſtot. natürliche Theologie, überſetzt.* — ibid. part. V. 1795. p. 204 ſqq. *Ge. Guſt. Fülleborn Beytrag zur Unterſuchung über die Metaphyſik des Ariſtoteles.* Contra *Buhlium* in *Bibliothek der alten Litterat. und Kunſt*, part. IV. Gottingae 1788. 8. libros I—V. XI. et XII. Metaphyſ. Ariſtot. ſecundum ordinem in vett. editt. vel omnino ſpurios eſſe, vel ad Ariſtot. Metaphyſicam non pertinere exiſtimantem, philoſopho ita vindicare ſtuduit, vt librum quidem II. fragmentum commentarii in librum primum, ceteros vero artiſſime cohaerere, oſtenderet *): ſed diſſentit cenſor in ephem. litter. Gotting. a. 1797. nr. 41. p. 405 ſqq. De libro *de Xenophane, Zenone, Gorgia*, Ariſtoteli vulgo tributo, vide ad *Fabric.* B. Gr. vol. II. p. 618 ſq. et III. p. 247 ſqq. *Ge. Guſt. Fülleborn* diſp. praeſide *Frid. Aug. Wolfio* ventilatam, et inſcriptam: *Liber de Xenophane, Zenone, Gorgia, Ariſtoteli vulgo tributus*, paſſim illuſtratur. Halae Sax. 1789. 8. et in: *Beyträge zur Geſchichte der Philoſophie, Züllichau u. Freiſtadt* 1791. 8. part. 1. nr. 3. — *G. L. Spalding* diſp. Vindiciae philoſophorum Megaricorum tentantur; ſubiicitur *commentarius in priorem partem libelli de Xenoph. Zen.*

*) Iam *Jac. Guil. Feuerlin* in diſput. de authentia et inſcriptione librorum Ariſtot. metaphyſicor. Altdorf. 1720. 4. contra alios vindicat illos Ariſtoteli.

Zen. et Gorgia, Halae 1792. 8. dein cum inſcriptione in fronte libelli: Commentarius in primam partem libelli de Xenoph. Zen. et Gorgia, praemiſſis vindiciis philoſoph. Megaricorum, Berol. 1793. 8. — *Chriſti. Dan. Beckii* progr. varietas lect. libellorum Ariſtotelicorum, e cod. Lipſienſi diligenter [immo vero diligentius, quam in Fabr. B. Gr. III. p. 248 ſqq. factum erat,] enotata. Lipſ. 1793. 4. — De *Phyſiognomonia liber*, niſi omnino ſuppoſititius, ſaltem magnam partem mutilatus et ſuſpectus, exſtat in collectione: *Scriptores phyſiognomoniae veteres ex recenſione Camilli Peruſci et Frid. Sylburgii*, gr. et lat. recenſuit — addidit animaduerſſ. *Sylburgii* — ſuasque adſperſit notas *Jo. Ge. Frid. Franzius*, Altenburg. 1780. 8. — *De plantis libri* II. ſunt ſpurii, certe mirifice interpolati; *de coloribus liber*, eruditus, a Mercuriali et Portio tribuitur Theophraſto. — *Mechanica*, gr. et lat. cum commentar. *Henr. Monantholii*, Pariſ. 1599. 4. et Lugd. ex bibliopolio Commel. 1600. 4. — Ἀριστοτέλους Μηχανικὰ Προβλήματα. Ariſtotelis Quaeſtiones Mechanicae. Recenſuit et illuſtrauit *Joa. Petr. van Cappelle*. Amſtelod. 1812. mai. 8. c. tabb. aenn. 4. — *Ethicorum* ad Nicomachum *libri* X. de quibus, horumque interpretibus veteribus *) aeque ac recentioribus atque multis editt. alibi plura ſcripſi. Inprimis meruit de illis libris *Petrus*

*) Exſtant 1) *Paraphraſis graeca*, ſine nomine auctoris primum edita a *Dan. Heinſio*, Lugd. Bat. 1607. 4. dein ſub nomine *Andronici Rhodii* cum verſione *Heinſii* 1617. 8. rec. Cantabrig. 1679. 8. 2) *Euſtratii et aliorum Peripateticorum commentaria in libros X. Ariſtot. de moribus*, quae *vna cum textu ſuis in locis adiecto* ſunt edita Venetiis ab haered. Aldi Manutii et Andreae Aſulani ſoceri, 1536. fol. gr. latine autem ex interpretatione *Jo. Bernardi Feliciani*, (qui alio et a Manutii libro diuerſo codice vſus a graeco edito multum diſſidet,) Venet. 1541. 1589. fol. Pariſ. 1543. et cura *Sam. Rachelii*, Helmſtad. 1662. 4.

Petrus Victorius; e cuius recenſione aliquoties prodierunt illi, *Florent.* apud Bern. Juntam, gr. et lat. 1547. 4. — *Pariſ.* cum varr. lectt. codd. tum Victorianorum, tum aliorum, ap. Adr. Turnebum, gr. 1554. et ibid. gr. ac lat. 1555. fol. et alibi repetita eſt haec edit. cum Victorii praefatione. — *Pariſ.* gr. cum P. Victorii et Guil. Morelli varr. lectt. apud Guil. Morell. 1560. 4. — gr. et lat. Florent. ap. Juntam 1560. 4. Francof. ex off. Andr. Wecheli, gr. 1567. 4. et 1584. 4. — Idem Victorius anno aetatis 85. ſcripſit *Commentarios in X. libros Ariſtot. de moribus: poſitis ante ſingulas declarationes graecis verbis auctoris, iisdemque ad verbum lat. expreſſis.* Florent. ex offic. Junctarum 1584. fol. — Paucarum aliarum editt. memoriam addam. Argentorati per Vuendelin. Rihel. cum praef. Jo. Sturmii, gr. 1540. 8. et ibid. gr. cum varr. lectt. in fine adiectis, exc. Joſias Rihel. 1563. 8. — cum verſione lat. et adnotatt. Lambini nouisque Zuinggeri ſcholiis, ſtudio *Theod. Zuinggeri*; adiecta ſunt fragmm. quaedam *Pythagoreorum* vetuſtiſſ. ex emendatione et verſione *Gul. Canteri*, Baſil. 1566. 4. — cum interpretat. lat. Dionyſii Lambini et notis criticis; opera *Matthiae Bergii*, Francof. 1591. 8. — ed. altera emendatior et auctior, curante *Conr. Rittershuſio*, gr. et lat. ibid. 1596. 8. Hanou. 1611. 8. — et gr. cum Dion. Lambini verſ. lat. a Matthia Bergio interpolata; accedentibus locis parallelis etc. textuque emendato ſecundum ed. Flor. Victorii et Sylburgianam, et cum ſyllabo varr. lection. et notarum ex notis Victorii ac Sylburgii, cura *Sam. Rachelii*, cuius etiam praemiſſa eſt in vniuerſam Ariſtotelis philoſophiam introductio, Helmſtadii 1660. 4. — gr. et lat. ex noua recenſione, curante cum notis *Guil. Wilkinſon.* Oxon. 1716. mai. 8. — *Die Ethik des Ariſtoteles überſetzt und erläutert*

von

von Chriſtian Garve. Erſter Band, enthaltend die zwey erſten Bücher der Ethik. Breslau. 1798. 8. Introductio ad illam verſionem de diverſis Ethices principiis a tempore Ariſtotelis vsque ad noſtram aetatem etiam eod. anno ſeparatim typis repetita eſt. — Decem Ethices libros germanice vertit et illuſtrauit *D. Jeniſch*, Dantiſci 1791. 8. at conf. *J. Frider. Gottlob Delbrück* in *Berlin. Monatsſchr.* 1791. part. XI. p. 459 ſqq. — Idem *Delbrück* disp. praeſide *Frid. Aug. Wolf.* defendit inſcriptam: *Ariſtotelis* Ethicorum Nicomacheorum adumbratio, accommodate ad noſtrae philoſophiae rationem facta, Halae 1790. 8. — *De virtutibus et vitiis* libellus ſ. fragmentum, a Stobaeo ſeruatum, quod tamen alii abnegant Ariſtoteli, et *Eduard Fawconer* in ſua illius libelli cum *Gemiſti Plethon.* de virtutibus lib. cum notis edit. Oxon. 1752. 8. illum refert ad Andronicum Peripateticum. — *Politicorum* ſ. *de Republica* libri VIII. graece, interprete et enarratore *Geneſio Sepulueda*, Cordubenſi, Pariſ. 1548. 4. ap. Vaſcoſan. — repet. Colon. Agrippinae, 1601. 4. adiectis *Kyriaci Strozae* de Republica libris duobus, n. IX. et X, gr. conſcriptis, et ab eodem Stroza latinitate donatis: iterum repetita ed. fuit Matriti, gr. et lat. ap. Joach. Ibarram, 1775. fol. — graece ex Victorii recognitione, Florent. 1552. Pariſ. 1556. 4. Accedunt *Kyriaci Strozae* de republica libri II. octo Ariſtotelis eadem de re additi, gr. lat. Florent. apud Junt. 1562 et 1563. 4. — cum commentariis operoſis *Petri Victorii*, gr. lat. Florent. apud Juntas 1576. fol. — graece, ex caſtigatt. Petri Victorii emendatiores, Francof. ex typogr. Andr. Wecheli, 1577. 4. — gr. cum Dion. Lambini et P. Victorii interpretationibus, ab vtraque parte textus graeci poſitis, *Theod. Zuingerus* edidit, argumenta, tabulas ſcholiaque et Victorii commentarios ſingu-

ſingulis addidit capp. atque ſubiecit Pythagoreorum fragmm. politica, a Jo. Spondano conuerſa et emendata, Baſil. 1582. fol. — gr. et lat. a *Petro Ramo* latina facta et illuſtrata, Francof. typis Wechelianis, 1601. 8. — graece et lat. cum perpetua *Dan. Heinſii* in omnes libros paraphraſi, Lugduni Bat. ex offic. Elzeuir. 1621. 8. — rec. curante *Seu. Chriſt. Olpio*, gr. et lat. Jenae 1660. 4. — graec. et cum duplici verſione Riccobini ac Maioragii, textu in 332 particulas diſſecto, et cum ampliſſ. commentariis *Pauli Benii Eugubini*, Venet. cIↄIↄxxiv. ſed vitioſe pro a. cIↄIↄcxxiv. fol. et eiusdem *Oratoriae diſputt.* in quibus maxime Ariſt. praecepta explanantur, ibid. 1625. fol. — graece, *Oberto Giſanio* interprete, cum prooemio *Hermanni Conringii*, Helmſtad. 1637. 12. At idem *Conring.* iterum edidit textum gr. ex recenſione Sylburgii, cum P. Victorii verſione lat. ſua introductione et emendationum libello, Helmſtad. 1656. 4. — Ex Politicis particulam περὶ τῆς πόλεως μακαρίας (n. libri ſeptimi capita poſtrema ac XII. et librum octauum integrum,) edidit cum adnotatione critica *Frid. Wolfg. Reiz*, Lipſ. 1776. 8. — Optima edit. eſt et inſcripta: *Ariſtotelis Politicor. libri octo ſuperſtites.* Graeca recenſuit, emendauit, illuſtrauit, interpretationem latin. addidit *Jo. Gottlob Schneider*, Francof. ad Viadrum 1809. m. 8. II. voll. Secundo volumini praemiſſa eſt plena notitia editionum, verſionum et commentariorum, ad Ariſtotelis Politica ſcriptorum, per annos deſcripta. Praef. in qua multa erudite copioſeque pertractantur, eſt omnino lectu digna. Conf. cenſorem in *Beckii* Actis Seminarii regii etc. Lipſienſ. vol. I. p. 449 ſqq. — Ethicam et Polit. in ſermonem *anglicum* transtulit et illuſtrauit *Gillies*, Lond. 1797. II. voll. 4., et *William Ellis*, Lond. 1776. 4. iterum 1778. 4. — in ſermonem *germanicum Polit.* et *fragmen-*

gmentum Oeconomiae, cum notis et analysi textus, *J. G. Schlosser*, Lubec. et Lips. 1798. II. voll. 8. atque *Politic. Christ. Garve*, post eius mortem edita et notis instructa a *Ge. Gust. Fülleborn*, Breslau. 1799—1802. II. voll. 8. conuerterunt. — in linguam *gallicam* cum notis historicis et criticis *Champagne*, Paris. 1797. II. voll. 8. — et *Car. Millin*, Paris. 1803. III. tom. 8. — *Artis rhetoricae*, atque *poeticae*, quae hodie quoque suam auctoritatem atque vtilitatem obtinent, et saepius sub prelis sudarunt, quasdam tantum licet commemorare editt. *Arist. Rhetorica* et *Poetica*, gr. in Rhetoribus antiquis graecis, ap. Aldum, vol. I. Venet. 1508. et II. 1509. fol. — Rhetorica, gr. ex offic. Froben. Basil. 1520. 4. — gr. cum commentariis anonymi, Paris. ap. Conr. Neobarium, 1539. fol. — ex recensione ac versione et cum luculento commentario *Petri Victorii*, Venet. 1548. fol. rec. Basil. 1549. fol. et aliquoties alibi. — gr. Argentor. ap. Wendel. Rihel. 1547. 8. — gr. cum versione et scholiis *Jo. Sturmii*, (praefatus est Jo. Cocinus, Piscecensis Boiemus,) ibid. excud. *Theodos. Rihelius*: in calce: 1570. 8. — gr. cum variis lectt. Paris. ap. Guil. Morelium, 1559. 4. et ibid. eod. anno, latine, *Hermolao Barbaro* interprete. — gr. et lat. cum *Ant. Maioragii* commentariis, Venet. 1572. rec. ib. 1591. fol. — *Rhet.* libri III. gr. ab *Anton. Riccobono* lat. conuersi et cum eiusdem explicationibus, addita *Arist. arte poetica*, gr. et lat. Venet. 1579. 8. — *Rhetor.* editio repetita, gr. et lat. cum paraphrasi *Riccoboni*, huius conversione multis in locis collata cum Maioragii, Sigonii, Victorii et Mureti conuersionibus, separatim edita, Hanou. 1606. 8. et Francofurdi ap. heredes Andr. Wechel. 1588. 8. — gr. et lat. cura *Christoph. Schraderi*, Helmstad. 1648. 1661. 4. 1672. 4. — gr. et lat. ex versione et cum explana-

planationibus *M. Anton. Maioragii*, Patau. 1689. 4. — gr. et lat. emendat. cum variis quibusdam lectt. locis philofophi parallelis, et, in fine, cum felectis notis e commentariis Victorii, Maioragii ac Fabii Paulini, Cantabrig. 1728. 8. — gr. cum variis lectt. Oxon. 1759. 8. — gr. ex aliquot editionum collatione (cura Garuii et Reizii,) Lipf. 1772. 8. *) — In linguam german. conuertit, notisque inftruxit *Mich. Wenz. Voigt*, tom. I. Pragae 1803. 8. — *Garnier* in recitat. quadam gallica demonftrare ftuduit, artem rhetoricam maiorem, tribus libris conftantem, effe genuinum Ariftotelis opus; minorem vero artem, vno conftantem libro, et ad Alexandrum miffam, a Corace, centum annos ante Alexandrum viuente, confectam effe. — *De arte poetica* liber I. egregius, at concife et obfcure fcriptus, vel potius fragmentum libri de arte poetica, aut adumbratio, vt aliis videtur, partis eorum, quae Ariftoteles in libris de arte poetica copiofius fuerit expliciturus, poft mortem Ariftotelis editus. Quod fupereft, feparatim quoque et faepe prelo exiit. **) Potiores aut recentiores edd. funt: graece et lat. *Alexandro Paccio* interprete, Venetiis apud Aldum, 1536. 8. rec. gr. Bafil. ap. Robert. Winter. 1537. 8. — gr. cum variis lectt. ex edd. excerptis, et *Paccii* verfione lat. feparatim pofita, Parif. in offic. Chrift. Wechel. 1538. 8. — gr. et lat. cum *Francifci Robörtelli* Vtinenfis, (codd. vfi,) explicationibus: acceffere eiusd. in Horatii artem poetic. para-

*) Conf. librum doctum: Animaduerff. et lectiones ad Ariftot. libros tres Rhetoricor. fcripfit *Jo. Seuerin. Vater.* Acc. auctarium *Frid. Aug. Wolfii.* Lipf. 1794. 8. In prooemio eft curata editt. recenfio: fequitur p. XI. notitia fcholiaftae graeci.

**) De hoc libello eiusque editt. plura disputaui ad Fabricii B. Gr. III. p. 224 fq. et 539 fqq. et in praefat. ad meam libelli edit.

paraphrasis et explicationes de satyra, epigrammate, comoedia, salibus et elegia. Florent. 1548. fol. — gr. cum lat. versione *Alex. Paccii, Vincentii Madii, Brixiani et Barthol. Lombardi* communibus explanationibus, ac propriis eiusdem *Madii* annotatt. Venet. ap. Vincent. Valgris. 1550. fol. Haec ed. critica omnino laudanda est. — graece, textus e cod. mst. emendatus est, Paris. ap. Guil. Morelium, 1555. 8. — Praestans est edit. cum lat. versione et copiosis commentariis *P. Victorii*, Florent. in offic. Juntarum, Bernardi filiorum, 1560. fol. — repet. 1573. Sunt etiam exempla, quae an. 1563. prae se ferant. — gr. et lat. *Dan. Heinsius recensuit, ordini suo restituit*, (vt sibi quidem, non aliis VV. DD. visum fuit, capitibus VII. et XIII. transpositis,) *lat. vertit, notas addidit: accedit eiusd. de tragica constitutione liber, in quo, praeter cetera, tota de hac Aristotelis sententia explicatur.* Lugd. Bat. ap. Jo. Balduin. 1610. 8. repet. (aut forsan nouam tantum accepit inscriptionem in folio primo) ibid. ap. eumdem, in bibliopolio Ludou. Elzeuir. 1611. 8. et, mutatione lectionis interdum facta, ibid. 1643. 12. — gr. et lat. ex versione *Theodori Goulstoni*, Londini 1623. 4. Edinburg. 1731. 12. — et cum notis analyticis: acced. Frid. Sylburg. et Dan. Heinsii notae integrae, et selectae aliorum, quibus suas immiscuit *Jac. Vptonus*, editor. Cantabr. 1699. 8. — gr. cum versione *Goulstoni*, (quae in seqq. edd. est seruata,) et variantibus lectt. Glasguae 1745. 12. — gr. et lat. cum notis, Oxon. 1760. 12. — Vtilis est curataque editio, e II. Msst. Paris. quibusdam locis emendatis, gr. cum vers. gallica, in collectione inscripta: Les quatre Poëtiques: *d'Aristote, d'Horace, de Vida, de Despréaux,* avec les Traductions et des Remarques *par M. l'Abbé Batteux.* Paris. 1771. 8. II. tom. — gr. et lat.

Lectio-

Lectionis varietatem ex codd. IV. bibl. Mediceae, indic. et obff. crit. fuas (aliorumque) adiunxit *T. Winftanley*, Oxon. 1780. 8. — graece, cum praelectione, verfione et notis editoris *(Guil. Cooke)*. Cantabrig. 1785. 8. — Ego vero edidi *Arift. de poëtica libr.* gr. cum verfione Goulftonii lat. et cum variis lectt. meisque ac Sylburgii notis. Lipf. 1780. 8. — Noua eruditaque eft textus recenfio: *Ariftot. de poetica liber.* Lectionem conftituit, verfionem refinxit, animaduerff. illuftrauit *Thom. Tyrwhitt.* Oxon. 1794. in 8. et 4. et fol. Póft Tyrwhitti mortem Burgefs abfolvit editionem. In cenfura in *Jen. allgem. L. Z.* 1795. nr. 80. col. 636 fqq. variae Tyrwhitti emendationes examinantur. — gr. fine notis, haud paucis tamen in textu mutatis: *Arift. de poetica lib. recenfuit Frid. Volgang. Reizius*, Lipf. 1786. 8. — gr. in vfum fcholar: recenfuit *Jo. Theophil. Buhle*, Gotting. 1794. 8. — gr. cum verfione germanica notisque *Jo. Jac. Meno Valett.* Lipf. 1803. 8. — *Laurent. Sahl*, Prof. Haunienf. edidit *Arift. Poët.* cum notis criticis, Hauniae 1791. 8. et eod. anno verfionem libelli Danicam, 8. poftea aucto libro, infcripto: *Q. Horatii Flacci de arte poetica ad Pifones epiftola*, cum continua exegefi felectisque notis: *adiuncto Ariftotelis libro de poetica*, graece cum notis criticis, latine cum notis exegeticis, Hauniae 1802. 8. — Critica, interdum liberalior, eft, multis locis aut vocabulis fede fua expulfis et translatis, edit. *Godofredi Hermanni*, gr. et lat. cum eruditis copiofisque eiusd. commentariis, Lipf. 1802. 8. *) — Germanice vertit, et notis atque commentationi-

*) De hac et edd. Valett. ac Buhlii conf. longam cenfuram in *Jen. allg. L. Z.* a. 1805. nr. 222—225 in qua etiam multa libelli Ariftot. loca vindicantur, aut corriguntur, aut explicantur, et de editt. quibusdam ab initio bene iudicatur.

tionibus illustrauit *Mich. Conr. Curtius*, Hannou. 1753. 8. — item *J. Gottl. Buhle*, et addidit *Thom. Twiningii Abhandlungen über die poetische und musikalische Nachahmung.* *) *Aus dem Englischen.* Berol. 1798. 8. — *Gallice* vertit, et obss. illustrauit *Andr. Dacier*, Paris. 1692. 4. Amstel. 1733. 8. — *Italice* vertit et exposuit *Lud. Castelvetro*, Vindob. 1570. 4. rec. Basil. 1576. 4. et 1582. — *Pepli fragmentum*, siue heroum Homericorum epitaphia, gr. cum lat. versione et notis *Guil. Canteri* etc. Basileae per Th. Guarinum, 1566. 4. et Antwerp. ap. Christ. Plantin. 1571. 8. — *Th. Burgess* edidit: Πέπλος, siue epitaphia in heroas Homericos; fragmentum ab H. Stephano primum editum, nunc pluribus auctum epitaphiis, partim nuper, partim nunc primum e cod. Harlei. Durham 1798. min. 8. — *Aristot. Scolion in Hermiam*, Atarnens. tyrannum, seruatum a Diogene Laert. V. 5. in vita Aristotelis, tom. I. opp. Arist. a Buhlio ed. p. 7 sq. et ab Athenaeo XV. 16. p. 696. Hoc et Pepli fragm. in *Brunckii* Analectt. vett. poet. graecor. tom. I. p. 177 sqq. conf. eumdem in tom. III. p. 32 sqq. a Brunckio edit. ad calcem Anacreontis p. 81. ed. III. et curatius editum, cum germanica *Eberti* et anglica *Th. Nevile* verss. in *Hurdii* commentario in Horatii artem poet. a *Jo. Joach. Eschenburg* in linguam germ. translato, tom. I. Lips. 1772. mai. 8. p. 166 sqq. — gr. et germanice a *Degenio* in huius edit. Anacreontis ed. Altenburg. p. 194 sq. et explicitum p. 288 sq. — *Aristot. Scolion* inter Σκόλια *h. e. carmina conuiualia Graecorum — edita a Car. Dau. Ilgen*, Jenae

*) *Twining* duas has diss. adiecit versioni suae anglicae lib. Arist. de A. P. Lond. 1789. m. 4. Haec versio in ephem. litter. Gotting. 1793. nr. 191. comparatur cum *Henr. Jac. Pye* versione anglic. Arist. lib. etc. Lond. 1792. 4. et huic praefertur.

Jenae 1798. 8. p. 137 ſqq. cum notis, et adde eumd. Ilgen in praemiſſa disquiſit. de Scol. poeſi, p. CLXXXIV. et CXCIII. — *Jo. Henr. Juſt. Köppen* ſeorſum edidit *Ariſtoteles Scolion auf Hermeias* cum animaduerſſ. et germanica Cludii verſione, Hildeſ. 1784. 8. — *Epiſtolae* VII. graece, in Collect. epiſt. gr. Aldina, Venet. 1499. 4. — Epiſtolae, quae extant, cum duabus Philippi Macedonis et vna Alexandri M. Lubecae 1615. 4. — Epiſtolas ad Alex. maximam certe partem eſſe ſuppoſititias, declarat *St. Croix* in Examen critiq. des Hiſtor. d'Alexandre p. 201 ſq. edit. II. et p. 194 ſqq. diſſerit, qua ratione educauerit Ariſtoteles Alexandrum: p. 199 ſq. de Ariſtotelis Metaphyſ. et paſſim diſſerit de illo philoſopho. — *Ariſtotelis Brief an Alexander den Groſsen über die Welt, aus dem Griechiſchen überſetzt von J. G. Schulteſs*, Tiguri 1782. 8. cum animaduerſſ. — Adhuc iuuat h. l. memorare vetus poema *de vita et morte Ariſtotelis, omnium philoſophorum principis*, quem auctor nimiis ornat laudibus; quod poema adiectum rarae edit. veteri: *Problemata Ariſtotelis*, ſ. l. et a. 4. *Heumann* in Actis philoſoph. part. XV. recudi fecit cum gloſſis quibusd. — Progrr. III. *Bernh. Lud. Königsmann* de Geographia Ariſtotelis, Schleswig. 1803 et 1804. 4. in quibus multa Ariſtotelis loca emendantur atque illuſtrantur. — In Muſei Oxonienſis litterarii conſpectu, Oxon. 1792. 8. p. 25 ſqq. publicatae ſunt notae et coniecturae quaedam adhuc ineditae Caſauboni, Vulcanii, Vptoni, Sanctamandi, Jortini in Ariſtot. librum de poetica.

82. *Demades*, Athenienſis, inſignis orator, qui Athenienſium auribus frequenter fecit inſidias fraudemque: proditor patriae, a Philippo Macedone, (a quo in proelio Chaeronenſi a. Olymp. CX. 3. ante C. n. 336. a. V. C. 416. captus, ſed mox dimiſſus fuit,) et Alexandro multa pecunia corru-

corruptus. Ab Atheniensibus est ter vel septies damnatus legum violatarum infamiaque notatus, et ab Antipatro atque Cassandro occisus est Olymp. CXV. 2. Superest orationis vnius fragmentum, quamquam id haud omnibus videtur genuinum. Nouissime editum est a *Reiskio* in vol. IV. Orator. gr. p. 243 sqq. cum *J. G. Hauptmanni* diss. de Demade, primum euulgata Gerae 1768. 4.

83. *Hyperides,* Colyttensis Atticus, Platonis et Isocratis auditor; floruit Olymp. CX. 4. ante C. n. 335. V. C. 417. periit Olymp. CXIV. 3. aut sec. Hamberger. ante C. n. 322. amicus quidem Demosthenis, sed reipublicae, iusti verique amantior. Orationum multarum, quas habuit, vna restat, quae est Demosthenicarum decima septima, quamquam haec etiam a nonnullis ei abiudicatur. — *Glaucippi,* filii Hyperidis, itidem oratoris, orationem contra Phocionem laudat *Plutarch.* Phoc. p. 743. C.

CAPVT II. SECTIO I.

De scriptoribus graecis a temporibus Alexandri M. ad tempora Augusti.

1. Exstincta libertate Graecorum, flos quidem eloquentiae periit; sed remanserunt tamen eruditionis atque elegantiae semina, vel ipsa expeditione Alexandri M. cum linguae graecae studio per plures, etiam dissitas, terras largiter et fructuose sparsa, atque, Graecia a Romanis occupata, in Italia radices egerunt; vbi deinceps Musae Atticae mare quasi transuolantes fixerunt sedem. Poesis tamen egregie floruit et bucolico genere

nouum

nouum accepit incrementum. At philoſophorum contentiones, quae linguam quidem graecam novis loquendi formulis ditarunt, at etiam priſtinam ſuperioris periodi pulcritudinem ac venuſtatem deturparunt, et orta commixtio populorum, mnltis peregrinis gentibus linguae graecae ſuos admiſcentibus modos, fecerunt, vt lingua graeca priſtinae virilis dictionis quaſi ſanitatem magis magisque amitteret, et externis ſe oblineret moribus. Initio quidem huius periodi viguit adhuc aetas linguae graecae virilis; atque plures ſophiſtae, critici ac rhetores vmbram priſtinae l. virilis graecae aliquamdiu retinuerunt, et romanae eloquentiae initium roburque dederunt: attamen vigor et vires priſtinae l. gr. paullatim decreuerunt, novae loquendi formae et aliae verborum ſignificationes ſunt receptae, et ſenectus imminere coepit *).

De *Alexandro M.* librisque illi olim tributis, et de iis, qui eius vitam resque geſtas enarrarunt, v. *Fabric.* B. Gr. libr. III. cap. 2. vol. III. p. 25 ſqq. ubi plura adnotaui, et *St. Croix* opus egregium, Examen critique des Anciens Hiſtoriens d'Alexandre le Grand. Paris 1775. 4. et valde locupletatum in II. Edit. (vt ipſe ait in fronte libri,) conſidérablement augmentée, Paris An XIII — 1804. 4. Prior edit. in linguam anglicam translata eſt a *Richardo Clayton*, cum huius notis atque obſervatt. Bath et Lond. 1793. mai. 4. ſed *St. Croix* in litteris, ad me d. V. Mart. 1805 ſcriptis, parum laudauit, nec probauit Claytoni operam.

2. *Diogenes*, Sinopes, Ponti ciuitate, natus Olymp. XCI. 3. ante C. n. 414. Antiſthenis, ſectae

*) Conf. *Frid. Guil. Sturzii* de dialecto Macedonica et Alexandrina liber. Lipſ. 1808. 8.

ctae Cynicae parentis, diſcipulus, philoſophus Cynicus, homo temperans, frugalis, hoſtis ſtultitiae, morum perditiſſimorum, flagitiorum faſtusque, (a quo tamen ipſe non alienus erat,) acerrimus, ſingularis in vita et doctrina, de quo eiusque dolio, in quo habitaſſe dicitur, multa lepida, multa etiam fabuloſa narrantur. Ab impudentiae tamen crimine vindicatur poſt alios a *Bruckero,* qui copioſe de noſtro agit, in Hiſt. critica philoſ. vol. I. p. 871 ſqq. Senex iter ſuſcepit Aeginam, in quo a piratis captus, et poſtea Xeniadi, Corinthio, venditus, ab hoc autem manumiſſus et formandis liberis reique familiari adminiſtrandae vtiliter praefectus eſt. Obiit Corinthi, fere nonagenarius, Olymp. CXIV. 1. ante C. n. 324. Conf. *St. Croix* in Examen critiq. des Hiſtoriens d'Alexandre p. 636 ſq. ed. II. — Epiſtolae XXVII. quae ſub nomine eius circumferuntur, at ſpuriae ſunt, exſtant in collectionibus epiſtolar. graecar. Aldina, Lubiniana et Cuiaciana. Conf. *Diogen. Laërt.* libr. VI. ſect. 20 — 81. ibique interpretes. Adde de eius epiſtolis, (in cod. Matrit. XIX. ſunt *quinquaginta Diogenis epiſtolae graecae,)* vol. I. B. Gr. Fabr. p. 685 ſq.

3. *Philippides,* Athenienſis, poeta, circ. Olymp. CX. Fragmenta tragoediarum collecta dederunt *Morelius, Hertelius* et *Grotius.*

4. *Hecataeus,* Abderita, philoſophus et hiſtoricus, comes Alexandri M. Scripſiſſe dicitur de hiſtoria et antiquitatibus ſacris veterum Hebraeorum, et ea, quae tradidit, ex Iudaeorum narrationibus hauſiſſe. Tria fragmenta ſeruauit *Joſephus,* quartum vero ex Demetrii Phalerei epiſtola ad Ptolemaeum de libris Iudaeorum deſcribendis *Ariſteas* in hiſtoria LXX. interpretum dedit. Illum autem librum ab Helleniſtis antiquitus confictum eſſe, Scaliger aliique, eum ſequuti, pronuntiant, et *Eichhorn* in *Allgem. Bibliothek*

der

der biblischen Literatur, part. V. nr. 3. de Hecataei Abderitae libro iudicat, auctorem histor. et antiquitatt. fuisse Iudaeum, qui personam philosophi et historici ex Alexandri aetate induisset. Contra ea *Petrus Zornius*, qui *Hecataei Abderitae Eclogas*, siue fragmenta illa cum notis *Jos. Scaligeri* suoque commentario perpetuo, gr. et lat. Altonae 1730. 8. edidit, tam in prolegomenis, quam in commentario illa fragmenta Hecataeo nostro adseruit *), pluresque suae sententiae patronos laudauit. Idem subiunxit *Hecataei Milesii*, iunioris, aetate supparis Abderitae Hecataeo, fragmentum eiusdem fere argumenti, ex Photii Bibliotheca cod. CCXLIV. de quo v. eumdem Zorn. in prolegom. p. 16 sqq.

Ab hoc Hecataeo Milesio distinguendus est alius *Hecataeus Milesius*, Herodoto vetustior, qui tempore Darii Hystaspidae primus historiam soluta oratione scripserat. V. *St. Croix* l. c. p. 3. Cl. *Frid. Creutzer* edidit: *Historicorum graecorum antiquissimorum fragmenta.* Collegit, emendavit, explicuit, ac de cuiusque scriptoris aetate, ingenio, fide commentatus est *Frid. Creutzer.* — *Hecataei Historica, itemque Charonis et Xanthi omnia.* Heidelbergae 1806. mai. 8.

5. *Alexis*, Thurius, mediae comoediae poeta, ante C. n. 334. Comoediarum 245. quas scripsit, pauca fragmenta supersunt.

6. *Autolycus*, Pitaneus, (al. Pitanaeus,) ex Aeolide, philosophus et mathematicus, floruit circa Olymp. CXIV. 3. ante C. n. 322. aut secundum *Hamberger.* in *Zuverläss. Nachrichten etc.* I. p. 297. ante C. n. 341. Eius lib. *de sphaera mobili* et libri II. *de ortu et occasu siderum in-*

*) Nec dissentit ab hac opinione *St. Croix* in Exam. critiq. des Historiens d'Alex. p. 556 sqq. praecipue p. 558. not. 4. edit. II.

errantium, gr. et lat. editi a *Canrado Dasypodio* in Sphaericae doctrinae propositionibus, Argentorati 1572. 8. Conf. *Jo. Bened. Carpzouii* diatriben de Autolyco Pitaneo, Lips. 1744. 4.

7. *Heraclides* *), Ponticus: Athenis audiuit Platonem ac Speusippum, et a nonnullis perhibetur fuisse discipulus Aristotelis: philosophus atque historicus. Floruit circiter Olymp. CXIII. 1. ante Chr. n. 326. V. C. 426. Superest fragmentum *de politiis*, editum gr. ac lat. a *Nicol. Cragio* s. l. 1593. 4. recus. in Gronou. thesauro antiqq. graec. tom. VI. p. 2819. edit. Venetae: et conf. de illo libello Gronou. in praef. Haec editio basis quidem facta, sed hinc inde textus emendatus est in editione inscripta: *Heraclidae Pontici Fragmenta de rebus publicis:* edidit, e codd. ex antiquis auctoribus et ex ingenio emendauit, atque commentario perpetuo primus illustrauit Dr *Georg. Dauid Koeler*, Rector Gymnasii Detmoldensis. Addita est versio germanica, (A. L. Volckhansenii, sed ab editore castigata.) Hal. Sax. 1804. 8. Koeler in Introduct. iudicat, fragmm. quamquam non omnino in eo ordine, aut potius in ea confusione, vti nunc leguntur, ab ipso Heraclide profecta, sed ex eius deperditis scriptis ab ignoto quodam homine esse collecta; suspicatur tamen, Heronem, atticum oratorem, cui Suidas tom. II. p. 79. ed. Küster. Ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν adtribuit, fragmenta, quae nos habemus, collegisse. Idem ibid. §. XVIII sqq. Heraclidem ab opprobriis quorumdam vett. et *Meinersii* in *Geschichte der Wissenschaft. in Griechenl. und Rom*, tom. I. p. 206 sqq. quodammodo

*) Multi vero *Heraclidae* occurrunt in antiquitate. De *Heraclidis* Heracleensi, Erythraeo et Tarentino, medicis cell. v. *Kurt Sprengel Beyträge zur Geschichte der Medicin*, tom. I. part. 2. Hal. Sax. 1795. 8. nr. 3.

do defendere ſtudet; neque tamen negat vitia et argumenti et compoſitionis in ſuperſtitibus fragmm. Ipſe habuit varia ſubſidia, atque Heyne ei partim proprias ſuppeditauit obſeruatt. criticas, partim varias lectt. decem priorum fragmm. a Perizonio ex II. codd. Leid. olim excerptas. — A *Diamantio Corayo* editus eſt Πρόδρομος ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, περιέχων Κλαυδίου Αἰλιανοῦ τὴν ποικίλην ἱϛορίαν, Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ σωζόμενα — Pariſ. 1805. mai. 8. Vide *Beckii* Acta Seminarii regii etc. Lipſienſ. vol. I. p. 461 ſqq. — Noſtro quoque a quibusdam valde improbabiliter tribuuntur *Allegoriae Homericae*, contra ea a *Fabricio* in B. Gr. I. p. 193 ſq. (vbi plura adſcripſi,) Bruckero aliisque *Heraclito*, multo iuniori. *Heraclidi* quoque noſtro liber περὶ ἀπίϛων a Galeo perperam adſignatur. *Allegoriae* autem iſtae ſunt editae graece ab Aldo cum fabulis Aeſopi et Gabriae, p. 86. Venet. 1505. fol. — gr. et lat. per *Conr. Geſner.* Baſil. 1545. 8. — inter *Thom. Gale* opuſcula mythol. Amſterd. 1688. 8. — Separatim gr. et lat. *Allegoriae Homericae, quae ſub Heraclidis nomine feruntur,* cum Conr. Geſneri verſione latina editae a *Nic. Schow.* Acced. eiusd. commentatio critica in Stoicorum et Grammaticorum allegorias Homericas, vna cum adnotatione critica in lectionem libelli. Praemiſſa epiſtola *C. G. Heynii* ad auctorem. Gottingae 1782. min. 8. *) *Wernsdorf* in comment. *Allegoria Homerica, Raptus Aurorae, explicata,* in Stoſchii Muſeo critico, vol. I. faſc. 3. p. 286 ſqq. locum *Heraclidis*, vbi verſus Homer. Odyſſ. V. 121. ſ. raptus Aurorae allegorice explicatur,

*) *Schow* in commentat. p. 242. has allegorias, negat, referri poſſe ad Heraclidem noſtrum, praeſertim quod in illis laudantur ſcriptores ſeriores: et cenſet, nec de auctore libelli, nec de eius aetate quicquam poſſe conſtitui.

catur, illustravit. Egregia est commentatio *C. B. Hasii*, inserta *Bredowii* Epistolis Parisiensibus p. 243 sqq., *de quibusdam locis Allegoriarum Homericarum, quae sub Heraclidis nomine feruntur: adduntur correctiones Heraclidis e Villoisoni Scholiis Venetis ad Iliadem.*

8. *Crates*, Thebanus, Diogenis, Cynici, discipulus, floruit circ. Olymp. CXIII. ante C. n. 325. Facultatibus, quas insignes a patre relictas habuit, sponte abiectis, durissimam delegit paupertatem, suo baculo et pera contentus: semper hilaris, decori negligens, contumelias atque irrisiones aliorum aequo animo tulit. Hipparchiam vero cynicae vitae duxit sociam. Ex tragoediis, quas, nisi alius est Crates, scripsit, superest vnum fragmentum, quod Grotius dedit in Excerpt. e tragicis graecis p. 450. Epistolae XIV. quae sub eius nomine circumferuntur, neque vero habentur genuinae, sunt in Aldina et Cuiaciana epistolarum graecar. collectionibus.

9. *Leonidas*, Tarentinus, sed propter bellum Tarentinum, patria relicta, vagus errasse videtur Floruit circa Olymp. CXXVI. ante C. n. 276 Ingenium quidem elucet ex eius, quae supersunt et Meleager iam coronae suae intexuerat, centum epigrammatibus, sed eius poesis et recessit ab antiqua simplicitate, et in rebus leuibus est occupata — Ab hoc diuersus est *Leonidas Alexandrinus* qui vixit Neronis et seqq. imperatorum temporibus ab anno V. C. 812. ferme vsque 880. seu a Chr. 59—127. itidem epigrammatum, (XLIII. ho die leguntur,) parens, poeta non omnino quidem spernendus, sed saepe frigidus et obscurus. Vtriusque epigrammata leguntur in Anthologia gr. et i *Brunckii* Analect. vett. poet. gr., prioris quidem i tom. I. p. 220 sqq. posterioris autem in tom. II. p 190 sqq. Separatim: *Vtriusque Leonidae carmin cum argumentis, varietate lectionis, scholiis* ...

con

commentario edidit Albert. Chriſtian. Meineke, Lipſ. 1791. min. 8. Conf. *Reiske* in Notitia poetar. antholog. (ſubiuncta eius Anthologiae gr. a Conſtantino Cephala conditae,) p. 228 ſqq. — *Poeſeos Leonidae Tarentini ſpecimen,* (n. epigramma in Anadyomenen,) — *graece edidit notisque illuſtrauit Car. Dau. Ilgen,* Lipſ. x785. 8. et docte copioſeque diſſerit de Leonida, eius ingenio, virtutibus vitiisque poeticis.

10. *Theophraſtus*, Ereſius, probabiliter natus Olymp. XCVII. 1. ante C. n. 392. diſcipulus Platonis atque Ariſtotelis, et a priore vbertatem atque elegantiam orationis, a poſteriore autem amorem hiſtoriae naturalis et ſubtilitatem accepiſſe et didiciſſe videtur. Vir fuit multae variaeque eruditionis, acutus philoſophus, inſignis philologus, ſuauis orator. Hinc propter eloquentiam ab Ariſtotele primum dictus eſt *Euphraſtus*, deinde *Theophraſtus* *), quum vero nomine *Tyrtamus* adpellaretur. Ariſtoteli, a quo tamen interdum disceſſit, defuncto a. Olymp. CXIV. 2. ante C. n. 321. V. C. 431. ſucceſſit in Peripato, et tanto docuit plauſu, vt bis mille diſcipuli ad eum audiendum confluerent; quamuis ei haud deeſſent obtrectatores. Anno quidem Olymp. CXVIII. 2. coactus erat vi legis, a Sophocle, Amphiclidae filio, latae, cum reliquis philoſophis cedere Athenis; ſed an. ſequenti rediit, et Athenienſibus ita fuit iucundus, vt omnis fere populus funus eius, circ. Olymp. CXXIII. 1. **) denati, pedibus proſeque-

*) Quam tamen nominis originem redolere fabulam contendit *Heumann* in Actis philoſoph. part. XVII. p. 671 ſqq. vbi a p. 661. vitam Theophraſti perſequitur.

**) Diutiſſime quidem vixit; at quot annos natus vita deceſſerit, de ea re certant viri docti. *Diogenes* enim *Laertius* libr. V. 4. eum, prodit, mortuum eſſe, quum annos vixiſſet LXXXV. In praefatione autem ad characteres ipſe Theophraſtus

ſequeretur. Multa ſcripſit: quae ſuperſunt, ea ſunt maximam partem phyſici argumenti, quorum nonnulla integra ſunt, nonnulla mutila; plura interierunt. Hic memorare ſufficiat 1) Hiſtoriae plantarum libros X. ſed decimi libri initium tantum ſupereſt; 2) de cauſſis plantarum libros VIII. horum tamen duo poſteriores perierunt *); 3) de lapidibus; 4) de ventis; 5) de ſignis pluuiarum, ventorum, tempeſtatis et ſerenitatis; 6) de igni libros duo; 7) de odoribus; 8) de ſudoribus excerpta; 9) de vertigine etc. denique Characteres aut notationes morum, qui tamen libellus, attica vrbanitate, tamquam ſale, conditus, in quo Theophraſtus mores peruerſos et ſtultitiam ſuae aetatis tam apte dilucideque, ab omni loquacitate minutiisque enarrandis prudenter alienus, deſcripſit, vt in plurimis, tamquam in ſpeculo, omnis aetas ſua vitia ineptiasque conſpicere poſſet, videtur pars eſſe maioris operis, ex eoque ab eius diſcipulis aut ſerioribus grammaticis diuerſis temporibus notationes illae morum atticorum excerptae et ſubinde in compendium redactae. (Conf. *Schneider* in praef. ad ipſius editionem p. XXV ſq.) **) De eius

---

phraſtus teſtatur, ſe, quum illos ſcriberet, annorum fuiſſe XCIX. Hinc interpretes ad illa loca aliique VV. DD. in alia omnia transierunt. Sed *Car. Gottlob Sonntag* in epiſtola gratulatoria in prooemium characterum Theophraſti, Lipſ. 1787. 4. ex multis argumentis acute commonſtrat, totum illud prooemium eſſe ſpurium, neque ex eo argumentum contra Diogenis Laertii teſtimonium poſſe de aetate Theophraſti deduci.

*) De hiſtoria plantarum et cauſſis plantarum, qui libri valde mendoſi ad nos peruenerunt, docte agit *Sprengel* in hiſtoria rei herbariae, Amſtel. 1807. (1808.) mai. 8. tom. II.

**) Conf. *Einige Bemerkungen über die Manier des griech. Weltweiſen Theophraſt in der Schilderung ſittlicher Charaktere von J. J. Naſt*, Stuttgard. 1791. 4. *Wieland* in: *Attiſches Muſeum*, tom. I. faſc. III. in Introduct. ad

eius libris physici argumenti v. *Halleri* biblioth. anatom. tom. I. p. 51 sq. in primis biblioth. botan. tom. I. p. 31 sqq. — Princeps edit. est *Aldina* cum scriptis Aristotelicis, Venet. 1497. fol. gr. In secundo vol. accesserunt ibidem 1498. Theophrasti historia plantarum libri sex, *Theodoro Gaza* interprete. Illa ed. quae fere repetita cum Aristol. Opp. est in tomo VI. Venet. ap. Aldi filios, 1552. 8. cura Jo. Baptistae Camotii, est fundus reliquarum omnium; quam *Oporinus* variis lectionibus et coniecturis auxit in edit. Opp. Theophr. Basil. 1541. fol. et ex exemplo Cratandreo characteres quindecim inseruit *); *Heinsius* in edit. partim ex ingenio, partim e libris emendata, gr. et lat. Lugd. Batau. 1613. II. tom. fol. correxit **), et *Bodaeus a Stapel* in edit. Theophr. de historia plantarum libri X. gr. cum Gazae interpretat. lat. commentariis notisque et iconibus variarum plantarum, ligno incisis, Amstel. 1644. fol. suis, et Scaligeri, Roberti Constantini Salmasiique coniecturis cumulauit. — Oporiniana edit. seruata est in edit. gr. et lat. interpretibus *Dan. Furlano* et *Adr. Turnebo*. Acc. liber de innato spiritu, Aristoteli adtributus, et commentarii *Dan. Furlani*, Cretensis, Hanou. typis Wechel. 1605. fol. in qua ex Camotii edit. Opp. Aristot. partis sextae Venet.

---

ad suam Theophr. charact. versionem german. cum notis philologicis et critic. p. 73 sqq. Continuata est versio in tom. II. fasc. II. p. 1 sqq. et a *J. J. Hottingero* in: *Neues Attisches Museum*, tom. I. fasc. II. p. 1 sqq. ac fasc. III. p. 1 sqq. in tom. II. fasc. I. p. 1 sqq. et fasc. II. p. 91 sqq.

*) Quibusdam exemplaribus praemissa est epistola *Joachimi Camerarii*: hinc in Cat. bibl. Pinell. tom. III. p. 109. sic indicatur illa edit. *Theophrasti Opp. a Joachimo Camerario*, gr. — aliis autem exemplaribus praefixa est praefatio *Hieron. Gemusaei*.

**) *Reinesius* exemplari suo, in bibl. Cizensi nunc seruato, libr. de plantis, caussis herb. et lapidibus multas adscripferat adnotatt. et varr. lectiones.

Venet. ap. Aldi filios 1552. 8. acceſſerunt octo characteres. Hos reliquis adiunctos reddidit *Henr. Stephanus* in editione ſua quorumdam *Ariſtotelis* et *Theophraſti* ſcriptorum, gr. 1557. 8. — *Jo. Jac. Paul. Moldenhawer* in libro, inſcripto: Tentamen in hiſtoriam plantarum Theophraſti, Hamburgi 1791. mai. 8. dedit tria priora capp. gr. et lat. cum copioſis notis criticis et botanicis, et praemiſit indicem editionum, verſionum et commentatorum. — *Librum de lapidibus* gr. et lat. cum breuibus adnotatt. praemiſit *Jo. Laet* libris ſuis de gemmis et lapidibus, Lugd. Bat. 1647. 8. — *Jo. Hill* textum reſtituit, et lacunas ſuppleuit in edit. gr. cum verſione anglica et obſſ. criticis ac phyſicis, Londin. 1746. 8. — auct. addito indice graeco 1774. 8. Priorem Hillii editionem reddidit germanice verſam cum textu graeco *Alb. Henr. Baumgärtner*, Norimbergae 1770. 8. — Prior etiam Hillii verſio gallice verſa, ſed ſine textu graeco prodiit Pariſ. 1754. 8. min. — *Theophr. Abhandlung von den Steinarten, aus dem Griechiſchen überſetzt und mit Anmerkung. begleitet von D. Schmieder*, Freyberg. 1807. 8. — Libelli, *Characteres* inſcripti, edd. ſunt adeo multae, vt breuis potiorum tantum atque recentiorum commemoratio h. l. poſſit exhiberi. *) Princeps edit. XV. priorum characterum eſt *Bilibaldi Pircameri, (Pirckheymher,)* Patricii Noribergenſis, cum eius interpretatione, Norembergae per Jo. Petreium, 1527. 8. et in Pirckheymheri Opp. Francof. 1610. Repetita eſt, locis nonnullis immutatis, Baſil. in offic. *Andr. Cratandri* 1531. 8. gr. et lat. atque ab aliis. De *Camotii*, qui primus octo alios characteres inſeruit,

*) *Fiſcherus* in praef. ad edit. ſuam contexuit praeclaram et locupletem illorum hiſtoriam criticam: quem ſequutus eſt, aliaque bene addidit *Amadutius* in prolegomenis:

ruit, et *Stephani,* (qui vero quaedam omiſit conſulto; alia correxit, alia deprauauit,) edd. paullo ante diximus. Tertiam claſſem duxit *Iſaac. Caſaubonus,* qui nouam ex codd. et editt., at caute, inſtituit recenſionem, latinam verſionem addidit et doctum ſubiecit commentarium, Lugd. 1592. 8. (alia exempla ſunt ſignata a. 1593.) iterum 1599. at emendatius, adiectis ex cod. Palatino quinque characteribus; tertium 1612. quae editio ſaepius repetita eſt. Verum editor, qui Brunsuici 1659. 8. tertiam Caſauboni editionem reddidit, Caſauboni coniecturas in textum recepit, illius commentarium mutilauit, ſaepius interpolauit inſcite, loca vero veterum ſcriptorum diligentius indicauit. — *Frid. Morellus* in conſtituendo textu gr. Stephanum ita ſequutus eſt, vt non ſolum coniecturas vel proprias vel alienas collocaret in margine, ſed nonnullas quoque in textum reciperet, cum notis breuibus, ac latina Politiani in XV. prioribus characteribus et ſua in octo poſterioribus verſione, Pariſ. 1583. 4. — A lectionibus Caſaubonianis et ab reliquis ſuperioribus editionibus disceſſit, e cod. MS. varias excerpſit lectt. ſuasque illis paſſim immiſcuit coniecturas *Thomas Gale,* qui Theophr. characteres inſeruit Opuſculis mythologicis, phyſicis et ethicis, gr. et lat. Cantabrig. 1671. 8. — rec. ita, vt nonnumquam hoc exemplum diffideat a priore, Amſtel. 1688. mai. 8. — Textum Caſaubonianum, multis locis, non raro inconſiderate, mutauit, et ope nouem codd. msst. adiutus *Needham* nouam dedit recenſionem, aliaque addidit. Inſcripta eſt nitida editio: *Theophraſti characteres ethici,* gr. et lat. cum notis et emendatt. Iſaaci Caſauboni et aliorum. Accedunt *Jacobi Duporti* praelectiones iam primum editae. Graeca cum vetuſtiſſimis MSS. collata recenſuit et notas adiecit *Pet. Needham.* Cantabrig. 1712. m. 8. — Caſauboni recenſionem reddidit in textu

inmu-

immutatam, cum eiusd. versione latina, *Cornel. de Pauw*, notasque addidit, in quibus et suas easque multas coniecturas aliaque protulit, Vltraiecti Batau. 1737. 8. — Audacius versatus est in concinnando textu, quem tamen docte beneque explicuit, *Jo. Conrad. Schwarz*, qui edidit *Theophrasti characteres morum*, cum noua versione latina, ineditis Aug. Buchneri notis, supplementis, item varr. lectt. MS. et commentationibus suis, Coburgi 1739. 4. — Ex rec. Needhami, gr. et lat. a *Frid. Gotthilf Freytag*, Lips. 1726 et 1751. 8. — item Tiguri in Eclogis, 1749. 8. cum Needhami notis contractis et interpolatis. — Glasguae 1743. 12. ib. 1758. 12. — Characteres ethici cum Epicteti Enchiridio, Cebetis tabula et Prodici Hercule, cur. *Jos. Simpson*, gr. et lat. Oxon. 1739. 1740. Londini 1744. 1758. 1762. 8. — cum Epicteti Enchir. et Cebetis tab. Glasguae 1748. 1758. 12. — Graece cum versione italica, variis lectt. IV. codd. Florentin. notisque *Leon. del Riccio*, Florent. 1761 et 1762. tom. IV. in 12. — A moderato sobrioque critices vsu, a diligentia in colligendis et examinandis librorum tam scriptorum, quam editorum variis lectionibus, a grammatica curataque interpretatione tam in notis, quam in vberrimo indice laudanda est editio *Jo. Frid. Fischeri*, acc. commentar. Is. Casauboni. Coburgi 1763. mai. 8. graece. — In vsum scholarum graece editi sunt *Theophr. Characteres* a *Ge. Christph. Bremero*, Magdeburg. 1773. 8. — cum indice Fischeri contracto, 1779. 8. — a *J. G. Chr. Neide*, cum indice germanico, Magdeb. 1781. 8. — Dresdae 1788. 8. — a *Jo. Frid. Leonh. Menzel*, cum adnotatt. et indice, Baruth. 1789. 8. — ab *Henr. Guil. Rotermundt*, cum germanicis notis et indice graeco-germanico, Hamburg. 1791. 8. — pariter a *Jo. Dau. Büchling*, Halae Sax. 1792. 8. (qui etiam edidit versionem

ſionem characterum germanicam, ſubiectis animaduerſſ. ibid. 1791. 8.) — a *L. Sahl,* gr. et lat. cum notis, Hauniae 1802. 8. et cum nouo tituli folio ap. alium librarium, ib. 1807. 8. — a D. *Jo. Andr. Sixt,* graece, Altdorf. et Norimberg. 1802. 8. — Graece et hiſpanice a *D. Ignano Lopez de Ayola,* Madrit. 1787. 8. — *Jo. Chriſtph. Amadutius* primus edidit *Characterum ethicorum Theophraſti Ereſii capita duo* (n. XXIX. et XXX.) *hactenus anecdota* *), *quae ex cod. MS. Vaticano ſaeculi XI. graece edidit, latine vertit, praefatione* (longa de illo cod. de editt. verſionibus etc.) *et adnotatt. illuſtrauit,* Parmae (ap. Bodon.) ex regio typographeo. 1786. mai. 4. Sed iuſtam diligentiam fidemque in hac alioqui ſplendida editione haud omnino probauit Siebenkeeſio, (qui aetatem illius cod. adſignat ſaeculo XIV.) inprimis Schneidero. Prior illum codicem etiam verſans ex eo plures, in his illos duo, deſcripſit characteres protulitque in libello, a Siebenkeeſio maximam partem in lucem emiſſo et poſt mortem illius demum a Götzio profligato: *Anecdota graeca e praeſtantiſſimis italicarum bibliothecar. codicibus deſcripſit Jo. Philipp. Siebenkees, edidit et praefatus eſt Jo. Ad. Götz,* Norimberg. 1798. 8. Atque *Götz* ibid. eodemque anno cum additamentis anecdotis edidit omnes Theophr. Characteres, et lectionis varietatem adiecit. Praeterea duo illa capp. anecdota typis repetita ſunt in Annalibus litterar. Helmſtad. a. 1787. m. Aug. p. 140. — in Continuazione delle Novelle Lett. di Firenze 1787. nr. 21. et ex his ſubiuncta a *Chriſti. Dan. Beckio* Inſtitutionis philologicae monogrammatibus Lipſ. 1787. 8. — a *Jac. Henrico Naſtio* editioni characterum, (*Theophr.*

*) Quae tamen a viris quibusdam doctis inter ſpuria referuntur.

(*Theophr. Sittengemählde für höhere Lehranſtalten aufs neue bearbeitet,*) quae quodammodo noua eſt graeci textus recenſio, cum animadverſſ. criticis atque exegeticis, et indice graecogermanico, Stuttgard. 1791. 8. graece. *) — a *Coray* in ed. Characterum, gr. cum verſione gallica, et notis hiſtoricis, litterariis, biographicis atque criticis variisque lectt. etc. et prolegg. de vita ſcriptisque Theophraſti, Pariſ. l'an VII. (1799.) mai. 8. et. a *Jo. Gottlob Schneider*, qui vir doct. bis edidit triginta characteres, at mutato eorum vulgari ordine; et primum ex noua recenſione atque eruditis ſtipati adnotationibus comparuerunt *Theophr. Characteres* — graece ex librorum ſcriptorum copiis et fide interpolati et aucti, virorumque doctorum coniecturis correcti, Jenae 1799. 8. Calci adhaeret Auctarium animaduerſionum ex comparata Helueti *Hottingeri* interpretatione ſubnatarum **), et praemiſſa eſt critica praefatio, in qua recenſet editt. ac Msst. characterum, iudicat de ipſis characteribus et de editt. operaque Amaduttii (de cuius editione anecdotorum copioſe diſſerit,) atque Siebenkeeſii. — Tum curauit editionem minorem in vſum ſtudioſae iuventutis, indiculo nominum et vocabulorum auctam. Jenae 1800. 8. — In linguam *germanicam* quoque transtulit, notasque et quosdam ipſe characteres adiecit *C. Rommel.* Lipſ. 1809. 8. (ſed a cenſoribus multa culpantur, et Hottingeri interpretatio praefertur,) et antea *Gottfr. Ephr. Müller*, Dresdae et Lipſ. 1737. mai. 8. — *Vollbeding,* Lipſ. 1783. — *C. G. Sonntag*, Rigae 1790.

---

*) Idem *Naſt* ſcripſit progr. de conſilio et methodo Theophraſti in ſuis notationibus pingendis, Stuttgard. 1791. 4.

**) Idem foras dedit Auctarium alterum animaduerſſ. et correctionum, praecipue ex edit. Pariſ. 1799. auctore *D. Coray*. Jenae 1800. 8. — *Hottingeri* verſio german. cum animaduerſſ. repetita dicitur eſſe Monach. 1811. 8.

1790. 8. cum vita Theophraſti et animaduerſſ. philoſophicis. — *Gallicae* verſiones ſunt plures: inprimis probauit ſtudium ſuum *Jo. de la Bruyère,* qui charact. Theophr. non ſolum gallice vertit, ſed etiam alios imitatione expreſſos addidit, cedit tamen grata breuitate, et naturali pulcritudine Theophraſto, (avec les caractères ou les moeurs de ce ſiècle,) Pariſ. 1696. 12. Plus vicies repetita eſt editio: recentiſſimae ſunt Amſtel. 1743. II. tom. 8. Pariſ. 1764. 4. Dresdae 1755. 8. II. voll. 1769. 8. II. voll. — plenior eſt et melior, Pariſ. 1802. 12. aut min. 8. cum additionibus notisque *J. G. Schweighäuſer.* Eſt tertius tomus characterum de la Bruyère. Additi ſunt charact. Theophr. poſt Bruyer. detecti, et VII. alii ex Ariſtotele, Lycone, ex libro ad Herennium, et ex Chryſoſtomo. Germanice verſa eſt a *Kieslingio,* Lipſiae 1754. 8. Bruyerii verſio cum eiusdem characteribus. — Theophr. characteres ſunt quoque *gallice* verſi a *Levesque* cum Menandri ſententiis moralibus, Pariſ. 1782. 12. et in Collection des moraliſtes anciens, Pariſ. ap. Didot. 1783. 12. — cum notis vitaque Theophraſti per *M. B. de B.* (probabiliter Bélin de Ballu,) Pariſ. 1790. mai. 8. — *anglice* ab *Euſtach. Budgell*, Londin. 1713. 8. 1714. 1715. 12. (cuius interpretatio valde laudatur.) — ab *Henr. Gally* cum notis, Londini 1725. 8. — *Reiske* in Animaduerſion. ad graecos auctores vol. I. Lipſiae 1757. 8. — *Chriſti. Adolph Klotz* in Animaduerſſ. in Theophraſti Characteres, Jenae 1761. 8. — *Frid. Ferd. Drück über Theophraſts fünfte Charakterſchilderung,* in eius *Kleineren Schriften,* collectis a *Car. Phil. Conz,* tom. II. Tubing. 1811. 8. p. 312 ſqq. aliique varia ratione et fortuna loca et capp. Theophr. emendare aut explicare ſuſtinuerunt.

11. *Ariſtoxenus*, diſcipulus Ariſtotelis, Tarentinus, primarius rei muſicae ſcriptor. Eius

elemen-

elementorum harmonicorum (ἁρμονικῶν ςοιχείων) libros III. primus vulgauit *Jo. Meursius* cum aliis scriptoribus musices, Lugd. Bat. 1616. 4. *) tum multo emendatius cum noua sua versione notisque *Marcus Meibomius* gr. et lat. in Antiquae musicae auctoribus VII. Amstelod. 1652. 4. in priore volumine. — *Aristidis* oratio aduersus Leptinem; *Libanii* declamatio pro Socrate; *Aristoxeni Rhythmicorum elementorum fragmenta* [duo, prius p. 267 sqq. posterius p. 292 sqq.] ex bibliotheca Veneta D. Marci nunc primum edit. *Jac. Morellius.* Venetiis 1785. 8. — Conf. *Guil. Leon. Mahne* diatrib. de Aristoxeno, philosopho peripatetico, [praecipue de eius scriptis, horum mentione a veteribus facta et fragmentis,] Amstel. 1793. 8. rec. in Thesauro critico nouo, tom. I. Lips. 1802. 8. p. 1—172.

12. *Dicaearchus*, Siculus, Aristotelis discipulus, philosophus, poeta et geographus. Multa scripsit, de quibus *Hagerus* in *Geographisch. Büchersaal*, tom. III. p. 422. est copiosus, et Dicaearchi aetatem refert ad an. ante C. n. 318. et Olymp. CXV. Add. *Mongitor* in bibl. Sicula, tom. I. p. 152 sq. Sed restant pauca fragmenta poematis geographici, versibus iambicis, inscripti Ἀναγραφὴ τῆς Ἑλλάδος, et Βίου Ἑλλάδος, siue *de vita siue statu Geaeciae*, quae post H. Stephanum et Hoeschelium inseruit et auxit fragmento de monte Pelio *Hudson* in Geographiae veteris scriptoribus graecis minor. Oxon. 1703. 8. et praemisit *H. Dodwelli* diss. de Dicaearcho eiusque fragmentis. Vid. *Bredowii* Epistolas Parisienses p. 4. 14. 30.

13. *Phi-*

*) In biblioth. Cizensi seruatur exemplum, ad cuius oram Thom. Reinesius multas olim manu scripserat adnotationes.

13. *Philemon maior* *), Solis ſiue Pompeiopoli, Ciliciae oppido, natus, floruit circa Olymp. CXIV. 3. ante C. n. 320. V. C. 432. nouae comoediae parens exſtinctus in ſumma aetate: v. *Corſinum* in Faſtis atticis, tom. IV. p. 47. et 89. qui mortem illius refert ad Olymp. CXXIX. 3. ſiue annum tertium primi Punici belli.

Menander, Athenienſis, ſuppar Philemoni, et aliquantum eo iunior, natus Olymp. CIX. 3. denatus CXXI. 4. ſec. alios CXXII. 3. auctor melioris nouae comoediae celeberrimus, et Theophraſti diſcipulus. Philemonem et ingenio, orationis copia ſuauitateque et morum comicorum cura vicit. Euripidem ſaepe imitatus eſt, et eum Terentius, ita vt hic a Julio Caeſare *dimidiatus Menander* diceretur. E multis vtriusque, et *Philemonis* et *Menandri*, comoediis pauca reſtant fragmenta, collecta ab *Henr. Stephano*, *Guil. Morello*, inprimis ab *Hertelio* in Bibl. veter. com., a *Grotio* in Excerptis e vet. com. gr. p. 708 ſqq. et ab *Rad. Winterton* in Poetis gr. min. p. 486 ſqq. — Pleniſſima eſt editio: *Menandri et Philemonis reliquiae*, quotquot reperiri potuerunt; gr. et lat. cum notis *Hug. Grotii* et *Jo. Clerici*, qui etiam nouam omnium verſionem adornauit, indicesque adiecit. Amſtel. 1709. 8. Haec editio tragoedias excitauit. Nam *Bentleius*, (falſo adſumto nomine,) doctum ſcripſit libellum: *Emendatt.*

*) Ab hoc diuerſi fuerunt *Philemon* iunior, filius maioris, itidem comicus poeta, cuius forſan ſunt nonnullae comoediae, quae patri eius tribui ſolent; et *Philemon*, grammaticus, Athenienſis, qui ſcripſit de atticis nominibus et gloſſis, atque de omnigenis oraculis. Conf. de tribus Philemonibus *Mongitorem* in B. Sicula, tom. II. p. 164 ſqq. vbi Philemonem maiorem Syracuſanum fuiſſe contendit.

datt. in Menandri et Philemonis reliquias ex nupera editione Jo. Clerici, vbi multa Grotii et aliorum, plurima vero Clerici errata caſtigantur, auctore *Phileleuthero Lipſienſi*, cum praef. Burmanni I. Traiecti ad Rh. 1710. m. 8. rec. Cantabrig. 1714. 8. Quod autem Bentleius quasdam culpauit mutationes in Stephani de Dodone fragmento a *Jac. Gronouio* factas, hic contra eum itemque contra Clericum libellum, acriter acerbeque ſcriptum, emiſit, omiſſa veri ſui nominis mentione: *Infamia emendationum in Menandri reliquias nuper editarum Traiecti ad Rh. auctore Phileleuthero Lipſienſi: acced. reſponſio M. Lucilii Profuturi ad epiſtolam C. Veratii Philellenis, quae exſtat in Bibl. Choiſ.* parte IX. Lugd. Bat. 1710. 12. — Clerici tamen partes, at inuita Mineruа, ſuſcepit *Jo. Corn. de Pauw*, falſo nomine adſumto, in virulento libro: *Philargyrii Cantabrigienſis emendatt. in Menandri et Philemonis reliquias ex nupera editione Jo. Clerici: vbi quaedam Grotii et aliorum, plurima vero Phileleutheri Lipſienſis errata caſtigantur. Cum praef. Jo. Clerici. Acced. Antonii Mariae Saluinii — annotata in Menandri et Philemonis Reliquias.* Amſtel. 1711. mai. 8. — *Philemonis* et *Menandri* ſententias integras et emendatas dedit *Brunck* in Gnomicis poetis graecis, Argentorati 1784. 8. p. 189 ſqq. notisque criticis p. 334. illuſtrauit. — *Menandri* γνώμας μονοστίχους e Codd. ſubiunxit *Jo. Gottl. Schneider* nouae editioni fabularum Aeſopearum, quae prodiit Vratislav. 1812. min. 8.

14. De *Apollodoro*, Geloo, e Gela, Siciliae vrbe, Comico, Menandri aequali, aliisque *Apollodoris*, poetis comicis, v. *Fabricii* B. Gr. II. libr. II. cap. 22., (in ampla comicorum deperditorum notitia,) p. 419—422.

15. *Eu-*

15. *Euhemerus* cuias fuerit, non ſatis compertum exploratumque habemus. Namque Meſſanenſem eum fuiſſe, multi et veteres et recentiores, quibus adſtipulatur *Saxius* in Onom. liter. I. p. 87 ſq. (quem conſules,) ſtatuunt apud *Mongitor.* in Bibl. Sicula, tom. I. p. 189 ſq. Alii apud eumdem *Mongitor.* eum fuiſſe Coeum tradunt, alii aliter ſentiunt: isque multus eſt de Euhemero, eius patria, aetate, (quam incidiſſe putat in Olymp. CXVII. regnante in Macedonia Caſſandro, cui ſuiſſe dicitur iucundiſſimus, aliis, eum floruiſſe Olymp. CXX. aut CXIV. arbitrantibus,) de eius itineribus, auctoritate, et diuerſis variorum de eo indiciis atque narrationibus, nec non de eius *libris ſacrae religionis*, ſ. *hiſtoria deorum*, quam contexuit ex titulis et inſcriptionibus ſacris, quae in templis habebantur, maximeque in fano Iouis Triphylii, (vt ait *Lactantius* de falſa relig. libr. I. cap. 11. §. 33. add. ib. cap. 13. fin. et 14. et de ira cap. 11. §. 8.) In illis libris, quorum vero fragmenta tantum ab *Ennio* verſa ſuperſunt, quia ſuperſtitionem atque religiones deorumque cultum irriſit, (aut potius originem deorum et religioſae ſuperſtitionis detexit,) a veteribus idolorum cultoribus hoſtis omnis pietatis ac religionis acerrimus, et atheorum princeps habitus eſt: a quo tamen crimine alii eum defenderunt. V. *Hier. Columnam* ad fragmm. Ennii p. 212. ed. Wetſten. aliosque alibi laudaui. Incertum vero eſt, num illa hiſtoria oratione ſoluta ſcripta fuerit, an carmine: poſterius tamen ad verum propius accedere videtur *Voſſio* de poetis gr. cap. 8. p. 59. *Laur. Craſſo* in Iſtoria de Poeti greci etc. Neapoli 1678. fol. p. 209 ſq. *Mongitori* ac *Saxio* ll. citt. — De *Euhemero* medico, et num hic ab *Euhemero* Meſſanenſi fuerit diuerſus, v. *Fabric.* B. Gr. vol. XIII. in elencho vett. medicor. p. 156.

16. *Dinarchus,* Corinthius gente, sed ab adolescentia Athenis versatus, Theophrastum sectatus est: orator dein Atheniensis, ingenio tamen atque eloquentia Isocrati, Demostheni et reliquis multum cedit; atque post fata Hyperidis ac Demosthenis famam nominis demum est consequutus, et orationibus, quas aliis scripsit, opes sibi collegit. Floruit circ. Olymp. CXV. 2. ante C. n. 317. V. C. 435. Ad nostram aetatem peruenerunt tres orationes, editae in collectionibus or. graec. Aldina, Stephan. Gruteriana, et curatius a *J. Jac. Reiskio* in vol. IV. Orator. graecor. cum eius et Hieron. Wolfii adnotatt. in vol. autem VIII. alia addidit *Reiske.* Conf. *Ruhnken.* ad Rutil. Lupum p. 88. et 126.

17. *Demetrius Phalereus,* Theophrasti discipulus, philosophus et orator Atheniensis, qui eam sibi pararat nominis famam, vt Olymp. CXV. 3. ante Ch. n. 316. V. C. 436. a Cassandro, Macedonum rege, Atheniensi ciuitati praeficeretur. Decem quidem annos solus rempublicam cum laude et honore CCCLX statuarum moderatus est; sed, mortuo rege, Demetrii Poliorcetae viribus inferior Athenis fugit in Aegyptum: vbi a Ptolemaeo Sotere honorificentissime exceptus est, et ad leges nouas componendas adhibitus. (v. *Corn. Nepot.* XIX. 3, 1. ibique Staueren et in maiore II. ed. p. 558. et in minore, a me iterum repetita auctaque, p. 384 sq.) Enimuero num Musei Alexandrini et bibliothecae regiae curandaeque versionis graecae bibliorum Hebraeorum, (vulgo τῶν LXX.) fuerit auctor, in eo dissentiunt viri docti. A Ptolemaeo Philadelpho, Ptolemaei Soteros filio, illi infenso, post patris obitum omnibus honoribus priuatus et in prouinciam quamdam relegatus, misere vixit, et tandem aspidis morsu interiit. Quae scripsit, ea temporis iniuria absumsit. Liber autem περὶ ἑρμηνείας, *de*

elo-

eloquutione, ſub falſo huius Demetrii nomine exſtare, a viris doctis abunde demonſtratum eſt: et ſunt, qui cenſeant, librum illum vtilem elegantemque *Demetrio* cuidam *Alexandrino*, ſub imp. Marco Antonino, eſſe adſcribendum. Editus eſt primum ab *Aldo* gr. in Rhetor. graecis, Venet. 1508. fol. tum a *Victorio* bis, primum Florent. ex offic. Juntae, gr. 1552. 8. dein vna cum eius verſione atque inſignibus commentariis, ita tamen, vt a lectionibus primi exempli graecis hinc inde discreparet, ib. 1562. fol. — repet. gr. et lat. cum commentario, ibid. ap. Juntas 1594. fol. — Ex priore potiſſimum edit. Victor. gr. apud Morell. qui vſus eſt antiquo cod. Pariſ. 1555. 8. et Argentor. 1556. 8. — Ex ſecundo Victor. exemplo, quibusdam tamen correctis, cum quorumdam paeanibus ſcoliisque, gr. editus a *Joanne Caſelio*, Roſtoch. 1583. 8. — cum verſione lat. *Stanislai Ilouii*, addita praefatione Victorii, cuius editio eſt baſis, ſubiunctisque lectionibus ex ed. Morelliana, Baſil. 1557. 8. — a *Galeo* in Rhetoribus ſelectis, cum notis, Oxon. 1676. 8. gr. et lat. — Poſtea Demetrius ſeparatim editus: Galeani exempli textus gr. ſed paſſim emendatior, cum verſione Victorii lat. Glasguae, 1743. 8. — Poſthaec renouata eſt a *Fiſchero* Galei collectio, ita inſcripta: *Rhetores ſelecti, Demetrius Phalereus, Tiberius Rhetor, anonymus Sophiſta, Seuerus Alexandrinus. Demetrium emendauit: reliquos e MSS. edidit, et latine vertit: omnes notis illuſtrauit Tho. Galeus. Iterum edidit, varietatemque lectionis Aldinae adiecit Joh. Frider. Fiſcherus.* Lipſ. 1773. mai. 8. Fiſcherus et in praefat. de Demetrio atque ſuperioribus edd. intelligenter disputauit et ſub finem adiecit Indicem capitum Demetrii et ceterorum atque libelli Demetrii varietatem lectionis Aldinae, Victorianae, Caſelianae et Glasguenſis, interſperſis ſuis

ſuis et Schneideri animaduerſionibus criticis. *) — Nouiſſima et critica eſt editio: *Demetrii* de elocutione liber: curauit *Jo. Gottlob Schneider.* **) Altenburg. 1779. 8. — De *Vulcanii* emendatt. et not. ad Demetrium Phaler. et coniectur. in illum vid. Burgeſſ. Muſeum litterar. Oxon. 1792. 8. p. 3.

18. *Euclides,* qua patria, incertum eſt. Alii enim putarunt, eum fuiſſe Aegyptium, et fortaſſe Alexandrinum; alii, quos ſequitur *Mongitor* ***), eum, arbitrati ſunt, fuiſſe Siculum, Geloum; alii aliter ſunt opinati. Sed eorum argumenta parum valida eſſe, alii VV. DD. recte iudicarunt. Certius autem eſt, eum Alexandriae diſciplinas mathematicas ſumma cum laude docuiſſe, ſcriptisque, quae hodienum magni aeſtimantur, illuſtraſſe. Floruit circ. Olymp. CXVIII. 1. ante C. n. 306. V. C. 446. Inſignis acutusque mathematicus, homo vt ſplendidiſſimi, ita quoque comis et mitiſſimi ingenii et aequus alienorum laborum iudex. Multa ſcripſiſſe dicitur. †) In his eminent *Elementa matheſeos purae,* libri XV. quorum codd. editiones, verſionesque ſunt paene innumerae, at libri XIV. et XV. Hypſicli Alexandrino tribuuntur. Commentati ſunt in illos etiam antiquiores, Proclus philoſophus ac Theon Alexandrinus, qui ſub

*) Conf. cenſuram, lectu dignam, in Philolog. Bibliotheca, tom. II. part. 3. p. 250 ſqq. et part. 5. p. 390 ſqq. Gottingae 1775. 8.

**) Conf. eiusd. V. D. de nupera Demetrii de elocutione editione admonitio ad lectores, in Volborthi Biblioth. Philolog. vol. II. Lipſ. 1780. 8. p. 197 ſqq.

***) In Bibl. Sicula, tom. I. p. 185 ſqq. qui multos iam excitat, eorumque diuerſas de aetate patriaque Euclidis ſententias, itemque libros illius multasque eorum editt. recenſet.

†) *Scheibel* in *Einleitung zur mathematiſchen Bücherkenntniſs*, vol. I. p. 1—59. Breslau. 1769. 8. plenum editt. verſionum et aliorum, ad Euclidem pertinentium ſcriptorum catalogum confecit, et in parte V. p. 473 ſqq. dedit ſupplementa et correctiones. — rec. ib. 1781. 8.

ſub imp. Theodoſio M. floruit, et multi recentiores. Demonſtrationes tamen, quae vulgo vocantur Theonis, Euclidis ipſius, a Theone tantum recenſitae, atque interdum auctae, harum rerum peritis eſſe videntur. — 2) *Data* ſiue theoremata geometrica XCV. vna cum praefat. Marini philoſophi, Neapolitani; 3) *Phaenomena*, ſiue principia aſtronomiae etc. Num vero alia, quae ſub Euclidis nomine circumferuntur, n. *Iſagoge harmonica, Sectio canonis muſici, Elementa optica et catoptrica*, et *de diuiſionibus ſuperficierum*, et fragmentum *de leui et ponderoſo*, reuera mathematicum noſtrum habuerint parentem, a quibusdam vel in dubium vocatur, vel omnino negatur. Praeter *Fabric.* B. Gr. vol. III. libr. III. cap. 19. p. 44 ſqq. v. *Fr. Wilh. Aug. Murhard Litteratur der mathematiſchen Wiſſenſchaften*, tom. II. Lipſ. 1798. mai. 8. p. 1 48. etc. — Omnium Euclidis operum editiones ſunt paucae. Opp. gr. cum *Theonis* expoſitione, cura *Simon. Grynaei*, Baſil. 1530. fol. — gr. cum ſcholiis graecis, ibid. 1539. fol. — gr. et lat. per *Conrad. Daſypodium*, item *Heronis*, Alexandrini, vocc. geometrica, antehac numquam edita, Argentorati 1571. 8. Daſypod. antea ab a. 1557. plures Euclidis libros ſeparatim iam ediderat. Poſt longum temporis interuallum in lucem prodierunt *Euclidis quae ſuperſunt, omnia. Ex recenſione Dauidis Gregorii*, gr. et lat. Oxon. 1703. fol. Fide multorum Msst. emendatiora atque auctiora cum Sauilii caſtigationibus prodierunt, atque Hudſon in expoliendis graecis editioneque a vitiis typographicis liberanda multum auxilii adtulit. Eo plures *Elementorum* editiones atque interpretationes e prelis exierunt. Princeps et rariſſima editio: *Praeclariſſimum opus elementorum Euclidis perſpicaciſſimi in artem Geometrie* etc. in calce: *opus elementorum Euclidis*

dis megarensis *in geometria arte.* *In id quoque Campani — commentationes — Erhardus ratdoldt,* Augustensis impressor solertissimus. Venetiis 1482. fol. Opus refert libros Elementorum XV. e versione Jo. Campani, Nouariensis Lombardi, qui illos ex versione arabica in latinam linguam transtulit. *) — rec. Vlmae ap. Jo. Regerum, 1486. 4. et Vicentiae per Magistrum Leonard. de Basilea et Guil. de Papia socios, 1491. fol. — *Εὐκλείδου ϛοιχείων βιβλία ιέ.* — elementorum libri XV. ex *Theonis* colloquiis *εἰς τοῦ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἐξηγημάτων* Πρόκλου *βιβλία δ'.* gr. Basil. ap. Jo. Heruag. 1533. fol. — *elementorum* libri XV. (sine demonstrationibus et figuris, curante *Angelo Caiano,)* graece. Romae 1545. 8. et 1555. 8. — *elementorum* libri VI. gr. et lat. interprete *Joachimo Camerario,* ex edit. *Joach. Rhetici,* Lipsiae 1549. 8. repet. adiectis trium priorum librorum demonstrationibus, et editis a *Maurit. Steinmetz,* gr. et lat. Lips. 1577. 8. — Iidem ad graeci contextus fidem recensiti et ad vsum tironum accommodati, (cur. *Ge. Frid. Bürmann,)* Lips. 1743. 8. 1749. 8. 1769. 8. — *Erstes Buch der Elemente des Euklides, für den ersten Unterricht in der griechischen Sprache und Mathematik, griechisch u. deutsch, mit Anmerkungen und einem Wortregister.* Vimar. 1800. 8. — Vt permultas Elementorum versiones in alias linguas omittam, recentiores germanicas interpretationes tantum commemorare iuuat. Sex priores libros germanice vertit *Jo. Frid. Lorenz,* Halae 1773. mai. 8. Postea addidit versionem libror.

---

*) Conf. *Abrah. Gotthelf Kästneri* epistola ad Cardin. Quirinum de prima, quae post inuentam typographiam prodiit, Euclidis editione, Lips. 1750. 4. *Freytag* in Analectis litterar. p. 315 sq. vbi quoque Campani et Fed. Commandini versiones lat. cum commentariis recensentur propter editt. raritatem.

bror. XI. et XII. Hal. 1781. et reliquorum VII. librorum, eod. a. et communem praefixit inſcriptionem: *Euclides Elemente; funfzehen Bücher, aus dem Griechiſchen überſetzt von J. Fr. Lorenz.* Halae Sax. 1781. 8. — auct. et correct. ib. 1795. 8. et emendat. edita eſt a D. *Car. Mollweide,* ibid. 1809. mai. 8. — *Elemente für den gegenwärtigen Zuſtand der Mathematik bearbeitet, erweitert u. fortgeſetzt von Jo. Andr. Chriſti. Michelſen,* ſect. I. Berol. 1791. 8. cum aen. tabulis. — *Elemente, das erſte bis zum ſechſten, ſammt dem elften und zwölften Buche: aufs neue aus dem Griechiſchen überſetzt von Jo. Karl Fried. Hauff.* Marburg. 1797. 8. cum figg. ligno inciſis. — *Elemente, nach Robert Simſon's lateiniſcher und engliſcher Ueberſetzung in einen Auszug gebracht, und als Anhang zu der Lorenziſchen deutſchen Ueberſetzung ſämmtlicher Elemente, verfaſst von Jo. Andr. Matthias,* Magdeburg. 1799. 8. — *Elemente, nebſt den Anfangsgründen der ebenen und ſphäriſchen Trigonometrie, aus dem Engliſchen des Robert Simſon, mit erklärenden Anmerkungen. Ueberſetzt von Matth. Reder; herausgegeben von J. H. Joſeph Nieſert,* II. tom. Paderborn. 1806. mai. 8. cum multis figg. in textu et duabus tabulis. A *Roberto* autem *Simſon* editi ſunt *Euclidis Elementorum libri priores ſex, inde vndecimus et duodecimus,* ex verſione latina *Frederici Commandini,* ſublatis iis, quibus olim libri hi a *Theone* aliisue vitiati ſunt, et quibusdam *Euclidis* demonſtrationibus reſtitutis. Glasguae 1756. 4. atque eadem in anglicam linguam conuerſa, additis *Euclidis Datis,* anglice etiam, iisque correctis. Glasguae 1756. 4. 1762. 8. et Edinburg. 1767. 8. cui tertiae editioni ſunt adnexa Trigonometriae planae ac ſphaericae elementa. — Sex priores, et XI. ac XII. libros

libros in linguam gallicam transtulit *Frid. de Caſtillon.* Berol. 1767. et 1777. 8. — *Euclidis Data — Claudius Hardy — graece* nunc primum edidit, *latine* vertit ſcholiisque illuſtrauit. Adiectus eſt *Marini* philoſophi commentarius, gr. et lat. quo *Dati* natura, *Datorumque Euclideorum* vtilitates explicantur. Lutet. Pariſ. 1625. 4. — rec. ib. 1695. 4. — *Euclidis rudimenta muſices. Eiusd. ſectio regulae harmonicae, — gr. et lat.* excuſa, c. *Jo. Pena.* Pariſ. 1557. 4. — *Eucl. introductio harmonica et ſectio canonis muſici,* gr. *M. Meibomius* vertit ac notis explicauit in Antiq. muſicae auctoribus VII. Amſtel. 1652. 4. — *Optica et Catoptrica,* gr. et latine reddita per *Jo. Penam.* Pariſ. ap. Andr. Wechel. 1557. 4. — Omiſſis multis maioris minorisue molis libris, in quibus Euclidea explicantur aut illuſtrantur, memorabo Varias lectiones et ſupplementa *Procli* commentariorum in primum Euclidis, excerpta ex cod. Voſſ. Leid. in *Burgeſs* Muſei Oxonienſ. litterar. conſpect. p. 31 ſqq. et p. 44 ſqq. ſupplementum textus Baſilienſis ex cod. Bodlei. Barocc. 161. — M. *Andreae Neubig* diſſ. II. Vindiciae Euclidis, Erlang. 1811. 8.

Cum *Euclide* mathematico paſſim confunditur *Euclides Megarenſis,* omnino diuerſus, philoſophus Socraticus, ſectae Megaricae ſiue Eriſticae conditor: de quo vide *Diogen. Laert.* libr. II. ſect. 106 ſqq. ibique Menagium.

19. *Simmias,* Rhodius, vixit ante Olymp. CXX. ſecund. *Saxium* Onom. I. p. 91. circ. Olymp. CXVIII. 1. ante C. n. 306. V. C. 446. Praeter epigrammata quaedam habemus adhuc ludicra poematia luſusque ingenii verſuumque, qui ita conſtituti ſunt, vt aliud poemation oui, aliud alarum, aliud ſecuris, aliud arae (quod vero ab aliis *Doſiadae,* Simmiae vel aequali vel ſuppari, tribuitur,) formam repraeſentaret. Adhaerent quibusdam

busdam Theocriti editionibus, e. gr. *Zach. Calliergi,* et aliis veteribus, ſed ſub nomine Theocriti; at ſub *Simmiae* nomine edit. minori H. Stephani, gr. et lat. cum notis, 1579. 12. Heinſii, Wintertoni aliorumque, tum epigrammata, tum poematia illa ludicra. — *Claudii Salmaſii* ad Doſiadae aras, Simmiae Rhodii ouum, alas, ſecurim, Theocriti fiſtulam notae, cum textu gr. et cum Salmaſii explicatione duarum inſcriptt. Herodis Attici Rhet. et Regillae, Pariſ. 1619. 4. — in *Tho. Crenii* Muſeo philol. hiſtorico II. Lugd. Bat. 1700. 8. — rec. in *Poleni* nouis ſupplement. vtriusque theſauri antiquitat. rom. et graec. vol. II. Venet. 1737. fol. col. 685 ſqq. — *Brunck* in Analectis poet. gr. tom. I. p. 204 ſqq. repoſuit *Simmiae* epigramm. quatuor, tum alas, ouum et ſecurim, ac p. 412 ſq. *Doſiadae* duas aras; in tom. II. p. 525. dedit aliud Simmiae epigramma; in tom. III. p. 38 ſqq. illuſtrat illa; epigramma autem ſecundum, duce cod. Vatic., adſerit *Simmiae Thebano,* Socratis auditori, et ex cod. Vatic. ſcholia graeca in poëmatia ludicra publici iuris fecit. — *Alas,* ſiue poëmation binas alas referens, germanice vertit, vna cum *Moſchi* amore fugitiuo, et explicuit *Car. Gottlob Sonntag* in libello: *Zur Unterhaltung für Freunde der alten Literatur*, faſc. I. Rigae 1790. 8. p. 28 ſqq.

20. *Diphilus,* eiusdem fere aetatis, Sinopenſis, nouae Comoediae poëta. Fragmenta eius reperiuntur in Morellii, Hertelii et Hug. Grotii collectionibus. *Wieland* in: *Attiſch. Muſeum* tom. III. faſc. 1. p. 4 ſq. germanice et metrice vertit carmen *Machonis,* quo Diphilum perſtringit, ex Athenaeo libr. XIII. p. 579 ſq. atque p. 28. de *Machone* eiusque Χρείαις quaedam adnotat.

21. *Noſſis,* Locrenſis, poetria, circ. Olymp. CXVI. aut circ. Olymp. CXIV. vti *Bentlei* oſtendere ſtuduit in Apologia pro diſſ. de epiſtolis Phala-

Phalaridis ex interpret. lat. Lennepii, subiuncta eius edit. Phalarid. epistoll. p. 198 sq., vbi Bentlei duo epigrammata Nossidis antea inedita in lucem profert. Duodecim illius epigrammata edidit explicuitque *Jo. Christi. Wolf* in Poetriarum octo — fragmentis, gr. et lat. p. 82 sqq. vbi consules p. 169 sq. *Olearii* subiunctam diss. de poetriis gr. §. LIII. Eadem epigramm. sed alio ordine exhibuit *Brunck* in Analect. vett. poetar. graec. tom. I. p. 194 sq. coll. tom. III. p. 36 sq.

22. *Megasthenes*, historicus, et Seleuci Nicatoris ad Indos legatus. Floruit circ. Olymp. CXIX. 3. ante C. n. 300. et V. C. 452. *Historiae Indiae* pauca fragmenta sunt seruata. v. *St. Croix* in Examen des Historiens d'Alexandre-Le-Grand, ed. II. p. 733 sqq. et p. 742. — Contra *Megasthenis*, (falso Metasthenis,) Persae, opusculum de iudicio temporum et annalium Persarum, cum Beroso et aliis a Jo. Annio Viterbiensi editum, est suppostitium.

23. *Epicurus*, Atheniensis, ex oppido, cui Gargetti nomen fuit, ortus, lucem adspexit Olymp. CIX. $\frac{3}{4}$. ante C. n. 342. aut, secundum *Warnekros* in libro mox citando, d. 11. Febr. a. C. n. 341. et floruit circ. Olymp. CXX. 4. ante C. n. 295. V. C. 457. Colonia ab Atheniensibus in Samum deducta, eo cum parentibus translatus, et a patre, Neocle, qui ludimagistri onus suscipere paupertatis subleuandae caussa cogebatur, primis litteris institutus est, et adolescentiam partim Sami, partim Teii exegit. Athenas a. XVIII. aetatis delatus, philosophos adiit. Postea versatus est Colophone, Mytilenae, vbi primum instituit scholam, et Lampsaci: denique anno aetatis 36. aut 37. Athenas reuertit; vbi quum per aliquod tempus commoratus esset, hortum peramoenum in vrbe ipsa comparauit sibi, scholas aperuit, et cum familiaribus, quos habuit multos,

multos, vsque ad Olymp. CXXVII. 2. quo aetatis anno 72. obiit, in magna auctoritate mansit. Ex variorum quidem philosophorum scholis librisque plura delibauit dogmata; quae tamen ita immutauit, et partim coniunxit, partim seclusit, nouisque auxit commentis, vt, arrogantia et superbia motus, omnia ex suo ingenio hausisse putaret, nouamque sectam conderet. In doctrina de deo, eius cura prouida, ortuque harum rerum, de dialectica aliisque rebus a Zenone eiusque adseclis valde dissensit, et in voluptate animi quieteque finem bonorum summamque felicitatem posuit, ipseque vitam egit sobriam. Quare, inprimis quia alios spreuit et deinceps multi eius adseclae impuri ac flagitiosi dogma Epicuri de voluptate male interpretando de voluptate corporis intelligebant, omnes prauas cupiditates sectabantur, ideoque iure audiebant de grege Epicuri porci, factum est, vt Epicurus inuidia odioque multorum flagraret, eiusque philosophia sectaque valde infamarentur. Tamen cum ab antiquioribus, tum maxime a recentioribus est defensus, atque a renatis litteris haud pauci exstiterunt, qui in vtramque partem disputarent. Ad vindices Epicureae philosophiae pertinet *de Coustures* (nomen quidem suum subscripsit epistolae nuncupatoriae,) in libello: La Morale d'Epicure, avec des reflexions. Paris 1686. 12. — Add. praeter Fabricium *Heumannum* in Actis philosophic. tom. II. part. X. nr. 9. p. 637 sqq. Ex eius scriptis, quorum olim vltra trecenta volumina exstitisse dicuntur, teste *Diogene Laertio* X. 26. (vbi v. interpretes,) nihil aetatem tulit praeter fragmenta quaedam hinc inde dispersa, et ea, quae *Diog. Laertius* l. c. seruauit. *Hayterus* Anglus fertur inter volumina Herculanensia reperisse deperditum opus *de natura*, aut operis librum vnum, cui etiam nonnulla insunt de astronomia.

nomia. — *Librum* autem *Laertii X.* gr. et lat. de Epicuro ſeparatim edidit ex ſua recenſione et cum varietate lectionis, ſuisque notis, *Epicuri epiſtolam ad Herodotum*, atque commentation. *de finibus philoſophiae Epicuri* adiecit *Car. Nürnberger*, Noribergae 1791. 8. Cenſor tamen in ephem. litterar. Gottingenſ. a. 1792. nr. 56. m. April. p. 566 ſqq. dubitare videtur, Epicuri epiſtolas eſſe genuinas; et conf. *Ignat. Roſſium* in Commentatt. Laertianis, Romae 1788. m. 8. §. 90 ſqq. p. 252 ſqq. — Paucorum ſcripta de Epicuro h. l. memorabo. *Petri Gaſſendi* de vita, moribus et doctrina Epicuri, Lugd. 1647. 4. rec. Hagae Comit. 1656. 4. — Eiusd. animaduerſſ. in Diogen. Laert. libr. X. de Epicuro, Lugd. 1649. fol. III. voll. Eiusd. ſyntagma philoſophiae Epicuri, Hagae Com. 1659. 4. Londini 1668. 12. Amſtel. 1684. Eiusd. opera iunctim edita, VI tom. Lugd. 1658. fol. et Florent. 1729. curante *Nicol. Aueranio.* Contra Gaſſendi expoſitionem et coniecturas aliquoties disputat *Roſſius* l. c. *Brucker* in hiſtoria critica philoſ. tom. I. p. 1229 ſqq. tom. II. p. 64 ſqq. tom. IV. part. I. p. 503 ſqq. et in Addendis ſ. tom. VI. p. 331 ſqq. *Garve* in animaduerſſ. ad *Ferguſoni* doctrinam de moribus p. 387 ſqq. — Ab aliorum iniuriis et conuiciis poſt alios adnixi ſunt Epicurum vindicare *Franc. Anton. Zimmermann*, (qui fere nimius videtur in Epicuro laudando,) in diſſ. Vita et doctrina Epicuri examinata, Heidelberg. 1785. 4. et *H. E. Warnekros*, qui itidem Epicuri vitam, doctrinam, diſcipulos, amicos librosque perſequitur, in libr. *Apologie und Leben Epicurs*, Gryphiae 1795. m. 8.

24. *Poſidippus*, Caſſandreus, nouae comoediae poeta, qui triennio poſt Menandri obitum fabulas cum laude docuit, floruitque circ. a. Olymp CXXII. 3. ante C. n. 288. et V. C. 464. Fragmente

gmenta quaedam collecta ſunt ab H. Stephano, Hertelio et Grotio. Quatuor Poſidippi ſententias e *Stob.* tit. XIV. et XCIX. *Brunck* in Gnomicis poetis gr. p. 201. reddidit, p. 219. latine vertit, et p. 341 ſq. in notis locum quemdam emendauit atque illuſtrauit.

25. *Anyte,* Tegeatis, poetria celebris, circ. a. Olymp. CXX. ſec. *Olearium* in diſſ. de poetriis graecis nr. VI. (qui plura ſcripſit de illa;) aut ſec. *Hamberger.* in *Zuverläſſ. Nachrichten etc.* tom. I. p. 315. ante C. n. 301. Epigrammata XIV. collegit *Vrſinus* in Carminibus IX. illuſtrium foeminar. p. 56 ſq. XXV. autem *Jo. Chriſti. Wolf* in Poetriarum octo fragmm. Hamburgi 1734. 4. gr. et lat. ſubiunctis notis, p. 92 ſqq. Contra *Brunck* in Anal. poet. gr. tom. I. p. 197 ſqq. gr. repoſuit XXIII. epigramm. et tom. III. p. 37 ſq. criticas quasdam adſperſit animaduerſſ. Conf. *Reiske* in Notitia poetar. anthologicor. p. 192 ſqq. qui etiam coniicit, duas forſan fuiſſe poetrias cognomine Anytas, alteram *Tegeatidem* multo antiquiorem, et alteram *Mitylenaeam.*

26. *Zeno,* Citii, vrbe maritima in inſula Cypro, natus Olymp. CIV. 3. et aetate grauis vel fame vel laqueo vitam finiuiſſe dicitur Olymp. CXXIX. vel CXXX. Floruit autem circ. Olymp. CXXV. 2. ante C. n. 277. V. C. 475. Lectione librorum, inprimis Socraticorum, quos pater, mercator, filio Athenis reportarat, tanto philoſophiae captus eſt amore, vt annos XXX vel XXXI natus Athenas proficiſceretur ad viſendos audiendosque philoſophos. Nulli vero illorum ſe mancipauit, et nouam philoſophandi rationem, eamque ſeueram atque ingenio ſuo auſtero et graui vitaeque ſobriae et temperanti aptam, ſibi excogitauit, et poſtea in porticu celeberrima, *Stoa,* etiam *Poecile* dicta, copiam ſui fecit diſcipulis, qui multi fuerunt, et prius *Zenonii*, poſtea, vti dein-

deinceps eius ſectatores, quorum copia eſt inſignis, *Stoici* vocabantur. Hinc Zeno dicitur auctor philoſophiae ſcholaeque *Stoicae:* quae etiam nonnullis Ictis romanis mire placuit; ſed ſuas habuit viciſſitudines. Namque cum is ipſe, aetate prouectus, quaedam mutauit placita, tum maxime eius ſectatores deinceps ab opinionibus dogmatibusque ſui magiſtri interdum deſciuerunt. De ipſo Zenone eiusque ſcriptis, quae autem perierunt, de eius ſecta, et Stoicis philoſophis, praeter Fabric. Bruckerum aliosque hiſtoriae philoſoph. ſcriptores hic tantum commemorandi ſunt: *Dieter. Tiedemann* in *Syſtem der ſtoiſchen Philoſophie,* Lipſ. 1776. 8. III. part. qui tamen curatius ſagaciusque explanauit philoſophiam Zenonis, quam vocant theoreticam ſ. ſpeculatiuam, (omiſit igitur philoſophiam, quae dicitur practica ſ. moralis), in *Geiſt der ſpekulativen Philoſophie,* tom. II. Marburg. 1791. 8. p. 427 ſqq. — *Gurlitt* in *Abriſs der Geſchichte der Philoſophie* p. 12 ſqq. — *Ge. P. Hollenberg* de praecipuis ſtoicae philoſophiae doctoribus et patronis apud Romanos. Vpſal. 1793. 4.

27. De *Pleiade* poetarum (ſeptem) v. *Fabric.* B. Gr. II. p. 317 ſq. vbi et in Introduct. I. p. 508. quosdam alios VV. DD. laudaui. Addatur perdoctus libellus, *Aug. Ferdin. Naekii Schedae Criticae,* Halis Saxon. 1812. 4.

28. *Lycophron,* Chalcide ortus, clarus temporibus Ptolemaei Philadelphi, circ. ante C. n 284. Grammaticus et tragicus poëta, vnus e Pleiade. Scripſerat tragoedias et libros de comoediis; ſed ſupereſt tantum eius drama, carmen iambicum, *Caſſandra* ſiue *Alexandra,* in quo Caſſandram prophetiſſam, more ſtiloque oraculorum loquentem, et res Troianas prophetico dicendi genere nuntiantem induxit, digreſſiones mythologicas atque eruditionis ſpeciem venatus e

vald

valde audax fuit. Hinc poeta eſt valde obſcurus et difficillimus. Commentatus eſt in id carmen *Iſaacus* cum fratre *Joanne*. Princeps editio eſt *Aldina*, gr. cum Pindaro, Callimacho et Dionyſii Periegeſi, Venet. 1513. 8. — Graece, cum comment. *Iſaaci Tzetzis:* acced. Jo. Tzetzis variarum hiſtoriarum liber, verſibus politicis ab eodem gr. conſcriptus, et latine verſus a *Paulo Laciſio*. Baſil. ex offic. Jo. Oporini, 1546. fol. — Graece, cum duplici verſione latina, vna ad verbum a *Guil. Cantero*, altera carmine expreſſa per *Joſ. Scaliger.* cum *Canteri* adnotatt. (breuibus quidem, ſed eruditis,) Baſil. ap. Jo. Oporin. et Petrum Pernam, 1566. 4. et ap. Commelin. 1596. 8. — cum amplo commentario *Meurſii*, et emendatiore Joſ. Scaligeri verſione, Lugd. Batau. 1597. 8. et 1599. 8. — cum *Iſaaci Tzetzis* commentariis emendatioribus. Adiunctae ſunt verſio lat. Canteri eiusdemque adnotatt. nec non epitome Caſſandrae graeco-latina, carmine anacreontico per Gul. Canterum. Geneuae, exc. Paul. Stephanus, 1601. 4. — gr. cum verſione lat. *Guil. Canteri*, in Corpore poetarum etc. Geneuae, 1614. fol. tom. II. p. 138 ſqq. — *Alexandra*, gr. cum graecis *Iſ. Tzetzis* commentariis: acced. verſiones, variantes lectt. emendationes, adnotatt. et indices, cura et opera *Jo. Potteri*. Oxon. 1697. fol. In hac pleniſſima et ſplendida editione, cuius baſis eſt Canteriana, textum ſequuntur Joſ. Scaligeri verſio metrica, a Jo. Meurſio emendata, atque indices, et hos excipiunt Canteri adnotatt. tum epitome Caſſandrae gr. lat. verſibus anacreontiis conſcripta per Guil. Canterum, dein Meurſii ac Potteri commentarii. — Rec. ita, vt tam Tzetzae, quam Potteri commentarii hinc inde locupletiores prodirent et emendatiores, ib. 1702. fol. — Vtilis atque commoda, collatis aliquot codd. veteribusque exemplaribus, eſt editio

inſcripta: *Lycophronis Chalcid. Alexandra ſiue Caſſandra,* cum verſione et commentario Guil. Canteri, paraphraſin, notas, indicem graecum, e ſcholiis auctum, adiecit ac praefatus eſt *Henr. Godofr. Reichardus.* Lipſ. 1788. 8. In praefat. largiter ſagaciterque aperit fontes obſcuritatis Lycophroneae. Calci adhaeret: *Nachahmung von Lycophron's Caſſandra* etc. imitatio poetica. — Ampliſſima recentiſſimaque editio nouaque recenſio eſt: *Lycophr. Chalcid. Caſſandra,* obſcurum poema, ope XVI. codd. MSS. ſanioribus ſubinde lectionibus reſtitutum, fideliori interpretatione *) exornatum, et accurata paraphraſi explicatum: cum *Iſaaci vel potius Johannis Tzetzae* commentario: ex poſtrema Oxonienſi ed. ad fidem XIII. exemplarium bis mille ferme in locis emendato, notabiliter aucto, latine reddito et illuſtrato: acced. fragmenta vndique collecta, variantes lectt. emendatt. et indices neceſſarii, ſtudio et impenſis *Leopoldi Sebaſtiani.* Romae 1803. m. 4. **)

29. *Theocritus,* bucolicorum poetarum princeps, Syracuſanus: floruit circa Olymp. CXXV. ante C. n. 269. aut ſecundum Simſon. in chronico p. 1123. et 1126. ante C. n. 275. temporibus Ptolemaeorum Lagidae eiusque filii Philadelphi, et iucundus fuit Hieroni iuniori, regi Syracuſarum: poeta ſuauis et ob naturalem pulcritudinem

*) Verſionem enim Canterianam Sebaſtiani grauiter improbauit et Tzetzae commentarios vindicauit ab Canteri aliorumque iudiciis in praefatione.

**) Codicum notitiae, quam ad Fabric. III. p. 750 ſqq. dedi, adde, MS. cod. Lycophronis cum ſcholiis Tzetzae egregium, necdum collatum, exſtare in bibliotheca Cizenſi, quem valde laudauit, curate deſcripſit, et ex eo varietatem lection. primum in Lycophr. Alexandra, tum in comment. Tzetzae, collata edit. Sebaſtian. excerpſit, addito ſuo iudicio, *Chr. Gottfr. Müller* in progr. ſingulari, ſiue Notitiae et recenſionis codd. MSS. qui in bibl. epiſcopatus Numburgo-Cizenſis aſſeruantur. particula tertia, Lipſiae 1809. 8. et de edit. Tzetzae v. infra §. 128.

dinem ac ſimplicitatem vel Virgilio in *idylliis*, numero triginta, quae quidem hodie ſub eius nomine exſtant, praeferri ſolet. Quaedam tamen alium habuiſſe auctorem videntur: neque omnia Theocriti idyllia, in dialecto dorica recentiore vt plurimum ſcripta, ſunt carmina vere bucolica, quae rus redolent, nec mores Theocriti ſunt ſecundum aetatem noſtram vbiuis diiudicandi. Praeterea exſtant XXII. epigrammata et ludicrum poëma, *Syrinx*, cuius verſus ita ſunt poſiti, vt Panis tibia repraeſentaretur. Princeps editio et rariſſima eſt *Mediolanenſis* a. 1493. fol. quae continet *Orationes Iſocratis*, *XVIII Eidyllia Theocriti* et *Heſiodi O. et D.* — Haec facta eſt mater edd. Aldinae et Callierg. ſed acceſſionibus auctarum. *Aldus* autem *Manutius* edidit *Theocriti eclogas* XXX. (quibus vero intermiſcuit quaedam carmina, quae Moſcho et Bioni poſtea rectius ſunt reſtituta,) vna cum Catonis Diſtichis, ex gr. metaphraſi Planudis, et cum Theognide, aureis carminibus Pythagorae, Phocylide, carminibus Sibyllae Erythraeae, Heſiodo et variis ſententiis graecis. Venet. 1495. fol. Duo diuerſa exemplaria, quae in quibusd. inuicem discrepant, eiusdem autem editionis, reperta ſunt, quia Aldus in aliquibus exemplaribus, poſt editum librum nondum diuenditis, folia nonnulla, quia vel erant vitioſa, vel meliores ille lectiones in codice quodam aut edit. Mediolanenſi deprehendebat, reſecuit et alia correctiora in eorum locum rite ſuffecit. — Egregias praebet lectiones edit. a Muſuro ex codd., forte e bibl. Medicea, emendata, *Theocriti caſtigatiſſima omnia*, Florent. in aedibus Phil. Juntae, 1515. 8. et continet XXX. Eidyllia velut Theocriti, (inter quae tamen ſunt nonnulla Bionis et Moſchi,) epigrammata quaedam, Fiſtulam, Alas et Securim. — Alterutrum Aldinum exemplar *Zacharias Calliergus*, Cretenſis, Romae

 1516.

1516. 8. ita ſequutus eſt et repetiit, vt multas quidem Aldi mendas ſiue beneficio ingenii ſiue ope codd. Vatican. tolleret, at haud paucos quoque induceret errores, dein primus ſcholia, e variis codd. collecta in XVIII. idyllia prima, et itidem primus argumenta ſiue *ὑποθέσεις* in XVII prima idyllia e codd. vulgaret, denique Idyllia ſex, n. XXIV—XXIX. cum Syringe et luſibus poeticis, (qui vero non ſunt Theocriti, ſed *Simmiae Rhodii,)* Securi, Alis et Ara, atque epigrammata nouemdecim adderet. — Reliqui editores vsque ad H. Stephanum ita ſequuti ſunt ſive Aldinum ſiue Callierg. exemplum, vt quaedam vitia vel corrigerent, vel negligentia aut incuria cum ſua, tum maxime operarum augerent. Memorabiles ſunt edd. *Theocriti Idyllia,* gr. Lowani, ap. Theodor. Mart. Aloſtenſ. 1520. et 1528. 4. — Baſileae apud Andr. Cratandrum, 1530. 8. — inprimis: Idyllia XXXVI. epigrammata XIX. Bipennis et Ala, curante *Joach. Camerario,* qui margini hinc inde adſperſit emendatt. aut verſui breues notas ſubiecit; tum fini idyllii 24. verſus triginta et ſex, et totidem initio ſequentis idyllii adiecit, carmen denique in Adonin eſſe Bionis, et idyll. in Bionem eſſe Moſchi carmen, iam iudicauit, Haganoae 1530. 8. per Jo. Secerium, addita verſione latina, ibid. eodemque anno, quae peculiarem habet inſcriptionem: *Theocriti Syracuſ. idyllia* XXXVI. *latino carmine reddita, Helio Eobano Heſſo interprete.* — gr. cum ſcholiis graecis, curante *Hieron. Gemuſaeo,* Baſil. per hered. Andr. Cratandri, 1541. 8. — Alias edd. Theocriti et verſionis metricae Hel. Eobani Heſſi refert *Clement* in Biblioth. curieuſe hiſtor. et crit. tom. VIII. p. 51 ſq. in not. — Edit. *Veneta* ex offic. Farrea, 1543. 8. eſt mendoſa: de qua aliisque plura alibi ſcripſi. — *Theocr. Eidyllia* XXXVI. et *Pindari* Argonautica, cum expoſi-

poſitione grammatica de ore *Mich. Neandri* excepta, ſine loci nota (Lipſ.) 1596. 8. (Neandri praef. ſcripta eſt Ilfeldae 1592.) — Nouam editionum familiam duxit *Henr. Stephanus*, qui ordinem Aldinum mutauit, Moſchi et Bionis carmina a Theocriteis ſeiunxit, multa ex edd. aut de coniectura, nec tamen ſemper feliciter, correxit aliaque addidit primum in *Principibus poetis gr. heroici carminis*, Pariſ. 1566. fol. part. II. p. 183 ſqq. graece: tum nouam is adtulit manum medicam quibusdam locis et plura correxit in edit. minore inſcripta: *Theocriti aliorumque poetarum idyllia: eiusd. epigrammata. Simmiae Rhodii Ouum, Alae, Securis, Fiſtula, Doſiadis Ara. Omnia cum interpretatione lat. In Virgilianas et Naſ. imitationes Theocriti Obſeruatt. H. Stephani.* Exc. H. Steph. 1579. 12. Inſunt quoque *Bionis* ac *Moſchi* idyllia gr. et lat. et variorum poetarum graecor. poëmatia ac fragmenta. — Stephani recenſionem vt plurimum reddidit *Jo. Criſpinus* in collectione *Theocriti, Moſchi* et *Bionis* aliorumque carminum, inſcripta: *Vetuſtiſſimorum authorum graecorum Georgica, Bucolica et Gnomica poemata* etc. cum notis, gr. ac lat. (Geneuae) ſ. a. 12. Additae ſunt *Iſaaci Hortiboni* (h. e. *Caſauboni*) Lectiones Theocriticae, cuius epiſtola nuncupatoria ad H. Stephan. exarata eſt a. 1584. — rec. Geneu. 1596. 12. — ib. 1639. 12. etc. Sed vberior meliorque Caſ. Lectt. Theocr. editio prodiit ex typograph. Hieron. Commelini 1596. 8. et ſeparatim et coniunctim cum edit. Theocr. ac Moſchi et Bionis, gr. lat. a *Dan. Heinſio* curata: acced. notae et emendatt. Joſ. Scaligeri, Iſ. Caſauboni, Dan. Heinſii in Theocritum, (item ſcholia gr. ſeparatim excuſa etc.) Heidelberg. in bibliop. Commelin. 1603. 8. Sed quoniam haec edit. mendis typographicis oppleta fuit; Commelin. exemplaria ſupprimenda

cura-

curauit, atque Heinſius editionem *Theocriti* et reliquorum nouam, luculentiorem et locupletiorem parauit, quae gr. et lat. cum graecis in Theocritum ſcholiis, cum *Joſ. Scaligeri* et *Iſ. Caſauboni* et *Heinſii* longe vberioribus nott. ſub titulo *Theocriticarum lectionum* prodiit Heidelberg. ap. Commelin. 1604. 4. Contextus ab Heinſio conſtitutus laudatur ab his, ab aliis culpatur. Heinſianum *Theocriti* exemplum reddidit *R. Weſt*, gr. et lat. cum ſcholiis. Oxon. 1699. 8. — gr. et lat. Lond. 1739. 8. — Alias editt. *Theocriti*, Londini et Glasguae excuſas, nec non verſiones etc. anglicas recenſet *Brüggemann* in View of the Engliſh editions — of ancient Greek and Latin Authors p. 207 ſqq. et in Supplement p. 46 ſq. — Nouam concinnauit recenſionem multaque verba mutauit, vſus antiquioribus edd. excepta Mediolanenſi, cod. Lipſienſi et lectt. IV. codd. Medic. *Jo. Jac. Reiske*, gr. et lat. cum ſcholiis gr. Viennae et Lipſiae, tom. I. 1765. 4. — tom. II. qui continet integros Henr. Stephani, Joſ. Scaligeri et Iſ. Caſauboni commentarios atque copioſas doctasque Reiskii animaduerſiones et vberrimum indicem, ab Heslero confectum, ibid. 1766. 4. — Splendida, at minus commoda, editio parata eſt a *Thom. Warton*, quo nemo hucusque maiorem habuit adparatum editt. inprimis codicum, quos partim Sanctamandus in bibl. italicis, partim Warton in anglicis contulit: *Theocriti Syracuſii quae ſuperſunt, cum ſcholiis graecis auctioribus, emendatt. et animaduerſionibus in ſcholia et Joannis Toupii, gloſſis ſelectis ineditis — Acced. editoris et variorum notae perpetuae: epiſtola Jo. Toupii de Syracuſiis, eiusd. addenda in Theocritum, nec non collationes XV. codd.* etc. Oxon. I. II. tom. 1770. mai. 4. — *Jo. Toupius* adpendicem notarum in Theocritum edidit Oxon. 1772. 4. — Noua plane recenſio confecta

fecta a *L. C. Valckenario*, qui bis meruit de Theocrito: primum edidit doctisque nott. illuſtravit: *Theocriti decem eidyllia; latinis pleraque numeris a C. A. Wetſtenio reddita — cum notis edidit, eiusdemque Adoniazuſas vberioribus adnotatt.* (theſauro gr. linguae atque antiquitatis,) *inſtruxit L. C. V.* Lugd. Bat. 1773. 8. poſtea iterum acceſſit ad contextum Theocriti emendatius cum notis mere criticis promulgandum: *Theocriti, Bionis et Moſchi* carmina bucolica, gr. et lat. Latino carmine pleraque reddita ab Eobano Heſſo, nonnulla a G. E. Higtio ſubiecit: graeca ex edd. primis, codd. et aliunde emendauit, variisque lectionibus inſtruxit *L. C. V.* Lugd. Bat. et Campis, 1779. 8. — *Brunck* paullo antea ex codd. partim, partim ex ſuo aliorumque ingenio, haud raro audacius, emendarat Theocritea, dorismum vbique induxit, et ordinem idylliorum mutauit, eaque in tres claſſes dispertiuit in Analectis veterum poetarum graecorum, Argentorati 1772. 8. tom. I. p. 263 ſqq. at quaedam in notis tom. III. p. 58. retractauit. Illius igitur recenſionem tam in textu, quam in notis Valcken. in altera ed. ſaepe quidem deſeruit, crebrius tamen ſequutus eſt. — Ego vero edidi *Theocriti* reliquias, gr. et lat. cum meis et Schreberi animadverſionibus, Lipſiae 1780. mai. 8. — *Strothii* leviorem Theocriti edit. graece cum ſelectis ſcholiis graecis et adnotatiunculis, Gothae 1782. 8. immutauit, Strothiique nomen et magnam eius notarum ac ſcholiorum partem reſecuit, atque e recenſione Valckenarii, a quo tamen in nonnullis locis fecit diſceſſionem, edidit breuibusque notis illuſtrauit, nomine tamen ſuo non praefixo, *Jacobs* Gothae 1789. 8. et emendatius, ibid. 1808. 8. — *Selecta quaedam Theocriti Idyllia recenſuit, variorum,* (praecipue Reiskii et Wartoni et aliorum ſelectas,) *notas adiecit, ſuasque ani-*

animaduersiones partim latine, partim anglice scriptas immiscuit Thomas Edwards. Cantabrig. 1779. 8. Calci adiecit collationes codd. msstor. prouti in exemplo Warton. iacent, et duas adpendiculas, anglice ſcriptas. — *Theocritus, Moſchus, Bion et Simmias,* gr. lat. *et Virgilii Bucolica,* lat. gr. cum adnotatt. *Eritiſci Pileneii,* (cuius verum nomen eſt *Giuseppe Maria Pagnini,)* Parmae 1780. 4. II. tom. Prior tomus continet Theocritum graece e rec. Heinſiana, ex cuius regione eſt lat. verſio, in infima autem ora verſio italica metrica. A ſplendore tamen potius commendabilis eſt haec editio, et ea, quae gr. in vol. I. 1791. mai. 8. et cum latina *Bern. Zamagnae* verſione, verſibus expreſſa, in vol. II. 1792. prodiit Parmae ap. Bodon. — *Theocr.* gr. cum verſione gallica notisque *Gail,* et verſione lat. Pariſ. 1792. 8. aut min. 4. tom. I. II. — noua illius edit. cum figg. aeneis, Paris l'an IV. (1795.) tom. I. II. Num tom. III. qui contineret commentarios, lucem adſpexerit, mihi ignotum eſt. *Gail* verſio gallica, ſed ſine textu graeco et ſine verſ. lat. repetita eſt Pariſ. 1792. mai. 12. — Critica eſt vtilisque edit. cum adnotatt. a *Jo. Chriſti. Guil. Dahl* curata, Lipſ. 1804. 8. — *Theocritus, Bion et Moſchus,* ad optimorum librorum fidem emendati, cum breui notatione emendationum, curauit *Godofredus Henr. Schaefer,* Lipſiae typis Caroli Tauchnitzii, 1809. 12. — *Theocriti, Bionis et Moſchi Carmina,* gr. cum commentariis integris *L. C. Valckenarii* (ex duplic eius editione,) *R. F. P. Brunckii, Jo. Toupii* (curante *L. F. Heindorfio,)* Berolin. 1810. mai 8. vol. I. II. — *Theocriti* quae ſuperſunt. Ex recenſ. *L. C. Valckenarii.* Lipſiae typis Car. Tauchnitzii 1811. fol. max. Editio ſplendida. — Hic etiam referri debent: *Theocriti epithalamium Helenae* ex recenſ. Valckenarii, animaduerſionibus illuſtra

vi

vit, et disputationem de carminibus veterum nuptialibus praemiſit *Car. Guil. Siebdrat,* Lipſ. 1796. 8. — *Cantores Theocriti, Idyllium VIII.* latino verſu expreſſum: acced. ſpicilegium obſervationum, inprimis de carmine amoebaeo. *Die Feldſänger, eine Idylle, nach der achten des Theokritus:* auctore *Chr. Gottl. Wernsdorfio.* Helmſtad. 1802. 8. — *Epithalamium Helenae,* verſibus italicis, cum textu graeco et adnotatt. edidit *Angelus Theodorus Villa,* cum Colutho. Mediol. 1753. 12. — M. *Bratt,* reſpondente M. *Wallenberg,* disp. Theocriti epithalam. Helenae, verſione et notis illuſtratum, Gryphiae 1805. 4. — *Theocriti Idyllia* vel omnia, vel nonnulla tantum, ſaepius ſunt translata in alias linguas, aut paſſim illuſtrata. Hic memorare iuuat recentiores. *Germanice* igitur ſunt verſa Idyllia Theocriti cum Bione et Moſcho a *Lieberkühnio* Berol. 1757. 8. et 1767. cum introductione, quae magis, quam verſio, laudatur. — a *J. G. S. Schwabio,* cum notis, quinque idyllia cum carmine in mortuum Adonin et Moſchi in funere Bionis, Jenae 1769. 8. — a *Grillo,* (XX Idyllia,) Halberſtad. 1771. 12. — a *Car. Aug. Küttnero,* cum Bione, Moſcho et Colutho, Mitau. et Lipſ. 1772. 8. iterumque cum aliis, Altenburg. 1784. 8. — a *Comite de Stollberg,* (IX idyll.) in *Gedichten aus dem Griechiſchen,* Hamburg. 1782. alia in *Voſſii Gedichten,* ibid. 1785. 8. p. 188 ſqq. — ab ipſo *J. H. Voſſio,* cum notis, inſerta ſingulis particulis collectionis poëmatum, in *Hamburgiſch. Muſenalmanach,* 1797. 1798. 1800. — in *Genius der Zeit,* m. Jun. Altonae 1796. et in Schilleri *Horen,* part. 5. 9. et 11. — a *Comite de Finkenſtein* (XIV idyllia et VI epigrammata,) praemiſſis eruditis commentationibus de carmine bucolico et vita Theocriti, in libro inſcripto: *Arethuſa, oder die bukoliſchen Dichter des Alterthums,*

tom.

tom. I. Berol. 1789. 4. — ed. II. valde correctior et auctior; addita etiam eſt interpretatio nonnullorum Theocriteorum atque ſelectorum carminum Bionis ac Moſchi cum adnotatt.: calci ſubiecta ſunt ſupplementa ad commentat. de carmine bucolico, Berol. 1806. 8. ſ. min. 4. Compara doctam longamque cenſuram in *Neuer Leipz. L. Z.* a. 1807. nr. 96. — Idyllia et epigrammata ab *Ern. Chriſtoph. Bindemann*, cum adnotatt. Berol. 1793. 8. — *Theocrit. Bion, Moſchus*, verſibus germanicis a *J. Henr. Voſs*, Tubingae 1808. min. 8. Quaedam Theocr. idyll. ab eo ſunt paſſim germanice verſa. — In linguam *gallicam* illa converterunt *Longopetraeus* (de Longepierre) verſibus et cum notis, Pariſ. 1688. 12. — *Chabanon*, Pariſ. 1777. 8. — *Gin*, ib. 1788 ſq. II. tom. 8. — *J. L. Géoffroy*, cum adnotatt. ib. 1799. 8. — in linguam *italicam Anton. Maria Saluini*, Venet. 1718. 12. rec. 1726. 1744. — ed. II. auct. cum adnotatt. abb. *Regnier-Desmarais*, (in priora XV idyllia,) Aretii 1754. 8. — *Dominicus Regolotti*, Taurini 1729. 8. — in linguam *anglicam F. Fawkes* cum criticis obſeruatt. indice rariorum editt et *Edward. Barnaby Greene* commentatione de carmine bucolico, Londini 1767. 8. — *Rich. Polwhele Theocriti* idyllia, epigrammata et fragmm. Bionis et Moſchi idyllia et Tyrtaei elegias verſibus anglicis, atque cum diſſertat. de illis poetis et cum notis, Londini 1786. 4. et 8. et correct. additis quibusdam emendationibus, ibid. 1792. 8. II. voll. — *Thom. Warton* Oxon. 1771. 8. — Multi VV. DD. vel ſeorſim, vel ſparſim in libris ſuis Theocriti idyllia, aut loca tantum quaedam, varia ratione explicuerunt aut emendare ſtuduerunt. E multis paucos nominabo: De *Theocriti ſtylo* disp. *Jac. Gering*, praeſide Car. Frid. Pezold, Lipſ. 1710. 4. — *Lud. Caſpar Valckenarius* in epiſtola ad Mat-

thiam

thiam Roeuerum, praemiſſa nouae editioni Virgilii collatione ſcriptorum graecor. illuſtrati opera Fuluii Vrſini, Leoward. 1747. 8. permulta Theocriti loca face critica illuſtrauit et explicuit. — *Jo. Bernhard Köhleri* notae et emendatt. in Theocritum etc. Lubecae 1767. 8. — *Jo. Nic. Niclas* ſpecimen Theocriteum, cum proluſione Jo. Mich. Heinzii, Luneburg. 1764. 8. — *Alb. Bayeri* commentarii perpetui in Theocriti Charites et Syracuſias, Erlangae 1790. 8. — *Zur Erklärung der Idyllen Theokrits von Chriſti. Wilhelm Ahlwardt*, Roſtoch. et Lipſ. 1792. 8. — Eiusd. obſeruatt. in Callimachi H. in Delum v. 223—225. et in Theocrit. IV. 11. ibid. 1798. 4. — *Conr. Ant. Moebii* progr. Obſeruatt. criticae in luſus Anacreonticos et *Theocriti* Eidyllia, Suſati 1803. 4. — *Fr. Jacobs* in Specimine emendationum in auctores veteres, Gothae 1786. 8. qui etiam acutas animaduerſiones in carmina Theocriti praemiſit ſuae Bionis et Moſchi editioni, Gothae et Amſtelod. 1795. 8. — *Eichſtädt* adumbratio quaeſtionis de carminum Theocriteorum ad genera ſua reuocatorum indole ac virtutibus, Lipſ. 1793. 4. — eiusd. Quaeſtionum philologicarum ſpecimen, (quod fere totum ſpectat locos Theocriti adſpectos,) Lipſ. 1796. 4. — *Ant. Drexl*, Bauari, ſpicilegium obſeruatt. in Theocritum, in tomo IV. collectionis, inſcriptae: Biblioteca eccleſiaſtica e di varia Letteratura, Ticini 1794. 8. — *Frid. Thierſch* in diſſ. ſiue *ſpecimine editionis Symposii Platonis: Ineſt quaeſtio, qua Alcaeo carmen vindicatur, quod vulgo Theocriti putatur*, Gotting. 1808. 4. Carmen 29. inter Παιδικὰ Theocriti relatum et verſibus aeolicis ſcriptum ex loco quodam in ſchol. Platonis, ed. Ruhnken. p. 51. probatum it Alcaeo vindicari debere. — *Ueber Theokrit u. ſeine Idyllen*, Fragm. in *Wielandi* nouo german. Mercurio, 1796. m. Oct. ſ. part. X. p. 141.

141. — *Manſo* comment. de Theocrito in: *Charaktere der vornehmſten Dichter aller Nationen* etc. vol. I. part. 1. nr. 6. Lipſ. 1792. 8. Add. *Aemylii Porti* Lex. doricum etc. Francof. 1603. 8. *Sulzer Theorie der ſchön. Künſte,* voc. *Hirtengedichte,* ibique *de Blankenburg* notit. litt. p. 454 ſqq.

30. *Callimachus,* Cyrenaeus Libys, floruit ſecundum Saxium in Onom. litt. I. p. 99. circ. Olymp. CXXV. ante C. n. 275. V. C. 477. Alexandriae primum docuit litteras ſub Ptolemaeo, Philadelpho, rege Aegypt. a quo in Muſeum Alexandrinum accitus, atque regi illi eiusque ſucceſſori Euergetae iucundus fuit. Hinc alii aetatem Callimachi referunt ad Olymp. circ. CXXXIII. an. 250. aut 247. ante C. n. Doctus fuit grammaticus et philologiae omnis peritus, nec ingenio caruit poetico, arte tamen plus valuit. Permulta tum proſa, tum carmine ſcripſiſſe fertur; ſed ſuperſunt epigrammata, VI. Hymni, nec pauca fragmenta; inter quae notanda ſunt fragmm. τῶν Αἰτίων, poematis, libris IV. conſtantis, de cauſſis variarum fabularum, rituum et antiquitatum. Carmen elegiacum *de coma Berenices,* coniugis Ptolemaei Euergetae, adſcripta aſtris a Conone Samio, mathematico, exſtat ex latina metaphraſi Catulli, nr. LXVII. Princeps edit. hymnorum eſt *Florentina,* litteris maiusculis, graece, cum ſcholiis gr. ſine l. et anni nota, (ante an. 1500.). Nonnullis tamen exemplis non adhaerent ſcholia. Latina verſio *Jac. Crucii,* (probabiliter Mediolani,) ſine anni, loci et typographi nota, circa a. 1500. in 4. prodiit. — *Aldina,* Venet. 1513. 8. cum Pindaro, Dionyſio periegeta et Lycophrone, gr. ſine ſcholiis, eſt mera Florentinae edit. repetitio, at vitiis typographicis oppleta. — Emendatior eſt, et lacunas nonnullas expleuit edit. *Frobeniana,* Baſil. 1532. 4. cum ſchol. et praefat. *Sigism. Gelenii.* — repetita ad calcem Oppiani,

Pariſ

Parif. ap. Vafcofanum, gr. cum fchol. gr. et cum verfione lat. metrica H. in Dianam, auctore Franc. Florent. Sabino, 1549. 4. — Fundus reliquarum editionum eft prior *H. Stephani*, vno nouitio et interpolato cod. vfi, quae omnes expleuit lacunas, (nec tamen omnes a fufpicione νοθείας funt liberae,) gr. fine fcholiis, inter Poetas principes heroici carminis, Parif. 1566. fol. — Idem quidem contextus feruatus eft ab *H. Stephano* in pofteriore editione, Geneuae 1577. 4. fed plura accefferunt, n. fcholia gr. verfio *Nicod. Frifchlini* profaica et poetica; item huius et H. Stephani notae, et primum epigrammata XXXIII. latinis verfibus et fragmenta quaedam. — Haec aucta funt ex Etymologico M. in nitida raraque edit. *Bonauenturae Vulcanii* gr. et lat. illo interprete, cum eiusd. adnotatt. et indice, et cum fcholiis gr. Separatim addita funt *Bionis* et *Mofchi* idyllia, gr. et totidem numeris latina reddita a Bonau. Vulcanio, cum notis eiusdem. Antwerp. ap. Chriftoph. Plantin. 1584. 12. — Epigrammata et fragmm. auxit *Anna, Tanaquil Fabri filia*, in fua Callimachi edit. cum notis, Parif. 1675. 4. — Locupletiffima eft edit. ex recenfione *Theodori*, filii J. Georgii, *Graeuii*, cum eius, Frifchlini, Vulcanii, Stephani, Bentleii, (qui fragmm. et epigramm. auxit,) aliorumque obferuatt. et doctiffimo vberrimoque *Ezech. Spanhemii* comment., Vltraiecti 1697. 8. II. voll. — quae cura *Jo. Aug. Ernefti* ad codd. editionumque fidem multo diligentius recenfita et correcta, cum eius verfione lat. notisque, additis adnotatt. Tiberii Hemfterhuf. et Ruhnkenii, repetita eft Lugd. Batau. 1761. 8. II. voll. Ernefti quoque infigniter auxit fragmm. omifit vero Frifchlini et Voëtii notas. *) — *Call. Hymni*

*) Conf. Dav. Ruhnkenii, Lud. Cafp. Valckenaerii et aliorum ad Joh. Aug. Ernefti Epiftolae. Accedunt *Dav. Ruhnkenii*

Hymni et epigrammata, quibus accesserunt *Theognidis* carmina, nec non epigrammata CLXXVI. ex Anthologia graeca etc. cum notis (Th. Bentleii,) Londini 1741. 8. (Censor huius edit. quae recusa est ib. 1751. m. 8. in Nouis act. eruditor. a. 1745. m. Jul. p. 402 sqq. multa culpat.) — *Call. Hymni et epigrammata*, maximam partem ex interpretat. N. Frischlini et cum scholiis vett. — curante *Jo. Friedlieb Stübelio*, Lips. 1741. 8. — gr. Glasgou. 1755. fol. et m. 4. — in *Brunckii* Analect. vett. poet. graec. tom. I. p. 423 sqq. Argentor. 1772. 8. — Textum, ab Ernesti constitutum, sed sine notis, at cum indice difficiliorum vocabulor. et varr. lectt. e cod. quodam primum excerptis, recudi fecit *Christi. Frid. Loesner.* Lips. 1774. 8. — *Angelus Maria Bandinius* e Graeuiana recensione reddidit *Callim. Hymnos* gr. cum latina interpretatione *Ant. Mar. Saluinii*, versione italica, etruscis versibus subiectis, et variis ed. Lascaris lectt. atque adnotationibus, at vt plurimum non viris, sed pueris, italice scriptis: p. 235 sqq. inseruit Call. elegiam de coma Berenices, a *C. Val. Catullo* latinis versibus redditam, ab *Ant. Maria Saluinio* totidem graecis versibus expressam, subiecta interpretatione metrica italice scripta, et adiecta graeca *Josephi Scaligeri* interpretat. poetica: denique adiecit metricas aliquot lat. versiones Angeli Politiani et aliorum, atque *Callimachi epigrammata* LXIII. ex sua recensione gr. et lat. Florent. 1764. 8. — gr. Argentor. 1772. mai 8. — Hymni gr. cum versione gallica et notis per *J. F. G. de la Porte du Theil*, Paris. 1775. 8 — noua edit. ibid. 1795. in minima forma, II parti

---

nii Obseruationes in Callimachum, L. C. Valckenaerii Adnotationes in Thomam Mag. et Joh. Aug. Ernesti Acroasis inedita. Ex Autographis edidit *Joh. Aug. Henr. Tittmann* Lips. 1812. mai. 8.

partt. — Hymni et epigramm. gr. cum italica *Pagnini* verſione, Parmae typis Bodon. litteris maiuſculis in aliis exemplaribus, et in aliis minuſculis litteris, 1792. fol. et med. 4. — *Hymni et epigrr.* graece, cum verſione anglica metrica notisque *H. W. Tytler,* Londin. 1793. 4. — *Hymn. in Iouem* obſſ. philologicis illuſtrauit, ſcholiaque gr. adiecit *Jo. Ern. Linke*, Dresdae 1784. 4. — *Hymn. in Apollinem,* cum emendatt. ineditis *Lud. Caſp. Valckenarii* et interpret. *Laur. Santenii,* Lugd Bat. 1789. mai. 8. — *Hymn. in lauacrum Palladis* gr. et verſibus italicis a *Girolamo Pompejo,* in eius Opp. italice ſcriptis, tom. II. Veronae 1790. 8. — *Callimachi elegiarum* fragmm. cum elegia Catulli Callimachea, collecta atque illuſtrata a *Lud. Caſp. Valckenaer.* Edidit, praefatione atque indicibus inſtruxit *Jo. Luzac.* Leidae 1799. m. 8. — In linguam *anglicam* transtulit Hymnos et epigrr., notasque addidit *Guil. Dodd,* Lond. 1755. 4. — in linguam *germanicam* (cum Muſaeo, Orpheo, Theocrito etc.) *Car. Aug. Küttner,* Altenburg. 1784. 8. — et *Chriſti. Guil. Ahlwardt,* Berol. 1794. 8. atque quatuor hymnos verſibus german. *Comes Chriſti. de Stollberg,* in *Gedichten aus dem Griechiſch.* Hamburg. 1782. 8. — et hymnos in Iouem atque Apollinem in: *Olla Potrida,* part. III. 1792. 8. p. 79 ſqq. — Add. *J. Jac. Reiske* Animaduerſion. ad graecos auctor. vol. V. Lipſ. 1766. 8. p. 723 ſqq. — *Jac. Frid. Henſingeri* Periculum emendationum Callimachiar. Guelpherbyti 1766. 4. — *Car. Guil. Goettling* Animaduerſiones criticae in *Callimachi Epigrammata* et Achillem Tatium. Ienae 1811. mai. 8. — *Jo. Ge. Zierlein* diſp. praeſide Klotzio, de ingenio Callimachi, Hal Sax. 1770. 4. — *Frid. Jacobs über den Charakter des Kallim.* in *Nachträgen zu Sulzers allgem. Theorie d. ſchön. Künſte,* tom. II. part. I. p. 86 ſqq.

31. *Ara-*

31. *Aratus,* Solensis, e Solis, postea Pompeiopoli, Ciliciae ciuitate, Theocriti amicus. Floruit sec. *Saxium* in Onom. literar. I. p. 102. Olymp. circ. CXXVII. 1. ante C. n. 270. V. C. 482. Sed *Buhlio* in tom. II. ed. Arati p. 452. videtur vixisse ab Olymp. CXXV. ante C. n. 278. Audiuit *Menecratem,* Ephesium, Grammaticum, et philosophos *Timonem, Menedemum, Dionysium Heracleotem, Persaeumque* Stoicum *), et hunc, in Macedoniam ab Antigono, qui in Macedonia regnare coepit circ. Olymp. CXXV. $\frac{2}{3}$. ante Chr. n. 278. et per annos XXXIV. praefuit, forte Athenis arcessitum eo comitatus est, atque in regis gratiam venit, ibique ante regis obitum mortuus est. Historicus et poeta, atque, iam iudice *Cicerone* de Orat. I. c. 16. etsi *homo ignarus astrologiae, ornatissimis* tamen *atque optimis versibus de coelo stellisque scripsit.* Suasu enim illius regis composuit poëma heroicum Φαινόμενα, quibus post vers. 722. Διοσημεῖα siue *Prognostica* subiunguntur, et astronomiae ignarus, *Eudoxi* Cnidii, qui Ἔνοπτρον et Φαινόμενα scripsit, orationem prosam versibus inclusit. Phaenomena vero plures vett. illustrarunt, atque latino carmine illa conuerterunt *Cicero, Germanicus Caesar* atque *Auienus.* — Princeps editio est **) *Aldina* inter Astronomos veteres, Venet. 1499. fol. Insunt *Arati* Phaenomena, *Germanico Caesare* interprete, cum commentariis et imaginibus; *Arati* Phaenomenon fragm. *M. T. Cicerone* interpre-

*) De *Persaeo*, Citieo, Zenonis seruo, et libertate donato, v. plura in *Fabricii* B. Gr. vol. III. p. 570. et quae ibi adscripsi.

**) De editt. copiosius egerunt *Buhle* in praef. ad I tom. edit. suae et *Scheibel* in *Astronom. Bibliographie* I. p 8 sqq. Breslau. 1784. 8. aut *Einleitung zur mathematischen Bücherkenntniss* part. XVII.

terprete; eiusdem Phaenomena, *Ruffo Feſto* interprete; — eiusd. Phaenom. graece; *Theonis* commentaria in eadem, graece. Raro tamen inveniuntur integra exemplaria aſtronomorum. Nam in quibusdam deſunt *Arati* phaenomena, gr. in aliis alia. Hinc factum eſt, vt particula, Ἀράτου Σολέως Φαινόμενα cum ſcholiis, ſeparata a reliquis faſcibus, tamquam peculiaris ſine a. et l. et prima edit. quae antiquior eſſet Aldina, a *Clement* in Bibl. curieuſe, hiſtor. et critique tom. II. p. 4. aliisque haberetur. — *Phaenom.* gr. et lat. cum praefat. *Phil. Melanchthonis,* Witteb. ſine anni nota, in 8. — cum *Dionyſii* Periegeſi et *Procli* ſphaera, gr. cum ſcholiis *Jac. Ceporini,* Baſil. ap. Jo. Bebel. 1523. 8. 1534. 8. et ſaepius. — Cum Hygino, Palaephato, Fulgentio Placiade et in fine cum Proclo, *Arati* Φαινομένων fragm. *Germanico Caeſare* interprete; eiusd. Phaenomena, gr. et lat. Baſil. curante *Jac. Micyllo*, 1535. fol. ap. Jo. Heruagium: — repet. ibid. 1549. et 1570. fol. — In *Joach. Perionii* de optimo genere interpretandi commentariis, Pariſ. 1539. 4. ap. Sim. Colinaeum, ſunt nr. 2. *Leont.* de conſtitutione Arateae Sphaerae; *Arati* Phaenomena, gr. verſione lat. Ciceronis e regione poſita, et ex Virgilii, Germanici et Auieni carminibus ſuppleta, cum Perionii obſſ. v. *Maittaire* A. T. III. part. I. p. 314. not. *a.* — A lectione Aldina frequentem diſceſſionem feciſſe dicitur *Guil. Morelius,* cuius typis expreſſa ſunt *Arati* Phaenomena et Prognoſtica, gr. ſine ſcholiis, Pariſ. 1559. 4. et ibid. eodemque anno, in 4. *Arati* eadem graece, cum graecis Theonis ſcholiis et *Leontii* Mechanic. de ſphaera Arati. — Acceſſerunt eodem anno per eumdem Morel. *Arati Phaenom. et Prognoſtica,* interpretibus *M. T. Cicerone, Rufo Feſto Auieno, Germanico Caeſare,* vna cum eius commentariis, et Colon. Agripp. 1569. fol.

 — No-

— Nouam Aratei gr. textus recenſionem inſtituit *H. Stephanus* inter Poetas graecos principes heroici carminis, part. II. p. 288 ſqq. a. 1566. fol. — In libro raro, *Aſtronomica vetera ſcripta iſagogica graeca et latina*, ſunt quoque *Arati* Phaenom. et Prognoſtica, (correcta e MSS. Palat. et ex noua recenſione, forſan Sylburgii,) *Leontius Mechanicus* de conſtructione Arateae ſphaerae, gr. et lat. atque Aratea phaenomena cum interpretat. Ciceronis, Auieni, Germanici Caeſ. cum commentariis. (Heidelbergae) in offic. Sanctandreana, 1589. 8. (In exemplar. quorumdam fronte in off. *Jo. Commeliniana* eadem eſſe excuſa legitur: neque tamen diuerſae editiones eſſe videntur.) — Nouam lucem obſcuris quibusdam locis Arateis ex cod. MSto adtulit *Hugo Grotius* in Syntagmate Arateorum cum metaphraſibus Ciceronis, Germanici et Auieni latinis, a Grotio emendatis atque illuſtratis, Lugd. Bat. 1600. 4. — Nitidam *Arati* editionem, ex codd. II. Bodlei. caſtigatam cum ſcholiis Theonis graecis, et cum *Eratoſthenis* Καταςερισμοῖς, *Dionyſii* Hymnis etc. curauit *Jo. Fellus,* Oxon. 1672. 8. — *Aug. Mar. Bandiui* edit. *Arati Apparent.* Florent. 1765. 8. parui aeſtimatur. — Nouiſſima meliorque edit. eſt: *Arati Phaenom. et Dioſemea* gr. et lat. ad codd. MSS. et optimar. edd. fidem recenſita. Acc. *Theonis* ſcholia vulgata et emendatiora e cod. Moſq. *Leontii* de ſphaera Aratea libell. et verſionum Arati poeticarum *Ciceronis, Germanici,* et *R. F. Auieni* quae ſuperſunt: curauit *Jo. Theoph. Buhle*, vol. I. Lipſ. 1793. vol. II. ib. 1801. 8. — Prof. *Falbe Ueberſetzung d. Aratus von den Sternbildern* in *Neuer Berlin. Monatsſchrift,* m. Febr. et Aug. 1806. et *von Witterungsanzeigen* ibid. tom. XVII. part. 2. 1807. 8.

Notandus quoque eſt *Pyrrho*, Eleus, Anaxarchi diſcipulus, qui Epicurum paullo anteceſſit aetate,

aetate, cum eius fecta, f. Scepticis, de quibus et de Pyrrhone v. *Fabric.* in Bibl. Gr. vol. III. p. 617 fqq. vbi plura adfcripfi: quibus addes *Gefchichte und Geift des Skepticismus, vorzüglich in Rückficht auf Moral und Religion, von D. Car. Fried. Stäudlin,* theol. Gottingenfi, Lipf. 1794. mai. 8. coll. cenfura in *Jen. allg. L. Z.* 1795. m. Jan. nr. 4. et 5. — Inter Pyrrhonis difcipulos clarus fuit *Timon,* Phliafius, fub Antigono, rege Macedoniae, et Ptolemaeo Philadelpho, circ. Olymp. CXXVII. Varia fcripfit, quae autem maximam partem perierunt. Ex eius Σίλλοις, h. e. maledictis, irrifionibus mordacibusque fermonibus, heroico fcriptis genere et ex perpetuis parodiis fere compofitis, quibus philofophos dogmaticos praecipue derifit, quaedam fuperfunt fragmm. in *H. Stephani* Poefi philof. 1574. 8. plura autem, n. XXXIX. in *Brunckii* Analect. vett. poetar. gr. tom. II. p. 67 fqq. et VI. fragmm. ἐκ τῶν Ἰνδαλμῶν, verfibus elegiacis. Add. not. in tom. III. p. 139. Conf. *Diogen. Laert.* IX. 109 fqq. ibique Menag. *Peter Eckermann* de Sillis, Vpfal. 1746. 4. inprimis *If. Frid. Langheinrich* III. differtatt. de Timone Sillographo, Lipf. 1720. et 1721. 4. qui etiam Timonis fragmenta collegit.

32. *Antigonus,* Caryftius, fub Ptolemaeo Philadelpho, ante Ch. n. 284. fecund. *Hamberg.* in *Zuverläff. Nachr.* I. p. 325. fec. *Saxium* in Onom. lit. I. p. 402. circ. ante C. n. 270. V. C. 482. philofophus et hiftoricus. Scripfit Ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγὴν, fiue fingulares obferuatt. de animalibus aliisque rebus naturalibus. Primus edidit illam collectionem cum Antonino aliisque *Guil. Xylander,* gr. et lat. Bafil. 1568. 8. — dein correctius et feparatim *Jo. Meurfius* cum notis, gr. et lat. Lugd. Bat. 1619. 4. — Repetita eft Meurfii editio in huius Opp. a Jo. Lamio collectis, vol. VII. p. 3 fqq. — Pleniffima eft editio:

Antig. Caryſtii Hiſtoriarum mirabilium collectanea, explicata a *Jo. Beckmann* — additis annotatt. G. Xylandri, Jo. Meurſii, R. Bentleii, J. G. Schneideri *), J. N. Niclas aliorumque, cum interpretatione G. Xylandri. Subiectis ſub finem annotatt. ad Ariſtotelis auſcultationes mirabiles. Lipſ. 1791. 4. — Multa loca emendauit illuſtravitque collato cod. Pariſ. *Frid. Jac. Baſtius* in Epiſt. critica lat. verſa a *Car. Alb. Wiedeburg*. Lipſ. 1809. 8. p. 80 ſqq. it. in Appendice ad hanc Epiſt., quam partim latine vertit cumque ſuis notis et indicibus edidit *G. H. Schaefer*. Lipſ. 1809. 8.

33. *Melampus*, ſub eodem rege Ptolemaeo Philadelpho, medicus; ſcripſit Μαντικὴν περὶ παλμῶν, ſ. *diuinationem ex palpitationibus*, quod opuſc. cum libri *de naeuis oleaceis in corpore hominis* fragmento editum eſt graece cum Aeliani V. H. per *Camillum Peruſcum*, Romae 1545. 4. — tum correctius cura *Frid. Sylburgii* cum Ariſtotele, Francof. 1587. 4. — gr. et lat. cum Hier. Cardani metopoſcopia, a *Claudio Mart. de Laurendiere*, Pariſ. 1658. fol. et gr. ac lat. a *Jo. Ge. Frid. Franzio* cum Ariſtotele, Polemone et Adamantio, Altenburg. 1780. 8. — Gallice verſum in libro raro: *Adamantius et de Melampe* la Phyſionomie, avec un traité de la divination par les palpitations etc. per *H. de Boyvin* trad. de grec. Pariſ. 1636. 8. — Conf. *Camerar.* de generibus diuinatt. p. 5. et 6. et *Fabric.* B. Gr. vol. I. p. 116 ſqq. vbi p. 115 ſq. agitur de *Melampo* ſiue *Melampode* longe diuerſo, vate et augure Argiuorum ac medico, ante C. n. 1342.

34. *Clean-*

*) Is *Periculo critico* in Anthologiam Conſtantini Cephalae, Lipſ. 1772. 8. ſubiecit cap. V. p. 132 ſqq. acutas emendationes in Ariſtotelem et Antigonum Caryſtium.

34. *Cleanthes*, Aſſo, Troadis oppido, ortus, auditor et ſucceſſor *Zenonis* in ſchola Stoica, philoſophus et verſificator phyſicus: floruit magna auctoritate Athenis Olymp. circ. CXXIX. 1. ante Ch. n. 264. V. C. 490. Multa ſcripſit, (v. *Diogen. Laert.* VII. 174 ſq.) ſed ſupereſt tantum praeclarus *Hymnus in Iouem*, editus primum a *Fuluio Vrſino* in Carminib. IX. foeminar. et lyricorum, Antwerp. 1568. 8. p. 272. tum, cum aliis quibusdam Cleanthis fragmm. verſu ſcriptis, ab *H. Stephano* in Poeſi philoſoph. a. 1573. 8. p. 49 ſq. et 124. — a *Brunckio* in Analect. poet. gr. tom. III. p. 224 ſq. et cum verſionibus lat. Duporti, gallica Bougainvillii et italica Pompeii in Gnomicis poetis gr. p. 141 ſqq. — gr. cum verſione metrica *de Bougainville*, Gothae 1781. 4. — et cura *Io. Laur. Bleſſigii*, Argentorati 1781. 8. — a *Frid. Guil. Sturz* gr. cum notis, Lipſ. 1785. 4. — ab *Hermann. Heimart Cludio*, gr. et german. cum multis adnott. ſpicilegio fragmentorum Cleanthis et cum commentat. de praecipuis ſtoicae philoſophiae placitis, Gotting. 1786. 8. — Latinis verſibus redditus et illuſtratus ab *Andr. Chriſt. Henr. Weiſs*, in progr. Rotenb. ad Tub. 1783. 4. atque ab *Hieronymo de Boſch*, in eius Poëmatibus, Traiecti ad Rh. 1803. mai. 4. ſub fin. — Germanice verſus a *Frid. Gedike*, adiecto breui commentario et diſſert. de Stoicorum philoſophia, in lib. menſtruo, *Deutſches Muſeum*, m. Jul. 1778. 8. — a *Car. Phil. Conz* in eius Analectis ſ. *Blumen, Phantaſien und Gemälde aus Griechenland*, Lipſ. 1793. 8. et aliis. — Conf. *Vlr. Andr. Rohde* de veterum poëtar. ſapientia gnomica etc. Hauniae 1800. 8. p. 287 ſqq. ſubiectis quibusd. notis criticis. Varietatem lectionis enotauit vir doctus in libro menſtruo: *Monthly Review*, 1798. Jan. p. 18 ſqq.

Chryſip-

Chrysippus, Solensis, Cleanthis discipulus et successor, qui tamen saepe dissensit a suo magistro et a Zenone: natus Olymp. CXXV. 1. mortuus Olymp. CXLIII. 2. homo acutus, subtilis atque eruditus. Multa quidem scripserat, sed nihil integrum est seruatum. De eo Cicero et multi cum antiquiores, tum maxime recentiores in vtramque partem disputarunt.

35. *Aristarchus*, Samius, Cleanthis, Stoici, aequalis, ante C. n. circ. 262. *) V. C. 490. mathematicus et horologiorum inuentor. Superest eius liber *de magnitudinibus et distantiis solis et lunae*, lat. versus a *Georgio Valla*, inter eiusd. scripta varia, Venet. 1488. et 1498. fol. et lat. cum commentar. atque cum *Pappi* Alexandrini explicationibus quibusdam a *Feder. Commandino*, Pisauri 1572. 4. — *Aristarchi* de magnitud. et distantiis S. et L. item *Pappi* Alexandr. fragmentum hactenus desideratum, graece, cum *Fed. Commandini* versione lat. notis tum Commandini, tum *Wallisii*, Oxon. 1688. 8. — rec. in *Wallisii* Opp. mathemat. tom. III. p. 565 sqq. Non confundendus est cum *Aristarcho*, Grammatico Alexandrino, ad Ol. CLVI. 1. V. M. *Christ. Laur. Matthesii* disp. de Aristarcho Grammatico, Jenae 1725. 4.

36. *Damoxenus*, Atheniensis, Comicus, Epicuri discipulus. Ex eius comoedia locum quemdam longiorem seruauit *Athenaeus* lib. III. p. 101. F. quem Hertel. et Grotius suis inseruerunt collectionibus.

37. *Chronicon marmoreum*, ex insula Paro aduectum, vnde *Parium* quoque adpellari solet, quod in Arundellianis, nunc *Oxoniensibus* est primarium:

*) Post a. Chr. 184. ap. *Hamberger.* in *Zuverläss. Nachr.* I. p. 344. sed sec. *Saxium* l. c. p. 104 sq. annis, quos significaui.

marium: editum inter *Marmora Arundelliana* a *Jo. Seldeno*, vol. I. II. Lond. 1629. 4. rec. in eiusd. Opp. tom. II. Londini 1726. fol. — Poſt aliorum editt. inter *Marmora Oxonienſia* curatius ſplendideque editum a *Rich. Chandlero*, Oxon. 1763. fol. Id Chronicon Parium — *Marmorum Oxonienſium inſcriptiones graecae, ad Chandleri exemplar editae*, curante *Guil. Roberts*, Oxon. 1791. graece, cum verſſ. latina et anglica et adnotatt. — Roberts ſuppoſititium et demum ante aliquot ſaecula concinnatum eſſe ſtatuit; ſed *Jo. Hewlett* in duobus libris anglice ſcriptis, *Rich. Gouch* in Obſeruatt. Archaeologiae etc. vol. IX. p. 157. inſertis, et *Car. Franc. Wagner* in notis ad ſuam edit. *Die Pariſche Chronik, griechiſch; überſetzt und erläutert, nebſt Bemerkungen über ihre Aechtheit, nach dem Engliſchen*, Gotting. 1790. 8. veritatem et antiquitatem Chronici illius vindicare ſtuduerunt.

38. *Manethos* ſiue *Manethon*, Aegyptius, Sebennyta-Diospolitanus, hiſtoricus et philoſophus, circ. Olymp. CXXIX. 3. ante C. n. 260. V. C. 492. Varia graece ſcripſit. Ex Αἰγυπτιακῶν tribus libris fragmm. ſeruarunt Joſephus et Syncellus, quae deſcripſit atque illuſtrauit Scaliger in Graecis Euſebii et ad calcem operis de emendatione temporum. — Ἀποτελεσματικῶν ſiue de viribus et effectis aſtrorum libros VI. ex vnico cod. Mediceo primus edidit graece, lat. vertit notasque adiecit *Jac. Gronouius*, Lugd. Bat. 1698. 4. De iis fragmentis et libro multi ſcripſerunt et in vtramque partem disputarunt.

39. *Beroſus*, Chaldaeus, ſub Alexandro M. natus, hiſtoricus et aſtrologus, ſcriptor de antiquitatibus iudaicis et temporis ordine antiquiſſimus. Fragmenta ex Joſepho et Euſebio collecta *Scaliger* graece dedit atque illuſtrauit ad calcem operis ſui de emendatione temporum; plura vero

ex

ex ſcriptis Beroſi genuinis, ex pluribus auctoribus graecis congeſſit, latine vertit, et illuſtrauit *Fabric.* in B. Gr. vol. XIV. p. 175 ſqq. (coll. *Valcken.* in diſſ. de ſcholiis in Homerum ineditis p. 134. fin.) Antiquitatum autem libr. V. ſunt ab impoſtore Annio Viterbienſi ficti.

40. *Diocles Caryſtius,* Caryſio Euboeae ortus, medicus celebris, Olymp. CXXXIII. 2. ante C. n. 245. V. C. 507. Eius epiſtolam ad regem Antigonum *de conſeruanda valetudine* ſeruauit *Paulus Aegineta,* quam poſt alios reddidit *Fabric.* in B. Gr. vol. XII. p. 585 ſqq. gr. ac lat. et p. 583 ſq. copioſius egit de illo eiusque ſcriptis. — *Dioclis Caryſtii* et aliorum fragmm. germanice vertit *Chriſt. Gottfr. Gruner* in *Biblioth. der a. Aerzte,* tom. II. p. 609 ſqq. Lipſ. 1782. 8.

41. *Apollonius,* a patria Perga, Pamphyliae ciuitate, *Pergaeus* dictus, Geometra celebris: vixit ſub Ptolemaeo Euergeta circ. Olymp. CXXXIII. 3. ante Ch. n. 244. V. C. 508. Scripſit octo libros *Conicorum,* quorum quidem quatuor priores libri graece, poſteriores autem, lib. V. VI. et VII. in linguam arabicam translati adhuc reſtant; tum *de tactionibus, de locis planis* etc. Editi ſunt *Apollonii Pergaei Conicorum libri octo,* quorum quatuor priores gr. lat. cum *Pappi* Alexandrini lemmatis et *Eutocii Aſcalonitae* commentariis, nunc primum graece editi; dein tres poſteriores, (ſc. V. VI. et VII.) ex arabico ſermone in latinum conuerſi, cum lemmatis *Pappi* gr. lat. in eosdem. Subiicitur liber conicorum octauus reſtitutus: opera et ſtudio *Edm. Halleii.* Acceſſerunt *Sereni* philoſophi Antiſſenſis de ſectione cylindri et coni libri duo, ex codd. MSS. gr. editi. Oxon. 1710. fol. partt. III. — Iidem libri antea a *Fed. Commandino* latine verſi et commentariis inſtructi prodierunt Bononiae 1566. fol. de qua rara aliorumque edd. v. *Clement* Biblioth. curieu-

curieuſe etc. tom. I. p. 415 ſqq. — *Apollon. de Tactionibus* quae ſuperſunt, ac maxime Lemmata *Pappi* in hos libros, graece, nunc primum edita e codd. Msstis, cum Vietae librorum Apollonii reſtitutione, adiectis obſeruatt. computationibus ac Problematis Apolloniani hiſtoria, [quae hiſtoria loco praefationis ab initio libri legitur,] a *Jo. Guilielmo Camerer*, Gothae et Amſtelod. 1795. 8. — Idem *Camerer* edidit: *Apollonius von Pergen Ebene Oerter: wiederhergeſtellt von Robert Simſon* [in edit. *Apoll. Pergaei* locorum planorum libr. II. — a *Rob. Simſon*, Glasguae 1749. 4. cum figg.] *Aus dem Lateiniſchen überſetzt; mit Berechnungen, Bemerkungen* etc. Lipſ. 1796. cum multis tabb. aeneis, et textu graeco, ſumto ex praef. Pappi Alexandrini ad libr. VII. illius mathematic. collectionum, ab Halleio duobus libris Apollonii praefixarum.

42. *Bito*, Mechanicus, circ. Olymp. CXXXVI. 1. ante Ch. n. 239. V. C. 513. Eius *Conſtructiones bellicarum machinarum et catapultarum*, gr. et lat. inſunt *Mathematicis vett.* Pariſ. 1693. fol. p. 103.

Moſchion Syracuſanus, Olymp. 135. ſcripſit libr. de admiranda Hieronis Syracuſ. regis naue, ex Athenaeo V. cap. 9. p. 206.

43. *Eratoſthenes*, Cyrenaeus, nat. Olymp. CXXVI. 1. ante Ch. n. 276. denatus Olymp. CXLVI. 1. vel 3. ante Ch. n. 196. vel 194. anno aetatis LXXX. vel LXXXII. *) Poſtquam in patria Lyſania, grammatico, et Callimacho vſus erat praeceptoribus: admodum iuuenis Athenas profectus dicitur, ibique primo Zenonem, tum poſt

*) *Ancher* in libro poſtea citando p. 5. not. 13. ex Cenſorino de die natali cap. XV. oſtendit, Eratoſthenem anno aetatis octogeſimo expleto, anno demum LXXXI. vita deceſſiſſe.

poſt eius mortem *Ariſtonem Chium* *) aliosque philoſophos ſectatus eſſe videtur. Dein a Ptolemaeo III. Euergeta Alexandriam arceſſitus bibliothecae regiae diu praeſuit. Propter multiplicem variamque eruditionem tantam famam atque auctoritatem eſt conſequutus, vt *Beta* eruditorum, aut ſecundus Plato, h. e. qui, niſi primum, ſaltem ſecundum locum inter omnes eruditos obtinuiſſet, adpellaretur. Multa ſcripſit; ſed omnia perierunt, praeter Καταστερισμοὺς, editos primum gr. a *Fello*, cum Arato, Oxon. 1672. 8. dein gr. ac lat. a *Thom. Gale*, in eiusdem Opuſcul. mythologicis, Amſtel. 1688. 8. atque a *Jo. Conr. Schaubach*, gr. cum interpretatione latina et commentario; addita epiſtola *C. G. Heyne*, cum animaduerſſ. in Eratoſthenem, cum tabb. aen. Gottingae 1795. m. 8. et praeter *fragmenta*, a Strabone aliisque ſeruata, inprimis fragmm. trium librorum *Geographicorum*, quae colligere atque illuſtrare coepit *Laurent. Ancher* in Diatribe in fragmenta Geographicorum Eratoſthenis, part. I. Gotting. 1770. 4. — Poſtea *Eratoſthenis Geographicorum fragmenta* collegit illuſtrauitque *Günther. Car. Frid. Seidel*, Gottingae 1789. 8. et praemiſit commentat. de Eratoſthene iisque, quos ſequutus eſt, auctoribus. De Geographia Eratoſthenis conf. *Conr. Mannert Geographie der Griechen und Römer*, tom. I. Noribergae 1788. 8. p. 91 ſqq. — *Paſchal. Franc. Joſeph Goſſelin* in Geographie des Grecs analyſée, ou les ſyſtemes d'*Eratoſthenes*, de Strabon et de Ptolemée, comparés entre eux et avec nos connoiſances modernes, Paris 1790. 4. primus reſtituit ſyſtema geographicum et tabulam geographicam

*) Conf. *Gottfr. Buchneri* diſſ. *Ariſto Chius*, vita et doctrina notus, Jenae 1725. 4. §. 10 et 12.

cam Eratoſthenis. — Neque vero Eratoſtheni, neque, vt alii fecerunt, Hipparcho, ſed multo ſeriori cuidam adſerendum eſt opuſculum Εἰς Ἀράτου Φαινόμενα, editum a *Petro Victorio* gr. cum Hipparchi in Arati et Eudoxi phaenomena libr. III. Florent. 1567. fol. p. 117 ſqq. — gr. et lat. interprete *Dionyſio Petauio*, in huius Vranologio, Pariſ. 1630. fol. rec. Amſtel. 1703. fol. — *Sententiae* quaedam Eratoſthenis collectae repeˈriuntur in collectione Gnomic. Frobeniana, inter *Hertelii* poet. gnomicos, inter poetas gr. minores a Wintertono editos, Cantabrig. 1684. 8. p. 471. in *Brunckii* Analect. vett. poet. graecor. tom. I. p. 477 ſqq. gr. et inter eiusd. Poetas gnomicos graec. p. 134. Conf. *Vlr. Andr. Rohde* de veterum poetarum ſapientia gnomica p. 332 ſq.

44. *Rhianus*, Benaeus Cretenſis, aequalis Eratoſthenis, poeta et hiſtoricus. Fragmenta quaedam et epigrammata collegerunt *Hertel*, *Winterton* l. c. p. 451. *Brunck* in Analect. citat. I. p. 479. et tom. II. p. 256. atque in Poetis gnomic. gr. p. 131.

45. *Monumentum Adulitanum* graecum, quo Ptolemaeus Euergetes expeditiones ſuas atque victorias circiter Olymp. CXXXIX. 3. ante C. n. 220. V. C. 532. mire celebrat, et quod inſcriptum fuit ſellae, ex candido marmore ad vrbem Adulin Aethiopum a rege Marti conſecratae. Id vero genuinum eſſe, nonnulli VV. DD. dubitant. *Saxius* in Onomaſt. liter. I. p. 112—116. pleniorem et monumenti et controuerſiae inde ortae dedit hiſtoriam, et probae vetuſtatis eſſe cenſuit. Defendit eius veritatem, vberius explicuit, et gr. edidit in Deſcriptione monumenti Adulitani, excerpta e Cosmae Indicopl. topographia chriſtiana vna cum figura aeri inciſa *Phil. Buttmann* in *Muſeum der Alterthumswiſſenſchaft*, tom. II. p. 105 ſqq. Add. *Niebuhr* ib. tom. II. part. III. p. 599 ſqq.

599 ſqq. Poſt alios inſeruit illud, multis additis obſeruationibus, *Edm. Chiſhul* part. I. Antiquitatum aſiaticarum, Londini 1728. fol. p. 73 87. vbi quoque p. 253 ſqq. de opere copioſe agitur, in quo id monumentum exſtat, ſiue de *Topographia chriſtiana*, cuius auctor a nonnullis VV. DD. aliis tamen diſſentientibus, nominatur *Coſmas Indopleuſtes.* Add. *Laur. Beger* Theſauri Brandenburg. vol. III. p. 32.

Add. *Philochorus,* Athenienſis. Juuenis audiuit Eratoſthenem ſenem: hiſtoricus atque grammaticus: et floruit ſub Ptolemaeo Philopatore et Epiphane. Multa ſcripſit, quorum reliquias colligere coepit et edere voluit *Carol. Gotthold Lenz*, eiusque partes ſuſcepit *Car. Godofred. Siebelis,* qui quaſi praeludit in programm. inſcripto: *Obſeruatt. in locos quosdam Philochori difficiliores.* Budiſſin. 1810. 4. Tum *Siebelis* edidit *Philochori librorum fragmenta,* a Lenzio collecta, ea digeſſit, et animaduerſſ. Lenzii ſuisque illuſtrauit. Accedunt *Androtionis* Ἀτθίδος reliquiae, Lipſ. 1811. 8. — Add. *Wolf.* prolegg. ad Demoſth. orat. adv. Leptin. p. XCVIII.

46. *Hero*, Alexandrinus, Cteſibii diſcipulus, inſignis mechanicus circ. Olymp. CXL. 2. ante C. n. 217. V. C. 535. Superſunt *de conſtructione et menſura manubaliſtae fragmentum;* Βελοποιϊκὰ ſ. *de telis conficiendis iaculandisque liber;* qui liber et ſuperius fragm. prodierunt graece Aug. Vindelic. 1616. 4. et gr. ac lat. in Mathemat. vet. Pariſ. 1693. fol. p. 155. et p. 121. atque 331. tum *Spiritalium* liber, gr. et lat. e verſione *Frid. Commandini,* (edita Amſtelod. 1680. 4.) inter Mathemat. vett. citatos p. 145. denique ibid. p. 243. *de automatorum fabrica* libr. II. gr. cum verſ. lat. D. Conturii. — Diuerſus eſt ab *Herone* II. et III. de quibus paullo inferius ſermo erit.

47. *Ar-*

47. *Archimedes,* Syracuſanus, praeclarus acutiſſimusque mathematicus, variarum rerum mechanicarum inuentor, patriaeque per tres annos ope inuentorum defenſor. Syracuſae enim Olymp. CXLI. 3. ante C. n. 212. V. C. 540. a M. Marcello coeperunt oppugnari, (v. *Saxii* Onom. I. p. 117 ſq.) tertio autem anno per negligentiam ciuium ſuorum vrbs eſt expugnata et Archimedes, inuito Marcello, interfectus. Ad noſtra tempora peruenerunt 1) *de ſphaera et cylindro libri II.* in quos et libros II. nr. 3. exſtat commentarius graece ſcriptus ab *Eutocio Aſcalonita;* 2) *de circuli dimenſione* liber, quem librum et ſuperius opus germanice vertit, illuſtrauit et adpendicem adiecit *C. F. Hauber,* Tubingae 1798. 8. cum VI. figg. 3) *de planis aequiponderantibus, ſiue de centris grauium planorum* libri II. 4) *de figuris conoidibus obtuſis et de ſphaeroidibus libri II.* (vel potius in edd. prioribus liber vnus;) 5) *de lineis ſpiralibus;* 6) liber *de quadratura parabolae;* 7) *de numero arenae* liber; 8) *de iis, quae aquis innatant,* libri II. Hi libri cum ſequentibus libris deſunt in Baſilienſi editione. 9) liber *Adſumtorum ſiue Lemmatum;* qui liber latine tantum cum tribus libris Apollonii Pergaei ex cod. msto arabico verſus exſtat; 10) *de ſpeculis comburentibus parabolicis;* quod tamen opuſculum ab Archimede profectum eſſe, nonnulli dubitant. Alia Archimedis ſcripta vel inedita ſunt vel deperdita. — Graece et latine primum prodierunt *Archimedis* opera cum *Eutocii* commentariis in tria priora opera, gr. et lat. Baſileae ab Heruagio 1544. fol. — gr. et lat. nouis demonſtratt. commentariisque illuſtrata per *Dauid. Rivaltum de Flurantia,* (textus vero eſt mutilus et ab editione priore multum recedit,) Pariſ. 1615. fol. — repet. ex noua recenſione *Claudii Richardi,* Pariſ. 1646. fol. — Quae ſuperſunt, omnia

omnia cum *Eutocii* commentariis, ex recensione *Josephi Torelli*, Veronensis, cum noua versione lat. Accedunt lectt. variantes ex codd. Mediceo et Parisiensibus. Oxon. 1792. al. 1793. mai. fol. cum figg. ligno incisis. — Singula scripta aliquoties sunt vel gr. edita, vel in linguas latinam aliasque translata, vel illustrata. Inprimis notanda est editio: *Archimedis Arenarius* et *dimensio circuli: Eutocii* in hanc commentarius, cum versione et notis *Jo. Wallis*, Oxon. 1676. 8. et in tertio tomo Opp. *Wallisii*, ibid. 1699. fol. *) — *Arenarius oder Sandrechnung, aus dem Griechischen in das Deutsche übersetzt, und mit Anmerkungen erläutert von Jo. Christph. Sturm*, Noriberg. 1667. fol. qui etiam *Archimedis* scripta germanice et lat. vertit Norib. 1670. fol. — *Archim.* opera in linguam Franco-gallicam transtulit et commentario illustrauit, aliaque addidit *F. Peyrard.* Paris. 1807. 4. cum figg. in textu: conf. longam recensionem in Gottingens. ephem. litterar. 1809. nr. 9. p. 92.

48. *Athenaeus*, Mechanicus, incertae patriae scriptor: circ. Olymp. CXLII. 1. ante C. n. 210. V. C. 542. Reliquit librum ad M. Marcellum, qui Syracusas cepit, de machinis bellicis, in quo et sua et aliorum inuenta memorat formisque illustrat; editum graece ex recensione Theuenoti, et lat. cum interpretatione Henr. Valesii et Jo. Bapt. Coterii, inter Mathematicos veteres, Paris. 1693. fol. p. 1—12. cum figg.

Diuersus est et quingentis atque sexaginta annis iunior, *Athenaeus Byzantius*, quem Gallienus instaurandis muniendisque vrbibus praefecit. — Diuersus quoque est ab *Athenaeo*, Attalia orto,

*) De hac edit. aliisque Archimedis opp. ac versionibus anglicis etc. v. *Brüggemann* A View of the English editions etc. p. 231 sqq.

orto, auctore ſectae Pneumaticorum medicorum. V. *Oſterhauſen* diſſ. Hiſtoria illius ſectae, Altdorf. 1791. 8.

49. *Apollonius Rhodius,* Alexandrinus: quod autem apud Rhodios rhetoricam per aliquod tempus cum laude profeſſus, apud illos ius ciuitatis accepit, dicitur *Rhodius:* poeta languidus et hiſtoricus, qui arte et cura potius valuit, quam ingenio. Fuit Callimachi diſcipulus, at ingratus illique poſtea inuiſus. Rhodo Alexandriam reuertens in praefectura bibliothecae ſub Ptolemaeo Euergeta I. Eratoſtheni ſucceſſit circ. Olymp. CXLVII. 1. ante C. n. 194. V. C. 558. Scripſit *Argonauticorum* libr. IV. carmen heroicum: editum gr. cum ſcholiis graecis in margine, litteris quadratis ſ. capitalibus, *Florent.* per Laur. Flor. de Alopa, 1496. 4. — *Venetiis,* gr. cum ſcholiis gr. collatis codd. msstis, curante *Franciſco Aſulano,* 1521. 8. — emendatius e codice *Pariſ.* gr. ſine ſcholiis, 1541. 8. — ex edit. Veneta, hinc inde correctius, gr. cum indice et ſcholiis ad calcem libri adiectis, et ſeparatim excuſis, *Francof.* ex offic. Petri Brubachii, 1546. 8. — *Lugd. Bat.* gr. cum ſcholiis et cum verſione lat. commentario et notis etc. *Jer. Hoelzlini,* ex offic. Elzeuiriana, 1641. 8. ſed nitida haec editio non tulit plauſum criticorum ſagacium. — Pariter a ſplendore potius, quam ab vtilitate et iudicio editoris laudatur *Jo. Shaw* edit. *Apollonii* — gr. cum ſcholiis, verſione fere noua lat. notisque variorum ſelectis, Oxon. 1777. II. voll. mai. 4. — Eadem editio, additis notis Arnaldi, Pierſoni, Ruhnkenii et Toupii, ibid. 1779. II. voll. mai. 8. — Critica editio et noua, ex octo codd. et coniectura cum propria, tum aliorum potiſſimum ducta, recenſio eſt *Rich. Frid. Phil. Brunckii,* cum VV. LL. notis et emendatt. gr. Argentor. 1780. 4. et 8. — Hanc Brunckii edit. baſin fecit, ſed

multis

multis locis refictam, *Christi. Dan. Beckius,* (cod. quoque Breslav. et edd. tam veteribus, quam recentioribus vsus,) qui *Apollonii Rhodii* Argonaut. edere coepit gr. cum versione latina, scholiis gr. commentariis indicibusque, vol. I. Lips. 1797. mai. 8. — *Apollonii Rhodii* Catalogus Argonautarum: commentario perpetuo illustrauit *Ern. Frid. Krause,* Halae 1798. 8. — *L'Argonautica di Apollonio Rodio* (cum textu graeco e recens. Brunckii,) tradotta ed illustrata (a patre purpurato *Flangini,*) Romae, tom. I. 1791. tom. II. cum V. L. ex quatuor codd. Vatican. nondum collatis et multis figg. aeri incisis, ibid. 1794. mai. 4. — *Apollonii Rhodii Argonautica,* ex recens. et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunckii: editio nova, auctior et correctior. Acced. scholia graeca ex cod. — Paris. nunc primum euulgata. (graece.) Tom. I. Lips. 1810. mai. 8. Tom. II. 1812. Altero tomo continentur Scholia tam inedita Parisina, quam edita, animaduersiones editoris *(G. H. Schaeferi)* in Scholia indicesque. — Argonautica transtulerunt in linguam *anglicam*, *Edward Burnaby Greene,* cum notis criticis, historicis et exegeticis, Londini 1780. 8. II. voll. — *Franc. Fawkes,* addita versione *Coluthi* de raptu Helenae, cum notis, Londini 1780. 8. et alii. (v. *Brüggemann* A View etc. p. 235 sqq.) — in linguam *germanicam,* versibus hexametris, *J. J. Bodmer,* Tiguri 1779. 8. — in linguam *gallicam J. J. A. Caussin,* Paris. 1797. 8. II. voll. — Apollonius Rhodius num Orpheo vsus sit, disceptatur in *Beckii* Actis Seminarii — Lipsiens. vol. I. p. 322 sq. et p. 330 sq. — Illustrarunt aut emendarunt Argonautica *J. F. Facius* in epist. critica in aliquot *Orphei* et *Apollonii Rhod.* Argonautic. loca, Erlangae 1772. 4. — *Dav. Ruhnken* in epist. II. crit. in Callimachum et *Apollon. Rhodium,* Lugd. Bat. 1752. 8. auct. et emendat. ibid. 1782. m. 8. —

O. Theod.

O. Theod. Bloch diſſ. de carmine epico Ap. Rhodii, Hafniae 1792. 8. — *Ern. Franc. Henr. Spitzner* obſeruationes criticae in Apollonii Rhodii Argonautica. Vitebergae 1810. 8. — *G. E. Groddeck über die Argonautica des Apollon. Rhodius,* in *Biblioth. der alten Litteratur u. Kunſt*, part. 2. Gotting. 1787. 8. p. 61 ſqq. — Plura vide in *Sulzeri Allgem. Theorie der ſch. Künſte,* tom. I. voc. Argonautica, ibique *de Blankenburg.* — *Nachträge zu Sulzers Theorie,* tom. VI. part. 1. p. 179 ſqq.

De *Sileno*, qui res Hannibalis perſequutus eſt, et *Soſilo*, Lacedaemonio, quo Hannibal litterarum graecarum vſus eſt doctore, et qui etiam de Hannibalis rebus ſcripſit, vterque autem cum Hannibale fuit in caſtris, vide *Boſium* ac *Staueren* etc. ad Corn. Nepotem in vita Hannibalis cap. XIII. 3. quo tamen loco antea pro *Sileno* legebatur *Philinus*, qui primi belli Punici hiſtoriam enarrauit. De *Philino*, Agrigentino, antiquo hiſtorico, vid. etiam *Voſſium* de hiſtoricis graecis libr. I. cap. 17. et *Mongitor.* in Biblioth. Sicula tom. II. p. 167.

50. *Agatharchides*, *Cnidius*, hiſtoricus et philoſophus, floruit forte, iudice *Saxio* in Onomaſt. I. p. 127. Olymp. CLIII. 3. ante Ch. n. 164. V. C. 588. aut ſecundum alios paullo ſerius. Varia ſcripſit. Fragmenta quaedam, a Photio in cod. CCL. ſeruata, primus ſeparatim ediderunt cum Cteſiae fragmm. gr. H. Stephan. 1557. 8. — tum idem cum iisdem et Memnonis fragmm. etc. gr. cum verſione lat. partim Stephani, partim Rhodomanni, 1594. 8. — *Rich. Brettus* gr. et lat. Oxon. 1597. 8. et *Jo. Hudſon* gr. ac lat. cum notis, in Geographis graecis minoribus, tom. I. p. 1 ſqq. Oxon. 1698. 8.

51. *Hipparchus*, Nicaenus e Bithynia, aſtrologus acutus. In Bithynia et in Rhodo obſeruationes ſiderum inſtituit, aequinoctia aliaque obſerua-

ſeruauit, et prima obſeruatio aequinoctii auctumnalis ab eo facta eſt Olymp. CLIV. 3. ante C. n. 160. V. C. 592. V. *Saxii* Onomaſt. I. p. 130. Ex iis, quae ſcripſit, ſupereſt ſub eius nomine Commentarius, ſ. potius criſis in Eudoxi et Arati Phaenomena, libri III. et liber, ſiue potius Excerpta ex commentario, ab alio facta, de Aſterismis, qui ad verbum paene legitur in Ptolemaei Syntaxi VII. p. 172. — Graece editi ſunt cum aliis ſcriptis primum a *Petro Victorio*, Florent. in offic. Juntarum 1567. fol. tum, (omiſſo tamen libro de Aſteriſmis,) emendatius gr. et lat. a *Dionyſio Petauio* in Vranologio ſuo ſiue adpendice ad Opus de doctrina temporum, aliaque addidit, Pariſ. 1630. fol. p. 171 ſqq. rec. Antwerpiae vel potius Amſtelodami, 1703. fol.

52. *Ariſtarchus*, Samothrax, Grammaticus Alexandrinus, circ. a. Olymp. CLVI. 1. ante Chr. n. 154. V. C. 598. Quod in noua ſua Homeri editione ſeueram plane Criticam exercuit, pluribus verſibus obelo notatis ac reiectis, eius nomen propter rigorem, non ab omnibus tamen aeque probatum, in prouerbium abiit. V. *Chriſt. Laur. Mattheſii* disp. de Ariſtarcho Grammatico, Jenae 1725. 4.

53. *Philo*, Byzantius, Mechanicus, circ. Olymp. CLVI. 4. ante C. n. 151. V. C. 601. Superſunt eius *Mechanicorum* libri IV. et V. gr. ac lat. editi inter Mathemat. vett. Pariſ. 1693. fol. p. 49. Liber *de ſeptem orbis ſpectaculis*, qui ei quoque tribuitur, primum euulgatus et verſione notisque illuſtratus eſt a *Leone Allatio*, Romae 1640. 8. rec. in vol. VIII. theſauri antiquitatum graecarum Gronouiani, p. 2642. ed. Venet.

54. *Panaetius*, Rhodius, iunior, Stoicus quidem philoſophus, a Stoicis tamen interdum diſcrepat. Floruit circ. Olymp. CLVIII. 2. ante C. n. 145. V. C. 607. et obiit a. V. C. 642. Inter alia

alia ſcripſerat *περὶ τοῦ καθήκοντος*, *de officiis* libros, eumque ſe, correctione quadam adhibita, potiſſimum ſequutum eſſe, *Cicero* confitetur de Officiis III. cap. 2, 8. Fragmenta, effata et dogmata Panaetii congeſſit *Car. Günther Ludouici* in progr. *Panaetii iunioris, ſtoici philoſophi*, vitam et merita in Romanorum cum philoſophiam tum iurisprudentiam illuſtrat, Lipſ. 1733. (1734.) 4. p. 23 ſqq. Conf. doct. disputat. *de Panaetio Rhodio*, philoſopho ſtoico, quam praeſide *Dan. Wyttenbachio* ventilauit *F. G. van Lynden*, Lugd. Bat. 1802. mai. 8. qui, *Panaetium*, cenſet, natum eſſe circ. a. V. C. 569.

Poſidonius Rhodius, philoſophus Stoicus, diſcipulus Panaetii: mortuus eſt probabiliter a V. C. 703. aetatis 84. Multa ſcripſit, ſed pauca ſuperſunt fragmenta in diſſ. docta collecta: *Poſidonii Rhodii reliquiae doctrinae: collegit atque illuſtrauit Janus Bake:* acced. *D. Wyttenbachii* adnotatio. Lugd. B. 1810. 8. In parte I. de vita Poſidonii, et in part. II. de eius doctrina et ſcriptis agitur. [Plura de Poſidonio infra §. 65.]

55. *Bion*, Smyrnaeus, et *Moſchus*, Syracuſanus, qui tamen Bionis mortem carmine ſuauiſſimo luxit, poetae bucolici, dorice et ſuauiter quidem iucundeque cecinerunt; naturali tamen pulcritudine et ſimplicitate cedunt Theocrito. Vtriusque aetatem *Manſo* refert ad Olymp. 124. *Saxio* autem in Onomaſt. I. p. 132 ſq. illi poetae ea, qua vixit Panaetius, aetate clari fuiſſe videntur. Eorum idyllia partim integra ſuperſunt, partim eorum fragmenta, atque Theocrito fuerunt olim adſcripta, eiusque idylliis immixta: v. ſupra Theocritum, vbi quaedam iam recenſitae ſunt poetarum noſtrorum editiones atque verſiones *): quibus

*) De nouis editt. Bucolicorum graec. ab *Hermanno* et *Eichſtadio* promiſſis v. Beckii Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 430 ſq.

paucarum memoriam adiiciam. Primum ſegregata fuerunt a Theocriteis in edit. perrara: *Moſchi et Bionis idyllia,* gr. et lat. cum ſcholiis: acceſſit *Phanoclis* elegia et alia *Propertii,* curante *Adolpho Mekercho.* Brugis ap. H. Golzium 1565. 4. — Baſis conſequutarum editt. plerumque facta eſt recenſio *H. Stephani* inter Poetas graecos heroici carminis, Pariſ. 1566. fol. tom. II. p. 279 ſqq. — et cum Theocrito ab eodem *H. Stephano,* gr. et lat. 1579. 12. — Ab illo tamen disceſſit interdum et diligentius collegit *Fuluius Vrſinus* in Collectione carminum nouem illuſtrium foeminarum, ad calcem ſubiecta metrica *Laur. Gambarae* verſione, Antwerp. 1568. 8. — Critica eſt editio *Bonauenturae Vulcanii,* gr. cum eius verſione, totidem numeris latine reddita, et notis, Antwerp. ap. Chriſtoph. Plantin. 1584. 12. — *Muſaei, Moſchi et Bionis,* quae exſtant, omnia: acceſſere quaedam ſelectiora *Theocriti* Eidyllia. — gr. et poetica metaphraſi illuſtrata a *Dav. Whitford,* Londin. 1659. 4. — Docta eſt *Longapetraei, (Longepierre,)* edit. gr. cum eius verſione gallica metrica et obſeruatt. Pariſ. 1686. 12. — rec. Amſtelod. 1688. 8. et Pariſ. 1691. — *Bionis et Moſchi Idyllia* ex recenſione *Nic. Schwebelii* cum eiusdem animaduerſſ. et notis Vrſini, Vulcanii, Stephani, et aliorum; ſubiectae ſunt Longapetraei verſio gallica metrica, cum eiusd. adnotatt. ac verſio latina metrica Dav. Whitfordi, Venet. 1746. 8. — Praeſtantior tamen et cultior eſt edit. *Jo. Heskini,* gr. et lat. qui Longapetraei notas fere omnes e ſermone francico in latinum tranſtulit, et ipſa carmina erudite explicuit atque illuſtrauit, Oxonii 1748. 1758. et 1780. 8. — Schwebelii recenſionem vt plurimum ſequutus eſt M. *Jo. Adam. Schier* in edit. ſua, gr. cum metaphraſi latina et notis integris Fuluii Vrſini aliorumque et ſelectis Longapetraei,

Schwe-

Schwebelii et Heskin. Lipſ. 1752. 8. — Ex noua ſua recenſione dedit illa Idyllia *Brunck* in Analectis vett. poetar. graec. vol. I. p. 383 ſqq. — Ego quoque edidi illa cum notis *Jo. Heskin* integris aliorumque ſelectis meisque, gr. ac lat. Erlangae 1780. min. 8. — *Bion und Moſchus von J. C. F. Manſo*, gr. ſine accentibus, cum verſione germanica metro bucolico, notisque: ordo idylliorum eſt mutatus. Gothae 1784. min. 8. — Plane noua, immutata, auctior criticaque eſt editio ſecunda: *Bions und Moſchus Idyllen*, graece cum accentibus, *überſetzt und erläutert von J. C. F. Manſo*, Lipſ. 1807. mai. 8. — e recenſ. Valckenarii, cum varietate lectionis, edidit *Frid. Jacobs*, Gothae et Amſtelod. 1795. min. 8. — illuſtrabat et emendabat *Gilbert Wakefield*, Londin. 1795. min. 8. — *Idyllia* gr. et lat. cum notis variorum ſelectis, ſuasque adiecit *Ludou. Henr. Teucherus*, Lipſ. 1793. 8. — In linguam transtulerunt *germanicam Car. Aug. Küttner*, (cum carminibus Theocriti et Coluthi,) Mitav. et Lipſ. 1772. 8. — ed. nov. Altenburg. 1784. 8. — alius, cum Anacreonte et Sapphone, Berolin. 1787. 8. — verſibus, *Sam. Henr. Catel*, Berol. et Liebav. 1787. 8. — in linguam *gallicam*, cum Anacreontis, Sapphus et Tyrtaei carminibus, *Poinſinet de Sivry*, metrice, Pariſ. 1758. 12. rec. Bipont. 1771. 8. — *J. B. Gail* et ſeparatim et in Collection d'auteurs grecs etc. Pariſ. 1795. 18. — in linguam *anglicam Rich. Polwhele*, cum diſſertatt. et notis etc. Londini 1786. 4. et 1792. 8. etc.

56. *Polybius*, Megalopoli in Arcadia natus Olymp. CXLIII. 4. an. V. C. 548. mortuus Olymp. CLXIV. 2. *) Praeclarus philoſophus et fide dignus

*) Secundum *Schweighäuſerum*, qui in tom. V. editionis ſuae de Polybio fuſius egit, Polybius natus eſt Olymp. circ.

gnus hiſtoricus, qui dicitur pragmaticus; eius vero dictio, quamquam perſpicua et grauis, nec aſpera, ab Atticorum elegantia et in vſu delectuque et in ſtructura longe discrepat. Pater fuit Lycortas, Achaeorum praetor: ipſe vero adoleſcens a Philopoemene, homine celebri et in militia verſato, artem didicit militarem. Deinde illi cum patre legatio ad Ptolemaeum Epiphanem, Aegypti regem, decernitur, Olymp. CXLIX. 4. an. V. C. 574. aliisque deinceps honoribus ampliſſimis ornatus fuit. Poſtea, a. V. C. 588. cum aliis, quod Romanis ſuſpecti videbantur, Romam euocatus eſt, venia tamen Romae manendi a Praetore rogatu Fabii et Scipionis, Aemilii Pauli filii, impetrata. Quod quam vtile et ipſi et rebus hiſtoriae fuerit, ex eo cognoſci poteſt, quia in notitiam et familiaritatem hominum nobiliſſimorum, in his Scipionum, venit. Quare cum Scipione iuniore in Africam contendit, eique Carthaginem oppugnanti comes ſociusque laborum bellicorum aderat, et anno ante C. n. 144. V. C. 608. vidit Corinthum a Mummio incenſam. Quo facto in patriam rediit, eique vario modo vtilis eſſe coepit, et in Achaia res et leges conſtituit, atque ciuibus ſuis Romanos reconciliauit et amicos reddidit. Ad opus ſuum hiſtoriarum curate concinnandum, Aegyptum, Gallias, Hiſpanias adiit et Alpes mariaque traiecit. Poſt Scipionis mortem in patria vltimos vitae annos omnibus gratus iucundusque transegit. — Scripſit Ἱϛορίαν καθολικὴν, ſiue *Hiſtoriarum* de rebus toto fere terrarum orbe per annos LIII. geſtis, ab an. Olymp. CXLIV. 1. V. C. 535. et initio belli Punici ſecundi ad euerſionem regni Macedonici, ſ. Perſen Mace-

---

circ. CXLIV. vel CXLV. inter an. V. C. 550. et 556. inter a. 208—214. ante Chr. n. defunctus a. Olymp. CLXIV. 2. ante Ch. n. 124. V. C. 634.

Macedonum regem a Romanis victum, Olymp. CLIII. 1. f. 3. V. C. 587. libros quadraginta, de quibus vero euaſerunt interitum quinque priores libri, et ex libris VI. vsque ad XVII. de legationibus excerpta, item de virtutibus ac vitiis, iuſſu imperatoris Conſtantini Porphyrogeniti ſaeculo X. facta, et alia. Prima graeca priorum Hiſtoriarum librorum editio eſt a *Vincentio Obſopoeo* curata, Hagenoae typis Secerianis, 1530. min. fol. et ſeparatim ad finem adiecta eſt *Nic. Perotti*, epiſcopi Sipontini, verſio medio ſaeculo XV. facta, et edita Romae, ex offic. Conr. Sweynheym et Arnold. Pannartz, 1473. fol. rec. Brixiae 1488. fol. et ſaepius. — Poſtea correctior cum interpretatione *Nic. Perotti*, additis Excerptis f. Epitome librorum duodecim a ſexto ad ſeptimum decimum, interprete *Vuolfgango Muſculo* prodiit Baſileae per Jo. Heruagium, 1549. — Alia excerpta ex hiſtoriis Polybianis de legationibus, iuſſu Conſtantini Porphyrogeniti pridem ſelecta, gr. edidit, adiectis notis ſuis et aliis fragmentis a ſe collectis, *Fuluius Vrſinus*, Antwerp. ap. Plantin. 1582. 4. — Alias denique Eclogas de virtutibus et vitiis, ex eodem Polybiano opere, iuſſu eiusdem Conſtantini excerptas ex cod. Nic. Fabricii Peireſcii, (vnde vocantur Excerpta *Peireſciana*,) gr. edidit, latine vertit notisque illuſtrauit *Henr. Valeſius*, Pariſ. 1634. 4. — Interea nouam inſtituit recenſionem, libros Polybianos ex antiquis libris emendauit, latine vertit et commentariis illuſtrauit, et addidit *Aeneae Tactici* commentarium de toleranda obſidione, gr. ac lat. cum notis *Iſaacus Caſaubonus*, Pariſ. ap. Drouardum, (ſunt etiam exempla eiusdem editionis, in quorum fronte legitur, typis Wechel. etc. nullo vrbis nomine adiecto,) 1609. fol. Ex commentariis vero, quos in Polybium molitus fuit Caſaubonus, illos tantum habemus in capita viginti libri primi,

poſt

poſt auctoris obitum editos Pariſ. 1617. 8. — rec. (Boeclero curante,) Argentor. 1654. 8. (in meo exemplo non comparent notae in Theophraſti characteres.) Illi quoque recepti ſunt in edit. *Jac. Gronouii*, in qua Caſaubonianus textus cum vitiis operarum typographicarum redditus eſt. Inſcriptio editionis, ſed multo auctioris, haec eſt: *Polybii hiſtoricorum libri, qui ſuperſunt, interprete Iſaaco Caſaubono. Jacobus Gronouius recenſuit, ac vtriusque Caſauboni, Fuluii Vrſini, Henr. Valeſii, Jac. Palmerii et ſuas notas adiecit. Acced. Aeneae commentarius de toleranda obſidione cum interpretatione ac notis Iſ. Caſauboni*, Amſtel. 1670. 8. tom. I—III. — Haec editio repetita eſt typis, et rogatu bibliopolae curante *Erneſti*, qui mendas typograph. ſuſtulit, doctam praemiſit praefationem, et Gloſſarium Polybianum adiiciendum curauit, Lipſiae et Vindobonae 1763. et 1764. 8. III. voll. Multo tamen meliorem et pleniorem criticamque editionem debemus *Jo. Schweighaenſero*, Argentoratenſi, qui *Polybii Hiſtoriarum quidquid ſupereſt, recenſuit, digeſſit, emendatiore interpretatione, varietate lectionis, adnotationibus* (et ſuis et alienis,) *indicibus illuſtrauit*, tom. I—VIII. (tomi octaui pars prior continet adnotatt. ad reliquias libr. XXXI—XL. atque indicem hiſtoricum et geographicum; poſterior autem pars Lexicon Polybianum, ab Iſaaco et Merico Caſaubonis olim adumbratum, inde ab Erneſti elaboratum, et a Schweigh. emendatum et auctum,) 1789—1795. 8. — Libri ſexti capp. 17—40. *Jo. Ge. Poeſchelius* ſeparatim edidit et opuſculum inſcripſit: — *Polybii Megalopolitani de militia romana libellus, verſione latina, commentatione perpetua et iconibus illuſtratus* etc. Norimbergae 1731. 8. — *Gallica* verſio inſcripta eſt: *Hiſtoire de Polybe*, nouvellement traduite du Grec par *Dom. Vin-*

Vincent Thuillier: avec un commentaire, ou un Corps de ſcience militaire; enrichi de notes critiques et hiſtoriques etc. par *M. Folard,* Pariſ. 1727—1730. 4. Noua vero operis editio multo correctior et ſupplemento auctior prodiit Amſtel. 1753. 4. VII. voll. — Folardum tamen multorum errorum reum fecit *Quintus Icilius,* h. e. *Car. Guiſchard,* in Memoires militaires ſur les Grecs et les Romains etc. Hagae Comit. 1757. 4. II. tom. et, epigraphe contracta, Lugduni 1760. 8. II. voll. — In linguam *germanicam* transtulit cum adnotatt. atque excerptis ex Folardi et Guiſchardi operibus, ad artem veterum militarem ſpectantibus, *D. C. Seybold,* Lemgov. 1779—1783. 8. IV. tom. — in linguam *anglicam Henr. Shears,* cum vita Polybii et iudicio de eius ſcriptis, auctore *Jo. Dryden,* Lond. 1693. rec. 1699. 8. II. voll. — *Edward Grimeſton,* Londin. 1634. fol. — *Hampton,* Lond. 1756. 4. vol. I. rec. ib. 1761. et 1766. 8. II. voll. et vol. II. ib. 1772. 4. et iunctim ib. 1772. 8. IV. voll. — in linguam *italicam,* cum duobus detectis fragmm. etc. Romae 1792. 4. II. voll. — Conſ. *Frid. Chr. Matthiae* progr. *Bemerkungen zu der Livianiſch-Polybiſchen Beſchreibung der Schlacht bey Cannae und der Belagerung von Syrakus,* Francof. ad Moen. 1807. 4. — *Anton. van Goudoever* disput. philolog. de hiſtoricis Polybii laudibus, praeſ. *Phil. Guil. van Heusde,* Traiecti ad Rhen. 1809. mai. 8.

58. *Nicander,* Colophonius; (*Aetolus* quoque dicitur, ſcil. quoniam diu in Aetolia verſatus eſt, atque de rebus Aetolorum, ſitu plantisque regionis ſcripſit, qui vero commentarii aliaque iniuria temporis perierunt;) Grammaticus, Medicus et Poeta. *Albertus* quidem *de Haller,* (quem v. in Bibliotheca botanica, tom. I. p. 54 ſqq. et tom. II. p. 625.) ait, longam eſſe, inconditam

et

et nullius fidei farraginem: ea tamen poemata, quae adhuc exſtant, vti et ſcholia gr. in illa, continent multa, quae ad hiſtoriam artis botanicae et hiſtoriam medicinae atque naturae antiquam cognoſcendam conducant. Floruit ſecundum *Ackermann.* *) Olymp. CLVIII. ante C. n. 147. V. C. 605. Hodie ſuperſunt duo carmina, verſibus ſcripta heroicis, 1) Θηριακὰ, ſiue *de beſtiis venenatis et aduerſus illas remediis;* 2) Ἀλεξιφάρμακα, ſiue *de remediis aduerſus venena.* — Princeps editio eſt *Aldina,* ad calcem Dioſcoridis, gr. cum ſcholiis graecis, Venet. 1499. fol. — rec. ibid. cum ſcholiis gr. et expoſitione ponderum, menſurarum, ſignorum et characterum, gr. 1522. 4. Scholia prodiere 1523. Ab Aldina editione paſſim diſceſſerunt, et verba poetae variis vitiarunt modis editores ſeriores. Iam id hinc inde factum eſt in edit. *Jo. Soteris,* cum interpretatione anonymi in Theriaca, et commentariis diverſorum auctorum in Alexipharmaca, Colon. 1530. 4. — Ex ed. Soteris textus eſt repetitus in edit. *Nicandri Theriaca, Petro Jac. Steue,* medico Valentino, interprete et enarratore, gr. lat. Valentiae per Jo. Mey. 1552. 8. — *Alexipharmaca* cum *Jo. Gorraei* verſione metrica lat. et adnotatt. Pariſ. apud Vaſcoſan. 1549. 8. — *Theriaca* cum *Jo. Gorraei* verſione et notis, ibid. 1556. 4. apud Morellum; ac ſeparatim ſcholia in vtrumque poema. Tres hi tomi ſeorſum editi vnam efficiunt editionem, Pariſ. ap. Morell. anno 1557. ſingulis praefixo, 4. — iunctim in *Jo. Gorraei* Operibus: Definitiones medicae: *Nicandri* The-

*) In inſtitutt. hiſtoriae medicinae p. 385. Secundum *Fabric.* B. Gr. IV. cap. XXVI. (vbi a p. 344. plura de Nicandro etc. traduntur,) p. 345. temporibus Attali, Pergami regis, qui ab Olymp. CLV. $\frac{2}{3}$. vsque ad Ol. CLX. $\frac{3}{4}$. ſceptrum tenuit.

Theriaca et Alexipharmaca etc. gr. et lat. Parif. 1622. fol. — *Nicandri* poemata, gr. fine fcholiis edidit, et auctoritate fcholiorum et ingenii beneficio multa in verbis graecis correxit *Henr. Stephan.* inter *Poetas principes heroici carminis,* Parif. 1566. et repetiit gr. textum ex Stephani recenfione, addita lat. verfione, *Jac. Lectius* in *Poetis gr. veteribus carminis heroici,* Aureliae Allobrog. 1606. fol. — *Theriaca et Alexipharmaca:* Jo. Gorrhaeus latinis verfibus reddidit, italicis vero — Ant. Mar. Saluinius: acced. variantes codd. lectiones, felectae adnotatt. et graeca *Eutecnii*, fophiftae, metaphrafis ex codd. Mediceae et Vindobon. bibliothecae ac nondum edita, curante *Ant. Mar. Bandinio,* Florent. 1764. 8. Idem *Bandin.* in Catal. bibl. Laurent. tom. III. p. 330. e cod. Florent. dedit fupplementum metaphrafeos Eutecnii. — Nouam eamque criticam *Alexipharmacorum* editionem, ex libris fcriptis emendatam, animaduerfionibusque et paraphrafi latina illuftratam curauit *Jo. Gottlob Schneider,* cum fcholiis graecis et *Eutecnii* fophiftae paraphrafi graeca, Halae 1792. 8. — Animaduerfiones ad Nicandri carmen vtrumque fcripfit *Jo. Car. Zeune,* Vitebergae 1776. 4. — *La Porte du Theil* in Notices et Extraits des MSSts de la Biblioth. imperiale et autres Bibliothèques, publiés par l'Inftitut de France etc. tom. VIII. p. 221—236. Parif. 1810. 4. dedit pleniorem, quam in Fabricii Bibl. reddi potuit, hiftoriam litterar. de Nicandro, et ex cod. Parif. fcholia graeca ad vltimos carm. τὰ Θηριακὰ verfus XXV. quae hucusque in editt. defunt.

59. *Apollodorus,* Athenienfis, circ. Olymp. CLVIII. 4. ante C. n. 143. V. C. 609. Ex fcriptis eius peruenerunt ad noftram aetatem *Bibliothecae libri III.* neque hi in tertio libro integri, fiue mythorum cyclus, ex poetis, fcriptoribus prin-

principibus, ordine lucido et ratione commoda nude terſeque expoſitus, libri ad cognoſcendas veterum de diis et heroibus fabulas vtiles. Princeps eſt editio *Benedicti Aegii*, gr. cum eius verſione lat. et adnotationibus: acc. *Scip. Tetti* de Apollodoris commentarius, Romae 1555. 8. Aegius vero auctorem infinitis in locis correxiſſe et interpolaſſe dicitur. Eius verſio caſtigatior recuſa eſt Antwerpiae ap. Jo. Beller. ſ. a. 8. item Lugduni 1608. et ad calcem Hygini aliorumque mythographorum, Pariſ. 1578. — tum editi ſunt graece ex cod. Palat. paucis in locis emendati cum verſione Bened. Aegii ab *Hieronymo Commelino*, ex cuius, ante abſoluendam editionem mortui, ſchedis a Juda Benutio adiecta eſt ſilua variae lectionis cum adnotatiunculis nonnullis interſperſis, ex offic. Commelin. 1599. 8. — Cum Hygino, Palaephato, Fulgentio, Phornuto, Albrico et Arato, Lugduni ap. Jo. Degabian. 1608. 8. — *Apollod.* e recenſione *Tanaq. Fabri*, gr. ac lat. cum notis quibusdam, graeca potiſſimum caſtigantibus, Salmur. 1661. 8. — Inter *Hiſtoriae poeticae ſcriptores antiquos: Apollodorus* etc. graece, (textus vero eſt vitiis typographicis cumulatus,) cum Aegii verſione lat. a Fabro emendata et notis *Thom. Galei*, Pariſ. typis F. Muguet: proſtant ap. R. Scot, bibliop. Londinenſ. 1675. 8. Sed optimam, pleniſſimam et ad codd. msst. recenſitam editionem debemus cel. *Chr. G. Heyne*, graece, Gotting. 1782. min. 8. Acceſſ. doctiſſimae notae cum commentatione de Apollodoro, argumento et conſilio operis, et cum Apollodori fragmentis, part. III. ibid. 1783. min. 8. — Multo auctior et emendatior, curis ſecundis illuſtrata, prodiit editio ſecunda, Gottingae 1803. mai. 8. II. tom. quorum prior tom. continet textum gr. ſubiectis notis criticis et grammaticis, alter autem Obſeruatt. vberrimas hiſtoricas ac mytholo-

thologicas atque indices. Ex hac enata eſt minor editio in vſum ſcholarum, ibid. 1804. 8. — Ex Heynii recenſione repetitus eſt textus graecus, cum breuibus leuibusque notis atque indice graeco-germanico, cura *R. H. Joerdens*, Berolin. 1789. 8. — graece, cum verſione gallica notisque *E. Clavier*, Pariſ. 1805. 8. II. voll. — *Apollodori* Bibl. germanice verterunt *J. G. Meuſel*, Halae Sax. 1768. 8. et *Jo. Frid. Beyer*, Hadamar. et Herborn. 1802. 8.

60. *Meleager*, Gadarenus, Syrus, Epigrammatographus graecus. *Coronam*, (quo nomine inſigniuit ſuam epigrammatum collectionem,) texuit, dum ex diuerſis antiquitatis ſex et quadraginta ſcriptoribus epigrammatum decerpſit flores. Vixit Olymp. circ. CLXX. 3. ante C. n. 96. V. C. 656. Neque multum discedit *Jacobs*, qui in Prolegomenis ad Animaduerſiones in epigrammata Anthologiae graecae vol. I. part. prior. ſiue tom. VI. Anthol. graecae, Lipſ. 1798. 8. §. 11. (vbi agit de Meleagro, Anthologiae conditore,) p. XXXIX ſq. probat, Meleagrum floruiſſe poſt Olymp. CLX. Alii aliter ſubduxerunt rationes eius aetatis. *) Meleagri carmina ſunt noſtra aetate collecta in *Brunckii* Analectis veterum poetarum graecor. tom. I. p. 1 ſqq. carmina CXXIX. — Totidem, at correcta, in *Frid. Jacobs* Anthologia gr. tom. I. Lipſ. 1794. 8. pag. 1 ſqq. — Separatim edita ab *Alberto Chriſt. Meineke*, cum notis criticis textui ſubiectis, atque hiſtoricis et grammaticis, ſeorſum adiectis, Lipſ. 1789. 8. — et, ordine tamen carminum aliter, ac fecerat Brunck, textu autem vt plurimum ex illius recenſione, aut animaduerſionibus conſtituto, a *J. C. F. Manſo*, cum lectionis varietate, verſione lat. metri-

*) Conf. praeter alios *Reiske* in Notitia Anthologicorum, ſubiuncta eius Anthologiae graecae Cephalae, p. 231 ſqq.

metrica et commentario perpetuo, Jenae 1789. 8. Numerantur autem CXXVIII. carmina. — *Meleagri Idyllium in Ver* ſeorſim euulgatum eſt a *Jo. Baptiſta Zenobettio*, gr. cum adnotatt. Romae 1759. 4. (neque tamen hic primus, vt ſibi videbatur, id quaſi recens detectum e cod. Vatic. eruit;) et ab *Alb. Chriſt. Meineke*, gr. cum notis et Hug. Grotii metrica verſione lat. Gotting. 1788. 8. — Ego quoque inſerui illud cum tribus aliis Meleagri carminibus Anthologiae meae gr. poët. ed. Baruthin. p. 255. item *Koeppen* in *Griechiſch. Blumenleſe*, part. III. p. 206 ſqq. et *Wakefield* edit. ſuae Bionis et Moſchi, Londin. 1795. 8. — *Meleagri* epigrr. tamquam ſpecimen nouae recenſionis Anthologiae graecae cum obſeruatt. crit. edidit *Frid. Graefe*, Lipſ. 1811. mai. 8. — Germanice carm. in ver verterunt *Gedike* in *Leipzig. Muſenalmanach* 1781. 8. atque *Gotthelf Guil. Chriſtoph Starke* inter ſua carmina, Bernburg. 1788. 8. edita. Add. *Imm. G. Huſchke* in Analect. critic. in Anthol. gr. Jenae et Lipſ. 1800. 8. capp. II. et III.

61. *Ezechiel*, Judaeus, forſan Alexandrinus, poeta tragicus. Quando vixerit, non omnino conſtat. *Saxius* in Onomaſt. lit. I. p. 143. (quem conſules,) ſuſpicatur, eum vixiſſe circiter Olymp. CLXXI. 2. ante C. n. 93. V. C. 659. Scripſit Tragoediam Ἐξαγωγὴν ſ. de exodo Iſraelitarum ex Aegypto, Moyſe duce; ſed pauca illius ſuperſunt fragmenta, a Clemente Alexandrino, Euſebio et Euſtathio ſeruata, atque collecta, editaque cum verſione metrica et caſtigatt. a *Fed. Morello*, Pariſ. 1590. 8. etc. et aliis.

62. *Scymnus*, Chius, poeta et geographus, circ. Olymp. CLXXII. 3. ante C. n. 88. V. C. 664. Eius Περιήγησιν ſiue *orbis deſcriptionem*, carmen iambicum, primus gr. edidit, at ſub falſo nomine *Marciani Heracleotae*, et mutilam, cum

Scy-

Scylace et aliis *Dav. Hoeſchel,* cum notis, in Geographicis, Aug. Vindel. 1600. 8. p. 1 ſqq. — Tum *Fed. Morell,* gr. et lat. Pariſ. 1606. 8. — *Eraſmus Vindingius,* gr. cum lat. interpretatione et notis, Hafniae 1662. 12. — et, praefixo veri auctoris *Scymni* nomine, *Hudſon.* in Geogr. min. graecis, tom. II. p. 9 ſqq. gr. cum Vindingii interpretatione lat. notisque, et ſuis caſtigationibus, nec non cum fragmentis, a Luca Holſtenio collectis, et cum Henr. Dodwelli diſſ. de Scymno. Conf. *Bredowii* Epiſtolae Pariſienſes p. 12. 30.

63. *Geminus,* Rhodius, Aſtrologus, aequalis Poſidonii, ſed iam ſenis, cuius Μετεωρολογικὰ in Epitomen redegiſſe dicitur, et aequalis Pompeii atque Ciceronis, Olymp. circ. CLXXVIII. 3. ante C. n. 66. V. C. 686. vt *Saxius* in Onom. litt. I. p. 146. paullo vberius demonſtratum iuit: alii aliter tempus computant. Eius Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ Φαινόμενα ſiue *Elementa aſtronomiae* edidit *Edo Hildericus,* gr. cum ſua verſione, Altdorf. 1590. 8. rec. Lugd. B. 1603. 8. tum emendatiora ex II. codd. *Petauius* gr. cum Hilderici verſione ſuisque notis in Vranologio, Pariſ. 1630. p. 1. et Amſtel. 1703. fol.

64. *Dionyſius,* Thrax, Grammaticus graecus; quem eodem, quo Geminus vixerat, tempore fuiſſe, ſuſpicatur *Saxius* l. c. p. 147. tom. I. Eius *artem grammaticam,* in quam plurium veterum commentarii gr. in Msst. reperiuntur, primus edidit *Fabric.* in B. Gr. vol. VI. (vbi a pag. 307 ſqq. a Fabricio et a me copioſius agitur de Dionyſio eiusque arte grammatica,) pag. 311 ſqq. et ego ſubieci varias codicis Veneti lectiones, a *Villoiſonio* excerptas et publicatas in Anecdotis gr. tom. II. pag. 99 ſqq. et p. 98. 102. 171 ſq. quaedam notatu digna adnotantur.

65. *M. Junius Brutus,* Romanus, hiſtoricus ac philoſophus, Caeſarisque interfector. Ipſe

periit

periit Olymp. CLXXXIV. 3. ante C. n. 40. V. C. 712. Hoc loco tantum memoramus *epistolas graecas*, quas scripsisse fertur eo tempore, quo Brutus et Cassius, exstincto Caesare, cum Dolabella gesserunt bellum: quas tamen a Sophista quodam scriptas ideoque suspectas esse indicant viri eruditi. Exstant illae graece cum Phalaridis et Apollonii philosophi epistolis, ex aedibus Bartholom. Justinopolitani etc. 1498. 4. (v. *Panzeri* annal. typogr. III. p. 443. nr. 2401.) — cum aliorum Graecorum epistolis, ap. Ald. Manut. 1499. 4. — et in collectione Paris. 1557. 4. et H. Stephan. 1577. 8. atque alibi.

Posidonius, Apamea, vrbe in Syria, ortus; natus est A. V. 619. Olymp. CLXI. 1. Juuenis Athenas se contulit, et audiuit Panaetium, philosophum Stoicum; hoc a. V. 642. vel paullo post mortuo, alias regiones, Hispaniam, Italiam, Siciliam, Dalmatiam, Narbonensem Galliam lustrauit, indeque Ligures adiit, atque in omni itinere et physici et geographi et historici munere functus est. Tum Rhodum se contulit, (vnde etiam *Rhodius* cognominatur,) atque non solum scholam aperuit, sed etiam cum alios honores, tum Prytanis gessit munus, qui summus erat Rhodi magistratus: atque etiam A. V. 668. aetatis fere 50. legatus Romam ad Marium, VII. consulem, missus est. Posidonio, Rhodi manente et cum magna laude docente, praeter multos alios clarissimos Romanos, Cicero, quum Rhodum adiisset, vsus est magistro et familiari, eumque postea in libris suis frequenter laudauit. Posidonius autem eruditionis scribendique laudem ad extrema aetatis tempora retinuit, et tandem anno aetatis LXXXIV. et A. V. 703. vita decessit, atque Iasonem, e filia nepotem, in schola habuit successorem. Permulta varii argumenti variaque ratione ab eo conscripta memorantur a veteribus; at

pauca

pauca ſuperſunt fragmenta. Sed haec et multo plura vberrime expoſita ſunt et doctiſſime explicita in libro, inſcripto: *Poſidonii Rhodii Reliquiae doctrinae: collegit atque illuſtrauit Janus Bake: accedit D. Wyttenbachii annotatio.* Lugd. Bat. 1810. 8.

Philodemus, Gadarenſis, Epicureus Ciceronis aetate nobiliſſimus. Ex eius poematibus ſuperſunt hodie epigrammata quaedam graeca. — Poſt alios a *Brunckio* in Analectis vett. poetarum graec. tom. II. p. 83 ſqq. edita ſunt atque in tom. III. explicita XXXI. epigrammata; XXXIV. autem epigrr. a *Frid. Jacobs* edita in Anthologia gr. tom. II. p. 70 ſqq. et vberius expoſita in Animadverſion. in epigrr. vol. II. part. I. p. 211 ſqq. Scripſerat quoque opuſc. *de Rhetorica*, et *ſuper virtutibus et vitiis* atque *de Muſica:* ſed fragmenta libri *de rhetorica* protulerunt Herculanenſium antiquitatum editores, tom. V. p. 721. et *de Muſica* liber IV. ſ. fragmm. edita cum eruditis amplisque Car. Roſini notis ac verſione latina, in Herculanenſium voluminum, quae ſuperſunt, tom. I. Neapoli 1793. fol. cum 39. tabulis aen. p. 179. *) Voc. autem *Muſica* h. l. comprehendit quoque poeſin tam epicam, quam lyricam, et refutaturus Diogenem Babylonium philoſophice ſcripſit contra Muſicam. Columnas codicis, quae euolui et legi poterant, repetiit gr. et lat. cum Roſini ſcholiis ſuisque animaduerſſ. *Chriſtoph. Theoph. de Murr* in commentatione de Papyris ſeu voluminib. graecis Herculanenſib. Argentor. 1804. m. 8. Add. auctorem libri: *Reiſe von Warſchau*

*) Conf. longam cenſuram in Ephem. litter. Gotting. 1794. plag. 159. p. 1589 ſqq. et *Chriſti. Gothofr. Schütz* progr. in *Philodemi* Περὶ *μουσικῆς* librum IV. nuper ab Academicis Herculanenſib. editum, animaduerſionum part. 1. Jenae 1795. fol.

ſchau über Wien nach der Hauptſtadt von Sicilien, Wratislav. et Lipſ. 1795. 8.

66. De *Juba*, Jubae regis Numidiae filio, ſub Julio Caeſare et Octauiano Caeſare, eiusque libris deperditis ac tabulae marmoreae titulo ſuſpecto plura notauit *Saxius* in Onomaſt. I. p. 178 ſqq.

67. *Didymi Alexandrini*, qui Χαλκέντερος cognominatus eſt, aetas in illud quoque tempus incidit. Fuit Grammaticus, et quatuor millia librorum conſcripſiſſe dicitur. Scholia in Homerum, quae ſub eius nomine circumferunt, (v. ad Homerum, atque *Fabric.* B. Gr. vol. I. libr. II. cap. 3. p. 386 ſqq. et vol. VI. p. 363.) ſunt ex Didymi multorumque aliorum commentariis aeuo multo ſeriore congeſta. Conf. *Aug. Guil. Ferber* diſſ. ſcholia graeca in Homerum, quae Didymo vulgo tribuuntur, generatim luſtrans, Helmſtad. 1770. 4.

68. *Conon*, tempore Caeſaris et Antonii: ſcripſit L. διηγήσεις ſiue *narrationes de rebus mythicis.* Illarum narratt. argumenta, quae ad intelligendas antiquiſſimas narrationes mythosque adhuc grauia ſunt atque vtilia, ſatis perſpicue expoſuit et ſeruauit *Photius* in cod. 186. et gr. ac lat. cum *Hoeſchelii* ac *Schotti* notis vulgata a *Th. Gale* inter Hiſtoriae poet. ſcriptores, Pariſ. 1675. 8. p. 241. — a *Lud. Henrico Teucher*, *Con. narratt.* cum *Ptolemaei* hiſtoriis ad variam eruditionem pertinentibus et *Parthenii* narrationibus amatoriis, graece cum eius emendatt. et notis variorum, Lipſ. 1794. 8. — ed. II. ibid. 1803. 8. — *Cononis* narratt. — adnotationibus illuſtrauit *Jo. Arnold. Kanne*, praefixa eſt epiſt. ad Heynium: adiectum *Chr. Gottlob Heynii* ſpicilegium obſeruatt. in Cononem, Gotting. 1798. 8. Add. paullo poſt de *Parthenio.*

69. *Memnon:* ſcripſit *commentariorum hiſtoricorum de rebus Heracleae Ponticae* libr. XVI. ab origine vrbis vsque ad mortem Bithagorae,

rae, Heraclienſium legati ad Julium Caeſarem. Ille autem num his temporibus eſſe poſſit, non auſit definire *Saxius* l. c. p. 181. Ex libris IX. vsque ad XVI. ſeruauit Photius ampla excerpta, quae cum reliquiis quibusdam Cteſiae et Agatharchidis etc. primus graece edidit *H. Stephanus* 1557. 8. — rec. cum verſione lat. ſeorſum excuſa, 1594. 8. — gr. et lat. Geneuae 1593. 8. — et cum noua *Rich. Bretti* verſione, Oxon. 1597. 8.

70. *Parthenius*, Nicaenus, Eroticorum ſcriptor ſub Auguſto imper. et inſcripſit librum ſuum *de amatoriis adfectionibus* Cornelio Gallo; editum gr. et lat. interprete *Jano Cornario*, Baſil. 1531. 8. ap. Froben. — Baſil. 1555. — cum Achillis Tatii et Longi Eroticis, per Judam et Nicol. Bonnuitios, in bibliop. Commeliniano, 1606. 8. — cum Euſtathio ſiue Eumathio, Lugd. Bat. 1618. 8. — gr. et lat. cum notis *Th. Gale* in eiusd. hiſtoriae poet. ſcriptoribus, Pariſ. 1675. 8. p. 341 ſqq. et not. p. 121 ſqq. — cum *Cononis* narrationibus etc. graece cum emendatt. etc. *Lud. Henr. Teucher*, Lipſ. 1794. 8. et 1803. 8. (vid. §. 68. de Conone.) — *Parthenii* narratt. amatoriarum libellus, emendatus ſtudio *Lucae Legrand*, in lucem editus curante *C. G. Heyne*, Gottingae 1798. 8. Atque ibid. et eod. anno communem acceperunt inſcriptionem: *Cononis narrationes* L. et *Parthenii* narratt. amatoriae. *) Conf. criticas eruditasque adnott. *Frid. Jac. Baſtii* in Epiſtola critica ſuper Antonino Liberali, Parthenio et Ariſtaeneto, cum auctoris emendatt. et additamentis msstis e lingua gallica in lat. verſa a *Carolo Alberto Wiedeburg*. Lipſ. 1809. 8. p. 204 ſqq. et

*) De *Antonio Muſa*, Graeco, Octauiani Auguſti archiatro, vid. *Ackermanni* progr. de Antonio Muſa, Octav. Aug. Medico, et libris, qui illi adſcribuntur, Altdorf. 1786. 4. Quod h. l. per occaſionem adnotare volui.

in Adpendice ad hanc epiſtolam, quam ibid. eodemque anno edidit *G. H. Schaeferus.*

71. *Babrius,* Apologorum ſcriptor, cuius nomen iam antiquioribus temporibus corrupte ſcriptum legitur modo *Gabrias,* modo *Babrias,* quamquam alii hos inter ſe, horumque aetatem diſtinguunt. *) Iudice *Tyrwhitto* vixit *Babrius* temporibus Auguſti imper. aut paullo ante illa; *Saxius* autem in Onomaſt. I. p. 402. *Gabriam* ſiue *Babriam,* (ſic eum nominauit,) ad ann. Chr. 348. referendum eſſe ſuſpicatur. Is fabulas, quae ſub Aeſopi nomine ferebantur, expoliuit choliambis, quos verſus temporibus ſequioribus homines male feriati reduxerunt in proſam; vnde noua fabularum Aeſopearum collectio orta eſt. Quasdam *Babrii* ineditas fabulas reperit *Tyrwhitt* in cod. Bodleiano, in iisque Scazontum veſtigia, et fabulas vndecumque collegit numerisque ſuis reſtituit in *Diſſertat. de Babrio, fabularum Aeſopearum ſcriptore. Inſeruntur fabulae quaedam Aeſopeae, numquam antehac editae, ex cod. Bodleiano. Acced. Babrii fragmenta.* Londini 1776. mai. 8. et ſuae Orphei de lapidibus editioni adiecit *Auctarium,* quam diſſertationem vna cum auctario typis repetendam curaui, Erlangae 1785. 8. — Aeſopeas *Babrii* fabulas, quas Tyrwhitt publicarat, addidit *Teucherus* editioni ſuae Antonini Liberalis transformationum congeriei etc. Lipſiae 1791. 8. — Fabulae, quae ſub nomine *Gabriae* aut *Gabrii* feruntur, iam diu cognitae ſunt, atque cum aliis auctoribus pluries editae. **) XLIII. fabulas

*) Vide *Henr. Cannegieter* in praefat. ad Auiani fabulas, quas cum ſuis aliorumque animaduerſion. edidit Amſtel. 1731. mai. 8. et quae ex illa et *Tyrwhitti* diſſ. de Babrio vberius repetii ad *Fabric.* B. Gr. vol. I. p. 628 ſqq. vbi §. VII. et VIII. plura leges de *Babrio* etc.

**) Conf. *Schwabe* in prolegomm. ad ed. Phaedri fabb. Brunsuig. 1806. 8. ſect. IV. p. 155 ſq.

bulas primus edidit gr. et lat. *Aldus Manutius*, cum Phurnuto, Palaephato et aliis, Venet. 1505. fol. tum Jo. Frobenius, gr. et lat. Basil. 1518. 8. et 1521. 8. inter scriptores gnomicos, cum Aphthonii Aesopique fabulis etc. Reliquas XI. fabb. iambis tetrastichis, cum reliquis aliisque, in collectione inscripta: *Fabulae variorum auctorum* etc. gr. et lat. cum notis, *Isaacus Nicol. Neveletus* e codd. Palatinis addidit Heidelb. 1610. 8. et mutata tantum tituli pagina, 1660. 8. — Eaedem sub nomine *Ignatii*, Magistri et Diaconi, qui fabulas Babrii in epitomen redegit, editae sunt ad calcem Phaedri, a Rittershusio et aliis illustratae, Lugd. B. 1598. 8. — *Aesopi* et *Babrii* Mythologia Aesopica et *Cebetis* tabula, in vsum scholae Etonensis, Londini 1682. 12. — *Gabriae* fabulas *Jo. Ge. Walch*, exemplum Aldinum sequutus, Phaedri fabulis adiecit, Lips. 1712. et 1735. 12. — Nuperrime *Babrii* quae restant, correctiora dedit *Jo. Gottl. Schneider* in sua Aesopiarum fabularum editione, Vratislav. 1812. min. 8. — *Gabriae Fabeln aus dem Griechischen, mit Anmerkungen von J. C. F. Bährens*, Colon. 1787. 8.

72. *Dionysius Halicarnasseus*, Alexandri filius, ex Caria, Halicarnassensis, historicus, ad interiorem historiae et antiquitatis romanae intelligentiam vtilissimus, qui, dum in Graecorum gratiam potissimum scripsit, multa, quae Romanis quidem, quos interdum adulatus est, notissima, nec iis notatu digna videbantur, Graecis autem non satis erant perspecta, et nobis incognita mansissent, grauiter, perspicue, nec omnino ineleganter, Polybium inprimis imitatus, memoriae prodidit. Eius tamen oratio scatet modis loquendi, partim patriam Cariam redolentibus, partim et ipsi et saeculo, quo vixit, propriis. Praeterea rhetor et criticus perspicax atque acutus, in iudiciis de veteribus

teribus eſt ſeuerus, neque tamen vbiuis locuples teſtis et arbiter iuſtus. Secundum *Dodwellum,* in diſſert. de aetate Dionyſii Halicarn. in editt. Hudſoni et Reiskii, ſect. IX. natus eſt intra annum Varron. 676. et 700. ſiue Olymp. 175—181. Romam venit circa Olymp. CLXXXVII. 2. V. C. 723. ante C. n. anno XXX. atque ab eo tempore per annos XXII. ibi verſatus, latinae linguae facultatem, aliaque ad hiſtoriam romanam ſcribendam neceſſaria monumenta ac ſubſidia ſibi comparauit, et partim e commentariis veterum latine ſcriptis, partim ex familiaritate cum viris eruditis materiam ſibi amplam vberemque ad futurum opus digerendum congeſſit. Anno autem Olymp. CXCIII. 1. aut CXCII. 4. a. V. C. Varroniano 746. aut 747. aut Catoniano 745. ante C. n. 7. aut 8. (v. *Saxii* Onom. I. p. 145 ſq.) conſcribere atque edere coepit *Antiquitatum* ſiue *Originum romanarum,* Ῥωμαϊκῆς Ἀρχαιολογίας, *libros* XX. ab V. C. vsque ad Olymp. CXXVIII. 3. ſiue ad initia belli primi Punici, a quo incipit Polybii hiſtoria. Ex his viginti libris priores tantum vndecim ad annum vrbis 312. et ex poſterioribus fragmenta quaedam de legationibus adhuc ſuperſunt. Praeterea ſcripſit *de Structura orationis* librum; *artem rhetoricam;* varias *epiſtolas* et libellos criticos, in quibus de poetis, hiſtoricis, philoſophis atque oratoribus acute, nec tamen raro iuueniliter iudicauit. — Libros X. cum vndecimo imperfecto, ſine ſignaturis, cuſtodibus, paginis et inſcriptione, *Lapus Biragus,* Florentinus, latine e duobus codd. Vaticanis transtulit: in calce legitur: Impreſſum Taruiſii per Bernardum Celerium De Luere; 1480. fol. Quoniam Biragus, quamquam pleraque minus latine, multa ſiniſtre vertit, codd. graecos preſſe ſequutus verbum verbo reddere ſtuduit in verſione: haec inſtar MSti habenda eſt, et criticis ad

verae

verae lectionis inueſtigationem viam patefecit. — Recuſa eſt illa editio Regii 1498. fol. et Pariſ. 1529. fol. — tum per *Henr. Glareanum* libri recogniti ſunt atque innumeris mendis repurgati, et illuſtrati adnotationibus etc. Baſil. in offic. Frobeniana 1532. fol. — *Rhetorica* quaedam graece edidit Aldus Manut. in collectione rhetorum, Venet. 1508. fol. — Idem *Aldus* primus edidit *Dion.* de Lyſia et Iſocrate iudicium cum Lyſiae et Iſocratis oratt. 1513. fol. — *Antiquitatum roman.* libri X. *graece* primum prodierunt Lutetiae ex offic. Rob. Stephani, 1546. fol. et ibid. ex eadem officina, *Dionyſii Hal.* de compoſitione, ſeu orationis partium apta inter ſe collocatione ad Rufum, artis rhetoricae ad Echecratem: item, quo genere dicendi ſit vſus Thucydides, ad Ammaeum, 1547. fol. — Nouam recenſionem *Dion. Halic. ſcriptorum, quae exſtant, hiſtoricor. et rhetoricorum* ope et auctoritate codd. MSS. fecit, graeca emendauit, e codd. potiſſimum Romano ac Veneto ſuppleuit, Gelenii verſionem innumeris locis caſtigauit, librum vndecimum et fragmenta de legationibus, a *Fuluio Vrſino* *) edita, et iam recens ad Julii codicem emendata, notas et alia adiecit *Frid. Sylburg*, Francof. ap. hered. Andr. Wechel. 1586. fol. II. voll. quorum prius continet hiſtorica ſcripta, poſterius, quod rarius eſt et ſeparatim editum, comprehendit libros rhetoricos et criticos, e codicibus et coniecturis tam Sylburgii quam aliorum emendatiores, notisque inſtructos, duobusque antea ineditis libris, n. de dicendi vi Demoſthenis et de Thucydide libr. ad Q. Aelium Tuberonem auctos. — Haec editio gr. ac lat. at minus emendate, recuſa eſt Lipſiae 1691. fol. — *Aemi-*

*) Edita ſunt *Excerpta ex Dionyſio Hal. de Legationibus*, gr. cum *Fuluii Vrſini* notis, in Excerptis ex Polybio et al. de Legationibus, Antwerp. 1582. 4.

Aemilius Portus libros Antiquitatum roman. latine vertit, ſuisque illuſtrauit notis, et cum Glareani chronologia exc. Euſtathius Vignon ſibi et H. Stephano, 1588. fol. rec. ap. Anton. de Harſy, 1590. 12. — et cum notis Henr. Stephani et Iſ. Caſauboni; item excerpta de legationibus ex triplici verſione, et cum notis H. Stephani, Frid. Sylburgii et ipſius Porti, Lugd. ap. Vignon. 1592. fol. — Splendida potius, quam curate intelligenterque facta, contra vitiis typographicis commaculata eſt Opp. editio *Jo. Hudſoni*, gr. ex recenſione Sylburgii et cum Porti verſione latina hinc inde emendata, cum notis variorum, (Sylburgii vero mutilatis,) et variis lectt. codd. Vatican. acced. Excerpta de legationibus, gr. cum verſione H. Stephani et variorum notis; Peireſciana, cum *Henr. Valeſii* *) interpretatione et obſeruatt. H. Dodwelli diſſert. de aetate Dionyſii et tabulae chronologicae Dionyſianae. Oxon. 1704. fol. — Hanc editionem typis repetere coepit Georgius, librarius Lipſienſis, et curam demandauit *Jo. Jac. Reiskio*, qui eam, poſteaquam plures voluminis I. plagulae a pag. 2—464. iam praelo exierant, minus quidem praeparatus, ſuſcepit, textum a vitiis typographicis purgauit, ac fide codicum, praecipue Vaticani ſaepius, et ex ingenio interdum correxit, ſingulis tomis adiecit notas, maximam partem criticas, gr. et lat. cum adnotatt. H. Stephani et aliorum, Lipſ. 1774—1777. voll. VI. 8. cum indicibus locupletiſſimis. Voluminis ſexti poſt Reiskium mortuum curam geſſit *Morus*. Acceſſerunt igitur Obſeruatt. *Caperronnerii* in Dionyſii libellum de vi et ſublimitate Demoſthenis ductae e Mem. de l'acad. des Inſcript. tom. XXIV. p. 1 ſqq.

*) Prodierunt in lucem: Fragmenta ex libro XII. Antiquitat. romanarum, gr. et lat. cum notis *H. Valeſii*, in eiusdem Excerptis Peireſcianis, Pariſ. 1634. 4. p. 528 ſqq.

p. 1 ſqq. ac *Toupii* emendationes, ex eius Curis nouiſſimis in Suidam eiusque Emendatt. in Suidam excerptae. Futuro tamen editori plura ſuperſunt, in quibus caute intelligenterque emendandis, curatius explicandis, ac diligentius illuſtrandis ingenium atque eruditionem oſtendere poſſit. Atque bene praeiuit *Dauid Chriſtian. Grimm*, qui plura loca particularum, ex libris antiquitatum Dionyſii excerptarum, critice, grammatice et hiſtorice perſequutus eſt in libro inſcripto: *Dionyſii Halic. Archaeologiae romanae, quae ritus romanos explicat, ſynopſis.* Adornauit, animadverſiones interpretum ſuasque et indicem — adiecit *Dav. Chriſtian. Grimm.* Accedunt auctaria quaedam. Lipſ. 1786. 8. — *Selecti Dionyſii Halic. de priſcis ſcriptoribus* tractatus, gr. et lat. cum adnotatt. *Guil. Holwell* — Londini 1766. 8. et iterum ibid. 1778. 8. — De antiquis oratoribus comment. recenſuit — *Eduardus Rowe Mores*, gr. Oxon. 1781. 8. II. voll. Haec editio diverſa eſt ab Holwelli edit. de priſcis ſcriptoribus modo memorata, et ab editione *Moreſii* priore de antiquis Oratoribus etc. Oxon. 1749. 8. — Ex *Dionyſii Hal. archaeologiae romanae* lib. X. cap. I — VIII. explanauit *Jo. Sam. Horſtigius*, (gr. contextus eſt Reiskianus; ipſe Horſt. nouam concinnauit lat. verſionem et addidit bonas adnotatt. tam criticas, quam antiquarias et grammaticas,) Lipſ. 1790. 8. — De *Theodori Gazae* verſione lat. atque edit. quorumdam Dionyſii praeceptorum v. infra §. 160. cap. II. ſect. 5. — *De ſtructura orationis* liber, e recenſione Sylburgii editus a *Jac. Vptono*, gr. et lat. cum eiusdem et Sylburgii integris aliorumque ſelectis notis, Londin. 1702. 8. — tum ab eodem *Vptono* ſecundis curis ex ſubſidiis aliorum et codd. emendatior et caſtigatior auctiorque, Londini 1728. 8. et tertia edit. prioribus emaculatior, ibid. 1747. mai. 8. —

Τέχνη

Τέχνη ῥητορικὴ, quae vulgo integra Dionyſio Halic. tribuitur, emendata, noua verſione latina et commentario illuſtrata, auctore *Henr. Aug. Schott*, Lipſ. 1804. mai. 8. — Egregia eſt editio: *Dionyſii Halic.* de compoſitione verborum liber: gr. et lat. cum priorum editorum ſuisque adnotatt. edidit *Godofr. Henr. Schaefer.* Acced. eiusdem Meletemata critica in Dionyſii artem rhetoricam cap. I - IV. Lipſiae 1808. mai. 8. *) — *Dionyſii Hal.* Antiqq. rom. vertit *anglice Edw. Spelman*, notis ac diſſertationibus adiectis, Londini 1758. 4. IV. voll. — in ſermonem *gallicum* transtulerunt *Gabriel François le Jay*, cum notis hiſtoricis, criticis et geographicis, Pariſ. 1722. 4. II. tom. at melius *Bellanger*, cum notis hiſtoricis, geographicis, chronologicis et criticis per *M*···, Pariſ. 1723. 4. II. tom. — in linguam *germanicam*, *Jo. Laur. Benzler*, Lemgov. 1771. et 1772. 8. II. tom. — Verſio *Dion. Hal. von dem Character des Thucydides germanica J. G. Meuſelii* in Gattereri hiſtor. Biblioth. vol. VI. nr. 1. Hal. Sax. 1767. 8. atque iudicium de Iſocrate *germanice* vertit, et adiecit commentat. *Frid. Schlegel*, in Muſeo attico Wielandiano, tom. I. part. 3. Tiguri 1796. 8. — *Italica* verſio Antiqq. roman. cum notis, Romae 1794. 4.

73. *Diodorus Siculus*, ex Agyrio ſiue Argyrio, Siciliae oppido, ortus, floruit ſub Caeſare et Auguſto et circiter a. Olymp. CXCIII. 1. ante C. n. 6. V. C. 746. Hiſtoricus praeclarus, qui, vt de ſingulis accurate ſcriberet, magnam Aſiae et Europae

*) Conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 439 ſq. not. 72. Atque *Schaefer* in noua edit. *Ariſtoph. Pluti* ab Hemſterhuſio olim curati atque explicati, Lipſ. 1811. 8. in vltimo additamento dedit varias lectt ad cap. XIV. Dionyſii Halic. de compoſit. verborum, excerptas ex II. codd. Hermogenis in biblioth. Pariſ.

ropae partem, Aegyptum quoque perluſtrauit, et ex ſcriptoribus ſuperiorum ſaeculorum graecis, etiam ex priſcis Romanorum commentariis ad res et geſta veterum populorum deſcribenda materiam congeſſit. Scripſit vero *Bibliothecam hiſtoricam* *), ſiue res ab vltimis inde aetatibus vsque ad Olymp. CLXXX. 1. per cognita orbis loca geſtas libris XXXX. quorum quidem dimidia fere pars temporis iniuria periit. Hiſtoriam vero tam mythicam quam ciuilem perſpicue, diligenter moreque Annaliſtarum perſequitur, et temporis rationem vbique notat. In vltimis tamen nationum temporibus multas, tum quidem temporis vulgares, narrat fabulas, et in romanis nominibus et definiendis temporibus aliquoties alucinatur. Ab aliis iuſto grauius culpatur; ab aliis rectius excuſatur et laudatur. Primus libros VI. (vel potius quinque, quia liber primus ab interprete in duo diuiſus eſt,) primores latine vertit *Fr. Poggius:* acced. *Cornelii Taciti* de ſitu, moribus et populis Germaniae libellus, Bonon. 1472. fol. quae edit. ſaepius repetita eſt. — Primum libri XVI—XX. graece vulgati ſunt non emendatiſſimi quidem, variis tamen meliores illis editionibus, quae cultiſſimae ſunt habitae, opera et ſtudio *Vincentii Obſopoei*, Baſil. ap. Jo. Oporin. ſumt. Roberti Winter, 1539. 4. — Tum auctior prodiit Diodori Sic. hiſtoria, curante *H. Stephano*, inſcripta: *Diodori Sic. Bibliothecae hiſtoricae libri quindecim de quadraginta. Decem ex his quindecim nunquam prius ſuerunt editi.* Pariſ. 1559. fol.

*) Num vero hiſtoriam *catholicam* ſiue, quam vocant, *vniuerſalem* ſcripſerit, uec ne? noſtra aetate disputatum eſt. V. *Erneſti* praefat. ad vol. I. hiſtoriae vniuerſalis, a *Guthrio* anglice ſcriptae, et a variis in linguam theotiſcam translatae, atque *Jer. Nicolai Eyringii* diſſ. de hiſtoriae vniuerſalis apud Graecos Romanosque et noſtros iam ſcriptores diuerſa ratione, Gottingae 1763. 4. p. XVI ſq.

fol. graece. Addidit fragmenta quaedam ex libris Diodori deperditis, gr. et lat. — Noua fragmenta publicarunt notisque illustrarunt *Fuluius Vrsinus* in *Excerptis ex Diodoro Siculo de Legationibus*, gr. cum Excerptis ex Polybio de legationibus, Antwerp. 1582. 4. — *Dauid Hoeschelius* in *Excerptis e Diodoro*, graece, ad calcem Eclogarum de legationibus, Augustae Vindel. 1603. 4. p. 150 sqq. — et *Henr. Valesius* in Excerptis Peiresciaiis, Paris. 1634. 4. p. 220 sqq. gr. et lat. — Fragmenta insigniter auxit, omisit tamen *Vrsini* eclogas legationum, *Laur. Rhodomannus* in sua editione, rara, *Diod. Siculi biblioth. histor.* gr. et lat. Hanouiae, typis Wechel. 1604. fol. — Multo tamen plura praestitit, siue contextum gr. siue versionem atque rerum verborumque interpretationem species, omnia, quae Stephanus, Rhodomannus, Vrsinus ac Valesius collegerant, reddidit, nouis fragmentis auxit et aliorum adnotatt. partim antea ineditis, suisque ornauit aliaque addidit *Wesselingius* in praeclara sua editione: *Diodori Siculi bibliothecae historicae libri, qui supersunt, interprete Laur. Rhodomanno: ad fidem MSS. recensuit Petrus Wesselingius, atque Henr. Stephani, Laur. Rhodomanni, Fulvii Vrsini, H. Valesii, Jac. Palmerii et suas adnotatt. adiecit.* Amstel. 1746. fol. tom. I. II. cum VI. indicibus. — Haec Wesselingii editio gr. et lat. repetita est, at aucta et bene disposita, ex tribusque potissimum codd. hinc inde emendatior, curantibus *Extero* aliisque, additis tribus *Chr. G. Heynii* commentationibus et argumentis disputationibusque *Ier. Nicol. Eyringii*, vol. I. II. Bipont. 1793. 8. vol. III—X. Argentor. ex typogr. societatis Bipontinae, a. 1798. vsque ad a. 1801. et vol. XI. indices complectens, ibid. 1807. mai. 8. *Eclogae* a Schweighäusero iterum collatae cum cod. Bauar., excerpta fragmentaque melius dispo-

dispoſita ſunt ſecundum ordinem librorum et ex II. codd. adiectae quorumdam librorum variae lectt. — Ex Weſſelingii recenſione *Jo. Frid. Lud. Wachler* ita, vt in textum quasdam reciperet lectt. quas ipſe Weſſelingius probarat in notis, Diodori Sic. biblioth. hiſtoricae libros, qui ſuperſunt, et fragmenta graece edere coepit, vol. I. partem priorem Lemgov. 1798. — partem poſteriorem ſ. libros IV—XI. ibid. 1799. mai. 8. — Poſt Frid. Auguſt. Wolfium, qui nouam parare coeperat editionem, huius curam ſuscepit *Henr. Car. Abrah. Eichſtädt*, et, textu ſaepe ex libris, interdum de coniectura refícto, in lucem prodire iuſſit vol. I. quod continet IV. priores Diodori libros, praeter praefatt. ac dedicationes cum ſuperiorum editionum tum longam doctamque ipſius Eichſtaedtii, Halis Saxon. 1800. mai. 8. — vol. II. quod complectitur libr. V. et XI—XIV. ib. 1802. 8. In ſequentibus voluminibus praeterea comparebunt latina Laur. Rhodomanni emendatior interpretatio, atque notae virorum doctorum ex edit. Weſſeling. integrae ipſiusque Eichſtaedtii aliaeque commentationes. — Diod. Bibl. hiſtor. conuerterunt in linguam germanicam *Frid Andr. Stroth* tom. I—IV. et poſt huius mortem *Jo. Frid. Sal. Kaltwaſſer* tom. V. et VI. Francof. ad Moen. 1782—1787. 8. VI. tom. cum nonnullis, textui ſubiectis animaduerſionibus. — in linguam Franco-gallicam *Terraſon*, tom. I—IV. Amſtelod. 1737-1743. 8. cum notis, interdum criticis. — De ſpuriis Diodori epiſtolis aliisque rebus ſcriptisque ad Diodorum pertinentibus agitur in *Anton. Mongitor.* Bibl. Sicula, tom. I. p. 158 ſq. et *Fabricii* B. Gr. vol. IV. p. 373 ſqq.

74. *Nicolaus*, Damaſcenus, philoſophus peripateticus, poeta, orator et hiſtoricus: an. Olymp. CXCIII. 2. ante C. n. 5. V. C. 747. ab Herode miſſus eſt orator ad Octavianum Caeſarem. Scripſit

pſit hiſtoriam catholicam et Aſſyriacam, (quae quidem pars hiſtoriae vniuerſalis fuiſſe videtur;) de vita Auguſti, et de ſua ipſius vita. Fragmenta collecta et edita ſunt in Excerptis Peireſcianis *Henr. Valeſii,* Pariſ. 1634. 4. p. 414 ſqq. — Ex *Nic. Damaſceni* vniuerſali hiſtoria, ſeu de moribus gentium libris excerpta Jo. Stobaei collectanea, quae *Nicol. Cragius* latina fecit, et ſeorſim edidit: ap. Petr. Santandreanum, 1593. 4. — gr. et lat. interprete Cragio, in *Jac. Gronouii* Theſ. antiqq. gr. tom. VI. p. 3843. — Optima eſt editio: *Nicolai Damaſceni* Hiſtoriarum excerpta et fragmenta, quae ſuperſunt, graece. Nunc primum ſeparatim edidit, verſionem duplicem, alteram Henr. Valeſii, hinc inde emendatiorem; alteram Hugonis Grotii in locos pleroſque, Henr. Valeſii notas integras aliorumque virorum doctorum, vndique collectas, et ſuas, nec non teſtimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita ſcriptorumque notitia adiecit *Jo. Conrad. Orellius,* Diaconus Turicenſis. Acc. *Seuini* diſſ. de Nicolao Damaſceno *), gallice ſcripta. Lipſ. 1804. m. 8. — Acceſſerunt: *Nic. Damaſceni* hiſt. excerpta et fragmm. quae ſuperſunt, *Supplementum ed. Lipſienſis,* continens annotatt. et emendatt. Diamantis Coray **), Frid. Creutzeri, Jo. Schweighäuſeri, Henr. Bremii, Jac. Ochsneri et aliorum, quibus ſuas adſcripſit *Jo. Conr. Orellius.* Acced. *Theodori Metochitae cap. II. de politia Cyrenaeorum et Carthaginienſium.* Lipſ. 1811. mai. 8. —

---

*) *Franc. Sevin* recitatio, inſcripta: Recherches ſur l'hiſtoire de la vie et des Ouvrages de Nicolas de Damas, primum typis eſt exſcripta in Mem. de l'Acad. des Inſcript. tom. VI. p. 486 ſqq.

**) *Coray* ediderat in Προδρόμῳ ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης etc. etiam *Nicol. Damaſceni* τὰ σωζόμενα, cum coniectaneis et obſeruatt. Pariſ. 1805. 8. Conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 461 ſq. not. 96.

8. — Nicolao Damafc. quoque adtribuitur a nonnullis, ab aliis tamen Joanni Damafceno, Σωσαvὶς fiue Σωσάννης δρᾶμα. v. *Fabric.* B. Gr. vol. II. p. 312. in notitia Tragicorum deperditorum; inprimis vol. III. p. 500 fq. in catalogo Peripateticorum, et p. 742. vbi ipfe Fabr. haefitauit, ibique not. Scharf. it. vol. IX. p. 684. et quae ibi in nota *uu.* adnotaui.

CAPVT II. SECTIO II.

De fcriptoribus profanis a temporibus Augufti vsque ad aetatem Conftantini M.

1. Ob turbas romanas, confluxus incurfionesque peregrinorum et barbarorum hominum, ob controuerfias chriftianorum ac philofophorum, praefertim Neo-Platonicorum, qui coeperunt fubtilius differere, argutari, nec raro nugari, et qui, vt chriftiani doctores, plerumque neglexerunt culturam, elegantiam venuftatemque fermonis, aliasque ob cauffas litteris triftes, flos atticae elegantiae atque eloquentiae hac tempeftate magis magisque deflorefcere coepit, et fenfim periit. Vera eloquentia obmutuit, et fophiftarum declamationes perfonuerunt ludis exedrisque. Vera et antiqua poefis aufugiffe videtur, et pauci exftiterunt hiftorici, qui veterum virtutes imitando adfequerentur. Non quidem omnino defuerunt fplendida ingenia, et praeftantes hiftorici ac poetae, at pauci, neque a labe nouisque formulis fui aeui plane immunes. Infequentibus temporibus plures inftituerunt compilare aut excerpere veterum hiftorias atque commentarios, at faepe confilio peffimo peruerfoque modo. Illorum quidem grammati-

maticorum, quibus tamen vtilia debemus lexica, ſtudio multa ex veterum bonorum auctorum ſcriptis excerpta ab interitu ſunt ſeruata; ſed multa etiam alia ab iſtis neglecta interierunt.

2. *Dionyſius Periegetes*, in oppido, quod prius Alexandria, deinde Spaſinu Charax, in tractibus Suſianis ad ſinum Arabicum, dicebatur, natus eſt. Hinc a nonnullis antiquioribus *Characenus*, a pluribus autem *Alexandrinus* eſt vocatus. Floruit ſecundum quidem Fabricium, Saxium in Onomaſt. I. p. 202. aliosque poſt annum tertium a Chriſto nato. Nam de aetate et patria Dionyſii noſtri et antiquiores et recentiores valde diſſentiunt. Cognomen autem *Periegetes* accepit a poemate heroico, inſcripto Περιήγησις οἰκουμένης, *orbis*, tempore illius cogniti, *deſcriptio*, carmine vtili atque quodammodo iucundo, quo ſterilem materiem verſibus includere, illam tamen ornamentis et luminibus hinc inde, interdum vero licentius, illuſtrare ſtuduit. Id iam antiquioribus temporibus *Auienus* et *Priſcianus*, pro quo alii *Rhemnium Fannium* contra codd. auctoritatem nominant, latino carmine, et prior quidem liberius, expreſſerunt: de quorum editionibus v. *Wernsdorf* in Poetis lat. minoribus tom. V. part I. p. 225 ſqq. et part. II. p. 656 ſqq. etc. *Euſtathius*, libellorum ſupplicum miniſter et magiſter rhetorum, poſtea archiepiſcopus Theſſalonicenſis, clarus circa a. C. 1160. bono et copioſo commentario illuſtrauit Periegeſin, et ex Strabone et antiquioribus, qui ante ipſum in Periegeſin commentati ſunt, ſua plerumque ſumſit, nec tamen ſemper iudicium recte adhibuit. Exſtant quoque gloſſae graecae interlineares et graeca anonym paraphraſis. Princeps, eaque perrara editio eſt. *Dionyſii Afri* de ſitu opus — graece ſcriptum Idem in latinitatem a Rhemnio grammatico translatum, falſo hactenus Priſciano adſcriptum etc

In

In fine; Jo. Machiocus Bondenus imprimebat, cum Coelii Calcagnini excerptis adnotatiunculis. Ferrariae a. MDXII. 4. — *Dionyſius* de ſitu orbis, cum Pindaro, Callimacho et Lycophrone, Venet. in aedib. Aldi etc. 1513. 8. — gr. cum verſione lat. Rhemnii grammatici, (quam falſo hactenus Priſciano adſcriptam contendit,) et cum Coelii Calcagnini adnotatiunculis excerptis, Baſil. ap. Val. Curionem, 1522. 8. — cum Arato et Procli Sphaera, gr. et lat. cum notis Ceporini, Baſil. 1523. 1534. ac ſaepius. — gr. ex codd. emendata, cum graecis *Euſtathii* commentariis, et variis lectt. Lutetiae ex officina Roberti Stephani, 1547. 4. — Nouam inſtituit recenſionem, et lectiones graeci contextus interdum audacius mutauit variasque lectt. in margine addidit *Henr. Stephanus,* inter Poetas principes heroici carminis, tom. II. p. 360 ſqq. Pariſ. 1566. fol. eumque ſequutus eſt *Lectius* in Corpore poët. gr. Genev. 1606. fol. — *H. Stephanus* iterum bene meruit de *Dionyſio,* edd. ſuperiores contulit, varias lectiones et notas tam ſuas quam potiores Ceporini Papiique adiecit, patris autem ſui editionem fecit fundum, et inde ſuam recenſionem more ſuo formavit, aliaque addidit. Inſcripta eſt edit. *Dionyſii Alex.* et *Pomponii Melae* ſitus orbis deſcriptio. *Aethici* Coſmographia. *C. J. Solini* Polyhiſtor. In *Dionyſii* poëmatium commentarii *Euſtathii.* Interpretatio eiusdem poematii ad verbum ab *Henr. Stephano* facta etc. Excudeb. *H. Stephanus.* 1577. 4. — *Dionyſ.* orbis deſcriptio, gr. cum verſione H. Stephani, cum commentario critico et geographico, tabulis geographicis et indice, a *Guil. Hill.* Londini 1658. 1659. 1663. et 1679. 8. — atque adnotationibus Euſtathii, H. Stephani aliorumque, nec non Guil. Hill commentario — illuſtrata. Londini 1688. 8. — ex recenſione *Tan. Fabri,* (a quo tamen nullae notae ſunt additae;

 ſed

ſed primo exſtat textus graecus cum poetica lat. verſione: tum ſequitur lat. verſio proſaica H. Stephani, cum Stephani, Ceporini et Papii notis.) Salmurii 1676. 8. — gr. e recenſione et cum verſione lat. Stephani, cum variis lectt. ex codd. atque editt. Stephanorum et priſcis Dionyſii interpretibus, tabulisque quinque geographicis, Dionyſio et Euſtathio adcommodatis, cum veterum ſcholiis et *Euſtathii* commentariis. *) Accedit Priſciani Periegeſis, cum notis Andr. Papii. Oxoniae 1697. 8. — gr. et lat. cum ampliſſimo vtilique vocc. et rerum indice, quem ſequuntur notae, quibus verſionis lectionisue mutatae aut mutandae ratio redditur, dubia quaedam explicantur, obſcura illuſtrantur, edita a *Georg. Henr. Vrſino.* Ratispon. 1705. 8. — *Dionyſii* deſcriptionem orbis totam fere *Edu. Wells* immutauit, amputauit et Dionyſii Periegeſin baſin quidem fecit, ſed ita, vt illam ex ſuo ingenio ad faciem hodiernae geographiae digereret, emendaret, in XXXVI. diſtribueret capita, et quae ad recentiora pertinerent tempora, ipſiusque Americae deſcriptionem ſuo quaeque loco inſereret adiiceretque, in editione inſcripta: Τῆς πάλαι καὶ τῆς νῦν οἰκουμένης περιήγησις, ſiue *Dionyſii Geographia* emendata et locupletata, additione ſcil. Geographiae hodiernae graeco carmine pariter donatae: cum 16. tabulis geographicis, Oxon. 1704. ſubiectis notis et interpretatione latina, rec. 1706. et 1709. 8. Londini 1718. 1726. 1738. et 1761. 8. — *Hudſon* editioni ſuae Geographorum minorum addiderat, in quibusdam tantummodo exemplaribus, vol. IV. ſ. *Dio-*

*) Editor *Eduard. Thwaites* primus dedit e codd. Bodleianis gloſſas interlineares graecas et paraphraſin gr. anonymi ſcholiaſtae. Idem ſupplementum inſeruit, quod J. A. Fabric. ex cod. Holſten. in Euſtathio ad Dionyſii verſſ. 889—917. primus vulgarat.

Dionysii Periegesin ex edit. a. 1697. cum Dodwelli diss. in Dionysium et notis. Postea autem auctiorem et separatam, gr. et lat. ipse edidit *Dionysii* Periegesin cum adnotatt. in illam, cum Eustathii commentariis et anonymi paraphrasi graeca: acced. antiquae versiones Prisciani et R. Festi Auieni, Oxon. 1710. — cum nouo titulo ibid. 1712. 8. — rec. et auct. 1717. 8. praemissa Dodwelli diss. de aetate et patria Dionysii. — Nouam eamque accessionibus egregiis, antea vel incognitis, vel nondum in lucem prolatis, ornatam edit. *Dionysii Perieg.* cum Eustathio et reliquis paraphrastis ac glossatoribus parat *Bredow.* V. *Intellig. Blatt der Jen. A. L. Z.* 1806. nr. 53. p. 448. ipsiusque viri clarissimi Epistolas Parisienses pluribus locis. — *Alex. Politus* Eustathii commentar. latine vertit Colon. Allobrog. 1741. 8. II. voll. Idem scripsit Obseruatt. in Dionysium, Romae 1742. — De Dionysio nostro eiusque Periegesi, de verss. latinis graecisque scholiis et commentariis v. *Conr. Mannert* in *Geographie der Römer u. Griechen,* vol. I. ed. sec. Noriberg. 1799. 8. p. 125 sqq.

3. *Strabo,* Amasiae, Cappadociae siue Ponti vrbe, natus, vnde a quibusdam dicitur Cappadox, primum operam dedit Xenarcho, peripatetico philosopho, deinde tamen Stoicorum placita sectatus est, Athenodori, celebris sub Augusto Stoici, (quem ἑταῖρον suum vocat,) auctoritate motus. Floruit sub Augusto et Tiberio. Reliquit posteris libros XVII. Γεωγραφικῶν, *de Geographia,* opus praestantissimum atque vtilissimum; neque tamen omnino integrum, praecipue in libro VII. ad nos peruenit: quod eximia arte studioque indefesso eo curatius ac sollertius composuit, quia in variis literarum generibus bene versatus fuit acutusque philosophus, et per magnam orbis partem susceperat itinera et ad extrema Aethiopiae profectus

 erat.

erat. Trans Alpes tamen Germaniam non adiit. Hinc, quamquam in reliquis regionibus ac terris omnia ipſe ſollerter inueſtigarat, et ea potiſſimum, quae non ſolum ad ſitum locorumque nomina, ſed etiam ad origines fataque, mores, cultum tam ciuilem, quam religioſum populorum atque ciuitatum, eorumque inſtituta cognoſcenda et ad animi delectationem comparandam pertinerent, ex ſuis et veterum, praecipue Graecorum, Calliſthenis, Ephori, Polybii, inprimis Eratoſthenis aliorumque commentariis curate expoſuerat, atque ſuperiorum geographorum peruiderat atque emendarat errores: tamen in deſcriptione Germaniae multos commiſit errores, fidemque habet minorem. Neque in ceteris rebus omni caret reprehenſione. Id opus, in latinam linguam translatum, primum prodiit Romae, apud Schweinsh. et Pannartz, circ. a. 1469. aut 1471. fol. max. Libri decem priores a *Guarino Veronenſi*, ſeptem autem poſteriores a *Gregorio Triphernio* (Trifernate) ſumma cum fide verſi ſunt, ita, vt optimorum codd. lectio ad verbum exprimeretur. — Rec. ib. 1473. fol. — Venetiis per Vindelicum Spirenſem, 1472. fol. etc. — Princeps graeca, at valde vitioſa, eſt Aldina, Venet. 1516. fol. — Tum emendatiores prodierunt edd. gr. et lat. curante *Marco Hoppero*, Baſil. per Henr. Petri, 1549. fol. — ibid. gr. et cum verſione *Guil. Xylandri* lat. (quae etiam ſeparatim eod. anno expreſſa eſt typis,) atque cum eiusdem notis et caſtigationibus, 1571. fol. — Priores tamen longe ſuperauit *Iſ. Caſaubonus*, qui, vixdum annos XXVIII. natus, ope edit. Aldinae, antiquioris verſionis et quatuor codd. Msst. ſuique ingenii beneficio contextum graecum multis in locis emendatiorem et auctiorem reddidit, notisque doctiſſimis illuſtrauit; adiecta eſt *Guil. Xylandri* verſio (Geneuae,) exc. Euſtath. Vignon. 1587. fol. —

Idem

Idem *Caſaubonus* paullo ante obitum editionem emendatiorem et locupletatam parauit, quae ſexennio fere poſt illius mortem, cum obſeruatt. *Federici Morelli* typis regiis Pariſ. 1620. fol. eſt exſcripta. — Hanc formulis typographicis recudi fecit *Theodor. Janſon ab Almeloveen*, cum notis aliorum partim integris, partim ſelectis. Subiiciuntur Chreſtomathiae *), gr. et lat. Amſtelod. 1707. fol. — Splendidiſſimam et ex cod. emendatam editionem gr. et lat. curare inchoauit *J. Brequignius*, cum adnotationibus, ſed primus tantum tomus, tres priores continens libros, Pariſ. 1763. 4. prodiit, et Brequignius omnem ſuum, quem collegerat, adparatum quibusdam doctis Anglis, nouam eamque ſplendidam Oxonii paraturis editionem, commiſit. Forſan locum ille adparatus invenit in editione: *Strabonis* rerum geographicar. libri XVII. etc. iuxta edit. Amſtelod. codd. MSS. collationem, annotatt. tabulas geographicas adiecit *Thomas Falkoner, (Fawkener,)* Oxon. II. voll. 1807. mai. fol. — Correctiſſima hucusque editio eſt, quam *Siebenkees*, qui diu in Italia verſatus, codd. MSS. Vaticanos et Venetos bibl. Marcianae potiſſimum contulerat, inſtituit, eorumque codd. ope multos ſuſtulit errores, meliore reducta lectione, nac paucas expleuit lacunas: *Strabonis rerum geographicarum* libri XVII. Graeca ad optimos codd. Msstos recenſuit, varietate lectionis,

---

*) Has Chreſtomathias, ſiue Geographicorum Strabonis epitomen, intra ann. Chriſti 976. et 996. ſub Baſilio Bulgaroctono ab incerto auctore concinnatas, (ſuſpicante H. Dodwello in diſſ. de Excerptore Strabonis,) primus gr. edidit *Sigism. Gelenius* cum Arriani et Hannonis periplis et Plutarcho de fluminibus et montibus, Baſil. 1533. 4. tum gr. et lat. cum Gemuſaei verſione et diſſ. *Henr. Dodwelli* de Strabonis excerptore huiusque aetate notisque breuibus *Jo. Hudſon.* inter eiusd. Geographos gr. min. in tom. II. Oxon. 1703. 8. Add. *Bredowii* Epiſtolas Pariſienſes p. 4. 18. 30.

nis, adnotationibusque illuftrauit, Xylandri verfionem emendauit *Jo. Philipp. Siebenkees*, Profeffor Altorfinus, gr. et lat. tom. I. Lipfiae, in libraria Weidmannia, 1796. mai. 8. Poft mortem Siebenkeefii, opus vsque ad librum fextum profligantis, id a libro feptimo fauftis auibus et meliore cum fucceffu continuauit *Car. Henr. Tzfchucke*, qui praeter fubfidia, a Siebenkeefio relicta, codicum Mofquenfium collationem aliaque noua praefidia, ad emendandum Strabonis contextum vtilia, nactus eft, tom. II ibid. 1798. — tom. III. (quem, noua iterum adeptus fubfidia, vberioribus inftruxit adnotationibus,) ib. 1801. — tom. IV. 1806. continens libros X. et XI. — tom. V. f. libr. XII—XIV. ib. 1808. — tom. VI. ibid. 1811. libr. XV—XVII. (conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipf. vol. I. p. 456 fqq. vbi quoque p. 460. recenfetur verfio gallica *de la Porte du Theil*, cuius tomi duo, quibus fex priores libri infunt, cum criticis et grammaticis *Corayi*, et cum hiftoricis atque aftronomicis *Goffelini* animaduerfionibus demum prodiiffe dicuntur, Parif. tom. I. 1805. tom. II. 1809. 4.) *) Addenda indicesque breui fequentur. — Librum III. *Strabonis* de Hifpania *Joan. Lopez* ex latino fermone in hifpanicum transtulit, et cum textu graeco fuisque et Cafauboni notis ac mappis III. geographicis veteris Hifpaniae cum noua comparatae edidit Madrit. 1788. 8. — *Strabonis* Geograph in linguam germanicam liberius conuertit, et mire mutauit, doctisque obferuationibus atque additamentis illuftrauit *Abr. Jac. Penzel*, tom. IV

Lem

---

*) De hac edit. praecipue tomo V. v. longam eruditamque cenfuram, in qua multa Strabonis loca in hoc et fuperioribus voluminibus emendantur, in *Heidelbergifchen Jahrbüchern der Literatur für Philologie* etc. *II. Jahrgang 15tes Heft*, 1809. S. p. 259 fqq.

Lemgov. 1775—1777. mai. 8. — *Thom. Tyrwhitt* ſcripſit doctas acutasque *Coniecturas in Strabonem*, Londini 1783. m. 8. quas ego recudendas curavi, Erlang. 1788. 8. — Conf. *J. G. Hager* in *Geographiſchem Bücherſal*, tom. I. p. 1 ſqq. — *Saxii* Onomaſt. I. p. 209 ſq. — *Jo. Frid. Hennike* diſſ. de Strabonis geographicor. fide, ex fontium, vnde is hauſit, auctoritate aeſtimanda, Gottingae 1792. 8. — Deſcriptio Perſici imperii ex *Strabonis*, tum aliorum ſcriptorum cum illo comparatorum fide compoſita, auctore *Jo. Szabò*, Hungaro, Heidelberg. 1810. 8. — Add. *Conr. Mannert Geogr. der Griechen u. Römer*, tom. I. p. 58. aliosque a *Siebenkeeſio* in Fabric. B. Gr. T. IV. p. 556 ſqq. *) commemoratos.

4. *Caſſius Felix*, ſub Auguſto et Tiberio, de plurium doctorum hominum coniectura, Iatro-Sophiſta. *Problemata*, quae ſcripſit, prodierunt graece Pariſ. 1541. 8. et ibid. eodem anno lat. interprete *Adriano Junio*; — emendatiora gr. cum noua verſione et ſcholiis *Conr. Gesneri*, Tiguri 1562. 8. — gr. cum Theophylacto Simocotta etc. e recenſione *Bonav. Vulcanii*, Lugd. Bat. 1596. 12. — cum Ariſtotele, a *Sylburgio* edito, Francof. 1587. 4. — Denique gr. et lat. cum notis ab *Andr. Riuino*, Lipſ. 1653. 4.

5. *Pontius Pilatus*, quintus per Judaeam procurator Caeſaris cum iure gladii, a. Chr. 33. Sub eius auſpiciis Conſeruator noſter, Jeſus Chriſtus, eſt cruci adfixus. Iſte tamen poſthaec a Caligula in Galliam vel Hiſpaniam relegatus periit a. V. C. 792. a. Chr. XL. Sub illius nomine ſpurii quidam libelli, ab impoſtoribus conficti, circum-

*) Idem p. 572 ſqq. vberius agit de *Henr. Scrimgeri*, qui ſex codd. Msst. lectionem variam ſummo ſtudio collegerat id nouam Strabonis edit. adornandam,) codd. Strabonis collatione, et de Chreſtomathiis Strabonianis tam vulgata, quam neditis.

cumferuntur, *Acta Pilati*, ſiue, vt in aliis libris inſcribitur, *Euangelium Nicodemi*, et *quatuor epiſtolae*, quarum vltimam ſiue quartam, graece ſcriptam ad Tiberium imperatorem, e cod. Colbert. *Jo. Alb. Fabricius* primus vulgauit in Codice apocrypho N. T. tom. I. p. 972. et de hac aliisque et actis Pilati v. ibid. tom. I. p. 298 ſqq. in parte tertia p. 455 ſqq. atque in B. Gr. vol. XIII. p. 477. et 834. vol. XIV. p. 271 ſq.

6. *Lesbonax*, rhetor et ſophiſta graecus, *Saxio* in Onomaſt. I. p. 236. vixiſſe videtur ſub Tiberio imperatore. Scripſit orationes politicas, vel potius declamationes, e quibus duae exſtant, quae reperiuntur in collectionibus rhetorum graecorum Aldina, Stephaniana, Hanouienſi, et cum notis in Reiskiana vol. VIII. oratorum graecorum.

Ab hoc diuerſus eſt *Lesbonax*, Grammaticus, auctor libelli Περὶ σχημάτων, primum editi notisque illuſtrati a *Valckenaerio* ad Ammonium p. 177 ſqq. adde eius praefat. p. X.

7. *Iſidorus*, Characenus, Geographus, floruit ſub Tiberio et Caio Caligula imperatoribus et ſcripſit poſt a. C. 37. ſ. 789. V. C. aut medio ſaeculo primo libellum, Σταθμοὺς Παρθικοὺς, *manſiones Parthicas*, editum gr. a *Dav. Hoeſchelio* inter Geographos, Aug. Vindel. 1600. 8. et graece ac lat. interprete *Jo. Hudſono*, cum notis *Jo. Alb. Fabricii*, in *Hudſoni* Geographis gr. min. tom. II. cum *Henr. Dodwelli* diſſ. de Iſidoro Characeno. De hoc eiusque Σταθμοῖς vid. *Sainte-Croix* in Mem. de Littérature de l'Académie des Inſcr. et B. L. vol. L. Pariſ. 1808. 4. Add. *Bredowii* Epiſtolas Pariſienſes p. 4. 18. 30.

8. *Xenocrates*, Aphrodiſienſis, Medicus graecus, Tiberio imperante, ante an. Ch. 37. aut indice Grunero, Nerone imperante. Eius libellum *de alimento ex aquatilibus*, ab Oribaſio ſeruatum, graece edidit minus integrum *Conrad*

Gesner

Gesner. cum ſua verſione et ſcholiis, iunctum Jani Dubrauii libris de piſcinis et piſcium, qui in eis aluntur, natura, Tiguri 1559. 8. — Poſtea illum pleniorem et ex cod. Hamburg. integrum cum Jo. Baptiſtae Raſarii interpretat. *Jo. Alb. Fabric.* inſeruerat B. Gr. vol. IX. libr. V. cap. 38. p. 454 ſqq. veteris edit. Ego vero illum in noua edit. omiſi, quoniam libellum Xenocratis graece cum Raſarii interpretat. lat. et C. Gesneri ſcholiis integritati reſtitutum, varietate lectionis animaduerſionibusque illuſtratum, cum gloſſario edidit *Jo. Ge. Frid. Franzius,* Francof. et Lipſ. 1774. et cum nouo forſan tituli tantum folio, 1779. 8. — Dein prodiit libell. cum lat. interpr. Raſarii, ſchol. Conr. Gesneri, et notis integris J. G. Fr. Franzii. Acc. nouae varr. lectt. ex codd. Mss. depromtae *) et animaduerſſ. Diamantis Coray — itemque adnotatt. in auctorem, additamenta in gloſſarium Franzii, — et lucubratio de piſcium eſu *Caietani de Ancora,* Neapoli 1794. mai. 8.

9. *Philo*, Alexandrinus, gente ac religione Judaeus, ex nobili inter ſuos et ſacra familia ortus, philoſophus et ſophiſta. Aetate prouectus caput fuit legationis ad Caium imperatorem, Judaeis Alexandrinis valde incenſum, a. C. XLI. miſſae. Philoſophiam vero Pythagoricam et Stoicam, inprimis Platonicam cum Judaica coniunxit: hinc Philo πλατωνίζειν dicitur. **) Atque nonnulli patres eccleſiaſtici, praeſertim Alexandrini, illius, qui in expoſitione librorum Moſaicorum allegoriis nimis indulſit, amore et frequenti lectione

*) Sunt n. ex duobus Msst. Pariſ. et variae lectiones Xenocrateae ex cod. Moſquenſi, quas in peculiari libello publicarat D. *Chr. Godofr. Gruner*, Jenae 1777. 4.

**) Conf. *J. A. Fabricii* diſſ. de Platoniſmo Philonis, Lipſ. 1693. 4. rec. in eius Sylloge diſſertatt. Hamburg. 1738. 4. p. 147 ſqq.

ne decepti, fcripturam et doctrinam facram, more Philoniano, fubtilibus faepeque futilibus allegoriis *) peruertere potius, quam explicare fueverunt. Philonis tamen opera, horumque collationem atque interpretationem permultum conducere ad hiftoriam philofophiae, maxime ad rectam vtriusque diuini teftamenti intelligentiam, plures viri docti, *Jo. Alberti, Claud. Frees. Hornemann, Jo. Benedict. Carpzov, Chriftoph. Frid. Loesner* aliique, demonftrarunt. — Multa fcripfit, praefertim ad interpretandam Moyfis genefin, (et Fabricius recenfet XLII. Philonis fcripta, ac Mangey plura dedit,) quae partim fuperfunt, partim perierunt. Exftant, vt quorumdam tantum faciam mentionem, de mundi opificio, f. in Hexaëmeron; facrarum legum allegoriarum poft fex dierum opus, libr. I—III. — de Cherubim et flammeo gladio, et de Cain, qui primus ex homine creatus eft; — de facrificiis Abelis et Caini; — de eo, quod deterius potiori infidiari foleat; poft quod opufculum Mangey primus inferuit aliud: de pofteritate Caini fibi vifi fapientis etc. de virtutibus, et legatione ad Caium liber **) etc. — Quaedam Philonis opufcula *latine* verfa faeculo XVI. aliquoties exierunt praelis. Princeps opufculorum nonnullorum edit. gr. prodiiffe dicitur Parif. 1544. — *Philonis* Judaei in libros Mofis de mundi opificio, hiftoricos de legibus. Eiusd. libri fingulares, — graece. Parif. ex officina Adr. Turnebi, regiis typis, 1552. fol. in calce additae funt variae lectt. — Anno tamen infequenti *Jo. Chriftophor-*

*) Conf. M. *Henr. Planck* commentat. de principiis et cauffis interpretationis Philonianae allegoricae. Gotting. 1807. 4.

**) Separatim editus cura *S. F. N. Mori*, Lipf. 1781. 8. — germanice verfus a *J. Fr. Eckhard*, Lipf. 1783. 8. — *Jo. Chrift. Gottleber* fcripfit Animaduerfiones hiftoricas et philologico-criticas ad Philonis legat. etc. IV. progrr. Mifniae 1773 fq. 4.

ſtophorſonus, Anglus, *Philonis* libros IV. de mundi fabricatione, de decem praeceptis, de magiſtratu deligendo, de officio iudicis, primum latine conuertit; excud. Jo. Verwithagen, Antwerp. 1553. 4. Contulit Turnebian. editionem cum codd. Msst. et quadraginta fere errata in illa caſtigauit. — Quae edita fuerant a Turnebo, ea ex graecis latina fecit *Sigismund. Gelenius*, Baſil. 1554. fol. — Poſtea *Hoeſchelius* e bibl. Auguſtana primus tria Philonis opuſcula, gr. et cum notis, in lucem protulit, Francof. Jo. Wechel. 1587. 8. et *Philon.* lib. de Septenario *), eius denique fragmm. II. e libro de prouidentia, ibid. 1614. 4. — *Philonis* Opp. gr. et lat. cum *Gelenii* verſione. Acceſſerunt opuſcula quatuor, ab *Hoeſchelio* primum edita, cum verſione *Fed. Morelli* — et liber de mundo, cum verſione *Guil. Budaei*, Genev. 1613. fol. — Opp. omnia, partim ab *Adriano Turnebo*, partim a *Dav. Hoeſchelio* edita et illuſtrata, cum Gelenii et aliorum interpretatione. Acceſſere variae lectt. et *Philonis* lib. de Septenario, et de prouidentia dei fragmenta, cum rerum indice, Lutet. Pariſ. 1640. fol. Haec editio ad verbum repetita eſt Francofurti, (Wittebergae,) 1691. fol. et, nouo forſan tituli folio tantum mutato, Francof. ſine anni nota. — Locupletiſſima et ſplendida editio eſt *Thomae Mangey*, qui textum cum Msstis (XIII.) contulit, quam plurima etiam **) e codd. Vaticano, Mediceo, (antiquiſſimo et optimo,) et Bodleiano, ſcriptoribus item vetuſtis, nec non catenis graecis ineditis, adiecit, interpretationem emendauit, et vniuerſa notis et obſeruatt. illuſtrauit, Lond. 1742. fol. II. voll.

*) Hunc librum primus lat. vertit, notasque addidit *Fed. Morellus*, Lutet. 1614. 8.

**) Addidit integrum opuſc. de poſteritate Caini, tum in mandata decalogi, octauum, nonum et decimum fragmenta et alia.

voll. Mangey, quamquam multis praeſidiis inſtructus, bene meruit de Philonis Opp. nouam inſtituit recenſionem, ordinem librorum alium a vulgato meliorem conſtituit, multa praeclare emendauit et illuſtrauit, haud pauca tamen criticis reliquit corrigenda et culpanda. Conf. *Erneſti* cenſuram in Nouis actis erudit. Lipſ. m. Jul. 1745. p. 385 ſqq. Nouiſſima eſt eaque correcta et commoda editio operum, quae gr. et lat. ad editionem Th. Mangey, collatis aliquot Mss. (tribus Bauaricis,) edenda curauit *Aug. Frid. Pfeiffer*, vol. I—V. (reliqua adhuc valde deſiderantur,) Erlangae 1785 - 1792. 8. Cl. editor eas tantum reddidit Mangeii notas, quae vel noui aliquid, vel textus emendationem continent, ipſe vero animaduerſiones, quae vt plurimum in conſtituenda verſantur lectione, breues adiecit. — *Chreſtomathia Philoniana* ſ. loci illuſtres ex Philone Alexandrino decerpti, et cum animaduerſſ. editi a *Jo. Chriſti. Guil. Dahl*, Hamburgi 1800. 8. Eſt noua particularum ſelectarum recenſio, hinc inde a Mangeiana diſcedens. Ab eodem addita eſt *Chreſtomathiae Philonianae* pars altera, ſiue Philonis Alexandrini libelli illuſtres aduerſus Flaccum et de legatione ad Caium, cum animaduerſionibus, et cum peculiari inſcriptione: *Philonis Alex.* libelli aduerſus Flaccum, et de legatione ad Caium. ibid. 1802. 8. Horum quoque librorum contextum dare ſtuduit multo correctiorem, et tam in notis, quam in tribus excurſibus fuſius illuſtrauit. — *Philo vom Leben Moſes, das iſt: von der Gottesgelahrheit und dem prophetiſchen Geiſte*, Dresdae 1778. 8. At de aliis editt. atque verſionibus multisque libris, quibus vel Philonis libri aut ſententiae explicantur, vel ſcripta vtriusque ſacri teſtamenti ex Philonis opp. vario modo illuſtrantur, et de Philone ipſo multo plura dicta ſunt alibi a *Fabricio* et a me.

10. *Apollonius*, Tyanenſis, Cappadox. Fuit, vt ait *Saxius* l. c. p. 247. philoſophaſter Pythagoricus et praeſtigiator, his iam temporibus, (n. circ. a. Ch. 50.) et paullo ſerius clarus, argumento epiſtolae Claudii imper. ad Tyanenſes apud *Philoſtratum* (qui multas de eo narrauit fabellas Mileſias,) in vita Apollonii obuiae, nr. LIII. p. 399. ed. Olear. in qua decretos Apollonio honores, (n. prodigia miraculaque edidiſſe fingebatur,) probat Auguſtus etc. Domitiano tamen imper. adhuc floruiſſe, cognoſcitur e *Dione Caſſio* LXXVII. p. 878. C. ſiue cap. 18. tom. II. p. 1304. ed. Reimari. — Exſtant LXXXV. epiſtolae, in quibus ſunt quaedam ad illum exaratae. — Hae exſtant in Collectione epiſtolarum Aldina et Cuiaciana; — gr. et cum verſione *Eilhardi Lubini*, apud Commelin. 1601. 8. — in *Gottfr. Olearii* edit. *Philoſtratorum Opp.* Lipſiae 1709. fol. p. 375 ſqq. — M. *Sigismund. Chriſtian. Kloſe* in III. diſſertt. de Apollonio Tyanenſi, philoſopho Pythagorico Thaumaturgo, Witteberg. 1723. et 1724. 4. *Brucker* in Hiſtoria philoſophiae crit. tom. II. p. 98 ſqq. et in Appendice p. 352 ſqq. et multi alii de iſto impoſtore homineque ſeditioſo copioſe et varia ratione disputarunt. — Quaedam alibi adnotata ſunt de *Damide*, Aſſyrio Nino, intimo Apollonii amico et diſcipulo, perpetuoque itineris comite, cuius commentariis de dictis placitisque Apollonii et de iis, quae diuinaſſe dicitur, Philoſtratus, ſe cum fructu vſum fuiſſe, fatetur.

11. *Onoſander*, philoſophus, vt videtur, Platonicus, ſedulus Xenophontis lector atque imitator, et officiorum ducis belli magiſter, cuius patria parentesque qui fuerint, non conſtat. Claudii temporibus vixit et *Strategicum* ſiue *de imperatoris inſtitutione* librum, pro aetatis ſuae ingenio ſatis venuſte ſcriptum, et ab omnibus

paene

paene fcriptoribus tacticis tam graecis, quam romanis laudatum atque compilatum, et hodie adhuc vtilem celebremque, Veranio dedicauit a. poft Ch. n. LIII. — Primus latine vertit *Nicol. Saguntinus* et edidit *Onofandrum* cum Vegetio, Frontino etc. Romae 1493. 12. — rec. Bafil. 1541. 12. et 1558. atque 1570. 8. Tum a *Joachim. Camerario* ex corruptiffimo quidem cod. at in lat. fermonem eleganter conuerfus eft Onofandri commentarius de re militari, et a filiis editus Noriberg. 1595. 8. — Graece primus ex vetuftis codd. recenfuit *Onofandri Strategicum* et Orbicii inuentum, atque latina interpretatione et notis illuftrauit *Nic. Rigaltius* Parif. 1599. in calce autem 1598. 4. — rec. adiunctis *Aemilii Porti* caftigationibus, in bibliopolio Commelin. 1600. 4. cum *Jani Gruteri* vberioribus ad infigniora loca Taciti atque Onofandri commentariis, qui vero non omnibus adhaerere videntur editionibus. — Tertium prodiit textus gr. et lat. (ex Rigaltii edit.) notis f. differtatt. *Jo. a Chokier* illuftratus, cum variis lectionibus ex codd. (n. Rigaltianis,) depromtis, et in extremo operis adiectis, fine anni nota; fed dedicatio et praefatio fcriptae funt Romae 1610. 4. — repet. Mogunt. 1613. 4. — Denique *Onofandri Strateg.* ex codd. et ex antiquorum tacticorum potiffimum collatione emendatus, notis perpetuis, nec non figuris aeri incifis illuftratus — vna cum verfione gallica *L. B. de ZurLauben* (antea edita Parif. 1754.) cura et ftudio *M. Nicolai Schwebelii* prodiit Noribergae 1762. fol. — Germanice vertit *A. H. Baumgärtner* tum in: *Vollftändige Sammlung aller Kriegsfchriftfteller der Griechen*, Manhem. 1777. tum feorfim cum infcriptione, *Onofanders Unterricht eines Feldherrn* etc. 1786. 4. cum figg. aeneis.

12. *Pedanius* (vulgo *Pedacius*) *Diofcorides*, Anazarbeus, Cilix, per Europam et Afiam profectus

fectus plantas collegit et deſcripſit; botanices graecanicae princeps auctor et clariſſimus medicus. Floruit circ. a. Ch. 64. Exſtant ſub eius nomine *de materia medica* libri V. — *de alexipharmacis et theriacis* libri II. ſiue libri VI. et VII. aut liber VI. ſuperiorum; ſed num genuini ſint Dioſcoridis, nonnulli dubitant. — Pariter, vti quaedam alia, a nonnullis ſpurii habentur aut Dioſcoridi cuidam iuniori tribuuntur *de Euporiſtis, ſiue facile parabilibus medicamentis* libri II. primum ex cod. Auguſtano in lucem editi a *Jo. Moibano* gr. cum verſione huius, atque, quum hic operi immortuus eſſet, *Conradi Gesneri,* qui etiam notas addidit, Argentor. 1565. 8. — Princeps editio eſt *Aldina,* libr. VI. de materia medica: *Πεδακίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης ἰατρικῆς λόγοι ἕξ. Ἔτι περὶ ἰοβόλων* (de venenatis animalibus etc. libri II.) etc. cum Nicandro, Venet. 1499. fol. — Tum emendatius, additis pluribus ſpuriis opuſc. recenſente *Hieronymo Roſcio,* ibid. 1518. 4. ſeu octaua forma media. — Iidem libri cum indice rerum ſpuriisque fragmentis correctiores prodierunt cura *Jani Cornarii,* qui tamen in emendando Dioſcoride ſubinde indulſit ſuo ingenio, Baſil. ex aedibus Jo. Bebelii, 1529. 4. Idem *Cornar.* Dioſcoridem lat. vertit, et edidit Baſil. 1557. fol. — gr. et latine, ex verſione et cum commentariis *Marcelli Vergilii,* (docti quidem hominis, at rerum botanicarum ignari,) Colon. 1529. fol. — Ob textus integritatem valle laudatur editio: *Dioſcoridis libri octo graece et lat.* ex interpretat. Jo. Ruellii. *) *Caſtigationes in eosdem libros,* curante *Jac. Goupylo,* qui multos codd. Msst. Pariſin. bibl. contulit, Pariſ. 1549.

*) Cuius verſio de medicinali medicina libror. V. de virulentis animalibus et venenis, cane rabioſo etc. prodiit Par. in offic. H. Stephani 1516. fol.

1549. 8. — Optima tamen hucusque habetur *Dioscor. operum, quae exstant, omnium,* additis *Euporistis,* editio, curante *Jo. Anton. Saraceno,* qui textum quidem Goupyli sequutus est, at eum ex melioribus codd. correxit, latine vertit, e sex Mss. (a Jo. Sambuco quondam collatis,) et editt. varias lectt. in margine notauit, et ad calcem addidit scholia, in quibus variae codicum variorum lectiones examinantur, aliorum auctorum sententiae comparantur, et loca Dioscoridis corruptiora, obscuriora difficilioraque restituuntur, illustrantur et explicantur, (Francofurti) sumtibus hered. Andreae Wecheli, 1598. fol. — Multo plura de Dioscoride, eiusque libris ac meritis, de versionibus latinis, italicis, gallicis et germanicis, de multis in Dioscoridem commentatoribus etc. collegit et iudicium tulit *Jo. Christ. Gottl. Ackermann* in *Fabricii* B. Gr. lib. IV. cap. 3. vol. IV. p. 673 sqq. atque de versione german. *Kräuterbuch des uralten und berühmten griechisch. Scribenten Pedacii Dioscoridis* etc. *Erstlich durch Jo. Danzium von Ast verdeutscht. Nunmehro aber von Petro Uffenbach — aufs neue übersehen, verbessert* etc. Francof. ad M. 1610. v. *A. Krause* in *Intellig. Blatt zur neuen Leipz. L. Z.* 1809. nr. 35. col. 566. Conf. quoque *Halleri* Biblioth. botan. tom. I. Tiguri 1771. 4. eiusdemque Bibl. chirurgicam tom. I. p. 62 sqq. — *Curtii Sprengel* Historiam rei herbariae tom. II. Amstel. 1807. (1808.) m. 4. etc.

Annaeus Cornutus, ab aliis male vocatus *Phurnutus,* Leptitanus, philosophus Stoicus, praeceptor Persii et Annaei Lucani, poetarum, a Nerone ante Telesinum consulem a. V. C. 819. an. Ch. 66. in insulam deportatus. *) Ex eius scriptis

*) Vid. *Dionem Cassium* libr. LXII. cap. 29. pag. 1025. vol. II. ed. Reimar. huiusque doctam notam, qui plures, qui de Cornuto vberius disputarunt, VV. DD. laudat.

ptis tantum exſtat Θεωρία περὶ τῆς τῶν θεῶν Φύσεως, ſiue *liber de natura deorum*, in quo ea, quae de diis apud Graecos tradebantur, ad phyſicas ac morales trahit allegorias, et nominum illorum etymologias curioſius inquirit. Editus eſt primum gr. ab *Aldo* cum Aeſopi fabulis, Palaephato etc. Venet. 1505. fol. — gr. et cum verſione lat. *Conradi Clauſeri*, Tigurini, additus Palaephato etc. Baſil. 1543. 8. atque gr. cum Clauſeri verſione a *Thoma Galeo* cum eius notis atque caſtigationibus, in eius opuſculis mythologicis etc. Cantabrig. 1671. 8. et Amſtèlod. 1688. 8. — Id opuſculum integrum reperit Venet. in cod. bibl. Marcianae *Villoiſon*. V. eius Anecdot. graec. tom. II. p. 243. De editione, quam a praeſtantiſſimo Villoiſono promiſſam coeptamque vehementer dolemus non prodiiſſe, v. Mélanges de critique et de philologie, par *S. Chardon de la Rochette*, à Paris 1812. 8. t. III. p. 55 ſqq. Villoiſoni Collectanea, in Bibliotheca Caeſarea Pariſina recondita, Baſtius cum Schaefero in vſum nouae editionis communicaturus erat: ſed hoc quoque conſilium mors viri optimi irritum fecit.

13. *Andromachus* pater, Cretenſis, Neronis archiater, et Theriacae inuentor, atque filius eiusdem nominis, vterque medicus graecus. Pater Theriacae laudes carmine elegiaco, a Galeno ſeruato, celebrauit. Id ſeparatim editum eſt in libro: De Theriaca et eius multiplici vtilitate, ac recta conficiendi ratione, in *Andromachi* ſenioris carmen graecum, de theriaca ex viperis inſcriptum, commentarius, cum proſaica Tidicaei et poetica Julii Martiani Rotae verſionibus, aliisque illuſtrationibus, auctore *Franciſco Tidicaeo*, Torunii, A. Coten. 1607. 4. — Item graece cum noua verſione lat. Noribergae 1754. 4.

14. *Erotianus*, vel, (vt alii minus recte ſcribere volunt,) *Herodianus*, eiusdem circiter ae-

tatis Neronianae, ante Galenum, auctor *Glossarii Hippocratei*, τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή· quod editum est primum ab *Henr. Stephano*, cum eius et Gesneri notis, praefixum eius libro: *Dictionarium medicum* etc. Paris. 1564. 8. — Latine vertit ex cod. Vatic. et notis illustrauit *Barthol. Eustachius*, Venet. 1566. 4. — additum editt. Hippocratis, Paris. 1639. et Genev. 1657. fol. — Plenissima editio est: *Erotiani*, Galeni et Herodoti *) Glossaria in Hippocratem: ex recensione H. Stephani. Accesserunt emendationes H. Stephani, Barthol. Eustachii, *Adriani Heringae* **) etc. cum varietate lectionis et animaduersionibus *Jo. Ge. Frid. Franzii*, Lipsiae 1780. mai. 8.

15. *Justus*, Tiberiensis, Tiberiade, oppido Galilaeae, ortus, et aequalis excidio vrbis et aedis Hierosolymitanae. Chronicon vero eius de regibus Judaeorum intercidit.

16. *Flauius Josephus*, Hierosolymitanus, Historicus, natus a. Ch. 37. et vixit adhuc a. Chr. 93. Quando autem mortuus sit, non constat. Primis vitae annis trium inter Judaeos sectarum doctrinas et praecepta noscere sedulo studuit, tum adolescens ad *Banum* quemdam eremitam se contulit eiusque austerum viuendi genus est imitatus: post triennium rediit Hierosolymam, et Pharisaeorum partibus se addixit: a Ch. LXIII. aetatis XXVI. Romam profectus opera Poppeae, Neronis vxoris, cuius fauorem nactus erat, amicorum quorumdam, quos Procurator Felix captiuos Romam miserat, libertatem impetrauit. Orta seditione, quam quidem primum sedare studuit, et deni-

*) Siue rectius *Herodoteum*, in quo explicantur vocc. in Herodoti historiarum libris reperiundae.

**) *Heringae* notae sumtae sunt ex eius Obss. criticis cap. I. p. 1 sqq. Leoward. 1749. 8.

denique flagrante bello, quum Vespasianus a Nerone imperatore in Palaestinam mitteretur et Jotapatam in Galilaea, a Judaeis, duce et auctore Josepho, summa pertinacia defensam, caperet, Josephus viuus venit in victoris potestatem; qua tamen callido et rebus temporique apto praesagio, (de quo plures diuersa ratione iudicarunt,) Vespasianum eiusque filium Titum dignitatem et summam imperii romani consequuturos esse, quum biennio post euentus comprobasset vaticinium, custodia et vinculis securi confractis, liberatus est, atque a manumissore suo praenomen *Flauii* accepit. Postea Tito, Hierosolyma oppugnanti et euertenti, perpetuus fuit a latere comes, et singula diligenter adnotauit: quae, Romae otium nactus, et trium imperatorum, Vespasiani, Titi et Domitiani, fauore perpetuo adiutus, deinceps in ordinem redegit, et in opere singulari exposuit. Plura scripsit, et ea, quae restant, graeco sermone: et quidem primo *de bello iudaico et euersa Hierosolyma libros* VII. Hos primum in ciuium suorum vsum patrio sermone, siue is fuerit syrochaldaicus siue hebraicus, conscripsisse dicitur. Graece quidem obtulit eos Vespasiano. In latinam linguam transtulit primum *Rufinus* Aquileiensis, cuius interpretatio adhuc exstat: deinde alius, nescio quis? — 2) *Archaeologiae iudaicae*, siue *Antiquitatum iudaicarum libros* XX. (quibus vitam suam subiunxit,) ab origine mundi vsque ad XII. Neronis annum, quo Judaei aduersus Romanos rebellare coeperunt. Quaestiones de temporis ordine, quem sequutus sit Josephus, num opus illud bis recensuerit, et fidem mereat, praecipue locus libr. XVIII. Antiquitatt. cap. 3. p. 876 sq. ed. Hauercamp. de Christo, conseruatore nostro, num genuinus sit, nec ne? vti aliae, homines eruditos in diuersas traxerunt sententias. — 3) *de anti-*

quitate gentis iudaicae libros II. contra Manethonem aliosque. — 4) *de imperio rationis in laudem feptem Maccabaeorum.* Sed de his aliisque a Jofepho promiffis libris, de fcribendi ratione, de fcriptorum Jofephi virtutibus et vitiis, de fide et auctoritate Jofephi hiftorica, de vtilitate ad criticum inprimis in V. ac N. Teftamenti textu vel reftituendo vel illuftrando vfum, de diverfis VV. DD. iudiciis de Jofepho aut nonnullis librorum locis et de controuerfiis inde natis, de codd. atque editt. tam latinis quam graecis, de verfionibus, et de aliis rebus multisque VV. DD. libris maioris minorisue molis ad Jofephum fpectantibus alibi multis actum eft. *) — Jofephi tamen libri prius *latine*, ex latina Rufini, vt vulgo audit, verfione potiffimum ducti, quam graece lucem adfpexerunt. *Latinae* igitur verfionis princeps editio fuiffe videtur, quae fine loci anique nota inter annos 1462—1470. prodiit in fol. Tum Auguft. Vindel. per Joann. Schüfsler, 1470. fol. mai. deinceps frequentius faec. XV. et XVI. — Princeps graeca edit. cura *Arnoldi Peraxyli Arlenii* Bafileae ex officina Hieron. Frobenii et Nic. Epifcopii 1544. fol. in lucem exiit. — Opp. graece et lat. ex variorum interpretatione **), Aureliae Allobrog. 1591. fol. ***) — rec. at mendis

*) Hoc loco modo memorabo: *Jo. Tob. Krebfii* Obff. in N. T. e Flauio Jofepho, Lipf. 1755. 8. et *J. Aug. Ernefti* Exercitatt. Flauianas, in quibus de fide et dictione Jofephi agit, in Opufculis philolog. et criticis, ed. II. Lugd. Bat. 1776. 8.

**) Atqui Antiquitt. Jud. Jofephi vita et libri contra Apionem fecundum verfionem Gelenianam, Bafil. 1534. 1548. fol. etc. libri de B. J. fec. Rufinianam interpretationem; liber autem de Maccab. ex Erafmi verfione et edit. Bafil. ap. Froben. 1537. fol.

***) Editionem huius loci et anni memorat *Oberthür* in Fabr. B. Gr. l. c. p. 32. *Fabricius* vero in vet. edit. nullam

dis inquinata, Geneuae 1634. fol. — Opp. graece (ex edit. Genev. a. 1611.) et lat. ad MSS. vero Palatinae biblioth. codd. caſtigata, (cura Thom. Ittigii, qui in prolegomenis de Joſephi ſcriptis et editt. agit,) acceſſit, curante J. A. Fabricio, adpendix, in qua plura notatu digna exhibentur, (in his vltimo loco fragmentum ex libro περὶ παντὸς ſub Joſephi nomine ab Hoeſchelio in notis ad Photium vulgatum cum verſione lat. *Stephani le Moyne,*) Coloniae, (Lipſiae) ſumtu G. M. Weidmanni, 1691. fol. — Antiquitatum iudaicarum libri IV. priores et pars magna quinti; item Hiſtoriarum de bello iudaico liber I. et pars ſecundi, cum exemplaribus MSS. collati et illuſtrati notis ampliſſimis *Eduardi Bernardi,* quibus aliorum animaduerſſ. acceſſerunt, Oxon. 1700. fol. Tom. I. tantum lucem adſpexit. Addita eſt verſio lat. vetus, non ſub nomine *Rufini,* ſed, ex coniectura quadam, *Epiphanii Scholaſtici.* *) — Splendida eſt editio Opp. quam ad libros tam ſcriptos quam editos recenſuit, noua verſione donauit, et notis illuſtrauit *Jo. Hudſonus,* Oxon. 1720. fol. II. voll. — Hanc repeti fecit *Sigebertus Hauercampus,* gr. et lat. cum notis et verſione Hudſoni: acceſſ. notae integrae partim, partim ſelectae multorum VV. DD. ipſiusque Hauercampi, qui duo codd. bibl. Lugdun. Batav. contulit, et, quaecumque ab aliis in Joſephum cogitata et elaborata reperire potuit, inconcinne congeſſit, Amſtel. Lugd. B. et Vltraiecti, 1726. fol. II. voll. — Nouiſſima ed. Opp. gr. et lat. excuſa ad editionem Lugd. Batauam Sig. Hauercampi, cum Oxon.

Jo.

---

am illius fecit mentionem; ſed laudauit ed. Genev. 1611. fol. et ſequent. edit. Genev. adſignauit a. 1635. qui etiam notatur in Cat. B. Pinell. II. p. 44.

*) Huc quoque pertinent *Ed. Bernardi* lectiones varian- tes et annotationes in quinque priores libros antiquitatum iudaicar. Flauii Joſephi. Oxon. 1686. fol.

Jo. Hudsoni collatam, curante *Francisco Oberthür*, Lipsiae, III. tom. 1782—1785. mai. 8. sine notis; sed desiderantur adhuc, quae promisit Oberthür, adparatus criticus, commentarius et Lexicon graecitatis Flauianae. — Noua recensio textus gr. et egregia est editio singularis libri: *Flauii Josephi* de vita sua liber, graece: recensuit, varietatem lectionis et not. adiecit *Henr. Phil. Conr. Hencke*, Brunouici, 1786. 8. — *Chrestomathia Flauiana* siue loci illustres ex Flauio Josepho delecti et animaduersionibus illustrati a *Jo. Ge. Trendelenburg*, Lips. 1789. 8. — Omnia opp. Josephi (vt recentiores tantum commemorem versiones,) vno eodemque anno, 1736. in linguam *germanicam* conuersa multisque animaduersionibus varii generis etc. illustrata comparuerunt 1) a *Jos. Bapt. Ott*, Tiguri, et vnum vol. in folio et VI. tom. in 8. 2) a *Jo. Frid. Cotta*, Tubingae, in fol. — in linguam *gallicam*, a *Lud. Joachim Gillet* cum notis criticis (saepe audacibus) et historicis, Paris. 1756 sqq. 4. IV. voll. — in linguam *italicam* a *Franc. Angiolini*, cum notis, Veronae 1779 et 1780. 4. IV. voll. Romae 1792. 4. II. voll. — in linguam *anglicam* a *L'Estrange*, Londini, 1725. fol. et a *Guil. Whiston*, Londini 1737. fol. et Dublini 1741. 8. V. voll. — Vitam Josephi, ab eo ipso scriptam, germanice verterunt et notis illustrarunt *Jo. Frid. Eckhard*, Lips. 1782. 8. et *J. B. Friese*, cum praef. Oberthür. Altonae 1806. mai. 8. — Idem *Friese* germanice vertit Josephi libr. VII. de bello iudaico, cum praefat. Oberthür. Altonae I. tom. 1804. II. tom. 1805. m. 8.

17. *Epictetus*, Hierapoli Phrygiae natus, floruit circit. a. Chr. 94. et paullo serius adhuc sub Hadriano, imperatore. Primum Epaphroditi seruus fuit; deinde ab eo manumissus Romae vixit Philosophus Stoicus, vir probus, ab omnique

faſtu et arrogantia alienus. Poſtea Domitiani edicto circ. a. Chr. 94. cum aliis philoſophis Roma ex Italiaque pulſus Nicopolin Epiri diſceſſit; vbi ſumma auctoritate et mira diſcipulorum in eum frequentia et pietate viguit. In via, in aedibusque et ſchola habuit diſſertationes, quas Arrianus litteris conſignatas, illo mortuo, euulgauit. — Ex Epicteti autem dogmatibus et disputationibus ab Arriano collecta ſunt et in breuem commentarium redacta praecipua doctrinae ſtoicae recentioris capita in libello, qui ſub *Epicteti* nomine fertur et inſcriptus exſtat: *Enchiridion* ſiue *Manuale.* *) Is autem praeclarus et, non quidem ob atticam dictionis elegantiam, ſed ob ſententiarum grauitatem, Arriano res potius, quam verba h. l. curante, quamquam nec barbare nec inficete is ſcripſit, (nec pauca praecepta vel infirmo nituntur talo, vel a puriore Chriſtianorum doctrina ſunt aliena,) valde commendandus, varias ſubiit mutationes. Nam partim, quum Enchiridion illud pro libro eſſet memoriali, multi multa in margine adleuerunt, quae deinceps a librariis in ipſa philoſophi verba ſunt recepta; partim homines chriſtiani illud voluerunt ad puriorem doctrinam refingere. Vnde aliis reſectis, aliis rurſus additis, mira lectionum varietas orta eſt. Opinio tamen quorumdam, Epictetum fuiſſe chriſtianum, aut ſaltem eius animum coeleſti et matutino chriſtianae religionis rore quodammodo adſperſum, ab aliis **) abunde refutata eſt. *Flauius Arria-*

---

*) Conf. *J. J. Garnier* de Epicteto eiusque ſcriptis, in Mémoires de Littérature — des Inſcr. et B. L. tom. 47. p. 408 ſqq. Pariſ. 1808. 4.

**) Praeter alios vid. *Mich. Roſſal* in disquiſit. de Epicteto, philoſopho ſtoico, qua probatur, eum non fuiſſe Chriſtianum etc. Groeningae 1708. 8. *Lud. Chriſtiani Crellii* diſſ. II. in quibus τὰ τοῦ Ἐπικτήτου ὑπέρσοφα καὶ ἄσοφα com-

Arrianus memoratus Differtationum Epicteti libros IV. et *Simplicius* commentarium in Epicteti Euchiridion, anonymus autem Enchiridii paraphrafin chriftianam fcripferunt. Notandum quoque eft *Nili* Enchiridion: quae omnia iunctim cum Epicteti Enchirid. nouiffime edidit *Jo. Schweighäufer*, et titulum quoque generalem praefixit: *Epicteteae philofophiae monumenta*, Lipfiae 1799 fqq. mai. 8. Editionum, quae multae funt, quinque aut fex claffes conftitui poffunt: n. duae Venetae, Haloandrina, Naogeorgii, Heyniana et Schweighäufer. Saepe autem editum eft Enchiridion cum Cebetis tabula: vti fupra ad fect. IIdam capitis I. §. 54. iam, interdum paullo fufius, fignificaui. Quare de eiusmodi edd. h. l. breuiori effe mihi licebit. Princeps vero editio eft *Epicteti* Enchiridion cum *Simplicii* commentario, Venet. per Jo. Anton. et fratres de Sabio, 1528. 4. gr. ac lat. Cum hac potiffimum conuenit ed. Heinfio-Salmafiana cum fua familia. — Ex alio codice plenior prodiit, curante *Gregorio Haloandro*: Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου· *idem latine per Angelum Politianum*, Norenbergae ap. Jo. Petreium, 1529. 8. — rec. Bafil. apud Andr. Cratandrum. Ex Cratandriana et fequenti Veneta editionibus fluxit Wolfiana. — Altera autem *Veneta*: Ἀῤῥιανοῦ etc. *Arriani* Epictetus, Venetiis in aedibus Barthol. Zanetti — aere vero et diligentia Jo. Trincauelli, 1535. 8. gr. ducta eft ex cod. epifcopi Georgii a Selua et continet Enchiridion atque Arriani differtatt. Epicteteas. — Si infcriptio, (in Maittaire A. T. III. p. 314.) non mendax eft, editio: *Epicteti Enchiridium, graece mille in locis caftigatum: per Conr. Neobarium*, regi a graeca typogra-

commonftrantur, Lipf. 1711. et altera 1716. 4. — *Dan. Müller* progr. de Epicteti Chriftianifmo, Chemnicii 1724. 4. etc.

pographia, Pariſ. 1540. 4. et latine, *Politiano* interprete, ibid. eod. anno, principibus omnino eſt adnumeranda. — Principibus edd. accenſetur et claſſem quartam duxiſſe dicitur: *Moralis philoſophiae medulla, ſeu Epicteti enchiridion* cum explanatione *Thomae Naogeorgii*, Argentor. ap. Wendelin. Rihelium, gr. et lat. 1554. 8. Naogeorgium habuiſſe codicem accuratius ſcriptum, VV. DD. quidam exiſtimant: at, iudice Schweighäuſero, is nullo vſus eſt cod. msto, ſed Haloandrinam recenſionem ita reddidit, vt ſiue ex Politiani verſione, ſiue ex ingenio quaedam mutaret. — *Hieron. Wolfius*, qui *Epicteti* enchiridion cum *Arriani* diſſ. et *Simplicii* commentario et *Cebetis* tabula, gr. et lat. cum adnotatt. edidit Baſil. (1560.) 8. III. tom. — rec. quibusdam mutatis aut aliter collocatis, Colon. 1595. et in quibusd. exemplaribus 1596. 8. III. tom. — editionem Cratandrinam maxime ſequutus, vulgatam Enchiridii lectionem conſtituit. De hac, tum de Salmaſiana, Berkeliana, Meibomio-Relandiana, Schroederiana, Schweighäuſeriana aliisque editionibus *Epict.* Enchiridii cum *Cebetis* tabula vide ſupra ad §. citatam de Cebete. — In maiore *Schweighäuſeri* edit. *Epicteteae philoſophiae monument.* tomus III. Lipſ. 1799. 8. continet *Enchiridion* et fragmenta, gr. et lat. cum notis Vptoni et Schweighäuſ. — Edit. *Mer. Caſauboni* citatae, Londini 1659. min. 8. addita eſt *Enchiridii Paraphraſis graeca, ex qua non pauci in Enchiridio loci reſtituti: numquam antehac edita: item paraphraſeos verſio, cum notis eiusdem.* — *Epicteti* Manuale, *Cebetis* tabula, et *Prodici* Hercules, *Theophraſti* characteres ethici, gr. et lat. cum notis variorum: ſuisque obſeruatt. auxit et illuſtrauit *Joſeph. Simpſon*, Oxon. 1739. 1740. 8. rec. Londin. 1744. et auctior, ita vt pleraque ex notis Heynianis transferrentur, 1758. ac 1762. 8. — *Epi-*

— *Epicteti* — diff. ab *Arriano* collectae, nec non *Enchiridion* et fragmenta, gr. et lat. cum integris Jac. Schegkii et Hieron. Wolfii, felectisque aliorum doctorum adnotatt. Recenfuit, notis et indice illuftrauit *Jo. Vptonus.* Londini 1741. min. 4. II. voll. Ex recenfione Vpton. aliquoties in Britannia editum eft Epict. Enchiridion: de quibus aliisque editionibus et verfionibus anglicis v. *Brüggemann* A View of the englifh editions etc. pag. 306 fqq. et in Supplement etc. p. 64 fq. — Curatius excuffis fuperiorum interpretum copiis, et collatis Simplicii commentariis, Arriano, Paraphrafi graeca, fiue potius Enchiridio, ad chriftianam disciplinam accommodato, atque Enchiridio chriftiano, quod concinnarat *S. Nilus* Afceta, (inter eius opera a Suarefio Romae 1673. fol. edita, p. 327 fqq.) et codice Dresdenfis bibl. egregiam cel. *Heyne* curauit editionem *Epicteti Enchir.* gr. et lat. cum fcholiis graecis, (ex cod. Dresd. primum excerptis,) et animaduerff. tam criticis, quam exegeticis, Varfauiae et Dresdae 1756. 8. — editio altera emendatior et auctior, ibid. 1776. 8. et folio tituli tantum mutato, 1782. 8. — Ex priore Heyniana recenfione Enchiridion edidit, notisque idoneis illuftrauit *Nic. Schwebel,* Noribergae 1771. 8. — Plura iactitauit, quam praeftitit *J. B. Lefebvre de Villebrune*, quamquam vfus erat codd. nondum collatis et variis lectionibus aliisque fubfidiis. *Villebrune* autem edidit Enchiridion: primum folummodo graecum textum, Parif. 1782. 16. tum eodem anno gr. textum, adiectis in fine variis lectionibus et notis in Enchiridion: tertium *Manuel d'Epictète* et tableau de *Cébès*, en grec, avec une traduction françoife etc. Parif. 1795. 12. II. voll. — *Epicteti* manuale, gr. cum felectis Heynianis ac fuis notis ed. *L. Sahl,* Hauniae 1791. mai. 8. — Enchiridion cum *Cebetis* tabula, gr. et lat. Brunouici

1736.

1736. et mutato tantum tituli folio 1796. 16. — In vol. tertio Operum *Flauii Arriani Nicom.* editorum ab *Aug. Christiano Borheck,* quod vol. continet *Epicteti* dissertatt. quatuor libros, *Epicteti Enchiridion,* scholia antiqua in Epicteti Enchir. et *Epicteti* dissertationum reliquias, graece, Lemgov. 1811. 8. — In varias linguas saepe conversum est Enchiridion Epicteti. Sed sufficiat h. l. paucas breuiter commemorare versiones. Translatum igitur illud est 1) in sermonem *gallicum* a *Dacier,* cum notis et vita Epicteti, Paris. 1715. 12. II. tom. ac saepius, nec non Dresdae 1799. 8. — ab abb. *Bellegardeo,* (h. e. *Jo. Bapt. Morvan,*) Triuulti 1700. 12. et saepius, recentissime Argentor. 1787. 8. — cum *Cebete* a *Camo,* Paris. 1796. 12. II. tom. et ab anonymo, (qui *Desforges* esse dicitur,) Paris. 1797. 4. — 2) in linguam *germanicam* a *Rühlen,* (qui Epictetum edidit graece, lat. et germanice,) Idstein. 1712. 12. — a *Jo. Georg. Schultess,* Tiguri 1766. repet. in eiusd. *Bibliothek der griech. Philosophen,* tom. II. ibid. 1778. 8. — (a *Dan. Isaac. Langsdorf*) cum Epicteti vita, a Dacier gallice conscripta, et a Langsd. germanice reddita, Francof. 1781. 8. — ab *Ernestina Christiana Reiske,* in eius Opusculo: *Zur Moral* etc. Dessav. et Lips. 1782. 8. p. 149 sqq. — a *Gottlieb Christi. Carolo Link,* cum animaduerss. Noriberg. 1783. 8. — a M. *Jo. Ge. Philipp. Thiele,* Francof. ad Moen. 1790. 8. — a *Jo. August. Briegleb., Schule der Weisheit nach Epictet,* cum additamentis, Coburg. et Lips. 1805. 8. — 3) in linguam *italicam* ab *Eretisco Pilenejo,* Parmae, typis Bodon. 1793. mai. 4. et min. 8. — Plura leges in *Jo. Franc. Beyer* libello: *Epiktet und sein Handbuch der Stoischen Moral, in biographischer und litterarischer Rücksicht,* Marburg. 1795. 8.

18. *Aretaens*, Cappadox, celebris medicus, et elegans omniumque medicorum disertissimus ab eruditis dicitur: neque tamen, quod nonnulli statuerunt, sectae pneumaticorum medicorum, sed scriptoribus practicis sectaeque dogmaticorum est accensendus. Eius aetatem Ackermannus collocat post Neronem sub Domitiano circ. a. 81—96. Alii aliter subduxerunt temporis rationes. *) Ad nostram aetatem peruenerunt 1) de caussis et signis acutorum et chronicorum s. diuturnorum morborum libri IV. ab initio manci; 2) de curatione acutorum et diuturnorum libri IV. manci mutilique omnes. Primum *Aretaei* opera latine prodierunt, *Junio Paullo Crasso* interprete, Venet. apud Juntas 1552. 4. Desiderantur tamen in hac editione libri de diuturnorum morborum curatione secundi capita quinque, n. secundum vsque ad septimum, quae postea in aliis editionibus tam *latine*, ex Crassi versione cum notis et Rufo Ephesio typis expressa sunt Paris. ap. Guil. Morelium et Jac. Puteanum 1554. 12. ab *H. Stephano*, omissis tamen notis, inter medicae artis principes, 1567. fol. etc. quam *graece* suo loco restituta sunt. Princeps autem editio *graeca* est *Jac. Goupyli*, Paris. ap. Andr. Turnebum, 1554. 8. — Sequuta est edit. graeco-latina *Georgii Henischii*, collatis Mss. cum VV. LL. et cum commentario, haud laudando, Augustae Vindel. 1603. fol. Multo praestantior est ed. splendida et accuratissima *Jo. Wigan*, ex cuius noua recensione prodierunt *Aretaei* libri graece et cum noua ver-

*) Conf. *Car. G. Kühn* de dubia Aretaei aetate, cum nouo editionis eius specimine, Lips. 1779. 4. *Hamberger* in *Zuverläßigen Nachrichten* tom. II. p. 146 sqq. etc. Atque *Petrus Petitus* in praefat. ad Commentarios in tres priores *Aretaei* Cappadocis libros, nunc primum a Mich. Maittaire editos, Londini 1726. m. 4. collocat Aretaei aetatem post Neronem eumque, arbitratur, Galeno fuisse posteriorem.

verſione notisque copioſis atque emendationibus et cum variis lectt. ex libris et Mss. collectis: acced. diſſ. de aetate, ſecta, opinionibus et ſcientia medica Aretaei; item *Maittaire* commentat. de Ionica Aretaei dialecto doctumque lexicon, Oxon. 1723. fol. mai. — Nouiſſimam editionem, gr. ex Goupyli recenſione cum latina Craſſi verſione, commentariis integris Petri Petiti, notisque Jo. Wigani, et Dan. Wilh. Trilleri obſeruatt. atque emendatt. Maettariique diſſertatt. curauit *Hermannus Boerhaue*, Lugd. Bat. 1731. fol. mai. Totus textus gr. cum lat. verſione et ſubnexis notis iam 1719. typis expreſſus fuit. — *Aretaei — libri* VII. accuratiſſime in latinum ſermonem verſi et ad Boerhauian. editionem expreſſi prodierunt latine Argentorati 1768. 8. — ex Jo. Wigani verſione, at vitioſe, Vindobon. 1790. 8. et ab *Hallero* cura *Philippi Rudolphi Vicatii* in tom. V. Principum artis medicae, cum Wigani praefat. Lauſan. 1772. ed. II. et emendata, ibid. 1787. 8. — *Aretaeus* de pulmonum inflammatione. Contextum graecum, adiecta verſione latina, edidit, emendatt. in contextum adiunxit *Car. Weigel.* Sectio prior. Lipſ. 1790. 4. — Germanice a *Fr. O. Dewetz* verſi ſunt libri quatuor de cauſſis etc. cum notis, etiam criticis, Vindob. 1790. 8. et de curatione etc. libri IV. ibid. 1802. 8. — anglice ab *Jo. Moffat*, Londin. 1785. 8.

19. *Herennius Philo,* Byblius, Domitiano imperante et deinceps clarus, Grammaticus et Hiſtoricus, haud miſcendus cum *Philone Judaeo.* Is num fuerit Sanchoniathonis vel graecus interpres, vel iſtius Phoenicum hiſtoriae architectus, alii aliter ſentiunt.

20. *Dio,* patria Pruſaeus, ab oris ſuauitate elegantiaque *Chryſoſtomus* dictus, floruit a. Chr. 94–117. Primum fuit ſophiſta acerbusque contra ſummos, quos Graecia olim tulerat, poëtas atque philo-

philoſophos declamator; poſtea ſtoicae ſectae nomen, et ſobriae eloquentiae operam dedit, eiusque orationes, vel potius declamationes, nec raro in his docte acuteque ſcriptae commentationes, quae ſuperſunt, LXXX. ab elegantia, eloquentia, licet interdum vmbratili, aliisque intermixtis veterum poetarum fragmentis et capitibus, ad mythologiam et antiquitatem pertinentibus, ſunt adhuc commendabiles. Ipſe autem poſt longa itinera facta reuertens, at Domitiani tyrannidem metuens, circa a. Ch. 94 vltro exſulauit et ad Getas Thracesque confugit. Interfecto Domitiano, milites tumultuantes graui ſermone compeſcuit, dein a Traiano, (aut ſecundum alios iam a Nerua,) reuocatus, apud Traianum inprimis gratioſus fuit. — Eius orationes, *latine* factae, ante textum graecum editum, ſine l et anno, dein Bononiae 1493. 4. prodierunt. — De Ilio non capto, e graeco in latinum vertit *Franciſc. Philelphus*, Cremonae 1494. 4. — *Graece* opera num primum typis expreſſa fuerint Mediolani, 1476. 4. dubium quibusdam VV. DD videtur. Certior eſt editio graeca Orationum LXXX. cum varietate lectionum, Venetiis ap. *Federic. Turriſanum*, ſub ſigno Aldi, 1551. 8. (Notam tamen anni exemplaribus deeſſe, ab aliis *) obſeruatum eſt.) — *Dionis* oratt. LXXX. lat. interprete *Thoma Naogeorgo*, Baſil. 1555. fol. — LXXX. oratt. graece, cum Naogeorgi verſione, e recenſione atque emendatione et cum animadverſſ. atque coniectaneis *Fed. Morelli*, codd. aliisque ſubſidiis vſi, vna cum Philoſtrati Dione, Photii excerptis et Syneſii cenſura ac diatriba Iſ. Caſauboni, Pariſ. ex offic. Claudii Morelli, 1604 nouoque tantum titulo, a. 1623. fol. — Nouam editio-

*) V. Annales de l'Imprimerie des Aldes, par *Ant. Aug. Renouard*, tom. I. Pariſ. 1803. 8. p. 267.

editionem *Jo. Jac. Reiske* ante obitum ſuum pararat; quam poſt illius mortem eius coniux prodire iuſſit: *Dionis Chryſoſtomi oratt.* ex recenſ. *Jo. Jac. Reiske* *), cum eiusdem aliorumque animaduerſionibus etc. Lipſiae, impenſis viduae Reiskii, 1784. mai. 8. II. voll. et, folio primo tantum mutato, 1798. — Soſpitatorem tamen aptumque interpretem, qui aliorum quoque VV. DD. emendationes atque interpretationes conſulat in vſumque conuertat, adhuc exſpectat Dio Chryſoſtomus. Quaedam oratt. ſunt ſeparatim editae, ex. gr. *Oratt. IV. de regno*, graece, cum notis breuibus, a *Jo. Caſelio*, Roſtoch. 1584. 8. — *Oratio de Ilio non capto*, gr. et lat. cum interpretatione et ſcholiis *Laur. Rhodomanni* et praefat. Caſelii, ibid. 1585. 8. et ad Q. Calabri Paralipomena, Hanov. a. 1604. 8. p. 134. Lugd. Bat. 1706. 8. — *Oratio de Homero*, gr. cum Homero, edit. Florent. 1488. fol. et cum notis *Jo. Dauies*, praemiſſa Opp. Homeri a *Joſ. Barneſio* editis, tom. . p. 124. — Iſocratis, Demetrii Cydone et Mich. Glycae aliquot epiſtolae, nec non *Dionis Chryſoſtomi oratio περὶ λόγου ἀσκήσεως*, — edidit et animaduerſſ. adiecit *C. F. Matthaei*, Moſquae et Lipſ. 1776. 8. — XIII. oratt. germanice vertit *Erneſtina Chriſtina Reiske*, in libro inſcripto, *Hellas*, Mitav. 1778. 8. p. 1 ſqq. — *Gilb. Wakefield* quaedam *Dionis Chryſoſtomi* in linguam anglicam transtulit, notasque criticas atque exegeticas addidit, Londini 1800. 8.

21. *Theodoſius*, Tripolitanus, vel Tripolites, inſignis mathematicus, cuius aetatem *Hamberger* in

---

*) Idem *Reiske* antea in tomo III. voluminis IX. Obſeruatt. miſcell. Amſtel. p. 375 ſqq. animaduerſſ. criticas ad orationem XXXIII. ſcripſerat; quas vero poſthaec ipſe repudiauit, et perfectiora dedit, omnesque Dionis oratt. critice pertractauit in primo vol. Animaduerſſ. ad graecos auctores, Lipſ. 1757. 8.

in *Zuverläff. Nachricht.* tom. II. p. 323. adfignat a. Ch. 150. *Saxius* autem in Onomaft. lit. I. p. 281. (quem vide,) circ. a. Ch. 97 fq. circa Nervae et Traiani tempora eum floruiffe fufpicatur. *Libri III. Sphaericorum,* qui hodie graece et lat. formulis typogr. funt defcripti, editi funt gr. et lat. per *Jo. Penam,* Parif. 1558. 4. et (per *Jof. Hunt*) Oxon. 1707. 8. — Latine autem verfi tantum leguntur, (graece fcripti adhuc delitefcunt in bibliothecis,) *de diebus ac noctibus* libri II. et *de habitationibus* liber.

22. *Menelaus,* Alexandrinus, mathematicus, floruit circ. a. Chr. 98. Eius libros III. *Sphaericorum* ex arabica verfione in linguam latinam transtuliffe *Marinus Merfennus* dicitur, (num vero ex arabico verfi fint, dubium aliis videtur,) et in Synopfi mathematica, Parif. 1644. 4. p. 205 fq edidit.

23. *Rufus,* Ephefius, medicus, dogmaticorum fectae addictus, celebris, cuius merita et peritiam rei botanicae, rei anatomicae et medicinae practicae laudat Hallerus in fuis bibliothecis, fub Traiano imperatore circ. a. Ch. 99. In libris qui tantum fuperfunt, 1) de veficae renumque adfectibus, lib. I. extrema parte mutilo; 2) de purgantibus medicamentis, fragment.; 3) de corporis humani adpellationibus, libris III. vfus eft dictione attica, fimplici, et concifa. Princeps illorum editio prodiit gr. Parif. apud Andr. Turnebum, (curante *Jac. Goupylo,*) 1554. 8. cum quibusdam lectt. variis. Eadem editio prodiit eodem anno, cum *Aretaeo,* eadem forma et eod editore, *Jac. Goupylo.* — graece ex rec. Goupyli, et cum verfione Junii Paulli Craffi et Goupyli latina, edente *Guil. Clinch,* qui differtat. de auctore eiusque fcriptis etc. adiecit, Londini 1726 4. — Carmen graecum *de virtutibus herbarum deo alicui confecratarum,* quod cum Diofcoride

Aldu

Aldus gr. Venet. 1518. 4. et Fabricius cum versione et notis D. *Jo. Rendtorfii*, in B. Gr. libro III. cap. 26. p. 629 sqq. vol. II. edit. vet. (ego vero in noua edit. vol. IV. cap. 29. p. 360. vbi de auctore illius quaedam monui, carmen ipsum in volumen supplementorum me coniecturum promisi,) ediderunt, alii Ruso nostro, alii aliis tribuunt.

24. *Plutarchus*, Chaeronensis, Philosophus Platonicus, aut potius eclecticus, isque sobrius, quamquam prudens lector non omnes eius opiniones, nec omnia eius iudicia philosophica, vti non omnem eius enarrationem fabularumque commemorationem probabit. Natus est a. V. C. 803. an. Chr. 50. denatus a. Chr. 120. siue secundum alios a. C. 13$\frac{0}{7}$. Romae postquam aliquamdiu docuerat philosophiam, et linguae latinae scientiam, licet mediocrem, sibi parauerat, (hinc in antiquitatibus Romanorum non raro lapsus fuisse arguitur,) a Traiano consularibus ornamentis auctus et Illyrio praepositus, atque ab Hadriano, cuius praeceptor fuit, Graeciae procurator constitutus est; admodum vero senex Apollinis sacerdotio functus est et in patria vita decessit. Permulta scripsit; sed ad nostram aetatem peruenerunt CXXV. opuscula *), e quibus elucent magna subtilitas et foecunditas ingenii, verus philosophiae et virtutis amor, mira rerum variarum et antiquitatis scientia et tanta rerum diuinarum humanarumque doctrina, vt nonnulli VV. DD. ad immodicam Plutarchi

*) Haec latius indicauit *Lamprias*, siue quisquis auctor fuerit, in epistola, graece scripta, de scriptis Plutarchi, quam cum versione latina recudi fecit *Fabric.* in B. Gr. vol. V. p. 159 sqq. vbi varias lectt. cod. Veneti subieci. Ipse Fabric. ib. per totum caput XIII. de Plutarcho a p. 153. vitam eius scriptaque, horumque edd. et versiones aliaque copiose persequitur.

tarchi laudationem ac venerationem abriperentur. Atque Plutarchus, quod tam diffuſa ſcientia poetarum diuerſorumque ſcriptorum imbutus, a recenti eaque varia lectione ad ſcribendum ſaepe acceſſit, a ſuauitate, elegantia et naturali pulchritudine veterum ſaepius disceſſit, atque vſus eſt ſcribendi genere duriuſculo, inaequali, hinc inde florido et maculoſo, ideoque etiam obſcuro atque impedito. Quaedam vitia a patria quoque ſua et aetatis labe ſibi contraxiſſe videtur. Omnes, qui ſuperſunt, libri diſpeſcuntur in duas claſſes: quarum prio continet *Vitas parallelas* XLIV. *); poſterior autem *Moralia.* Fuerunt tamen viri docti, qui e plura ſcripta abiudicarent; contra haud defuerunt qui illi ea, quae ſuppoſititia habebantur, vindicarent. Praeter vitas parallelas quaedam tantum opuſcula commemorabo: n. de liberis educandi opuſculum, quod etiam nonnulli VV. DD. non Plutarchi, ſed hominis inepti et ieiuni eſſe cen ſent, (v. *Wyttenbachii* iudicium in *Beckii* Acti Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 368.) nec a pueris ſed a parentibus legendum, neque eius interpretatio vtilis aptaque eſt pubi ſcholaſticae; de ratione audiendorum poëtarum; quomodo adulato ab amico internoſci poſſit; librum de ſera numinis vindicta; quomodo audiendi ſint, qui rect praecipiunt; conuiuium ſeptem ſapientum; conuiualium quaeſtionum libr. IX.; quaeſtiones romanas; de Iſide et Oſiride; de garrulitate; de geni Socratis; de placitis philoſophorum phyſicis apo

*) De his v. *Jo. Frid. Schaarſchmidt* progr. Quid Plu tarchus vitis illuſtrium virorum comparandis ſpectauerit, quae ſtio I. Schneeberg. 1808. 8. Omnes illas vitas ſcriptas a Plu tarcho et plenas eſſe, it probatum etc. Sed conf. *Neu Leipz. L. Z.* 1808. nr. 90. — Quaeſtio II. Schneeberg. 1810 8. Add. *Heeren* recitation. ſ. commentat. I. de fontibus e auctoritate parallelarum, cuius ſummam leges in Gotting. ephe mer. litter. a. 1810. nr. 202. p. 2009 ſqq.

apophthegmata regum et imperatorum, vt multa alia praetermittam. In quanta autem auctoritate omni aetate, praeſertim a renatis litteris, Plutarchi fuerint ſcripta, patet ex innumera, quaſi copia codd. msstor. atque editionum, praecipue nonnullorum opuſculorum; et tamen contextus graecus in ſcriptis potiſſimum moralibus nondum ſatis emendatus eſt. Ego vero in commemoratione potiorum, in primis recentiorum editionum h. l. acquieſcam. Antea vero, quam graecus textus prelo exiit, verſiones vitarum aliorumque Plutarchi opuſculorum *latine* factae in lucem ſaepe prodierunt. Principem tantum nominare iuuat: Vitae parallelae, a variis latine verſae, et a *J. A. Campano* collectae et editae, Romae, ſine anni nota, (probabiliter a. 1470.) in folio magno, II. voll. — *Graece* primum lucem adſpexit: Κέβητος πίναξ — Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς· Ξενοφῶντος Ἱέρων· ſine l. et a. (Romae aut Venetiis, ſaec. XV. exeunte, aut XVI. auſpicante,) in 8. — Junctim prodierunt primum *Opuſcula* (moralia) LXXXXII. gr. cura *Demetrii Ducae, Cretenſis,* Venetiis in aedibus Aldi et Andr. Aſulani ſoceri, 1509. fol. Edition. *Vitarum parallelarum* tres conſtituuntur claſſes, vnde reliquae fluxerunt, *Juntina,* at multis mendis obſita, Florent. 1517. fol. addito Iſocratis Euagora, et Ageſilao: (ordo differt ab eo, qui poſtea eſt mutatus:) *Aldina,* moderante forſan eam Marco Muſuro, qui textum e codd. locis multis dedit emendatiorem, a multisque vitiis Juntinae ed. typographicis liberauit, nec pauca tamen loca ſana integraque perperam mutauit, 1519. fol. graece, et *Stephan.* — *Vitae,* gr. cum praefat. Simon. Grynaei, Baſil. ap. Cratandr. et Jo. Bebel. 1533. fol. — *Moralia,* gr. apud Hier. Froben. 1542. fol. et ex *Xylandri* recenſione, ib. 1574. fol. Editio critica egregiaque, quae multis locis bene

 disce-

discedit ab ed. Stephan. *Henr.* autem *Stephanus* *Plutarchi* Opera omnia edidit (Geneuae) 1572. 8. XIII. voll. nempe in ſenis voll. textum gr. multis in locis ſiue ex libris ſiue de coniectura bene correctum, in paucis tamen locis potius deprauatum; in ſenis voll. latinam interpretationem, in vltimo vol. praefationes et adnotatt. indicesque dedit. — Stephanianus contextus maximam partem propagatus eſt in ed. Francofurt. ap. Wechelii heredes, cum lat. verſ. et ad calcem cum Xylandri ac Stephani notis et cum indice variar. lectionum, 1599. fol. II. voll. Priori vol. vitarum additae ſunt vitae Galbae et Othonis. — Haec ed repetita Francofurti in officina Dan. et Dauidi Aubriorum et Clementis Schleichii, gr. et lat 1620. fol. Additus eſt *Plutarchi* libellus, quem alii ſpurium eſſe iudicant, *de fluminibus,* cum *Mauſſaci* *) notis et iudicio, (quod criticum quidem, at valde mediocre eſſe dicitur,) verſioneque. Tum repetita haec edit. eſt gr. et lat. cum notis etc. acceſſit Plutarchi vita, a *Jo. Rualdo* collecta digeſtaque, cum eiusdem animaduerſionibu ad inſignia Plutarchi σφάλματα ſiue lapſione LXXII. Lutet. Pariſ. typis regiis, Pariſ. 1624. fol Hanc editionem plerumque ſequuti ſunt *Auguſtin* *Bryanus,* et, hoc operi immortuo, *Moſes du* *Soul* in ſplendida nec tamen ſatis correcta editione: *Plutarchi Chaeron. Vitae parallelae, cum ſingulis aliquot, gr. et latine. Adduntur variantes lectt. ex Mstis codd. veteres et noua doctorum virorum notae et emendationes et indices,* Londini 1729. 4. mai. tomi V. **) — *Jo* *Jac*

*) *Mauſſaci* editio, cum Vibio Sequeſtre ac Pſello d lapidibus, prodierat Toloſae 1615. 8. gr. et. lat. rec. inte *Jo. Hudſoni* Geograph. gr. min. voll. II. Oxon. 1703. 8.

**) De qua cara eaque rara edit. conf. Noua acta erud torum, Lipſ. 1733. nr. IX. p. 385 ſqq. Atque vol. I. 172 vol. II. III. IV. 1723. vol. V. 1724. prodierunt.

Iac. Reiske, iam in maxima parte vol. ſecundi Lipſ. 1759. 8.) ſuarum Animaduerſionum ad graecos auctores in Operibus Plutarchi more ſuo emendandis verſatus, poſtea, a bibliopola Gotth. Theoph. Georgio inuitatus, *Plutarchi Chaer. quae ſuperſunt, omnia, gr. et lat. principibus ex editionibus caſtigauit, virorum doctorum annotationibus inſtruxit,* Lipſ. 1774—1782. 8. XII. voll. quorum duo poſtrema tres tenent indices. Quinque voll. implent vitae cum notis Bryani aliorumque integris; Reiskii autem, (qui in libris praecipue ex primis editt. et ingenio multa loca emendare ſuſtinuit,) notae ſunt vna cum Palmerii Rualdique animaduerſionibus fini ſubiectae. Morbus diuturnus et mors Reiskium impediuerunt, quominus pari diligentia pertractaret opera philoſophica, quae a volumine VI. edita ſunt cum notis Guil. Xylandri, H. Stephani et J. Jac. Reiskii (ab alio V. D.) textui ſubiectis: vol. X. acceſſ. Philippi Jac. Mauſſaci ad libr. de fluuiis notae, et ad calcem duo Plutarchi fragmm. a Jo. Bapt. Gaſp. d'Anſſe de Villoiſon ex cod. Pariſ. edita. — Reiskii editio baſis facta eſt eius, et doctae et commodae, quam curauit graece cum ſuis et variorum adnotationibus, adiectaque lectionis diverſitate, *Jo. Georg. Hutten,* Tubingae 1791—1804. 8. XIV. voll. Vltimo vol. a p. 250. inſerta ſunt fragmenta librorum perditorum Plutarchi: et quibusdam tomis praemiſſae ſunt praefationes de ſuis, quae Hutten nactus eſt, ſubſidiis et de nonnullis editt. Vſus quoque interdum eſt *Wyttenbachii* opibus. Illius autem V. D. praeſtantiſſima editio inſcripta eſt: Πλουτάρχου — τὰ Ἠθικά. *Plutarchi Chaer. Moralia,* i. e. Opera, exceptis Vitis, reliqua. Graeca emendauit, notationem emendationum, et latinam Xylandri interpretationem caſtigatam adiunxit, animaduerſiones explicandis rebus ac verbis, item indices copioſos adiecit

adiecit *Dan. Wyttenbach.* Oxon. e typographeo Clarendon. tom. I. 1795. — tom. II. 1796. — tom. III. et IV. 1797. — tom. V. 1800. mai. 4. atque X. tom. in mai. 8. et totidem in min. 8. In praefat. vol. I. praemiſſo acute aperteque iudicatur inter alia de codd. msst. editionibus, verſionibus, animaducrſionibus et commentariis. Haec editio ita, vt pretio fieret parabilior, Lipſiae repeti coepta operaque data eſt, vt menda typographica, quae editionem Oxon. plurima obſident, diligenter tollerentur; ſed hucusque demum tom. I. pars I. Lipſ. 1796. et pars II. 1799. 8. prodierunt. — Vitas graece cum obſeruatt. graece ſcriptis *Coray* edere coepit, primique tres tomi prodierunt Pariſ. 1809—1811. mai. 8. qui implent tertium, quartum et quintum voll. Hellenicae bibliothecae. (v. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 466 ſq.) Ad Corayi maxime recenſionem nunc ipſum eduntur Lipſiae elegantibus Tauchnitzii typis, forma minori, curante editionem textumque hic illic ex coniectura refingente *G. H. Schaefero*, cuius editionis priores tom prodierunt aeſtate a. 1812. — Quaedam opuſcula ſeparatim toties edita ſunt atque illuſtrata, in variasque translata linguas, vt h. l. potiores tantum et recentiores paucis commemorari poſſint. — Notanda eſt critica *Guil. Xylandri* edit. *Moralium*, Baſil. 1574. fol. — Vitae ſelectae parallelae *Plutarchi* graecis marginalibus, cum praefatione editae a *Guil. Chriſtiano Juſto Chryſandro*, Helmſtad. 1747. 8. — Idem edidit Vitam Numae, Rintelii 1753. 8. — *Demoſthenis et Ciceronis vitae parallelae:* Graeca recenſuit, latine reddidit, notis illuſtrauit *Phil. Barton*, Oxon. 1744. mai. 8. — Eaedem vitae receptae ſunt atque illuſtratae in praeclaro libro: Ἐκλογαὶ ἱςορικαί· Selecta principum hiſtoricorum, Herodoti Thucydidis, Xenophontis, Polybii illuſtres loc

Plu

Plutarchi vitae Demoſthenis et Cicer. Delectu, praefatione, adnotatione diſcipulorum inſtitutioni accommodauit *Dan. Wyttenbach.* Amſtel. 1794. 8. — Eaedem ſeparatim editae ſunt graece, cum adnotatt. variorum adiectaque lectionis diuerſitate et indicibus, opera *Jo. Ge. Hutten,* Tubingae 1795. 8. — Vitae parallelae *Themiſtoclis* et *Camilli: Alexandri* et *Caeſaris*, gr. indice copioſo illuſtratae a *Ludov. Adolph. Baumann*, Halae 1761. 12. — et cum ſelectis variorum notis, curauit *K. H. Joerdens*, Berol. 1788. 8. — quam edit. recudi fecit et indicem locupletiſſ. adiecit, *J. H. Ch. Barby*, 1796. (al. 1797.) 8. — *Plutarchi Theſeus* et *Romulus*, *Lycurgus* et *Numa Pompilius*, gr. ex noua recenſione, atque cum notis criticis, hiſtoricis ac grammaticis, et cum indic. graecitatis ac rerum, *Ern. Henr. Ge. Leopold.* Lipſ. 1789. mai. 8. — Pari diligentia et ſollertia verſatus eſt idem V. D. in recenſendis explicandisque aliis vitis: *Plutarchi Marius, Sulla, Lucullus et Sertorius*, Lipſ. 1795. m. 8. — *Plutarchs Timoleon, Philopoemen, die beyden Gracchen und Brutus, mit kurzen Anmerkungen und einem erklärenden Wörterverzeichniſs von G. G. Bredow*, Alton. 1800. m. 8. — Idem easdem vitas germanice vertit, Alton. 1807. m. 8. atque in textu aliquoties alias, ac in edit. gr. reeperat, delegit lectiones. — Vtilis eſt editio: *Plut. vitae parall. Alexandri et Caeſaris* cum commentario M. *Frid. Schmieder,* graece, Halae Magdeb. 1804. 8. — *Plutarchi Ageſilaus* et Xenophontis Encomium Ageſilai. In ſcholar. vſ. edid. not. et ind. illuſtrav. *Detl. Car. Guil. Baumgarten-Cruſius.* Lipſ. 1812. m. 8. — *Plutarchi Vitae Timoleontis, Gracchorum et Bruti.* Animaduerſſ. inſtrux. *Frid. Wilh. Fabrici.* Lipſ. 1812. m. 8. — In alias linguas frequenter translatae ſunt vitae parallelae. Potiores vero aut recen-

tiores

tiores memorare praeſtat. Inter *gallicas verſiones vitarum,* interdum adiunctis *moralibus,* eminent *Jac. Amyoti,* qui Msst. codd. graecos contulit, interpretatio *vitarum,* Pariſ. 1559. 1565. *) fol. et *moral.* 1575. fol. ac deinceps ſaepius, atque ſuperiore ac noſtro ſaeculis verſio ab Amyoto facta, recuſa et emend. cum obſſ. Abbatis *Brotier* et tabb. aen. Pariſ. 1783—1785. tom. V. et reliquorum Opp. verſio cum notis *Brotier* ac *Vauvilliers,* recognita, correcta auctaque verſione variorum opuſculorum et fragmentorum ineditorum Plut. Opus prodire coepit Pariſ. 1801. 8. et conſtabit XXV. voll. quorum dimidia pars iam prelo exiiſſe dicitur, curante *E. Clauier.* — Curatior *vitarum* gallica verſio facta et ſaepius edita eſt ab *Andr. Dacerio* eiusque vxore, cum animaduerſſ. hiſtoricis et criticis, additisque ſupplementis comparationum deperditarum, Pariſ. 1695. 12. — rec. ibid. 1721. 4. VIII. voll. — Amſtel. 1723. 12. IX. voll. et 1735. 8. aut mai. 12. X. tom. etc. — *Moralium* verſio, a *Ricard,* cum animaduerſſ. Pariſ. 1783 — 1795. XVII. tom. in mai. 12. — Eiusd. verſio *vitarum* gallica, Pariſ. 1799 ſqq. XII. voll. — *Anglicae* et vitarum et moralium verſiones plures factae ſunt, ex. gr. *vitarum,* a Dryden et aliis, cum Plutarchi vita, a Dryden confecta, Londini 1683. 8. V. voll. et ſaepius; recentius, ib. 1727. 8. VIII. voll. et 1749. in 18. IX. voll. — cum notis Dacier. et aliorum, Lond. 1758. 8. — rec. Edinburg. 1758. 1763. 1774.

---

*) Conf. de auctiore antiqua edit. item de verſione italica atque hiſpanica, de edd. verſionis Dacier. ac quibusdam lat. editt. etc. Theſaurum bibliothecal. tom. I. p. 361 ſqq. Norimberg. 1738. 4. item de quibusdam edd. gr. atque verſionibus Amyoti ac Dacier. *Baumgarten. Nachricht. von merkwürd. Büchern,* tom. VIII. p. 501 ſqq.

1774. 12. VI. voll. et Lond. 1770. 12. VIII. voll. — a *Jo. Langhorne* et *Guil. Langhorne* cum notis criticis et hiſtoricis, (ex edit. Dacierii mutuis fere ſumtis,) Lond. 1770. 8. VI. voll. — rec. 1774. 1778. 8. VI. voll. — *Moralia* anglice a pluribus, n. *Matth. Morgan, Thom. Creech, Guil. Baxtero* aliisque verſa, Lond. 1684. 8. V. voll. quarta ed. correctior, ib. 1704. 8. V. voll. quinta, reuiſa et emendata, Lond. 1718. 8. V. voll. — Nec paucae verſiones vitarum *germanicae* cum notis comparuerunt; quarum recentiores habent auctores M. *Jo. Chriſtoph. Kind* et alios, Lipſ. 1745 —1754. 8. VIII. tom. — *Gottlob Bened. de Schirach*, Berolin. 1776—1780. 8. VIII. voll. et *Jo. Frid. Sal. Kaltwaſſer*, Magdeburg. 1799—1806. 8. X. tom. — Idem *Kaltwaſſer* vertit *Moralia*, Francof. a. M. 1783—1795. VI. tom. — *Nüſcheler* ſelecta opuſc. philoſophica, Tiguri 1768—1774. 8. IV. tom. — *Lykurg u. ſeine Geſetzgebung, überſetzt aus Plutarch, und mit Anmerkungen begleitet von Aug. Wettengel*, Lipſ. 1811. 8. — Nullum vero Plutarchi opuſculum ſaepius editum, notisque, interdum puerilibus, illuſtratum atque in alias linguas translatum eſt, quam id *de educatione aut inſtitutione puerorum*. Vt antiquiores *) omittam, in cenſum h. l. veniunt edd. graecae, cum verſione et ſcholiis *Franciſci Fabricii*, Antwerp. 1663. 8. — ex recenſione et cum notis *Olai Heſychii*, gr. et lat. Lipſ. 1705. 8. — *Plut.* bina opuſcula, alterum, de puerorum educatione, in vſum tironum, alterum de ratione audiendi, in vſum prouectiorum, gr. et lat. cum notis haud ſpernendis, Breslav. 1738. 12. — gr. et germanice

---

*) Propter inſignem raritatem memorabo edit. *Plutarchi tractatus de liberis educandis, Guarino Veronenſi interprete*, Parmae, typis Portilii, 1472. 4.

manice cum notis leuioribus *Jo. Casp. Keydel,* Quedlinburg. 1738. 8. — *Plut.* de educat. liber. et *Isocratis* tres oratt. graece cum notis germanic. *Jo. Christ. Clemann.* Hamburg. 1745. 8. — de liberorum educat. et de audiendis poetis, *Isocrat.* tres oratt. *Hesiodi* Opp. et *Theognidis* sententiae a M. *Christoph. Kretzschmar*, gr. cum pleniss. indice, Dresdae et Lips. 1750. 8. ac Lipsiae 1750. 8. — Haud commendanda est ed. M. *Chr. Juncker* gr. et cum duplici versione lat. notisque puerilibus, Lipsiae 1719. et saepius. — Superioribus tam subtilitate critica, quam eruditione multum praestat editio: *Plut.* de liberorum educat. commentarius, cum noua interpretatione lat. et adnotatt. *Christ. Aug. Heumanni:* editionem curauit, Xylandri suasque obseruatt. addidit *Jac. Frid. Heusingerus:* acc. indices locupletissimi, (et sub finem vv. lectt.) Jenae 1749. 8. — Huius edit. notas quidem et indicem maxime contraxit, noua tamen quaedam adtulit ornamenta *A. Kallius* in sua edit. gr. Hauniae et Lips. 1774. 8. — Noua recensio et critica eruditaque editio curata est a *Jo. G. Schneider*, gr. cum notis: acced. bina *Plutarchi* *) et *Marcelli Sidetae* medici fragmenta, Argentor. 1775. 8. — gr. et lat. variorum notas adiecit, suasque animaduerss. immiscuit *Thom. Edwards*, Cantabrig. 1791. 8. — *J. C. G. Bährens* Heusingeri copiis notisque et indice vsus est in sua editione, Halae Saxon. 1790. 8. — Idem *Plut.* libellum *germanice* vertit, notisque instruxit, ibid. 1786. 8. — Nouam edit. curauit M. *Chr. Gottfr. Dan. Stein* cum variis lectt. textui subiectis, et commentario vberrimo. Lips.

*) Bina illa Plut. fragmenta ex cod. Harleiano edidit *Thom. Tyrwhitt*, Lond. 1773. 8. *Schneider* vero illa hic in indice emendauit atque illustrauit.

Lipſ. 1793. 8. — Germanice quoque verterunt libellum *Chr. Guil. Kindleben*, Lemgou. 1779. 8. — nec non M. *Jo. Ge. Steinert* cum adnotatt. ad artem paedagogicam maxime ſpectantibus, Lipſ. 1795. 8. — et anonymus, *(G. Ch. Kellner,)* ſub titulo: *Plut. über die Erziehung, frey überſetzt vom Verf. der Charidion*, Manhem. 1793. 8. — Sed pergendum eſt ad commemorationem quorumdam aliorum librorum *Plut.* editorum. *De ratione audiendorum vel legendorum poëtarum*, gr. et lat. interprete *Hugone Grotio*, et cum *Baſilii* libro ſimilis argumenti: praemittitur Jo. Stobaei florilegio, Pariſ. 1623. 4. — Eosdem libros cum Grotii interpretatione lat. et adnotatt. recudi fecit, atque variantes lectt. notasque adiecit *Jo. Potter*, Oxon. 1694. 8. — cum interpretat. *Hug. Grotii* et notis *Jo. Potteri*, gr. et lat. Glasguae 1753. min. 8. — *Plut. commentar. quomodo adoleſcens poetas audire debeat*, admodum vtilis doctaque eſt edit. e recenſione atque emendat. *J. Tob. Krebſii* cum animaduerſionibus, gr. et lat. ex interpretatione Xylandri, Lipſ. 1746. 8. iterumque ſecundis curis emendata et multis animaduerſionibus nouis illuſtrata, ibid. 1779. mai. 8. — Περὶ δυσωπίας καὶ περὶ τύχης, gr. et lat. cum animaduerſion. Reiskii, Salmaſii et Xylandri. VV. lectt. duorum codd. Moſquenſ. et ſuas animaduerſſ. adiecit *Chriſt. Frid. Matthaei.* Acc. Plut. fragmenta quaedam, Moſquae 1777. 8. Idem V. D. denuo recenſuit ediditque gr. et lat. *Plut. de ſuperſtitione* libell. et *Demoſthenis* orat. funebrem, cum integris notis Reiskii, Sallierii, Taylori, Wolfii et Xylandri, et cum ſuis animaduerſſ. variisque trium codd. msstor. lectt. Moſquae 1778. 8. — *Plut. apothegmata regum et imperatorum; apophthegm. Laconica; antiqua Lacedaemoniorum inſtituta; apophthegmata Lacaenarum*, gr. et lat. cum notis, (editore *Mich. Maittaire,)*

taire,) Londini 1741. mai. 4. — *Plut.* liber de regum atquo imperatorum ſcite dictis, quae apophthegmata nuncupantur. Recenſuit et ornauit *Steph. Pemberton.* Oxon. 1768. mai. 8. — Doctior eſt et critica editio: *Plut. inſtituta et excerpta apophthegmata Laconica:* recenſuit, animaduerſſ. (criticis, grammaticis atque exegeticis,) illuſtrauit indiceque verborum graecorum inſtruxit *Theoph. Erdmann. Gierig,* (qui in praef. haec opuſcula Plutarcho indigna eſſe cenſet,) graece, Lipſ. 1779. 8. — *Chriſti. Gottlieb Wernsdorf* dedit Specimen nouae Quaeſtionum gr. editionis in Commentat. I. ad Plutarchi Quaeſtiones graecas, Helmſtad. 1795. 4. Ille pag. 3 ſqq. de vi et vſu inſcriptionis *Aἴτίων* ſ. *Αἰτιῶν* copioſe doctieque disputat, et pag. 15—49. tres priores Quaeſtiones graecas, graece et lat. ex edit. Reiskiana reddidit, ſingulasque vberrimis adnotatt. ſ. excurſibus docte explicuit atque illuſtrauit. — Critica nitidaque editio eſt: *Plutarchi de Iſide et Oſiride* liber: graece et anglice. Graeca recenſuit, emendauit, commentario auxit — *Samuel Squire.* Acceſſ. Xylandri, Baxteri, Marklandi coniecturae et emendatt. Cantabrig. 1744. mai. 8. — Vtilis huc pertinet liber: *Jo. Salom. Semlers Erläuterung der egyptiſchen Alterthümer durch Uebersetzung der Schrift Plutarchs von der Iſis und dem Oſiris, und der Nachricht von Egypten aus Herodots zweytem Buch, mit beygefügten Anmerkungen,* Breslav. 1748. mai. 8. — *De animi tranquillitate,* gr. Lipſ. 1779. 8. — *De ſera numinis vindicta,* acc. fragmentum eidem vindicatum ap. Stobaeum, gr. et lat. cum eruditis notis *Dan. Wyttenbach,* Lugd. Bat. 1772. 8. — *De placitis philoſophorum libri* V. nouiſſime bis iique praeclare ſunt et emendati et illuſtrati: 1) gr. latine reddidit, recenſuit, adnotatt. (tam criticis quam exegeticis,) variantibus lectt.

lectt., diſſertatt. *) illuſtrauit *Ed. Corſinus*, Florent. 1750. mai. 4. — 2) Eosdem emendatiores edidit et lectionis varietatem adiecit *Chr. Dan. Beckius*, Lipſ. 1787. 8. — *De muſica* libr. *Burette* in Mémoir. de Litterature — des Inſcript. tom. VIII. Pariſ. in aliquot commentatt. curatius explicare atque illuſtrare ſuſtinuit; in ſecunda diſſerit de editt. ac verſionibus Plutarchi librorum et huius opuſculi, denique Plutarchei libelli argumentum ipſum et oeconomiam oſtendit. In tomo autem X. dedit textum graecum, collatis tribus codd. Pariſ. et vett. editionibus, cum verſione ſua gallica et cum criticis hiſtoricisque animaduerſſ. quas in tom. XIII. XV. et XVII. continuauit. — Separatim Pariſ. 1735. 4. — *Plut. de discrimine amici et adulatoris*, gr. cum varietate lect. animaduerſſ. Xylandri aliorumque, et indicem vocc. gr. adiecit *Ch. A. Kriegel*, Lipſ. 1775. 8. — De verſione libell. de discrimine etc. et conuiuii VII. ſapient. gallica cum notis criticis per *La Porte du Theil*, Pariſ. 1772. v. *Philolog. Bibliothek* tom. III. part. 1. Gotting. 1775. 8. p. 26 ſqq. — Opuſculo di Plutarco, come discernere il vero amico dall' adulatore, recato dalla Greca nella Italiana favella, dal *D. L. V. M.* (h. e. Dottore Lodovico Valeriani Malvezzi da Bagnacavallo,) con note, Rom. 1796. 8. — Vtilis eſt liber, praecipue ad artium hiſtoriam: *Plutarchi* ex operibus excerpta, quae ad artes ſpectant: collegit, in capita digeſſit, interpretatione latina et adnotatione inſtruxit *J. F. Facius.* Coburgi 1805. 8. — *De nobilitate* opuſculum, cuius initium *Fabric.* in B. Gr. tom. XII. p. 268 ſqq. vet. edit. cum notis breui-

*) In prima diſſ. difficiliora quaedam Plutarchi loca, vel obſcuriora philoſophorum placita vberius explicantur; in altera plurima vett. philoſophorum placita, a Plutarcho memorata, cum recentiorum placitis conferuntur.

breuibus e cod. vulgarat, poſtea integrum, a fine tamen deficiens, gr. et lat. cum ſuis Fabriciique notis *Jo. Chriſtoph. Wolf*, in Anecdotis graecis, tom. IV. Hamburg. 1724. 8. edidit, ac *Wyttenbach* in ſuam recepit edit.

25. *Soranus*, Menandri filius, Epheſius, medicus methodicus graecus, artemque medicam primum Alexandriae, dein Romae, imperatoribus Traiano et Hadriano, circ. a. C. 116 ſqq. exercuiſſe dicitur. Eius librum vnum *de Fracturarum ſignis* in Veterum Medicorum graecor. chirurgicis quibusdam deſideratis, gr. et lat. edidit *Anton. Cocchius*, Florent. 1754. fol. Eſt autem a *Sorano* Epheſio, iuniore, ſed incertae aetatis medico, qui vitam Hippocratis, a *Fabric.* in B. Gr. XII. p. 674 ſqq. editam, aliaque compoſuit, a Pſeudo-Sorano, latino auctore *Iſagoges in artem medendi*, aliisque diſtinguendus.

26. *Criton*, medicus graecus, in palatio Traiani clarus. Argumenta librorum IV. *Critonis* Κοσμητικῶν reddidit gr. et lat. *Fabric.* B. Gr. vol. XII. vet. ed. p. 689 ſqq. add. eumdem in vol. XIV. p. 132 ſq.

27. *Theon*, Smyrnaeus, inſignis mathematicus et philoſophus Platonicus, ſub Traiano et Hadriano, circ. a. C. 117. Scripſit de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem vtilia eſſent. Fragmentum, quod ſupereſt, et in quo de *arithmetica et muſica* agitur, aliudque ex op. *de aſtronomia Iſmael Bullialdus* gr. edidit cum verſione latina notisque, Lutet. Pariſ. 1644. 4.

Diſtinguendus eſt a *Theone*, mathematico Alexandrino, ſaeculi IV. ad a. Chr. 390.

28. *Cleomedes*, aſtronomus: quando vixerit, in alia omnia eunt VV. DD. (vid. quae notaui ad *Fabr.* B. Gr. IV. p. 38. §. XXII. vbi de Cleomede agitur.) Aliis, vt *Saxio* in Onom. lit. I. p. 294. videtur circ. a. C. 116. floruiſſe et antiquior eſſe

eſſe Claudio Ptolemaeo; alii, vt *Hamberger.* in *Zuverläſſ. Nachr.* part. III. p. 97. eius aetatem ad Theodoſii II. Aug. tempora, circ. a. Chr. 427. referunt. Reliquit libros II. Κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων, *de circulari ſ. ſphaerica inſpectione coeleſtium, ſiue de contemplatione orbium coeleſtium.* Editi ſunt cum *Philonis* libr. gr. et lat. *Georgio Valla* *) interprete, poſt *Ariſtotelem* de mundo, gr. cum *Guil. Budaei* verſione lat. Baſil. 1533. 8. Separatim, gr. apud Conr. Neobarium, Pariſ. 1539. 4. — gr. et lat. (cum Vallae verſione,) cum Procli Sphaera, Arato et Dionyſii Periegeſi: adiectis doctor. virorum adnotatt. a *Marco Hoppero,* Baſil. 1547. 8. — auct. ib. 1561. 8. et, vitioſe tamen, ib. 1585. 8. — *Meteora,* gr. et lat. a *Roberto Balforeo* ex Ms. cod. — multis mendis repurgata, lat. verſa, et perpetuo commentario illuſtrata, Burdigalae 1605. 4. — Variae lectt. ad Cleomedis librum I. de meteoris in *Chr. Frid. Matthaei* Lectionibus Moſquenſ. vol. I. Lipſ. 1779. 8.

29. *Ariſtides Quinctilianus, Bacchius* et *Alypius,* (ab aliis Alypiis diſtinguendus,) ſcriptores muſici, Ptolemaeo antiquiores, circ. a Chr. 116. fuiſſe videntur *Marco Meibomio,* qui illorum libellos, ad artem muſicam pertinentes, edidit in Opere inſcripto: *Antiquae Muſicae auctores ſeptem, gr. et lat. Marc. Meibomius reſtituit ac notis illuſtrauit.* Amſtelod. ap. Lud. Elzeuir. 1652. 4.

30. *Alcinous,* philoſophus Platonicus, eiusdem forſan aetatis, init. ſaeculi II. Eius *Introductio ad Platonis dogmata* edita graece, at corrupte, cum Apuleio, Venet. ap. Aldum 1551. 8. — Intro-

*) *Vallae* verſio lat. *Cleomedis de mundo,* aliorumque Graecorum etc. prodiit Venet. per Anton. de Strata, 1488. et ib. per Simon. Papienſem, dictum Beuilaquam, 1498. fol.

— Introductio et alia, Parif. gr. 1532. cum Marfilii Ficini verfione lat. 1533. 8. — gr. et lat. *Dion. Lambino* interprete, cum eiusd. fcholiis, Lutet. 1567. 4. — gr. Parif. 1582. 8. — gr. cum verfione Ficini paffim interpolata et feorfim exhibita a *Dan. Heinfio*, ad calcem Maximi Tyrii, Lugd. Bat. 1607. 8. Sed in altera edit. 1614. 8. et graecus contextus et latina verfio, paffim emendatior, iuxta pofita funt. — it. Lugd. Bat. 1630. 8. — Ex hac Heinfii recenfione *Alcinous* feparatim recufus eft gr. et lat. Accedit Platonicorum aliquot fyllabus alphabet. (per Jo. Langbaenium et Jo. Fellum,) Oxon. 1667. 8. — *Alcinoi* Introductio addita quoque eft a *Fifchero* edit. III. Platonis dialogorum, Euthyphronis etc. Lipf. 1783. 8. — Gallice verfa eft Alcinoi Introductio a *J. J. Combes-Dounous*, Parif. 1800. (an. VIII.) 8.

31. *Fauorinus*, Arelatenfis, Gallus, Hermaphroditus, Sophifta, philofophus Platonicus, neque tamen a fecta Pyrrhonia alienus, temporibus Traiani et Hadriani. Romae propter oris et orationis fuauitatem et corporis eloquentiam magna floruit docuitque auctoritate. Multa, quae a veteribus frequenter laudantur, fed interierunt, fcripferat. V. *Imman. Frid. Gregorii* II. commentatt. de *Fauorino*, Arelatenfi philofopho, graecae romanaeque dictionis exemplari, Laub. 1755. 4.

Calliftratum, Sophiftam, Ecphrafewn fcriptorem, huic quoque tempori, fub Hadriano, a. Chr. 117. accenfendum effe fufpicatur *Saxius* in Onom. I. p. 295. Contra *Heynius* in Opufculis academic. vol. V. Gottingae 1802. m. 8. p. 198. eum feriorem Philoftratis fuiffe iudicat. V. infra ad §. 69. de vtroque Philoftrato.

32. *Ael. Hadrianus*, imperator, variorum epigrammatum auctor, litterarum et doctorum hominum amans. *Fabric.* in B. Gr. vol. XII. vet. edit. p. 516 fqq. reddidit Hadriani Refponfa et

refcri-

·eſcripta gr. cum notis Goldaſti, atque cum latina ·etere Doſithei verſione, et in vol. XIV. p. 557 qq. Altercation. Hadriani Aug. et Epicteti phi-oſophi, lat. ex *Frid. Lindenbrogii* editione. Hamburgi 1615. 12. conſ. not. *bb.* in *Fabr.* B. Gr. I. p. 867.) — Eius epigrammata typis repe-enda curauit *Brunck* in Analect. vett. poet. graec. ol. II. p. 285 ſq.

33. *Secundus, Athenienſis*, philoſophus Py-hagoreus et ſophiſta, floruit in aula Hadriani irc. a. Ch. 123. praeceptor Herodis Attici. Eius, t *Demophili* ac *Democratis*, veterum philoſo-horum, *Sententias morales* e codd. primus edi-it, adiectis *Secundi* philoſophi Reſponſis ad in-errogata Hadriani ex Vincentio Bellouacenſi, pec. hiſt. lib. X. cap. 71. *Lucas Holſtenius*, omae 1638. 12. rec. Lugd. Batav. 1639. 12. — ım in Opuſculis mythologicis, ethicis et phyſi-s, iunctim editis a *Tho. Galeo*, Cantabrig. 1670. . et Amſtel. 1688. 8. Easdem ſententias, cum ta *Secundi*, antea non edita, ex apographo udiano cod. Medicei, vulgauit *Jo. Ad. Schier*, ipſ. 1754. 8. *Fabric.* in B. Gr. vol. XIII. p. 54 ſqq. reddidit *Secundi* 1) ſententias gr. et lat. : edit. Luc. Holſtenii, collata cum MS. Gudia-o; 2) eiusd. Reſponſa ad interrogata Hadriani, t. et 3) eiusdem ſententias ſ. Quaeſtiones pro-ematum, ſcriptas ad Hadrian. imper. ex *Casp. arthii* Aduerſar. lib. XI. cap. 17. lat.

34. *Apollodorus*, Damaſcenus, architectus ce-bris, floruit ſub Traiano, inprimis ſub Hadriano ıp. a quo relegatus et dein interfectus eſt. Ad adrianum ſcripſit Πολιορκητικά, ſiue *de machi-s obſidionalibus* librum, qui exſtat in *veterum athematicorum* collect. Theuenotiana, Pariſ. 593. fol. p. 13—48.

35. *Ptolemaeus*, Hephaeſtionis filius, cogno-ine *Chennus*, Grammaticus Alexandrinus, clarus

Z Traiani

Traiani et Hadriani temporibus. Ex eius ſeptem libris περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱςορίας, *novae ad variam eruditionem hiſtoriae*, Photius in cod. CXC. ampla nobis ſeruauit excerpta: quae inſeruit *Th. Gale* Hiſtoriae poëticae ſcriptoribus antiquis Pariſ. 1675. 8. p. 303 ſqq. gr. et lat. cum *Andr. Schotti* ſcholiis, et interpoſitis *Hoeſchelii* notis: ea cum Conone et Parthenio edidit *L. H. Teucher*, Lipſ. 1793. 8. iterumque 1803. 8. — Diuerſus eſt *Ptolemaeus Aſcalonita*. Scripſit praeter alia librum περὶ διαφορᾶς λέξεων· cuius ſpecimen ex cod. Gudiano euulgauit et de hoc Ptolemaeo egit *Fabric.* in B. Gr. vol. VI. p. 156 ſqq.

36. *Flauius Arrianus*, Nicomedienſis Bithynus, Epicteti diſcipulus, philoſophus ſtoicus, dux militaris, et hiſtoricus verax atque elegans felixque Xenophontis imitator. Floruit ſub Hadriano imp. cui carus fuit, et magnam eruditione nominis famam atque auctoritatem conſequutus et dignitatibus atque ciuitate tam Romana, quam Athenienſi ornatus eſt. Ab Hadriano a. V. C. 134. Cappadociae praefectus, contra Alanos et Maſſagetas feliciter bellauit. Romae honores ſenatorios ipſumque conſulatum nactus, in patria autem ſacerdotio Cereris ac Proſerpinae functus eſt. Multa ſcripſit, ſed plura interierunt, et ad noſtram aetatem pervenerunt: 1) *Diſſertationum Epicteti libri IV.* qui prior pars librorum VIII. Διατριβῶν Ἐπικτήτου, a Photio cod. 58. memoratarum, fuiſſe videntur *): 2) *Enchiridion Epicteti*: 3) *de expeditione Alexandri* libri VII. attice ſcripti: 4) *Indica* ſiue de rebus indicis liber vnus, ionica exaratus dialecto: falſo quidam eum habuerunt librum octauum hiſtoriae Alexandri: ſectatus autem

*) Ex deperditis libris locum Arriani reperit *Heeren* in Stobaei Eclogis phyſicis.

tem est Arrianus *Nearchum*, Cretensem, Alexandri comitem, cuius reliquias ex Arriano collegit ac tom. I. Geographorum minor. cum Bonauent. Vulcanii interpretatione inseruit Hudson, atque Dodwelli, cui quidem suspectus est *Nearchi* Paraplus *), dissertation. de Arriani Nearcho diss. VI. §. 3 sqq. p. 130 sqq. praemisit: 5) *Epistola ad Hadrianum* imp. in qua *periplus ponti Euxini* a Trapezunte vsque ad Dioscuriada, atque nde ad Bosporum Cimmerium indeque ad Thracium et ipsam Byzantium vrbem: 6) *Periplus maris Erythraei*, quem tamen librum, nonnulli statuunt, ab alio homine esse conscriptum: 7) *de acie instruenda* liber: 8) *Instructio aciei aduersus Alanos*; pars libri de bello aduersus Alanos, ab Arriano gesto, esse videtur: 9) *liber de venatione*, supplens ea, quae in prisci Xenophontis bro de venatione desiderantur. **) — *Dissertationum* princeps editio gr. Venetiis, in aedibus arthol. Zanetti Casterzagensis etc. 1535. 8. edi-

 tore

*) Dodwell putabat, Nearchi paraplum sub postremis olemaeis fictum esse; sed refutatus est a *Sainte-Croix* in amen critique des anciens Historiens d'Alexandre-le-Grand. . II. Paris. 1804. 4. p. 746 sqq. (in not. 5. tamen profiter, se in ed. I. copiosius examinasse Dodwelli paradoxa.) saepius de Nearcho, inprimis de Arriano p. 89 sqq. 100 sqq. o sqq. 297. 392 sqq. 441. etc. agit indicatque; et a *Guil. ncent* in opere: The voyage of *Nearchus* from the Indus the Euphrates, collected from the original Journal prerved by *Arrian*, and illustrated by authorities ancient and odern; containing an Account of the first Navigation atmpted by Europeans in the Indian Ocean. By *William ncent* etc. London. 1797. 4. (v. *Brüggemann* a Supplent to the View of the English editions etc. p. 67.) Atque *hmieder* edit. suae: *Arriani* Historia indica, p. 255 sqq. iecit *Dodwelli* diss. de Arriani Nearcho et *Vincentii* refuion. Dodwell. p. 56. ex anglico in latinum translatam. Add. is. praef. p. VI sqq.

**) *Neuius* in accession. ad Whear relectt. hiemal. p. 106. um librum *Arriano* cuidam iuniori, Atheniensi, adserit.

tore Victore Trincauello. Haec baſis facta eſt, paucis interdum mutatis, editionum ſubſequutarum vsque ad Wolfium, qui a. 1561. vulgatam lectionem primus reſtituit; de cuius edit. atque de editt. *Vptoni* ac *Schweighäuſeri* (in Epicteteae philoſophiae monumentis tom. I. et II. Lipſ. 1799. 8.) et de *Epicteti* Enchirid. v. ſupra §. 17. de *Epicteto* et §. 54. cap. I. ſect. 2. de *Cebete*. — Germanice verterunt *J. G. Schultheſs: Arrians Epictet*, Tiguri 1766. 8. etiam in eius *Bibliothek der griechiſchen Philoſophen*, tom. II. nr. 1. et melius pulcriusque *S. M. Schulz* cum obſeruatt. philoſoph. Altonae 1801. et 1803. II. voll. — Libri *de expeditione Alexandri* primum *latine* verſi ſunt interprete *Carolo Valgulio*, Brixienſi, absque vlla nota, in fol. ſaec. XVI. tum, interprete *Barthol. Facio*, Piſauri 1508. fol. et ſaepius. *Graece* autem primum prodierunt, curante *Victore Trincauello*, *Arriani Hiſtoriae de aſcenſu Alexandri*, Venetiis in aedib. Barthol. Zanetti, 1535. 8. — Tum *Arriani de expedit. Alexandri* libr. VIII. gr. cum Barthol. Facii interpretatione latina mendis repurgata per *Nic. Gerbelium*, Baſil. 1539. 8. II. voll. Hanc Gerbelii edit. at ope cod. msti multis locis emendatiorem, reddidit, et primus recenſuit textum, nouamque adiunxit interpretationem aliaque *Bonauent. Vulcanius*, (Geneuae) exc. Henr. Stephanus, 1575. fol. — *Arriani de exped. Alex. libri VII. eiusdem Indica* ex Bonav. Vulcanii interpretat. *Nicol. Blancardus* e vett. libris recenſuit, verſionem lat. emendauit, octo libros animaduerſſ. adiecit, Amſtel. 1668. 8. Is vero atrociter et petulanter agitatus eſt a *Jac. Gronouio* tam in Supplementis lacunarum in Aenea Tactico, Dione Caſſio et Arriano, Lugd. Bat. 1675. 12. p. 160 ſq quam in praefatione et notis ad editionem: *Arriani expeditionis Alexandri libr. VII. et hiſto-*

riae

riae indicae, gr. et cum latina Vulcanii interpretatione ſuisque animaduerſionibus, Lugd. Bat. 1704. fol. in qua quidem multa in contextu gr. praeclare reſtituit ex Ms. Peruſino et quatuor codd. Mediceis, librosque in capita diuiſit; ſed in animaduerſionibus, doctis quidem, Blancardum, Freinshemium aliosque inhumane inficeteque inſectatus eſt, et tamen poſteris haud ſpernendum reliquit ſpicilegium. — Admodum probabilem illorum editionem *Georg. Raphelius* iam 1709. parauerat, quam demum diu poſt illius obitum eius gener, *Conr. Arnold. Schmid,* in lucem protulit, cum adnotatt. (criticis Gronouii potioribus ſuisque hiſtoricis atque grammaticis,) et indice gr. locupletiſſimo: accedunt *Eclogae Photii* ad Arrianum pertinentes, cum lectionibus variantibus *Dav. Hoeſchelii.* Amſtel. 1757. 8. *Raphel.* *) textum Gronouian. tribus locis mutauit, in notis autem emendationes Gronov. interdum examinauit, et capita in minores diuiſit ſectiones, atque Curtium contulit. — *Aug. Chriſtian. Borheck* edidit *Arriani Opera,* tom. I. gr. Lemgov. 1792. mai. 8. tom. II. 1810. tom. III. 1811. Sed valde praeſtat edit. quae noua eſt recenſio, multis locis in textu ex codd. aut coniecturis et aliorum et propriis feliciter emendatis, et inſcripta eſt: *Arriani Nicomed. expeditionis Alexandri libri ſeptem: recenſiti et notis* (tam criticis, quam philologicis, hiſtoricis, geographicis et antiquariis, vt plurimum propriis, interdum Gronouii, Raphelii et aliorum,) *illuſtrati a Friderico Schmieder,*

*) Add. *Raphelii* emendationem loci cuiusdam in Arriani hiſtoria indica cap. XIII. nr. 6. in Miſcellan. obſeruatt. Belgicis, vol. IV. tom. II. p. 270 ſqq. Amſtel. 1734. 8. vbi quoque conſilium ſuae edit. futurae aperuit. Idem edidit Annotationes philolog. in N. T. ex Polybio et *Arriano* collectas, Hamburg. 1715. 8. poſtea in Belgio recuſas.

der, Lipſ. 1798. 8. In praef. bene ſciteque agitur de huius libris Msstis, editionibus, verſionibus, ſubſidiisque. Idem antea ediderat duo ſpecimina notarum criticarum in Arriani Nicom. de Alexandri M. expedit. libros IV. priores, Halis Magd. 1795. 4. — In linguam *germanicam* contulerunt illos libros *Gebh. Chriſtoph. Lud. Timaeus*, cum animaduerſſ. Lipſ. et Erford. 1765. 8. atque *Aug. Chriſtian. Borheck*, Francof. ad M. tom. I. 1790. tom. II. 1792. 8. Tertius tom. adhuc deſideratur. — in linguam *anglicam* eosd, libros et Indica *J. Rooke* cum notis criticis, geographicis et hiſtoricis, Londin. 1729. 8. II. voll. — in linguam *gallicam P. Chauſſard*, qui alias variasque addidit disquiſitiones, Pariſ. 1802. 8. III. voll. et vol. in 4. tabulas 12 aeneas cum explicatione continens. — *Indicam hiſtoriam*, cum Bonav. Vulcanii interpretat. lat. emendatiore, ſeparatim edidit, recenſuit et illuſtrauit *Frid. Schmieder*, Halis Magdeb. 1798. 8. Ad finem adiectae ſunt *Dodwelli* diſſ. de Nearchi paraplo cum *Vincentii* refutatione, ex anglico ſermone in latinum translata, et mappa geographica. — *Germanice* verterunt (*Ge. Raphelius*,) Hamb. 1710. 8. et elegantius eius gener, *Conr. Arnold. Schmid*, additis *Hannonis* Periplo, et duabus Dodwelli atque de Bougainville commentatt. cum tabulis geographicis et indice geographico atque hiſtorico, Brunsvic. et Guelferb. 1764. mai. 8. — *Periplum ponti Euxini* et *periplum maris Erythraei* cum periplo Hannonis, Plutarcho de fluminibus et montibus, ac Strabonis epitome graece primus edidit *Sigism. Gelenius*, Baſil. ap. Froben. 1533. 4. at textus eſt multis in locis mancus plurimisque mendis deformatus: quare *vtrumque periplum*, a plurimis mendis repurgatum, cum verſione lat. amploque commentario euulgauit *Jo. Guil. Stuckius*, Tigurinus, Geneuae ap. Euſtath. Vignon

(in

in aliis exemplar. Lugd. ap. Barthol. Vincentium,) 1577. fol. — Vtrumque periplum gr. cum Stuckii verſione et tabula ponti chorographica edidit notisque illuſtrauit *Nic. Blancardus*, vna cum *Arriani* arte tactica, acie contra Alanos, (tunc Peripli ſequuntur,) libro de venatione, Epicteti Enchiridio etc. Amſtel. 1683. 8. — *Periplum Euxini maris* et *Maeotidis paludis* primus in lucem protulit et illuſtrauit *Iſ. Voſſius*, Amſtel. 1639. 4. ...umque recudi fecit cum ſuis et Voſſii notis *Jac. Gronov.* in Geographicis antiquis, Lugd. Bat. 1700. 4. p. 133 ſqq. — *Arriani* periplum ponti Euxini et maris Erythraei cum verſione J. Guil. Stuckii; *Nearchi* paraplum ex Arriano, interprete Bonav. Vulcanio; Ponti Euxini et Maeotidis paludis periplum, interprete Iſ. Voſſio, *Jo. Hudſon* inſeruit gr. et lat. cum ſuis aliorumque adnotatt. Tom. I. Geographiae veteris ſcriptorr. graec. minorum, et praemiſit Dodwelli diſſertatt. — *Tactica* atque *Inſtructio aciei aduerſus Alanos* ex cod. Mediolan. et *Mauricii artis militaris libri duodecim*, omnia numquam antea publicata: graece primus edit, verſione notisque illuſtrat *Jo. Schefferus*, Vpſaliae 1664. 8. — *De venatione* libr. gr. primus vulgauit et lat. vertit *Luc. Holſtenius*, Pariſ. 1644. 4. — Ex Holſtenii et Blancardi editionibus ac Stephani ſchediaſmate *Jo. Car. Zeune* nouam inſtituit recenſionem et explicuit, adiecitque *Xenophontis* opuſculis politicis, equeſtribus et venaticis, Lipſ. 1778. 8. — Lectiones cod. Pariſ. in Periplo ponti Euxini cum notis criticis, it. pauca ad *Arrianum* de venatione et periplum maris Erythraei dedit *Frid. Jac. Baſtius* in Epiſtola critica, lat. verſa a *Car. Alberto Wieleburg.* Lipſiae 1809. 8. p. 34 ſqq. 82. 105. 178. not. et 227. et p. 5 ſqq. multa pari modo de Periplo ponti Euxini et paludis Maeotidis, auctore anonymo. — De Indica hiſtoria eiusque fide critica

tica etc. egit *Anquetil Duperron* in Mémoires des Inſcript. etc. tom. XLIX. ſect. III. p. 570 ſqq.

37. *Artemidorus*, Epheſius: Daldianus autem a Daldia, vrbe Lydiae et loco matris ſuae natali adpellatur. Quando vixerit, valde diſſentiunt vv. docti. Hadriani et Anton. Pii temporibus vixiſſe videtur *Saxio* in Onomaſt. lit. I. p. 299. *Reiff* vero in praefat. ad edit. ſuam p. VI. probatum iuit, Artemidori vitam litterariam non tam in Antonini Pii, quam Antonini philoſophi eiusque ſucceſſoris, Commodi, tempora incidere. Scripſit Ὀνειροκριτικὰ, ſ. de diuinatione ex ſomniis iisque interpretandis libros IV. Accedit quintus, continens narrationes ſomniorum prope centum cum eorum euentibus. Libri quinque primum graece editi ſunt ab Aldo, Venet. 1518. 8. — Latine vertit *Janus Cornarius*, Baſil. 1539. 8. 1544. 8. Lugd. 1546. 8. — gr. et cum Cornarii verſione lat. recudi eos fecit, addiditque notas eruditas *Nic. Rigaltius*, Pariſ. 1603. 4. — Noviſſima, eaque critica auctiorque editio eſt: *Artemidori Oneirocritica* ex II. codd. msst. Venetis recenſuit, emendauit, poliuit, notis inſtruxit *Nic. Rigaltii* et *Jo. Jac. Reiskii* *) ſuisque illuſtrauit, item indices copioſos adiecit *Jo. Gothofr. Reiff*, Saxo. tom. I. II. Lipſ. 1805. mai. 8. Tertio tomo editor vita nuper defunctus complecti volebat ceteros coniectores, qui in ed. Rigaltiana continentur.

Plures *Artemidoros* antiquiores recenſet *Fabric.* V. p. 263 ſqq. Inter hos h. l. memorandus eſt et a ſuperiore diuerſus *Artemidorus Epheſius*, Geographus, clarus circ. Olymp. 169. Is libris XI. vniuerſam geographiam complexus eſt: epito-

*) *Reiske* animaduerſſ. ad Artemidorum ſcripſerat in ſuis Animaduerſion. ad graecos auctores, vol. V. p. 625 ſqq. Lipſ. 1766. 8.

epitomen autem integri operis, nobis temporum iniuria erepti, confecit Marcianus Heracleota, e qua tamen tantum prologus et Ponti, vtriusque Bithyniae et Paphlagoniae periplus ſuperſunt. Conf. Schol. Apoll. Rhodii II. 948. 967. III. 558. IV. 259. Eius fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani *Hudſon.* tom. I. Geographor. graec. minorum: duo fragmenta publicauit *van Goens* ad Porphyrium de antro Nymphar. p. 87. et aliud fragmentum de Nilo ex cod. bibl. Monacenſ. graece primum edidit et latine vertit *Frid. Xauer. Berger* in *Aretini Beyträgen zur Geſchichte und Literatur,* a. 1804. part. V. ſ. menſ. Maii p. 49 —53.

38. *Gaudentius,* ſcriptor Muſicus, ante Ptolemaeum in priore dimidia ſaeculi ſecundi parte, vt videtur, clarus. Eius *Introductionem harmonicam* edidit gr. ac lat. atque illuſtrauit *Meibonius* cum reliquis Muſicis graecis, Amſtelod. 1652. 4.

39. *Aelius Dionyſius,* Halicarnaſſeus, Sophista et Muſicus ſub Hadriano clarus. Scripſit περὶ ἀκλίτων ῥημάτων libr. editum in Cornu copiae et Hortis Adonidis, Venet. ap. Aldum 1496. fol. Alia, partim probabilia, partim incerta de eo variisque Dionyſiis adnotantur in *Fabricii* B. Gr. vol. IV. p. 405. §. XX. et vol. VI. p. 168. ac pag. 364.

40. *Claudius Aelianus,* Tacticus, ſub Nerua et Hadriano a. Chr. 130. homo graecus, olim a quibusdam confuſus cum Claudio Aeliano, variarum hiſtoriarum ſcriptore, a. Chr. 225. *) Scripſit Τακτικά, ſ. *de inſtruendis aciebus* libr. ad Hadrianum. Huius libri verſio latina ſaeculis XV. et

*) Vid. *Henr. Valeſ.* in Emendatt. libr. V. cap. 1. p. 121. et cap. 5. p. 123. ac *Jac. Perizon.* praef. ad Aeliani H. V. ſtell. 5. pl. 2 ſqq. edit. Abrah. Gronov.

et XVI. ſaepe formulis typographicis deſcripta fuerat. — *Graeca* editio Aeliani, a *Robortello* ſeorſim ex tribus Mss. recenſita et variis picturis atque imaginibus illuſtrata; ac ſeparatim Robortelli latina verſio, cum translatione latina Theodori Gazae prodiit Venetiis 1552. 4. — Vtramque verſionem cum contextu graeco recudi fecit *Conr Gesnerus,* Tigur 1556. fol. — Denique Aeliani liber graece cum noua verſione et animaduerſſ. *Sixti Arcerii* editus eſt, adiectis ex Xenophonte aliisque pugnarum quarumdam deſcriptionibus, Lugd. Bat. ap. Lud. Elzeuir, 1613. 4. — *Germanice* vertit notisque inſtruxit *A. H. Baumgärtner,* ediditque primum cum Onoſandro, praefixa inſcriptione: *Vollſtändige Sammlung aller Kriegsſchriftſteller der Griechen*; Manhem. 1779. 4. deinde ſeparatim, titulo tantum mutato et cum praefat. 1786. 4.

41. *Apollonius, Dyscolus* ob auſterum vitae genus cognominatus, Alexandrinus; pater Herodiani; quos omnibus prioribus Grammaticis antefert Priſcianus in praefat. libr. I. et aliquoties laudat. In ſumma quidem paupertate vixit, magnum tamen inter grammaticos nomen conſequutus eſt, circa an. Chr. 138. et vlterius ſub Hadriano et Antonino Pio imperatt. Sub poſteriore Romam venit; poſtea rediit in patriam, et vixit ac ſepultus eſt in Bruchio Alexandrino. Ex multis eius ſcriptis, quae typis ſunt expreſſa, ſuperſunt: 1) de *Conſtructione,* ſiue *ſyntaxi partium orationis libri IV.* in editionibus autem graecis imperfecti; 2) *Hiſtoriae mirabiles,* haud integrae. — Libri *de conſtructione* primum prodierunt graece cum Theodori Gazae Introductiuae graecae libris IV. Venet. ap. Aldum 1495. fol. — tum graece, cum *Magno Baſilio* de grammatica exercitatione, Florent. in aedib. Phil. Juntae, 1515. 8. — denique ex cod. a *Franciſco Porto* et *Sylburgio* paſſim correcti

ecti et ſuppleti, notationibus aucti et a Porto atine redditi: addita e Procli Chreſtomathia grammatica Photii patriarchae CP. electa, ab Andrea chotto primum edita, latinitate donata et ſcho-is illuſtrata — opera *Frider. Sylburgii*, Franof. ap. A. Wecheli heredes, 1590. 4. — *Iſ. Voſi* Excerpta ex *Apollonii* Dyſcoli grammatica, umquam ante edita, cum *Mich. Maittaire* graeae linguae dialectis, edit. *J. F. Reitzii*, Hag. om. 1738. 8. p. 421 ſqq. et *Sturz.* in noua laittair. libri edit. Lipſ. et Lond. 1807. 8. quaeam, quae Valcken. ad Theocriti Adoniaz. et Koen d Greg. Corinthium collegerant et adnotarant, diecit. At integrum *Apollonii* librum *de proomine* primum edidit *Emanuel Bekkerus*, in Volfii ac Buttmanni Muſeo antiquitatis ſtudiorum, ol. I. faſc. II. Berol. 1811. 8. cum lectt. calci diectis. — Ex Grammatica inedita loca profert *oen* in notis ad Gregor. Corinth. de dialectis p. 6. 114. et 161. Plura Baſtius in notis ad edionem Lipſienſem Gregorii Corinthii. — *Apolloii hiſtoriae mirabiles:* gr. cum verſione lat. et dnotatt. *Guil. Xylandri*, et cum *Antonino Libeali* etc. Baſil. 1568. 8. — *Hiſtoriae commentiiae liber. Jo. Meurſius* recenſuit, (quaedam de oniectura ſua correxit,) ſyntagma de eius nomiis ſcriptoribus et commentarium addidit. Lugd. at. 1620. 4. Haec editio recuſa eſt a *Lamio* in leurſii Opp. tom. VII. et a *Ludov. Henr. Teuhero*, cum notis Guil. Xylandri, Jo. Meurſii proriisque, Lipſ. 1792. 8.

42. *Antonius Polemo*, patria Laodicenus, hetor et ſophiſta, clarus ante a. Ch. 117. vsque oſt a. 138. diverſus ab aliis, qui multi fuerant, olemonibus, in magna gratia apud imperatt. Traınum, Hadrianum, a quo coetui muſei Alexanrini fuit adſcriptus, atque Antoninum Pium. Viit tamen, et docuit Smyrnae floruitque magna aucto-

auctoritate tantoque difcipulorum et admiratorun numero, vt, hac dignitate nominisque fama ela tus, afperos fuperbosque indueret mores. Atqu ipfum eius genus dicendi robuftum ac vehemens at aliquando minus amoenum videtur critici: Tandem anno aetatis LVI. dolores morbi articu laris diutius non ferens, rediit Laodiceam, et vi vus in tumulum maiorum defcendit, quem clau dere iuffit, ne ipfum filentem fol adfpiceret: at que ita fponte inedia periit. — Exftant duae de clamationes f. duo contrarii λόγοι ἐπιτάφιοι de ho nore et principatu funeris celebrandi, parentur nomine dicti in Cynaegirum et Callimachum Athenienfes, qui in pugna Marathonia fortiter pu gnantes ceciderunt. — Illas primus cum Himer et aliorum quorumdam declamationibus edidit *I. Stephanus*, cum nonnullis fini adiectis adnotat 1567. fol. min. — tum graece, Parif. Steph. Pre vofteau, 1586. 4. — denique gr. et lat. cum noti *Petrus Poffinus*, Tolofae 1637. 8.

43. *Phlegon Trallianus*, Trallibus, Lydia vrbe, natus, Hadriani Augufti libertus et hifto ricus. Floruit circ. a. C. 138. Certe eum a. Chı 140. fiue Olymp. CCXXIX. 4. euulgaffe opu fuum de Olympiadibus, viri docti demonftrarunt — Superfunt 1) *de mirabilibus* liber, initio mu tilus; 2) *de longaeuis*, Italis maxime, qui cen tum et amplius annis vixerunt; 3) *de Olympii* fragmentum. Haec ex cod. Palatino primus gı edidit, latine vertit, (quae verfio feparatim excu fa eft,) notisque illuftrauit *Guil. Xylander*, cun Antigoni et Apollonii Mirabilibus et M. Antonino Bafil. 1568. 8. Deinde ex recenfione et cum *Jo Meurfii* notis atque Xylandri verfione, Lugd. Bat 1620. 4. rec. a *Lamio* in tom. VII. Opp. Meur fii, atque a *Jac. Gronov.* in tom. VIII. p. 2690 et 2727. Thefauri antiquitt. graec. duo priores li bri, fragmentum vero de Olympiis in tom. IX

p. 1289

. 1289. — Fragm. de Olympiis, graece, praefixum
ſt Pindari editioni Oxon. 1697. fol. — Nouiſſi-
ıa editio eſt: *Phlegontis opuſcula* gr. et lat. ex
ecenſione Jo. Meurſii: acceſſerunt eiusdem et
uil. Xylandri animaduerſſ. atque *Jo. Meibomii*
e longaeuis epiſtola: iterum edidit, animaduer-
on. indicesque adiecit *Jo. Ge. Frid. Franzius,*
alae Magdeb. 1775. 8. — Lectt. cod. Pariſ. cum
ıultis emendationib. et obſeruatt. in *Phlegontis*
br. *de rebus mirabilibus* et *de hominibus lon-*
aeuis dedit *Baſtius* in epiſtola critica, lat. verſa
Car. Alb. Wiedeburgio, Lipſ. 1809. 8. p. 59
q. ac p. 71 ſqq. *de ludis Olympicis.*

44. *Tiberius Claudius Atticus Herodes,* Athe-
ienſis, ex pago Marathonio, philoſophus et rhe-
r, floruit gratia Antoninorum Pii ac Philoſophi,
Veri impp. Variis igitur iisque ampliſſimis mu-
eribus functus eſt, et a. C. 141. Romae fuit con-
l. Tabe confectus Marathone in patria a. aetatis
XXVI. obiit. Ad noſtra tempora tantum perue-
t declamatio, non quidem ſcripta natiua ſimpli-
tate atticaque elegantia, ſed more ſophiſtarum
ius aeui nimis exornata, qua ſuaderet Theba-
s, vt cum Peloponneſiis et Lacedaemoniis ſo-
etatem inirent contra Archelaum, Macedoniae
gem. Suo tamen tempore fama laudeque elo-
ıentiae adeo floruit, vt ab Hadriano *βασιλεὺς*
όγων vocaretur. Illa declamatio graece prodiit
ım Lyſia aliisque atticis oratoribus Venet. apud
ldum 1513. fol. et Pariſ. ap. H. Stephan. 1575.
l. Latine vertit et ad calcem Ariſtidis edidit
ım *Guil. Canterus,* Baſil. 1566. fol. — tum gr.
ım Canteri verſione *Janus Gruterus,* ad calcem
att. Dinarchi, Lycurgi etc. Hanov. 1619. 8. —
. *Jac. Reiske* ex ſua recenſione et cum notis in
ratorum graecor. vol. octauo, Lipſ. 1773. p. 32
q. et *Raphael Fiorillo,* qui *Herodis Attici*
uae ſuperſunt edidit et adnotatt. illuſtrauit:

prae-

praefixa eſt epiſtola *Chr. G. Heynii* ad auctorem: Lipſ. 1801. m. 8. Continentur 1) conſecratio ſepti ad pagum *Triopium*, in praediis *Herodis Attici*, cum variis lectt. 2) dedicatio ſtatuae Regillae, Herodis vxoris (quam tamen etiam Fiorillo adſcripſit *Marcello* *) *Sidetae*, tempore Marci Aurelii florenti,) cum variis lectt. 3) adnotatt. vberiores in duas illas inſcriptiones; 4) diatribe in *Herodis Iambographi* (cum Herode Attico confuſi a *Fabricio* B. Gr. IX. p. 617. ſed in nota *d* animaduerti, iam a *Ruhnkenio* in Hiſtoria critica oratorum graec. in nota pag. XCIX ſq. fuiſſe refutatum, eumque ſequutus eſt *Fiorillo* l. c. p. 171.) fragmenta; 5) *Herodis* orat. de republica, cum Reiskii obſſ. Illam tamen orationem minime ab Herode, ſed a ſophiſta quodam anonymo multo ſeriore eſſe ſcriptam, Fiorillo iudicat in praef. p. VI. et ad vitam Herodis p. 12. not. 16. — De *Inſcriptionibus* autem, quas vel ipſe compoſuiſſe, vel ab aliis componendas ſibi curaſſe dicitur, et in monumento, quod ſibi ſuisque heredibus in primis ſtruxit in *Triopio* ſuo, poſuit, et ex quo quatuor nobis inſcriptiones innotuere, alii copioſe egerunt. Hoc loco ſufficiat quosdam citare libros, huc pertinentes: *Cl. Salmaſii* duarum inſcriptionum veterum Herodis Attici rhetoris et Regillae coniugis honori poſitarum explicatio, vna cum Doſiadae, Simmiae et Theocriti luſibus, Pariſ 1619. 4. p. 11 ſqq. et p. 89 ſqq. Repetita eſt haec editio in *Th. Crenii* Muſeo philol. ſecundo, Lugd. Bat. 1700. 8. nr. 1. et in eiusd. Muſeo philologico primo, Lugd. B. 1699. 8. nr. 4. Salmaſii notae ad Conſecrationem templi atque Caſauboniana inſcri-

*) Atque ediderunt ſub *Marcelli* nomine eam cum prima *Herodis* inſcript. *Brunck* in Analectis vett. poet. graec. tom. II. p. 300 ſqq. atque *Jacobs* in Anthologia graeca, tom. III. p. 14 ſqq.

inſcriptionis editio emendata notisque illuſtrata (1608.). *Salmaſii* duarum illarum inſcriptionum vett. Herodis explicatio etc. recuſa eſt in *Poleni* Supplementis vtriusque theſauri antiquitatum roman. graecarumque, vol. II. Venet. 1737. fol. p. 609 ſqq. — *Mich. Maittaire* notae, magnam partem ex Iſ. Caſaubono et Cl. Salmaſio excerptae, in illas duas inſcriptiones, p. 174 ſqq. ad Miſcellanea graecorum aliquot ſcriptorum carmina, Londin. 1722. 4. — Inprimis laudanda eſt IV. inſcriptionum editio: *Iſcrizioni Greche Triopee,* ora Borgheſiane, con verſioni ed oſſervazioni di *Ennio Quirino Viſconti,* Rom. 1794. 4. cum II. tabb. aen. — Conf. Mémoires ſur la Vie d'Herode Atticus par *Mr. de Burigny* in Mémoir. de Litterature, tom. XXX. p. 1 ſqq.

45. *Appianus, Alexandrinus,* hiſtoricus, vtilisque ſcriptor ad militarem Romanorum diſciplinam atque romani imperii incrementa cognoſcenda: neque tamen raro exſcripſit Polybium et Plutarchum aliosque, tenui ſcribendi genere vſus. Hiſtoriam vero ſuam ſecundum gentes et nationes, a Romanis, quos nimium adulatur, deuictas, haud omnino commode compoſuit. Romae verſatus in cauſſis apud Auguſtorum tribunalia agendis, et denique inter procuratores imperatorum cooptatus eſt. Floruit Traiano, Hadriano, et Antonino Pio principibus, et a. Chr. 147. Antonino Pio regnante libros ſuos edidiſſe videtur *Saxio* in Onomaſt. liter. I. p. 306. Teſte Photio cod. 57. ſcripſit hiſtoriae Romanae libr. XXIV. quorum dimidiam tantum partem ab iniuria temporis ſeruatam habemus. Primus latine, at infinitis in locis obſcure contorteque vertit Appianum *Petrus Candidus December,* Venetiis per Vindelin. de Spira, 1472. fol. et deinceps ea editio in Italia, Gallia et Germania ſaepius repetita eſt. Duabus conſtat partibus, quarum altera Prooemium Appiani, tum librum

librum Libycum, Syrium, Parthicum *) et Mithridaticum complectebatur; altera libros V. de bellis ciuilibus cum libro Illyrio et libri Celtici epitome. Candidi tamen interpretatio ad veram lectionem indagandam aliquoties iuuare poteſt criticum. Primum Appiani reliquiae, tum cognitae, graece, cura *Caroli Stephani,* Lutet. Parif. 1551. fol. in lucem ſunt emiſſae, cum variis lectt. ad voluminis calcem. — Ex Cteſia, Agatharchide, Memnone, excerptae hiſtoriae. *Appiani Iberica: item, de Geſtis Annibalis.* Omnia nunc primum edita. Cum *Henr. Stephani* caſtigationibus. Parif. 1557. 8. — Eclogas ſiue fragmenta, (a Tollio autem praetermiſſa,) ex IX. prioribus *Appiani* libris, gr. inter Eclogas *de legationibus* ex Polybio aliisque collectas, edidit breuesque adiecit notas *Fuluius Vrſinus,* Antwerp. 1582. 4. — Altera poſt primam graecam Parif. editionem, eaque hinc inde emendatior et plenior Appiani editio, additis *Ibericis* et *Hannibalicis,* gr. et lat. prodiit cura *Henr. Stephani* cum eius adnotatt. in Appiani librum de rebus a Romanis in Hiſpania geſtis, in libr. de bellis Hannibalicis, in librum, (a Stephano male Appiano tributum,) de rebus romanis adv. Parthos geſtis, et in conciones per Appiani libros ſparſas, a. 1592. fol. — *Illyrica,* quorum hactenus nonniſi fragmentum exſtabat, e cod. Auguſtano a *Dau. Hoeſchelio* graece primum edita, Auguſtae Vindelic. 1599. 4. — Nouum auctarium ſiue noua *fragmenta* ex *Appiani* IX. prioribus libris, *Henr. Valeſius* ex cod.

*) At libell. *Parthicus* genuinus, ab Appiano ſcriptus diu intercidit; contra ille, qui hodie circumfertur, ex Plutarchi vitis Craſſi Antoniique conſarcinatus, eſt ſuppoſititius, id quod late demonſtrauit *Schweighäuſer* in tom. III. edit. p. 905 ſqq. et ideo illum ſeiunxit a reliquis atque in eod. tom. p. 19 ſqq. poſt ſpicilegium fragmentor. poſuit.

cod. Peireſciano, gr. et lat. cum adnotatt. dedit in *Eclogis de virtutibus ac vitiis*, ex Polybio aliisque ſcriptoribus collectis, Pariſ. 1634. 4. — Edit. H. Stephan. ad verbum expreſſam renouavit, notis Stephani ſuo ſtatim loco ſubſtratis, atque paucis aliorum notis adiectis, *Alexand. Tollius*, Amſtel. 1670. 8. II. voll. Sed praeter alia omiſit ea, quae Fulv. Vrſinus atque Hoeſchelius diu antea vulgauerant. — Optima et pleniſſima ex multisque codd. msstis correcta, libris commodius aptiusque ordinatis, eſt editio: *Appiani Alexandrini romanarum hiſtoriarum quae ſuperſunt*, nouo ſtudio conquiſiuit, digeſſit, ad fidem codd. msst. recenſuit, ſuppleuit, emaculauit, varietatem lectionum adiecit, lat. verſionem emendauit, adnotationibus variorum ſuisque illuſtrauit, commodis indicibus inſtruxit *Johann. Schweighäuſer* *), Lipſ. vol. I—III. 1785. 8. — Ex edit. Schweighäuſ. vt plurimum ducta eſt, quam graece edidit *Lud. Henr. Teucherus*, vol. I. pars I. II. Lemgov. 1796. — vol. II. pars I. II. ibid. 1797. 8. Adnotatt. et alia in titulo et praefat. promiſſa adhuc deſiderantur. — *Appiani* Hiſt. bell. ciuil. translata eſt in linguam *italic.* Rom. II. tom. 1791. et 1792. 4. — in linguam *gallicam* a *J. J. Combes-Dounous*, cum adnotatt. criticis atque hiſtoricis, et in praefatione cum notitia Appiani, eius ſcriptorum horumque codd. msst. editt. et verſionum, Pariſ. 1808. mai. 8. III. tom. — in linguam *germanicam* a *Fr. W. Jonath. Dillenio*, adiectis notis, Francof. ad Moen. 1793. et 1800. 8. II. tom.

---

*) Idem antea ediderat diſſ. ſ. Exercitationes in Appiani Alex. romanas hiſtorias, Argentor. 1781. 4. et commentat. hiſtorico-criticam de impreſſis ac msstis hiſtoriarum Appiani Alex. codd. Acc. nouae editionis ſpecimen. ibid. 1781. 4. Vtraque recuſa eſt in Schweighäuſeri Opuſculis academicis, Argentorati, part. II. p. 1 ſqq. et p. 97 ſqq. a. 1806. 8.

tom. — *Braccii* et *Dolcii* verfio, faec. XVI. aliquoties typis expreffa, *italica* repetita eft, et quidem bellorum externorum, Veronae 1731. ac bell. ciuilium, 1732. 4.

46. *Nicomachus*, e Gerafa, Arabiae vrbe, ortus; hinc *Gerafenus* cognominatur: philofophus Pythagoricus, mathematicus et muficus. Eius aetatem cum *Fabricio*, (in Bibl. gr. vol. V. p. 630. cap. 32.) *Saxius* in Onomaft. lit. I. p. 307. ponere malit in a. Chr. circ. 147. *Hamberger.* vero in *Zuverläff. Nachrichten*, II. p. 258. ante a. Chr. 117. fub Traiano imper. — Exftant eius 1) *Arithmeticae inftitutionum*, fiue *introductionis in numerorum difciplinam libri II.* quos graece excudit Chrifti. Wechel. Parif. 1538. 4. — 2) *Manuale Harmonices* libris II. editum gr. primum e Jof. Scaligeri cod. a *Jo. Meurfio* vna cum aliis muficis, Ariftoxeno et Alypio, et breuibus notis Lugd. Bat. 1616. 4. dein emendatius e codd. gr et lat. a *Marco Meibomio*, inter Antiquae mufi cae auctores feptem, cum notis, Amftelod. 1652 4. Conf. *Forkel Allgemeine Litteratur der Mufik*, p. 44 fq.

47. *Antoninus Liberalis*, Mythographus, fui Antoninorum aequalis, a. Chr. circ. 147. et fiue Pii, fiue Marci libertus. Alii, qui eius aetatem referunt ad a. Chr. circ. 50. confundere viden tur noftrum Antoninum graecum et *M. Antonium Liberalem*, rhetorem latinum temporum Claudianorum. (v. *Saxii* Onomaft. I. p. 308.) Scripfi *transformationum congeriem* fiue *narrationes capp.* XXXXI. ex variis fcriptoribus collectas. Hinc ftilus eius eft valde inaequalis et multae im mifcentur poeticae dicendi formulae. Res vero lepidas et mire fabulofas, ad intelligendos tamen poetas mythosque antiquiffimos cognofcendos fci tu frequenter haud inutiles iniucundasque con geffit. — Illas narrationes primus ex cod. Palat

num

nunc Pariſ. cum Parthenio *Guil. Xylander*, gr. et lat. edidiſſe dicitur a Fabricio, Baſil. 1568. 8. et correctius eodem anno ibidemque gr. et lat. cum adnotatt. vna cum Phlegonte Tralliano, Antigoni hiſt. mirab. et M. Antonino de vita ſua. Enimuero *Baſtius* in epiſtola critica, paullo inferius laudata, p. 204 ſq. dubitat, id ſatis accurate relatum eſſe, „primum, ait, quia nusquam inveni, *Xylandrum* Parthenium edidiſſe; tum quia difficile is creditur, eodem anno 1568. procuraſſe duas Antonini Liberalis editiones etc.“ — Separatim poſthaec edidit *Antoninum Liberalem*, notisque paucis iisque ieiunis inſtruxit *Abrah. Berkelius*, gr. et lat. Lugd. Bat. 1674. 12. — Huius recenſionem atque correctiones retinuerunt *Thom. Gale* in Hiſtoriae poet. ſcriptorr. antiq. Pariſ. 1675. 8. atque *Jo. Ge. Walch*, cum notis Berkelii, ad calcem editionis ſuae Phaedri fabularum, Lipſ. 1735. 8. — Meliorem et doctiorem editionem debemus *Thomae Munckero*, qui *Antonini* congeriem, gr. et lat. Guil. Xylandro interprete recenſuit et notas adiecit, Amſtel. 1675. (quamquam an. 1676. in fronte conſpicitur,) 12. — Berkelius autem, arbitratus, multas ſibi emendationes a Munckero ſublectas eſſe, ſequenti anno, mutato, vt noua videretur editio, titulo, ſuam editionem repetiit, et adnotationibus aduerſus Munckerum peracerbis et pueriliter procacibus onerauit et vero infamauit. Contra *Munckerus* in altera ſua Mythographorum latin. editione Antoninianas ſuas adnotationes placide et moderate vt plurimum defendit a Berkelianis calumniis et conuiciis, et Antoninum Liberal. frequenter explicuit aut illuſtrauit. Has Munckeri notas, tam editioni illius ſubiectas, quam in notis ad mythographos ſparſas, collegit, digeſſit, mutauit interdum aut diminuit, ſuasque et aliorum ineditas coniecturas adiecit *Henric. Verheyk* in luculenta

ſua edit. gr. et lat. interprete Guil. Xylandro, Lugd. Bat. 1774. 8. Sub finem in Excurſu longo ſeparatim egit de dialectis in Antonino Liber. obuiis. Futuris tamen editoribus multa reliquit denuo inueſtiganda meliusque explicanda. Neque id praeſtitit *Ludov. Henr. Teucher*, qui bis edidit *Antonini Liberalis* congeriem: 1) cum notis Guil. Xylandri, Abrah. Berkelii, Th. Munckeri et Henr. Verheykii, (interdum contractis.) Acceſſ. *Aeſopi* fabulae aliquot, quae in Aeſopearum editionibus haud leguntur, et *Babrii* nonnullae (n. illae, quas Tyrwhitt ediderat, et ego recudendas curaui,) graece, Lipſ. 1791. 8. 2) gr. (ita, vt textum redderet correctum, et interdum certiores criticorum emendationes reciperet,) cum *Gabriae* ſiue *Ignatii Diaconi* fabulis iambicis tetraſtichis et *Babrii* nonnullis, Lipſ. 1791. 8. — Antonin Liber. loca paene infinita copioſe, docte acute que emendauit explicuitque *Frider. Jac. Baſtiu* in Epiſtola critica — ſuper *Antonino Liberali Parthenio* et *Ariſtaeneto*. Cum auctoris emen datt. et additamentis msstis e lingua gallica in la tinam verſa a *Car. Alberto Wiedeburg*, cum tabula aeri inciſa, Lipſ. 1809. 8. pag. 99—204 Add. Append. huius Epiſtolae locis in Ind. citatis

48. *Hephaeſtio*, Grammaticus Alexandrinus praeceptor Aelii Veri, imperat. Scripſit *Enchi ridion de metris et poemate*, libellum a criti cis et graecis veteribus et recentioribus laudatum *Godofr. Hermann* de metris poetarum graecorum et romanorum, libr. III. Lipſ. 1796. mai. 8. pa ſim ita pronocauit ad Hephaeſtionis loca, vt in terdum verba emendaret, aliquoties autem eum refutaret *). — Primum prodiit graece Floren apu

*) Idem V. D. nouam Hephaeſtionis editionem parat, c ius tanquam prodromus Lipſiae 1812. mai. 8. prodiit *Dra Strat*

apud haered. Phil. Juntae, 1526. 8. — inde emendatius, gr. cum ſcholiis antiquis, Pariſ. 1553. 4. ab *Adriano Turnebo:* cuius editionem vt plurimum ſequutus eſt *Jo. Cornel. de Pauw,* et ſcholia antiqua criticasque animaduerſſ. adiecit, Traiect. ad Rh. 1726. 4. ſed valde exagitatus ac reprehenſus a *Doruillio,* (qui ipſe multa in textu corrigit loca, maxime comparando edit. Florentinam,) in libro inſcripto: Critica vannus in inanes Jo. Corn. Pauonis paleas etc. Amſtel. 1737. 8. cap. X. p. 405—543. Jam antea *Ge. d'Arnaud* in Specimine animaduerſionum criticar. ad aliquos ſcriptores graec. etc. Harlingae 1728. 8. capp. XVI ſqq. p. 95—158. Pauonis coniecturas frequenter examinauit, nec pauca Hephaeſtionis loca emendauit, explicuit et notauit.

49. *M. Aurelius Antoninus,* ex antiquiſſima gente ortus, philoſophiae ſtoicae, quam iuuenis iam imbiberat, amantiſſimus et ſapientiſſimus doctusque princeps; natus a. C. 121. patre, Annio Vero, mature vita decedente, ab auo Lucio Annio Vero bene educatus eſt. Poſtea, iubente Hadriano, a L. Aurelio Pio adoptatus, et imperii deſignatus ſucceſſor, mutauit nomen ſuum *Catilii Seueri,* et nomen *Aelii Aurelii Veri,* denique, quum imperaret, nomen *M. Aurelii Antonini* adſciuit. Quum ſolus capeſſeret imperium, grauiter ſancteque regnauit, mores ciuium temperauit, omnia bene conſtituit, et ſcholas litterasque et horum cultores liberaliter aluit nutriuitque, in Chriſtianos tamen, praeoccupata opinione ſuaeque philoſophiae ſeueritate deceptus, ſaeuiit. Quando et quo loco mortuus aut exſtinctus

---

Stratonicenſis de metris poëticis, e Cod. Pariſ. nunc primum ab Hermanno editus: acced. *Jo. Tzetzae exegeſis in Homeri Iliadem* e Cod. Lipſienſi, cum praefatione et indicibus in ambo Grammaticos.

ctus fuerit, diſſentiunt auctores. Saxius tamen cum aliis VV. DD. ſtatuit, eum a. C. 180. denatum eſſe. — Ad noſtram aetatem peruenerunt duodecim eius libri τῶν εἰς ἑαυτὸν (ſcil. ὑποθηκῶν, *praeceptorum,*) opus fere aureum, in quo quidem non rigidum philoſophiae ſuae ſyſtema expoſuit Antoninus; neque enim in his commentariis omnia Zenonis praecepta integra incorruptaque edixit. Neque a dictionis elegantia et ſuauitate, quam potius a veri ſtudio vitaeque integrae cura laudandi ſunt et commendandi illi libri. Ipſe vero Antoninus in illis nobiliores, quibus animus imbutus quaſi abundabat, ſententias et praecepta, vtcunque in mentem venerint, non vno tempore, nec vna ſerie litteris, in pugillaribus forſan, vti *Joly* contendit, conſignaſſe, et poſtea alii eo, qui nunc exſtat, ordine collegiſſe atque publicaſſe videntur. — Illos commentarios primus in lucem protulit *Guil. Xylander* graece cum lat. verſione, ſeparatim excuſa, in cuius calce haerent breues Xylandri notae, Tiguri, ap. Andr. Gesner. II. voll. 8. Dedicatio tantum, ſcripta Heidelbergae Cal. Oct. a. 1558. anni notam prae ſe fert. Illos tamen libros idem *Xylander* poſtea paullo emendatiores recudi fecit vna cum Phlegonte Tralliano, Apollonio Dyſcolo etc. Baſil. 1568. 8. Poſterior Xylandri editio repetita eſt Argentorati 1590. 8. prior autem, at vitiis aucta cum *Marino* de Procli vita, gr. et lat. additi notis quibusdam, quae haud tulerunt plauſum criticorum, Lugd. 1626. 8. Editor librum in minores ſectiones primus diuiſit. — Melior editio curata eſt a *Merico Caſaubono,* *) Iſaaci filio gr

*) *Mer. Caſaubon.* antea Antonini Commentarios in linguam anglicam tranſtulit, notasque adiecit, Londin. 165. quam edition. poſt paucos menſes emendatiorem is recudi fe ci

gr. cum latina verſione, plurimis locis emendata, et cum eius notis atque emendationibus poſt textum, cuius libri ſinguli in certas diuiſi ſunt ſectiones; poſitis, quas ſequuntur Xylandri adnotatt. et auctarium notarum, Londini 1643. 8. — Optime de illis commentariis meruit *Thomas Gataker*, in doctiſſima pleniſſimaque editione, in qua, (vt ille in fronte libri profitetur,) libri locis haud paucis repurgati, ſuppleti, reſtituti; verſione inſuper latina noua, lectionibus item variis locisque parallelis ad marginem adiectis, et perpetuo commentario, (docto quidem, at nimis copioſo et operoſo,) explicati atque illuſtrati, Cantabrig. 1652. 4. — rec. Londini, 1697. 4. et 1707. 4. Secundae et tertiae editt. acceſſerunt adnotatt. ſelectiores *Andr. Dacerii*, latinitate donatae, nec non M. Antonini vita, paſſim aucta a Georg. Stanhope. Illa Gatakeri edit. repetita eſt in Operibus criticis Gatakeri, curante *Hermanno Witſio*, Traiecti ad Rh. 1698. fol. — In edit. Oxon. 1680. 12. textus fere eſt Caſaubon. cum Caſauboni verſione, et additis nonnullis eiusdem et Gatakeri coniecturis. — Textus, a Gatakero conſtitutus, cum eiusd. verſione repetitus eſt Oxon. 1704. 8. notis Gatakerianis et Caſaubonianis in compendium redactis, interdum tamen auctis. — Item Glasguae, 1744. 12. et 1751. 12. — Haud diligenter rec. ad exemplar Oxon. 1704. cura *Chriſtophori Wolle*, praemiſſa *Jo. Franc. Buddei* introductione ad philoſophiam ſtoicam ex mente M. Antonini, et huius vita obſſ. criticis illuſtrata, Lipſ. 1739. m. 8. Adiectae ſunt ex ed. Oxon. *epiſtolae*, quae Antonino, at parum probabiliter,

---

cit, 1635. 4. Quintae editioni, Londin. 1692. 8. rec. 1694. et 1702. 8. praemiſſa eſt Antonini vita, ex gallica Daceriana a *William King* anglice verſa.

biliter, tribuuntur. — Ex ead. Gatakeri recenſione gr. et lat. cum paucis tam ex ſecunda Oxon. editione repetitis quam propriis coniecturis commentarios reddidit *Morus*, (qui tamen nomen celauit,) Lipſiae 1775. 8. — *Joann. Petrus de Joly* noua ratione tractauit Antonini commentarios, primum in verſione illorum *gallica*, cum notis et variis lectt. Pariſ. 1770. 8. deinde in edit. graeca inſcripta: *Pugillaria imperat. M. A. Antonini*, graece ſcripta, disiecta membratim, et quantum fieri potuit, reſtituta pro ratione argumentorum. Sequitur interpretatio Gatakeri, ſimiliter expreſſa. Pariſ. 1774. 12. Singula enim placita loco ſuo hucusque conſueto mouit, ſecundum rerum et argumenti ſimilitudinem ſuo ingenio abuſus in XXXV. ſectiones pro lubitu dispeſcuit, aut potius diſcerpſit et mutilauit. Sed argumentorum leuitatem bene oſtendit V. D. in Biblioth. philol tom. III. part. V. Gotting. 1776. 8. et in tom. I part. V. ibid. 1771. p. 238 ſqq. verſio Joly gallica recenſetur atque examinatur. Add. iudicium de Joly conamine et de integritate, inſcriptione et ordine librorum *Jo. Matthiae Schulz* in Prolegomenis ad tom. I. edit. ſuae p. XLVIII ſqq. — Ille enim fide multorum codd. e quibus lectionis varietatem excerptam ſibi compararat, et vett editionum nouam textus recenſionem inſtituit e inſcripſit editionem: *M. Antonini imperat. commentariorum, quos ipſe ſcripſit, libri duodecim* Graeca ad codd. Msst. fidem emendauit, notationem varietatis lectionum et interpretationem latinam caſtigatam adiunxit, — *J. Matthias Schulz* vol. I. Slesuici 1802. 8. In ſeq. vol. (quod nun lucem adſpexerit, equidem neſcio,) adiiciet Gatakeri (contractas) aliorumque notas cum ſuis anim aduerſionibus indicesque locupletiſſimos. — Idem iam antea verſionem *germanicam* cum hiſtorici ac philoſophicis criticisque adnotationibus edide rat

rat, ibid. 1799. mai. 8. — Praeterea *germanice* verterunt *Jo. Adolph. Hofmann*, Hamburgi 1723. 8. et saepius. Quinta ed. ab anonymo emendata prodiit ibid. 1755. 8. — *J. G. Schulthess*, Tiguri 1779. 8. et in tom. III. eiusd. *Bibliothek der griechischen Philosophen.* — melius *Jo. Guil. Reche*, Francof. ad M. 1797. 8. qui textui subiecit adnotatt. criticas atque exegeticas; adiecit autem commentatt. in quibus dogmata Antonini, in quasdam classes redacta, explicuit et cum aliorum Stoicorum placitis comparauit. — Inter *gallicas* versiones eminet *Daceriana*, Paris. 1691. 12. II. tom. et saepius; nouissime et splendide Paris. ap. Didot, 1801. 4. cum aen. tabb.; quam, mutatione capitum facta, *Joly* 1742. recudi fecit, eaque iterata est Dresdae 1754. 8. Bouillon. 1772. 12. II. tom. — De aliis versionibus, de ipso Antonino, scriptisque, quae ad philosophiam librosque eius interpretandos intelligendosque faciunt, et de quaestione, num edictum illud celebre Ephesinum pro Christianis, ab *Eusebio* H. E. IV. 13. seruatum, nostrum Antoninum, an Antoninum Pium habuerit auctorem, aut an sit suppostitium, pluribus agitur in *Fabr.* B. Gr.

50. *Claudius Ptolemaeus*, Pelusiensis Aegyptius; vel potius Ptolemaide Hermeiu in Thebaide ortus, et commoratus est Canobi, haud procul Alexandria sitae; Geographus, Musicus et astronomorum princeps; floruit iam circ. a. Chr. 125. et adhuc a. C. 161. Multa scripsit. Ex iis, quae supersunt, memoranda sunt: 1) *Geographiae libri* VIII. *) Tabulas geographicas delineauit *Agathodaemon*,

*) Conf. *J. G. Hager Geograph. Büchersaal* vol. II. part. IV. nr. 5. p. 284 sqq. et part V. de Ptolemaeo eiusque libris, inprimis Geographia, et *Conr. Mannert Geographie der Griechen u. Römer*, parte I. edit. sec. Norib. 1799.

daemon, mechanicus Alexandrinus, Ptolemaei mentem presse sequutus. 2) *Magnae constructionis* siue *Almagesti* libri XIII. siue demonstrationes de motibus siderum et vniuersae sphaerae coelestis ratione: est primum Astronomiae systema; 3) *Quadripartitum,* siue IV. libri de apotelesmatibus et iudiciis astrorum, ad Syrum; 4) *Fructus librorum suorum,* centum aphorismis astrologicis; ad eumdem Syrum; 5) *Recensio chronologica regum* a Nabonassoro Assyriorum, Medorum, Persarum, Graecorum et Romanorum vsque ad Antoninum Pium. *) Qui sequuntur imperatores vsque ad Theodosium M., eos a Theone, Ptolemaei interprete, additos, sed a Christiano quodam postea interpolatos esse, sunt, qui statuant. 6) *De adparentiis et significationibus inerrantium* per vniuersum annum. Eiusmodi quatuor parapegmata inter se diuersa exstant Ptolemaei nomine; sed primum parapegma solum genuinum esse, contendit Fabric.; alii vero etiam illud abnegant Ptolemaeo. 7) *Elementorum harmonicorum* libri III. 8) *De iudicandi facultate et animi principatu* libellus etc. — De *Geographiae* libris et versionibus, quae diu ante edd. graecas et saepius typis sunt expressae, h. l. paucis agere licet. **) Princeps ed. ex versione Jac. Angeli

---

1799. 8. period. III. p. 135 sqq. et part. III. ed. 1792. p. 374. 467. etc. De tabulis geograph. v. *de Murr* in Memorabilibus bibliothecar. publ. Noriberg. etc. parte II. Noriberg. 1788. 8. p. 86 sqq. not.

*) Conf. *J. S. Semler* de illo Canone in: *Sammlung von Erläuterungsschriften zur allgem. Welthistorie,* tom. III. p. 103 sq. Hal. 1750. 4.

**) Praeter *Joann. Weidlerum* in historia astronomiae cap. VII. §. 15. p. 176 sqq. et *Jo. Christoph. Heilbronner* in historia matheseos vniuersae p. 343 sqq. qui passim de commentatoribus, codd. msst. etc. agit, conf. inprimis *Georg. Mar-*

Angeli habetur Vincentiae ab Hermanno Leuilapide Coloniensi impressa, 1475. fol. A nonnullis autem princeps editio nominatur, quae, vti quidem in calce legitur, impressa *Bononiae* opera Dominici de Lapis, — Anno M.CCCCLXII. Alii tamen contendunt, post L. in numero annorum excidisse XX. et sumendum esse annum 1482. Alii aliter sentiunt. — Princeps *gr.* ed. *Geographiae* sine lat. versione et sine tabb. geograph. parata est a *Desiderio Erasmo*, Basil. typis Hier. Frobenii et Nic. Episcopii 1533. 4. *) — rec. Paris. ap. Christ. Wechel, 1546. 4. — *Geogr. libri VIII.* graeco-latini. Latine primum recogniti et emendati, cum tabb. geographicis, ad mentem auctoris restitutis, per *Gerard. Mercatorem:* iam vero ad graeca et lat. exemplaria a *Petro Montano* iterum recogniti, et pluribus locis castigati. Francof. Jodoc. Hondius excudit etc. 1605. fol. Alia exemplaria habent subscriptionem: sumtibus Cornelii Nicolai et Jodoci Hondii, Amsterodami, 1605. sed, folio tantum tituli mutato, vna eademque est editio. Idem dicendum est de editione hucusque optima et plenissima, ex superiore ducta: — cum notis *Ger. Mercatoris*, cum tabb. geographicis et castigatione *Petri Bertii*, (qui adscripsit varias lectt. e cod. Palatino,) 1618. fol. quae modo excusa dicitur Lugduni Bat. typis If. Elzeuirii, ex cuius officina prodierat illa; modo Francof. ad M. modo Amstelod. sumt. Jodoci Hondii, qui in vtraque vrbe officinam habuit librariam. — Eadem editio inserta est, (separatim tamen quoque vendi solet,) tomo primo operis rari carique, inscripti:

Martini Raidelii comm. critico-litterar. de Claudii Ptolemaei geographia, eiusque codd. tam msst. quam typis expressis, Noribergae 1737. 4.

*) De qua graeca et nonnullis latinis editt. v. *Mannert* l. c. part. I. p. 184 sqq. et p. 191 sqq.

ſcripti: *Theatrum geographiae veteris,* duobus tomis diſtinctum, *edente Bertio*, Beuero. — *Tomus prior,* in quo *Cl. Ptol. Alexandrini Geographiae libri VIII. graece et lat.* Graeca ad codd. Palatinos collata, aucta et emendata ſunt: Latina infinitis locis correcta. — *Tomus poſterior,* in quo *Itinerarium Antonini imper. terreſtre et maritimum* etc. Amſtelod. ex offic. Jodoci Hondii 1618. 1619. fol. mai. — *Cl. Ptolemaei Arabia,* ope cod. MS. vetuſtiſſimi innumeris locis emendata a *Jo. Grauio*, gr. et lat. Londini 1650. 4. — rec. in *Hudſoni* geogr. veteris ſcriptoribus gr. min. tom. III. Oxon. 1712. 8. In eodem tomo ſunt quoque *Cl. Ptolemaei* tabula longitudinis et latitudinis vrbium inſignium, ex vetuſto cod. Barocc. cum variis lectt. duorum aliorum msst. ab *Hudſono* primum eruta, gr. et lat. et *Ptolem.* catalogus fixarum ſtellarum, graece, e Msst. emendatus. — *Magnae conſtructionis* ſiue Almageſti libri XIII. prodierunt graece cum *Theonis Alexandrini* commentariorum libris XI. Baſil. 1538. fol. Ptolemaeum *Simon Grynaeus*, et Theonem *Joach. Camerarius* ediderunt. — Liber I. *Conſtructionis* gr. et lat. editus. Additae explicationes aliquot locorum ab *Eraſmo Reinholdt.* Witteberg. 1549. et 1569. 8. — Liber ſeptimus Syntaxeos Ptolemaei gr. cum verſione gallica Abb. *Montignot,* Argentor. 1787. 4. — Eiusd. libri VII. cap. 1. germanice ex graeca lingua a *Fiſchero,* capp. autem II. III. et IV. a *Bode* ex gallica Montignoti interpretatione, ſed liberius, verſa ſunt in libro: *Cl. Ptolemaeus Beobachtung und Beſchreibung der Geſtirne und der Bewegung der himmliſchen Sphäre. Mit Erläuterungen* etc. *von J. E. Bode.* Berol. et Stettin. 1795. 8. — De latina *Georgii Trapezuntii* verſione eiusque editt. v. ad *Fabricii* B. Gr. vol. XII. p. 74. not. *cc.* Conf. *Scheibel. Aſtronomiſche Bibliographie,* part. I. p. 78.

p. 78. 103 sq. etc. *Ludov. Ideler* in: *Historische Untersuchungen über die astronomischen Beobachtungen der Alten*, Berol. 1806. m. 8. dedit quasi commentarium in Ptolemaei Almagestum et canonem ad rationem chronologiae antiquissimae explicandam ope calculi astronomici et comparationis atque examinis locorum in vett. auctoribus huc pertinentium. Idem in Additam. p. 293 sqq. agit de libello Πρόχειροι κανόνες, quos Ptolemaeum habuisse auctorem certum est. — *Libri quatuor compositi* et *fructus librorum suorum* s. *centum dicta* etc. graece. *Traductio in linguam lat.* librorum *Ptolemaei* et ex aliis praecipuorum aliquot locorum *Joachim. Camerarii.* Conuersio centum dictor. *Ptolemaei* in latin. *Joviani Pontani.* Annotatiunculae eiusd. Joachimi ad libros priores duos iudiciorum Ptolemaei etc. Norimbergae 1535. 4. Postea tam emendatiorem contextum gr. vtriusque operis, quam plane novam latinam interpretationem reddidit *Phil. Melanthon,* Basileae per Jo. Oporin. 1553. 8. *) — *Recensio chronologica regum* etc. s. canon regnorum in *Jos. Scaligeri* Isagoge canonum p. 291. — integrius a *Setho Caluisio* in Isagoge chronologica p. 97. — postea e *Theonis* Alexandrini, (si is fuit auctor,) commentariis Εἰς τοὺς προχείρους κανόνας gr. et lat. a *Dionysio Petauio* ad calcem Rationarii temporum: tum a *Jo. Bainbridgio* cum libro Ptolemaei, hypothesibus planetarum, *Procli* sphaera etc. gr. et lat. Londini 1620. 4. — Denique lib. gr. et lat. partim cum Mss. editisque collatus, partim e Mss. nunc primum editus cum variis lectt. et notis *Henr. Dodwelli,* adiectis aliis fastis graecis recentioribus fragmentisque

*) Tam Camerarii quam Melanthonis editt. vberius recensuit *Frid. Gotthilf Freytag* in Adparatu litterar. tom. III. Lips. 1755. 8. p. 721—727.

tisque e *Theonis* et *Heraclii* imp. commentariis in Προχείρους Ptolemaei κανόνας, in adpendice ad Dodwelli diſſ. Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. et cum Cypriano Fellii 1685. fol. Bremae 1690. fol. et Amſtel. 1700. fol. — *De adparentiis et ſignificatt. inerrantium ſtellarum:* partem poſteriorem eamque mutilam dedit *Dionyſius Petauius* gr. cum ſua verſione in ſuo Vranologio, Pariſ. 1630. fol. p. 71. rec. Antwerp. (vel potius Amſtelod.) 1703. fol. — Partem priorem integram e cod. Sauiliano primum graece cum verſione latina *Fed. Bonauenturae*, (edita cum notis Vrbini 1592. 4.) in poſteriorem vero partem varr. cod. Sauil. lectt. aut ſupplementa vulgarat *Fabric.* in B. Gr. vol. III. p. 420 ſqq. Ego vero in noua edit. vol. V. de Ptolemaeo p. 290. promiſi, me, ſi vita ſiuerit, in Supplem. tomum eſſe coniecturum. — *De hypotheſibus planetarum liber*, gr. et lat. formisque mathematicis illuſtratus a *Jo. Bainbridge*, Lond. 1620. 4. — *(Elementorum) Harmonicorum libri III.* ex codd. XI. graece cum ſua verſione et notis primus publicauit *Jo. Walliſius*, Oxon. 1682. 4. — rec. cum *Porphyrii* in Ptolemaeum commentariis, (haud integris,) et *Man. Bryennii* Harmonica cum Walliſii verſione, in *Walliſii* Operibus, tom. III. p. 1 ſqq. Oxon. 1699. fol. — *De iudicandi facultate* etc. libellus, gr. cum verſione et notis primum editus ab *Iſmaele Bullialdo*, Pariſ. 1663. 4. et cum noua tituli plagella, 1681. 4. — Conf. doctam comment. *Ueber den Ptolemaeus in der Anthologie und den Klaudius Ptolemaeus*, in qua etiam de eius patria et nomine, ab Arabibus ſcripto etc. critice agitur, in: *Muſeum der Alterthumswiſſenſchaft*, ed. a *Frid. Aug. Wolf* et *Phil. Buttmann*, tom. II. part. III. Berol. 1810. 8. p. 455 ſqq.

51. *Polyaenus*, Macedo gente, rhetor et in foro verſatus, circ. a. Ch. 163. auctor *librorum*

octo de strategematis illustrium belli ducum: libri tamen sextus et septimus non integri ad nos peruenerunt. Ex variis scriptoribus collegit praeclara imperatorum et ducum graecorum, romanorum et barbarorum facta; at in historia romana atque exemplis ducum romanorum, forsan ob linguae latinae ignorantiam, parum adcuratus fuit, interdum ieiunus. Tam ob dictionem ornatam, satisque castigatam, tamen hinc inde inaequalem, quam ad perspicienda ducum peritissimorum ingenia atque consilia laudatur. — Primus latine vertit *Justus Vulteius,* Basil. ap. Oporin. 1549. 4. quae ed. repetita est ab eius filio *Hermanno Vulteio,* Lubecae 1601. 4. rec. Francof. 1661. 12. — Graece primus vulgauit *Is. Casaubonus,* cum suis notis, calci textus adiectis, et cum Vulteii versione, a Tornaesio hinc inde interpolata, Lugduni 1589. 12. — Dein multa tam suppleuit quam ex collatione II. codd. item ex Vulteii interpretatione emendauit, gr. et lat. cum suis et Casauboni notis edidit *Pancratius Masuicius,* Lugd. B. 1690. 8. — Masuicianum textum reddidit, interpretationem emendauit et graecum adiecit indicem *Samuel Mursinna,* Berol. 1756. 8. Suum tamen Aesculapium adhuc exspectat Polyaenus, atque symbolas ad textum corrigendum plures iam critici passim contulerunt. — Nouissima est edit. quam in vsum Graecorum curauit *Coray:* Παρέργων ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης τόμος I. Πολυαίνου etc. Paris. 1809. 8. Conf. *Jen. allg. L. Z.* 1810. nr. 185 sqq. et *Beckii* Acta Seminarii — Lips. vol. I. p. 468. — In linguam *franco-gallicam* translatus est Polyaenus cum Frontino atque notis illustratus Paris. 1739. 12. II. tom. rec. ib. 1743. 12. — in linguam *anglicam* a *R. Shepherd,* Londin. 1793. 4. — in linguam *germanicam* a M. *Jo. Christoph. Kind,* cum notis, Lips. 1750. 8. et melius ab anonymo, cum notis criticis ac

geo-

geographicis, Francof. ad M. tom. I. 1793. et tom. II. 1794. 8. Conf. M. *Ge. Frid. Kronbiegelii* diff. de dictionis Polyaeneae virtutibus et vitiis, Lipf. 1770. 4.

52. *Hermogenes*, Tarfenfis, rhetor egregius, poft a. Ch. 161. *Opus rhetoricum* ab eo compofitum iam olim ita erat celebratum, vt plures Graeci in illud commentarentur. Conftat autem quinque partibus: olim quidem quatuor tantum partes cognitae et editae fuerunt, et *primam* partem periiffe, putabat Fabricius. Sed haec in nonnullis adhuc exftat codd. Msst., ex. gr. in cod. Matritenfi XLIII. *) atque infcripta eft *Progymnafmata*, et conftat XII. capitibus. Atque ex illo cod. eruit eam, in lucem protulit, ex *Prifciano* emendauit notisque eruditis illuftrauit *Heeren* in *Bibliothek der alten Litteratur und Kunft*, tom. VIII. et IX. inter inedita. *Prifcianus* enim libere verterat Hermogenis progymnafmata fuoque de verfibus comicis libro fubiunxerat, cum epigraphe: *Prifciani grammatici Caefarienfis de praeexercitamentis rhetoricae ex Hermogene liber*, in Grammaticis lat. Heliae Putfchii p. 1329. — Reliquae partes funt: 1) Ars rhetorica de partitione ftatuum et quaeftionum oratoriarum; 2) de inventione oratoria libri IV.; 3) de formis oratoriis; 4) Methodus apti et ponderofi generis dicendi. — Graece fcripta Hermogenis prodiere cum commentariis graecis Syriani, Sopatri et Marcellini in *στάσεις* et anonymi Chriftiani in reliqua, Venet. ap. Aldum inter graecos Rhetoras, 1508. 1509. fol. II. voll. — Ἀφθονίου (gr. recte; vitiofe autem

*) Vid. *Iriart.* in Cat. codd. graecor. p. 154 fqq. In eodem cod. Matrit. funt *Aphthonii* Progymnafmata in rhetoricam Hermogenis, nec non huius vita, item fcholia (*Σημειώσεις*) in ftatus Hermogenis, expofitio eorumdem ftatuum et alia eiusdem aut commentatorum.

autem latin. *Ausonii)* Sophistae praeludia: *Hermogenis* rhetorica, gr. Florentiae in aedib. Phil. Juntae, 1515. 8. — Ars rhetorica, gr. Paris. ap. Chr. Wechel. 1530. et 1538. 4. et edita a *Jo. Caselio*, Rostoch. 1583. 8. — Noua est recensio et editio emendatior *Aphthonii*, *Hermogenis* et *Dionysii Longini*, qui opera industriaque *Francisci Porti*, *Cretensis*, illustrati atque expoliti gr. sine commentariis ita prodierunt, vt singuli haberent peculiares indices et Longinus peculiarem inscriptionem, Geneuae ap. Jo. Crispinum, 1569. 8. — Cum versione vberioribusque scholis s. praelectionibus *Jo. Sturmii*, separatim adpositis, gr. et lat. edidit eius discipulus, *Joannes Cocinus*, qui nomen suum in dedicatione et praefat. professus est, *Hermogenis* partitiones rhetoricas, Argentor. ap. Rihel. 1570. 8. — de formis oratt. et de ratione tractandae grauitatis occultae, ib. 1571. 8. — Doctrina de statibus caussarum ciuilium curata est a *Chr. Thretio*, ib. 1570. 8. ap. Jobin. — Ars oratoria absolutissima et libri omnes, gr. cum noua versione lat. et commentariis *Gasparis Laurentii*, Coloniae Allobrog. 1614. 8. — *Hermog.* rhetorica cum supplementis *Athanasii*, Prof. in schola Graecorum Veneta, et alia, graece, Venet. ap. Nicol. Glycem, 1799. 4.

53. *Aelius Herodianus*, Alexandrinus, Apollonii Dyscoli filius, Grammaticus. Romam concessit, vbi ap. Marcum Antoninum in magna fuit gratia circ. a. Chr. 163. Multa scripsit, sed haec sunt edita: *Herodiani* de numeris fragmentum, graece, cum *Theod. Gazae* introductione Grammat. libr. IV. Venetiis ap. Aldum, 1495. fol. — Ex scriptis *Herodiani* excerpta de magno verbo, cum deductiones difficulter declinatorum verborum, atque eiusdem de inclinatis et encliticis et coencliticis dictiunculis, gr. in Thesauro, Cornu copiae et Hortis Adonidis, Venet. ap. Aldum,

1496. fol. — *Herod.* quaedam de encliticis, gr. post Dictionarium graeco-latin. ibid. 1524. fol. — Fragmentum, gr. et lat. cum notis Petri Jo. Nunnesii, Dau. Hoeschelii, Jo. Corn. de Pauw, cum *Phrynichi* eclogis ed. *J. C. de Pauw*, Traiecti ad Rh. 1739. 4. — A *Jo. Piersono* ad *Moeridis* Atticistae Lexicon atticum, Lugd. Bat. 1759. 8. p. 429 sqq. primum e Ms. editus est gr. cum notis *Ael. Herodiani Philetaerus*, ac p. 454 sqq. fragmentum *ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ*, quod quidem cura Pauwii ad Phrynichi calcem typis expressum, sed a Piersono Msstor. ope multis locis emaculatum et tertia fere parte auctum gr. cum eius et Sallieri notis est repetitum. Id autem videtur Piersono fragmentum esse maioris operis, nempe *Ζητουμένων τῶν μερῶν τοῦ λόγου*. *Godofr. Hermann* ad calcem libri de emendanda ratione graecae grammaticae, (Lips. 1801. 8.) p. 301 sqq. e cod. Augustan. dedit fragmentum Herodiani *περὶ ἡμαρτημένων λέξεων*, quod, Hermannus statuit, esse partem eius libelli, ex quo excerpta habemus Phrynicho et Moeridi adiecta, neque vero id collectum ex Herodiani scriptis, sed partem ipsius Herodianei libelli. Vltimo loco p. 422 sqq. idem ex cod. Augustano graece euulgauit *regulas de prosodia*, et Hermannus in praef. p. XVI. „Libellus hic, ait, videri possit Herodiani esse, e cuius scripto *περὶ διχρόνων* Brunckius in Lexico Sophocleo v. *φάρος* eadem ferme, quae sectione 104. leguntur, adfert. Quamquam verisimilius est, eum cum ex Herodiano, tum ex aliorum scriptis grammaticorum haustum esse." *) — *Valckenarius* Ammonio, grammatico, de differentiis etc. p. 193 sqq. subiecit auctoris illi ignoti opusc.

*) V. notam *Bastii* in *Schoellii* Répertoire de Littérature Ancienne, T. II. p. 415. vbi omnino de Grammaticorum libellis ab Hermanno illic editis egregie disputatur.

opusc. περὶ βαρβαρισμοῦ κατὰ πλάτος· id autem esse *Aelii Herodiani* nostri, *Villoison* in Anecdotis graecis tom. II. docuit ex cod. Veneto Marc. 512. et p. 175 sqq. ex illo et 489. cod. excerptas dedit varias lectt. — Idem *Villoison* in libro laudato aliquoties e codd. Venetis quaedam Herodiani vel notauit vel eruit. Sic p. 85 sq. in cod. 483. exstat *Herodiani* περὶ στίχων τῆς λέξεως opusculum, cui praemissum est *Heliae* monachi περὶ τῶν ἐν τοῖς στίχοις παθῶν, quod in multis codd. Paris. Plutarcho male tributum est; et vtrumque edidit Villois. et p. 86 sqq. ex cod. 512. primus protulit Herod. opusculum περὶ σχημάτων. In scholiis Homericis Marcianis, (quae posthaec Villoison edidit cum Homeri Iliade,) magnam partem Herodiani Ἰλιακῆς προσῳδίας seruatam esse, animaduertit idem p. 184. in nota, et epitomen magnae Prosodiae Herodiani, a *Theodosio* Alexandrino, Grammatico, confectam, latere in cod. Barocciano 175. bibl. Bodleian. idem p. 173. not. obseruat. Eadem epitome cum prologo eiusdem Theodosii continetur in cod. regio Matrit. teste *Iriarto* in Catal. codd. gr. p. 141--144. qui primo inscriptionem prologi, tum indicem XX librorum vniuersalis Herodiani prosodiae, dein singulorum librorum titulos, principia et fines ex cod. reposuit.

54. *Claudius Galenus*, qui medicorum omnium post Hippocratem princeps et systematis in medicinali scientia conditor habetur ab eruditis, natus est Pergami in Asia, nobili quondam Attalorum regia, a. Chr. 131. patre Nicone, philosopho, mathematico et architecto, a quo et ipso eruditus et peritis magistris, qui eum artes liberales atque philosophiam, tum artem salutarem docerent, est traditus. Post obitum patris Smyrnam, Corinthum, insulam Lesbum, Alexandriam aliasque multas vrbes et prouincias, ad ma-

iores fructus ex conſuetudine ac diſciplina medicorum atque philoſophorum capiendos et ad memorabilia naturae locorumue perſcrutanda adiit. In patriam reuertens, ibi Pontificum annuorum iuſſu curationem gladiatorum ſuſcepit per quinque aut ſex annos. His elapſis, Romam et deinceps bis adhuc venit, et felici curatione ſcientiaque medica non ſolum plebeiorum atque optimatum, ſed etiam Auguſtorum fauorem gratiamque ſibi conciliauit, et apud omnes magnum ſibi fecit nomen. Mortuus autem videtur anno aetatis LXX. poſtremo ſaeculi ſecundi poſt C. n. anno. Fabularum pleniſſima eſt hiſtoria Galeni. Permulta philoſophici, mathematici, et grammatici, potiſſimum medici argumenti ſcripſit, quae et merita eius inſignia atque inuenta a VV. DD. ſunt abunde expoſita atque celebrata, et editiones ac verſiones cum omnium pluriumue, tum inprimis ſingulorum librorum, atque interpretes et commentatores excitati *). Ego vero in breui commemoratione paucarum, praecipue graecarum editionum h. l. acquieſcam. Quaedam Galeni ſcripta, quorum textus graecus periit, ſuperſunt tantum in latinis verſionibus. Princeps editio graeca eſt: *Galeni librorum pars prima, altera, tertia, quarta, quinta,* ſ. V. voll. Venetiis ap. Aldum (annus 1525. ad finem priuilegii Clementis Papae legitur,) fol. min. Quoniam vero foliorum numeri

*) Vide inprimis *Halleri* bibl. botan. libr. I. cap. 51. tom. I. p. 111 ſq. de botanicis et pharmaceuticis Galeni ſcriptis; bibl. anatom. libr. I. §. 59. tom. I. p. 82. de ſcriptis anatomicis, ac de iis, quae in anatome a Galeno inuenta ſunt; in bibl. chirurgica libr. I. §. 59. tom. I. p. 85. de externa, quam fecit, medicina, et de libris, ad eam pertinentibus; et copioſiſſime de Galeno in bibl. medicinae practicae libr. I. §. 80. tom. I. p. 228—273. atque *Jo. Chriſtian. Gottlieb Ackermann* in *Fabricii* B. Gr. libr. IV. cap. 19. vol. V. p. 377—500.

meri in ſingulis partibus toties incipiunt, accidit, vt exemplaria manca, nec omnes Galeni libros continentia interdum in bibliothecis proſtent. Atque magnam lacunarum partem alii, praeſertim Ren. Charterius expleuerunt. Melior, et ex collatis Msst. correctior, ac plenior, neque tamen omnibus numeris abſoluta eſt editio: *Galeni — Opera omnia,* ad fidem complurium et perquam vetuſtorum exemplarium ita emendata atque reſtituta, vt nunc primum nata et in lucem edita videri poſſint; partes quinque, Baſil. ap. Andr. Cratandrum 1538. mai. fol. Variis viris doctis partes ſingulae operum Gal. corrigendae atque reſtituendae obuenerunt, n. Hieronymo Gemuſaao, Leonh. Fuchſio, et Joach. Camerario. — Sequuta eſt ed. molis maximae, melior quidem, nec tamen optima: *Hippocratis Coi* et *Claudii Galeni Opera. Renatus Charterius* — plurima interpretatus, vniuerſa emendavit, inſtaurauit, notauit, auxit, ſecundum diſtinctas medicinae partes in *tredecim* tomos digeſſit, et coniunctim graece et latine primus edidit. Lutetiae Pariſ. 1679. fol. mai. XIII. voll. — *Latinae* editiones proſtant permultae, libris Galeni a diuerſis interpretibus ex graeca in latinam linguam translatis et in vnum collectis, quarum princeps eſt ſtudio *Diomedis Bonardi*, Venetiis, 1490. fol. — Collectiones quoque librorum Galeni, at non omnium, exſtant, quarum paucarum commemoratio, vt collectiones plures latinas praetermittam, h. l. ſufficiat. Libri *Galeni* de methodo medendi et libri II. therapeuticon ad Glauconem, graece, Venet. 1500. fol. mai. — *Galeni* de vrinis liber, nec non de boni et mali ſucci cibis liber et de hirudinibus, reuulſione, cucurbitula, ſcarificatione libellus: graece. Lutet. Pariſ. ap. Sim. Colinaeum, 8. ſine anni nota. — Libros *anatomicos* nouem omnium primus latine reddidit

dit *Demetrius Chalcondylas* Athenienfis, cuius verfionem *Jac. Carpus*, feu *Jacob. Berengarius Carpenfis* primus commifit typis Bononiae 1529. de qua rariffima edit. v. *Morelli* Biblioth. Mstam graecam et lat. tom. I. p. 164 fq. — *Galeni* de elementis fecundum Hippocratem libri II. Eiusdem de optima corporis noftri conftitutione. Eiusd. de bono habitu, graece. Parif. ap. Sorbonam. 1530. 8. — *Gal.* libri aliquot graeci, partim hactenus non vifi, partim a mendis, quibus fcatebant, innumeris, ad vetuftiffimos codd. repurgati et integritati fuae reftituti, annotatt. illuftrati per *Jo. Caium*, Britannum, Bafil. ap. Froben. 1544. 4. Infunt liber primus de decretis Hippocratis et Platonis, gr. et lat. interprete Jo. Caio, et quinque alia Galeni opufcula atque fragmentum libri VII. graece. — *Galeni* de feptimeftri partu: breuis defignatio dogmatum Hippocratis. De ptiffana: de offibus libri, graece, emendati per *Jo. Caium*, Bafil. ap. Jo. Oporin. 1557. 8. — *Gal.* liber de optimo dicendi genere, et quod optimus medicus idem fit et philofophus, gr. et lat. Bafil. 1556. 4. — Pofterior liber cum libro: Exhortatio ad difcendas bonas artes, ftudio *Jo. Poffelii*, gr. Roftoch. 1591. 4. — gr. cum verfione *Erafmi Roterodami*, Parif. 1547. 4. — *Galeni* opufcula varia (IX) a D. *Theod. Goulftono* graece recenfita, mendisque quam plurimis repurgata, et in linguam latinam clarius puriusque translata. Acceffere ab eodem lectiones variae et annotatt. criticae. Londini, 1640. 4. — De offibus, gr. et lat. cum notis perpetuis *Cafp. Hofmanni*, Francof. ad M. 1630. fol. et gr. ac lat. acced. Vefalii, Syluii, Heneri, Euftachii ad Galeni doctrinam Exercitatt. ex bibliotheca *Jo. van Horne*, Lugd. Bat. 1665. 12. — Libellus, quem ad modum quis animi fui affectus dignofcat et corrigat, gr. et lat. ex interpreta-

pretatione et cum scholiis *Jo. Caselii;* iterum edidit *Jo. Henr. Acker.* Rudolst. 1715. 4. — *Galeni* admonitio ad litteras addiscendas, e rec. et cum notis *Jo. Ge. Guil. Koehleri*, Lips. 1778. mai. 8. *) — *Galeni* adhortatio ad artes. Cum sua annotatione et versione D. Erasmi edidit *Abrah. Willet.* Lugd. Bat. 1812. mai. 8. Haud paullo melior editio quam illa Koehleri. — *Gal.* de optimo medico philosopho, gr. et lat. a D. *Kurt Sprengel*, Hal. Saxon. 1788. 8. — *Galens Fieberlehre* von *Kurt Sprengel*, Berol. et Lips. 1788. 8. Est libera versio, secundum edit. Camerarii, Basil. 1538. fol. cum adnotatt. — Idem edidit *Briefe über Galens philosoph. System*, in *Beyträgen zur Geschichte der Medicin*, part. I. p. 117 sqq. — *Galen vom Nutzen der Theile des menschlichen Körpers. Aus dem Griechisch. übersetzt und mit Anmerkung. begleitet von Nöldeke.* tom. I. Oldenburg. 1805. 8. — *Galenus vom Aderlassen gegen den Erasistrat, übersetzt und mit Anmerk. versehen von M. v. Sallaba*, Vindob. 1791. 8. — In *Gruneri Bibliothek der griechischen Aerzte* sunt aliquot libri Galeni germanice versi. — Galenus quoque scripserat *explanationem linguarum* h. e. obsoletarum Hippocratis vocum, quod lexicon Hippocraticum primus separatim graece edidit *H. Stephanus* et multo emendatius, quam antea excusum, praefixit *Dictionario medico* etc. Paris. 1564. 8. Graece et latine postea prodiit cum inscriptione: *Erotiani, Galeni et Herodoti Glossaria in Hippocratem*, ex recens. H. Stephani. Access. emendationes H. Stephani, Barthol. Eustachii,

*) Conf. Biblioth. critic. Amstel. vol. II. part. II. pag. 98 sqq.

ſtachii, Adriani Heringae *) etc. Recenſuit, varietatem lectionis ex MSS. codd. Doruillii **) et Moſquenſi addidit, ſuasque animaduerſſ. adiecit *Jo. Ge. Frid. Franzius*, Lipſ. 1780. 8. — Ad interpretanda, emendanda, illuſtranda Galeni vel ſcripta vel diuerſa loca multi viri docti tam in ſingulis libris quam paſſim in libris criticis operam contulerunt. Sic *Marſilius Cagnatus* in variarum obſeruatt. libris IV. Romae, 1587. 8. permultis locis de Galeno, eius libris et locis ſuam dicit ſententiam. — *Chr. Gottfr. Gruner* in progr. edidit Specimen correctionum Galenicarum ab *Caſp. Hoffmanno* olim conſcriptarum, Jenae 1776. 4. — *Jani Cornarii* coniecturas et emendatt. Galenicas, IV. progrr. Jenae 1788. 1789. 8. et *Jo. Steph. Bernardi* reliquias medico-criticas III. progrr. ib. 1795 — 1796. 8. etc.

Per hanc occaſionem faciam mentionem *Aſclepiadis Bithyni*, medici, cuius fragmenta edidit, digeſſit, explicuit et Aſclepiadum nomina hiſtoriamque expoſuit *Chr. Gottl. Gumpert*, Med. Doct. Vimar. 1794. m. 8. Idem ſcripſit commentat. de Aſclepiade Bithyno, Jenae 1794. 4. — Sctiptorum de Aſclepiade index: diſſ. praeſide *Adam. Mich. Birkholz* defendet auctor *Car. Frid. Burdach*, Lipſ. 1800. 4. Ex teſtimoniis veterum efficit, illum natum eſſe circ. a. V. C. 590. a. 650. ſummum gloriae gradum adtigiſſe, et diem obiiſſe a. V. C. 660. ante C. n. 72. Idem *Burdach* ſcripſit: *Aſclepiades und John Brown, eine Parallele*, Lipſ. 1800.

55. *Albinus*, philoſophus Platonicus, Galeni aequalis videtur fuiſſe *Saxio* in Onomaſt. lit. I. p.

*) Is vero *Heringa* in Obſeruatt. criticarum libro, Leowardiae 1749. 8. paſſim multa Galeni loca emendat illuſtratue.

**) Ex cod. Doruil. confecit *Jo. Steph. Bernardus* collationem Lexici Galeni, editam in Miſcellan. obſeruatt. criticis nouis, tom. IX. Amſtel. 1749. 8. p. 1020 ſqq.

I. p. 317. Eius Εἰσαγωγὴν εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους cum latina *Jo. Anton. Winkleri* interpretatione *Fabric.* in B. Gr. vol. II. p. 42 sqq. vet. ed. e codice Holstenii primus publicauit: quam quidem, quoniam Fischerus in tertia editione IV. dialogorum, Lipſ. 1783. 8. p. 125 sqq. eam emendatiorem, gr., omissa tamen versione latina, cum suis et Fabricii adnotationibus recudendam curauit, ego in noua Fabricii edit. vol. III. p. 157. nolui repetere; veterum tamen de Albino Platonico testimonia, a Fabricio collecta, retinui.

56. *Marcellus Sidetes*, ex Side oppido Pamphyliae ortus, Medicus, temporibus Hadriani et Marci Antonini impp. scripsit versibus heroicis Βιβλία ἰατρικὰ s. poema medicum libris XLII. Superest ex eo fragmentum ἰατρικῶν περὶ ἰχθύων, *remediorum ex piscibus*: quod edidit gr. et lat. *Fed. Morellus*, Lutetiae 1591. 8. et graece cum Michael. Plochiri Dramatio etc. ibid. 1598. 8. atque ex apographo Gudiano *Fabricius* graece cum versione sua suisque castigationibus in B. Gr. vol. I. p. 14 sqq. vet. edit. (vbi de Marcello Sideta egit,) reddiderat id correctius, et in vol. XIII. in elencho veterum medicorum p. 315 sqq. iterum de hoc Marcello disputans, metricam Morelli versionem fragmenti latinam. Ego vero id fragm., quoniam Schneiderus gr. omissa versione editioni suae Plutarchi de educ. liber. Argentor. 1775. 8. p. 96 sqq. correctius adiecit atque illustrauit, in noua voluminis I. edit. ad p. 16. omisi. Praeter ea *Jo. Nic. Belin de Ballu* istud suae *Oppiani* editioni, Argentor. 1786. 4. et mai. 8. adiecit.

57. *Alexander Numenius*, rhetor graecus, forte sub Hadriano vel sub M. Aurelio Antonino circ. a. Ch. 172. et antea nominis famam consequutus est. Eius liber περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων etc. *de figuris* editus est ab Aldo Manu-

tio

tio inter Rhetoras graecos p. 547. et diligenter emendatus a *Laurentio Norrmanno,* gr. ac lat. Vpfaliae 1690 8.

Diuerfus eft a *Numenio,* Apameenfi Syro, philofopho Platonico, de quo et aliis *Numeniis* vid. *Fabricii* B. Gr. I. p. 854 fq. in catal. Pythagoricorum, et vol. III. p. 179 fq. in catal. Platonicorum.

58. *Hypficles,* Alexandrinus, Mathematicus, Ifidori difcipulus, fub M. Antonino philofopho, circ. a. Chr. 172. aut ante a. 169. Auctor libr. XIV. et XV. Elementorum Euclidis habetur. Libellus eius contra quoddam aftronomicum, *Anaphoricus* fiue *de adfcenfionibus fignorum coeleftium* in Alexandrino climate graece et cum verfione lat. *Jac. Mentelii* lucem vidit vna cum Opticis Heliodori ab Erafmo Bartholino. Parif. 1657. 4. (Ab Hambergero in *Zuverläff. Nachr.* part. II. p. 393. citatur illa edit. a. 1680.)

59. *Paufanias,* Caefareenfis Cappadox, Herodis Attici difcipulus, floruit circa a. Ch. 174. V. C. 927. Grammaticus, Hiftoricus artiumque et monumentorum, a fummis veteribus artificibus pofteritati traditorum, perfcrutator indefeffus, et vt plurimum iudex legitimus. Ad omnia autem rite inueftiganda oculisque vfurpanda per Graeciam, Macedoniam, Italiam, magnam Afiae partem vsque ad Jouis Hammonis oraculum iter fecit, et, quae vifu notatuque digna, templa, aedificia, infignia, ftatuas, imagines aliaque ornamenta, feftos dies, ludos etc. vbique viderat, ea, vbi Romam migrarat, admodum fenex litteris configuauit: praeterea conditionem, fitum et hiftoriam ciuitatum populorumque diligenter expofuit. Vtiliffimus et iucundiffimus eft fcriptor: quamquam haud negandum eft, eum res fabulofas interdum prodidiffe, ac faeculi patriaeque et fenectutis ipfius vitio abruptum et concifum fcribendi

bendi genus atque ſententiarum breuitatem plus iuſto et praeter conſuetudinem veterum praeſtantiorum atticorum hiſtoricorum, quos tamen imitari ſtudebat, ſaepius amaſſe. Illorum enim itinerum fructus eſt *Graeciae deſcriptio* accurata, τῆς Ἑλλάδος περιήγησις, libr. X. Alia eius ſcripta interierunt. Princeps edit. eſt Aldina, graece, 1516. fol. per *Marcum Muſurum*, Cretenſem. — Latine verterunt *Abraham Loeſcher*, cod. gr. vſus, Baſil. 1550. fol. et *Romulus Amaſaeus*, codd. etiam graecis probabiliter vſus, Romae 1547. 8. Florent. 1551. ap. L. Torrentium, fol. etc. — Emendatior eſt ed. gr. et lat. ex recenſione *Guil. Xylandri*, (qui paullo ante obitum eam inchoavit, notasque addidit,) atque *Frid. Sylburgii*, qui eam continuauit et abſoluit, magnaque acceſſione notarum, partim ſuarum, partim ex libris et multorum doctorum, qui paſſim aut per occaſionem emendarunt Pauſaniae loca, commentariis etc. collectarum, locupletauit; addidit diſſertat. de grammaticis Pauſaniae anomaliis et deſcriptionem Graeciae e Strabonis epitome, Ptolemaeo ac Plinio, cum ſuis adnotatt. Francof. 1583. fol. apud heredes Andr. Wechelii. Adiuncta eſt ſeparatim Amaſaei verſio, a Frid. Sylburgio plurimis locis emendata. — Illa editio nude repetita eſt, ita tamen, vt verſio latina textui per ſingulas paginas adderetur, Hanov. typis Wechel. 1613. fol. — Caſtigatiorem tamen editionem poſtea curauit *Joach. Kühnius*, gr. et lat. cum ſuis et Xylandri Sylburgiique animaduerſionibus, Lipſ. 1696. fol. — Nouam recenſionem eamque diligentem inſtituit textumque graecum tam ex codd. Moſquenſi et Vindobonenſi, quam ex coniecturis ſuis aliorumque emendauit et explanauit *Jo. Frid. Facius* *), gr.

*) Qui iam antea in IV. doctis proluſionibus ad emendandum et explicandum Pauſaniam, (Coburg. 1789—1793. 4.) egre-

gr. tom. I—III. addita in tomo IV. *Rom. Amaſaei* interpretatione lat. Lipſ. 1794—1796. 8. — *Germanice* vertit atque obſeruatt. illuſtrauit *Goldhagen*, Berol. et Lipſ. 1766. 8. II. voll. — et in ed. II. emendat. ibid. 1798. et 1799. IV. partt. in tomis II. — *Gallica* verſio *Gedoyni* cum obſſ. et figg. Pariſ. 1731. 4. II. voll. repet. ib. 1733. IV. voll. 8. et auct. Pariſ. 1793. et 1798. IV. voll. 8. laudatur. — Loca, in quibus Pauſanias templa, ſtatuas, atque picturas deſcripſit, in ſingularibus libris anglice verterunt atque expoſuerunt: *Gilbert Weſt* in ſua Pindari verſione, ed. II. Lond. 1753. 8. vol. II. p. 15 ſqq. — anonymus, Shropſhire 1758. 8. — *Uvedale Price*, Londini 1780. 8. ac *Thomas Taylor* Deſcriptionem Graeciae ex Pauſania anglice vertit, et notas tabulasque addidit, Londin. 1793. 8. III. voll. — Haud pauca Pauſaniae loca inſigniora erudite expoſita ſunt atque illuſtrata: e. g. *Heyne Vorleſung über den Kaſten des Cypſelus, ein altes Kunſtwerk zu Olympia mit erhabenen Figuren, nach dem Pauſanias*, Gottingae 1770. 8. Idem V. C. alia Pauſaniae memorabilia erudite illuſtrauit in: *Sammlung antiquariſcher Aufſätze*, Lipſ. 1778. 8. — *Com. de Caylus* dedit explicationem deſcriptionis duarum tabb. Polygnoti ap. Pauſan. in Hiſtoire de l'Acad. de Inſcript. etc. Pariſ. tom. XXVII. p. 34 ſqq. germanice verſam a *Meuſelio* in: *Grafen von Caylus Abhandlungen zur Geſchichte und zur Kunſt, aus dem Franzöſiſchen*, vol. II. Altenb. 1769. p. 243 ſqq. — *L. Voelkel über den groſsen Tempel und die Statüe des Jupiters zu Olym-*

---

egregia futurae editionis ſpecimina dederat. *Clauierius* tamen in *Millin Mag. encyclop.* tom. III. a. 7. p. 29 ſqq. haud omnino adprobat Facii edit. atque in textu gr. emendando verſatus, adhibitis codd. Pariſ., ſpecimina propoſuit ſuarum emendatt. repetit. breuiter in *Beckii* Comm. ſociet. philol. Lipſ. III. 1. p. 140.

Dlympia; eine Erläuterung der Beſchreibung les Pauſanias, Lipſ. 1794. min. 8. — *Ueber len Tempel und Bildſäule des Jupiters zu O-ympia, ein antiquariſcher Verſuch von Jo. Philipp Siebenkees,* Noriberg. 1795. 8. Vt alia cripta, in quibus Pauſaniae loca varia ratione explicantur, praetermittam.

60. *Lucianus,* notione Syrus, vrbe Samoſa-ae, iuxta Euphratis confluentes ſita, ortus. Secun-lum rationes *Reitzii,* qui in ſylloge de aetate, ita, ſcriptisque Luciani praemiſſa eius edit. Am-telod. tom. I. p. 41 ſqq. aut tom. I. p. 56 ſqq. ed. Bipont. variorum narrationes et iudicia de Lucia-io collegit ſuamque addidit ſententiam, incidit Luciani aetas intra a. Ch. 122—200. Ab opificio culpturae transiit ad ſtudia liberalia et primum uit cauſſidicus Antiochiae, deinde arti orandi operam dedit, et itinera fecit; poſtea animum idpulit ad philoſophiae ſtudium; tandem ſub Mar-o Antonino actuarius, ſiue graphiarius et procu-ator fuit partis Aegypti. Diſertus et facundus acetusque ſcriptor, et acutus fuit philoſophus, ıulli tamen ſectae philoſophicae vnice addictus; ngenium autem moresque haereſi Epicuri prae eliquis fauiſſe videntur. Hinc deorum non magis quam hominum irriſor: neque vero chriſtianus, ıeque atheus fuit, ſaltem a pluribus VV. DD. vin-licatur a crimine atheiſmi; lepidus tamen ſcurra, ıeque ſeuerus verecundiae atque pudoris in ora-ione cuſtos, nec raro ſophiſta habetur. Has vir-utes vitiaque ex multis, quae ſuperſunt, eius opuſculis abunde cognoſcimus. Sunt igitur, (vt quaedam commemoremus,) Somnium ſiue Gallus; Piſcator, qui dialogus eſt ſatira in philoſophaſtros uae aetatis; vitarum ſ. ſectarum auctio, in quo dialogo philoſophos quosdam riſui exponit; de non temere credendo, liber lectu digniſſimus; Dialogi marini XV. Dialogi meretricii XV. qui-bus

bus mulierum vitia et laſciui mores perſtringuntur; Dialogi deorum XXVI. ridendis Graecorum diis eorumque criminibus exagitandis comparati; Dialogi mortuorum XXX. venuſti et ad mores praecipue ſpectantes; Judicium vocalium, ſiue ingenioſa fictio actionis litterae Σ contra litteram T; de ſomnio, ſiue vita Luciani; Charon ſiue contemplantes, elegans dialogus et ſatira, in qua Charon, Mercurio comite, varia contemplatur vana et ſtulta mortalium, potentum praecipue, conſilia et actiones coecas; Hermotimus, ſiue de ſecta philoſophiae eligenda dialogus; Jupiter confutatus et Jupiter Tragoedus, in quibus dii irridentur; quomodo hiſtoria ſcribenda ſit; verae hiſtoriae libri II. ſiue potius fictae narrationes; Menippus ſiue Necyomantia; Nigrinus ſiue de philoſophi moribus; de morte Peregrini, cynici philoſophi, ſatira in philoſophos cynicos et Chriſtianos, de qua et de Luciani conſilio diuerſa ſunt VV. DD. iudicia, et alii libelli. Alii tamen criticis quibusdam viſi ſunt ſpurii, ex. gr. Menippus; de dea Syria; Demoſthenis laudatio etc. De nullo tamen dialogo eiusque auctore, num Lucianus, an alius fuerit, quam de dialogo, inſcripto Φιλόπατρις, ſeu *qui docetur,* aut *patriae amans,* plures in vtramque partem disputarunt. — Editionum graecarum et latinarum cum graeco contextu, (nam verſiones latinas, tam antiquiores, quam recentiores commemorare non vacat,) princeps eſt *dialogorum* Florentina, (quae quamquam a vitiis typographicis non immunis eſt, praeſtare tamen poteſt codicis msti vicem, iudice *Reitzio* *),) 1496. fol. ſine nomine typographi, graece. — *Lucianus* cum Philoſtra-

*) Qui in praef. ad Lucianum potiores recenſet editt. Pleniorem tamen catalogum et editionum et verſionum editores Luciani Bipontini tomo I. p. LXV ſqq. praemiſerunt. Ego vero h. l. potiores et recentiores edd. commemorabo.

lostrato et Callistrato bis prodiit ex Aldina offici-
na Venetiis, primum 1503. sed pessime habitus;
dein longe cultior 1522. fol. gr. curante Asulano,
quae posterior edit. licet ipsa saepe vitiosa, fun-
dus est plurimarum subsequutarum editionum. —
Laudantur Haganoanae gr. 1526. 8. II. vol. et
gr. 1535. 8. II. voll. atque gr. cura Antonii Fran-
cini, Venet. 1535. 8. II. voll. — *Basileae* quin-
quies prodierunt *Luciani* opera, 1) palma Isin-
grinii, gr. 1545. 8. II. voll. 2) gr. 1555. quae
edit. priorem ita sequuta est, vt aliquot quidem
locis meliorem exhiberet lectionem, at saepius il-
lius vitia augeret; 3) ap. H. Petri, gr. et lat. cum
notis *Gilberti Cognati* etc. 1563. 8. IIII. voll. 4)
et 5) rec. 1602. (al. 1604.) et ap. H. Petri, 1619.
8. IV. voll. — Tum pleniorem curauit edit.
Bourdelotius, multa, vt iactitauit (at a Tan. Fa-
bro valde culpatus est,) ex edd. et II. codd. msst.
emendauit et suppleuit, suasque breues, selectas-
que *Gilberti Cognati*, et ad quaedam loca *Theo-
dori Marcilii* notas adiecit, gr. et lat. Paris. 1615.
fol. — Castigata emendataque est editio *Jo. Be-
nedicti*, gr. et lat. Salmurii 1619. 8. — Vitiosis-
sima est, quae dicitur *Graeuiana*, gr. et lat. cum
notis *J. G. Graeuii*, *Jac. Gronouii* et aliorum
partim integris partim selectis, (cura *J. Clerici*),
cum anonymi scholiis graecis, tum primum a Cle-
rico singulis tomis separatim subiunctis, Amstel.
1687. 8. II. tom. — Locupletissima et hucusque
optima est editio *Luciani* Opp. cum noua versio-
ne *Tiberii Hemsterhusii* et *Jo. Matthiae Gesne-
ri*, graecis scholiis, ac notis omnium proximae
editionis commentatorum, additis *Jo. Brodaei*,
Jo. Jensii *), *Lud. Kusteri* — ac praecipue *Mo-
sis*

*) *Jensius* edidit *Lectiones Lucianeas:* acc. ad J. G. Graeuium super aliquot Diodori Siculi locis epistola, Hagae Comitis 1699. 8. in quibus ille multa Luciani loca ope edit. antiquae Florentinae emendauit, alia illustrauit atque explicuit.

sis Solani et *J. M. Gesneri*, tom. I. cuius priorem partem summo studio curauit et illustrauit *Tib. Hemsterhusius.* Ceteras inde partes [propter nimis longam Hemsterhusii tarditatem] ordinauit, notasque suas adiecit *Jo. Frid. Reitzius.* Amstelod. Sumt. Jac. Wetstenii, 1743. 4. tom. I. et omissa nominis Hemsterhusiani mentione, tom. II. et III. Accessit tamquam tomus IV. Index verborum ac phrasium Luciani siue Lexicon Lucianeum, — concinnatum a *Car. Conr. Reitzio,* Traiecti ad Rh. ex typographia Herm. Besseling. 1746. 4. — *Luc.* Opp. gr. et lat. cum notis selectis, (siue potius Hemsterhusii aliorumque excerptis et contractis,) cura *J. P. Schmidii*, Mitav. 1776—1800. 8. VIII. voll. — *Luc.* Opp. gr. et lat. ad edit. Tib. Hemsterhusii et J. Fr. Reitzii accurate expressa: cum varietate lectionis et annotatt. Studiis societatis Bipontinae. Biponti 1789 —1793. 8. X. voll. Vltimo volumini, quod indices habet, additae sunt p. 123 sqq. variae lectt. codd. Paris. a Belino de Ballu collatorum. — Noua quaedam recensio est: *Luciani Samosat. opera omnia,* maxime ex fide codd. Paris. recensita, edidit *Frider. Schmieder*, tom. I. Halae Magdeb. gr. cum gr. scholiis et breuibus notis criticis. 1800. mai. 8. et tomus II. cum additamento ad tom. I. ib. 1801. In praefat. promisit commentarios ad omnes Luciani libros. — Quidam libelli, praesertim dialogi, saepius sunt a viris doctis separatim editi atque illustrati. Equidem quasdam, praecipue rariores aut meliores atque recentiores edd. notabo. — Luc. dialogi aliquot lepidissimi, gr. Basil. ap. Valent. Curion. 1522. 4. — dialogi deorum et mortuorum, gr. et lat. ex edit. *Othon. Nachtgall*, Argentor. 1515. 4. — dial. coelestes, marini et inferni, gr. Norimberg. ap. Petreium, 1537. 8. — Varii dialogi aliique libelli Luciani, Paris. annis 1536. et sequentibus separatim ex offic.

offic. Morelli, aliorumque, praecipue Andreae et Chriſt. Wechelorum ſaepius prodierunt graece. — Dialogi ſelectiores, gr. et lat. Lipſ. ap. Voegelin. 1568. 8. — ibid. 1578. 1583. 1589. 1601. 8. — *Timon* ſ. *Miſanthropus* ſeorſum editus a *Lamberto Barlaeo* cum notis, Lugd. Bat. 1652. 8. et emendatius gr. ac lat. a *Tan. Fabro*, cum notis, Pariſ. 1655. (al. 1653.) 4. — *Pſeudoſophiſta*, gr. lat. cum notis et animaduerſſ. *J. G. Graeuii*, Amſtel. ap. Dan. Elzeuir. 1668. 8. — *De calumnia*, gr. et lat. cum notis *Jac. Tollii*, Lugd. B. 1677. 12. — *Colloquia ſelecta* et *Timon* (cum notis eruditis,) *Cebetis* tabula; *Menandri* ſententiae morales, gr. et lat. ed. *Tiber. Hemſterhuis*, Amſtel. 1708. 12. — 1732. (al. 1730.) et rec. Baſil. 1771. 12. — *Philopatris*, dial. disputationem de illius aetate et auctore praemiſit, praefationem ac notas adiecit M. *Jo. Matthias Gesner*, Jenae 1715. 8. — *De Longaeuis* tractatus, noua verſione lat. notisque philologicis (inſertis notis Jo. Guil. Steinheilii et aliis Antonii Aemilii, ad oram exempli Baſil. adſcriptis,) inſtructus, diſſ. praeſ. *J. H. Maio*, reſp. *Jo. Hermanno Benzero*, (cuius dedicatio ſcripta eſt 1724.) Gieſſae, ſine anni nota in fronte. 4. — *Mortuorum* dialogi, gr. cura *J. C. Schlaegeri*, Helmſtad. 1739. 8. — Excerpta quaedam ex *Luciani* Opp. per *Nic. Kent*, (cum notis grammaticis; nonnullis quoque Graeuii ac Gronouii, et cum aliquot lectt. variis,) gr. et lat. Cantabrig. 1730. 8. — editio altera, aliquanto auctior et emendatior, Londin. et Etonae 1745. 8. — rec. Londini 1764. 1771. 8. Glasguae 1778. 12. — *Timon*, gr. et lat. cum notis ſelectis, edit. *Jo. Frid. Stübel*, Lipſ. 1741. 8. et 1769. 8. — *De ſomnio*, gr. et lat. ex recenſ. Hemſterhuſ. cum VV. LL. et notis *Jo. Adam. Schier*, Lipſ. ac Guelferb. 1762. 8. cum nouo tituli folio, Brunſuici 1796. 8. — *Excer-*

pta ex Luciano, notis ac lexico illuſtrata etc. Catinae 1772. 8. Nitida et docta eſt editio. — *Luciani* quomodo hiſtoria conſcribenda ſit: edidit et notis illuſtrauit *Franciſc. Riollay,* Oxon. 1776. 8. — *Dialogi mortuorum,* gr. Recenſuit et in priores decem dialogos notas adſperſit *Jo. Bened. Carpzov.* Helmſtad. 1775. 8. — *Opuſcula ſelecta,* gr. edidit et notis illuſtrauit *Dan. Chriſtph. Seybold,* Gothae 1774. 4. et 8. omiſſis accentibus, quos vero ille addidit in ed. ſecunda eaque curatiore, adiecto *Luciani Hermotimo,* ib. 1785. 8. — *Dialogi mortuorum* ſelecti, gr. cum indice, cura *J. Floderi,* Vpſal. 1779. 8. — *Einige Todtengeſpräche Lucians, mit einem hinreichenden Regiſter von Jo. Gottfr. Haas,* Lipſ. 1781. 8. Idem quoque poſtea alios nonnullos Luc. libellos et dialogos eodem modo et conſilio edidit. — *Göttergeſpräche, griechiſch mit philolog. und kritiſchen Anmerk. u. griech.-deutſchem Wortregiſter, herausgegeben von Jo. Chriſtph. Bremer,* Lipſ. 1790. 8. — Idem gr edidit, parique modo explicuit *Lucians Todtengeſpräche,* Lemgov. 1791. 8. — *Lucians Timon,* cum adnotatt. indice, et commentat. de Lucian vita, ſcriptis horumque editt. ac verſionibus, edit a *J. D. Büchling,* Lipſ. 1796. 8. — *Lucian.* dial. ad lectionum vſum delecti, vol. I. graeca continens, (curante *Wolfio,*) Hal. Sax. 1791. 8. — Dialogi ſelectiores, inprimis deorum, gr. curauit et duplici indice inſtruxit *Ge. Henr. Martini,* Lipſ. 1794. 8. — *Sammlung einiger Schriften aus Lucians Werken,* cum indice, cum potioribus lectt. varr. et correctionibus ex Reitzi ed. excerptis, cur. *Chr. E. Gehrich,* Gottingae 1797. 8. — Quaeſtio, quomodo hiſtoria ſit conſcribenda, gr. ſelectis aliorum ſuisque annotatt illuſtrauit — M. *Aug. Frid. Wilh. Rudolphus* Lipſ. 1797. 8. — *Lucians ausgewählte Geſprä-*

che

che, gr. cum indice graeco-german. edidit *August. Matthiae,* Lipſ. 1809. 8. Textum vel e codd. vel ex ſuis aliorumque coniecturis emendavit, et in adpendice addidit loca Homeri, Herodoti aliorumque graecorum auctorum, ad quae Lucianus prouocauit. — *Luciani Charon* — in vſum ſcholarum, textu emend. adnotationibusque ſubi. edidit *J. Th. Lehmann,* Lipſ. 1811. 8. Idem ad eundem modum edidit Dialogos mortuorum, Lipſ. 1812. 8. — In linguam *germanicam* ſaepius conuerſa ſunt Luciani opuſcula: ego vero tantum h. l. commemorabo verſionem *Hermotimi,* a *Jo. Henr. Kromayero* factam, adiectis notis, etiam criticis, Jenae 1713. 8. — *J. Ge. Meuſelii Ueberſetzung von Lucians Gedanken über die Geſchichtſchreiberkunſt,* in Gattereri bibl. hiſtorica, vol. II. p. 127 ſqq. — *Waſeri* verſionem plurimorum opp. Tiguri 1769—1773. IV. tom. 8. — rec. Manheimii, cura Kleinii, 1783. 8. VIII. voll. et omnium praeſtantiſſimam *Opp. Luc.* verſionem *Wielandi,* cum eruditis notis et commentariis, Lipſiae 1788. 1789. VI. tom. 8. — *J. H. Quentel* vertit notisque illuſtrauit *Lucians Göttergeſpräche,* Mühlhuſae 1796. 8. Sed nec verſio nec notae laudem criticorum tulerunt. — De multis verſionibus *italicis* vid. *Paitoni* Biblioteca degli autori antichi gr. e lat. volgarizzati, tom. II. p. 228 ſqq. Recentiſſima facta eſt a *Spirid. Luſio,* natione Graeco, Londini, (vel potius Venetiis ap. Colomban.) 1764—1768. 8. IV. voll. — De *anglicis* verſionibus et editt. v. *Brüggemann* A View of the Engliſh editions etc. p. 60 ſqq. Ex. gr. Opp. *Luciani* a variis anglice verſa, addita *Jo. Dryden* commentat. de vita ſcriptisque Luciani etc. Londin. 1711. et 1745. 8. IV. voll. — Dialogi Luciani, interprete *J. Carr,* Londini 1773—1786. 8. III. voll. — et cum pleno titulo Opp. ab eodem verſa, quibus,

opinor, reliqua opuſcula addita fuiſſe 1786. III. vol. et duo voll. 1798. 8. — Opp. *Luc.* verſa a *Thom. Franklin,* Londini 1780. 4. II. voll. — rec. ib. 1781. 8. IV. voll. — *Gallicae* verſiones recentiores ſunt Opp. factae ab Abb. *Maſſieu,* Pariſ. 1781. tom. I—III. et 1787. tom. IV—VI. 8. atque *Belin de Ballu:* Oeuvres — d'après une copie verifiée (n. ed. Baſil. 1555. compar. cum exemplo Reitzii,) avec de notes hiſtoriques et litteraires, et de remarques crit. ſur le text de cet Auteur. Pariſ. 1786—1789. VI. voll. mai. 8. etc. — Adde *Generſich Abhandl. über Lucians Charon oder die Weltbeſchauer,* in *Car. Georg. Rumi Muſenalmanach von und für Ungarn, aufs Jahr* 1808. etiam ſub titulo: *Muſenalmanach für das öſterreich. Kaiſerthum,* 1*ter Jahrgang* 1808. 8. p. 131 ſqq.

61. *Aelius Ariſtides,* Adrianenſis Bithynus, natus a. Ch. 129. a. V. 882. Polemonis et Herodis Attici etc. diſcipulus. Multa poſtquam fecerat itinera, Smyrnae habitauit, Smyrnenſibus ob eloquentiam, et quia poſt a. Chr. 176. reſtaurationem Smyrnae, terrae motu euerſae, ab imp. M. Aurelio Antonino impetrauit, inprimis iucundus, atque ab illis ſacerdotium Aeſculapii et a M. Antonino huiusque filio Commodo, imperatoribus, immunitatem per litteras oblatam eloquentiae praemium, accepit: munera autem publica alia detrectauit. Obiit circ. a. Chr. 189.*) Fuit diſertus et venuſtiſſimi cultiſſimique ſermonis ſophiſta, felixque veterum imitator, neque vero eorum

*) De aetate, patria vitaque, de peregrinationibus Ariſtidis, de eius honoribus, lotionibus ab Aeſculapio imperatis ſomniis a diis miſſis (nam homo credulus mireque ſuperſtitioſus fuiſſe videtur,) aliisque rebus vide *Jo. Maſſon* collectanea hiſtorica, Ariſtidis annum et vitam ſpectantia, ordine, quantum licuit, chronologico digeſta, praefixa Opp. Ariſtid. per S. Jebb.

eorum virtutes aeque, ac ipse sibi arroganter persuaserat, est adsequutus, multo minus superauit. — Supersunt LIII. orationes lectu vtiles cum ad eloquentiae exemplum, tum ad rerum atticarum et antiquitatis cognitionem; atque libri duo de ciuili ac simplici dictione, et aliquot epistolae. — *Aristides* de laudibus Athenarum; eiusdem de laudibus vrbis Romae, cum Isocratis orationibus etc. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri, 1513. gr. fol. Memoratur quoque ed. *Aristidis* Aldina, 1517. 8. gr. — Princeps alias habetur, (*Aristidis* oratt. gr.) certe plenior est ed. Juntina, quae continet LII. oratt. cum hypothesibus veteris scriptoris in Panathenaicum, Leuctricas et Platonicas oratt. Florent. 1517. fol. curante *Euphrosino Bonino.* Vitia huius edit. magnam partem sustulit *Gul. Canterus*, vsus ed. Aristidis Florentina, ab Arsenio cum Msstis collata, ex cuius versione latina Aristides cum aliorum Graecorum orationibus prodiit Basileae ap. Petr. Pernam 1566. fol. quatuor tom. in vno volumine. Subiungitur Canteri libellus de ratione emendandi scriptores graecos, in quo ex Aristide potissimum exempla repetiit. — *Aelii Aristidis* orationum tomi III. graece et lat. interprete *Gul. Cantero.* Adiunctae sunt eiusd. Gul. Canteri et aliorum lectiones, ap. Paul. Stephan. Geneuae 1604. 8. III. tom. — Oratio Vlyssis legati ad Achillem, cum Libanii responsione, gr. cum *Joach. Camerarii* versione lat. eiusdem et paraphrasis graeca Homerici vtriusque loci addita est. Haganoae 1535. 8. — Hanc edit. ignorans *Laurent. Normannus* edidit: Orationes II. de cod. msto, duosque artium oratoriarum libros de vetusta, eadem adhuc vnica, edit. Aldina descripsit et versione lat. notisque illustrauit, Vpsal. 1688. 8. Libri autem II. *de ciuili et simplici dictione* graece primum editi sunt ab Aldo inter graecos rhetores, Venet. 1508.

fol.

fol. — Normanniana editio hoc leui discrimine repetita eft, vt in fronte collectionis poneretur infcriptio: *Aelii Ariftidis, Rhet. Adrianenfis,* nomine legatorum graecorum ad Achillem fcripta. *Laurentius Normannus* de cod. msto defcripfit et edidit, verfione latina breuibusque notis illuftravit. Lipfiae 1715. 8. — Nouiffima, eaque ex codd. aliisque fubfidiis faepe emendata, neque tamen omnino abfoluta, et a nitore chartae typorumque magis, quam ab neceffaria diligentia, ingeniique fagacitate et eruditione commendabilis eft editio: *Aelii Ariftidis Adrianenfis Opera omnia.* Graece et latine, in duo voll. diftributa, cum notis et emendatt. Guil. Canteri, Triftani, Palmerii, T. Fabri, Spanhemii, Normanni et Lamb. Bofii; adiunctis infuper veterum fcholiis et prolegomenis Sopatri Apameenfis ab erroribus vt plurimum repurgatis. Graeca cum Mss. codd. variis et praeftantiffimis collata, recenfuit et obferuatt. fuas adiecit *Samuel Jebb.* Oxonii, vol. I. 1722. vol. II. 1730. 4. *) — Cel. *Morellius* orationem quamdam, olim inter deperditas numeratam, primus e cod. euulgauit cum aliis, gr. ac lat. cum notis, et infcripfit: *Ariftidis oratio aduerfus Leptinem, Libanii* declamatio pro Socrate, *Ariftoxeni* rhythmicorum elementorum fragmenta, e bibliotheca Veneta D. Marci nunc primum edidit *Jac. Morellius,* Venet. 1785. 8. idemque addidit inedita quaedam fcholia et animaduerff. — Illam Ariftidis orat. feu declamationem (quae tamen non eft integra,) recudendam curauit et fubiecit *Frid.*

*) Conf. graue Reiskii iudicium in praef. ad vol. III. Animaduerff. ad graecos auctores, Lipf. 1761. 8. p. VIII fqq. Idem p. 183 fqq. eiusd. voluminis de multis Ariftidis locis fibi fufpectis aut male intellectis fuam dixit fententiam, et in vol. V. p. 585 fqq. Canteri curas fecundas in Ariftidem protulit in lucem.

Frid. Aug. Wolſius ſuae editioni *Demoſthenis* orat. aduerſus Leptinem, Halis Sax. 1789. 8. gr.

62. *Phrynichus*, Arrhabius, rhetor et ſophiſta Bithynus, ſub M. Aurelio et Commodo, imperatt. Superſunt *Eclogae nominum et verborum atticorum*, omnino vtiles, nec ineleganter ſcriptae. Sed in delectu vocc. atticorum nimis ſeuerus a Thoma Magiſtro aliisque eſt habitus, ab aliis tamen interdum defenſus. Illam Phrynichi συλλογὴν primus publici iuris fecit *Zachar. Calliergus*, Cretenſis, gr. Venet. ſ. a. 8. et Romae 1517. 8. — tum illam vna cum Thoma Magiſtro aliisque *Franciſc. Aſulanus* gr. edidit et ſubiecit Lexico ſuo, Venet. ap. Aldum, 1524. fol. et *Mich. Vaſcoſanus* cum Thoma Magiſtro aliisque, Pariſ. 1532. 8. In his edd. litterarum ordo ſeruatur. — Longe pleniorem et meliorem editionem, nullo tamen litterarum ordine ſeruato, e msto cod. dedit *Petr. Jo. Nunneſius*, cum verſione lat. et notis, 1586. — Epitomes dictionum atticarum libri III. ſiue ecloga integritati reſtituta, latine conuerſa, ſtudio *Petri Jo. Nunneſii*, cum eiusd. et *Hoeſchelii* notis, Auguſtae Vindelic. 1601. 4. Acceſſerunt ad Phrynichum et eius interpretem viri ill. (Joſ. Scaligeri) notae, a *Dav. Hoeſchelio* editae, Auguſtae Vind. 1603. 4. — Cum Nunneſii verſione lat. et eiusd. ac Dav. Hoeſchelii et Scaligeri ſuisque notis edidit *Jo. Corn. de Pauw*, qui ed. Calliergi cum ed. Nunneſii contulit et *Herodiani* fragmentum adiecit, Traiecti ad Rh. 1739. 4. — Ex cod. Coislin. qui continet magnum Phrynichi opus, Παρασκευὴν ſ. Προπαρασκευὴν σοφιστικὴν, ſpecimen dedit *Montfaucon* in Catal. codd. bibl. Coislin. p. 465 ſqq.

63. *Jamblichus*, gente Syrus, ſcriptor eroticus, imperantibus M. Aurelio et Commodo. Operis, quod legit Photius, dramatici Ἱστοριῶν Βαβυλωνικῶν fragmentum, ſub falſo autem rhetoris Adria-

Adriani nomine, edidit *Leo Allatius* cum verſione ſua in Graecorum rhetorum et ſophiſtarum excerptis, Romae 1641. Sed nomen *Jamblichi* fictum eſſe videtur. — Diuerſus eſt a *Jamblicho,* philoſopho, ad a. Chr. 310.

64. *Julius Pollux,* Naucratites Aegyptius, circ. a. Chr. 176. ſub imperatoribus M. Aurelio et Commodo, cuius iuſſu Athenis docuit rhetoricam. Multa ſcripſit; ſed ſuperſtes eſt Ὀνομαστικὸν ſiue *Vocabularium,* in decem libros diſtinctum, in quo per rerum claſſem progreſſus ex omni ſcriptorum genere vocabula formulasque loquendi ſynonymas ad delectum et copiam graeci ſermonis parandam magno ſtudio collegit: opus praeclarum, ad vberiorem curatamque linguae et antiquitatis graecae ſcientiam et multorum poetarum loca, quae Pollux ab interitu ſeruauit, colligenda intelligendaque, ad hiſtoriam multorum veterum litterariam et criticam admodum vtile et vero neceſſarium. Princeps eſt editio *Aldina,* Venet. 1502. fol. graece, quae tamen, licet contextus multis mendis deturpatus ſit, repetita eſt cum praefat. graeca Scipionis Carteromachi Florent. ap. Bernh. Juntam, 1520. fol. adiuncto Stephano Byzant. et Baſileae cum praefat. Simonis Grynaei et cum indicib. 1536. 4. — Poſtea ex codd. opeque ingenii notisque Frid. Sylburgii vſus emendatius id opus edidit *Wolfgang. Seberus,* gr. cum verſione lat. *Rudolphi Gualtheri* *), locis variis emendata, et cum ſuis notis, Francof. ap. Wechel. 1608. 4. — Praeſtantior et ope variorum codd. msst. aliorumque ſubſidiorum caſtigatior eſt editio, quam parare coeperat *Jo. Henr. Lederlin,* et a cap. 27. libri VII. abſoluit *Tib. Hemſterhuſius,* gr. ac lat. cum commentario Gothofr. Jungerger-

*) Ille vero edidit verſionem latinam Baſil. 1541. 4. ſed ipſe eam poſtea non probauit.

germanni antea inedito, varr. lectt. notisque Joach. Kühnii, Lederlini atque Hemſterhuſii aliorumque, et cum nouis indicibus. Amſtel. ex offic. Wetſteniana 1706. fol. At, quantum adhuc ſupereſſet futuro editori, praecipue in caſtigandis atque emendandis comicorum locis, Bentleius in duabus litteris ad Hemſterhuſium haud multo poſt Pollucem editum fuſe acuteque docuit, quas *Ruhnken.* adiecit alteri editioni *Elogii Tiberii Hemſterhuſii*, Lugd. Bat. 1789. 8.

65. *Adrianus*, Phoenix Tyrius, Herodis Attici diſcipulus, et in cathedra Athenienſi ſucceſſor, rhetor et ſophiſta: M. Antonino imper. carus et Commodo imper. ab epiſtolis ſiue potius dictator epiſtolarum, circ. a. C. 178. et e vita Romae disceſſit LXXX. circ. annos natus. Excerpta ex eius declamationibus *Leo Allatius* cum verſione ſua lat. edidit in Excerptis variis graecor. ſophiſtarum et rhetorum, Romae 1641. 8.

66. *Sextus*, medicus *Empiricus* et philoſophus *Pyrrhonius*, ſub Commodo et paullo ſerius circ. a. Chr. 190. ingenio ſcriptisque clarus; leges vero facilis et perſpicuae orationis haud vbique cuſtodiuit. Scripſit *Pyrrhoniani compendii* (Πυῤῥωνειῶν ὑποτυπώσεων) ſiue *inſtitutionum ſcepticarum* libros tres, et *aduerſus mathematicos*, h. e. dogmaticos ſeu eos, qui diſciplinam profitentur, libros vndecim. — Vt *Stephani* (1562. 8.) et *Gentiani Herueti* (Parif. et in quibusdam exemplaribus Antwerp. 1569. fol. et Par. 1601. fol.) verſiones latinas, prius editas, omittam, vtrumque Sexti opus, Pyrrhoniae hypotypoſes cum H. Stephani, et libri aduerſus mathematicos cum Herueti verſione, graece, additis variis lectt. et H. Stephani in hypotypoſes notis, prodiit Pariſ. (quaedam exemplaria Aureliam, alia Geneuam praeferunt,) 1621. fol. — Optima editio eſt Fabriciana: *Sexti Empirici* Opp. gr. et lat. cum H. Ste-

Stephani et Herueti verſion. Graeca ex msst. codd. caſtigauit, verſiones emendauit ſuppleuitque, et toti operi notas addidit *Jo. Alb. Fabricius.* Lipſ. 1718. fol. — *Sexti Empirici* Opp. ex recenſ. Fabricii curauit et commentario illuſtrauit *J. G. Mund,* Halae 1796. 4. ſed, quantum ſcio, prodiit demum voluminis I. pars prior, quae continet textum gr. hypotypoſ. interdum emendatiorem. — Atque *germanicae* verſionis, a *J. G. Buhle* factae, tomus I. Gottingae 1801. 8. hucusque lucem adſpexit. — *Gallice* verſae ſunt hypotyp. Pyrrhon. notisque illuſtratae, ſine nota auctoris et loci, 1725. 12. — De Scepticiſmo Sextoque docte ſciteque disputat *D. Car. Frid. Stäudlin* in: *Geſchichte und Geiſt des Skepticismus, vorzüglich in Rückſicht auf Moral und Religion,* Lipſ. 1794. II. voll. 8. — Minime autem noſter miſcendus eſt cum aliis *Sextis,* et noſtro perperam tribuuntur *disputationes antiſcepticae,* gr. cum verſione lat. *Jo. Northii* emendatiores editae a *Fabricio* in B. Gr. vol. XII. p. 617 ſqq. (vbi p. 615 ſqq. plures nominantur *Sexti.)*

67. *Aelius Moeris, Atticiſta,* ſub finem ſaeculi II. poſt Ch. n. vixiſſe videtur. Scripſit libellum vtilem *de vocibus Atticis,* in quo adnotauit, et inter ſe contulit vocc. quibus Attici, et quibus reliqui Graeci in aliis dialectis, maxima illa *κοινῇ* vtebantur. Illum lib. primus edidit gr. et illuſtrauit *Jo. Hudſon,* et ſubiunxit poſt Moerin cum peculiari inſcriptione: *Gregorius Martinus* ad Adolph. Mekerchum pro veteri et vera graecarum litterarum pronuntiatione. E bibl. Cl. V. Jo. Seldeni. Oxon. 1712. 8. At Hudſon. malo conſilio ſedem vocum mutauit, et illas ſecundum litterarum ordinem diſpoſuit. — Id exemplum typis recudi fecit, et adiunxit *Timaei* Lexicon Platonic. e recenſione *Ruhnkenii,* addiditque ſuas obſeruatt. *Jo. Frid. Fiſcherus,* Lipſ. 1756. 8. —

8. — Ordinem vocc. e codd. restituit *J. Pierson,* qui *Moeridis Lexicon atticum* cum Jo. Hudsoni, Steph. Bergleri, Claud. Sallierii aliorumque et suis eruditis notis edidit et emendauit. Acc. *Aelii Herodiani Philetaerus* e Mss. nunc primum editus, item eiusd. fragmentum e Mss. emendatius atque auctius. Lugd. Bat. 1759. m. 8.

68. *Maximus, Tyrius,* Platonicus philosophus, rhetor et sophista; circa Antoninorum, et Commodi nominatim tempora floruisse Saxio in Onomast. lit. I. p. 334. aliisque videtur. Exstant eius Διαλέξεις siue Λόγοι, *Dissertationes* varii argumenti, in quibus multa praeclare atque perspicue docuit, virtutis studium commendauit; plurimas tamen philosophiae partes contorte et captiose moreque sophistarum atque ad euitanda Christianorum opprobria varias veterum fabulas allegorice interpretatus, atque in vindicandis oraculis aliisque rebus grauioribus negandis superstitiose versatus, saepius errauit. — Primus eas graece vulgauit H. Stephanus Paris. 1557. 8. cum castigationibus ad calcem libri positis et cum interpretatione, separatim edita et multis locis emendata latina *Cosmi Paccii,* primum post eius mortem a fratre Petro Paccio edita, Romae ap. Jac. Mazochium 1517. fol. recognita et rec. Basil. ex aedibus Jo. Frobenii, 1519. fol. tum ex castigatione *G. Alb. Picti,* Paris. 1554. forma minore. — Gr. et lat. cum interpretatione et notis *Dan. Heinsii,* qui ex codd. quaedam correxit, Lugd. Bat. 1607. et 1614. 8. In priore editione separatim ad calcem libri latina exhibentur: accesserunt Alcinoi introductio in Platonem, et Pythagoreorum fragmenta cum versione Guil. Canteri et Apuleii liber de deo Socratis: in altera autem editione emendatiore versio latina graecis per singulas paginas est adscripta, sed Apuleii liber cum Pythagoreorum fragmm. omissus. — Heinsii textus,

tus, fine notis, gr. et lat. recufus eft Lugd. ex offic. Claudii Lariot, 1630. 8. et ita, vt caftigationes Stephani Heinfiique, quae editori videbantur probabiles, ftatim in textum reciperentur, Oxon. 1677. 12. — Poftea *Jo. Davifius* Maximi Tyrii diff. hinc inde ab ipfo emendatas, gr. et lat. cum notis tam criticis quam hiftorico-philofophicis primum edidit Cantabr. 1703. 8. dein, ordine differtationum fecundum cod. Parif. mutato, textum quam plurimis locis ad II. eodd. emendavit, notasque fuas infigniter auxit: acceff. *Jer. Marklandi* adnotationes, maximam partem criticae: quam nouam recenfionem ex Dauifii msto poft eius mortem curauit *Jo. Ward,* Lond. 1740. 4. — Altera Dauifii editio cura *J. Jac. Reiskii,* qui quaedam oppofuit Dauifio et Marklando, typis repetita eft Lipf. 1774. 8. II. voll. — Disput. quomodo adulator ab amico diftingui poffit, gr. et lat. cum caftigationibus et notis variorum fuisque edidit *Jo. Adam. Schier,* Helmftad. 1760. 8. — Differtatt. vertit *germanice Chr. Tob. Damm,* Berol. 1764. 8. et *anglice Tho. Taylor,* Londini 1804. 12. II. voll.

69. *Flauius Philoftratus,* habitatione vel Athenienfis, vel Lemnius, rhetor et fophifta circa Septimii Seueri principatum, circ. a. Ch. 200. et ferius vsque ad Philippum Aug. floruit, et *Philoftratus,* Junior, Nerbiani F. Lemnius, Philoftrati fuperioris fororis filius, rhetor et fophifta, circa a. 215. Ἀτέλειαν, h. e. immunitatem et vacationem ab officiis publicis obtinuit ab imperatore Caracalla, et ante mortem auunculi vita deceffiffe videtur. — Prior fcripfit 1) *Apollonii Tyanenfis vitam* libr. VIII. in quibus omnia, fiue vera, fiue falfa, fiue ab ipfo conficta, collegit ad philofophum fuum mirifice ornandum, et a multis fraudis, Apolloniique cumprimis miracula miraculis Chrifti callide et fpinofe oppofuiffe arguitur.

tur. 2) *Heroica* ſiue dialogum vinitoris cum Phoenice, quo Heroes XXI. qui bello Troiano interfuere, deſcribuntur et celebrantur. 3) *Imagines* LXVI. porticus Neapolitanae libris II. diſerte et eleganter deſcriptas. 4) *Vitas Sophiſtarum* libr. II. *) 5) *Epiſtolas:* in ed. *Olearii* p. 911 ſqq. LXXIV. epiſtolae exhibentur. 6) *Epigrammata*, ex quibus vnicum exſtat libro VI. Anthologiae p. 452. in *Brunckii* anal. poet. gr. tom. II. p. 400. et in Olearii edit. Philoſtr. p. 950. 7) *Fragmentum* exſtat diſſertationis cuiusdam. — Junior ſcripſit *Imaginum* XVIII. librum ſingularem. — *Apollonii vita* primum *latine* prodiit ex verſione *Alemanni Rinuccini*, ſaepe barbara et infida, quam *Philippus Beroaldus* publici iuris fecit ſub exitum ſaeculi XV. Bononiae, typis Benedicti Hectoris, et deinceps aliquoties. — *Philoſtrati de vita Apollonii Tyanei* libri VIII. graece, Venetiis ap. Aldum 1501. Addita eſt ſeiuncta verſio lat. Philoſtrati, interprete *Alamanno Rinuccio*, et verſio Euſebii latina, interprete *Zenobio Acciaiolo*, ibid. 1502. fol. — *Imagines Philoſtrati*, eiusd. *heroica* et *vitae Sophiſtarum; imagines iunioris Philoſtrati*, et *deſcriptiones Calliſtrati*, gr. Venet. in offic. Luc. Antonii Juntae, 1535. 8. — De editt. cum Luciano v. ſupra §. 60. — *Philoſtrati* vtriusque opp. gr. vt plurimum ex Aldina edit. et lat. cum *Calliſtrati* ecphraſibus et *Euſebii*

---

*) *Boiſſonade* in not. ad ſuam Heroicorum edit. p. 273. auctorem Sophiſtarum, Flauium Philoſtratum, discernit a Philoſtrato, auctore Heroicorum, quem ſimpliciter vocauit Philoſtratum et in titulo edit. delendum duxit praenomen *Flavius*, et reiecit auctoritatem vnicumque teſtimonium Tzetzae Chil. VI. 45. *Aretin* quoque in *Tübing. neuem litterar. Anzeiger* 1808. m. April. nr. 16. p. 217 ſqq. in Specim. hiſtoriae artis mnemonicae contra Fabric. et Olear. demonſtrare ſtuduit, eum, qui vitam Apollonii ſcripſit, non eſſe auctorem libror. de Sophiſtis.

ſebii Caeſarienſis epiſcopi libro contra Hieroclem, adhibitis codd. et Adr. Turnebi atque Andr. Schotti animaduerſionibus edidit *Fed. Morellus,* Pariſ. ap. Claud. Morellum, 1608. fol. — Denique *Gottfr. Olearius* Opp. Philoſtrati vtriusque ex variis codd. recenſuit, multa emendauit, in vitis Sophiſtarum lacunas prope omnes expleuit, et verſionem fere nouam fecit, omniaque notis perpetuis illuſtrauit, Lipſ. 1709. fol. de qua editione et de Olearii opera diuerſa acerbaque iudicia quidam VV. DD. tulerunt. — Editio docta nouaque textus gr. recenſio eſt: Φιλοςράτου Ἡρωϊκά. *Philoſtrati Heroica,* ad fidem codd. Msst. IX. (Pariſin.) recenſuit, ſcholia graeca, (ex duobus codd. ſumta,) adnotatt. Viſcontii et ſuas, (maximam partem criticas,) addidit *Jo. Frid. Boiſſonade,* graece et cum latina verſione Stephani Nigri, Pariſ. typis J. J. Delance, 1806. mai. 8. — *Philoſtr.* Opp. in linguam germanicam transtulit *Dauid. Chriſtoph. Seybold,* Lemgov. 1776 ſq. 8. II. voll. — Praeter alios conf. *Ueber den jüngern Philoſtratus und ſeine Gemäldebeſchreibung, von M. P. J. Rehſues,* Tubing. 1800. 8. — *C. A. Böttiger* in: *Archaeologiſches Muſeum* etc. Wimar. 1801. 8. p. 19. qui contendit, Icones a Philoſtrato ſeniore non ex ingenio deſcribi, ſed illas revera exſtitiſſe: — inprimis *Heynii* progr. I—VIII. *Philoſtrati* imaginum illuſtratio, (in notis multa Philoſtrati loca emendantur,) Gottingae 1796—1799. fol. — Eiusd. progrr. duo: *Philoſtrati* iunioris imaginum illuſtratio, ib. 1800. fol. quae omnia, auctiora, recuſa ſunt in *Chr. G. Heynii* Opuſculis academicis, vol. V. Gotting. 1802. mai. 8. p. 1 ſqq. et p. 196. recuſum eſt progr. (editum Gotting. 1801. fol.) *Calliſtrati* ſtatuarum illuſtratio capp. 1—14. et p. 222. additum eſt Epimetrum in Philoſtratos et Calliſtratum, quem Philoſtratis ſeriorem fuiſſe, contra Fabric. oſtendit.

Neque

Neque *Frid. Jacobs* in Animaduerſſ. criticis in Calliſtrati ſtatuas et Philoſtratorum imagines: acc. deſcriptio nondum edita anaglyphorum in templo Apolloniadis, (etiam inſcr. Exercitation. critic. in ſcriptores vett. tom. II.) Lipſ. 1797. m. 8. p. 5 ſqq. probat Fabricii ſententiam. Idem cum aliis negat, illum fuiſſe *Calliſtratum Aphidnaeum*, tempore Demoſthenis viuentem. De *Calliſtrato* v. quoque *Ruhnken.* in Hiſtoria critica oratorum gr. p. LVIII ſqq.

70. *Zenobius* vel *Zenodotus*, et *Diogenianus*, poſt Lucianum circa initium ſaeculi tertii vixiſſe videntur. Vterque collegit prouerbia Graecorum, et prior quidem ex Lucillo Tarrhaeo et Didymo Alexandrino excerpſit. — *Zenobii Epitome paroemiarum Tarrhaei et Didymi* ſecundum litteras diſpoſitarum graecè primum in lucem emiſſa eſt Florentiae impenſis et cura Philippi de Zunta, 1497. min. 4. — tum cum fabulis Aeſopi, Phurnuto et aliis, gr. Venet. ap. Aldum, 1505. fol. — *Zenobii* epitome, Haganoae ap. Petr. Brubach. 1535. 8. gr. et ex hac edit. Epitome etc. Cracov. 1543. 4. curauit *M. G(eorg.) L(ibanius)*, qui ſuam verſionem et nonnulla ſcholia addidit. — Optima eſt editio: Παροιμίαι ἑλληνικαί. *Adagia* ſ. *proverbia* Graecorum ex *Zenobio* ſeu *Zenodoto, Diogeniano* et Suidae collectaneis: partim edita nunc primum, partim latine reddita, ſcholiisque parallelis illuſtrata ab *Andrea Schotto*, Antwerp. ex off. Plantin. 1612. min. fol. Conf. *Fabricii* B. Gr. vol. V. p. 108 ſq.

71. *Strato*, epigrammatum graecorum auctor, quem, Reiskius ſuſpicatur, Seueri imperatoris circ. init. ſaeculi tertii aequalem videri. Vid. eum in praefat. ad Antholog. graecam Conſtantini Cephalae p. XII ſq. et in Notitia poetarum anthologic. voc. Στράτων p. 261 ſqq. (vbi aliquot Stratonis carmina dedit,) et *Chriſt.*

Adolph.

Adolph. Klotz, qui primus edidit *Stratonis aliorumque veterum poetarum graecorum epigrammata*, Altenburg. 1764. 8. in praefatione p. 9 fqq. et *Brunck.* in praef. ad Analecta poet. graecor. et tom. II. p. 359 fqq. vbi epigrr. XCIX. recenfuit et repofuit, (quae repetiit *Frid. Jacobs* in Anthologia gr. tom. III. p. 68 fqq. et in prolegom. p. CLXI fqq. plura adnotauit,) et tom. III. p. 207 fqq.

72. *Oppianus*; Anazarbeus Cilix, vulgo habetur auctor Ἁλιευτικῶν, fiue *de pifcatione*, libr. V. Κυνηγετικῶν, fiue *de venatione*, libr. IV. et Ἰξευτικῶν, fiue *de aucupio*, libr. tribus. *Hamberger* in *Zuverläffigen Nachrichten* etc. tom. II. p. 465 fqq. *Saxius* in Onomaft. I. p. 344 fq. quos confules, aliique collocant Oppiani aetatem in a. Chr. 204. at *Schneider.* in praef. ad fuam editionem et in notis p. 404. colligit ex diuerfitate ingenii dictionisque cum in toto corporis habitu, tum in fingularum partium conformatione, libros de *venatione*, genere orationis horrido, duro et ficco fcriptos, et de *pifcatione*, laeto floridoque orationis genere, quamquam interdum argute nimisque luxuriofe confcriptos, haud profectos effe ab vno eodemque auctore. Docere igitur inftituit, *Oppianum Cilicem*, Coryco oriundum, fcripfiffe Ἁλιευτικὰ, et vixiffe fub M. Antonino eiusque filio; auctorem autem carminis de *venatione*, quisquis fuerit, Apamea oriundum, plane diverfum effe, et imperante Caracalla, Seueri filio, cui carmen fuum infcripfit, in viuis fuiffe; denique tres libros de *aucupio*, quorum tantummodo paraphrafin profaicam *Eutecnii* habemus, non Oppianum, cui olim tributi funt, fed *Dionyfium* quemdam *Characenum* habuiffe parentem, Schneidero p. 437. aliisque probabile effe videtur. Enimvero *Belin de Ballu* in prolegomm. ad fuam edit. disputans contra Schneiderum, ope duarum emendatio-

dationum ex duplici Oppiano vnum, qui Seueri et Caracallae temporibus vixerit, restituisse sibi videtur. — Primum prodiere *Oppiani de Piscatu* libri V. e graeco in versus latinos translati per *Laur. Lippium* Collensem, impress. in Colle oppido, municipio Florentino, 1478. 4. — *Graeca* princeps editio eaque optima et emendatissima est: *Oppiani* de natura s. venatione piscium, libri V. Florent. in aedibus Phil. Juntae, 1515. 8. — Hanc edit. Asulanus magis deprauauit quam correxit, additis libris Oppiani IV. de venatione, et ad calcem latina *Laur. Lippii* versione Opp. de piscibus, in edit. Aldina, Venetiis 1517. 8. — Aldini exemplaris vestigia religiosius pressit *Bodinus*, qui edidit *Oppiani* Cynegetica, gr. Paris. ap. Vascosanum 1549. 4. at in commentariis ad Oppian. de venatione latino carmine versum, Paris. 1555. 4. multa editionis Aldinae post Brodaeum emendauit. — *Oppiani de piscatu* libri V. *de venatione* libri IV. Paris. typis regiis ap. Adrian. Turnebum 1555. 4. gr. cum varr. lectt. et Turnebi coniecturis, est quidem editio e codd. opeque ingenii interdum castigatior; at tamen codici suo nimium fidei tribuisse, et in Halieuticis Aldinam potius maluisse sequi, quam Juntinam, arguitur et notatur. — *Conr. Rittershusius* recensuit ex tribus codd. et edidit *Opp.* libros *de venatione et de piscatu*, gr. cum noua versione prosaica, commentariis eruditis et copiosis, ac graecis ad Halieutica scholiis veteribus, eo vsque ineditis, Lugd. Bat. 1597. 8. — Recusus hinc *Oppianus* gr. et lat. in *Jac. Lectii* Corpore poetar. Aurel. Allobrog. 1606. fol. — Noua est recensio textus, ex libris scriptis editisque, ac variorum VV. DD. correctionibus et sagacitate editoris emendati: *Oppiani poetae Cilicis de venatione libri IV. et de piscatione libri V. cum paraphrasi librorum de aucupio: gr. et lat. curauit*

Jo. Gottlob Schneider. Argentorati 1776. mai. 8. *) Post latinam versionem adiecit notas eruditas et criticas, et Brunckii ad libros de Venatione, atque grammaticas, in quibus praeterea haud pauca loca ex historia, quam vocant, naturali explicuit. (Largum tamen obseruationum spicilegium dedit ipse *Schneider.* in Analectis criticis in scriptores vett. gr. et latinos, fasc. I. Francof. ad Od. 1777. 8. nr. 3. p. 31.) Idem *Eutecnii* Paraphrasin Oppiani, vel potius *Dionysii* librorum de *Aucupio*, quam *Er. Vindingius* Hafniae ex cod. Holstenii apographo primus vulgauerat, 1702. 8. et cum noua tantum inscript. 1758. cum interpretatione Conr. Gesneri lat. recepit et animaduerss. adiecit. — *Oppiani* poëmata de venatione et piscatione cum interpretatione lat. (Turnebi) et scholiis: accessit *Eutechnii* (leg. Eutecnii) paraphrasis Ἰξευτικῶν et *Marcelli Sidetae* fragment. de piscibus: tom. I. *Cynegetica*, ad IV. msst. codd. fidem recensuit, et suis auxit animaduersionibus *J. Nic. Belin de Ballu*, Argentor. 1786. 4. et mai. 8. At enim haud in omnibus iudiciis probauit operam criticis censoribus. v. (Heeren) in *Biblioth. der alten Lit. u. Kunst*, part. 3. p. 73 sqq. Idem *Belin de Ballu* gallice vertit et animaduerss. instruxit Oppiani carmen de venatione, Argent. 1787. 8. — *germanice, S. H. Lieberkühn*, Lips. 1755. 8. — *italice* vtrumque carmen, et adnotatt. illustrauit *Ant. Maria Salvini*, Florent. 1728. 8. — in *anglicos* versus transtulit *Opp.* Cynegetic. *Jo. Mawer*, Lond. 1736. 8. et Halieutica *Diaper* ac *Jones*, Oxon. 1722. 8.

73. *Athenaeus*, Naucratita, Grammaticus et Sophista, quem *Saxius* in Onomast. I. p. 347. iure vocat Graecorum Varronem aut Plinium: scripsisse

*) Idem vir clarissimus Oppiani carmina nuper denuo recensuit e Codd., quae editio Lipsiae mox prelo subiicietur.

ɔſiſſe videtur poſt Oppiani mortem, circ. a. Chr. ɪ10. — Eius Δειπνοσοφιστῶν ſiue *eruditorum conuiualium libr.* XV. continent theſaurum ſubtilioris atque interioris eruditionis, in quo multa capita ex antiquitate et hiſtoria pertractantur, multaque veterum poetarum loca ab interitu ſunt indicata. At libri II. primores cum principio ertii haud integri ad nos peruenerunt; ſed ex pitome huius operis, a grammatico quodam CPolitano ante plura ſaecula confecta, a Muſuro ınt reliquis libris praefixi. Lacunam inſignem ıb finem libri XV. in antiquioribus edd. occurentem *Guil. Canterus* Nouarum lectionum libr. X. e cod. Farneſiano primus ſuppleuit, additis ɔſ. Scaligeri caſtigationibus. — Princeps editio, t multis vitiis inquinata, graece prodiit cura *Muıri,* varios codd. et epitomen graecam conferens, Venet. ap. Aldum et Andream ſocerum 1514. ɔl. — Tum *Jac. Bedrotus* et *Chriſtian. Herlius,* multis locis ex editionibus veterum ſcriptoım, quorum ῥήσεις laudarat Athenaeus, correis, et adnotationibus in loca quaedam ex ſcritis Budaei, Eraſmi aliorumque collectis, paullo nendatiorem editionem curarunt Baſil. 1535. fol. - Nouam claſſem duxit Caſaubonus: *Deipnoſohiſtarum libri XV. cura et ſtudio Iſaaci Caıuboni,* biblioth. Palatinae, Vaticanae aliarumıé ope auctiores, emendatiores editi, graece ım interpretatione latina et notis *Jac. Dalehampii* *). Adiecti ſunt *Iſaaci Caſauboni* animluerſionum in Athenaeum libri XV. Heidelberıe ap. Hieron. Commelin. tom. I. 1597. tom. II. ugduni 1600. fol. — Iidem ex vltima *Caſaubo ı* recognitione, gr. et lat. aliquanto curatius et

 com-

*) Ex accuratiore Dalechampii interpretatione cum breɔus ad oram notis Athenaeus latine recuſus eſt Lugd. ı83. fol.

läss. Nachricht. tom. II. p. 565 sqq. Alii aliter sentiunt. Confecit opus vtilissimum, quamquam non vsquequaque accuratum, in quo *de vita, placitis et acute dictis clarorum philosophorum* (*περὶ βίων, δογμάτων, καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων*,) libr. X. plura egregie disputauit de veteribus philosophis, nobisque innumera veterum scriptorum hodie deperditorum loca seruauit. At tamen haud negarunt VV. DD. eum plus studii adhibuisse in congerendo, quam iudicii vel in deligendo vel in digerendo, multasque fabulas repetiisse: nec eius scribendi genus omnino placet viris eruditis. — Primum *Diogenis* opus integrum latine, at liberius, ab *Ambrosio Camaldulensi* versum prodiit sine nota anni, typographi et loci, partim in fol. min. partim in 4. mai. — Illam edit. ac versionem postea recognouit et versus, a Philelpho latine factos, addidit *Benedict. Brognolus*, Venet. per *Nic. Jenson* Gallicum, 1475. fol. quae editio posthaec saepius est typis repetita; melius vero in edit. quam *Conr. Heresbachius* curauit, qui, collato cod. gr. Matthaei Aurigalli, quaedam correxit, praecipue epigrammata et versus quosdam, ab Ambrosio et Brognolo etiam omissos, latine vertit, itidemque graece adscripsit, Basileae ap. Valentin. Curionem 1524. 4. Ab eo tempore Diogenes aliquoties latine prodiit. Graece quidem particulae quaedam typis exscriptae fuerunt, vt Aristotelis, Theophrasti, Platonis atque Xenophontis vitae in editionibus illorum; at integrum opus: *Diogenis Laertii de vitis, decretis et responsis celebrium philosophorum libri X.* primum ex cod. Aurigalli graece excusum est Basil. cum praef. Hieron. Frobenii et Nicol. Episcopii, 1533. 4. — Postea *Henr. Stephanus* bis meruit de Diogenis opere: primum id edidit 1570. 8. graece, et contextum cum codd. diligenter contulit ac frequenter restituit,

atque

atque ſubiunxit calci voluminis Ambroſii verſionem ſuasque caſtigationes, et Pythagoraeorum fragmm. ex Stobaeo gr. deſcripta: iterum correctius gr. et lat. cum *Heſychio Illuſtr.* de iisdem philoſophis et aliis ſcriptoribus atque *Pythagoraeorum* philoſophor. fragmm. et cum notis *Iſaaci Caſauboni* ad libr. Diogenis *) multo auctioribus et emendatioribus, 1593. 8. — Haec ſecunda Stephani edit. repetita eſt Coloniae Allobrogum ſiue Geneuae, apud Vignon etc. 1615. 8. — Longe emendatior et ad fidem vetuſtiorum codd. inprimis Farneſiani, caſtigata editio eſſe dicitur Romana 1594. fol. cum interpretatione lat. *Thomae Aldobrandini* eiusdemque adnotatt. quae vero vltra Leucippi vitam libro nono haud procedunt, auctore, priusquam opus abſoluiſſet, fatis intercepto, atque diu poſt obitum Thom. Aldobrandini huius patruelis, Petrus Aldobrand. vir purpuratus editionem in lucem emiſit. — Haec romana edit. baſis fuit ſplendidae illius, quae gr. cum verſione notisque Aldobrandini, cum notis Iſ. Caſauboni et huius filii Merici **) et cum commentario doctiſſ. *Aegidii Menagii*, codd. tribus Pariſinis et Florentino vſi, prodiit Londini, cura *Jo. Pearſonii,* 1664. fol. Hic rogauerat Menagium, vt mitteret notas ſuas, quas, vt Londini emendate ederentur, Menagius ſuo ſumtu typis fecit ſeparatim exſcribi, atque exemplar miſit ad Jo. Pearſonum, idemque vitam Ariſtotelis eo vsque ineditam ſuisque notis illuſtratam libr. V. ſegm. 35. inſeruit. — Nouiſſima recenſio atque pleniſſima et ex prioribus editt. ac Msstis in multis locis, interdum aliquanto audacius, emendata ed. facta eſt

*) Caſauboni notae prius ſeparatim prodierant ſub nomine *Iſ. Hortiboni*, Morgiis 1583. 8.

**) *Meric.* ſuis animaduerſionibus inſeruit vitam Platonis, auctore Olympiodoro, cum verſione et notis Jac. Vindeti.

corporum librum contra Stoicos; — *de anima* libros duo diuerſos eiusdem argumenti; — *phyſicorum ſcholiorum* per dubitationes et ſolutiones ad varia Ariſtotelis loca, libr. IV. — Sed aliun Alexandrum habere videntur auctorem libri duc *problematum medicorum et naturalium* et libellus *de febribus*: — atque commentarius, quen Conr. Gesner. tribuit Aphrodiſeo, ſiue ſcholii graeca in tres libros rhetorices Ariſtotelis, (quae initio mutila ſine auctoris nomine prodierunt gr Pariſ. per Conrad. Neoburium 1538. min. fol. longe iuniorem et chriſtianum auctorem agno ſcunt. Multa alia Alex. Aphrodiſei ſcripta vel in terierunt, vel inedita aut arabice verſa adhuc ſu perſunt. Atque *Caſirus* in Bibl. arabico-hiſpar vol. I. p. 243 ſq. ex arabica philoſ. bibl. recenſe Alexandri Aphrod. ſcripta horumque verſiones ſy riacas et arabicas, nec non interpretum nomina — Libri duo *de anima*, et *de fato* vnus, g cum Themiſtii operibus, edente *Victore Trinca vello*, Venet. in aedibus heredum Aldi Manuti 1534. fol. — Idem Trincauellus ibid. 1536. fo librum *de fato* ſubiecit libris quatuor quaeſtic num Alexandri Aphrod. gr. — Deinde liber *d fato* ſeparatim et emendatius editus eſt a *Jo. Ca ſelio*, Roſtoch. 1588. 4. — Liber *de fato*: cu acceſſit *Ammonii* Hermiae in libri Ariſtotelis d interpretatione ſectionem ſecundam commentari cum latina vtriusque verſione, Lond. 1658. Editor, (vt ait in praefatione,) ea, quae in Ald nis exemplaribus graecis truncata ſunt, aut quo vis modo mutilata, partim ex Euſebii Εὐαγγε. προπαρασκ βιβλ. ς, partim ex coniectura reſt tuit. — *de fato* liber, collatus et cum Euſebio cum msto cod. latine, *Hug. Grotio* interprete, i *Hug. Grotii* Opp. theolog. tom. III. p. 409. An ſtelod. 1679. fol. et in eiusd. Philoſophorum ſe tentiis de fato, Pariſ. 1648. (al. 1645.) 4. Amſte 164

1648. 12. — Germanice verſus a *J. G. Schultheſio* cum animaduerſſ. Tiguri 1782. 8. et in eiusd. *Bibl. der griech. Philoſophen,* tom. IV. Tiguri 1782. 8. — *in priora analytica Ariſtotelis commentaria,* graece, Venet. ap. Ald. et Andr. Aſulan. ſocerum, Venet. 1520. fol. et gr. Florent. 1521. 4. — *in Topica Ariſtotelis commentarii,* Venet. in aedibus Aldi, 1513. et 1526. fol. — *commentar. in Ariſtotelem de ſophiſticis elenchis,* gr. edente *Hercule Gyrlando,* Venet. in aedibus Aldi, 1520. fol. — *Commentarii in libros XII. metaphyſicorum* latine tantum hactenus prodierunt ex verſione *Jo. Geneſii Sepuluedae,* (vſi quatuor codd.) Romae 1527. Pariſ. 1536. Venet. 1544. et 1561. fol. Praefatio, quae in illis codd. defuit, ab *Anton. Poſſeuino* ex alio cod. graece et lat. edita eſt in libro XII. Bibl. ſelectae, cap. 29. — *Simplicii* commentaria in tres libros Ariſtotelis de anima: *Alexandri Aphrod. comm. in librum de ſenſu et ſenſibili. Mich. Epheſii* annotatt. in librum de memoria et reminiſcentia, — de greſſu animalium. Venet. in aedibus Aldi, 1527. fol.

74. *Diogenes Laërtius,* ſiue a patre, ſiue a patria, Laërte, Ciliciae, Laërtius cognominatus. De eius aetate non conuenit inter viros doctos. *Jonſius* de ſcriptoribus hiſtor. philoſ. cap. 12. §. 5—8. p. 65 ſqq. ed. Dornii, de Diogene L., hunc adligat poſtremis Seueri imp. temporibus et deinceps, circ. a. Chr. 210. eiusque ſententiam amplectuntur *Fabric.* et *Saxius* in Onomaſt. lit. I. p. 348. contra *Heumann* in Actis philoſ. vol. I. p. 341—367. copioſe agens et iudicans de Diogene Laertio, eius philoſophia, de eius opere, huiusque verſione prima lat. et edit. Meibomii, aetatem Diog. refert ad medium ſaec. III. poſt a. 250. eiusque rationes probant *Brucker* in Hiſt. crit. philoſ. tom. II. p. 622. et *Hamberger* in *Zuver-*

läſſ.

läff. Nachricht. tom. II. p. 565 ſqq. Alii aliter ſentiunt. Confecit opus vtiliſſimum, quamquam non vsquequaque accuratum, in quo *de vita, placitis et acute dictis clarorum philoſophorum* (περὶ βίων, δογμάτων, καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων,) libr. X. plura egregie disputauit de veteribus philoſophis, nobisque innumera veterum ſcriptorum hodie deperditorum loca ſeruauit. At tamen haud negarunt VV. DD. eum plus ſtudii adhibuiſſe in congerendo, quam iudicii vel in deligendo vel in digerendo, multasque fabulas repetiiſſe: nec eius ſcribendi genus omnino placet viris eruditis. — Primum *Diogenis* opus integrum latine, at liberius, ab *Ambroſio Camaldulenſi* verſum prodiit ſine nota anni, typographi et loci, partim in fol. min. partim in 4. mai. — Illam edit. ac verſionem poſtea recognouit et verſus, a Philelpho latine factos, addidit *Benedict. Brognolus,* Venet. per *Nic. Jenſon* Gallicum, 1475. fol. quae editio poſthaec ſaepius eſt typis repetita; melius vero in edit. quam *Conr. Heresbachius* curauit, qui, collato cod. gr. Matthaei Aurigalli, quaedam correxit, praecipue epigrammata et verſus quosdam, ab Ambroſio et Brognolo etiam omiſſos, latine vertit, itidemque graece adſcripſit, Baſileae ap. Valentin. Curionem 1524. 4. Ab eo tempore Diogenes aliquoties latine prodiit. Graece quidem particulae quaedam typis exſcriptae fuerunt, vt Ariſtotelis, Theophraſti, Platonis atque Xenophontis vitae in editionibus illorum; at integrum opus: *Diogenis Laertii de vitis, decretis et reſponſis celebrium philoſophorum libri X.* primum ex cod. Aurigalli graece excuſum eſt Baſil. cum praef. Hieron. Frobenii et Nicol. Epiſcopii, 1533. 4. — Poſtea *Henr. Stephanus* bis meruit de Diogenis opere: primum id edidit 1570. 8. graece, et contextum cum codd. diligenter contulit ac frequenter reſtituit,

atque

atque ſubiunxit calci voluminis Ambroſii verſionem ſuasque caſtigationes, et Pythagoraeorum fragmm. ex Stobaeo gr. deſcripta: iterum correctius gr. et lat. cum *Heſychio Illuſtr.* de iisdem philoſophis et aliis ſcriptoribus atque *Pythagoraeorum* philoſophor. fragmm. et cum notis *Iſaaci Caſauboni* ad libr. Diogenis *) multo auctioribus et emendatioribus, 1593. 8. — Haec ſecunda Stephani edit. repetita eſt Coloniae Allobrogum ſiue Geneuae, apud Vignon etc. 1615. 8. — Longe emendatior et ad fidem vetuſtiorum codd. inprimis Farneſiani, caſtigata editio eſſe dicitur Romana 1594. fol. cum interpretatione lat. *Thomae Aldobrandini* eiusdemque adnotatt. quae vero vltra Leucippi vitam libro nono haud procedunt, auctore, priusquam opus abſoluiſſet, fatis intercepto, atque diu poſt obitum Thom. Aldobrandini huius patruelis, Petrus Aldobrand. vir purpuratus editionem in lucem emiſit. — Haec romana edit. baſis fuit ſplendidae illius, quae gr. cum verſione notisque Aldobrandini, cum notis Iſ. Caſauboni et huius filii Merici **) et cum commentario doctiſſ. *Aegidii Menagii*, codd. tribus Pariſinis et Florentino vſi, prodiit Londini, cura *Jo. Pearſonii,* 1664. fol. Hic rogauerat Menagium, vt mitteret notas ſuas, quas, vt Londini emendate ederentur, Menagius ſuo ſumtu typis fecit ſeparatim exſcribi, atque exemplar miſit ad Jo. Pearſonum, idemque vitam Ariſtotelis eo vsque ineditam ſuisque notis illuſtratam libr. V. ſegm. 35. inſeruit. — Nouiſſima recenſio atque pleniſſima et ex prioribus editt. ac Msstis in multis locis, interdum aliquanto audacius, emendata ed. facta eſt

*) Caſauboni notae prius ſeparatim prodierant ſub nomine *Iſ. Hortiboni*, Morgiis 1583. 8.

**) *Meric.* ſuis animaduerſionibus inſeruit vitam Platonis, auctore Olympiodoro, cum verſione et notis Jac. Vindeti.

eft et textus in fegmenta diftinctus a *Marco Meibomio*, gr. et lat. cum fubiunctis integris adnotatt. If. Cafauboni, Th. Aldobrandini et Merici Cafauboni, item cum figuris XXIV. philofophorum aeri incifis: II. voll. Amftel. 1692. 4. Alterum volumen feorfim continet Aeg. Menagii auctiores obferuatt. vt et eiusdem fyntagma de mulieribus philofophis, et Joachimi Kuhnii ad Diogenem notas atque indices (Jo. Clerici) locupletiffimos. — Huius editionis contextum gr. ac verfionem lat. typis fecit repeti, et librorum capitumque ordinem melius diffecuit, indicesque adiecit locupletiores *Paul. Dan. Longolius*, Curiae Regnit. 1739. 8. II. tom. — Longoliana editio, iconibus philofophorum omiffis, gr. ac lat. typis nitidioribus repetita eft Lipfiae impenfis J. Paul. Kraufii, bibliopolae Viennenfis, 1759. 8. — Decimum librum de Epicuro ita feparatim edidit et adnotatt. illuftrauit *Car. Nürnberger*, Norimbergae 1791. 8. vt primum ex edit. Meibom. integrum librum X. gr. et lat. recudendum curaret, adiecta in calce ex II. codd. Venet. Marc. lectionis varietate; dein a pag. 93. Epicuri Epiftolam ad Herodotum, in capita diftinctam, ex fua recenfione cum variis lectt. ex iisdem codd. Marc. ductis et cum notis etc. feorfim poneret. — In eumdem librum X. exftant *Petri Gaffendi animaduerfiones*, Parif. 1646. Lugd. 1649. fol. et 1675. atque ibid. inter Gaffendi Opp. 1658. fol. — Adhuc memoro antiquiffimam et rariffimam editionem *Diogenis Epiftolarum* a *Francifco Aretino* latine verfarum. Incipit ftatim eius praefatio ad Pium fecundum, pontificem maximum: tum *Diogenis Laertii* fequuntur epiftolae; et has excipit verfio lat. Luciani de Calumnia, ab eodem *Aretino* facta, praemiffis duabus illius breuibus epiftolis ad Franc. Pellatum, Ict. Patauinum, et ad principem Joannem, Comitem Vicorniae. In fine

fine legitur: „hoc opus exiguum diligens sculpsit Fridericus Nurmberge Creussner arte fabrili sua.“ in 4. fine anni nota. — Diogenis opus in linguam *germanicam* translatum est ab anonymo, Lips. 1806. mai. 8. et a *D. E. Aug. Borheck*, Viennae et Prag. 1807. 8. II. tom. Tertius tomus sequetur, saltem promissus est. — in linguam *gallicam* a *Gilles Boileau*, (fratre poetae,) Paris. 1668. et ab anonymo, Amstelod. 1758. III. partt. etc. — Hic adhuc laudabo *Ignatii Rossii Commentationes Laertianas*, Romae 1788. mai. 8. Ille vero in praefat. p. XXVI sqq. de Meibomio eiusque editione grauiter iudicat.

75. *Agathemer*, Geographus, a viris doctis plerumque Septimii Seueri temporibus adligatur, sub initium saec. III. Scripsit libros II. *compendiariarum Geographiae expositionum*, ὑποτυπώσεων τῆς Γεωγραφίας ἐν ἐπιτομῇ, lectu haud indignos, et nonnulla, alibi haud obuia, continentes. Illos primus edidit cum versione lat. et notis *Sam. Tennulius*, Amstel. 1671. 8. tum aliquanto emendatiores notisque auctos *Jac. Gronov.* post Scylacem in Geographicis antiquis, gr. et lat. Lugd. B. 1697. et 1700. 4. denique *Hudson*, gr. et lat. cum selectis notis Tennulii, Gronouii suisque paucis, praemissa *Henr. Dodwelli* diss. de Agathemero, (quae est quinta diss. de Geographis, quos vol. continet,) inter Geographiae veteris scriptores graecos minores, vol. II, Oxon. 1703. 8.

76. *Claudius Aelianus*, Praeneste Italus, Sophista et Historicus, floruit circ. a. Ch. 225. sub Seuero Alexandro, imperatore, et distinguendus est a *Claudio Aeliano Tactico*, ad an. Ch. 130. (de quo vide supra, §. 40. h. sect.) Alii tamen et de aetate dubitant, et negant, eum diuersum esse ab Aeliano Tactico. Audiuit Pausaniam rhetorem, et, licet vix vnquam fines Italiae, patriae

suae,

ſuae, egreſſus eſſet, Graecorum tamen et graecae eloquentiae fuit amantiſſimus ac peritiſſimus, atque, quum animum ad ſcribendum adpuliſſet, dicendi genere vſus eſt facili et perſpicuo, habuitque orationis elegantiam ex veterum, praecipue Dionis Chryſoſtomi et Herodis Attici, imitatione ductam. Reliquit vero *Variae hiſtoriae libr. XIV.* in quibus ſua ex aliis ſcriptoribus mutua ſumſit, nec pauca ex Athenaeo ad verbum deſcripſiſſe a quibusdam incuſatur; et *Hiſtoriae animalium, ſiue de animalium ſollertia ac proprietatibus libr. XVII.* in quibus plurima ex Ariſtotele aliisque excerpſit; quaedam tamen noua a ſe obſeruata eſſe profitetur. Aelianus quidem in vtroque opere fuit compilator haud ſagax et acutus; at tamen multa collegit, quae lectorem delectarent non magis quam iuuarent. *) Ad eum quoque referuntur

*) At lis orta eſt, num duo illa opera vni eidemque Aeliano ſint adſcribenda, an libri *variar. hiſtor.* alium Aelianum, alium vero et plane diuerſum libri *hiſtoriae animalium* habuerint architectum: de qua controuerſia plura alibi adnotaui. Quibus addere placet indicia *Valckenarii* atque *Wyttenbachii*, quorum prior in Adnotatt. in Epiſtolas ficti Phalaridis et in obſeruata Lennepii, (praemiſſis huius editioni Phalaridis epiſtolar.) p. XVIII ſq. ,,Sunt, ait, in his epiſtolis (Phalaridis) permulta, quae mihi perſuaſerunt, earum ſcriptorem linguam graecam non a matre, ſed e libris veterum didiciſſe: quod de *Variae hiſtoriae ſcriptore Aeliano* conſtat, a quo, me quidem iudice, duo multum diuerſi ſunt, qui ſcripſere *de Natura animalium*, et libellum mirificum περὶ Προνοίας, ex quo multo plura Suidas in ſuam farraginem transſcripſit, quam plerique viderunt.“ Poſterior vero in Bibliotheca critica, vol. III. part. IV. Amſtel. 1808. 8. pag. 16. (in curis poſterioribus, et quidem in vol. I. vbi p. 66. Valcken. iudicium adtulerat,) ,,Ergo, inquit, Valckenar. tres diverſos ſcriptores eſſe cenſuit operum, *Variae hiſtoriae*, *de natura animalium*, et perditi *de Prouidentia*: quam ſententiam et ipſe diligentius perpendens repudiaturus erat, nec ego probare poſſum, qui in tribus illis operibus ſemper eamdem et orationem et rationem, eumdemque auctorem agnoſcere

runtur *Epistolae viginti* ex *Aeliani epistolis rusticis,* nominibus agricolarum Atheniensium scriptis. — *Varias historias* primus gr. edidit *Camillus Peruscus,* addiditque ex *Heraclide* de rebus publicis commentarium; *Polemonis* et *Adamantii* physionomias; *Melampodis* ex palpitationibus diuinationem; et *de Neuis,* Romae 1545. 4. — latine eas vertit *Justus Vulteius,* Basil. ap. Oporin. 1548. 4. et Lugduni 1567. 12. ap. Jo. Tornaes. — Opera, quae exstant, omnia, gr. et lat. cura et opera *Conradi Gesneri,* Tiguri, apud Gesneros fratres, 1556. fol. In hac editione Gesner. libros *de natura animalium* primus e codd. cum sua et Petri Gillii versione, libros *variarum historiarum* cum Vulteii versione, et *Tactica,* quae nostro quoque Aeliano adtribuit, cum versione Franc. Robortelli et Theod. Gazae, *epistolas* *), denique cum versione Sebast. Guldenbeckii iunctim edidit, atque tam in ora quam in calce nonnullas varias lectt. coniecturas atque adnotationes posuit. — *Variae historiae* saepius exercuerunt ingenium manusque virorum doctorum: sed potiorum et recentiorum editionum commemoratio h. l. sufficiat. *Jo. Schefferus* ter promeritus est de Aeliani varr. historiis. Primum edidit illas ex sua recensione, cum Vulteii versione suisque notis et indice, Argentorati 1647. 8. et secundis curis ibid. 1662. 8. quam alteram Schefferi editionem, omissis eius notis, adpositis autem paucis suis emendationibus et coniecturis, recudi

---

scere mihi visus sum; et ante aliquot annos magis etiam hanc sententiam mihi confirmauit lectio illorum operum repetita, notatioque nouarum animaduersionum, quas cum veteribus nostris vna in Diatribe aliquando edere constituimus."

*) Editas gr. in collectione epistol. graecarum Aldina, Venet. 1499. 4. et gr. ac lat. (sed omisso Aeliani nomine,) in collect. epistolar. graec. Jac. Cuiacii, Geneuae 1606. fol. p. 417.

recudi curauit, ſed plauſum Perizonii non tulit *Tan. Faber*, Salmurii 1668. 8. Tertium Schefferus nouis curis illuſtrauit et recenſuit Hiſtorias notasque locupletauit: illo autem Vpſaliae 1679. mortuo, editionem curauit *Joach. Kühnius*, qui notis Schefferianis ſuas et Georg. Matthiae Koenigii adiecit, orationem graecam et Vulteii interpretationem paſſim caſtigauit, Aeliani. fragmenta collegit atque indicem adiecit locupletiorem, Argentor. 1685. 8. quae editio, at erratis typograph. ſcatens, recuſa eſt et melior facta curante *Jo. Henr. Lederlino*, Argentor. 1713. 8. — Illorum ſtudium ſuperauit aut vincere conatus eſt, (neque enim omnium votis et deſiderio ſatisfacere potuit,) *Jac. Perizonius*, qui contextum graecum ad varios codd. et primas editt. recognouit, et multo correctiorem exhibuit, Vulteii interpretationem emendauit, et commentarium luculentum vberrimumque, eruditionis antiquariae, grammaticae et criticae pleniſſimum, vtilesque indices addidit, Lugd. Bat. 1701. mai. 8. — Hanc recudi fecit, paucis vero locis meliorem, e codd. ductam, lectionem induxit, et pleniſſimam editionem cum notis integris Conr. Gesneri, (auctioribus,) Jo. Schefferi, Tanaquilli Fabri, Joach. Kuhnii, Jac. Perizonii et interpretatione lat. Juſti Vulteii emendata parauit *Abrah. Gronouius*, qui paucas adleuit vel proprias obſeruationes, vel patris ſui et aliorum auique coniecturas atque emendationes, Lugd. Bat. Amſtel. etc. 1731. 4. — Scholarum vſibus adcommodata eſt editio, quam ſine notis, at indice vocc. copioſiſſimo et diſcipulis vtiliſſimo inſtructam curauit M. *Chriſtoph. Kretzſchmar*, et inſcripſit: *Aeliani Operum tomus I. variam Hiſtoriam continens*, Dresdae et Lipſ. 1746. 8. Alter autem tomus promiſſus, qui libros de natura animalium complecteretur, lucem non vidit. — graece, cum verſione lat. ſeorſim edita, Hal. Sax.

1772.

772. 12. — gr. ex rec. Abr. Gronouii, et lat.
Basil. 1774. 8. — Cum integro commentario Jac.
Perizonii aliorumque virorum doctorum notis,
Gronouiana nondum comprehensis editione. Cu-
rauit editionem indicemque Graecitatis adiecit
Car. Gottl. Kuehn. tom. I. II. Lips. 1780. mai.
. — graece, ex recens. Kühnii et Lederlini, com-
parata tamen ed. Gronouiana, ex qua lectiones,
Gronouio receptae, in margine sunt notatae,
Halae Sax. 1793. 8. — graece, adnotationibus
Jac. Perizonii inprimis et aliorum selectis instru-
cta: curauit edit. notas suas indicesque adiecit
Gottlieb Beniam. Lehnert, Lips. 1794. 8. II. partt.
- Aeliani V. H. Heraclidem Ponticum et Nic.
Damascenum, inscr. Πρόδρομος ἑλληνικῆς βιβλιο-
θήκης, περιέχων Κλαυδίου Αἰλιανοῦ τὴν ποικί-
λην ἱστορίαν, Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, Νι-
κολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ σωζόμενα· οἷς
προσετέθησαν καὶ βραχεῖαι σημειώσεις καὶ στοχασμοὶ
αὐτοσχέδιοι· περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσ-
σης etc. in vsum Graecorum graece edidit Coray,
Paris. 1805. 8. Textus est noua recensio: conf.
Allgem. L. Z. 1806. nr. 210. et 211. — Com-
modam Ael. Chrestomathiam: Griechisches Lese-
buch, enthaltend die interessantesten Erzählun-
gen aus Aelians XIV. Büchern der vermischten
Geschichte, mit grammatischen und andern
Anmerkungen etc. confecit, et lectt. codd. aut
coniecturas VV. DD. interdum in textum recepit
I. Guil. Lange, Halis Sax. 1797. 8. — Nouissi-
ma editio castigata est: Cl. Aeliani Sophistae
variae historiae libri XIV. ad optimarum edi-
tion. inprimis Gronouianae et Corayanae fidem
edidit indiceque graeco-germanico instruxit G.
H. Lünemann, Gottingae 1811. (sed iam 1810.
prelo emissa,) 8. graece. — Librorum de na-
tura animalium editio plenissima est gr. et lat.
cum animaduersionibus Conr. Gesneri et Dan.
Wil-

Wilhelmi Trilleri *), curante *Abrah. Gronov.* qui et suas adnotatt. adiecit, Londini 1744. 4. II. tom. — rec. est Basil. 1750. 4. et ab alio bibliopola Heilbronnensi nouum tantum tituli folium est additum, praefixa loci nota, Heilbronnae 1765. et Tubingae 1768. — Recentissima, eaque critica et praestans est: *Ael. de natura animalium libr. XVII.* gr. et lat. cum priorum interpretum et suis animaduersionibus edidit *Jo. Gottlob Schneider*, Lips. 1784. 8. Idem V. D dedit Auctarium emendationum atque adnotatt ad illos Aeliani libros in tom. II. commentarii ad Reliqua librorum Friderici II. imper. de arte venandi cum auibus et Alberti M. Lips. 1789. 4 — Varias histor. *germanice* vertit et obseruatt. e Perizonio potissimum mutuo sumtas adiecit *J. H F. Meinecke*, Quedlinb. 1775. 8. et mutato tituli folio, 1787. 8. In linguam *gallicam* illas transtulerunt et obseruatt. addiderunt *Dacier*, Paris 1772. 12. et *Formey*, Berol. 1764. 8.

77. *Dio Cassius*, qui et *Cocceius* vel *Cocceianus* cognominatur, Nicaeae in Bithynia natu circ. a. V. 908. a. Chr. 155. genere nobili ortus Cum patre Aproniano, qui Romam delatus in senatumque romanum lectus, Dalmatiae et Ciliciae praefuit, in his terris versatus est. Postea in Italiam venit, Romae in foro caussas egit, variosque gessit honores, et a. C. 229. secundum consul est creatus, sed propter iram atque importunitatem Praetorianorum, ne ab his interficeretur, extra vrbem in Italia moratus est iussu Alexandri imperatoris. Tum tempore consulatu exacto, Romam reuertit; hinc in Campaniam veniens cum imperatore secure vixit; denique excu

sation

*) Idem Trillerus in Obseruationum criticar. — libri IV. Francof. ad Moen. 1742. 8. passim multa loca vtriusque historiae tam variae quam de animalibus emendauit.

ſatione morbi pedum impetrauit ab imperatore, et ſibi Nicaeam redire liceret ibique reliquum vi-
:ae tempus per quietem transigere: atque Nicaeae
,iiſtoriam vitamque clauſit. *) — Praeter alia, quae perierunt aut falſo ei adtributa fuerunt, ſcri-
ɔſit libros *LXXX. romanae hiſtoriae*, ab Ae-
ıeae in Italiam aduentu vsque ad conſulatum uum ſecundum: in qua, fontes optimos ſectatus, empora diligenter adnotauit, res ipſas cum iudi-
:io et ad vſum fructumque digeſſit: vniuerſim ius lectio ad intelligentiam antiquitatis, iuris pu-
ɔlici et imperii romani interiorem haud parum rodeſt. In eo tamen alii, inprimis (Schirach) in *Hiſtoriſchen Zweifeln und Beobachtungen*, part.
. Halae 1768. 8. ab epiſtola IV. vsque ad vnde-
imam, partim vere, partim ſpecioſe atque ini-
uins reprehendunt multa, iisque videtur partium udioſus, quorumdam imperatorum ſordidus adu-
ıtor, quorumdam acerbior vituperator, iniquus ı Ciceronem aliosque viros egregios, homo ſu-
erſtitioſus etc. Enimuero de iactura plerorum-
ue eius, qui interciderunt, librorum admodum ɔnquerendum eſt. Perierunt enim libri primores
XXV. praeter fragmenta quaedam, quae *Ful-
ius Vrſinus* inter Excerpta de Legationibus, ntwerp. 1582. 4. gr. cum notis, et alia *Henr. Valeſius* in Excerptis Peireſcianis, gr. cum ver-
one lat. et notis, Pariſ. 1634. 4. publicarunt. ragmentum quoddam pars libri XXXV. habetur; d iure ad librum XXXVI. refertur. A libro XXXVI. vsque ad librum LIIII. Caſſius integer exſtat,

*) Praeter alios conf. *Reimarum* ad edition. ſuae vol. II. 1533 ſqq. qui vberius et diligentius perſequutus eſt vitam riptaque Caſſii Dionis, et de eius ſtilo, et de vitiis naeuis-
ıe hiſtoriae ſobrie iudicauit, atque Dionem in nonnullis de-
ndendum et excuſandum eſſe docuit.

exſtat, praeter lacunas quasdam, quas ad libri L. Dionis initium pertinentes plerasque ex cod. membanaceo Florentino, paucas ex altero cod. chartaceo expleuit *Jac. Gronouius* cum eiusd. Supplementis lacunar. in Aenea Tactico etc. Lugd. Bat. 1675. 8. — Liber LV. magnam quoque habet lacunam. Reliqui vsque ad LX. ſunt a quodam in epitomen redacti. Librorum a Pompeio M. ad Alexandrum Mamaeae epitomen fecit *Jo. Xiphilinus*, qui ſaeculo XI. vixit. — *Nicol. Carminius Falconius* magno hiatu multa noua promiſit, at ipſe deceptus nota et vel ab Vrſino, vel apud Xiphilinum aut in Excerptis Peireſcianis, vel in eclogis legationum diu vulgata edidit, vtiliter tamen adhibito cod. Vaticano. — *Caſſii Dionis romanae hiſtoriae vltimi libri tres, reperti reſtitutique ſtudio ac labore N. C. Falconii.* — Romae 1724 4. cum adnotatt. — Poſthaec prodiit *Caſſii Dionis Cocceiani romanae hiſtoriae tomus primus*, (plures lucem non adſpexerunt,) *continens priores libros XXI. ab V. C. vsque ad a. V. C. DCX. poſt euerſam Carthaginem et Corinthum, nunc primum detectos, reſtitutos concinnatosque, et noua fere verſione et perpetuis ſuis variorumque notis auctos ſtudio et labore N. C. Falconii.* — Neapoli 1747. fol. Enimuero, quae pro Dione venditantur, ea ex Plutarcho, (cuius quidem libros integros a Dione exſcriptos fuiſſe, Falcon. in prolegomenis, doctis quidem, temere contendit,) ex Zonarae et Jo. Tzetzae fragmentis turpiter conſuta eſſe, iam euicerunt viri docti. — Graece, ex codice quidem vnico eoque mendoſo, *Dionis libri XXIII. a XXXVI. ad LVIII. vsque*, Lutetiae, ex offic. *Roberti Stephani*, 1548. fol. cum caſtigationibus ipſius et Henr. Stephani, filii. In nitida hac editione non deſunt liber LIX. et LX. ſed tantummodo ex libris LVII. et LVIII. vnus factus eſt, quinquageſimus ſeptimus, et ex

LVIIII.

LVIIII. et LX. itidem vnus, quinquageſimus octauus. In linguam latinam translati ſunt Dionis libri XXV. a XXXVI. ad LXI. a *Guil. Xylandro,* um eius notis, Baſil. ap. Jo. Oporin. (1558.) fol. t Lugd. 1559. 8. — E verſione Xylandri, a *Jo. eunclauio* emendata et aucta: *Dionis* libri XLVI. artim integri, partim mutili, excerpti, fragmenta riorum XXXIV. amiſſorum, et poſteriorum XX. brorum, cum notis *Leunclauii,* Francof. ap. ndr. Wecheli heredes, 1592. 8. — *Henr. Stephanus* editionem patris, Roberti, multis vero cis mutatis et emendatis, recudi fecit, cum Guil. ylandri interpretatione, (Geneuae,) 1592. (al. 591.) fol. — Hanc editionem preſſe ſequitur *Vecheliana* cum notis criticis *Jo. Leunclauii* am a. 1593. mortui,) accedunt R. Stephani, G. ylandri, Fr. Sylburgii, H. Stephani, F. Vrſini otae in Xiphilinum et fragmenta, Hanouiae tyis Wechelianis 1606. fol. — Noua recenſio et itio optima pleniſſimaque parata eſt a *Reimari,* et inſcripta: *Caſſii Dionis Cocceiani hiſtoriae romanae quae ſuperſunt, vol. I.* quod complectitur fragmenta librorum cum adnotationibus axime Henr. Valeſii; libros XXXVI—LIV. integros, cum adnotatt. *J. A. Fabricii* ac paucis aliorum. Graeca ex codd. msstis et fragmentis ſuppleuit, emendauit, latinam verſionem Xylandro-Leunclauianam limauit; varias lectt. notas doctorum et ſuas cum adparatu et indicibus adiecit *Herm. Sam. Reimarus.* Hamburgi 1750. fol. — vol. II. quod complectitur libr. *Dionis* LV—LX. paſſim mutilos et breuiatos, cum adnotatt. *J. A. Fabricii* et nonnullis aliorum: libros item *Dionis* LXI—LXXX. ex compendio *Jo. Xiphilini.* Cum adnotatt. *H. S. Reimari,* qui vbiuis fragmenta reperta ſuis locis inſeruit, varias lectt. et adnotatt. ſubiecit, verſionem caſtigauit; adparatum adnotatt. et emendatt. cum indice gr. et lat. adiunxit.

 Ibid.

Ibid. 1752. *) — Cel. *Jac. Morellius* postea edidit *Dionis Cassii historiarum roman. fragmenta* (libr. LV. et LVI.) *cum nouis earundem lectionibus*, (doctasque adiecit adnotatt. et versionem fragmentorum repertorum latinam,) Bassani 1798 min. 8. rec. formaque maiore, ad Reimarianam edit. accommodata, Paris. 1800. fol. typis J. Delance. Conf. eumdem doct. Morellium in Biblioth. Msta gr. et lat. tom. I. p. 259 sqq. — *Germanice* verterunt Dionis libros *Abrah. Jac. Penzel*, cum permultis adnotatt. tomi II. prima sect. Lips. 1786. mai. 8. — tom. II. sect. II. ibid. 1799. — atque *Jo. Augustin. Wagner*, cum notis, Francof. ad M. 1784—1796. V. voll. 8. — *italice Viuianus*, Romae 1790—1792. IV. tom. (vt antiquiores praetermittam versiones italicas.) — In Magasin encyclop. de M. Millin tom. IV. 7. a. nr. 13. p. 7 sqq. est particula, n. libri XXXVIII. 18—29. Entretien de Philisius et de Ciceron, gallice versa cum doctis *St. Croix* obseruatt. — *Xiphilini Epitome* primum prodiit Lutet. cura *Rob. Stephani*, 1551. 4. tum gr. et lat. ap. H. Stephan. Paris. 1552. 4. et 1592. fol. — in historiae august. scriptoribus, gr. et lat. ap. eumdem, 1568. (al. 1567.) 8. IV. voll. — in romanae historiae scriptoribus gr. minoribus, opera *Frid. Sylburgii*, (qui cod. mst. Palatin. variasque doctorum obseruatt. contulit, et suas Xylandrique notas addidit,) tom. III. Francof. ap. Wecheli hered. 1590. fol. Reimarus eam inseruit edit. Dionis suae vol. II.

78. *Ap-*

---

*) In vol. II. inter alias VV. DD. animaduersiones, quas Reimar. vel collegit ex aliis libris, vel accepit a viris doctis, p. 1501 sqq. occurrunt *J. Jac. Reiskii* animaduerss. in Dionem Cassium, quas Reiskius postea retractauit, tertiis curis percensuit et Dionem cum fragmm. et Xiphilinum, notasque scripsit vberiores in vol. I. Animaduerss. ad gr. auctores, Lips. 1757. 8.

78. *Apſines*, Gadarenus Phoenix, Rhetor, a. 36. clarus: ſcripſit *artem rhetoricam* et περὶ ῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων, qui libelli ex- ant in Rhetoribus graecis, Venet. ap. Aldum 508. ſol. p. 682. et 727. Inter Longini fragmm. ccurrit quoddam; id vero ex *Apſinis* arte rhe- rica eſſe ſeruatum, et huic tribuendum, oſten- it *Weiske* in praefat. ad edit. Longini de ſubli- itate, pag. XIX ſqq. et p. 192 ſqq. vbi nr. VIII. gr. ac lat. eſt typis repetitum, et Apſini ad- riptum.

79. *Herodianus*, hiſtoricus inſignis, nec ve- optimis adcenſendus, et diuerſus ab *Herodia-*, Dyſcoli filio, grammatico. Romae, ſi non tus, certe aliquam vitae partem transegit. De nno autem, quo is natus, quo mortuus ſit, aeque de eius genere, aut patria, aut muneribus, (in incipum quidem reique publicae miniſteriis ſe rſatum eſſe, ipſe teſtatur libr. I. cap. 2. fin.) isque rebus nihil proditum eſt. Floruit certe rca a. C. 238. atque cel. *Frid. Aug. Wolf* *) lligit, eum circ. a. V. 923. a. C. 170. natum, a. V. 993. a. C. 240. vita defunctum eſſe. Res imperatoribus romanis geſtas ab obitu M. Au- lii Auguſti vsque ad initia principatus Gordiani . Aug. i. e. ab ineunte a. Ch. 180. vsque ad edium a. 238. libris VIII. ita expoſuit, vt di- one vteretur facili, terſa, perſpicua iucundaque, in concionibus immixtis graui nec raro diſer- oratione. Fides eius ac ſtudium veri vt pluri- um magni aeſtimatur: in eo tamen iudicium, igentiorem temporum notationem, et quod ulta ſcitu digna, homines quosdam inſigniores res in pace geſtas omiſit aut leuius notauit, alia-

*) Pag. XXXIII. narrationis de Herodiano, praemiſſae tioni, ab illo curatae, in qua etiam de Herodiani ingenio bendique genere et de editionibus curate disputat.

nienfes 1678. 1699. 1704. 1708. 8. item Edinburgenfis, curante *Jo. Patono*, gr. et lat. 1724. 8. — Ex Oxon. edit. 1704. cum eiusd. mendis et omiffionibus, repetita eft Bafileenfis, ap. Jo. Schweighäufer, 1781. 8. — Perquam emendate, ad exemplum Stephan. curata eft edit. Halae Sax. 1759. 12. — Incredibili ftudio atque mira induftria parata eft editio: *Herodiani hiftoriar. libri octo, e recenfione Henr. Stephani cum varietate lectionis trium codd. Mss.* (Vindobon. Bavarici et Veneti,) *noua Bergleri verfione, notis variorum* (in his quoque *Leisneri* *) et *Reiskii,) et indicibus verborum ac rerum, curante Theophilo Guil. Irmifch,* (qui fuas notas cum criticas, tum maxime grammaticas, doctas quidem, at modum excedentes, nec raro minutas moleftasque, atque excurfus largius vel textui, qui in notis natare videtur, fubiecit, vel tomis adiunxit,) Lipf. 1789—1805. 8. Vol. I—V. quorum voll. IV. et V. poft Irmifchii mortem prelo exierunt. In vfum fcholarum commoda et partim critica eft editio graeca *Feldhahnii*, cum notis germanicis et indice graeco-germanico, Lipf. 1791. 8. — Noua plane recenfio, et critica emendataque eft editio gr. quam curauit *Frid. Aug. Wolfius:* textui fubiecta eft argumentorum et annorum notatio, et praemiffa notitia litteraria, Halis 1792. 8. — Herodianum fuperiore faeculo *germanice* verterunt *Zopf*, cum praefatione *Menantis*, (h. e. *Chrift. Frid. Hunold,)* Halae Sax. 1719. 8. — *Ge. Aug. Dethardng*, Hafniae et Lipf. 1742. 8. et *Jo. Gottl. Cunradi*, Francof. ad M. 1784. 8. — *Gallice,*

---

*) Hic paraturus erat nouam edit. cum Bergleri interpretatione, et fcripferat proluf. fcholaft. de Herodiano Herodianique verfione Bergleriana, Lipf. 1761. 4. quam Irmifch. qui, illo 1767. fatis intercepto, multo poft fuscepit laborem, tom. I. edit. fuae p. XXXI fqq. inferuit.

lice, Nic. Hubert de Mongault, Pariſ. 1700. 1712. et 1745. 8. — *Danice*, Bar. *Ludov. Holberg*, 1753. 8. etc.

Inſeratur *Ammonius*, Alexandrinus, cognomine *Saccas*, chriſtianus, recentiorum Platonicorum auctor, circ. a. Chr. 220. praeceptor Plotini, Origenis vtriusque, Herennii, Longini et aliorum. Male confunditur cum *Ammonio Peripatetico*; et plures fuerunt *Ammonii*. Conf. *Fabricii* B. Gr. vol. III. p. 161. et p. 460 ſq. *Saxii* Onomaſt. I. p. 352. et quae ſcripſi in Introduct. II. part. I. p. 271 ſq. vbi quoque et ad *Fabr.* B. Gr. III. p. 180 ſq. de *Origene*, deorum cultore, et ab *Origene Adamantio*, chriſtiano, diuerſo, quaedam adnotaui.

80. *Plotinus*, natus Lycopoli in Aegypto a. Ch. 205. Ammonium Saccam Alexandriae per XI. annos audiuit. Tum cum Gordiano imper. in Perſiam profectus eſt, et, illo interemto, Antiochiam non ſine vitae periculo euaſit, atque inde venit Romam, vbi et docendo et ſcribendo magnam nominis famam conſequutus eſt. In nonnullis fuit Platonicus, in nonnullis vero eclecticus; praecipue Platonicam philoſophiam cum Pythagorica coniunxit; ſed vanus erat homo, vt in omni vita, ita etiam in diſciplina doctrinaque. Quod autem, vnice philoſophiae ſtudio vacans, valetudinis curam plane neglexit, mortem ſibi contraxit miſerabilem et maturauit, et, in Campaniam deductus, a. Chr. 270. aetatis 66. obiit. Inter diſcipulos adſeclasque, quos multos habuit, vtpote quum ſua aetate ſummus habitus eſſet philoſophus, (neque defuit illi ingenii ſagacitas et acumen iudicii; ſed multas captioſas, nimis abſtruſas, aniles perplexasque enixus eſt opiniunculas, nec perſpicuo amoenoque vſus eſt ſcribendi genere,) eminuit Porphyrius, qui Plotini vitam expoſuit, eiusque opera recenſuit, in ordi-

ordinem redegit, paullifper expoliuit, atque in fex Enneades diftribuit. Opera Plotini primum ex interpretatione *Marfilii Ficini*, cum huius argumentis et commentariis prodierunt Florentiae 1492. fol. — rec. Saligniaci, 1540. fol. ac Bafil. 1559. et 1562. fol. — gr. et lat. Bafileae ad Perneam Lecythum, 1580. fol. Nonnulla exemplaria eiusdem editionis in fronte praeferunt: Bafileae impenfis Ludov. Regis, 1615. fol. Conf. *Frid. Chrift. Grimmii* commentatio, qua Plotini de rerum principio Ennead. III. libr. VIII. cap. 8-10. animaduerff. illuftrat, Lipf. 1788. 8. — *Jul. Frid. Winzer* Adumbratio decretorum Plotini de rebus ad doctrinam morum pertinentibus: fpecimen I. Witteberg. 1809. 4. — *Mülleri* progr. de cod. Plotini mst. qui in bibliotheca epifc. Cizae adferuatur, (ex quo multae variae lectt. adferuntur,) Lipfiae 1798. m. 8.

81. *Sixtus* II. fiue *Xyftus*, Athenienfis. „Vt fabulantur, (ait *Saxius* in Onomaftico I. p. 369. qui plura in hanc rem disputat,) ex philofopho epifcopus romanus, *Stephani* a. Chr. 257. fucceffor, et hoc anno, 258. crucis fupplicio adfectus effe perhibetur, argumento eorum, quae in medium adtulit *Pagius* Crit. Baron. ad a. Chr. 258. nr. II. III. p. 92. 93. tom. III. ed. Luc. Ad hunc *Sixtum* auctorem *Enchiridion* Sententiarum *Sextii* vel *Sexti*, philofophi Pythagorei et Stoici, male vulgo referunt etc.“

82. *Callinicus*, rhetor et fophifta, fiue ex Syria, fiue ex Arabia petraea oriundus, vixit circ. a. Chr. 260. et Romae docuit. Inter alia fcripfit *de Romae laude;* fed fragmentum tantum fupereft, in *Leon. Allatii* Excerptis rhetor. et fophift. p. 256.

83. *Minucianus*, rhetor Athenienfis, forfan quoque circ. a. Ch. 260. Eius libellus (fiue particula eius Τέχνης) *de fedibus argumentorum*

graece

graece exſtat in Rhetor. graecis, Venet. ap. Aldum, 1508. p. 731. — gr. vna cum Alexandro et Phoebammone, et cum verſione lat. atque caſtigationibus *Laur. Normanni*, Vpſal. 1690. 8.

84. *Dionyſius (Caſſius) Longinus.* Quam habuerit patriam, et quo anno in lucem editus ſit, non omnino eſt exploratum: probabiliter tamen natus eſſe videtur Athenis *) a. C. 213. Ab ineunte aetate cum parentibus multa obiit itinera multasque luſtrauit regiones, atque Athenis, Romae aliisque locis doctiſſimum quemque audiuit philoſophum atque rhetorem; inprimis Ammonium Saccam atque Origenem Peripateticum: quibus quidem etiamſi multum temporis conſumſiſſet, philoſophia tamen Platonica ita prae ceteris delectatus eſt, vt omnino germanus eſſet Platonicus. Poſtea criticae arti, litteraturae antiquae et eloquentiae ſtudio ſe totum tradidit, et Athenis non modo philoſophiam, ſed etiam artem criticam, grammaticam et rhetoricam profeſſus eſt. Athenis quum magnam vitae partem tum iuuentute erudienda, tum praeclaris ingenii monumentis condendis cum laude exegiſſet: in orientem abiit, et per hanc forſan occaſionem a Zenobia, quae poſt Odaenathum, maritum ſuum et regem Palmyrenorum, occiſum orientis imperium tenebat, Palmyram, vt illam graecis litteris erudiret, et liberorum animos moresque formaret, euocatus eſt. Atque apud illam tanta florebat gratia, vt ea, poſt imperium ſuſceptum, omnia cum noſtro miſceret conſilia: quod quidem noſtro fuit perniciei.

*) V. *Suidam* in Φρόντων, tom. III. p. 634. Hic *Phronto*, Emiſenus, Athenis ſub Seuero imp. rhetoricam docuit et multa ſcripſiſſe fertur. Ex eius ſorore Phrontonide natus eſt Longinus. Ille autem Phronto a nonnullis confunditur cum M. Cornel. Frontone, M. Antonini philoſophi in litteris latinis magiſtro. v. *Ed. Corſin.* in *Plutarchi* vita §. V.

ciei. Zenobia enim, ab Aureliano imp. victa captaque, vt vitam tueretur, Longinum, tamquam participem atque auctorem ſuorum conſiliorum et belli, quod Romanis feciſſet, prodidit victori, qui eum ſtatim rapuit ad ſupplicium, quod vero a. C. 275. cum ſumma conſtantia ſummoque animi robore ſubiit. — Multos conſcripſit libros, quos diligenter recenſuit *Ruhnken.* in disputatione mox citanda §. XIV. Sed dolendum eſt, plurimos, praeter fragmenta quaedam a Proclo, ab Hephaeſtionis ſcholiaſte, a Porphyrio aliisque ſeruata, praecipue librum, Φιλολόγοι *) inſcriptum, ab iniquitate temporis fuiſſe abſumtos. Sub nomine eius adhuc circumfertur liber, (quem quidem miſere truncatum ad nos perueniſſe, dolendum eſt.) praeclarus atque vtiliſſimus, *περὶ τοῦ ὕψους*, ſ. *de ſublimi orationis genere.* Enimuero *Weiske* cum in diſſ. critica de libro *περὶ ὕψους*, (edit. illius p. CVII ſqq.) in qua primum totam eius *οἰκονομίαν*, deinde rerum explicandarum rationem, poſtremo characterem orationis fuſe eruditeque explicat, et de virtutibus non minus quam vitiis poſt Morum in praef. ad edit., poſt Ruhnkenium in §. XII ſq. ac Boilauium in praefat. ad verſionem gallicam, copioſe et diligenter disputat; tum inprimis p. 213 ſqq. in notis ad inſcriptionem codicis Vaticani, *Διονυσίου ἢ Λογγίνου*, probat amplificatque *Hiero-*

*) Vulgo quidem citatur liber Οἱ Φιλόλογοι, i. e. *variae eruditionis ſtudioſi*, in eoque dicitur Longinus de antiquis ſcriptoribus in vtramque partem iudicaſſe: v. *Ruhnken.* diſp. reſpondente Petro Jo. Schardam, de vita et ſcriptis Longini, Lugd. B. 1776. 4. rec. in Toupii et Weiskii edd. Longini περὶ τοῦ ὕψους. Sed *Weiske* in nota ad illam p. LXXXX. adnotat, in cod. Pariſ. qui continet Hermogenem, ſcholion adſcriptum eſſe, in quo citetur Λογγῖνος ἐν κα τῶν φιλολόγων ὁμιλιῶν, ex quo Weiske colligit, eam eſſe plenam inſcriptionem, hinc φιλολόγοι in iſta operis inſcriptione non eſſe maſculinum, ſed femininum, ſubaudiendumque ὁμιλίαι.

Hieronymi Amatii iudicium. Hic vero primum demonstrare sustinet, monstrum esse illud vulgatum Διονυσίου Λογγίνου, tum verum libri auctorem esse ignotum, antiquiorem, excellentioris ingenii et doctrinae hominem, qui Augusti fere vixerit aetate, (vt ait in praefat. p. XXIV.) hominem bonum et probum, qui magnam ostendat eloquentiam, neque rhetoris tantum, sed magni etiam oratoris nomen mereatur, ab Eunapio autem aliisque *Longinum* tantum adpellari, a nemine *Dionysium Longinum*: inscriptionem autem in cod. Vaticano a librario quodam esse profectam. Sed plura leges apud Amatium et Weiskium argumenta contra vulgatam inscriptionem, repetita in *Beckii* Actis Seminarii — Lips. vol. I. p. 335 sqq. cum adnotatt. vbi quoque Weiskii editio recensetur. Neque vero Weiskius probat Amatii sententiam, id opus adserendum esse Dionysio Halicarnassensi. — Editiones *) potiores hae sunt. Princeps est *Francisci Robortelli*, gr. cum notis lat. in margine adpositis, Basil. 1554. 4. per Jo. Oporin. Dedicatio scripta est Patauii, nonis Aug. 1554. — *Paullus Manutius*, qui credidit, se primum vulgasse Longinum, in sua edit. Venet. 1554. 4. gr. multa bene emendauit, multa autem temere mutauit, maxime quum loca veterum scriptorum, quae Longinus memoriter laudarat, ideoque a vulgata lectione vt plurimum discedunt, ad editiones ipsorum scriptorum refingeret, atque ita veram codicum Longinianorum lectionem exstirparet. — Manutianae editionis repetitio cum nonnullis immutationibus est edit. *Francisci Porti*, quae vna cum Hermogene et Aphthonio Geneuae

1569.

*) De his sollerter et copiose egerunt *Heinecken* p. LXX sqq. *Morus* p. XXXIII sqq. et *Weiske* p. LIII sqq. suarum edit.

ciei. Zenobia enim, ab Aureliano imp. victa captaque, vt vitam tueretur, Longinum, tamquam participem atque auctorem fuorum confiliorum et belli, quod Romanis feciffet, prodidit victori, qui eum ftatim rapuit ad fupplicium, quod vero a. C. 275. cum fumma conftantia fummoque animi robore fubiit. — Multos confcripfit libros, quos diligenter recenfuit *Ruhnken.* in disputatione mox citanda §. XIV. Sed dolendum eft, plurimos, praeter fragmenta quaedam a Proclo, ab Hephaeftionis fcholiafte, a Porphyrio aliisque feruata, praecipue librum, Φιλολόγοι *) infcriptum, ab iniquitate temporis fuiffe abfumtos. Sub nomine eius adhuc circumfertur liber, (quem quidem mifere truncatum ad nos peruenifle, dolendum eft.) praeclarus atque vtiliffimus, *περὶ τοῦ ὕψους*, f. *de fublimi orationis genere.* Enimuero *Weiske* cum in diff. critica de libro *περὶ ὕψους*, (edit. illius p. CVII fqq.) in qua primum totam eius *οἰκονομίαν*, deinde rerum explicandarum rationem, poftremo characterem orationis fufe eruditeque explicat, et de virtutibus non minus quam vitiis poft Morum in praef. ad edit., poft Ruhnkenium in §. XII fq. ac Boilauium in praefat. ad verfionem gallicam, copiofe et diligenter disputat; tum inprimis p. 213 fqq. in notis ad infcriptionem codicis Vaticani, *Διονυσίου ἢ Λογγίνου,* probat amplificatque *Hiero-*

*) Vulgo quidem citatur liber Οἱ Φιλολόγοι, i. e. *variae eruditionis ftudiofi*, in eoque dicitur Longinus de antiquis fcriptoribus in vtramque partem indicaffe: v. *Ruhnken.* difp. refpondente Petro Jo. Schardam, de vita et fcriptis Longini, Lugd. B. 1776. 4. rec. in Toupii et Weiskii edd. Longini *περὶ τοῦ ὕψους.* Sed *Weiske* in nota ad illam p. LXXXX. adnotat, in cod. Parif. qui continet Hermogenem, fcholion adfcriptum effe, in quo citetur *Λογγῖνος ἐν κα τῶν φιλολόγων ὁμιλιῶν*, ex quo Weiske colligit, eam effe plenam infcriptionem, hinc φιλολόγοι in ifta operis infcriptione non effe mafculinum, fed femininum, fubaudiendumque ὁμιλίαι.

Hieronymi Amatii iudicium. Hic vero primum demonstrare sustinet, monstrum esse illud vulgatum Διονυσίου Λογγίνου, tum verum libri auctorem esse ignotum, antiquiorem, excellentioris ingenii et doctrinae hominem, qui Augusti fere vixerit aetate, (vt ait in praefat. p. XXIV.) hominem bonum et probum, qui magnam ostendat eloquentiam, neque rhetoris tantum, sed magni etiam oratoris nomen mereatur, ab Eunapio autem aliisque *Longinum* tantum adpellari, a nemine *Dionysium Longinum*: inscriptionem autem in cod. Vaticano a librario quodam esse profectam. Sed plura leges apud Amatium et Weiskium argumenta contra vulgatam inscriptionem, repetita in *Beckii* Actis Seminarii — Lips. vol. I. p. 335 sqq. cum adnotatt. vbi quoque Weiskii editio recensetur. Neque vero Weiskius probat Amatii sententiam, id opus adserendum esse Dionysio Halicarnassensi. — Editiones *) potiores hae sunt. Princeps est *Francisci Robortelli*, gr. cum notis lat. in margine adpositis, Basil. 1554. 4. per Jo. Oporin. Dedicatio scripta est Patauii, nonis Aug. 1554. — *Paullus Manutius*, qui credidit, se primum vulgasse Longinum, in sua edit. Venet. 1554. 4. gr. multa bene emendauit, multa autem temere mutauit, maxime quum loca veterum scriptorum, quae Longinus memoriter laudarat, ideoque a vulgata lectione vt plurimum discedunt, ad editiones ipsorum scriptorum refingeret, atque ita veram codicum Longinianorum lectionem exstirparet. — Manutianae editionis repetitio cum nonnullis immutationibus est edit. *Francisci Porti*, quae vna cum Hermogene et Aphthonio Geneuae 1569.

*) De his sollerter et copiose egerunt *Heinecken* p. LXX sqq. *Morus* p. XXXIII sqq. et *Weiske* p. LIII sqq. suarum editt.

1569. 8. apud Criſpinum prodiit. *) — Haec editio fons fuit reliquarum vsque ad Tollianam et Pearcianam: nimirum *Gabrielis de Petra*, qui ſcholia in margine et verſionem lat. addidit, Genev. ap. Jo. Tornaes. 1612. 8. — tum *Gerardi Langbaene*, Oxonii 1636. et 1638. 12. gr. et lat. cum Petrae ſcholiis in margine et notarum auctario ad calcem libri. — cum triplici in Latinum expoſitione, (n. 1) Gabr. de Petra, cuius edit. eſt tantum repetita, 2) Dominici Pizimentii, 3) Petri Pagani,) cura Caroli Manoleſii, bibliopolae, Bonon. 1644. 4. — et cum notis, emendationibus et praefatione *Tanaquilli Fabri*, gr. et cum verſione Petrae ſeorſim poſita, Salmurii 1663. 12. — Nouam τοῦ περὶ ὕψ. recenſionem, ex V. codd. et ex ingenio ſuo aliorumque inſtituit, nouam verſionem et ſuas priorumque editorum animaduerſiones, tum fragmenta plura, poſt haec verſionem gallicam *Boilauii Deſpraei* **) cum eiusd. et Dacierii, ſuisque etiam notis gallicis, poſtremo loco *animaduerſionum criticarum ad Longinum guſtum*, h. e. eruditas in ſpeciem, verboſas autem, ac paſſim obſcuras commentationes adiecit *Jac. Tollius*, Traiecti ad Rh. 1694. 4. — Hanc

*) De hac editione, cuius pars, quae continet Longinum, in peculiari inſcriptione ſignata eſt a. 1570. plura leges in *Tollii* praefat. cum nota Weiskii in huius edit. p. XXXVIII ſq. in Mori praefat. p. XXVI ſq. et in meorum ſupplement. part. II. p. 338 ſq.

**) *Boilauii* verſio cum eiusdem et Andr. Dacierii notis prodiit ad calcem Satirarum Boilauii, Pariſ. et Amſtel. 1689. 12. et ſaepius. In edit. Amſtel. acc. obſeruatt. criticae contra Claud. Perraultum. Verſio illa cum Jo. Boiuinii not. eſt quoque in Boil. Opp. Amſtel. 1729. fol. (rec. Dresdae 1767. 8.) tom. II. p. 1 ſqq. in quo tomo ſunt praeterea p. 77 ſqq. Boilauii XIII. criticae obſſ. in nonnulla Longini loca etc. — rec. in *Deſeſſarts* Recueil de Préceptes et d'Exemples ſur le beau et le ſublime dans les Ouvrages d'Eſprit. Paris. 1798. 12.

Hanc Tollii editionem repetiit *Hudſonus*, qui luxuriantem notarum ſiluam ita coercuit, vt nihil bonae frugis reſecaret, et vero nouas adderet notas, in his etiam lectiones e cod. Cantabrig., Tollii verſionem emendaret, augeretque fragmenta Longini, Oxon. 1710. 8. quae edit. e Boiuinii et Schurzfleiſchii *) commentationibus aliquantum locupletata, repetita eſt ibid. 1718. 8. rec. ibid. 1730. 8. et Edinburg. 1733. 12. gr. et lat. — In priſtinam integritatem e codd. et prima edit. libr. π. ὑ. reſtituere coepit, in latinum ſermonem, ſed haud bene, conuertit notasque addidit *Zachar. Pearce*, Londini 1724. 4. — Splendida eſt editio; propter tamen pretii magnitudinem, et quum ad vſum etiam incommodior videretur, Pearcius aliam, in qua complura refinxit, et de mutatione facta ſingulis monuit paginis, parauit, Londini 1732. 8. quae Londini et Glasguae ſaepius recuſa eſt. — Priorem Pearcii editionem coeperant Wetſtenii, Amſtelodamenſes, ſic recudere, vt minore pretio emi poſſet, ſed quia, dum opus dimidio amplius typis deſcriptum erat, altera Pearcii editio lucem adſpexit, huius mutationes atque acceſſiones ad calcem notarunt, tum addiderunt ex bibl. Verburgii acceptum, et antea numquam editum, *Franc. Porti* commentar. et abſoluerunt edition. 1733. 8. — Hudſoni repetita eſt editio, gr. et lat. additis duabus verſionibus, gallica Boilauii et italica Gorii, Veronae 1733. 4. — Ex altera Pearcii recenſione verba graeca dedit ſuamque adiecit verſionem germanicam, haud laudandam, et animaduerſiones germanicas, in quibus res potius quam verba explicare

---

*) N. ex *Henr. Leonh. Schurzfleiſchii* comm. qua Longinum *περὶ ὕψους* ad fidem codd. a Tollio omiſſorum recenſuit, notisque e ſchedis fratris ſui, Conr. Samuelis, auxit, Witteberg. 1711. 4.

plicare studuit, *Carol. Henr. Heinecke*, Dresdae, 1737. mai. 8. — rec. cum praefat. Liscouii, ibid. 1742. mai. 8. — Multo plura praestitit *Sam. Fr. Nathan. Morus*, qui Longin. cum selectis aliorum suisque animaduersionibus edidit, nouam eamque egregiam versionem lat. atque fragmm. adiecit, Lipsiae 1769. 8. Idem postea separatim edidit instar spicilegii Libellum animaduersionum ad Longinum, Lips. 1773. 8. — Tum, *Long.* graece, adiecta versione gallica, cum praefat. vice commentarii, cura *P. Car. Lancelot*, Ratisbonae 1775. 8. — graece, cum versione Pearcii latina, et auctis fragmentis, recensuit notasque suas atque animaduerss. adiecit *Jo. Toupius*. Acc. emendationes Dav. Ruhnkenii; cuius etiam diss. philol. de vita et scriptis Longini praemissa est. Oxon. 1778. 8. et 4. quo anno bis illa edit. prodiit. — Hanc editionem *Beniamin Weiske*, multis nouis subsidiis instructus, ita recudi fecit, vt textum gr. denuo ex codd. recenseret et emendaret, Toupii commentar. varia ratione mutaret, corrigeret multasque et suas et Mori, cuius versionem lat. reddidit, et aliorum adiiceret animaduersiones, variasque doctas historicas atque criticas tam ab ipso conscriptas commentatt. quam Toupii praef. ac Ruhnkenii disput. atque *C. A. Boettigeri* epist. de anaglypho, in fronte Longini aerea tabella exscripto, praemitteret, Lips. 1809. 8. — Longinum vertit *germanice* praeter Heineckium *Jo. Ge. Schlosser*, additis animaduerss. Lips. 1781. 8. — *anglice*, *Jo. Hall*, Londini 1682. 8. — *J. P. G. S.* ib. 1680. 12. — *Leon. Welsted*, ib. 1712. 8. — rec. cum eius Epistolis, Odis, etc. ibid. 1724. 8. — et in eiusd. Operibus etc. Lond. 1789. 8. — atque *Guil. Smith*, cum notis et narrat. de vita, scriptis et notatione Longini, Londini 1739. 8. — ed. II. correct. ib. 1742. 8. rec. ib. 1752.

1752. 1757. 1770. 8. — *belgice P. le Clercq,* Amst. 1719. 8. — *lusitanice* per *Custodio José de Oliveira,* Lisboae 1771. 12.

85. *Dexippus, Herennius,* dux Atheniensium, rhetor et historicus; vixit circ. a. Chr. 268. sub Claudio II. siue Gothico. Multa scripsisse dicitur. — *Eclogae* quaedam seruatae sunt in Excerptis de legationibus, ab *Hoeschelio* gr. publicatis, August. Vindel. 1603. 4.

86. *Achilles Tatius,* Alexandrinus, astronomus, rhetor et scriptor eroticus, floridus et amoenus, sed incertae aetatis. *Saxio* quidem in Onomast. lit. I. p. 372. sub Claudio II. circ. a. Chr. 268. vixisse videtur. Contra Weidlerus, Fabricius et Mitscherlich eius aetatem in tertium quartumue saeculum incidisse suspicantur; atque Boden, eum post Musaeum adeoque post saeculum quartum floruisse coniicit. Alii aliter sentiunt. Idem Achilles primum idolorum cultor, tum castra Christianorum sequutus dicitur. Ante tamen religiones superstitiosas eiuratas librum περὶ σφαίρας, cuius pars hodie exstat sub epigraphe, Ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτου Φαινόμενα, et edita est primum a *Petro Victorio* graece cum Hipparcho et aliis, Florent. 1567. fol. dein graece ac lat. a *Dionysio Petavio,* in huius Vranologio, Paris. 1630. fol. rec. Amstelod. 1703. fol. et libros VIII. *de amoribus Clitophontis et Leucippes* scripsisse videtur. In his eroticis libris, suauiter venusteque, interdum tamen paullo audacius scriptis, multum quidem ostendit ingenium; at tamen nimis abundat, iusto saepius declamat, et interdum lasciuit. — *Annibal Cruceius* primum edidit: *Narrationis amatoriae* (Achillis Tatii) fragmentum, e graeco in latinum conuersum, Lugd. ap. Seb. Gryphium, 1544. 8. postea libros eroticos fecit latinos e cod. satis bono, et e prelo Heruag. exire iussit Basil.

 1554.

1554. 8. — Tum graece eos ex cod. Palat. cum Crucei verſione edidit cum Longi Paſtoralibus et Parthenio *Jo. Commelinus*, Heidelberg. 1601. 8. cuius tamen edit. poſt eius mortem abſoluta, multa habet vitia, multasque lacunas. — dein paullo quidem melius, at nimis properanter, *Claudius Salmaſius*, Lugd. B. 1640. 12. — Ex cod. Bauar., Pariſ. dein ablato, praecipue textum emendauit *Beniamin. Gottlieb Laur. Boden* *), qui libros illos VIII. varietate lectionis notisque *Cl. Salmaſii, J. B. Carpzovii* **), *T. B. Bergeri* ac ſuis illuſtratos, gr. et lat. edidit, Lipſ. 1776. mai. 8. — Eodem anno 1776. 8. nitidam *Achillis Tatii* editionem curauit *Lud. Dutens*. — Sed meliorem eamque criticam parauit editionem, multis locis vel ex codd. lectionibus vel ex coniectura aliorum correctis, *Chriſt. Guil. Mitſcherlich*, qui textum gr. recognouit, lat. Crucei verſionem et ſelectam lectionis varietatem adiecit, Biponti ex typogr. ſocietatis, 1792. m. 8. — *Germanice* verterunt *Ach. Tat.* libr. VIII. *Seybold*, Lemgov. 1772. 8. et *Aſt* atque *Güldenapfel*, Lipſ. 1802. 8. — *gallice*, vt vetuſtiores omittam verſiones, *D··· D··· (Guyot des Fontaines)*, Hagae Comit. 1735. 8. — *Mercier*, Abbé de St. Leger, in Bibliothèque des Romans, trad. du Grec, (quae prodiit Pariſ. 1796. 1797. 12. XII. voll.) in vol. II. — *Perron de Caſtera*, ed. nov. II. tom. Pariſ. 1796. 8. — *Clement*, ibid. 1800. 12. — *anglice*, anonymus, Londin. 1720. 12. — *Carol. Guil. Goettling* Animaduerſiones Criticae in Callimachi Epigram-

*) Idem praemiſerat Wittenberg. 1773. 4. doctam proluſ. de Achille Tatio: vnde potiora repetiit in praef. ad ſuam editionem.

**) Huius notae ſunt ex eius Obſeruatt. philologicar. in Palaephatum periculo: acced. aliae animaduerſſ. in nonnull. Muſaei et Achillis Tatii, Lipſ. 1743. 8. excerptae.

grammata et *Achillem Tatium*, Jenae 1811. mai. 8.

87. *Anatolius*, philosophus, circa a. Chr. 278. aequalis Porphyrii, a quo Ζητήματα ὁμηρικὰ acceperat. Illi Fabricius tribuit et primus edidit fragmentum περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, vna cum aposparsmatio eiusdem argumenti svb Democriti nomine: vtrumque cum *Jo. Rendtorfii* versione atque notis, in B. Gr. lib. IV. cap. 39. vol. IV. p. 295. Ego vero in noua edit. vol. V. p. 773. promisi illa in supplementorum parte typis repetere. Adde *Niclas* ad Needhami prolegom. ad Geoponicorum siue de re rustica libr. XX. tom. I. p. XLVIII sq. vbi Rendtorf. et Hambergerum refutat. Plures autem fuerunt *Anatolii.*

Menander, rhetor, inseratur, qui Laodicea, in confiniis Cariae et Phrygiae, ortus, probabiliter floruit post Libanii tempora, posteriore saeculi tertii parte. Ex eius scriptis superest hodie pars maioris forsan operis, *commentarius de encomiis*, seu de genere encomiastico vel demonstratiuo. Quae nobis seruata sunt, continentur tribus libris, quorum primus agit de hymnis, alter et tertius de laudibus regionum et vrbium. — Prodiit ille commentarius primum inter Rhetores graecos, Venet. ap. Ald. Manutium, 1508. fol. p. 594 sqq. at non solum ingenti vitiorum copia depravatus, sed etiam adhaeret ei continua serie, quasi vnum fuisset opusculum, commentarius *Alexandri* rhetoris de genere encomiastico. Duo illa opuscula, in vnum librum in ed. Aldina perperam conflata, monente iam *Valesio* in Emendatt. p. 26 sqq. (vbi quibusdam Menandri et Alexandri locis medelam adfert,) diuisit, separatim edidit *Menandri* commentarium, egregie acuteque emendauit, docteque explicuit *Heeren*, cuius editio inscripta est: *Menandri rhetoris commentarius de encomiis: ex recensione et cum animaduer-*

ſionibus A. H. L. Heeren. Praefixa eſt commentatio de Menandri rhetoris vita et ſcriptis, ſimulque vniuerſe de Graecorum rhetorica. Gottingae 1785. min. 8.

88. *Porphyrius*, patrio Syriaci oris nomine *Malchus*, h. e. *rex*, dicebatur; Longinus tamen patrium Malchi nomen, graecis auribus moleſtum, mutauit in Πορφύριος, veluti *purpureus*: ortu, vt nonnulli volunt, *Bataneotes*, vt credibile eſt, *Tyrius*. Philoſophus fuit Pythagoreo-Platonicus et mathematicus. Admodum vero adoleſcens Origene vſus eſt praeceptore. Poſtea Athenas profectus, *Apollonium* ad artem grammaticam, et *Longinum* ad artem ſubtiliorem critices atque grammatices, et elegantioris philoſophiae perdiſcendam ſectatus eſt. Poſtea Romam diſceſſit, permotus fama Plotini, eique per ſexennium ita adhaeſit, vt ſe illi totum traderet; at tamen Longini exemplo philologiam cum philoſophia vinculo coniunxit artiore. Atque a Longino artem bene ſcribendi, a Plotino autem acutam quidem, at perplexam quoque et captioſam cogitandi dicendique artem accepit, et quasdam peculiares ac iuſto ſubtiliores excluſit opiniones. Plotini ſuaſu, ad animum corpusque reficiendum, abiit in Siciliam, ibique cum *Probo*, Lilybaetano, philoſopho, contraxit amicitiam. Poſtea Romam rediit, ibique philoſophiam et artem orandi, Romanis plaudentibus, docuit, et Romae circ. a. C. 305. obiit ſeptuagenario, vt videtur, maior: natus enim erat a. C. 233. Dicitur a multis doctus et acerbus chriſtianorum fuiſſe aduerſarius. At tamen noſter num idem ſit, atque iſte, qui cultus chriſtiani diſciplinam acriter oppugnauit, cum *Pagio* in Critic. Baron. ad a. C. 302. n. X—XIII. pag. 316 ſqq. dubitauerit *Saxius* in Onom. liter. I. p. 375 ſq. vbi de Porphyrio noſtro agit. Quamquam magna librorum, quos confecit, pars iniuria

ria temporis nobis erepta est: tamen haud pauci adhuc supersunt: 1) *Pythagorae vita*, sed initio et extrema parte mutila. Eam *Cunrad. Rittershusius*, quoniam in suo Msto *Malchi* nomen invenit, sub *Malchi* nomine gr. et cum notis primus edidit, Altdorf. 1610. 8. — Latine vertit vitam Pythagorae *Jo. Donatus Ferrarius*, Mediolani 1629. 8. — *Porphyrii liber de vita Pythagorae:* eiusd. *sententiae* (auctiores in h. editione, additis XXII. capp.) *ad intelligibilia ducentes: de antro Nympharum, quod in Odyssea describitur. Lucas Holstenius* graec. contextum recensuit, latine vertit, dissertationem de vita et scriptis Porphyrii, et ad vitam Pythagorae obseruatt. adiecit. (Insunt quoque fragmentum *de Styge* et anonymi *vita Pythagorae.*) Romae 1630. 8. — rec. Cantabrigiae, addito *Porphyrii* libro *de abstinentia ab esu animalium*, 1655. 8. (v. nr. 3.) — *de vita Pythagorae* cum notis *Lucae Holstenii* et *Conr. Rittershusii;* cum *Jamblicho* de vita Pythagorica, curante *Ludolph. Küstero*, Amstel. 1707. 4. — 2) *Vita Plotini* — cum latina interpretatione *Marsilii Ficini*, cum Plotini Opp. Basil. 1580. fol. — 3) *de abstinentia ab esu animalium* libri IV. ex aliis vt plurimum compilati: quos primum, bono cod. vsus, latine vertit *Jo. Bernard. Felicianus*, Venet. 1547. 4. — *Porphyrii de non necandis ad epulandum animantibus libri IV.* eiusd. *selectae breuesque sententiae, ducentes ad intelligentiam rerum, quae mente noscuntur. Michaelis Ephesii* scholia in V. libros Aristotelis de partibus animantium: gr. primus vulgauit idemque emendauit *Petr. Victorius*, Florent. 1548. fol. — *Porphyrii* libri IV. gr. editi et latine versi a *Francisco de Fogerolles*, Lugd. in Galliis 1620. 8. — graece cum meliore interpretatione atque emendationibus *Jo. Valentini*, additis libris Porphyrii memoratis et ab

ab Holſtenio editis, (v. nr. 1.) Cantabr. 1655. 8. — Praeſtans et e codd. aliisque ſubſidiis caſtigata correctaque editio curata eſt a *Jac. de Rhoer*, cum notis integris *P. Victorii et Jo. Valentini*, et interpretat. latina *Jo. Bernard. Feliciani*: idemque *de Rhoer* addidit ſuas et *Jo. Jac. Reiskii* notas: accedunt IV. epp. de apoſtaſia Porphyrii. Traiecti ad Rhen. 1767. 4. — Gallice illos libros et *Plotini vitam* vertit *Pouilly de Burigny*, Pariſ. 1747. 12. — 4) Epiſtola *de diuinis* (ſ. diis) *et daemonibus*, cum Jamblicho, Proclo aliisque, Venet. ap. Ald. Manut. 1497. fol. — cum Jamblicho de myſteriis etc. Oxon. 1678. fol. — 5) *Sententiae ad intelligibilia ducentes*; v. ad nr. 1. et 3. — 6) *Homericarum quaeſtionum liber et*, (quae pars huius libri fuerit,) *de Nympharum antro in Odyſſea opuſculum*, gr. Romae 1518. forma inter quartam et octauam; textu ipſe octaua, cum margine autem latiore liber eſt quartae formae ſimilior *); adhaerent quoqu quibusdam Homeri et ſcholiorum in hunc editi Vide etiam nr. 1. — 7) *Moralis interpretatio errorum Vlyſſis*, edita ſine nomine auctoris gr. Hagenoae per Obſopoeum, 1531. 8. — latine *Conr Gesnero* interprete, Tiguri 1542. 8. — denique et inſcripta: *Incerti ſcriptoris graeci fabulae aliquot Homericae de Vlixis erroribus ethice explicatae; vertit notasque neceſſarias adiecit Johann. Columbus, P. P. Vpſal.* Aboae 1678. 8 rec. Lugd. Bat. 1745. 8. a quibusdam ad Porphyrium auctorem, at perperam, refertur. Patrem enim habet *Nicephorum Gregoram*. — 8) *De antro Nympharum in Odyſſea*: v. nr. 1. et Separatim edidit, textum gr. diligenter recenſuit cu

*) Vid. *Ge. Henr. Noehden* comment. de Porphy ſcholiis in Homerum: acc. quaedam inedita et adpendix e Goëttingae 1797. 8. p. 5 ſq. not. 3.

cum lat. verſione L. Holſtenii, et verſionem C. Gesneri ſuasque animaduerſiones adiecit, et praemiſit diſſert. homericam ad Porphyrium *R. M. van Goens,* Traiect. ad Rhen. 1765. 4. — 9) Fragmentum ex libro *de Styge,* gr. ex cod. Antonii Auguſtini, in *Andr. Schotti* Obſſ. human. libro V. cap. 20. p. 229 ſq. Hanou. 1615. 4. add. ad nr. 1. Id fragm. emendatius dedit *Heeren* in ſua Stobaei eclog. phyſicar. edit. tom. II. p. 1004. et 1018 ſqq. Gotting. 1794. 8. *) Fragmentum edidit notisque illuſtrauit M. *Frid. Guil. Sturz* in proluſ. I. et II. de veſtigiis doctrinae de animi immortalitate in Homeri carminibus, Gerae 1795. et 1796. 4. — 10) *Iſagoge de quinque vocibus ſiue praedicabilibus,* cum Ariſtotelis Organo aliisque libr. ſaepius edita. — 11) *In categorias Ariſtotelis expoſitio,* gr. Pariſ. 1543. 4. — 12) *In Harmonica Ptolemaei* commentarius, gr. et cum *Jo. Walliſii* verſione lat. in Walliſii Opp. Oxon. 1699. tom. III. p. 1 ſqq. — 13) *Iſagoge in Ptolemaei tetrabiblon,* (quam alii ad *Antiochum* referunt,) in codd. Cizenſi aliisque tribuitur Porphyrio; edita gr. cum verſione *Hier. Wolfii,* cum Proclo in Ptolemaei Quadripartitum, Baſil. 1559. fol. — 14) Praeguſtum ſcholiorum in Homeri Iliada dedit *Valckenaer* ad calcem Virgilii collatione ſcriptorum graecorum illuſtrati, Leouard. 1747. 8. — 15) *Porphyrii* libell. *de proſodia Villoiſon* in Anecd. graecis tom. II. p. 103 ſqq. primus e cod. Veneto gr. edidit, notasque, praecipue criticas, ſubiecit.

Diſtinguendus eſt *Porphyrius,* Siculus et philoſophus circ. a. Ch. 400. deorum cultor. Conf. *Mon-*

*) Idem *Heeren* ex *Porphyrii* deperditis libris de ſtatuis, Styge et viribus animi loca inuenit in Stobaei eclogis phyſicis. Idem obſeruauit, in Euſebio reperiri excerpta ex libro deperdito de anima, diuerſa a ſuperioribus.

Mongitor. Bibl. Sicul. tom. II. p. 191 ſqq. vbi multus eſt de vtroque Porphyrio.

89. *Alciphron,* rhetor et ſophiſta, cuius aetas eſt incertiſſima, et viros doctos in varias traxit ſententias, ſuſpicante *Saxio* in Onomaſt. lit. I. p. 383 ſqq. (qui etiam Bergleri et de la Croze opiniones rationesque et quorumdam VV. DD. libros, ad hiſtoriam, interpretationem atque emendationem Alciphronis pertinentes, laudat,) collocandus eſt, exeunte ſaeculo III. inter Lucianum et Ariſtaenetum, illum quidem auctorem, hunc imitatorem ſubinde dictionis Alciphroneae. Atque *Saxii* coniecturae ſubſcribit *Wagner* in praef. ad ſuam edit. Scripſit Alciphron *epiſtolas* amatorias, ruſticas, piſcatorias et paraſiticas, ſuaves quidem, venuſtas, ſtilo attico ſcriptas, refertasque orationis floſculis formulisque dicendi atticis exquiſitis; quae tamen ſcholam vmbramque ſophiſtae et venuſtatem quamdam adſectatam redolent nec raro ſunt nugaces. Primum, maximam partem, editae ſunt in Collectione epiſtolarum graec. *Aldina,* Venet. 1499. 4. graece, et Genev. gr. cum verſione latina, Aurel. Allobr. 1606. fol. Tum *Stephan. Bergler.* epiſtolas LXXII. quas tertium librum fecit, primus e codd. erutas addidit; omnes recenſuit, emendauit, verſione ac notis illuſtrauit, Lipſ. 1715. 8. Berglerianam editionem, quamquam nonnulli critici aliquando diſſenſerunt a Berglero, ad verbum refert editio Alciphronis epp. gr. et lat. accurate expreſſarum, Traiecti ad Rh. 1791. min. 8. — *Epiſtolae graecae, auctore Alciphrone,* ſiue narrationes ſingulares de moribus ritibusque Graecorum, primum in linguam franco-gallicam translatae (ab abbate *Richardo,*) cum notis hiſtoric. et criticis, Amſtelod. et Pariſ. 1784. 8. III. voll. — Plenior meliorque editio eſt, et noua textus gr. recenſio: *Alciphronis rhetoris epiſtolae,* ex fide aliquot codi-

codicum recenſitae, cum Steph. Bergleri commentario integro, cui aliorum criticorum et ſuas notationes, verſionem emendatam indiculumque adiecit *Jo. Auguſtin. Wagner*, Lipſ. 1798. II. tom. 8. Conf. eius praefatt. In tom. II. p. 217 ſqq. addidit et explicuit duas epiſtolas ineditas (quarum tamen poſterior Wagnero non Alciphronis eſſe videtur, ſed Cratetis,) atque fragmenta, partim iam a Valckenario aliisque paſſim, partim ab ipſo collecta. — *Hertelius*, qui in Klotzii Actis literar. vol. III. part. I. nr. 11. pag. 90 ſqq. et in Miſcellis obſeruatt. criticis, Erford. 1768. 4. multa Alciphronis loca face critica illuſtrarat, ipſas Alciphr. epiſtolas in linguam germanicam transtulit, Altenburgi 1767. 8. Nonnullas germanice vertit *Jacobs* in Wielandi *Attiſchem Muſeo*, tom. II. et III. — *Anglice* verterunt illas duo VV. DD. anonymi, Londin. 1791. 8.

90. *Timaeus*, ſophiſta et grammaticus, ſub finem ſaeculi tertii vixiſſe videtur. Ex eius *Lexico vocum Platonicarum*, libello vtiliſſimo, Montfaucon primus ex cod. Ms. Sangermanenſi ſpecimen, quamuis minus curate deſcriptum, edidit in Biblioth. Coislin. p. 477 ſqq. Tum ex eodem cod. Capperonnerius Lexicon deſcripſit, at plura neglexiſſe arguitur *), et apographum miſit *Dav. Ruhnkenio*, qui illud Lexicon edidit, atque animaduerſſ. inſtruxit Lugd. B. 1754. 8. — quam editionem, adiuncto Moeride, recudi fecit *Jo. Frid. Fiſcher*, Lipſ. 1756. 8. — Poſtea *Ruhnken.* iterum edidit *Timaei* libellum, multis partibus locupletiorem, notis potiſſimum egregie et largiter auctis, Lugd. Bat. 1789. 8. — Add. Baſtius in Append. ad Epiſtol. Critic. p. 12 ſqq.

91. *Hierocles*, Nicomedienſis, Bithyniae iudex, auctor et ſuaſor Diocletianeae chriſtianorum per-

*) V. *Villoiſon* ad edit. Longi p. 179.

perſequutionis: vixit a. C. 300. Scripſit *libros duo ad Chriſtianos*, λόγους Φιλαλήθεις πρὸς τοὺς Χριςιανοὺς, quibus inter alia oſtendere ſtuduit, Apollonium Tyaneum vel paria cum Chriſto, vel etiam maiora feciſſe; ſed refutatus eſt ab *Euſebio* in libro contra Hieroclem. — Non confundendus eſt cum *Hierocle*, philoſopho Alexandrino, laeculi V. ad a. C. 485. V. *Saxii* Onomaſt. lit. I. p. 385 ſq.

CAPVT II. SECTIO III.

A Conſtantino M. imperatore vsque ad Conſtantinopolin a Turcis expugnatam ſiue ab a. C. 306. vsque ad a. C. 1453.

Haec aetas admodum paucos protulit homines, ab ingenii ſplendore et litterarum copia dictionisque elegantia et veterum auctorum ſimplicitate commendabiles. Scriptores, praeſertim hiſtorici Byzantini, imitabantur quaſi mores aulae Byzantinae, ſubinde magis magisque corruptae, quae caerimonias, pompam nimbumque et ſpeciem quamdam adſectatam maieſtatis, virtutis et pietatis erga deum, at ſimulatae, amabat: hinc noua aulicorum officiorum nomina excogitabantur. Praetcrea barbaries, ſuperbia et controuerſiae ſacerdotum chriſtianorum ac ſuperſtitio inuaſerunt ciuitatem litteratam, et, praeſertim in occidente, omnem pulcri ſenſum litterasque ipſas ſenſim ſenſimque profligarunt. Triſtiſſima fuit ingraueſcentis ſenectutis facies. In Graecia tamen, vel vltima calamitate, quaedam eruditionis liberalis et orationis antiquae veſtigia remanſerunt, et ſtudio curaque quorumdam doctorum imperatorum atque,

que, paucorum quidem, praeclarorum ingeniorum factum eſt, vt non omnis flos litterarum omnisque humanitas penitus perirent. Atque his, Conſtantinopoli a Turcis occupata, Italia omnesque deinceps terrae imperii occidentalis ſurgentem litterarum lucem fauſtumque reditum debent. Praetermiſſis in praeſenti ſcriptoribus eccleſiaſticis, eos, quorum memoria ad poſteros peruenit, modo breuius, modo paullo latius enumerabimus.

1. *C. Flauius Valerius Aurelius Claudius Conſtantinus, imperator, cognomine Magnus,* natus a. C. 274. obiit a. C. 337. Hoſtibus victis multisque rebus pacis bellique tempore praeclare geſtis, religionem chriſtianam profeſſus, hanc quovis modo tueri atque amplificare ac ſacerdotes plus iuſto ornare coepit, et bonas artes litterasque liberaliter nutriuit. Eius variae epiſtolae, orationes, edicta ab Euſebio aliisque paſſim ſunt ſeruata, et de eius donatione atque de cruce, quam ille in coelo vidiſſe ſibi viſus eſt, plures VV. DD. in vtramque partem disputarunt. Sed de hisce eiusque vita, victoriis imperioque in multis libris eſt abunde expoſitum. H. l. tantum commemorari poſſunt *Franciſci Balduini* Icti Conſtantinus M. ſiue commentariorum de Conſtantini imper. legibus eccleſiaſticis et ciuilibus libri duo. Acceſſit eiusd. commentarius ad edicta veterum principum rom. de Chriſtianis, cum *Nic. Hieron. Gundlingii*, Icti, praefatione. Lipſ. et Halae 1727. 8. Vide *Fabricii* B. Gr. vol. VI. in longo cap. XL. libri V. p. 693 ſqq. vbi plura adnotaui multosque de Conſtantino M. varia diuerſaque ratione agentes excitaui, quibus addi poſſunt M. *Jo. Andr. Dietze* diſp. de imperii adminiſtrandi forma a Conſtantino M. recte ac ſapienter mutata, aduerſus Zoſimum libr. II. cap. 33 ſq. Lipſ. 1753. 4. — *Jac. Neſtii* apologia pro Canſtantino M. in Lipſ. Miſcellan. II. p. 471 ſqq. obſeru. XXXIII. —

ibid.

ibid. VI. p. 137. 138. de Conſtantini M. Labaro eiusque monetis eodem ſignatis.

2. *Jamblichus*, Chalcideno-Syrus, Anatolii et Porphyrii, cui quidem, tam ingenii et iudicii vi, quam orationis cura longe ſuperiori, multa ſurripuit, diſcipulus, ſectae Platonicae recentioris inprimis ſtudioſus, ita tamen, vt rationem philoſophandi Pythagoricam, Aegyptiacam et Chaldaeam haud negligeret. Ob eruditionem, fidem ac ſimplicitatem in tradendis philoſophiae ſuae arcanis; et vero propter miracula, quae fingebantur, ſuo tempore, circ. a. C. 310. idolorum cultoribus carus, honoratus clarusque habebatur. Quamquam ad curatam philoſophiae orientalis intelligentiam multum facit: tamen omnia temere compilauit et multa in eo culpanda ſunt. E libris multis, quos concinnaſſe dicitur, typis excuſi ſunt: 1) *de myſteriis Aegyptiorum* liber, ſiue reſponſio ad Porphyrii epiſtolam ad Anebonem, prophetam, ſub nomine Abammonis Magiſtri ſcripta *), quod opus recte vocatur compendium Theurgiae gentilis. — *Graece* primum edidit, latine vertit et notas adiecit *Thom. Gale:* praemittitur epiſtola Porphyrii ad Anebonem Aegyptium, eodem argumento. Oxon. 1678. fol. — 2) Philoſophiam Pythagorae, ſ. commentar. *περὶ τῆς Πυθαγορείου αἱρέσεως*, *de Pythagorica ſecta*, decem libris tradiderat *Jamblich.* e quibus autem *primus*

*) A nonnullis laudatur; contra *Meinerſius* in *Verſuch über die Religionsgeſchichte der älteſten Völker* etc. Gottingae 1775. 8., id opus valde ſpernit, et in *Beytrag zur Geſchichte der Denkart* etc. p. 59. 65. (vbi auctorem inter Jamblichum Proclumque vixiſſe ſcribit,) nec non in ſingulari recitatione de hoc libro de myſteriis Aegypt. in Commentatt. ſocietatis doctrinarum Gottingenſ. vol. IV. claſſ. hiſt. et philol. p. 50. Gotting. 1782. ac *Tiedemann* in: *Geiſt der ſpekulat. Philoſophie*, tom. III. p. 453 ſqq. culpant librum, negantque Jamblichum eſſe libri illius parentem. Add. *Tiedemann.* de Magia, Marburg. 1787. 4. p. 127 ſqq.

primus de vita pythagorica; *ſecundus,* hortationes ad philoſophiam; *tertius* de mathematica communi diſciplina; *quartus*, commentarius in inſtitutiones arithmeticas *Nicolai Geraſeni,* et *ſeptimus,* (probabiliter a Jamblicho ſcriptus,) *theologumena arithmeticae,* formulis typographicis ſunt deſcripti. *Primi* igitur et *ſecundi* libri inſcriptio eſt: — *de vita Pythagorae et protrepticae orationes ad philoſophiam* lib. II. — nunc graece et latine primum editi cum neceſſariis caſtigationibus et notis: addita ſunt in fine Theanus, Myiae, Meliſſae et Pythagorae aliquot epiſtolia, gr. et lat. *Joanne Arcerio* Theodoreto authore et interprete: in bibliopolio Commelin. (in aliquot exemplarium fronte, Franequer. ap. Aeg. Radaeum,) 1598. 4. Sed contextus graecus eſt e cod. Granvellae, Cardinalis, vitioſo deſcriptus, nec verſio lat. ſemper reddit verum ſenſum. Hinc *Ludolfus Kuſterus* edens librum *de vita Pythagorica* ope cod. Pariſ. et coniecturarum Nic. Rigaltii textum gr. a quam plurimis mendis purgauit, et verſionem lat. Vlr. Obrechti (Argentorati 1700. 8. primum editam,) adiecit: accedit *Malchus* ſiue *Porphyrius* de vita Pythagorae, cum notis Lucae Holſtenii et Conr. Rittershuſii: itemque anonymus apud Photium de vita Pythagorae. Amſtel. 1707. 4. — *Protreptici* noua eaque critica editio, curante *Kieſslingio*, gr. et lat. cum notis criticis prodiit Lipſiae 1812. mai. 8. — *Tertii* libri περὶ κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης fragmenta e verſione ſua lat. edidit *Nic. Scutellius* ad calcem libri de myſteriis Aegyptiorum, Romae 1556. 4. ex cod. autem Veneto librum, qui multa continet praeclara veterum Pythagoricorum, Philolai, Brontini, Archytae, fragmenta, dorica dialecto conſcripta, gr. euulgauit *Villoiſon* in Anecdotis graec. tom. II. p. 188—225. Venet. 1781. 4. — M. *Jac. Ge. Friis*, illum librum gr. et lat. editurus,

rus, in disputatione inſcripta: Introductio in librum Jamblichi tertium de generali mathematum ſcientia, Hauniae 1790. 4. duo fragmenta gr. et lat. repetiit atque illuſtrauit. — Liber *quartus* — *in Nicomachi Geraſeni arithmeticam introduction. et de ſato:* primum editus, in latinum ſermonem conuerſus, notis perpetuis illuſtratus a *Sam. Tennulio.* Acc. *Joach. Camerarii* explicatio in duos libros Nicomachi. Arnhemiae 1668. 4. *Camerarii* explicatio et notae Tennulii peculiares habent inſcriptiones, et anni locique notas, Dauentriae 1667. At fragmentum *de fato,* quod Tennulius peculiare opuſculum eſſe putauit, ſeptimum et octauum cap. ſectionis octauae libri de myſteriis Aegyptiorum eſſe, ſatis eſt euictum. — Liber *ſeptimus:* τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς· Pariſ. ap. Chr. Wechel. 1543. 4. — Cod. Mst. Cizenſem recenſet vberius Cl. *Chr. Gottfr. Müller* in progr. ſ. Notitia et recenſione codd. — in bibl. — Cizenſ. partic. IV. 1811. m. 8.

De alio *Jamblicho,* Apameenſi philoſopho, ſub Valente mortuo, vide etiam *Gottlieb Wernsdorfii* diſſ. de vita Himerii, praemiſſam eius editioni Himerii, p. XXXVII ſq.

3. *Helladius,* Beſantinous dictus a patria, oppido Aegypti in Thebaide, grammaticus, tempore Licinii et Maximiani, Augg. intra annos Chr. 307 et 311. Ex eius libris IV. Χρηστομαθειῶν, *Excerptorum,* verſibus iambicis ſcriptorum, Photius cod. CCLXXIX. ſeruauit *excerpta,* quae cum verſione Schotti et notis *Jo. Meurſii* excuſa reperiuntur ad calcem librorum *Meurſii* poſtumorum de regno Laconico etc. Vltraiecti 1687. rec. in Theſauro antiquitt. graecar. Gronouiano, tom. X. Lugd. Bat. 1701. fol.

Ab hoc diſtinguendus eſt *Helladius Alexandrinus,* Theodoſii iunioris tempore. Scripſerat *Lexicon* vocabulorum phraſiumque graecarum, qua-

quarum in proſa maxime vſus, copioſiſſimum: v. *Suid.* in Ἑλλάδ. et *Photium* cod. CLVIII.

Nominare quoque h. l. licet *Alexandrum Helladium*, e Theſſalia ortum, qui in viuis fuit initio ſaeculi XVIII. Eius *Spicilegium* — ſiue grammatica gr. per quaeſtiones et reſponſ. gr. et lat. prodiit Noribergae 1712. 8.

4. *Aphthonius*, rhetor et ſophiſta Antiochenus. Ille et *Theon*, qui ſequitur, *Saxio* in Onom. lit. I. p. 394. circ. a. Chr. 315. vixiſſe videntur. Neque tamen certum illorum aetatis tempus definiri poteſt. *Aphthon.* ſcripſit *Progymnaſmata rhetorica*, ſiue potius Hermogenis progymn. duo in quatuor diſpeſcendo, diſtinctius propoſuit et exemplis illuſtrauit. Illa, vel hodie non omnino ſpernenda, ſi quis recte iis poſſit vti, ſuperioribus ſaeculis, quibus iuſto maiorem auctoritatem vſumque nacta erant, frequentius fuerant edita, quam recentiore ſaeculo factum eſt. Potiores et antiquiores editt. hae fere ſunt memorandae. — Princeps eſt *Aldina* inter Graecos rhetoras, Venet. 1508. fol. tom. I. et in tom. II. in Aphthonii progymnaſmata commentarii graeci auctoris anonymi, Syriani, Sopatri, Marcellini commentarii in Hermogenis rhetorica, 1509. fol. — gr. cum Hermogene, Florent. ap. Juntam 1515. 8. — gr. cum verſione *Joach. Camerarii*, Lipſ. 1567. 1570. 1588. 8. — gr. ex recenſione *Franc. Porti*, cum Hermogene et Longino, Genev. 1569. 8. — gr. et lat. explicata, et nouis exemplis illuſtrata a *Chriſtoph. Praetorio*, Francof. 1655. 8. — ſed vtilior meliorque eſt editio, cum notis breuibus *Jo. Schefferi*, Vpſal. 1670. — rec. 1680. 8. adiunctis *Theonis* progymnaſmat. — Melioribus editt. quoque adnumeratur edit. graeco-lat. cum *Franciſci Scobarii* ſiue *de Eſcobar* verſione et tabellis, decerptisque ex commentario Hadamarii notulis, ap. Commelin. 1597. 8.

8. Lugd. B. 1626. 8. et ſaepius. Adiunctae etiam ſunt gr. et lat. eiusd. *Aphthonii* fabulae XL. numquam antea editae, cum verſione *Jac. Kimendoncii.* — graece cum interpretatione lat. emendata etc. (cura *Dan. Heinſii:*) add. *Theonis* progymnaſmatibus, Lugd. Bat. ap. Elzev. 1626. 8. — Praefationem ad Aphthonii progymnaſm. *Montfauc.* in Bibl. Coisl. p. 590 ſqq. et *Iriarte* in cat. Codd. msst. bibl. Matrit. p. 151 ſqq. ſupplementum ad illam ediderunt.

5. *Theon*, cognomine Aelius, rhetor et ſophiſta: de eius aetate vide ad §. antecedentem. Scripſit τέχνην περὶ προγυμνασμάτων· in quo libro ea, quae Hermogenes atque Aphthonius tradiderunt, luculentius explicat beneque illuſtrat. Graece primum, at minus emendate, prodiit Romae per Angel. Barbatum 1520. 4. — In Graecis plurima menda ſuſtulit, et ad calcem editionis latinam verſionem excudi fecit *Joach. Camerarius*, Baſil. ap. Oporin. 1541. 8. In hac vtraque editione ſubiiciuntur quoque exempla progymnaſmatum, quae tamen Libanium habent auctorem. Illa igitur reſecuerunt *Dan. Heinſius* in edit. Leidenſi cum Aphthonio, gr. et lat. 1626. 8. et *Jo. Scheſferus* cum Aphthonio, Vpſal. 1670. et 1680. 8.

6. *Dexippus*, philoſophus Peripateticus, Jamblichi diſcipulus, circ. a. Chr. 335. Defendit Platonem contra Plotini obiectiones in libris III. *quaeſtionum in Categorias*, qui hactenus latine tantum, *Jo. Bernardo Feliciano* interprete, prodierunt Venetiis ap. Hieron. Scotum 1546. fol. et 1566. fol. vna cum Porphyrio in Categorias, et ſeparatim Pariſ. 1549. 8. ap. Vaſcoſanum. — Ex cod. gr. Matritenſi, qui continet *Dexippi* dubiorum et ſolutionum in Ariſtotelis categorias capita XL. indices primi et ſecundi libri capitum, tamquam graeci operis ſpecimen, graece edidit *Iriarte* in Catal. Mss. bibl. Matrit. p. 274 ſqq. — Diverſus

verſus a *Dexippo Herennio*, a. 267. de quo v. ſupra in ſect. II. §. 85.

7. *Gabrias* ſiue *Babrias*, vti vulgo nominabatur, ſed rectius *Babrius*. Eius aetas a *Saxio* in Onom. lit. I. p. 402 ſq. et aliis ad ſaeculum quartum medium referri ſolet. Vide ſupra cap. II. ſect. I. §. 71.

8. *Libanius*, Sophiſta, Antiochiae a. Chr. 314. natus et ex familia nobili ortus, et idolorum cultor, *Zenobio*, ſophiſta Antiocheno *), aliisque vſus eſt praeceptoribus, maxime autem ex lectione veterum ſcriptorum et conſuetudine cum aliis philoſophis comparare ſibi ſtuduit bene ornateque dicendi facultatem, qua poſtea magnam nominis gloriam multosque admiratores, in his Julianum imperat. non minus, quam multos inuidos atque obtrectatores nactus eſt. Hinc varia fata Athenis, Nicomediae, praeſertim Conſtantinopoli habuit. Poſt Galli imperatoris obitum in vrbe patria ab a. 354. reliquum vitae transegit, et poſt a. 386. denatus eſt. Permulta ſcripſit: progymnaſmata, orationes, declamationes atque epiſtolas. In iis, quae ſuperſunt, atticae quidem dictionis atque elegantiarum ſtudium et fertile ingenium cognoſcimus, atque vel noſtra aetate eorum lectio ad copiam linguae gr. rerumque, et ad illuſtrationem hiſtoriae illius aeui ac veterum auctorum gr., inprimis poetarum, plane eſt commendanda; at enim, quod Libanius argutias, antitheſes, artem ſophiſticam et ſublimitatem declamatoriam plus iuſto venatus eſt, naturalem veterum atticorum ſcriptorum pulcritudinem ac ſuauitatem valde

*) De quo *Reiske* ſcripſit commentation. Lipſ. 1759. 4. et *Libanii*, qui mortuum Zenobium oratione funebri laudauit, epiſtolam, in qua is vltimos vitae Zenobii annos copioſius perſequitur, graece cum verſione lat. ſubiunxit.

de deſideramus. — Quaedam *Libanii* opuſcula, gr. cura *Soteriani Capſalis*, Ferrariae 1517. 4. — De aliis quorumdam et ſingularium edd. antiquis v. *Panzeri* Ann. typogr. VII. 114, 387. VI. 443, 12. VI. 230, 421. p. 394, 424. etc. — Progymnaſmatum, nec vero omnium, exempla cum Theonis progymnaſmatis, veluti eiusdem auctoris, gr. et lat. edidit *Joach. Camerarius*, Baſileae 1541. 8. — *Feder. Morellus* varia ſeparatim edidit ab an. 1603—1616. plura autem, n. praeludia oratoria LXXII. declamationes XLV. et diſſertatt. morales, collegit ediditque primum e codd. gr. latine vertit: adiectae ſunt notae et variae lectt. cum duplici indice, Pariſ. 1606. ap. Claud. Morell. fol. Dein pari modo ille primum e codd. gr. et mendoſis et lacunarum plenis, euulgauit et lat. vertit *Lib.* Oratt. XXXVI. acc. monodiae, inuectivae, ecphraſes, nouae, Lutetiae 1627. fol. — Orationes IV. de patrociniis etc. nunc primum editae, quibus adiuncta eſt quinta, iam edita etc gr. cum verſione notisque *Jac. Gothofredi*, Genev. 1631. 4. — Eaedem recuſae: accedit quinta nunc primum edita, inter *Gothofredi* Opuſcula Genev. 1641. 4. et inter eiusdem Opp. iuridica minora, Lugd. B. 1733. fol. p. 350 ſqq. — Oratt XVII. *Ant. Bongiouanni* primum e msstis codd eruit, latine vertit, notisque illuſtrauit, Venet 1754. 4. — Argumenta orationum Demoſthenis, gr cum Demoſthene, Venet. ap. Aldum 1504. fol. — item gr. ac lat. cum notis *Hier. Wolfii*, cum eiusd. Demoſthene, Francof. 1604. fol. — *Eine Rede des Libanius, zum erſtenmale aus einer Handſchr. der Bibl. zu München abgedruckt* cura *E. C. Reiskiae*, Lipſ. 1775. 8. — In Anecdotis litterariis e msstis codd. erutis, vol. I. Romae 1773. 8. p. 1 ſqq. in lucem prolatum eſt e cod. Medic. Laurent. fragmentum anecdot. orationis *Libanii* ad Antiochenos de Juliani imperat

ira

ra, gr. cum verſ. lat. P. *Philippi Angelici Bec-*
:hetii; et aliud fragment. cum verſione *Amadu-*
ii vol. II. p. 1 ſqq. — Ariſtidis orat. aduerſus
.eptinem, *Libanii declamatio pro Socrate,* Ari-
toxeni Rhythmicorum elementor. fragmenta: ex
ıibl. Ven. D. Marci nunc primum edid. lat. ver-
it notasque addidit *Jac. Morellius,* Venetiis 1785.
. — *Jo. Jac. Reiske,* de Libanio inprimis me-
itus, in quinto vol. Animaduerſionum ad grae-
os auctores p. 1 ſqq. coniecturas ſagaces, nec
aro audaciores, atque alias varii generis obſer-
att. ad Libanii orationes et declamationes ſcri-
ſerat et quaſi promulſidem dederat futurae edi-
onis, in qua curanda multum temporis conſum-
t, et ex ſex codd. msstis vulgatas, ordine tamen
ıutato, tam correctiores, quam pleniores edere,
. quinque orationes anecdotas primum inſerere
ſtituit. Sed poſt eius demum mortem vxori eius
octiſſimae, *Erneſtinae Chriſtinae Reiskiae,* licuit
relo ſubiicere opus, cuius primum volumen,
lendido veſtitu ornatum, eſt inſcriptum: *Libanii*
ophiſtae orationes et declamationes, ad fidem
ıdd. Msst. recenſuit et perpetua adnotatione
luſtrauit J. Jac. Reiske, Altenburgi 1784. m. 4.
. Praefata eſt *Reiskia,* et praeter alia repetiit
ulos et fragmenta earum, partim ineditarum,
eclamationum, quas *Villoiſon* in Anecdotis graec.
m. II. p. 11 ſqq. ex Macarii Chryſocephali 'Po-
vιᾶ excerpſerat. Illa autem editio ſplendida,
ieoque cara, quum pauciores reperiſſet emtores:
ırarius opus in chartis octoplicatis iterum for-
ıulis typographicis deſcribere et continuare coe-
t. Sic prodierunt quatuor voll. ab a. 1791—
97. mai. 8. Eadem doctiſſima foemina in libro,
ır Moral inſcripto, Lipſ. 1782. 8. p. 93 ſqq.
ıasdam *Libanii* declamationes atque epiſtolas,
in libro *Hellas,* Lipſ. 1791. 8. quinque oratt.
rmanice vertit. — *Siebenkees* in Anecdotis gr.

I. 75 sqq. quasdam Libanii oratt. primus quoque in lucem protulit. — Multas *Libanius* reliquit epistolas, quarum nonnullae passim sunt editae *); sed pleniores ac recentiores edit on. indicabo. *Carolus Jesper. Benzelius* in disputat. praeside Jo. Engestroehm ventilata, edidit *Viginti Libanii rhetoris epistolas adhuc ineditas* **) *cum versione ac notis*, Londini Gothorum 1735. 4. — *Jo. Christoph. Wolfius* primum *Epistolarum* adhuc non editarum *centuriam* selectam edidit cum versione notisque: appendicis loco suppletur e Ms. lacuna, quae deprehenditur in orat. Libanii in necem Juliani imp. dicta, Lips. 1711. 8. tum alias epp. in Anecdotis graecis sacris et profanis tom. II. et III. Hamburgi 1722. et 1723. 8. — Denique lucem adspexit editio ab copia epistolarum, (sunt vero MDCV. quarum vix duae et dimidia centuriae lucem antea viderant,) non minus, quam ab eruditione editoris, nitore litterarum et vestitus elegantia imprimis commendabilis *Libanii sophistae Epistolae*, quas nunc primum maximam partem e variis codd. manu exarat. edidit, latine conuertit et notis illustrauit *Jo. Christoph. Wolfius*. Acc. in calce eiusd. *Libanii epistolae* a *Francisco Zambicario* olim lat. conversae et Cracouiae (1504. 4.) primum editae heic autem integra propemodum centuria ex Ms auctae. Amstelod. 1738. fol. In Wolfii tamen edit. deest epistola Libanii ad Julianum responsoria. Juliani epistola est tertia in ed. Lipsien. 1696. fol. p. 374. ac *Libanii* responsionem e cod(

*) Vide *Panzeri* Annal. typogr. tom. IV. p. 152. n 717. tom. VI. p. 230. nr. 421. pag. 449. nr. 13. et p. 48 nr. 275. tom. VII. p. 495. nr. 11. tom. IX. p. 553. nr. 1. a que Noriberg. *Litter. Blätter*, 1804. nr. 12. p. 188 sq.

**) Illarum tamen prima et secunda ad Basilium a *Cotlerio*, quarta ad Julianum a *Feder. Morello* iam antea vulgatae erant.

odd. Auguſtano et Moſquenſi graece publicauit otisque inſtruxit *Chriſti. Frid. Matthaei* in Lipſ. *Allg. litter. Anzeiger* 1801. nr. 41. Idem emenat locum epiſtolae 1544. ed. Wolfii et 46. epiol. inter epiſtolas Juliani. — Conf. *Bergeri* diſſ. I. de Libanio, Witteberg. 1696—1698. 4. *)

9. *Ariſtaenetus*, Nicaea-Bithynus, deorum ultor, et Libanii familiaris. Periit a. C. 358. emore telluris Nicomedienſis oppreſſus. Huic riſtaeneto tribui ſolent libri duo *epiſtolarum matoriarum;* nec tamen deſunt, qui illas ei ppoſitas eſſe ſentiant et ſophiſtae cuidam triuant. Ingenium quidem ſaeculi et ſophiſtae pro-unt; ſuaues tamen ſunt et amoenae, floribusque latonis, Luciani, Philoſtrati aliorumque ornatae. uisquis auctor eſt, ſaepe Alciphronem imitatur, l in quibusdam locis ad verbum exſcripſit. rinceps editio, ex cod. autem mendoſo, eſt cum itaphiis heroum, ſiue peplo Ariſtotelis, non agiritae, ex bibliotheca *J. Sambuci*, Antwerp. officina Chr. Plantini, 1566. mai. 4. — Poſt- *Joſ. Mercerus* eas latine vertit, (ſed aliquoties ſceſſit a lectione Sambuciana,) notasque adiecit uditas, Pariſ. 1595. (al. 1594. aut 1596.) 8. c. 1600. 1610. et 1639. 8. — *Ariſtaeneti* epp. aecae, cum verſione lat. et notis Joſiae Merce-, curante *Jo. Cornelio de Pauw*, cuius notae cedunt, Traiecti ad Rh. 1737. 8. et, mutata rſan tantum prima pagina, 1738. — Nouam reiſionem et criticam edit. curauit *Frider. Luv. Abreſch* cum emendationibus ac coniecturis *ſ. Merceri, Jo. Corn. de Pauw* etc. nec non editis antehac *Jac. Tollii, Jac. Phil. D'Oruillii,*

*) Add. omnes *Libanii* epiſtolas fuiſſe CPoli in bibl. *nuelis Eugenii.* vid. *Groſchuf* collect. libror. rariorum . III. p. 431. in catalogo libr. Msst. qui CPoli apud Chrinos olim adſeruabantur. Hal. 1709. 8.

lii, Lud. Caſp. Valckenarii aliorumque, et ſuas Lectiones *) addidit, gr. cum breuibus notis criticis, Zwollae 1749. min. 8. — Ab eodem *Abreſchio* paullo poſt euulgatus eſt libellus: *Virorum aliquot eruditorum in Ariſtaeneti epiſtolas coniecturae*, communicatae cum editore nouiſſimo qui ſuas notas adiecit. Acc. *Claudii Salmaſii* e *Thomae Munckeri* notae ad Ariſtaenet. Amſtel 1752. 8. — Specimen nouae editionis epiſtolarum *Ariſtaeneti.* Acc. *Jo. Baptiſt. Bolla* iamb graeci in Pantomimam Vigano: cura *Frid. Jac. Baſt.* Vindobonae 1796. 8. Speciminis loco ſunt epiſtolae 27. et 28. libri I. cum noua verſion lat. et commentario typis expreſſae. — Mer graeca, ſine notis eſt editio: Ἀριςαινέτου ἐπιςτολαὶ τανῦν ἑλληνιςὶ μόνον ἐκδίδονται etc. cura *Polyzois Kontou*, natione Graeci, Vindob. 1803. De qua editione copioſe eruditeque iudicat, varias lectiones, quas Polyzoes vel ducibus aliis v de ſua coniectura reſcripſit, ſub examen voca et permulta Ariſtaeneti loca per totum libru modo, ex codice potiſſimum Vindobonenſi, emendat, modo explicat illuſtratque et fragmentu epiſtolae cuiusdam, ſi illa vera eſt, quod Polyzo ex codice, in Graecia reperto, primus in luce protulit, correctius repetit promittitque editionem Ariſtaeneti iam dudum praeparatam pub care *Frid. Jac. Baſtius* in Epiſtola critica **) ſuper Antonino Liberali, Parthenio et Ariſtaenet cum auctoris emendationibus et additamen msstis, e lingua gallica in latinam verſa a *Carlo Alberto Wiedeburg*, cum tabula aeri inci Lipſi

*) Nam ab *Abreſchio* ſimul editi ſunt eodem anno c peculiari inſcriptione: *Lectionum Ariſtaenetearum libri d* in quibus copioſius explicuit epiſtolas.

**) Quae primum in lingua gallica conſcripta prodiit riſ. 1805. 8.

Lipſiae 1809. 8. p. 251 ſqq. — In linguam germanicam transtulit Ariſtaeneti epiſtolas *J. Fr. Herel*, Altenburg. 1770. 8. — E gallicis verſionibus eſt omnium epiſtolarum Ariſt. et ſelectarum Alciphronis interpretatio, Londini 1739. 12. notanda.

10. *Valerius Harpocration*, Alexandrinus, rhetor ſeu grammaticus: *Saxio* in Onom. lit. tom. I. p. 407. aliisque Libanio aequalis, aliis ante an. 169. vixiſſe videtur. Scripſit *Lexicon decem oratorum graecorum*, rhetoribus potiſſimum intelligendis deſtinatum, quod etiam admodum vtile eſt ad intelligentiam graecae linguae atque antiquitatis. Primus id edidit Aldus, Venet. 1503. fol. vna cum Vlpiani rhetoris commentariis in Demoſthenem: deinde minus emendate iterum ibid. 1527. fol. Tum graece *Philipp. Mauſſacus* e codd. multo emendatius cum notis ſuis doctis et diſſertatione critica de auctore et de hoc ſcribendi genere, Pariſ. 1614. 4. Poſtea graece et lat. *Nicol. Blancardus*, (qui ordinem vocc. libri facilius euoluendi cauſſa immutauit, Gronouio indignante et in praefatione cum magna verborum acerbitate vituperante,) cum Mauſſaci notis et diſſertat. critica, ex auctoris ſchedis ſuppleta atque emendata: acceſſerunt *Henr. Valeſii* notae et animaduerſiones in Harpocrationem et Mauſſaci notas, Lugd. Batau. 1683. 4. — *Valeſii* notae etc. ſeparatim prodierant Lugd. Bat. 1682. 4. — Nouiſſima editio eſt: *Harpocrat. de vocibus liber ſiue lexicon in decem rhetores:* graece cum notis et obſeruationibus *Jac. Gronouii*, (qui duorum codd. lectionibus et obſeruationibus quorumdam doctorum hominum ad edit. Aldinam 1527. ſcriptis vſus, contextum emendauit:) accedunt *Henr. Stephani* ad locos Iſocrateos notae et animaduerſiones *Henr. Valeſii* etc. Lugd. Bat. 1696. 4. — Ἁρποκρ. καὶ Σουΐδα ἐκλογὴ περὶ τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων cum Iſocrate ap. Aldum,

dum, Venet. 1513. et 1534. fol. Baſil. 1565. 8. et Henr. Stephan. 1593. fol. ex quarum edd. poſtrema Gronouius in ſua edit. repetiit Stephani notas etc. — Multa Harpocrat. loca emendauit et illuſtrauit *Toup.* in Emendatt. in Suidam et Heſychium et alios Lexicographos graecos, vol. IV. ed. *Thom. Burgeſs*, p. 420 ſqq. Oxon. 1790. 8. — Eidem *Harpocrationi Alexandrino Iriarte* in Catal. codd. gr. bibl. Matritenſis p. 432 ſqq. prologum II. in librum Kyranidum, inſcriptum: Ἀρποκρατίωνος βίβλος ἀπὸ Συρίας θεραπευτική, h. e. *Harpocrat. liber medicinalis ex Syria*, tribuit, eumque euulgauit et pluribus illuſtrauit.

11. *Maximus*, Epirota, philoſophus, aſtrologus, ſophiſta et Juliani imper. magiſter. Vixit circa a. Chr. 357. et ſcripſit 1) *de obiectionibus inſolubilibus ab oratore declinandis et eludendis*, quem libellum ediderunt *Car. Stephanus* cum Dionyſii Halicarnaſſ. epiſtola ad Pompeium, Pariſ. 1554. 8. et *Fabricius* cum verſione lat. in B. Gr. vol. XI. p. 38 ſqq. 2) *carmen de electionibus ſiue auſpiciis actionum*, e cod. Mediceo cum verſione lat. Jo. Rendtorfii edit. a *Fabricio* in B. Gr. IX. p. 320 ſqq. vbi de auctore variorum iudicia adtuli. — Non miſcendus eſt cum *Maximo, Epheſio*, itidem Juliani praeceptore.

12. *Flauius Claudius Julianus*, cognomine *Apoſtata*, philoſophus, hiſtoricus et orator facundus, ingenio ſplendido: natus a. C. 331. vulnere in proelio contra Perſas accepto, periit a. C. 363. Ab aliis nimis laudatur; ab aliis nimium vituperatur. Primum doctrinae et cultui chriſtianorum innutritus erat: a quo tamen annos natus viginti occulte defeciuit, et Athenis ex conſuetudine cum Maximo, philoſopho Epheſio, aliisque deorum cultoribus, et ex lectione cum veterum auctorum claſſicorum, tum inprimis Libanii, cuius librorum ſedulus erat lector atque in ſtilo vertendo imitator,

tor, amorem philoſophiae eclecticae atque theurgiae non minus quam odium doctrinae chriſtianae imbibit. *) Anno tamen Ch. 360. quum ſolus obtinuiſſet imperium, palam profeſſus eſt deorum cultum, et chriſtianam doctrinam ſcriptis oppugnauit, clauſisque chriſtianorum ludis, quovis modo exſtirpare adniſus eſt. — Scripſit epiſtolas, orationes, ſatiras etc. Epiſtolas ad Jamblichum ſuſpectas eſſe iudicat *Dodwell* exercit. II. de aetate Pythagorae p. 187. Sed v. *Fabric.* B. Gr. vol. V. p. 760 ſqq. ibique meam notam *o.* et de epiſtolis Juliani *Fabr.* B. Gr. I. p. 680 ſq. atque vol. VI. in cap. XLI. de illo imperatore, §. XIV. p. 731 ſ. — Atque *Jul.* epiſtolae IX. gr. primum editae ſunt ab Aldo in Collect. epiſtolar. graec. Venet. 1499. 4. — *Miſopogon et epp.* partim primum gr. et lat. edit. a *Petro Martinio*, Pariſ. ap. Andr. Wechel. 1566. 8. — Epiſtolae XLVIII. gr. et lat. in Collectione epiſtoll. graecar. Genev. 1606. fol. — Alii quasdam epiſtolas ediderunt. Epiſtolam LVIII. integram reſtituit et tres e Msst. eruit, graece et lat. cum notis ſuis *Ludov. Anton. Muratorius*, in Anecdotis graecis, Patav. 1709. 4. p. 326 ſq. quas recudi fecit *Fabric.* in B. Gr. VI. p. 734 ſqq. — Nonnullas Juliani epiſtolas, antea vel nondum editas, vel minus integre vulgatas, a Roſtgaardo e codd. deſcriptas, publicauit *Fabric.* in Luce ſalutari p. 316 ſqq. notisque illuſtrauit. — *Car. Cantoclarus* edidit et e tribus msst. recenſuit, ſcholiis emendauit et latine vertit *Juliani Caeſares*, Pariſ. 1577. 8. — *Juliani imper. Opera, quae exſtant, omnia, gr. a Petro Martinio — lat. facta, emendata* et

*) Conf. *Ad. Rechenbergii* diſſ. de Juliani apoſtaſia, Lipſiae 1684. 4. *Hiller.* de ſyncretiſmo Juliani, Witteberg. 1739. 4. Nonberg. *Litterar. Blätter*, 1804. nr. 12. p. 187 ſq. vt multos alios omittam.

et aucta. — *His acceſſerunt Epiſtolae aliquot nondum prius editae.* (graece.) *Additus praeter ea eſt a Car. Cantoclaro liber eiusd. Iuliani* περὶ βασιλείας, *et a Theodoro Marcilio* ὕμνος εἰς βασιλέα Ἥλιον, *ab iisdem recogniti et illuſtrati: vna cum variis lectionibus ex vetuſtis codd. msstis.* Pariſ. 1583. mai. 8.*) — Meliorem latinam *Caeſarum* verſionem confecit ediditque *Petrus Cunaeus* in fine libri, inſcripti: *Sardi venales: Satyra Menippea* etc. ex offic. Plantin. Raphelengii 1612. mai. 12. quae ſaepius repetita eſt typis. — *Opera* e codd. caſtigata, partim primum edita, gr. et lat. cum notis edidit *Dionyſ. Petauius,* Pariſ. 1630. 4. — *Iuliani opera, quae ſuperſunt, omnia et S. Cyrilli, Alexandrini archiepiſcopi, contra impium Iulianum libri decem.* Acc. *Dion. Petauii* in Iulianum notae et aliorum in aliquot eiusd. imperatoris libros praefationes et notae. *Ezechiel Spanhemius* graecum Iuliani contextum cum msstis codd. contulit, plures inde lacunas ſuppleuit et obſeruatt. tam ad *Iulianum,* quam ad Cyrillum addidit, cum indicibus. Lipſ. 1696. fol. Plura quidem emendauit aut ſuppleuit explicuitque Spanhem., ſed tamen multa quoque in eo deſiderant critici. — Idem *Spanhem. Caeſares Iuliani* in linguam gallicam transtulit, notis illuſtrauit et multis nummis aeri inciſis ornauit, Heidelbergae 1660. 8. auct. Pariſ. 1683. 4. Elegantiſſima eſt editio Amſtelod. 1728. 4. — *Caeſares,* gr. et lat. Carolo Cantoclaro interprete, et cum illius ſcholiis, item cum notis *Frid. Sylburgii,* caſtigatius editi inter Sylburgii Scriptores hiſt. rom. tom. III. Francofurti 1590. fol. — Eosdem ex inſtituto et bibl. C. S. Liebe curate

*) De rara hac edit. aliisque editt. de Iuliano etc. multus eſt *Stolle* in *Kurze Nachricht. von den Büchern und deren Urhebern* etc. tom. VI. p. 738 ſqq. Ienae 1736. 4.

curate commodeque edidit, recenſuit ſuisque et aliorum notis atque imperatorum nummis ornauit, addidit quoque Cunaei latinam et Spanhemii gallicam interpretationes *Jo. Mich. Heuſinger*, Gothae 1736. et 1741. 8. — *Caeſares* et *Miſopogon* (ſatira in Antiochenos,) gr. cum verſione germanica notisque *Hermann. Jac. Laſii*, Gryphiswald. 1770. 8. — Ego vero gr. et lat. edidi notisque illuſtraui *Caeſares*, Erlangae 1785. 8. — *Caeſares* germanice verterunt *Jo. G. Lotter* in *den Schriften und Ueberſetzungen der deutſchen Geſellſchaft in Leipzig*, tom. II. p. 371 ſqq. et *(Chr. Godofr. Bardili,)* Halae 1788. 8. — *Encomium in ſolem* primus graece ex cod. edidit cum caſtigationibus ſuis *Theodorus Marcilius*, Pariſ. 1583. 8. — Fragmenta *operis aduerſus Chriſtianos*, at trium tantum librorum, *Dargenſius* excerpſit, contexuit, et integrum librum amiſſum reſtituiſſe, at perperam, ſibi perſuaſit, interdumque addidit quaedam in libro: *Défenſe du Paganiſme par l'Empereur Julien, en Grec et en François, avec des Diſſertations et des Notes pour ſervir d'eclairciſſement au texte et pour en refuter les erreurs, par Mr. le Marquis d'Argens*, Berol. 1764. 8. it. en françois avec de nouv. notes de divers aut. Berol. (Genev.) 1768. 8. — gr. et gallice, III. edit. auct. Berol. 1769. 12. II. voll. — *Juliani imper. in Conſtantii laudem oratio.* Gr. et lat. cum animaduerſſ. *Dan. Wyttenbachii:* acc. eiusd. epiſtola critica ad Dav. Ruhnken. Graeca recenſuit, notationem criticam indicesque adiecit *G. H. Schaefer.* Lipſ. 1802. m. 8. — *Wyttenbach* ſcripſerat epiſtolam criticam ſuper nonnullis locis *Juliani* imper. cum animadverſſ. in *Eunapium* et *Ariſtaenetum*, Gottingae 1769. 8. et eruditas animaduerſſ. in *Juliani* orat. I. in Bibl. critica Amſtelod. vol. III. part. I. p. 55 ſqq. et part. II. p. 1 ſqq. — Multis, qui de Juliano etc.

no etc. ſcripſerunt, alibi a Fabricio et a me memoratis, add. *Petr. Zorn* in Epiſtolam Juliani ad Arſacium, Galatiae epiſcopum, Sedini 1729. 4. — *Guſtav. Frid. Wiggeri* disp. de Juliano apoſtata, religionis chriſtianae et Chriſtianorum perſecutore, Roſtoch. 1810. 4. et *Sam. Traugott Mücke* progr. de Juliano imper. ſcholis Chriſtianorum infeſto, Schleuſingae 1811. 4.

13. *Himerius*, ex Pruſiade ſeu Cio ciuitate, Bithynus, ſophiſta et grammaticus: poſt *Proaereſii* *) fata Athenis ſedem fixit, ibique rhetoricae ſcholae publice praefuit. Fuit quidem deorum cultor, at, qui eſſet moribus manſuetis et mollibus, licet glorioſus ſui oſtentator, moderato animo egit cum Chriſtianis. Sed eius vitam, fata, ſcripta, dicendi genus moresque vberrime expoſuit *Gottl. Wernsdorf* in prolegomenis ad ſuam edit. p. XXXV ſqq. isque coniicit, Himerium natum eſſe circ. a. Ch. 315. et exſtinctum circ. a. C. 386. — Ex LXXI. eius *orationibus* et *declamationibus*, quas recenſuit, et ex plerisque Excerpta dedit Photius codd. 165. 243. etc. docente Wernsdorfio, penitus perierunt decem et octo, reliquae aut integrae, nempe XXXII. aut in eclogis Photianis ſeruatae, n. XXI. ſuperſunt. Inſunt illis quidem quaedam vtilia cognitu, ſed multo plura vitia dicendi. Nimis venatus eſt Himerius ornatum et colorem orationis, allegorias, antitheſes

*) *Proaereſius*, cuius aemulus erat Himerius, fuit Sophiſta, chriſtianus, et Athenis docuit, ſed poſt Juliani legem contra chriſtianos liberalium artium doctores ſcholam ſponte deſeruit, clarus circ. a. Chr. 360. et praeceptor Baſilii ac Gregorii Nazianzeni, qui defuncti magiſtri ſui honori ſcripſit epigramma, vulgatum a *Lud. Ant. Muratorio* in Anecdotis gr. Patav. 1709. 4. p. 1. et repetitum a *Fabricio* in B. Gr. VI. p. 157. Inter alia ſcripſit *Romae encomium*, ob quod ſtatua ex aere ipſi poſita eſt.

ſes aliaque, quae laudari non poſſunt. — Eclogas Himerii cum duabus Polemonis declamationibus et rhetoricorum progymnaſmatum exemplis, ex variis rhetoribus collectis, edidit *Henr. Stephanus* gr. 1567. 4. — *J. H Maius* in Catalogo codd. Vffenbachianorum p. 586. inprimis p. 591. 606. 613. ex apographo vitioſe edidit tres oratt. cum verſione ſua et notis, a Wernsdorfio haud laudatis. — Idem *Maius* antea ediderat *Himerii Panathenaicum*, gr. cum quibusdam ex Anthologia inedita epigrammatibus gr. Gieſſae 1719. 8. — *Gottlieb Wernsdorf*, Profeſſor quondam Gedanenſis, multos annos in editione Himerii, quantum fieri potuit, plena paranda et comparandis ſubſidiis conſumſerat, et copioſiſſimos confecerat commentarios; quos vero, quum editio redemtoribus operis mole laborare videretur, poſtea contraxit: neque tamen opera placuit bibliopolis, nec Wernsdorfius laboris multorum annorum praemio laudeque viuus potuit frui. Eo demum mortuo, mihi contigit, vt *Himerii orationem, qua laudes vrbis CPoleos et Juliani Auguſti celebrantur*, cum Wernsdorfii animaduerſionibus, ex maiore illius commentario ſumtis nec editioni deſtinatis, ab eius heredibus acciperem; quam eo conſilio, vt deſiderium operis integri apud eruditos hac quaſi promulſide excitarem, in lucem emiſi, Erlangae 1784. min. 8. — Tandem plenior editio, curante fratre illius *Jo. Chriſtiano Wernsdorf*. Profeſſore Helmſtad. cum commentariis valde caſtigatis e carceribus quaſi emiſſa lucem adſpexit, inſcripta: *Himerii Sophiſtae* quae reperiri potuerunt, videlicet Eclogae (XXXVI.) e Photii Myriobiblo repetitae, et Declamationes (XXXIV.) e codd. Auguſtanis, Oxonienſibus et Vaticanis tantum non omnes nunc primum in lucem prolatae: accurate recenſuit, emendauit, latina verſione et commentario perpetuo illuſtrauit,

deni-

denique diſſertat. de vita Himerii praemiſit *Gottlieb Wernsdorfius*, Gottingae 1790. mai. 8.

14. *Themiſtius*, propter eloquentiam, elegantiam copiamque orationis et oris ſuauitatem Εὐφραδὴς, *Euphrades* cognominatus, Paphlago, ex loco ignobili. Sub imperatoribus, quibus, licet deos coleret, erat iucundus, Conſtantio, a quo in Senatum cooptatus a. C. 355. et ob panegyricum imperatori dictum ſtatua aerea donatus eſt, et Iuliano, a quo a. C. 362., iterumque a Theodoſio M. a. 384. praefectura vrbis CPolis eſt ornatus, atque vsque ad primordia Arcadii eloquentiae atque philoſophiae laude eminuit. In philoſophandi ratione ita ſectatus eſt peripateticos, vt pythagoricam diſciplinam et Platonem, cuius eloquentiam inprimis ſtuduit imitando adſequi, haud negligeret. Primum CPoli viginti annos docuit philoſophiam; dein, honorifice inuitatus, Romam transtulit domicilium, at breui poſt reuertit CPolin, vbi poſtea ſedem fixit perpetuam. — Superſtites ſunt Orationes XXXIII. et paraphraſes quorumdam Ariſtotelis librorum. — Primum octo tantum *Themiſtii* orationes, curante *Victore Trincauello*, cum quibusdam *Alexandri Aphrodiſienſis*, gr. prodierunt Venet. in aed. hered. Aldi Manutii, 1534. fol. — Has latine vertit *Hieron. Donzelinus*, Baſil. 1559. 8. — *Orationes* XIIII. harum ſex poſteriores nouae; ceterae emendatiores prodierunt, cum lat. interpretatione, a. 1562. exc. Henr. Stephan. 8. — Easdem ſex orationes, a Stephano primum promulgatas, *Georg. Remus* cum lat. verſione ſua et notis iterum prelo ſubiecit, praefixa in fronte inſcriptione, *Orationes ſex auguſtales*, et adiunxit latine ex Andr. Dudithii verſione orationem ad Valentem, quae in Harduini edit. eſt XII., Ambergae 1605. 8. — rec. ſub titulo: *Theſaurus principum, in quo diſſertationes politicae*

cae — *a Themiſtio Euphrada exhibentur* etc. Francofurti 1614. 4. — *Dionyſ. Petauius* gr. cum verſione ſua et notis praeter quindecim hactenus memoratas orationes, Flexiae 1613. 8. publicauit alias duas, quarum priorem (in Harduini ed. VI.) iam antea, ſed perperam Syneſio tributam, *Feder. Morellus* gr. et lat. Pariſ. 1604. 8. ediderat. — Quinque orationes non editae, gr. cum interpretatione *Petri Pantini*, et viri eruditi, (qui Dan. Heinſius fuiſſe dicitur,) notis. Lugd. Bat. 1614. 8. — Poſtea idem *Petauius* pleniorem curavit editionem: Orationes XIX. gr. et lat. coniunctim editae. *Dion. Petauius* magnam illarum partem latine reddidit, reliquarum interpretationem recenſuit, notis vniuerſas atque emendationibus illuſtrauit, Pariſ. 1618. 4. — Pleniſſima hucusque eſt editio: *Orationes XXXIII.* e quibus tredecim nunc primum in lucem editae. *Dionyſius Petavius* latine plerasque reddidit, ac fere vicenas notis illuſtrauit. Acceſſ. ad easdem XX. orationes notae alternae, ad reliquas tredecim perpetuae obſeruationes *Jo. Harduini*, (qui orationes ordine longe alio diſpoſuit.) Pariſ. 1684. fol.

Male quidam confuderunt noſtrum cum *Themiſtio*, Agnoetarum ſectae conditore et Alexandrinae eccleſiae diacono, qui vixit circ. a. 519. imperante Juſtino.

15. *Oribaſius*, Zenobii Cyprii diſcipulus, Juliani imp. fuit archiater: ab eius autem ſucceſſore, Valentiniano imp. omnibus opibus privatus, in exſilium miſſus, ſed tandem reuocatus eſt, et in ſumma vixit auctoritate. Fuit compilator: Juliani enim iuſſu ex Medicorum operibus conſarcinauit *Excerpta*, quae quia conſtitere LXX. libr. ἑβδομηκοντάβιβλος inſcripta ſunt. Horum nonnulli graece, nonnulli autem ex latina interpretatione exſtant. Ex illo opere confecit Oribaſius *Synopſin*, ad filium Euſtathium, et in libros

IX.

IX. contraxit: quae exſtat ex verſione lat. *Jo. Baptiſtae Raſarii,* Venet. 1553. 8. Lutet. 1554. 8. Scripſerat quoque εὐποριστων, *de medicamentis facile parabilibus, libr. IV.* Equidem h. l. quasdam tantummodo memorabo editiones. *) — *Oribaſii opera, quae extant, omnia,* tomis III. latine, *Jo. Bapt. Raſario* interprete, Baſil. 1557. 8. et in Medicae artis principibus, ap. Henr. Stephanum, tom. I. p. 769. — *Collectorum medicinalium libri XVII.* qui ex magno LXX. librorum volumine ad noſtram aetatem ſoli peruenerunt, latine, *J. Bapt. Raſario* interprete. Pariſ. ex offic. Aldina ap. Bernhardin. Turriſanum. 1555. 8. — *Collectorum* libri V. capita priora ſex et libri primi ad Eunapium cap. XIV. de aquis, vna cum Galeni, Rufi, Dioclis et Athenaei medici fragmentis, gr. et lat. curante *Auguſtino Riccio,* Romae 1543. 4. — *Anatomica* ex libris Galeni, cum verſione lat. J. B. Raſarii, curante *Guil. Dundaſs,* cuius (et in calce *C. A. Dukeri,*) notae accedunt, Lugd. Bat. 1735. 4. — In *Ant. Cocchii* veterum medicorum chirurgicis, antehac ineditis, Florent. 1754. fol. e membranis Florentinis ſunt quaedam Oribaſii fragmenta gr. et lat. n. collectionis medicinalis LXX. librorum quadrageſimus ſextus de fracturis; lib. XLVII. de articulis excidentibus, et fragmenta quaedam e libris de laqueis et machinamentis. — D. *Chriſtian Godofr. Gruner,* qui notitiam dedit cod. Moſquenſis ſ. ſynod. in *Baldingeri Magazin für Aerzte,* part. II. p. 183 ſqq. edidit in progr. inſcripto: *Variae lectiones Xenocrateae,* Jenae 1777. ope Matthaei ex illo cod. VV. LL. fragmenti cuiusdam Xenocratis, Aphrodiſienſis, medici, ab Oribaſio ſeruati graece, et a Fabricio poſt

*) Conſ. *Haller.* in Biblioth. chirurg. tom. I. p. 95 ſqq. et in Bibl. anatom. tom. I. p. 113.

poſt Gesnerum limatius exhibiti, adpoſitis lectionibus Fabriciani contextus et Voſſiani codicis. Ab eodem *Grunero* ex cod. Moſquenſi primum ſunt euulgati in programmatibus *Oribaſii* medicinalium collectorum liber primus, gr. et lat. Jenae 1782. 4. et *Oribaſii* medicinal. collectorum lib. I. et II. atque aliud fragmentum, gr. et lat. ibid. eod. anno. — Ipſe vero *Chriſti. Frid. de Matthaei XXI. veterum et clarorum medicorum Graecorum varia opuſcula* primo nunc ex *Oribaſii* cod. Moſquenſi graece edidit, interpretationem lat. Jo. Bapt. Raſarii, it. animaduerſſ. et indicem vocabulor. adiecit, cum tabula aenea, Moſcov. 1808. mai. 4.

16. *Diophantus*, Alexandrinus, mathematicus et Algebrae praecipuus auctor. Themiſtii aetate, circ. a. C. 362. ſub Juliano imp. eum floruiſſe, ex Montucla in Hiſtoria matheſeos, Pariſ. 1758. 4. tom. I. part. I. p. 315. et Gerard. Meermanni praef. Speciminis calculi fluxionalis, Lugd. B. 1742. 4. * 3 ſq. probat *Saxius* in Onom. lit. part. I. p. 417. *Hamberger* autem in *Zuverläſſ. Nachr.* vol. II. p. 335. aliique eius aetatem referunt ad a. C. 160. Scripſit *Arithmeticorum libros* XIII. quorum ſex hodie ſuperſunt, et *librum de numeris polygonis* ſiue *multangulis.* Illos primum latine vertit, commentaria adiunxit ediditque *Guil. Xylander*, Baſil. 1575. fol. dein graece et lat. cum commentariis *Gaſpar. Bachet. Meziriacus*, Lutet. Pariſ. 1621. fol. — gr. cum *Bacheti* interpretatione lat. notisque, Toloſae 1670. fol. item cum aliis breuibus *Paulli de Fermat* obſeruatt. praefixo eiusdem inuento nouo doctrinae analyticae, quod ex epiſtolis eius, ad ſe ſcriptis, collegit *Jac. de Billy*, cuius Diophantus rediuiuus prodiit Lugd. 1670. 8. etc. — *Diophantus über die Polygonalzahlen, überſetzt mit Zuſätzen von Frieder. Poſelger*, Lipſ. 1810. 8.

Hh cum

cum excerptis ex *Theonis* ſcriptis de numeris etc. ed. Bullialdi.

17. *Salluſtius*, a. Ch. 363. dignitate conſulis ornatus: philoſophus, et platonicam philoſophandi rationem ſectatus eſſe videtur. Scripſit ſubtilem *de diis et mundo* libellum, quem cum *Leonis Allatii* lat. verſione et notis *Lucae Holſtenii* primus edidit *Gabriel Naudaeus*, Romae 1638. 12. quae editio repetita eſt Lugd. 1639. 12. et a *Thoma Galeo* in Opuſculis mythologicis, phyſicis et ethicis, gr. et lat. Cantabrig. 1671. 8. et Amſtelod. 1688. 8. notis ipſius interſperſis. — *Germanice* vertit *Schulteſs*, Tiguri 1729. 8. — *gallice* vertit et illuſtravit *Formey*, Berolini 1748. 8. — *anglice*, *Thom. Taylor*, cum Procli Hymnis, Londin. 1793. 8.

18. *Caeſarius*, frater epiſcopi Gregorii Nazianzeni natu minor. Alexandriae philoſophiam et artem medicam didicit: poſthaec a. Chr. 362. Juliani imper. archiater et Bithyniae quaeſtor dictus eſt: vita deceſſit a. C. 369. Sub nomine eius circumferuntur *Quaeſtiones theologicae et philoſophicae* CXCV. — *Elias Ehingerus* quaeſtiones 78. quas quidem habuit genuinas, primus e cod. Bauar. et Auguſtano gr. *) edidit Aug. Vindel. 1626. 4. tum CXCV. graece et lat. publicauit *Franc. Ducaeus* in Auctar. Bibl. P. P. tom. I. Bibl. P. P. Pariſ. 1654. tom. XI. — Eaedem in Bibl. P. P. max. tom. V. p. 751.

Vindicianus, Valentiniani I. Aug. comes archiatrorum, circ. a. Ch. 372.

19. *Paullus*, Alexandrinus, aſtrologus et philoſophus, ſcripſit a. Ch. 378. *Introductionem in doctrinam de viribus et effectis aſtrorum*, graece

*) Quibusd. exemplaribus adhaerere videtur *Jo. Leunclauii* interpretatio. V. *Hamberger. Zuverläſſ. Nachricht.* tom. II. p. 767 ſqq.

ce editam cum verſione *Andr. Schatonis,* Witteberg. 1586. 8. et *Rudimenta in doctrinam de praedictis natalitiis — primum gr. et lat.* etc. inſcripta, denuo correcta, ibid. 1588. 4.

Sophronius, familiaris et amicus *Hieronymi,* qui in Catalogo de viris illuſtribus a. 392. eum laudauit, et quaedam eius ſcripta, quae vero hodie non exſtant, nominauit, vnde *Saxius* in Onomaſt. I. p. 442. colligit, Sophronium forſan a. Ch. 381. potiſſimum fuiſſe clarum.

20. *Ammonius,* Alexandrinus, Grammaticus, idolorum cultor et πιθήκου, *ſimiae,* ſacerdos, vixit circa a. 389. Scripſit *de adfinium vocabulorum differentia,* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, librum lexici more conſcriptum, critico et grammatico perquam vtilem et neceſſarium, et ſaepius editum, qui quoque variis adhaeret lexicis. Editionum vero tres claſſes conſtitui poſſunt, Aldina, Stephaniana et Valckenariana. Ex Aldina officina bis prodiit Ammonii liber: 1) cum *Dictionario graeco-latino,* ſecundum ordinem alphabeti, et *Cyrilli* opuſculo de dictionibus, gr. et lat. quae ſequitur *Ammonius de differentia dictionum per litterarum ordinem, graece* etc. Venetiis 1497. fol. 2) Altera editio interdum diſſidet a priore, et auctior eſt collectio Grammaticorum: *Dictionarium graecum* etc. — *Ammonius,* — *Orbicius,* — *Corinthus,* — *Herodianus,* — *Thom. Magiſter,* — *Phrynichus* et alii. Venet. n aedibus Aldi et Andr. Aſulani ſoceri, 1524. fol. llas editt. Ammonii ſunt plures ſubſequutae, mutationibus interdum a correctoribus bene maleue actis: Aldina tamen prima excepta, omnium editionum ante Stephanum optima fuit a *Jo. Frelonio* Lugduni 1553. f. curata. Contra ab Aldina prima *Henr. Stephanus,* qui in Adpendice heſauri L. Gr. col. 45 ſqq. a. 1572. fol. dedit Ammonium, quam longiſſime receſſit. — *Ammo-*

nii liber quoque repetitus eſt graece a *Bonauent. Vulcanio* in opere: Theſaurus vtriusque linguae, h. e. *Philoxeni* aliorumque veterum author. Gloſſaria latino - graeca et graeco - latina etc. Lugd. Bat. 1600. fol. col. 763 ſqq. qui notas ſubiecit ad calcem, col. 107 ſqq. — Optima tamen editio, a Valckenario ſeorſim curata: *Ammonius de adfinium vocabulorum differentia.* Accedunt opuſcula nondum edita, *Eranius Philo* de differentia ſignificationis; *Lesbonax* de figuris grammaticis; incerti ſcriptoris *) de ſoloeciſmo et barbariſmo; Lexicon de ſpiritibus dictionum ex operibus *Tryphonis*, *Chaerobofci*, *Theodoriti* etc. ſelectum: *Ammonium* ope Msti, primae editionis Aldinae et aliunde emaculauit et notis illuſtrauit: reliqua ex codd. Mss. bibliothecae Lugduno-Batauae nunc primum vulgauit *Ludov. Caſp. Valckenaer.* Lugd. Bat. 1739. 4. Acceſſit tamquam tom. II. opus doctiſſimum: *L. C. Valcken.* animaduerſionum ad *Ammonium Grammatic.* libri III. in quibus vett. ſcriptorum loca tentantur et emendantur. Acc. ſpecimen ſcholiorum ad Homerum ineditorum ex cod. Voſſiano bibl. Lugd. B. ibid. — Probabilis et commoda eſt editio, ex Valckenariana ducta, paucis tamen locis mutata, quam cum ſelectis Valcken. notis atque animadverſionibus curauit, ſuasque adiecit obſeruatt. *Chriſtoph. Frider. Ammon*, Erlangae 1787. 8. graece. Idem antea in disputat. me praeſide ventilata et inſcripta: Animaduerſionum in quaedam Ammonii grammatici loca ſpicilegium, praemiſſa breui de vita eius disquiſitione, Erlang. 1786. 4. dederat promulſidem. Plures autem VV. DD. et ante editionem

*) Verum auctorem eſſe *Herodianum Aelium*, grammaticum, ex cod. Veneto Marc. 512. docuit, et ex codd. Venet. varias ſuppeditauit lectt. *Villoiſon* in Anecdot. gr. tom. II. p. 175 ſqq.

tionem Valckenar. et poſtea multa Ammonii loca correxerunt aut illuſtrarunt.

21. *Heliodorus*, Emeſenus Phoenix, epiſcopus Tricenſis Theſſaliae, floruit circa a. C. 390. Multa de eo quidam fabulati ſunt. Admodum iuvenis ſcripſit *Aethiopicorum libr.* X. ſiue fabulam elegantem, maximam partem bene diſertam, epiſodiis variis iucundis exornatam, amorum Theagenis et Charicleae, quae filia fuiſſe fingitur reginae Aethiopiae. Caſtitate ſuperat reliquos eroticos gr. auctores; ingenio tamen et dictionis virtutibus *Longo* inferior eſſe videtur. — Primum graece prodiit Heliodorus, Baſileae, ex officina Heruagiana cum praefat. *Vincentii Obſopoei*, 1534. 4. — Tum libri X. collatione Msstorum emendati et multis in locis aucti *Hieronymi Commelini* opera, gr. cum varr. lectt. et notis criticis et cum verſione lat. *Stanislai Warſchewiczki*, ap. Hier. Commelin. 1596. 8. rec. Lugd. 1611. 8. (Interpretis lat. nomen ab aliis ſcribitur *Warſichewiczi* aut *Warſchawizki*, et eius verſio lat. primum prodiit Baſil. per Jo. Oporin. 1552. fol.) — gr. cum verſione Warſchew. emendauit (aut emendare voluit: nam vitioſa eſt edit.) ſuppleuit ac libros decem animaduerſionum adiecit *Jo. Bourdelotius*, Lutet. Pariſ. 1619. 8. — Repetitionem edit. Commel. cum V. L. et notis illi ſubiectis curauit *Dav. Pareus*, Francof. 1631. 8. — Editionem Bourdel. ſed nouis mendis inquinatam, recudi fecit *Jo. Petr. Schmidius*, gr. Lipſiae 1772. 8. Melior eſt editio, inſcripta: Ἡλιοδώρου — Textum recognouit ſelectamque lectionis varietatem adiecit *Chriſt. Guil. Mitſcherlich*, gr. et cum latina *Warſchew.* verſione, interdum mutata: I. II. partt. Argentor. e typographia ſocietatis Bipont. anno VI. (1798.) m. 8. Exterior inſcriptio eſt: *Scriptores erotici graeci*, vol. IIdum *Heliodorum* continens. — Optima editio curata eſt cum ſcho-

ſcholiis doctis, lingua graeca ſcriptis, et varietate lectionis ab Amyoto collecta, adhuc inedita, a *Diamantio Coray:* Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα, ἃ χάριν Ἑλλήνων ἐξέδωκε μετὰ σημειώσεων, προςθεὶς καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀμιότου συλλεγείσας, τέως δὲ ἀνεκδότους, διαφόρους γραφὰς — Δ. Κοραῆς. Μέρος Α. περιέχον τὸ τοῦ Ἡλιοδώρου κείμενον. Μέρος Β. περιέχον τὰς εἰς τὸν Ἡλιόδωρον σημειώσεις. Pariſ. 1804. II. tom. 8. — Verterunt *germanice, C. W. Agricola*, Jenae 1750. 8. — fide venuſteque *Meinhardus*, Lipſ. part. I. 1766. part. II. 1767. 8. — idemque Hymnum in Thetin in *Schmidtii Anthologie* etc. in parte II. p. 339 ſq. a. 1771. 8. — *Gallice* plures, nouiſſime *Mercier*, abb. *de St. Leger*, in II. tomis, in: Bibliotheque des Romans, trad. du Grec, Pariſ. 1796. 1797. XII. voll. rec. 1798. — *Anglice*, vt antiquiores omittam, anonymus, Londini 1791. 12. II. voll. — Conf. *Saxii* Onomaſt. lit. I. p. 450 ſq. et *Manſo* in *Vermiſchten Schriften*, part. I. II. Lipſ. 1801. 8. qui in parte II. egit de Heliodoro, huiusque libros in compendium redegit, et *Frider. Jacobs* Epiſtolae duae criticae, vna ad J. G. Schneider de *Aeliano et Philoſtrato;* altera ad Doct. Coray de *Heliodoro*, Jenae 1804. min. 8. — Incerta fide tribuitur noſtro *carmen chemicum* verſibus iambicis, quod *Fabric.* in B. Gr. vol. VIII. p. 119 ſqq. graece vulgauit, cui ego varias cod. Leidenſis lectiones ſubieci.

22. A ſuperiore diuerſus eſt *Heliodorus, Lariſſaeus*, (qui etiam in codd. quibusdam vocatur *Damianus Heliodorus*,) mathematicus, incertae aetatis. Sub eius nomine *Optica* ſiue Κεφάλαια τῶν Ὀπτικῶν edita ſunt gr. et lat. Florent. ap. Juntas, 1573. 4. — rec. gr. et lat. opera *Frid. Lindebrogii*, Hamburgi 1610. 4. — et in *Thom. Galei* opuſculis mythologicis, phyſicis et ethicis, Cantabrig. 1670. 8. (ſed omiſſa ſunt in Gal. edit.

Amſte-

Amstelod. 1688. 8.) — Pleniora, et in duos distincta libros cum interpretatione et animaduerss. *Erasmi Bartholini*, Paris. 1657. 4. In catal. bibl. Leid. p. 170. occurrit editio: *Damiani Heliodori* de opticis libri II. gr. et lat. per *Erasmum Bartholinum*, cum huius animaduerss. Paris. 1607. 4. — *Heliod.* capita opticorum graece edidit, vertitque latine et illustrauit *Anton. Matanus*, Pistorii 1758. 8. et p. 37 sqq. addidit dissertat. epistolarem de Heliodoro Larissaeo.

23. *Pappus*, Alexandrinus, insignis philosophus et mathematicus; vixit forsan circ. a. 390. secundum *Saxium* in Onom. lit. I. p. 452. aut circ. a. Chr. 379. secundum *Hamberger* in *Zuverläss. Nachricht.* II. p. 180. Contra *Reiske* in Notitia poetar. antholog. p. 230. arbitratur, eum iam sub Hadriano, imperante a. 117—138. in vivis fuisse. — Varia scripserat, in his libros mathematicarum collectionum, quorum tamen exigua pars graece typis descripta est: n. fragmentum libri II. cum versione et notis *Jo. Wallisii*, cum Aristarcho Samio, Oxon. 1688. 8. et in Wallisii Opp. mathematicis, tom. III. p. 597 sqq. — pars praefationis ad libr. VII. cum *Commandini* versione, in prolegom. *Dav. Gregorii* ad Euclidem, Oxon. 1703. fol. — praefatio integra libri VII. gr. et lat. ante Apollonii Pergaei libros II. de sectione rationis, Oxon. 1706. 8. — aliquot lemmata libri VII. cum versione *Marci Meibomii*, cum eiusd. dialogo de proportionibus, Hafniae 1655. fol. p. 154. et 156. — *Pappi* lemmata in libros Apollonii de Tactionibus, cum Apollonii libro, edita a *Jo. Guil. Camerer*, Gothae et Amstel. 1795. 8. (v. supra, capitis II. sect. I. §. 41.) — Libri V—VIII. cogniti sunt ex interpretatione lat. *Fed. Commandini*, qui illos commentariis illustrauit: post eius mortem edidit illius gener *Valer. Spacciolus*, Pisauri 1588. et 1602.

atque

atque Venetiis 1589. fol. et curatior emendatiorque editio parata eſt a *Carolo Manoleſſo*, qui ſubſcripſit nomen dedicationi, Kal. Mai. 1659. In fine legitur: Bononiae, ex typographia H. H. de Duciis, MDCLVIII. — In *G. G. Bredowii* Epiſtolis Pariſienſibus, quae bonarum rerum pleniſſimae prodierunt Lipſiae 1812. mai. 8., legitur editoris ad Pfaffium epiſtola de *Pappi collectionibus mathematicis*, cum *fragmento libri quarti*, quod in verſione Commandini latina non legitur.

24. *Theon*, Alexandrinus, Mathematicus, vixit ſecundum *Saxium* l. c. p. 452. a. Ch. 390. ſecundum alios a. Ch. 365. — Superſunt 1) recenſio elementorum Euclidis; 2) fragmenta commentarii in *Ptolemaei* canonem expeditum; (v. ſupra in §. 50. de Ptolemaeo, cap. II. ſect. 2.) 3) commentarius in magnam *Ptolemaei* Syntaxin; (v. ibid.) 4) Scholia in *Aratum*; (v. ſupra in §. 31. cap. II. ſect. 1.) 5) Faſti graeci priores, in *Dodwelli* adpendice ad diſſertt. Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. etc. — Obſeruatt. in Theonis faſtos graecos priores et in eiusdem fragmentum in expeditos canones. Accedit de canone regum aſtronomico, eiusque auctoribus, edd. Msstis, et, quae eo pertinent, diſſertatio, in qua duplex canon regum aſtronomicus nunc primum editus ex cod. Msto Lugd. Bat. Amſtel. 1735. 4. — Diſtinguendus eſt a *Theone* Smyrnaeo, circ. a. 116. et a *Theone Aelio*, Alexandrino, rhetore et ſophiſta, circ. a. 315.

25. *Eunapius*, Sardianus Lydus, Proaereſii diſcipulus, ſophiſta et hiſtoricus, ſub exitum ſaeculi quarti et circa auſpicia ſaeculi quinti. Superſunt 1) *vitae philoſophorum et ſophiſtarum*, ſcriptae quidem captioſe et obſcure, et odio adverſus chriſtianos repletae; at tamen hiſtorico atque philoſopho vtiles; 2) fragmenta hiſtoriae conti-

continuatae, quam Dexippus inceperat, ſiue *Legationes.* — *Vitae* primum prodierunt graece ex Io. Sambuci cod. mutilo nec optimae notae, ſubiectis ad calcem *Hadriani Iunii* caſtigationibus, Antwerp. 1568. 8. *Iunii* verſio latina *), iuſto liberior, lucem vidit ibid. 1572. 8. — Poſtea *Hieron. Commelinus* Eunapium ex II. codd. Palatinis emendauit et ſuppleuit ediditque gr. et lat. adiuncta Iunii verſione, Heidelbergae 1596. 8. — Haec editio recuſa eſt, mendis cumulata, et ſubiuncta ſunt gr. ex cod. Schotti *Excerpta de legationibus* ex hiſtoria Eunapiana, Coloniae Allobrog. ſiue Geneuae, 1616. 8. — *Io. Benedict. Carpzouius*, editurus quondam Eunapii vitas, dedit *Specimen Eunapii edendi, ῥῆσις ex Aedeſ. de Soſipatra*, Lipſiae 1748. 4. — Noua eaque critica et egregia *Boiſſonadi* editio, quae iam dudum ſub prelo Amſtelodamenſi ſudat, inſtructa notis tam editoris, quam *D. Wyttenbachii*, vt mox prodeat in lucem, vehementer optamus. — *Legationes* gr. et lat. cum Henr. Valeſii notis in *Ph. Labbei* de ſcriptoribus Byzant. protreptico, p. 15 ſqq.

26. *Hypatia*, Alexandrina, Theonis philoſophi filia, ingenio, eloquentia artibusque reconditis ac diſcipulorum frequentia excellens, cultui quidem deorum addicta; at mitius et modeſtius, quam alii Platonicorum fecerant, de religione chriſtiana ſenſit. *Io. Chriſtoph. Wernsdorfio*, qui in IV. diſſertatt. de Hypatia, philoſopha Alexandrina, Witteberg. 1747. et 1748. 4. vitam fataque

*) Paullo poſt prodierunt latine: *Vitae philoſophorum*, ſcriptoribus, *Diogene Laertio*, (interprete Ambroſio,) *Eunapio Sardiano*, (interprete Hadr. Iunio,) *Heſychio Illuſtrio*, (eodem Iunio interprete.) *Multis in locis emendatiores.* Lugd. Bat. ap. Franc. Rapheleng. 1596. 12.

que Hypatiae vberius perſequitur, rationes ſubducente, dies illius natalis in a. Chr. 350. imperante Conſtantio, probabiliter incidit, et in ſeditione populari a. C. 416. (at ſecundum Pagii calculum a. C. 414.) miſere laniata periit. Varia, quae ſcripſerat, iniuria temporis interierunt. Epiſtola enim, quam Hypatia ad Cyrillum, epiſcopum Alexandrinum, in cauſſa Neſtorii ſcripſiſſe dicitur, a plurimis VV. DD. vt ſpuria et fictitia reiecta eſt. Eam tamen *Chriſtian. Lupus* pro genuina habuit, ediditque in Synodico aduerſus tragoediam Irenaei, Louanii 1682. Rec. eſt a *Stephano Baluzio* in noua collectione conciliorum, tom. I. p. 926. a *Jo. Garnerio* in auctario operum Theodoreti p. 673. a *Jo. Chriſtophoro Wolſio* in Mulierum graecar. quae oratione proſa vſae ſunt, fragmentis et elogiis p. 72. cum Baluzii notis, aliaque, quae huc pertinent, (qui etiam in catalogo foeminarum illuſtrium ſubiecto p. 368 ſqq. de Hypatia agit et ex *Menagii* hiſtoria mulier. philoſ. ſegm. 49—56. eius vitam copioſius expoſitam, inſertis paucis obſſ. retulit,) et a Wernsdorfio. Hic quoque docet, Hypatiam haud fuiſſe *Iſidori*, philoſophi ſectae neo-platonicae, et ſaeculo quinto clari, vxorem, nec illam, Iſidoro deſponſam, ante nuptias periiſſe.

27. *Heſychius*, Alexandrinus, incertum, num Chriſtianus fuerit, an deorum cultor, nec, quando vixerit, ſatis cognitum eſt compertumque, aliis, (vt *Fabricius* in B. Gr. vol. VI. libr. IV. cap. 37. vbi a p. 201. multus eſt de Heſychio eiusque gloſſario, et ego plura adieci, et *Hambergerus* in *Zuverl. Nachr.* II. p. 636. cenſuerunt,) eum ſaeculo III. floruiſſe, contendentibus, aliis, (vti *Weſſeling.* et *Alberti* ſtatuerunt, quibuscum conſentire malit *Saxius* in Onom. lit. I. p. 464 ſqq.) ſaeculo IV. exeunte circ. a. 399. eum vixiſſe et Baſilio M. recentiorem fuiſſe opinantibus, aliis

ali-

aliter: v. *Saxium* l. c. qui plura adfert, et doctorum hominum obſeruatt. in Heſychii gloſſarium criticas in Obſeruatt. miſcellaneis obuias diligenter recenſet. — Scripſit autem *Lexicon, ſ. gloſſarium graecum,* ex grammaticis veteribus compilatum et exemplis illuſtratum, opus et ad omnes graecos auctores, poetas potiſſimum, in his maxime Homerum, melius intelligendos, et ad illuſtrandos LXX. interpretes nouique teſtamenti libros vtiliſſimum. At inter VV. doctos eſt disputatum, num nos opus haud integrum, nec ab ipſo Heſychio concinnatum, et epitomen tantum, a docto chriſtiano factam, qui quidem gloſſas biblicas ex biblicis gloſſariis excerptas adſuit, habeamus, an Lexicon in antiquo archetypo Heſychii fuerit multo breuius, et litterarum ſeries diligentiſſime ſeruata, at gloſſae biblicae, quae ordini hodie repugnant, ex archetypi margine a ſcriba negligenter in textum ſint receptae. — Princeps ed. eſt Aldina, curante *Marco Muſuro,* Venet. 1514. fol. baſis reliquarum, n. Florentinae per heredes Phil. Juntae, cura *Antonii Francini,* 1520. fol. tum Hagenoenſis, quae eſt correctior, 1521. fol. et *Schreuelianae,* (quae tamen eſt valde vitioſa; v. inprimis *Alberti* praef. ad tom. I. edit. cap. III. p. IX ſqq.) cum variis doctorum notis, vel editis antehac, vel non editis, et cum adiecto *Jo. Pricaei* indice auctorum, qui ab Heſychio laudantur, Lugd. Bat. et Roterod. 1668. 4. — Optima eſt et locupletiſſima ed. cum notis doctorum virorum permultis integris, vel editis antehac, nunc auctis et emendatis, vel ineditis, quas partim recenſuit, partim nunc primum edidit, ſuasque animaduerſiones perpetuas adiecit *Jo. Alberti,* cum eiusd. prolegomenis et adparatu Heſychiano, tom. I. Lugd. Bat. 1746. fol. Tom. II. poſt mortem Alberti a *Ruhnkenio*, a voc. Φαιλένης curam ſuſcipiente, demum abſolutus et proſſi-

profligatus est ibid. 1766. *) *Albert.* antea saepius et plures alios VV. DD. in Hesychii Glossario emendando illustrandoue versatos esse, iam alibi a me adnotatum est. Quomodo autem Musurus in edit. Aldina et in recensione codicis Veneti se gesserit, quam mire multa mutauerit atque interpolauerit, docte demonstrarunt *Villoison* in Anecdot. graecis tom. II. p. 154 sqq. atque inprimis *Nic. Schow*, qui *Epistolas criticas* scripsit, vnam ad C. G. Heynium, alteram ad Th. Chr. Tychsenium, Romae 1790. 4. in quarum priore Lexicon Hesychii Ms. Venetum curate descripsit, atque interpolationum et mutationum, quas Musurus fecerat, specimina ex littera *A* p. 13—29. praebuit, et p. 30—47. partem litterae *K* secundum codicem et secundum edit. Alberti dedit. Postea idem V. D. plenius adhuc in restituendo Hesychii codice et Musuri cura laudanda non minus quam eius erroribus patefaciendis versatus est, et totum Hesychii lexicon ita ex codice quasi restituit **), vt in altera paginae columna lectionem Msti, in altera autem vel minimam Musuri mutationem sisteret, notisque criticis illustraret in libro inscripto: *Hesychii Lexicon* ex cod. Ms. bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum, siue Supplementa ad edit. Hesychii Albertinam, auctore *N. Schow*, Lipsiae 1792. mai. 8. Idem existimat, glossas biblicas ad vnam omnes a Christianis ex Cyrillo aliisque glossographis sacris, quibus semper conformes esse videntur, descriptas esse et in mar-

*) Confer Alberti praefat. ac prolegomena, quibus nonnullas aliorum dissertatt. inseruit, ad tom. I. et Ruhnkenii ad tom. II. praefat. et de priore tomo *Jo. Sal. Semleri* Notitiam splendidissimae Hesychiani lexici editionis, inter Batauos prodeuntis, addito specimine animaduerss. Halae Magdeb. 1749. 8.

**) Conf. tamen Bastium ad Gregor. Corinth. p. 211.

margine adiectas, easque postea in quamplurimis locis male et contra ordinem insertas, in paucioribus locis conuenienter. *Valckenaer* quoque, qui *Fuluii Vrsini* Virgilio collatione scriptorum graecorum illustrato, (Leoward. 1747. 8.) in calce adiecit Schediasma de epistola ad Eulogium, Hesychio praefixa operisque inscriptione, p. 154. accedit Bentleii sententiae, glossas, quas vocamus sacras, aeuo recentiore fuisse Hesychianis insertas, et denique concludit, epistolam ad Eulogium a Graeculo recentiore esse praefixam. Dissenserunt vero et *Villoison* in prolegomm. ad Homeri Iliada p. XXVIII. *) et *Jo. Chr. Gottlieb Ernesti* in diss. de glossis sacris etc. (qui illas adserit Hesychio, et Alberti ac Bentleii iudicium oppugnat,) praemissa libro vtilissimo, inscripto: *Glossae sacrae Hesychii, graece*, ex vniuerso illius opere in vsum interpretationis libr. sacr. excerpsit, emendauit notisque illustrauit. — Accesserunt, praeter dissertat. de glossis sacris Hesych., Glossae gr. in Psalmos ex catal. msstor. bibl. Taurinens. denuo editae. Lips. 1785. mai. 8. — D. *Schleusneri* auctarium obseruationum in Suidam et *Hesychium* et alios Lexicographos, ratione maxime habita glossarum sacrarum, pars I. Viteberg. 1809. 4. etc.

28. *Longus*, incertae aetatis, scriptor eroticus; *Saxio* in Onomast. lit. I. p. 472. initio saeculi quinti, *Bodenio* autem saeculo quarto aut quinto vixisse videtur. Sub nomine eius exstant *libri IV.* Ποιμενικῶν τῶν κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην, *Pastoralium de Daphnide et Chloë*, lepide suauiterque scripti, si a loco quodam inuerecundo discesseris. At locos communes flosculosque et ornatum

*) Qui etiam in praefat. ad Apollonii Sophistae Lexicon graecum abunde ostendit, Hesychium ex illo multa hausisse; et infinitis paene locis posse emendari.

natum orationis venatur, et a fertilitate ingenii in inueniendo et iudicii acie in conſtituenda ornandaque fabula eſt parum commendabilis. — Primus graece edidit cum variis lectt. *Auguſt. Columbanus*, Florent. ap. Phil. Juntam, 1598. 4. — Dein curatius, collatis codd. msst. Fuluii Vrſini, *Gothofredus Jungermanus*, gr. cum ſua verſione notisque eruditis, ad calcem voluminis adiectis, Hanou. 1605. 8. — Textus Columban. edit. repetitus eſt cum metaphraſi lat. *Laurentii Gambarae* nimis libera, et cum Achillis Tatii ac Parthenii Nicaeenſis Eroticis, in offic. Commeliniana Heidelbergae, 1605. 8. — Jungermani notas, nomine autem eius diſſimulato, compilauit, multas tamen, at iuſto copioſiores ſuamque verſionem lat. addidit *Petr. Moll*, Franequerae 1660. 4. — Splendida eſt editio, gr. cum verſione Mollii et cum emendationibus, vncis incluſis, atque cum figuris in aes eleganter inciſis, a *Nealmo* (Neaulme), bibliopola Pariſienſi, curata, Lutet. Pariſ. 1754. 4. — Nitida eſt editio a *Ludou. Dutens* curata, gr. Pariſ. 1776. 12. — *Beniam. Gottlieb Laur. Boden* edidit Longi Paſtor. gr. cum Mollii verſione lat. et ſubiecit varietatem lectionis ac notas R. Columbanii, G. Jungermani, P. Molli et ſuas, additis ad calcem Laur. Gambarae expoſitis, Lipſ. 1777. mai. 8. — Nonam contextus gr. ex libris tam ſcriptis, quam editis correcti recenſionem fecit, in doctisque animaduerſſ. (ſymbolis quoque a Valckenario aliisque collatis,) et plura ſanauit, quae viderentur, vulnera, et alios illuſtravit auctores *J. Bapt. Caſp. d' Anſſe de Villoiſon*, gr. ac lat. Pariſ. II. tom. 1778. in 4. et 8. — Textus, a Villoiſono conſtitutus, in ſplendida editione typis Bodonii, in typogr. regia, gr. eſt recuſus, Parmae 1786. med. 4. cum proloquio (Paciaudi) de libris et antiquiorum et recentiorum eroticis. — *Longi Paſtoralium* — *libri*

bri IV. gr. et lat. accedunt *Xenophontis* Ephesiacorum — libri V. Textum recognouit — *Chr. Guil. Mitscherlich:* Bipont. 1794. 8. — *Longi Pastoralia,* gr. et lat. cum proloquio P. M. Paciaudii. — Graeca recensuit notasque criticas adecit *G. H. Schaefer.* Lips. 1803. min. 8. — *Longos des Sophisten Daphnis und Chloe: griechisch und deutsch durch Franz Passow,* (cum notis,) Lips. 1811. min. 8. cum longa praefat. in qua praeter alia de inuento Longi fragm. egit, et supplementum dedit ad suam Musaei edit. — quod fragm. Courierius e cod. Florent. primus ediderat, sed postea diligentius edidit Eichstad. in progr. Jen. 811. fol. v. *Beckii* Acta Seminarii — Lips. vol. . p. 479 sq. inprimisque vol. II. p. I. p. 187 sqq. bi ipsum illud supplementum cum Eichstadii Bekiique notis excusum legitur. — *Longi Pastor.* allice vertit *Jac. Amyot,* Paris. 1559. 8. quae ersio typis est saepe repetita: in his memoranda st edit. magnifica, et ornata figuris, a Duce Auelianensi designatis et a Benedict. Andran aeri acisis, (Paris.) 1718. 8. vt alias omittam. — audatur alia versio, cum figg. Amstel. 1750. 12. - Gallica versio per *Ansse de Villoison,* cum gg. Paris. 1787. mai. 4. cum eiusdem edit. gr. 787. in 4. — *germanica versio* (Frid. Grillo,) erol. 1765. 12. haud laudatur, — et versio *J. F. Krabingeri,* cum praefat. Fr. Ast, Landishut. 310. 8. — *Italica* versio prodiit Crisopoli, 301. 12.

29. Addantur hic *Nonnus* et reliqui scriptos erotici, incertae aetatis, haud inuenusti quiem, sed cum Longo non comparandi.

1. *Nonnus,* Panopoli Aegyptius, *Hamberge-* in *Zuverl. Nachr.* tom. III. p. 10. aliisque, ynesii auctoritate motis, videtur vixisse an. circ. 10. *Saxio* autem in Onom. lit. II. p. 10. circ. a.)2. saltem non multum ab Anastasii Aug. principatu

cipatu abeſſe. Secundum *Ruhnken.* in epiſt. crit. II. p. 228. et ſecundum *Moſer.* in commentat. de Nonni vita, ingenio et ſcriptis, praemiſſa Moſeri edit. floruit Nonnus ſaeculo poſt Ch. n. quinto vel exeunte quarto, et aetate prouectior Chriſtianus factus eſt: quamquam alii ab hac diſcedunt ſententia. *Eichhorn* in *Der Literat. Geſchichte* tom. I. p. 163. eum fere ſaec. VI. adſignat. Sed in tanta rerum obſcuritate non audeo diſcernere: atque plures *Nonni* memorantur. Scripſit 1) carmen heroicum libr. duorum de quinquaginta *Dionyſiacon*, in quibus adfectat vbertatem et tumorem. At enim de illo iudicia criticorum ſunt valde diuerſa, aliis id mire vituperantibus, aliis nimis laudantibus. Nonnus quidem fuit doctus verſificator; ſed caruit vero ingenio poetico, et humanitatis ſenſu: habuit tamen alias dotes, praecipue quod ex antiquis, partim melioribus, hauſit auctoribus, atque in re mythologica forſan poteſt quasdam ſupplere lacunas. — Princeps ed. eſt graece ex bibliotheca Sambuci cum lectionibus et coniecturis *Gerarti Falkenburgii*, Antwerp. 1569. 4. — deinde cum *Eilhardi Lubini* verſione lat. et *Falkenburgii* emendatt. Hanou. typis Wechel. 1605. 8. (quae quidem edit. ſcatet mendorum colluuie,) iterumque gr. et lat. cum *Petri Cunaei* animaduerſionum libro, *Dan. Heinſii* diſſ. de Nonni Dionyſiacis et eiusd. paraphraſi, cum *Joſ. Scaligeri* coniectaneis et *Ger. Falkenb.* lectionibus, ib. 1610. 8. quae quidem plena eſt inſcriptio ſed in altero, vti videtur, tomo ſeparatim continentur Cunaei animaduerſiones, Heinſii diſſ. et Scaligeri coniectanea. — Egregium ſpecimen eſt *Nonni Dionyſiacorum libri ſex, ab octauo ad decimum tertium, res Bacchicas ante expeditionem Indicam complectentes.* Emendauit, omnium Nonni libr. argumenta et notas mythologicas adiecit *Georg. Henr. Moſer.* Praefatus eſt *Frid.*

Creuzer

Creuzer. Heidelberg. 1809. mai. 8. — 2) carmen: Metaphraſis ſ. *Paraphraſis epica Euangelii S. Joannis.* — Princeps ed. eſt Aldina, Venetiis (1501.) 4. gr. quam praeter rem nonnulli ſpuriam eſſe putarunt. (v. Panzer Annal. typogr. vol. VIII. p. 559. nr. 1938.) — Tum ſtudio *Demetrii Ducae,* Cretenſis, Romae 1526. 4. Praeter alias notandae ſunt Hagenoenſis, cum epiſt. nuncupatoria *Phil. Melanchthonis,* a quo multa ſunt emendata, ap. Jo. Secerium, 1527. 8. — Pariſ. cum proſaria verſione *Jac. Bordati,* qui verſus LXXX. vel potius LXVII. tantum, antea omiſſos, (in his tamen quosdam ſuſpectos,) e cod. reuocavit, 1561. 4. et Lugd. Bat. gr. a *Franciſco Nanſio *),* cum verſione Bordati et Hedenecii, at emendata, et cum eius notis atque caſtigationibus, 1589. 8. ap. Franc. Raphelengium; et correctius 1599. 8. — *Metaphraſis* — cum msto cod. Palat. collata, — breuibus notis illuſtrata: rectius aliquot in locis verſa, opera *Frid. Sylburgii,* ex Hier. Commel. typographia, 1596. 8. aliquoties recuſa in Germania. — Denique *Dan. Heinſius* (qui paullo acerbius iudicauit de Nonno,) edidit illam in ſuo Ariſtarcho ſacro, ſive ad Nonni in Johannem metaphraſin exercitatt. — acc. *Nonni* et S. Euangeliſtae contextus: tres item indices etc. Lugd. Bat. 1627. 8. Ariſtarchus repetitus eſt in eius Sacrarum exercitation. ad N. T. libris XX. etc. Lugd. B. 1639. fol. At Nonnum ab Heinſii cauillationibus praeter *Caſpar. Vrſinum* in libro: Nonnus rediuiuus, Hamburg. 1667. 8. aliosque nuper iam ſcite defendit *Jonathan Auguſt. Weichert* in diſp. de Nonno Panopolitano,

*) Ipſe tamen *Nanſius* poſtea in *curis ſecundis* ad Nonni paraphraſin eu. Johannis, gr. et lat. editam, Lugd. B. 1593. haud pauca addidit, et plura reliquit in ſcriniis.

tano, Viteberg. 1810. 4. qui de aetate Nonni, quem Syneſio, nato a. 378. fere ſupparem fuiſſe et Alexandriae litteris operam dediſſe, (vnde etiam poematum eius naturae atque confectioni et iudicio de illis lux adfundi poſſit,) ac Theodoſio M. regnante floruiſſe cenſet, tum quando et quibus cauſſis motus ad caſtra ſacra chriſtianorum tranſierit, de vtroque eius carmine, quod neque cum aliis nimis vituperat, neque nimis laudat, copioſe agit, ac de poetae ingenio et vtriusque poëmatis diſcrimine, vitiis virtutibusque ſobrie atque intelligenter iudicat. Add. *Nic. Schow* commentat. de indole carminis Nonni eiusdemque argumento, Hauniae 1807. qui quidem Nonnum defendit ab eorum reprehenſione, qui Quintum Smyrnaeum praeferant Nonuo; huius tamen ingenium fuiſſe incultum, ſenſuque veri pulcrique deſtitutum contendit.

2. *Xenophon,* Epheſius, incertae aetatis, forſan vixit circ. a. C. 400. Locellae autem ſententia, illum iam circit. ſub exitum ſaeculi II. aut initio ſaeculi III. tempore Antoninorum ſcripſiſſe, erotici operis libros V. *Epheſiaca* ſiue *de Abrocomis et Anthiae amoribus,* a probabilitatis ſpecie multum abeſt. Quamquam eius genus ſcribendi eſt ſimplex, purum, atque interdum venuſtum nec argutum; tamen ipſe haud ſeruauit ordinem rerum rite ſciteque connectendarum etc. Secus tamen ſentit *Petr. Hofmann Peerlkamp,* Gymnaſii Doccum. Rector, in orat. de *Xenophonte Epheſio:* acc. in eumdem Obſeruatt. criticarum ſpecimen, Harlem. 1806. mai. 8. Primum ille negat, nomen Xenophontis eſſe verum, et contendit, eroticos ſcriptores graecos, excepto Heliodoro, ſub fictis aut tectis nominibus ſcripſiſſe. Tum ille putat, Xenophontem eſſe reliquis eroticis antiquiorem, quia pateat, ſequentes, etiam Ariſtaenetum, illum ante oculos habuiſſe, interdum

dum integra eius loca exſcripſiſſe. Hinc Xenophontem cum reliquis comparat eroticis ſcriptoribus graecis, et hos ab eo ſuperari cenſet, laudatque Xenophontem a ſimplicitate dictionis et fabulae, a facilitate et bonitate ſtili, quamquam non omnino claſſici. — *Amores* edidit primum, ſed negligentius, *Anton. Cocchius*, gr. et lat. Londin. 1726. 8. — quae edit. recuſa eſt, quibusdam vitiis correctis, aliis auctis, gr. cum latina Cocchii, et italica gallicaque, iam antea vulgatis, verſionibus, Lucae 1781. med. 4. — Tum *Chr. Guil. Mitſcherlich*, qui textum recognouit, cum Longi Paſtoralibus, Bipont. 1794. 8. — Poſtea *Polyzoes Hiereus*, ſed vitioſius, quam ſuperiores editores, cum praefat. graecobarbara, et verſione Ant. Saluini italica, Viennae Auſtriae 1793. 8. — Optima eſt editio: *Xenophontis Epheſii de Anthia et Abrocome Epheſiacorum libri* V. graece et lat. Recenſuit, ſuppleuit, emendauit, lat. vertit, adnotationibus aliorum et ſuis inſtruxit *Aloyſ. Emericus L. B. de Locella*, Lipſiae, (Vindobonae typis fratrum Markides Pulio etc.) 1796. mai. 4. Editor multas expleuit lacunas: vſus quoque eſt emendationibus et coniecturis aliorum ad textum emendandum; in adnotatt. difficiliora loca critice, antiquarie et grammatice explicantur, additis obſeruatt. aliorum criticorum praecipuis: nam antea Alberti, Abreſchius, praeſertim Hemſterhuſ. ac Doruillius, (v. *Saxium* in Onomaſt. lit. I. p. 472 ſq.) in multis locis Xenophont. ſanandis diligenter verſati ſunt *); in indice autem ad notas vocabula, quae deſunt in Lexicis H. Stephani et Scoti, adnotantur. — *Germanice*

*) Inſuper Obſeruatt. criticae in libr. I. et II. ſcriptae ſunt ab *Anton. Haakma*, (qui nouam molitus erat edit. Xenophontis,) in Aduerſariorum criticorum ſpecimine, Groningae 1792. m. 8. quae tamen Locellae plauſum non tulerunt.

manice Xenoph. nec vero bene curateque verterunt *Bürger,* Lipſ. 1775. 8. et (*Häuſſlina*) Onold. 1777. 8. Libera et decurtata eſt interpretatio *Ern. Chriſtinae Reiskiae* in libro, *Zur Moral* etc. Lipſ. 1782. 8. p. 285 ſqq. — *Saluini* verſio *italica* prodiit quoque in prima parte operis: Biblioteca de' Romanzieri greci, tradotti in Italiano, Florent. 1792. 16. — *Gallice* verſus eſt libellus, Pariſ. 1736. 12. et per *M. J.* 1748. 8.

3. *Chariton,* Aphrodiſienſis, videtur Doruillio in praefat. ad ſuam edit. p. XIX ſq. vixiſſe poſt Heliodorum, Achillem Tatium, et Longum, immo poſt Xenophontem Epheſium; atque Locella in praefat. ad Xen. Epheſ. p. VI. not. 3. exiſtimat, noſtrum Photii ſaltem aeuo fuiſſe antiquiorem. Eius *de Chaerea et Callirrhoë amatoriarum narrationum libros* VIII. publicauit *Jac. Phil. d'Orville* et animaduerſiones adiecit, cum latina *J. J. Reiskii* verſione, Amſtel. 1750. 4. II. voll. Additus Doruillii commentarius eſt verus graecae eruditionis theſaurus. Idem in praefat. notisque de ingenio ſcribendique genere Charitonis, (qui ingenio quidem et dictione non minus, quam inuentione atque exornatione fabulae cedit ſuperioribus eroticis, caret tamen illorum vitiis,) atque quae de illo vel certa eſſent vel probabilia, iam expoſuit. — Illam edit. iterum et adiectis ſuis aliorumque VV. DD. emendationibus auctiorem recudi fecit *Beckius,* Lipſ. 1783. 8. — Charitonis hiſtoriola translata eſt in linguam *germanicam,* (ab *Heynio,*) Lipſ. 1753. 8. — in linguam *gallicam* a *Larchero,* additis notis, Pariſ. 1763. 8. et a *Mercier,* cum reliquis eroticis ſcriptoribus, in: Biblioth. des Romans. — De aliis ſcriptoribus eroticis tam editis, quam ineditis atque deperditis, v. *Fabric.* B. Gr. VIII. p. 152 ſqq.

30. *Marcianus*, ex Heraclea Ponti oriundus, Geographus, circ. a. C. 410. vti ſuſpicatur *Saxius* in Onom. lit. I. p. 477. *Dodwell* tamen putat, eum haud ſeniorem fuiſſe ſaeculo tertio, nec iuniorem Conſtantinopoli, aut diuerſos diuerſae aetatis fuiſſe Marcianos. — Scripſit 1) *Periplum maris externi* maximarumque, quae in illo ſitae ſunt, inſularum, libr. II. quorum prior integer exſtat, poſterior autem mancus: 2) Epitomen librorum vndecim Geographiae Artemidori, Epheſii, ex qua prologus tantum et Ponti vtriusque, Bithyniae ac Paphlagoniae periplus ſupereſt. — *Marcianum* cum Scylace, Dicaearcho et Iſidoro Characeno primus graece luci dedit *Dau. Hoeſchelius*, Auguſtae Vindel. 1600. 8. — *Marciani* Periplus, in *Hudſoni* Geograph. vet. ſcriptoribus minor. Oxon. 1698. 8. vol. I. vbi etiam p. 143. legitur *Dodwelli* diſſ. de ſcriptis et aetate Marciani Heracleotae. Add. Bredowii Epiſtol. Pariſienſ. locis in Indice indicatis.

31. *Phoebammon*, rhetor, probabiliter Syneſii aequalis, Aegyptius et Cynopoli, vrbe Aegypti, ortus: vid. M. *Jo. Jac. Boſii* epiſtol. de Phoebammone, rhetore, eiusque *περὶ σχημάτων ῥητορικῶν* libello, Lipſ. 1738. 4. Hic libellus *de ſchematibus oratoriis*, in quo praecepta eloquentiae et rhetoricae artis, ſtilo tamen haud puro, traduntur, primum prodiit, at ſine auctoris nomine, in Aldina antiquorum rhetorum collectione, Venet. 1508. fol. gr. — tum paullo limatius cum verſione lat. notisque *Normanni*, vna cum *Alexandro* de figuris ſententiae atque eloquutionis et *Minuciano* de ſedibus argumentorum, Vpſaliae 1690. 8.

32. *Eudocia*, vero nomine *Athenais*, Leontii, ſophiſtae Athenienſis, filia, coniux Theodoſii II. imperatoris, quae, poſtquam religiones ſuperſtitioſas abiurauit, Auguſta eſt coronata, a. C. 460. Hiero-

Hieroſolymis diem obiit ſupremum: foemina ab ingenio et poetica facultate olim celebrata. Varia ſcripſiſſe dicitur, at pauca noſtram tulerunt aetatem. Carmen eius de martyrio S. Cypriani *Angel. Maria Bandini* in Graecae eccleſiae veteris monumentis ex biblioth. Medicea, Florent. 1762. 8. vol. I. in lucem protulit. Idem *Bandin.* in Catal. codd. gr. bibl. Laur. vol. I. p. 225 ſqq. non modo de hac Eudocia eiusque ſcriptis egit; ſed etiam ex cod. X. plut. 7. inſigne fragmentum carminis heroici in laudem Cypriani et Juſtinae, gr. cum latina verſione publicauit. Add. *Jo. Chriſtian. Wolfii* catalog. foeminarum olim illuſtrium p. 331 ſqq. — *Olearii* diſſ. de poetriis graecis §. 32.

Diuerſa eſt *Eudocia*, ſive *Eudoxia*, Macrembolitiſſa, Conſtantini VIII. imp. et Helenae filia, vxor Conſtantini X. Ducae et, hoc mortuo, Romani Diogenis, imperatorum ſaeculo XI. Scripſit Ἰωνιὰν, ſiue Dictionarium hiſtorico-mythologicum, opus ex Diogene Laërtio et Philoſtrato de philoſophis, ex grammaticis et commentatoribus graecis, iisque recentioribus de iis rebus, quae ad fabulas antiquas pertinerent, aliisque, quos tamen raro nominauit, congeſtum compilatumque, et a ſerioribus manibus forſan interpolatum atque locupletatum. Ex Bandurio in notis ad Antiquitates CPolit. p. 818. poſt Fabricium *Jo. Chriſti. Wolfius* dedit indicem illius operis, gr. et lat. in Mulierum graecar. quae oratione proſa vſae ſunt, fragmentis et elogiis, Londini, (Hamburgi,) 1739. 4. p. 31 ſqq. atque capita quaedam ibid. in Catalogo feminarum olim illuſtrium p. 336 ſqq. Tandem *Jo. Baptiſta Caſpar d'Anſſe de Villoiſon* multorum deſiderio atque exſpectationi ſatisfecit et Ἰωνιὰν e tenebris in lucem protulit in tom. I. Anecdotorum graecorum, Venet. 1781. 4. Sed quid deſideratum ſit, et qui homines vel plura in

in opere edito emendare, vel ſedes plurium locorum inquirere fonteſque, vnde riuuli Eudociae manarint *), aperire ſtuduerint, pluribus expoſui in Introduct. in hiſtor. L. G. tom. II. part. 1. p. 365 ſqq. ibique p. 367 ſqq. de *Arſenio*, archiepiſcopo Monembaſiae, filio *Michaelis Apoſtolii*, egi, et confer infra in §. 164.

33. *Olympiodorus*, Thebanus Aegypti, hiſtoricus, circ. a. C. 425. Ὕλης hiſtoricae ſiue commentar. libr. XVII. de rebus ab a. C. 407—415. fragmenta, a Photio in cod. 80. ſeruata, adhuc ſuperſunt: quae graece cum verſione lat. notisque primus edidit *Frid. Sylburgius* in ſcriptoribus hiſtor. romanae minoribus, tom. III. p. 853. — gr. et lat. interprete *Andr. Schotto*, cum *Phil. Labbei* notis, inter Eclogas hiſtoricor. de rebus Byzantinis Philippi Labbei, p. 1 ſqq. — Excerpta eius quoque inſunt in Scriptoribus Byzantinis. — Loca quaedam emendat *Jo. Dan. Ritter* in Obſeruatt. hiſtoricis, Wittebergae 1742. p. 28 ſqq.

34. *Syrianus*, Alexandrinus, eximius philoſophus Platonicus et rhetor Athenienſis, circ. a. C. 432. et, ſucceſſore relicto Proclo, diſcipulo, obiiſſe dicitur circ. a. C. 450. Plura eius ſcripta memorant Suidas et alii: ſed tantummodo ſuperſunt Commentarii in libros aliquot metaphyſicorum Ariſtotelis, iique ex interpretatione latina Hieronymi Bagolini, edita Venet. 1558. 4. Ei tamen adſignatur quoque commentarius in Hermogenis rhetoris libr. περὶ ϛάσεων, edit. inter graecos rhetoras Venet. ap. Aldum, 1508. 1509. fol. II. voll.

35. *Zoſimus*, comes et exaduocatus fiſci, (ἀποφισκοσυνήγορος,) Conſtantinopoli, a vero dei cultu alienus. De eius aetate, num poſt a. C. 425.

*) Add. Ind. Latin. ad edit. Lipſienſ. Gregorii Corinthii p. 1051. a. et Lobeckii Diatr. de morte Bacchi Part. II. Viteberg. 1812. p. 20.

425. an circ. a. C. 432. an ſub finem ſaeculi quinti *), an initio ſaeculi VI. **) ſcripſerit, diſſentiunt VV. DD. — Compoſuit Ἱϛορίαν ſiue Ἱϛορικὸν, νέας ἐκδόσεως, λόγοις ϛ', *hiſtoriae libros* VI. ex noua ſiue altera auctoris editione, ab Auguſto vsque ad a. C. 410. Hodie quaedam deſiderantur. Num in his libris iniquior fuerit in imperatores chriſtianos, et num ſemper ſit fide dignus, ab vtraque parte valde eſt disputatum. — Primum latina *Jo. Leunclauii* verſio prodiit cum Procopio, Agathia, Jornande, Baſil. 1576. ex offic. Petri Pernae, fol. et in tomo tertio hiſtoriarum *Jo. Phil. Vorburg*, praemiſſa *Leunclauii* apologia, Francof. 1650. fol. — *Zoſimi* hiſtoriae nouae lib. I. et II. gr. et lat. cum Stephani Herodiano, 1581. min. fol. (aut mai. 4.) et Lugduni 1611. 8. additis breuibus Stephani caſtigationibus. — Libri VI. integri, a *Frid. Sylburgio*, ad duo Mss. codices recenſiti, cum verſione ex ſecundis *Jo. Leunclauii* curis, adiectis eiusd. apologia pro Zoſimo Sylburgiique caſtigationibus: inter romanae hiſtoriae ſcriptores graecos minor. Francof. ap. heredes A. Wecheli, tom. III. 1590. fol. — Gr. cum verſione Leunclauii et apologia Zoſimi, et cum notis H. Stephani ac Sylburgii, curante *Chriſtoph. Cellario*, qui et ipſe animadverſſ. ſuas adiunxit, (et libros capitibus primum diſtinxit,) Cizae 1679. 8. — rec. Jenae 1714. 8. — Ni-

*) V. *J. F. Reitemeieri* comment. de Zoſimi fide, ſtilo et hiſtoricis, quos ille ſequutus eſt, ſcriptoribus in (Volborthii) Bibliotheca philologica, vol. II. Lipſ. 1780. 8. p. 225 ſqq. inprimis eiusdem disquiſition. in Zoſimum eiusque fidem, praefixam illius editioni Zoſimi.

**) Quae eſt ſententia *G. E. J. Guil. de Sainte-Croix* in obſeruatt. *de Zoſimo*, in Mém. de Littérature tirés des Regiſtres de l'Académie royale des Inſcr. et B. L. — tome quarante-neuvième, Pariſ. 1808. 4. p. 466 ſqq. qui etiam tuetur ſcriptores eccleſiaſtic. Sed v. cenſorem in Ephem. litt. Göttingenſ. 1810. nr. 152. p. 1515 ſq.

— Nitida eſt edit. *(Thomae Smithi,)* cum adnotatt. ad Zoſimum ſimul et Conſtantinum purgandum, Oxon. 1679. 8. — Critica et optima edit.: gr. et lat. recenſuit, notis criticis et commentario hiſtorico illuſtrauit *Jo. Fr. Reitemeier:* ad calcem ſubiectae ſunt animaduerſiones nonnullae *C. G. Heynii*, Lipſ. 1784. 8. Conf. Notae quaedam ad Reitemeierianam editionem, proluſ. M. *Chriſtoph. Jo. Godofr. Haymanni*, Friederichsſtadt, (Dresdae,) 1786. 4. — Translata eſt Zoſimi hiſtoria in linguam germanicam a *Seybold* et *Heyler*, Francof. ad M. 1802. 8. II. tom. ſiue in: *Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griechiſch. proſaiſchen Schriftſteller*, voluminis X. partt. I. et II. — in linguam anglicam, cum notis, ex ed. Oxon. Lond. 1684. 8.

Ab hoc *Zoſimo* hiſtorico iure quodam discernunt plures *Zoſimum*, Thebanum Panopolitanum, philoſophum Alexandrinum, qui ordine litterarum libros XXVIII. Χυμευτικῶν, *commentariorum chemicorum* *), et alia, ad artem chemicam pertinentia, ſcripſerat.

36. *Priſcus Panites*, e Panio Thraciae, rhetor et ſophiſta chriſtianus, circa a. C. 445. ſecundum *Saxium* in Onomaſt. lit. I. p. 508. aut ſecundum *Hankium*, (qui in cap. II. de Byzantin. ſcriptor. p. 138. Lipſ. 1677. 4. de eo diligenter agit,) a. 447. legatus a Theodoſio II. Auguſto ad Hunnos miſſus erat, et a. Ch. 471. ſuperſuit. Ex libris Hiſtoriae Byzantinae reſtant Excerpta *de legationibus*, edita a *Dav. Hoeſchelio* in Eclogis

*) *Reineſius* in diatribe ad cod. Ms. veterum Chemicorum et Varr. Lection. p. 580. ſcribit Χημευτικὸν λόγον, et cum paucis aliis iudicat, Zoſimum, Theban. Panopolitan. eumdem eſſe cum Zoſimo hiſtorico. Sed v. *Fabric.* B. Gr. vol. VIII. p. 71 ſqq. (vbi ille et ego plures Zoſimos produximus,) et in vol. XII. vet. edit. p. 752 ſqq. 761. 764. 771.

gis Legationum, gr. Auguſt. Vindel. 1603. — gr. et lat. *Car. Cantoclaro* interprete, cum eiusdem et *Henr. Valeſii* notis, inter Excerpta de legationibus, vna cum *Ph. Labbei* Protreptico de SS. Byzantinis, Pariſ. 1648. fol. *Cantoclari* verſio primum prodiit Pariſ. 1609. 8.

37. *Proclus*, Lycius, natus CPoli a. Chr. 412. denatus Athenis a. C. 485. Alexandriae et dein Athenis ex ordine litteras tam manſuetiores, quam leueriores artesque abditas, praeſertim myſtica theurgica adeo diligenter arripuit, vt a Plutarcho Athenienſi et Syriano ſucceſſor in ſcholis ſuis Athenienſibus deſignaretur: vnde Διάδοχος, h. e. *ſucceſſor*, cognominatus eſt. In ſumma vixit auctoritate, atque Athenis docuit ſcripſitque. Magna pars opuſculorum, quae confecit, adhuc inedita eſt, maior autem temporis iniuria periit. Ex his, quae ſuperſunt, patet, eum fuiſſe hominem acutum doctumque, philoſophum eclecticum, et ſubtiliter, at enim, magiae et theurgiae deditum, illius tempeſtatis more iuſto argutius et captioſe philoſophatum eſſe. Atque ſenſum veterum pro lubitu interpretatus, ſuasque opiniunculas pro reliquiis veterum venditaſſe dicitur. Hymni autem Procli omnino differunt ab *Orphicis*, licet quoddammodo cum illis conſentiant, et ab *epicis* hymnis, et peculiare hymnorum genus, philoſophicum, conſtituunt. *Fabricius* in B. Gr. (qui cap. XXI. vol. IX. p. 363 ſqq. de Proclo eiusque ſcriptis et de aliis *Proclis* multus eſt,) quaedam Procli intexuit, nempe pag. 373 ſqq. ex interpretatione tantum latina, inculta quidem et tantum non barbara, *Guil. de Morbeka*, archiepiſcopi Corinthi circa a. Chr. 1280. *de prouidentia et fato, et eo, quod in nobis;* tum p. 398 ſqq. ex eiusd. *de Morbeka* verſione lat. *Excerpta de decem dubitationibus circa prouidentiam*, denique *de malorum ſubſiſtentia*. Quatuor hymnos, quos

quos Fabric. in vet. edit. recudi fecerat, in mea omiſi editione. — *Procli Hymni* IV. gr. cum Orpheo, Florent. ap. Ph. Junt. 1500. 4. — Venet. ap. Ald. 1517. 8. — gr. et lat. in *Jo. Lectii* Corp. poet. graec. Geneuae 1606. fol. p. 737. — Hymni in Solem et Muſas, gr. et lat. editi a *Frid. Morello*, Pariſ. 1616. 8. — H. duo in Venerem, gr. cum *Hug. Grotii* verſione, in *Jo. Stobaei* Florilegio, ab *H. Grotio* ed. Pariſ. 1623. 4. p. 248. — Quatuor H. cum duorum interpretatione *Hug. Grotii* a *Gothofr. Oleario*, Lipſ. 1700. 8. — H. in Solem, et alter in Muſas, gr. et lat. *Fred. Morello* et *Godofr. Oleario* interpretibus. Item H. duo in Venerem, gr. et lat. *Hugone Grotio* interprete. Omnes cum notis *Mich. Maittaire*, inter *M. Maittaire* Miſcellanea Graecor. aliquot ſcriptorum carmina, Lond. 1722. 4. — Sex H. editi a *Brunckio* in Analectis vett. poet. gr. vol. II. p. 441 ſqq. — rec. in *Jacobs* Anthol. gr. tom. III. p. 148 ſqq. — Duo Hymnos, alterum in Hecaten et Janum, alterum in Minervam Polymetin primus e cod. Matrit. euulgauit *Iriarte* in Catal. codd. gr. bibl. Matrit. I. p. 88. — eosdem, ſed caſtigatos et breuibus notis criticis inſtructos, recudi fecit *Tychſen* in *Biblioth. der alten Litteratur u. Kunſt*, part. I. p. 46 ſqq. ineditor. Alius V. D. eosdem ibid. part. II. p. 10 —39. illuſtrauit commentario. — *Thom. Taylor* in cod. Harleiano praeter alios H. reperit quoque *Procli H. in Mineruam*, quem, vt ſibi quidem, at falſo, videbatur, primus publicauit in libro: *A Diſſertation on the Eleuſinian and Bacchic Myſteries*, Amſtel. ſine anni nota (1791.) 8. Conf. *Jen. A. L. Z.* 1793. m. Dec. p. 490 ſq. et nov. ephem. litter. Lipſienſ. 1794. plag. 40. p. 916. — Idem *Taylor* H. in Mineruam iterum, tamquam e cod. primum deſcriptum, edidit in opere: *Salluſt* on the Gods and the world and the Pythagoric

goric Sentences of *Demophilus*, translated from the Greek, — and *five Hymns by Proclus* in the original Greek, with a poetical verſion. To which are added *five Hymns* by the Translator. Lond. 1793. m. 8. Sed quatuor priores exſtant in *Brunckii* Analectis, et quinti H. textus a cod. Matrit. ſaepe discrepat. — Porro idem H. in Mineruam, tamquam a Tayloro primum editus, ſed ex cod. bibl. Muſei Britannici, gr. cum notis criticis, et duo alii eiusd. Procli ex eod. cod. tamquam antea non editi, typis vulgati ſunt a *Gilb. Wakefield* in Silua critica etc. part. IV. Lond. 1793. 8. Enimuero ſecundus H. ap. Wakefield eſt idem, qui ab Iriarto et Tychſenio cum inſcriptione Ἑκάτης καὶ Ἰάνου editus eſt; tertius autem ap. Wakef. eſt fragmentum H. Procli in Muſas, in Brunckii Anal. tom. II. p. 443. a verſu 18. vsque ad finem. — *Pallas-Athene vom Proklus*, verſio german. verſibus heroicis, in opere menſtruo: *Horen*, part. X. Tübing. 1795. 8. p. 68 ſqq. — *In theologiam Platonis libri ſex*, (ex quibus tamen Syriani ac Procli potius, quam Platonis, de deo rebusque diuinis ſententiam didiceris,) ex biblioth. Gottorpiana, gr. et lat. curante *Frid. Lindenbrogio*, primum in lucem prolati ſunt et verſione addita illuſtrati ab *Aemilio Porto*, Hamburg. 1618. fol. Praefixus eſt *Marini* Neapolitani libellus de vita Procli, et p. 415. addita eſt *Procli* inſtitutio theologica, capita 211. graece, interprete *Franciſco Patricio*, cuius verſio prius, titulo *elementorum theologic.* lucem adſpexit Ferrariae, 1583. 4. — *Compendiaria de motu disputatio* etc. graece, Baſil. 1531. 8. et Pariſ. 1542. 4. — gr. cum verſione lat. *Juſti Velſii*, Baſil. 1545. 8. — Addatur *Procli liber de cauſſis*, (ex arabico translatus,) cum commentariis *S. Thomae Aquinatis*, Paduae 1493. fol. (de quo v. ad *Fabricii* B. Gr. IX. p. 410.) —

Hypo-

Hypotypoſis aſtronomicarum poſitionum, gr. Baſil. 1540. 4. — *Sphaera*, cum verſione lat. *Thomae Linacri*, inter Aſtronom. veteres, Venet. ap. Ald. 1499. fol. — gr. et cum verſione lat. Th. Linacri, Colon. per Henr. Nuſſia, 1515. 4. — cum *Jac. Ziegleri* ſcholiis, gr. et lat. in Sphaerae atque aſtrorum coeleſtium ratione, natura et motu etc. Baſil. 1536. 4. — *Sphaera*, gr. et lat. Pariſ. 1542. 12. — gr. Pariſ. ap. Jo. Ludov. Tiletanum, 1543. 4. et ſaepius cum ſeorſim, tum maxime cum Arato, Cleomede et Dionyſio Afro; item cum Ptolemaeo de hypotheſibus planetarum, eiusdemque canone regnorum, *Jo. Bainbridge* emendante ex codd. msstorum collatione, et edente, Londin. 1620. 4. — *Athanaſius Georg. Manſi* vertit Wuchereri phyſicam in linguam graecam eruditam, quam a. 1801. Viennae Auſtriae lucem adſpecturam eſſe, aut adſpexiſſe, olim, ſed neſcio amplius, in quo libro, legeram: ei addita eſſe dicitur adpendicis loco Πρόκλου σφαῖρα περὶ ἄξονος καὶ πόλου, ſed in fine manca; at integram Procli Sphaeram in cod. poſſidet Anthimus Gazi, ex quo, quae deſunt, ſupplebuntur, aut ſuppleta ſunt. — *Paraphraſis in quatuor Ptolemaei libros de ſiderum effectionibus*, graece, Baſil. (curante *Phil. Melanchthone*,) 1554. 8. — gr. cum verſione lat. *Leon. Allatii*, Lugd. Bat. 1635. 8. — In primum elementorum *Euclidis* libri IV. graece, Baſil. 1533. fol. *Thom. Burgeſs* in Muſei Oxonienſis litterarii conſpectu etc. Oxon. 1792. 8. p. 31—44. dedit varias lection. et ſupplementa *Procli* commentar. in primum Euclidis, excerpta ex cod. Voſſ. Leidenſ. atque p. 44 ſqq. ſupplementa textus Baſileenſ. ex cod. Bodlei. Barocc. CLXI. — *Commentarius in Heſiodi Opp. et dies*, (vel potius excerpta ex eo,) cum Heſiodo, Venet. 1537. 4. — plenior, ſed paſſim corruptus atque interpolatus, Baſil. 1544. et huc vsque

que optime editus a *Dan. Heinſio*, Lugd. Bat. 1603. 4. etc. — *Chreſtomathia grammatica*, al. *poetica*, ſ. Excerpta ex eius Electorum grammaticorum libris, gr. in Photii Biblioth. cod. 239. — cum Schotti verſione et ſcholiis, a *Sylburgio* paſſim e cod. emendata, ſuppleta et notationibus aucta: ad calcem Syntaxeos Apollonii, Francof. 1590. 4. — cum ſcholiis *Andr. Schotti* et *Petr. Jo. Nunneſii*, Hanov. 1615. 4. Adhaeret quoque *Andr. Schotti* Obſeruationibus humanis, Hanov. 1615. 4. — *Tychſen.* in *Bibl. der alten Litteratur* etc. part. I. inter inedita p. 1 ſqq. ex cod. bibl. Eſcurial. collato apographo e cod. Veneto edidit 1) *vitam Homeri* et *de Cypriis carminibus:* Homeri quidem vita ſub *Procli* nomine iam euulgata fuit a *Leone Allatio*, in libro de patria Homeri, Lugd. 1640. 8. p. 30. ſed Tychſen illum ex codice ſiſtit auctiorem: 2) ex cod. Veneto alia Chreſtomathiae *Procli* fragmenta: n. a) Πρόκλου Χρηςομαθείας τὸ δεύτερον Αἰθιοπίδος ε̄ Ἀρκτίνου· b) Ἰλιάδος μικρᾶς δ̄ Λέσχεω· c) Ἰλίου πέρσιδος β̄ Ἀρκτίνου· d) Νόςων ε̄ Αὐγίου· e) Τηλεγονίας β̄ Εὐγάμμωνος. Singulas has particulas doctiſſimis animaduerſſ. illuſtrauit *Heynius*, qui poſt Fabricium praeter alia acute vidit p. 12 ſq. et p. 34. e binis Chreſtomathiae libris factam eſſe epitomen, quatuor libris comprehenſam, ex qua excerpta aliquis codici ſuo adſcripſiſſet plura; e quibus ſint deriuata, quae Eſcurialenſis et Venetus codd. nobis ſeruarunt. — *Duodeuiginti argumenta aduerſus chriſtianos*, potiſſimum contra dogma chriſtianorum de mundo non aeterno, etiamnum exſtant in *Jo. Philoponi libris* XVIII. de aeternitate mundi contra Proclum, gr. ex Trincauelli officina, Venetiis, 1535. fol. et latine ex verſione *Joh. Mahotii*, Argentenaei, Lugd. 1557. fol. — *Commentariorum*, (ὑπομνημάτων,) *in Platonis Timaeum libri quinque*, graece,

cum

eum Platone, Basil. 1534. fol. ap. Jo. Valderum, et 1556. fol. ex offic. Henrici Petri. (*Alex. Morus* in notis ad loca quaedam N. T. ex integriore Saluatiorum Florent. cod., qui vero hodie deside-ratur, quaedam protulit.) Ad calcem exstat *in libros Platonis de republica*, non commentarius integer, sed collectio quaedam variarum praele-ctionum, ab illo Athenis propositarum. — *In Platonicum Alcibiadem:* sunt potius excerpta, lat. *Marsilio Ficino* interprete, cum Jamblicho et al. sub titulo, *Procli de anima ac daemone, de sacrificio et magia*, Venet. 1497. et 1516. ap. Ald. fol. et saepius aliis in locis, atque inter Ficini opp. Basil. 1561. 1576. Paris. 1641. fol. — Excerpta Commentarii in *Platonis Cratylum* e Codd. Mss. nunc primum edita a *J. Fr. Boisso-nade* iam sudant sub prelis Lipsiensibus. — *De conscribendis epistolis libellus*, (sine nomine au-ctoris,) gr. Paris. ap. Fred. Morel. 1577. 4. sed ab aliis tribuitur *Theoni*, aut *Libanio*. — *Commen-tarius in virtutes morales ac ciuiles et partes facultatesque animi, a Raphaele Mambla lati-ne redditus*, Romae 1542. 8. — *De effectibus eclipsium solis et lunae iuxta singulas signo-rum triplicitates et decanos*, latine cum *Jo. Schroeteri* tabb. astrologicis, Viennae Austriae 1551. 8. — *de poetica* diss. gr. cum interpr. la-tina Fred. Morel. cum *Ge. Choerobosci* libro de figuris poeticis, Paris. 1615. 12. — Ex *Procli* inedito commentario in Parmenidem Platonis de-dit locum *Ruhnken.* ad Xenoph. M. S. I, 2, 31. p. 220. ed. Ernesti. — Conf. de nostro *Tiede-mann* in: *Geist der spekulativen Philosophie*, tom. III. cap. 13. p. 519 sqq.

Inter multos alios Proclos notandus est *Pro-clus*, qui post varia munera a. Chr. 434. a Theo-dosio imperatore archiepiscopus CPolitanus con-stitutus et a. C. 447. mortuus est. Ex eius scri-

ptis

ptis ſuperſunt XX. *conciones* et *ſex epiſtolae.* Ab eo autem opuſculum de *traditione diuinae liturgiae* ſ. miſſae, vti nunc legitur, graece praefixum antiquis liturgiis a *Guil. Morello*, Pariſ. 1560. fol. p. 1. et lat. editum a *Claud. de Sainctes*, Antwerp. 1562. 8. eſſe profectum, alii dubitant. — Edita ſunt *Procli opuſcula, quae reperiri potuerunt, omnia:* nunc primum gr. et lat. iunctim edita et recenſita: *ex bibliotheca Geverharti Elmenhorſtii*, Lugd. B. 1617. 8. Sed inſunt tantum tres epiſtolae et quatuor homiliae vna cum fragmento libri de traditione diuinae liturgiae. — Plenior collectio eſt: *Procli Analecta*, a *Vincentio Riccardo* ex inſignium bibliothecarum penu eruta, nunc primum tum graece tum latine edita, reddita, commentariisque illuſtrata, Romae 1630. 4. — *Procli* opera, collecta, digeſta et recenſita in *Gallandi* Bibl. PP. tom. IX. p. 601 ſqq. Conf. *Gallandi* prolegomm. p. 39. — *Homiliae* (XX.) gr. et lat. ex interpretatione et cum notis *Franciſci Combefiſii*, in huius Auctar. nov. Biblioth. PP. Gr. Lat. tom. I. p. 302. — Epiſtola *de fide* ad Armeniae presbyteros et archimandritas, gr. cum interpretatione *Dionyſii Exigui*, in Antidoto aduerſ. haereſes, Baſil. 1528. et Pariſ. 1538. fol. in Biblioth. PP. Pariſ. 1644. tom. XI. p. 309. in *Harduini* collect. concilior. tom. I. p. 1722. in *Manſi* coll. concil. ampliſſ. tom. V. p. 421. cum Dionyſii Exigui verſione etc.

Junior eſt Proclo et Lycio et patriarcha *Proclus ὀνειροκρίτης*, qui Anaſtaſii imper. mortem praedixit, et ab auctore chronici Paſchalis p. 331. adpellatur Φιλόσοφος Ἀσιανός.

38. *Marinus*, Flauia Neapoli Samariae ſ. Palaeſtinae prope montem Garizim ortus, Procli diſcipulus et ſucceſſor in cathedra ſcholae Athenienſis Platonicae. Scripſit *Procli vitam*, quam

poſt

poſt Xylandrum et Portum, altera parte de virtutibus Procli theoreticis ac theurgicis auctiorem et integram cum verſione ſua, breuibusque notis edidit, et praemiſit prolegomena de Marino, de aetate, gente, magiſtris et ſucceſſoribus Procli etc. *Jo. Alb. Fabricius*, Hamburg. 1700. 4. — tum ad calcem Fabr. B. latin. Londini 1703. 8. — E noua recenſione ad Codd. Mss. cumque egregiis notis *J. Fr. Boiſſonadii*, additis Excerptis e Procli in Platonis Cratylum Commentario, propediem Lipſiae prodibit. — Reliquiſſe quoque dicitur, (eum enim auctorem fuiſſe, quibusd. videtur eſſe dubium,) commentarium ad *Data Euclidis*, qui cum Euclide gr. et latine prodiit.

39. *Seuerus, Alexandrinus*, rhetor graecus, circ. a. C. 470. Scripſit *Ethopoeias*, quas, minus integras; edidit *Freder. Morellus*, Lut. Pariſ. (ſecundum Gale) 1591. ſec. alios ibid. 1616. 8. — Auxit illas vertitque *Leo Allatius*, in Excerptis variis graecorum ſophiſtarum et rhetorum, Romae 1641. 8. — Tum denuo auctiores cum noua ſua verſione et caſtigationibus vulgauit *Thom. Gale* ad calcem Demetrii Phalerei aliorumque rhetorum ſelectorum, Oxon. 1676. 8. rec. cura *Jo. Frid. Fiſcheri*, Lipſ. 1773. 8. p. 208 ſqq. — *Iriarte* in bibl. Matrit. codd. gr. p. 461 ſqq. primus e cod. euulgauit 6 *Seueri narrationes*.

40. *Stephanus*, Byzantinus, Grammaticus et Geographus, ſub exitum ſaeculi quinti. Opus elaborauerat ſpiſſum et inſcriptum Ἐθνικὰ, ſ. *Lexicon grammatico-geographicum*, in plures libros digeſtum, in quo nomina gentilia potiſſimum docuit, quomodo a gentium, regionum, inſularum, vrbiumque, pagorum et fluuiorum nominibus rectius deduci debeant. Eius tamen fragmentum et epitome, adhuc ad ſcientiam geographiae, antiquitatis et mythologiae, inprimis notationis vrbis locique valde vtilis, ab Hermolao, Grammatico

matico CPolitano ſub imperatore Juſtiniano facta, tantummodo ſuperſunt. Inſcriptio autem περὶ πόλεων a librariis recentioribus proficiſcitur. — *Stephanus* de vrbibus graece, Venet. ap. Aldum, 1502. fol. — Florent. ap. heredes Phil. Juntae, 1521. fol. et cura *Guil. Xylandri*, qui textum innumeris locis emendauit et caſtigationes adiecit, Baſil. ex offic. Oporin. 1568. fol. — graece cum verſione latina et animaduerſſ. *Thomae de Pinedo:* additae ſunt, praeter *Stephani* fragmentum, collationes *Jac. Gronouii* cum cod. Peruſino etc. Amſtelod. 1678. fol. et, folio inſcriptionis probabiliter in aliis exemplaribus tantum mutato, Amſtel. 1725. — *Gentilia per epitomen*, antehac de Vrbibus inſcripta, quae ex Msstis codicibus — reſtituit, ſuppleuit, latina verſione ac integro commentario illuſtrauit *Abrah. Berkelius*. Accedunt collectae a *Jac. Gronouio*, [qui, mortuo Berkelio, abſoluit editionem,] variae lectt. e cod. Ms. Peruſino, intermixtis eiusd. notis, Lugd. Bat. 1688. et 1694. fol. — *Lucae Holſtenii* notae et caſtigationes poſtumae in Stephani Byzantini Ἐθνικά — editae a *Theodoro Ryckio* etc. Lugd. Bat. 1684. fol. — *Fragmentum Stephani de vrbibus*, depromtum ex membranis perantiqui cod. bibl. Seguierianae, cura, interpretatione et notis *Sam. Tennulii*, Amſtel. 1669. 4. idem, gr. et lat. emendatius ex cod. ipſo Seguieriano, cum notis, editum a *Montfaucon* in Catal. bibl. Coislin. Pariſ. 1715. fol. p. 281. — *Fragmentum de Dodone* cum triplici verſione et academicis exercitatt. *Jac. Gronouii*, Lugd. Batav. 1681. 4. et in *Gronouii* theſ. antiquitatum graec. tom. VII. p. 269. — Notae in Steph. Ἐθνικά, a Jo. Alb. Fabricio, vt videtur, aliisque edit. Aldinae adſcriptae, ex autographo communicantur a *Jul. Bernh. Ballenſted*, Helmſtad. 1774. 4. et auctiores atque emendatiores, additis propriis anim-

animaduerſionibus, a *Gurlitto* ad Fabric. B. Gr. vol. IV. (vbi a pag. 621. copioſe agitur de noſtro Stephano,) p. 632 ſqq.

41. *Malchus*, Philadelphienſis Syrus, ſophiſta et hiſtoricus CPolitanus, circ. a. C. 480. ſecundum Saxium in Onom. II. p. 3. aut ſecundum alios poſt a. C. 491. Eleganti ſtilo ſcripſit Βυζαντιακὰ, ſiue *hiſtoriam* ab extremis tempp. Leonis primi, imperatoris, ſiue ab a. C. 474. vsque ad necem Julii Nepotis, a. C. 480. occiſi, libris VII. At ſuperſunt II. *Eclogae de legationibus.* — *Malchi* fragmenta, graece, in Eclogis legationum *Dav. Hoeſchelii*, Aug. Vindel. 1603. — gr. et lat. *Car. Cantoclaro* interprete, et cum eiusdem atque *Henr. Valeſii* notis, in *Phil. Labbei* Protreptico de SS. Byzantinis, Pariſ. 1648. fol. — *Scriptores* autem *Byzantini*, (qui multi ſunt,) ii nominantur, qui ſub imperio Byzantino viuentes, hiſtoriam imperii romani orientalis ita expoſuerunt, vt alii vniuerſalem hiſtoriam ad ſua vsque tempora, alii autem certorum tantummodo temporum hiſtoriam componerent; alii aut geographiam et topographiam, aut hiſtoriam ſui temporis aut cuiusdam imperatoris conderent, et ſaepe ab exordio mundi inciperent, aut vltra limites vagarentur: de quibus eorumque editionibus conf. *Martin. Hankium* de byzantinarum rerum ſcriptoribus graecis, Lipſiae 1677. 4. *Carol. du Fresne Dom. du Cange* Hiſtoriam Byzantinam duplici commentario illuſtratam, Pariſ. 1680. fol. *Fabricium* in B. Gr. VII. p. 517 ſqq. inprimis *Meuſel.* in Biblioth. hiſtorica, vol. V. part. I. p. 108—302.

Scriptoribus Byzantinis, ab aliis collectis, addi debet Ἰουλίου Πολυδεύκους ἱςορία φυσική, *Julii Pollucis hiſtoria phyſica*, (ab auctore forſan ideo nominata, quoniam ab initio multa de ortu mundi rerumque creatarum praeter rem adtulit; poſtea enim hiſtoriam Judaeorum et Chriſtianorum

 multo

multo verboſius, quam reliquorum populorum, eſt perſequutus;) quam ex cod. Mediolanenſi, qui vero initio, adeoque notitia et nomine auctoris, ac prooemio atque principio capitis primi caret, *Jo. Baptiſta Bianconi*, ignorans auctorem, edidit atque inſcripſit: *Anonymi ſcriptoris hiſtoria ſacra* ab orbe condito ad Valentinianum et Valentem impp. e veteri cod. gr. deſcripta, latine vertit et nonnulla adnotauit, Bononiae 1779. fol. Illam editionem ignorans *Ignatius Hardt* ex cod. Bavar. qui ab initio integer eſt et habet quoque tabulam ac prooemium, adſcripto nomine *Pollucis*, (Ἰουλίου Πολυδεύκους ἱϛορία Φυσικὴ εἰς τὴν κοσμοποιΐαν ἐκ τῆς γενέσεως καὶ χρονικὸν ἐφεξῆς,) cum initio capitis primi, ſed in fine ibidem, vbi deſiit Mediolanenſis, deficit, primum, vt ſibi videbatur, opus publicauit, praefixa inſcriptione: Ἰουλίου Πολυδεύκους ἱϛορία Φυσική· *Julii Pollucis hiſtoria phyſica*, ſeu chronicon ab origine mundi vsque ad Valentis tempora. Nunc *primum* graece et lat. editum cum lectt. variis et notis etc. (ſine accentibus,) Monachii et Lipſiae 1792. 8. Vtriusque autem editiones ſcriptura et lectionibus interdum discrepant.

42. *Zenonis*, imperatoris, ἑνωτικὸν ſ. *vnitivum* in cauſſa Eutychiana, a. Chr. 482. graece exhibent *Euagrius* hiſt. eccl. III. 14. et *Nicephor.* XVI. 12. — lat. *Facundus* XII. 4. et *Liberatus* cap. 18. — *Zenonis* conſtitutio de nouis operibus aedificandis, aliis emendatior, cum verſione lat. et adnotatt. edita ab *Andrea Federico*, Neapoli 1765. (al. ex graeco in latinum verſa et illuſtrata, a. 1770.) et cum italica verſione atque adnotatt. aliis, quae tum iurisprudentiam, tum architecturam ſpectant, a *Nicolao Carletti*, Neapoli 1783. Conf. *Jo. Guil. Bergeri* Henotica orientis, Witteberg. 1723. 4. et *Morelli* Bibl. Mst. graec. et lat. tom. I. p. 104.

43. *Eutocius*, Aſcalonita, Mathematicus et Mechanicus, circ. a. C. 478. vel poſt a. 500. ſcripſit commentarios ad quosdam Archimedis et Apollonii Pergaei libros. Conf. ephem. litter. Gottingenſ. a. 1795. plag. 159. p. 1599 ſq.

Draco Stratoniceus, Grammaticus, h. l. inſeratur. Scripſit περὶ μέτρων, quod opuſculum ſeruatum eſt in cod. quodam Pariſ. *Haſe* in Notices et Extraits des Mssts de la Biblioth. impériale et autres Bibliothèques etc. tom. VIII. seconde partie, Pariſ. 1810. 4. dedit notitiam *Draconis*, cuius aetatem ponit circ. in ſaeculo quinto, et ex cod. atque Draconis libro, qui II. partibus conſtat, praefat. ad priorem partem et caput I. περὶ χρόνων κατὰ ςοιχεῖον. Conf. *Beckii* Acta Semin. — Lipſ. vol. I. p. 327 ſqq. p. 492 ſqq. et p. 441. Primum edidit hoc opuſculum, addita Jo. Tzetzae in Homeri Iliadem Exegeſi, *God. Hermannus*, Lipſiae 1812. m. 8.

44. *Ammonius*, Hermeae filius, Procli diſcipulus, Alexandriae docuit philoſophiam Platonico-peripateticam: praeceptor Simplicii, Aſclepii Tralliani, Joannis Philoponi, grammatici, et Damaſcii; vixit circ. a. C. 485. aut ſecundum alios poſt a. 500. — Scripta eius edita ſunt 1) comment. in Iſagogen *Porphyrii* de quinque praedicabilibus; 2) comm. in categorias *Ariſtotelis;* 3) comment. in libr. *Ariſtotelis* περὶ ἑρμηνείας. — Comm. *in V. voces Porphyrii*, gr. Venet. impenſis Nic. Blaſti, 1500. fol. ap. Aldum, 1545. 8. — comm. in libr. peri hermenias, (cum eius comm. in Ariſtotelis Categorias et Pſelli paraphraſi in libr. de interpretatione,) et Margentini archiep. Mitylenenſis in eumdem enarratio, Venet. apud Aldum, gr. 1503. fol. — in *Ariſtotelis* praedicamenta et Ariſtotelis vita, gr. Venet. ap. Aldi filios, 1546. 8. — in Ariſtotelis de interpretatione librum commentar. gr. ib. ap. eosdem, 1546. 8.

— *Ammonii* siue *Philoponi* vita Aristotelis, gr. et lat. etc. cum *Petri Jo. Nunnesii* scholiis de vita, moribus, philosophandi ratione, scriptis, auditoribus successoribusque Aristotelis, Lugd. B. 1621. 8. — Helmstadii 1666. 4. item cum *Nunnesii* Peripateticae philosophiae institutione, Helmstad. 1667. 4. — *Ammonii Hermiae* in libri Aristotelis de interpretatione sectionem secundam commentar. (ex cod. Bodleiano correctior,) cum *Alex. Aphrodis.* libro de fato, gr. et lat. Londini 1658. 8. — De philosophia Ammonii scripsit *C. F. Roesler*, Tubingae 1786. 4.

45. *Hierocles*, Alexandriae philosophiam Platonicam, quam Aristotelicae haud disparem putabat, magno cum plausu et auctoritate docuit, circ. a. C. 450. Scripsit librum *de prouidentia et fato*, item *de liberi arbitrii cum diuina gubernatione conuenientia*, ex quo excerpta seruauit *Photius* Bibl. codic. 214. et 251. eaque quidam redegit in epitomen. Sub eius quoque nomine circumfertur *commentarius in aurea Pythagorae carmina*, et Ἀστεῖα siue *Facetiae*, incerta tamen fide, illi tribuuntur. — Epitomen excerptorum gr. et lat. edidit *Fed. Morellus*, Lutet. 1597. 8. — Excerpta Photii, cum Epitome et fragmentis apud Stobaeum, (cura *Jo. Pearsoni*) Londini 1655. 8. et 1673. 8. Est tom. II. Operum Hieroclis, additis notis *Merici Casauboni* ad commentarium Hieroclis, et *Jo. Pearsoni* de auctore, opere et editione prolegomenis. Adde Pythagoram supra in sect. I. §. 22. — *Hieroclis* commentar. *germanice* prodiit Tiguri 1778. 8. — in linguam *anglicam* translatus est a *Jo. Hall*, et post eius mortem editus a *Jo. Davies*, Londini 1657. 8. — a *Jo. Norris*, Oxon. 1682 8. — ab anonymo, Glasguae 1756. 8. — *Hieroclis Facetiae* de studiosorum dictis et factis ridiculis, gr. et lat. cum notis, edente *Marq. Frehero*.

hero, Lupduni, (Lupodiuni, Ladenburg.) 1605. 8. — gr. et germanice in *Abrah. Kriegelii* Delectationibus gr. *(Griechische Ergötzungen)* Lips. 1747. 8. — gr. et lat. ad edit. Cantabrigiens. recensuit *Jo. Ad. Schier*, 1750. 8. rec. 1768. 8. cum notis criticis ac grammaticis et indice. — Illas *Facetias* locupletius longeque maiore numero cum animaduersionibus suis edidit *Jac. de Rhoer* in Obseruationum philologicarum, disceptationis caussa ab a. 1768. Gröningae in 4. promulgatarum, cap. XVI. p. 61—108. — Ἀστεῖα ab *Heynaz* edita, Berol. 1774. 8. — cum indice graeco-germanico et versione german. Lips. 1788. 12. — Germanice quoque vertit *Ramler*, 1782. 8. — *Hierokles Schnurren, nebst einem Anhang neuer Schnurren für lustige Leser*, Lipsiae 1788. 12.

Non confundendus est cum *Hierocle* ad a. C. 300.

Diuersus quoque est *Hierocles*, grammaticus, auctor *Synecdemi*, h. e. comitis peregrinationis, siue Notitiae prouinciarum imperii orientalis. Eum circa Justiniani imperatoris tempora in viuis fuisse suspicatur *Wesseling.* in prolegom. ad *Hieroclis Synecdemum*, gr. adiectum *Antonini* Itinerario, et docto commentario illustratum, Amstelod. 1735. 4. p. 621 sqq. — Sine nomine auctoris et XIV. postremis prouinciis mutilus liber exstat gr. et lat. in Notitiis antiquis, Geographiae sacrae Caroli a S. Paulo subiectis, Amstel. 1704. fol. p. 18 sqq. — *Hieroclis Syn.* gr. a *Luca Holstenio* ex Ms. Vaticano descriptus, (XIV. postremis prouinciis locupletior,) et ex alio Altempsiano emendatus latineque redditus, tom. II. Antiquitatis ecclesiae illustratae ab *Emanuel. Schelstratenio*, Romae 1697. fol. in adpendice ad opus geographicum, p. 689. et ex hac edit. in

Ansel.

Anſelmi Banduri Imperio orientali, tom. I. Pariſ. 1711. et Venet. 1729. ſol.

46. *Aeneas, Gazaeus,* ſophiſta et rhetor chriſtianus, diſcipulus Hieroclis, vixit extremo ſaeculo quinto, et ſcripſit dialogum inſignem, *Theophraſtum* ſiue *de immortalitate animarum et corporum reſurrectione,* atque *Epiſtolas.* — *Theophraſtus* etc. gr. cum lat. interpretat. *Jo. Wolſii,* Tiguri 1560. ſol. et in Bibl. P. P. Pariſ. 1644. tom. XII. p. 617. — cum interpretat. et animaduerſſ. *Caſpari Barthii,* Lipſ. 1655. 4. — *Epiſtolae* XXV. in Epiſtolis gr. diuerſ. Venet. ap. Aldum 1499. — gr. et lat. in Collect. epiſtolar. gr. Colon. Allobr. ſ. Geneuae 1606. p. 422.

47. *Dionyſius,* Aeneae aequalis, Antiochenus, ſophiſta et chriſtianus, cuius *Epiſtolae* XLVI. ſuperſunt in editt. citat. Aldina et Geneu. atque ap. Henr. Stephan. 1577. 8.

48. *Joannes Stobaeus,* ſiue *Stobenſis,* vt nonnulli malunt, et opinantur, a patria Stobis, Macedoniae ſecundae vrbe, ſic dictum fuiſſe. Vixit ante an. Chr. 500. et *Heeren* in comment. de fontibus eclog. Jo. Stobaei §. III ſq. probabilibus argumentis adlatis oſtendit, Stobaei aetatem inter ann. forte 450. et 500. eſſe ponendam. Quando autem *Saxius* in Onomaſt. II. p. 46. veriſimile eſſe putat, *Jo. Stob.* poſſe ſcriptoribus ſaeculi poſt C. n. ſexti adnumerari, id eum ex locis, a Conrado Gesnero interpolatis, collegiſſe, alii monuerunt. Ex quingentis circiter ſcriptoribus poeticis ac proſaicis compoſuit *Florilegium ſententiarum,* Ἀνθολόγιον ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, quod vnum opus eſſe, quatuor libris conſtans, et priores duo libros vocari *Eclogas phyſicas et ethicas,* reliquos autem *Sermones,* vulgata eſt opinio. Heeren autem l. c. §. V. docet, duo eſſe diuerſa opera, et ab ipſo auctore duplicem hanc collectionem ita fuiſſe diſtinctam,

vt

vt bini Eclogarum et Sermonum libri duplex etiam opus conſtituerent, atque prius, ſ. Eclogae, hiſtoriam quaſi philoſophiae contineret, poſterius autem, ſ. Sermones, totum eſſet *νουθετικόν*. Ex *Photio*, cod. 167. vbi recenſum dedit capitum eclogarum plurium, quae in cod. ſuo legebat, cognoſcimus, duo priores libros eſſe mutilos aliaque deeſſe. Atque ex cod. Moſquenſi Ἰωνιᾶς Arſenii dicitur Stobaeus poſſe pluribus locis ſuppleri. Florilegium autem et Eclogae Stobaei cum propter res et argumentum, tum maxime propter fragmenta, ab interitu ſeruata, et reliquos ſuperſtites veterum auctorum locos optimo iure magni aeſtimantur. Nominum tamen auctorum confuſionem in Stobaeo eſſe frequentem, docet *Wyttenbach* ad Plutarchum, (ex huius libris de placitis philoſophor. quos quidem illum longe pleniores, quam hodie exſtant, legiſſe, conſtat,) de ſera numinis vindicta p. 129. — *Jo. Stobaei* Eclogarum libri duo (priores) primum graece ex cod. Jo. Sambuci alteroque emendatiore quidem, ſed multis tamen partibus adhuc manco, Guil. Sirleti, addita *Guil. Canteri* verſione, lucem primum viderunt: vna cum *Gemiſti Plethonis* de rebus Peloponneſ. orationibus II. eodem *Guil. Cantero* interprete etc. Antwerp. ap. Plantin. 1575. fol. rec. cum Sermonum libris ex ed. Gesneri, Aurel. Allobrog. ſ. Geneuae 1609. fol. — Libr. III. et IV. edidit *Victor Trincauellus* in *Stobaei* Collection. ſententiarum, graece, aere et diligentia Jo. Franc. Trincaueli, Venet. 1535. 4. — Graece et lat. aliquoties adhuc edidit *Conr. Gesner*. n. Tiguri recudi fecit Trincauelli edit. infinita tamen loca, collatis ſcriptoribus, qui a Stobaeo laudantur, reſtituiſſe ſibi viſus eſt, 1543. fol. Tum recenſuit, et ex cod. Ms. Diegi Hurtadi Mendozae plurimas ſententias et capita integra ſuppleuit, aliaque, etiam peregrina, addidit, Baſil. 1549.

Tiguri

Tiguri 1550. fol. et indice auctorum, a Stobaeo citatorum, addito, Tiguri 1559. fol. Alia quoque ſunt adiecta. — *Stobaei* Sententiae, gr. et lat. cum admixtis collectaneis *S. Maximi* et *Anton. Meliſſae*, Francof. ex offic. Wechel. 1581. fol. Ex moleſta autem confuſione alius capitum numerus ortus eſt, aliusque ordo. Quare melior eſt editio: *Stobaei Sententiae* ex theſauris Graecorum delectae. *Cyri Theodori* dialogus de amicitiae exilio. Opuſculum *Platoni* adſcriptum de iuſto. Aliud eiusdem, an virtus doceri poſſit. Huic editioni acceſſerunt eiusd. *Stobaei* Eclogarum phyſicarum et ethicarum libri duo. Item loci communes ſententiarum, collecti per *Antonium* et *Maximum* monachos, atque ad Stobaei locos relati etc. Aureliae Allobrogum pro Franc. Fabro, bibliop. Lugdun. 1609. fol. Integer enim Stobaeus ſeparatim, itidemque Anton. Meliſſa et Maximus ſeorſum exhibentur. — Dicta poetarum, quae ap. *Stobaeum* exſtant, emendata [ex codd. Pariſ. et ingenio ſuo,] et lat. carmine reddita ab *Hugone Grotio.* Acceſſerunt *Plutarchi* et *Baſilii M.* de vſu graecorum poetarum libelli. Pariſ. 1623. 4. Confer tamen *Valckenar.* in Diatribe poſt Euripidis Hippol. p. 195. n. 2. et p. 198. n. 3. — Gnomologia graeco-latina ſiue inſigniores et venuſtiores ſententiae — ex magno Anthologio *Jo. Stobaei* excerptae et in locos ſupra bis centum digeſtae. Acceſſit *Luciani* ſomnium, gr. et lat. cum commentario: per *Mich. Neandrum*, Baſil. 1557. 8. — Fragmenta Pythagoreorum quorumdam e *Stobaeo* deſumta, gr. cum lat. verſione *Guil. Canteri* et notis: in *Tho. Gale* Opuſcul. mythol. Amſtel. 1688. p. 657. — Omnes tamen memor. editt. longe ſuperauit recentiſſima, quam, ordine capitum interdum mutato, et, quantum fieri potuit, pleniſſimam parauit notisque eruditis illuſtrauit *Arn. Hermann. Ludov. Heeren.* Inſcripta

ſcripta eſt: *Jo. Stobaei* Eclogarum phyſicarum et ethicarum libri duo: ad codd. Mss. fidem ſuppleti et caſtigati, annotatione et verſione lat. inſtructi etc. cuius *pars prima,* in duo tomos digeſta, continet *phyſica,* et tomus prior prodiit Gottingae 1792. 8. tomus autem alter ibid. 1794. 8. — *partis* II. tom. I. comprehendit *ethica,* ibid. 1801. 8. tomus denique II. ibid. 1801. 8. continet 1) variantes lectiones; 2) *Heeren.* commentat. de fontibus eclogarum Jo. Stobaei; 3) *Frid. Jacobs* *) epiſtolam criticam in Stobaei eclogas; 4) quinque indices. — *Stobaei Sermonum* editionem nouam, e codd. emendatiorem promiſerat *Nic. Schow* in epiſtolis criticis, vna ad C. G. Heynium, altera ad Th. Chr. Tychſen, Romae 1790. 4. p. 47 ſqq. ſed prima tantum pars, continens *Sermones e Mss. codd. emendatos et auctos* I—XXVII. graece cum notis breuibus criticis in lucem prodiit Lipſiae 1797. mai. 8. Enimuero editio manſit imperfecta, praecipue propter triſtiſſimum illud incendium, quod, vt regium palatium Hafnienſe, ita etiam Schowii libros omniaque, quae ille in itinere collegerat ad Stobaeum ſuum ornandum, abſumſit. — Primum eclogarum cap. de deo rebusque diuinis, gr. et german. a *J. J. Brucker,* cum notis, collato cod. Auguſtano, in (Gottſchedii) *Beyträgen zur kritiſch. Hiſt. der deutſchen Sprachlehre* etc. part. XXII. p. 171 ſqq. — *Ritterſhuſii* aliusque emendatt. atque coniecturas, margini editionis III. Gesnerianae adſcriptas, publici iuris feci in Opuſculis meis varii argumenti, Halae Sax. 1773. mai. 8. p. 181 ſqq.

49. *Pri-*

---

*) Idem V. C. edidit Animaduerſſ. in Stobaei Florilegium, in epiſt. critica ad Nic. Schow, ſubiunctas eius Animaduerſion. in Euripidis Tragoedias, Gothae et Amſtel. 1790. 8. p. 209 ſqq.

49. *Priscianus*, Lydus, philosophus Peripateticus, et paraphrastes libri Theophrastei de sensu, phantasia et intellectu. Vulgata est eius paraphrasis a *Victore Trincauello* vna cum Theophrasti libro de sensu, et Alex. Aphrodisiensis quaestionibus, Venet. 1536. fol. et ab *H. Stephano* vna cum characteribus s. notationibus morum et fragmentis ex nouem Theophrasti libris, Paris. 1557. 8. etiam gr. in Oporin. Theophrasti edit. Basil. 1541. fol. ex recens. Joach. Camerarii. Latine vero translata est a *Marsilio Ficino*. Vixit circ. medium saeculum sextum.

50. *Procopius Gazaeus*, Sophista christianus, circ. a. C. 520. Habuit Choricium et discipulum et successorem, variaque scripserat. Superstites sunt 1) *Commentarii in Octateuchum*, h. e. in priores octo libros V. T. ex antiquiss. cod. Augustano in lat. sermonem minus accurate translati a *Cunr. Clausero* (vsque ad librum Moyseos tertium, reliqui ab *Hartmanno Hambergero*,) Tiguri 1555. fol. (Sunt quoque exempla sine anni nota, cum breuiore inscriptione, et breui Jac. Gesneri praefatione, loco longioris Clauserianae.) — *in libros Regum et Paralipomenon scholia*, gr. *J. Meursius* primus edidit, et latinam versionem Hartm. Hambergeri, non, vti Meursius scripserat, Ludou. Lauateri, adiecit, Lugd. Bat. ap. Isaac. Elzeuir, 1620. 4. atque p. 333. haec legitur inscriptio: *Procopii Gazaei in Paralipomena scholia, Ludov. Lauatero, et Hartm. Hambergero interpretibus.* — rec. in Meursii Opp. tom. VIII. p. 1 sqq. — *Jo. Christi. Gottlieb Ernesti* ex apographo, ab *Oleario* ex cod. Augustano descripto, quod cum eius versione integrum, ad prelum paratum, exstare dicitur, specimen dedit cum versione lat. notisque in epistola de *Procopii Gazaei* commentariis graecis in Heptateuchum, (h. e. in Pentateuchum, librum Josuae et Judi-

Judicum,) et Canticum ineditis, Lipſ. 1785. 4. — 2) *variarum in Eſaiam prophetam commentationum epitome:* cum praepoſito *Euſebii Pamphili* fragmento de vitis prophetarum, *Jo. Curterio* interprete etc. Pariſ. 1580. fol. — 3) *Epiſtolae LX.* graece, in Epiſtolis Graec. Venet. ap. Aldum, 1499. 4. in parte altera. — gr. et lat. in Epiſtol. Graecan. Col. Allobr. p. 429. — 4) Procopius, teſte Photio cod. 160. ſcripſerat λόγους ſiue orationes varii generis. — *Villoiſon* in Anecdot. graec. tom. II. p. 28 ſqq. *) e cod. S. Marci 428. gr. edidit notisque doctis illuſtrauit *Procopii Gazaei Panegyricum in Anaſtaſium* imper. — 5) *Proc. monodiam* (ſ. lamentationem) *in S. Sophiam, terrae motu collapſam*, gr. publicauit *Iriarte* in Cat. codd. gr. Matrit. p. 264 ſq.

51. *Fl. Philoxenus,* COS. orientis a. C. 525. Valde autem dubium videtur viris doctis, (v. *Fabr.* B. Gr. VI. p. 635 ſqq. et *Saxium* in Onom. lit. II. p. 24 ſq.) num *Philoxenus* fuerit auctor latino - graecarum Gloſſarum, quas primum *H. Stephan.* ſine nomine auctoris edidit in opere: *Gloſſaria duo,* e ſitu vetuſtatis eruta; ad vtriusque linguae cognitionem et locupletationem perutilia; item de atticae linguae ſeu dialecti idiomatis comment. 1573. fol. dein, ex cod. quodam, nomine auctoris praefixo, *Bonauentura Vulcanius* in opere: *Theſaurus vtriusque linguae, hoc eſt Philoxeni* aliorumque veterum authorum *Gloſſaria* latino - graeca et graeco - latina. *Iſidori* Gloſſae latinae: veteres Grammatici latini et graeci, qui de proprietate et differentiis vocabulorum

*) Idem in not. p. 27. animaduertit, Fragmenta ex Procopii commentariis in Canticum canticorum publici iuris facta eſſe a *Jo. Meurſio* cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει, et Mich. Pſelli ἑρμηνείᾳ verſibus politicis ſcripta, Lugd. Bat. 1617. 4.

lorum vtriusque linguae ſcripſerunt.*) Edita omnia atque recognita ſtudio et opera *Bonav. Vulcanii,* cum eiusdem notis etc. Lugd. Bat. 1600. fol.

52. *Juſtinianus,* imp. CPolitanus ab a. Chr. 527. theologus, vt videri volebat, iurisque et iuſtitiae parens. De eius litteris ad Agapetum, pontificem, a. 536. datis, de epiſtola ad Mennam, item de tribus capitulis, h. e. epiſcoporum triumviris, ad eumdem etc. v. *Fabr.* B. Gr. XII. p. 682 ſqq. ed. vet. et *Saxii* Onom. lit. II. p. 25 ſq. — *Juſtiniani* Epiſtolam contra defenſores trium Capitulorum, h. e. Theodori Mopſueſteni, Ibae et Theodoriti, gr. ac lat. edidit *Angel. Maria Bandini* in Graecae eccleſiae veteris monumentis, Florent. 1762. 8. vol. I.

53. *Agapetus,* diaconus magnae eccleſiae CPolitanae, a. Chr. 527. non confundendus cum *Agapeto,* pontifice Romano, a. 535. aliisque. Ille diaconus ſcripſit ad Juſtinianum, quum habenas imperii capeſſeret, LXXII. capita admonitionum, ſine, vt vulgo vocatur, *Schedam regiam,* cum Aeſopi fabb. aliisque ſaepe editam. Ego vero paucas excitabo editt. — Princeps et rariſſima editio eſt: *Agap.* de officio regis, gr. et lat. *Zachar. Calliergi,* Venet. 1509. 8. — gr. Colon. 1517. 4. — Scheda regia, gr. et lat. a *Matthia Martinio,* Herbornae 1605. 8. — rec. Bremae 1615. 12. — Expoſitio capitum paraeneticorum, cum notis *Steph. Schoeningii,* et cum *S. Nili* admonitionibus ac libello de virtutibus, qui Ariſtoteli tribuitur, Franecker. 1608. 8. — rec. Goerlitzii 1679. 8. — *Agapeti* ſcheda regia et *Baſilii Macedonis* adhortationes ad Leonem, fil. cum ver-

*) Inter hos col. 763 ſqq. receptus eſt *Ammonii de ſimilibus et differentibus vocabulis libellus.*

versione recensita a *Bernhardo Damke*, additis eius notis copiosis, Basil. 1633. 8. — *Agapeti* capp. admonitoria LXXII. — gr. et lat. ex correctione et cum explanatione *P. Guerin.* Paris. 1634. 8. — — Scheda regia — cum notis M. *Jac. Brunonis* — edita et recognita, et scholiis pluribus adaucta ab huius filio *Jac. Pancratio Brunone*, Lips. et Norimbergae 1669. 8. — *Brunonum* edition. repetiit, recensuit suisque notis auxit, et indicibus instruxit *Jo. Augustin. Groebelius*, Lips. 1673. 8. — Exstat quoque gr. et lat. in maioribus collectionibus, ex gr. in Biblioth. P. P. Paris. 1644. tom. XII. p. 607. in *Anselmi Banduri* Imperio orientali, tom. I. p. 158. Paris. 1711. fol. siue p. 128 sqq. edit. Venetae. — *Germanice* versus est libellus saepius, ex. gr. a *Nicol. Glasero*, cum laude philomelae et Luciano de calumnia ac tabula Cebetis, Bremae 1619. 8. — ab anonymo: *LXXII Ermahnungs-Stücke eines Geistlichen der katholischen Kirche an den Kaiser J * * **, Francof. et Lips. 1782. 8. — Inter *gallicas* notanda est versio *Ludouici XIII.* regis Galliar. ex versione lat. facta, Paris. 1612. 8.

54. *Aëtius, Amidenus*, (nam in quibusdam codd. diserte vocatur Ἀέτιος Ἀμιδηνὸς,) medicus christianus, Alexandriae artem medicam didicit. *Comes* dicitur fuisse Ὀψικίου, *Obsequii*, s. antembulonum Caesaris. Homo fuit superstitiosus, et vixit sub finem saeculi quinti, vel potius circ. a. 540—550. et distinguendus est ab *Aëtio Antiocheno*, qui haereticus, Eunomii magister et CPoli post varia fata obiisse, atque circ. medium sec. IV. diu antea in viuis fuisse perhibetur. Composuit prior Aëtius medicus XIV. libros medicinales ex Oribasio, praesertim ex Galeno compilatos, ita tamen, vt iudicium limamque adhiberet, et multa ex veteribus decerpta adferret: ideoque

ideoque vel hodie ab eruditis commendatur *). Hucusque octo tantum libri graece, reliqui ex latina Cornarii verſione, praeter fragmenta quaedam, ſuperiore ſaeculo edita, leguntur. — *Graece* prodiit *Aëtii Amideni* librorum medicinalium *tomus primus*, primi ſcilicet libri octo, nunc primum in lucem editi, Venet. in aedibus heredum Aldi Manutii et Andr. Aſulani, 1534. fol. — *Latine, Aëtii Antiocheni medici de cognoſcendis et curandis morbis ſermones ſex*, (n. ab octauo vsque ad decimum tertium,) iam primum in lucem editi, interprete *Jano Cornario*, Baſil. in offic. Froben. 1533. fol. — Hinc *Jo. Baptiſta Montanus* lat. vertit VII. priores libros et tres vltimos, addidit ſex libros, a Cornario verſos, adeoque XVI. libros Aëtii lat. reddidit, Venet. in offic. Lucantonii Juntae, 1534. tom. III. fol. — rec. opera Cornarii, Baſil. ap. Froben. 1535. et 1538. fol. — Dein *Jan. Cornarius* totum opus de integro vertit et inſcripſit: *Aëtii medici gr. contractae ex veteribus medicinae tetrabiblos, h. e. quaternio, i. e. libri vniuerſales quatuor, ſinguli quatuor ſermonum quaterniones, i. e. Sermones XVI. per Jan. Cornarium medicum phyſicum latine conſcripti*, Baſil. 1542. fol. 1549. fol. et Lugduni ac Venet. 1549. et 1560. et in *H. Stephani* medicae artis principibus, Geneu. 1567. tom. II. rec. — Integros Aëtii libros recentiore aetate plures ex Msst. edituri erant, quorum tamen conſilium mors deſtituit. Atque *Jo. Ern. Hebenſtreit* in duabus proluſionibus promulſidem dedit,

*) Conf. *Freindium* in Hiſt. med. p. 21 ſqq. Lugd. B. 1734. 8. ſ. p. 144 ſqq. ex latina Jo. Wigani verſione, part. II. Opp. omnium medicor. *Freind.* ed. II. Par. 1735. 4. — *Car. Weigel* in diſſ. ſ. *Aëtianar. exercitationum* ſpecimine, Lipſ. 1791. 4. et *Curt Sprengel* in *Verſuch einer pragmat. Geſchichte der Arzneykunde*, part. II. Hal. 1793. 8. p. 199 ſqq.

dedit, atque eruditorum ſaliuam valde mouit. Prior inſcripta eſt: Tentamen philologico-medicum ſuper *Aëtii Amideni* ſynopſis medicorum veterum libris octo, poſt illos octo, quos Aldus Manutius Venetiis 1534. euulgauit, qui ſuperſunt, nondum editis ex Msto *Gunzii*, ſiſtens *libri ſeu ſermonis noni aliquot capp.* gr. et lat. (ex verſione Jani Cornarii,) Lipſ. 1757. 4. iterum in Novis actis eruditor. m. Sept. a. 1757. part. I. p. 505 ſqq. Poſterior proluſio eſt inſcripta: *Aëtii Amideni* Ἀνεκδότων libri IX. cap. 28. exhibens tenuioris inteſtini morbum, quem ileon et chordapſum dicunt, vna cum veterum ſuper hac aegrotatione ſententiis, Lipſ. 1757. 4.

55. *Coluthus*, ex Lycopoli, Thebaidis in Aegypto vrbe, ortus, et ſub Anaſtaſio imper. a. C. 518. mortuo clarus, at parum certa fide, fuiſſe perhibetur. Compoſuit carmen *de raptu Helenae*, hodie quidem haud paucis locis mutilum. Sed Coluthus poeta fuit inficetus, ingenii fertilitate iudiciique acie deſtitutus, et ineptus Homeri imitator *). — Princeps edit. eſt *Aldina* cum Quinti ſ. Cointi Calabri et Tryphiodori carminibus, ſine nota anni, 8. Eſt quoque in H. Stephani et Jo. Lectii collectionibus carminum ſ. principum poetarum graecorum, atque *Neandri* Opere aureo, tom. II. Lipſ. 1577. 4. — Saepius praeterea vel cum aliis editus vel latine verſus prodiit: ego vero memorabo tantum quasdam edd. *Col.* de raptu Helenae lib. gr. ab *Helio Eobano, Heſſo*, latino carmine redditus. Acceſſit *Muſaei* opuſculum de Herone et Leandro, gr. ab *Andr. Papio* latino carmine expreſſum, (edente *Henr. Rumpio,)*

*) Haec aliaque copioſe oſtendere ſtudui in IV. proluſionq. acad. ſuper Coluthi carm. de raptu Helenae, Erlang. 1775—1777.

Rumpio,) Hamburgi 1617. 8. — Optima tamen eſt editio ſic inſcripta: *Coluthi raptus Helenae.* Recenſuit ad fidem codd. Mss. ac variantes lectiones ac notas adiecit *Jo. Dan. a Lennep:* acced. eiusd. animaduerſionum libri tres tum in Coluthum, tum in nonnullos alios auctores, Leovard. 1747. 8. — Secundum Lennepii recenſionem carmen Coluthi typis recudendum curaui atque illuſtraui, graece, cum Ariſtophanis Pluto, Noriberg. 1776. 8. — cura *Bandinii,* Florent. 1765. 8. — Lennepii ed. ignorans edidit carmen gr. cum verſione lat. et verſibus italicis *Angel. Theodor. Villa,* Mediolani 1749. 12. Sed paullo poſt idem *Villa* nouam plenioremque curauit editionem, inſcriptam: Ἑλένης Ἁρπαγὴ Κολούθου Θηβαίου Λυκοπολίτου Ἐποποιοῦ· *Il Rapimento d'Elena* — — tradotto in verſi Italiani dall' Ab. *Angelo Teod. Villa.* — Aggiuntevi le varie Lezioni, ed alcune Note all' Originale, tratte da un Ms. dell' Ambroſiana. Nuova Edizione, accreſciuta di varie Oſſervazioni, et dell' Italiana Verſione delle orazioni di *Gorgia,* e d' *Iſocrate* intorno ad Elena. Il tutto col Teſto greco di rincontro. In Milano 1752. (1753.) 8. Ad calcem p. 188 ſq. adiunctum eſt *Theocriti* Epithalamium Helenae, gr. cum verſione poëtica italica paucisque notis. In introduct. ad Obſſ. et in notis multa in alios, praeſertim in Jo. Franc. Corradin. ab Allio verſion. ital. quae cum nòtis prodiit Venet. 1741. 4. ſcripta occurrunt. — *Col.* gr. e rec. Lennepii ed. *Phil. Scio de S. Miguel,* cum verſione lat. ad verbum, tum metrica propria et hiſpanica *P. Ignatii Garcia de S. Antonio,* Matrid. 1774. 4. — gr. cum verſ. italica, Parmae, ap. Bodon. 1795. mai. 4. — *Von Alxinger* verſio germ. vel potius imitatio primum lucem adſpexit in *Wielandi Deutſchem Mercur,* menſ. Jul. Vimariae 1785. 8. nr. 1. dein repetita eſt inter eiusd.

carmina,

carmina, *(Sümmtliche Gedichte,)* part. II. 1788. p. 151 sqq. Klagenf. u. Laybach. 1787. 8. — *Germanice* verterunt carmen *Carol. Aug. Küttner,* Mitau. 1772. 8. et cum versionibus Hymnor. *Callimachi,* Argonaut. *Orphei* et Idyllior. *Theocriti, Bionis* ac *Moschi,* Altenburg. 1784. 8. — *Bodmer,* Tiguri 1753. 4. — *Grillo,* Halberst. 1771. 12. — *Anglice* vero *Franc. Fawkes,* Londin. 1780. 8. — *W. Beloe,* ib. 1786. 4. rec. in eiusd. poematibus ac versionibus, ib. 1788. 8. — Add. D. *Valentin. Ernest. Loescheri* Stromateus, siue diss. sacri et litterarii argumenti etc. Wittemberg. 1734. 4. sect. XIII. et XIV. Lectionum Coluthian. lib. singular. p. 313—468. — *S. J. Immanuel* Animaduerss. ad Coluthi Carmen de raptu Helenae, cum specimine versionis germanicae, sub discessum e Gymnasio Hamburg. edidit, Hamburg. 1809. 8.

56. *Tryphiodorus,* Aegyptius, poeta epicus, eiusd. fere cum Colutho aetatis atque eruditionis, et summam laudem in cumulatione poeticorum luminum, imaginum et flosculorum sermonis quaesiuit in carmine, Ἰλίου ἅλωσις, *Ilii excidium,* quod Colutho saepius adiunctum est. Separatim editum est gr. curante *H. Rumpio,* Hamb. 1617. 8. — gr. a *Feder. Jamotio,* versibus latinis redditum et annotatt. quibusd. illustratum, Lutet. 1557. 8. — cum versione duplici, (prosa et carmine,) ac notis *Nicod. Frischlini* et castigatt. *Laurentii Rhodomanni,* Francof. 1588. 4. — cum metrica Nic. Frischlini versione et selectis viror. doct. notis: lacunas aliquot ex cod. Mst. expleuit, et suas adnotatt. adiecit *Jac. Merrick,* Oxon. 1741. mai. 8. Eiusd. *Merrickii* versio carminis anglica cum notis prodiit ibid. 1739. mai. 8. — graece, cum interpretat. lat. et *Saluinii* italica, atque codd. Mediceorum varietate et selectis adnotatt. minus diligenter ed. a *Bandinio,*

 Florent.

Florent. 1765. 8. — graece cum verſibus italic. *Angeli Theod. di Villa*, Moden. 1774. 8. — Τρυφιοδ. Ἰλίου ἅλωσις, de plurimis mendis purgata et obſeruatt. duobus indicibus et variis excurſibus illuſtrata a *Thoma Northmore*, Lond. Cantabrig. et Oxon. 1791. med. 8. — editio altera, auctior et emendatior, Londin. 1804. 8. Ex hac edit. ducta eſt ſplendida et nouis eleganterque ſculptis typis expreſſa, curante *Godofr. Henr. Schaefero*, ſumt. Car. Tauchnitzii, Lipſ. 1808. fol. Notae Schaeferi criticae et emendationes in vltimo folio comparent.

57. *Cointus* ſiue *Quintus*, cognomine *Smyrnaeus*, aut *Calaber*, ideo cognominatus, quod a Cardinale Beſſarione in Calabria, in coenobio Caſſula prope Otrantum, carmen erat repertum. Sed de nomine, patria et aetate illius haud leuis VV. DD. eſt diſſenſus, atque tantum laudabo iudicium *Tychſenii* in commentat. de Quinti Smyrnaei Paralipomenis Homeri, qua nouam carminis editionem indicit etc. Gotting. 1783. 8. Is enim oſtendit, regionem Smyrnaeenſem fuiſſe Quinti patriam, putatque, eum vixiſſe poſt ſedem imperatorum CPolin translatam. (*Saxius* in Onomaſt. II. p. 21. quaerit, an *Cointus*, *Coluthus* et *Tryphiodorus* poſſint ad tempora Anaſtaſii Aug. referri.) Idem Tychſen in ſectt. II ſqq. iudicat de carmine, quod fudit Cointus, et inſcribi ſolet *Paralipomena Homeri*, ſiue *Derelictorum ab Homero libri XIV*. h. e. hiſtoria belli Troiani a morte Hectoris vsque ad Achaeorum reditum, rerumque ab heroibus geſtarum; nec non de poeticis carminis virtutibus, quibus ſuperat Coluthum ac Tryphiodorum, et de carminis vitiis etc. Carmen quidem eſt probabile, nec vero a vitiis ſaeculi ſui immune, multo minus cum Homerica ſublimitate et naturali pulcritudine comparandum, et ex variis variorum temporum ac poetarum fragmentis

mentis compoſitum: atque contextus ipſe nec integer nec a multis vitiis librariorum liber eſſe videtur *Schowio* in epiſtolis criticis, Romae 1790. 4. et quidem in altera ad Tychſen. p. 59. — Princeps edit. eſt *Aldina*, ſed plena mendis, cum Tryphiodoro et Colutho, gr. ſine vlla nota, 8. — rec. eſt, et vero mendorum numerus auctus, gr. per Sixtum Henricpetri, Baſil. 1569. 8. — Ἰλιὰς Κοΐντου Σμυρναίου — — latine olim reddita et correcta a *Laur. Rhodomanno.* Nunc acceſſit epitome gemina tum Homeri, tum Cointi, tum vniuerſae hiſtoriae Troianae, itemque *Dionis Chryſoſtomi* oratio (XI.) de Ilio non capto, auctore et interprete eodem. Hanouiae 1604. 8. ex offic. librar. Wechel. Quod ex hac quoque offic. exierunt in lucem *Cl. Dausqueii* Adnotamenta in Q. Calabri ſ. Cointi Smyrnaei paralipomena etc. 1614. 8. librarius iis exemplis Cointi Smyrnaei, quae nondum erant vendita, adiunxit *Claudii Dausqueii* notas, et, quo facilius iunctim venderentur, nouum et communem, quem vocant, titulum cum anni nota 1614. praefixit: *Troia expugnata, ſeu ſupplementum Homeri — auctore Quinto Calabro, gr. interprete Laur. Rhodomanno, cum Cl. Dausqueii adnotamentis* etc. — Diu poſt *Jo. Cornel. de Pauw* edidit *Quinti Cal. praetermiſſorum ab Homero libros XIV. graece*, cum verſione lat. et integris emendatt. *Laur. Rhodomanni*, et adnotamentis ſelectis *Cl. Dausqueii*, et ſuas etiam emendationes addidit, Lugd. Bat. 1735. 8. Quod vero feſtinanter tractauit auctorem, nimiusque in corrigendo et culpando poeta et in alios VV. DD. petulanter immoderateque inuectus et conuiciatus eſt, *Dorville* in libro: *Vannus critica in inanes Jo. Corn. Pauonis paleas*, Amſtel. 1737. mai. 8. p. 346 ſqq. 572 ſqq. pari acerbitate, ſed maiore litterarum graec. ſcientia et iudicio acriore, temerarias Pauonis perſtrinxit

ſtrinxit emendationes calumniasque; idem de multis poetae locis ſuam dixit ſententiam. — Praeſtat ſuperioribus editt. recentior, inſcripta: *Quinti Smyrnaei Poſthomericorum libri XIV.* nunc primum ad librr. Msstor. fidem recenſiti, reſtituti et ſuppleti a *Th. Ch. Tychſen.* Acced. curae *Chr. G. Heynii.* Vol. I. Argentorati ex typographia ſocietatis Bipontin. Exter. et Embſer. 1805. mai. 8. — Gallice vertit carmen *R. Tourlet*, Pariſ. 1800. 8. et 12. II. tom. qui contendit, poëma aeuo antiquiore, nec demum imperatorum tempore fuiſſe confectum, et continere collectionem antiquiorum poematum; opus eſſe veterum rhapſodorum, qui Iliada continuaſſent, et Quintum fuiſſe collectorem: at conf. Ephem. Gotting. litter. a 1801. p. 1613 ſqq.

58. *Vrbicius*, Tacticus, Anaſtaſio principe clarus. Fragmentum ſcripti, Ἐπιτήδευμα, ſiue inventum, quomodo pedites romani equeſtres barbarorum copias poſſint feliciter debellare, *Rigaltius* gr. et lat. edidit cum Onoſandri Strategico, Lutet. 1599. (in calce autem notatur an. 1598.) 4. *Naudaeus* tamen in Bibliographia militari ſect. IX. p. 508 ſq. (in *Crenii* collectione de eruditione comparanda, Lugd. B. 1699. 4.) probat Salmaſii ſententiam, Tactica illa *Hadriani* imper. fuiſſe, non *Orbicii*, (ſic enim a nonnullis ſcribitur,) qui ea tantum, quum diu latuiſſent, ſub Anaſtaſio tandem reperta, protuliſſet.

59. *Anthemius*, Trallianus, mechanicus et architectus, cuius opera Juſtinianus a. 532. vſus eſt in conſtruenda aede S. Sophiae. Scripſit περὶ παραδόξων μηχανημάτων, cuius fragmentum ex apographo codicis Vindob. et tribus codd. Pariſ. edidit cum gallica verſione notisque criticis et II. capp. obſeruationum calci adiectis *Puteanus (du Puy)* in Comment. acad. Pariſ. Inſcr. vol. XLII. p. 392 ſqq. et ſigillatim cum epigraphe: *Fragment*

ment d'un ouvrage grec d'Anthémius sur des Paradoxes de Mecanique. Revu et corrigé sur quatre Msts., avec une Traduction françoise et des notes: par Mr. Dupuy. Paris. 1777. 4.

60. *Theophilus*, Ictus CPolitanus et magister scrinii libellorum, sub Iustiniano imper. Triboniani in digerendo legum corpore collega: mortuus est a. 534. Scripsit *Paraphrasin graecam* quatuor librorum *Institutionum Iustinianearum*, et commentationes ad priores tres *Digestorum* partes, quarum tamen fragmenta tantum quaedam supersunt. — Illa *Paraphrasis* ex cod. Veneto D. Marci, et alio Egnatii primum prodiit cura *Viglii Zuichemi*, (at propter festinationem redemtoris Froben. minus correcte excusa,) Basil. 1534. fol. Vitia typographica correxit, at alia commisit *Christi. Wechel* in repetitione superioris edit. Paris. eod. an. Multo correctior edit. prelo exiit ex recognitione *Rutgeri Rescii*, adiectis etiam aliquot *Petri Nannii* annotatiunculis, Louanii 1536. 4. — Dein graece et latine, nec non Paratitla et notae ad eumdem *Theophilum Graecum*, Latinumque ipsis institutionibus latinis ἐκ παραλλήλου coniunctum commissumque. Graeca titulorum de verborum significatione et de regulis iuris fragmenta hinc et inde collecta: *Dionysio Gothofredo* autore: apud Guil. Laemarium, 1587. 4. et frequentius alibi. Addita est latina *Jac. Curtii* versio paraphraseos, primum edita Antwerp. 1536. — Ex *Gothofredi* recensione et cum Curtii versione ita recusa est editio Geneu. ap. Jac. Stoer, 1610. 12. vt notae succinctae ex fusioribus commentariis seligerentur, et nonnullae adderentur. — Ex tribus codd. recensuit, et graecis scholiis auxit; Jac. Curtii lat. interpretationem emendauit et notas adiecit *Car. Annibal Fabrotus:* accessere graeca titulorum de verbor. significatione et de reg. iuris fragmenta, e regiis codd. msst. eru-

tis,

ta, Pariſ. 1638. 4. — rec. ita vt abeſſent fragmm. et pauciores notae textui ſubiicerentur, ib. 1657. — Optima eſt editio, quae etiam complectitur ſuperiorum et plures adhuc dotes: *Theophili paraphraſis gr. Inſtitutionum Caeſarearum:* cum notis integris P. Nannii, J. Curtii, D. Gothofredi, H. Ernſtii et C. A. Fabroti, ac ſelectis quam plurimorum eruditorum obſeruatt. cum editis tum ineditis: lectionum varietates ex primariis editt. et Pithoeano Ms. inſeruit, nouam verſionem concinnauit, ſuasque animaduerſiones et ἐπικρίσεις addidit *Guil. Otto Reitz,* qui et fragmenta Theophilina nunc primum collecta, et titulos graecos de V. S. ac de R. J. denuo recognitos, nec non XX. Excurſus varii argumenti, cum gloſſario Theophilino atque — indicibus ſubiunxit, tom. I. II. Hagae Comit. 1751. 4. Additi ſunt tomo II. et rec. *Gundlingii* exercitatio de Theophili paraphraſi Inſtitutt. gr. latine verſa et *J. H. Mylii* Theophilus etc. — Conf. Obſeruatio de familiae emtore ipſo herede in teſtamento per aes et libram condito, ad *Theophili* paraphraſin Inſtitt. §. 1. de teſtamento ordinario, in qua Theophilum ab inſcitia antiqui iuris vindicat *Gottlieb Wernsdorf,* Witteberg. 1780. mai. 8. — *Theophilus — Paraphraſe über die Inſtitutionen Juſtinians, aus dem Griechiſchen überſetzt und mit Anmerkung. begleitet von J. C. Finke,* Gotting. 1805. mai. 8. et I. ac II. libr. prioris tomi ibid. 1809. rediiſſe in lucem, adnuntiatum legi. — *Chriſti. Frid. Glück* Intoduct. in ſtudium hiſtoriae legum poſitiuar. Germanorum, Halae Sax. 1781. 8. p. 101. — D. *Phil. Bernard Degen Bemerkungen über das Zeitalter und die Inſtitutionen des griechiſchen Rechtslehrers Theophilus,* Luneburg. 1808. 8. — Conf. *Fabric.* B. Gr. vol. XII. ed. vet. p. 335 ſqq. vbi etiam p. 358. de graecis Pandectarum, et p. 366 ſqq. codicis Juſtinianei

stinianei interpretibus, p. 372 sqq. de *nouellis* Justiniani *), p. 404 sqq. de *Justiniani* et aliorum imperatorum constitutionibus, denique p. 425 sqq. de libris Βασιλικῶν et ecloga siue synopsi *Basilicorum* vberrime differit. — Triboniani laborum in condenda legum sylloge participes et quorumdam illius corporis librorum interpretes praecipue fuerunt *Thalelaeus*, iuris antecessor CPolitanus, *Stephanus*, caussarum patronus, et *Dorotheus*, iuris antecessor Berytensis. — *Thalelaei*, *Theodori*, *Stephani*, *Cyrilli*, aliorumque ICtorum graecorum commentarios in titulos Digestorum et Codicis de Postulando, s. de Aduocatis et Procuratoribus et Defensoribus, ex cod. Msto bibliothecae Lugd. Batauae primum edidit, latine vertit et castigauit *Dav. Ruhnkenius*, Hagae Com. 1752. fol. et in Thesauro iuris Meermanniano, tom. III. et V.

61. *Joannes Philoponus*, Ammonii Hermeae discipulus, grammaticus Alexandrinus et philosophus, ob adsiduitatem, industriae perpetuitatem et scriptorum multitudinem *Philoponus* cognominatus. De eius aetate non conuenit inter VV. DD. *Saxius* in Onom. II. p. 39. refert eius aetatem ad a. C. 535. alii ad a. 641. etc. Aristotelicae philosophiae placita inprimis sectatus, non solum in multos Aristotelis libros commentatus est, sed etiam opinionibus Aristotelicis doctrinam christianam infamauit, ita vt auctor *Tritheitarum* haberetur. **) Scripsit 1) *theologica*, 2) *philosophica*

*) Authenticae s. Nouellae Constitutiones Dni Justiniani, gr. et lat. in tom. II. Corporis J. C. — *Gebauer-Spangenberg*. Gotting. 1797. mai. 4.

**) Vid. *Jo. Gottfr. Scharfenberg.* diss. de Joanne Philopono, Tritheismi defensore, Lips. 1768. 4. inprimis *Chr. Guil. Franc. Walchii* historiam haeresium, germanice scriptam, tom. VIII. p. 684—778. et p. 815 sqq.

phica in plures Aristotelis libros, 3) *grammatica.* Scripta autem Philoponi edita sunt, (multo enim plura perierunt aut adhuc latent in Msstis): *Commentariorum in Mosaicam mundi creationem libri* VII. et *disputatio de paschate*, gr. et lat. cum versione *Balthasaris Corderii*, (qui vero in describendis graecis non satis diligenter versatus esse dicitur,) Viennae Austriae 1630. 4. — *Aduersus Procli Diadochi pro aeternitate mundi argumenta duodeuiginti solutiones*, initio et fine mutilae, gr. primum editae a *Victore Trincauello*, Venet. in aedibus Barthol. Casterzagensis, 1535. fol. et latine ex versione *Joan. Mahotii*, Lugd. 1557. fol. — Commentaria in *priora analytica Aristotelis* etc. graece, Venetiis in aedibus Barthol. Zanetti, praemissa praef. Victor. Trincavelli, 1536. fol. — In *analytica posteriora*, vna cum anonymi Graeci in libr. posteriorem commentario, Venet. ap. Aldum 1504. fol. et cum variis lectt. aliorum codd. additoque *Eustratii* commentario in eumdem posteriorem librum, Venet. in aedibus heredum Aldi et Andr. Asulani, 1534. fol. — *in quatuor Aristotelis priores libros physicorum*, siue *auscultationis physicae*, gr. cum praefat. *Trincauelli*, Venet. in aedib. Barthol. Zanetti, 1535. fol. — ibid. 1535. fol. commentarii *in tres Aristot. libr. de anima*, et pari modo in paucos alios *Aristotelis* libros, Venetiis, graece, et tam ibidem, quam alibi, ex versione latina prodierunt Philoponi commentarii. — *Cyrilli, vel, vt alii volunt, Jo. Philoponi opusculum de differentiis vocum graecarum, quoad tonum, spiritum, genus*, edidit et auxit *Erasmus Schmidius*, Witeberg. 1615. 8. — *Collectio vocum, quae pro diuersa significatione diuersum accentum accipiunt, auctore Cyrillo vel potius Philopono, in vsum scholae*, Lugd. Bat. 1751. 8. — Hoc et aliud opusculum *de quinque dialectis*

ctis graecae linguae ex arte grammatica Jo. Philoponi variis quoque Lexicis gr. adhaerent.

62. *Choricius*, Sophista, circa a. 520. clarus. Procopii Gazaei discipulus, et successor, atque defunctum praeceptorem laudauit oratione, cum alia adhuc a Fabricio gr. et lat. in vetere B. Gr. editione vol. VIII. p. 841 sqq. publicata, a me autem in noua edit. IX. p. 760. ad Supplement. tom. reseruata. In cod. Matritensi CI. sunt XX. vel potius XIX. *orationes* seu *declamationes Choricii*, maximam partem ineditae, quas, vti eius *dialexes*, copiose recensuit *Iriarte* in Catal. codd. gr. Matrit. p. 395 sqq. et compara *Villoison* in Anecd. gr. II. p. 17—67. vbi fragmenta Choricii ex Macarii Ῥοδωνιᾷ excerpsit, contendit cum cod. Matrit. nec pauca adnotauit.

63. *Cosmas*, monachus Aegyptiacus, circ. a. 547. qui auctor *topographiae christianae*, gr. et lat. editae notisque illustratae a *Bern. de Montfaucon* in Collectione patrum graecor. tom. II. p. 1. esse perhibetur. — Idem *Cosmas* in itineribus suis per Aethiopiam atque Indiam orientalem collegit et descripsit plantas atque animalia Indiae orientalis, atque *Thevenotus* in Relations de divers Voyages curieux, Paris. 1666. P. I. e cod. Florent. Laurent. publicauit Description des Plantes et des Animaux des Indes Orientales par *Cosmas Monachus*, autrement *Indopleustes*; — le Texte Grec avec la Traduction Françoise. — Num auctor fuerit, aut verisimiliter esse potuerit Chronici, quod modo Alexandrinum vocatur, modo Paschale, modo CPolitanum, est incertum.

64. *Damascius*, Syro-Damascenus, eclecticae scholae philosophus, cultor deorum, platonicam philosophiam cum aristotelica et reliquis conciliaturus. Athenis docuit philosophiam. Verum, Justiniano imp. philosophos, religionibus addictos, philosophiam docere vetante, cum aliis ad Chosroem

sroem Persarum regem emigrauit. Pace autem facta et securitate promissa rediit. Secundum *Hamberger.* in *Zuverläss. Nachr.* III. p. 390. vixit circ. a. C. 549. sed secundum *Saxium* in Onom. II. p. 16. circ. a. C. 510. Scripta eius perierunt praeter excerpta quaedam ex vita Isidori, qui eius quoque fuerat praeceptor, a Photio et Suida seruata, nec non initium atque excerpta ex Damascii opere, *ἀπορίαι καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν*, ex cod. Hamburg. gr. in lucem edita a *Jo. Christoph. Wolfio* in Anecdotis sacris et profan. tom. III. p. 195 sqq. et ex libro *περὶ ἀρχῶν* amplum excerptum *περὶ τοῦ γεννητοῦ, de generato*, ab *Iriarto* in Cat. codd. msst. graecor. bibl. Matrit. p. 330 sqq. e cod. Matrit. primum euulgatum; idem p. 328 sqq. de scriptis Damascii copiose disputat.

65. *Simplicius*, Cilix, Ammonii et Damascii Syri discipulus et eclecticae scholae philosophus, homo praeclari ingenii et acuminis atque singularis diligentiae, ab omnibus nugacibus atque inutilibus controuersiis alienus. Sagacissimus omnium interpretum Aristotelis, in cuius nonnulla opera reliquit commentarios, et varia veterum fragmenta seruauit, habetur. Eius autem in *Epicteti* Enchiridion commentarius ob egregia ad mores formandos praecepta, prouidamque dei curam propugnandam, quatenus deorum cultor praestare potuerit, omnium tulit laudem. — Exstant vero eius commentarii in octo *Aristotelis* physicae auscultationis libros editi cum ipso Aristotelis textu, gr. Venet. in aed. Aldi 1526. fol. — lat. interprete *Lucillo Philalthaeo*, Venet. 1543. fol. et saepius. — in decem praedicamenta Aristotelis, gr. Venet. opera *Zach. Calliergi* Cretensis, 1499. fol. — in Aristot. Categorias commentaria, gr. cum latinis Categoriarum capp. *Justi Velsii* industria, Basil. ap. Mich. Isingrin. 1551. fol. — commen-

mentaria in libros IV. Aristotelis de coelo, cum textu eiusd. gr. (at a genuino textu gr. in cod. Taurinensi XIX. in Cat. codd. bibl. Taurinens. tom. I. p. 91. memorato, valde diuersa,) Venet. in aed. Ald. 1526. fol. *) — eadem cum codd. graecis collata, Venet. ap. Hieron. Scotum 1548. rec. 1555. 1563. et 1583. fol. — Comment. in libros III. Arist. de anima, cum aliis, gr. Venet. in aed. Aldi 1527. fol. — *Iriarte* in Cat. codd. gr. Matrit. p. 181 sq. e cod. prooemii partem, quae in gr. editt. deest, gr. euulgauit. — De editt. commentar. in *Epicteti Enchiridion* v. supra cap. I. sect. 2. §. 24. de Cebete, et cap. II. sect. 2. §. 17. de Epicteto. — In *Schweighäuseri* Monumentis Epicteteae philosophiae, tom. IV. Lips. 1800. mai. 8. est gr. ac lat. *Simplicii* commentar. in Enchiridion, et tom. V. p. 175 sqq. exstant ad Simplicii comment. variae lectiones, emendationes et notae.

66. *Petrus*, gente Illyrius, patria Thessalonicensis, rhetor siue aduocatus CPolitanus et historicus prudens atque eloquens, ab imp. Justiniano magni aestimatus et Patricii ac Magistri Officiorum honore ornatus. Vixit intra annum 527 —550. Quae ex eius historiis supersunt excerpta *de legationibus*, reperiuntur graece in *Dav. Hoeschelii* Eclog. legat. Aug. Vind. 1603. 4. — gr. et lat. *Car. Cantoclaro* interprete, atque cum eiusd. et *Henr. Valesii* notis, inter Excerpta de legatio-

*) Conf. Empedoclis et Parmenidis fragmm. — restituta et illustrata ab *Amedeo Peyron.* — Simul agitur *de genuino graeco textu commentarii Simplicii in Aristotelem de coelo et mundo.* Lips. 1810. 8. Peyron euincere studuit, graecum textum ex latina versione antiqua a graeco quodam homine fuisse factum fictumque, et Aldum deceptum, genuinum vero gr. textum reperiri in cod. Taurinensi in eoque Empedoclis fragmm. metro adstricta.

legationib. cum *Phil. Labbei* Protreptico de SS. Byzant. Pariſ. 1648. fol.

Ab hoc Petro diſtinguendus *Petrus*, Diaconus, circ. a. C. 520. ortu quidem Graecus, at latine ſcripſit de incarnatione et gratia ac libero arbitrio.

67. *Olympiodorus*, philoſophus Platonicus, cuius aetas num in a. C. 550. ceciderit, nondum exploratum eſt. Eius commentarii in varios Platonis libros, qui ſuperſunt, adhuc in codd. Msst. latent. Vitam tamen Platonis ex illius πράξει prima in Alcibiadem priorem edidit gr. et lat. vertit notisque illuſtrauit *Jac. Windet* in Obſervatt. VV. DD. ad Diogenem Laërt. tom. II. ed. Wetſtein. p. 582 ſqq. et gr. cum notis *Jo. Frid. Fiſcheri* poſt praefat. ad Platonis quatuor dialogos, Euthyphronem etc. praefationi autem praemiſit quaedam Olympiodori ſcholia in Phaedonem, notisque ſuis immiſcuit eiusdem Comment. in Phaedon. particulas, a *Nathan. Forſtero* ſuae editioni quorumdam Platonis dialogorum inſertas: v. ſupra cap. I. ſect. 2. §. 70. de Platone.

Diuerſi ſunt *Olympiodori:* 1) alius, itidem Platonicus; 2) diaconus Alexandrinus circ. medium ſaeculum ſeptimum, cuius commentarii in Jobum magna pars ſeruata eſt in Catena graecorum patrum ad Jobum; 3) Alexandrinus, philoſophus peripateticus, circ. a. 565. cuius commentarii in Ariſtotelis libr. Meteorologicon editi ſunt Venet. ap. Aldi filios, 1551. fol. 4) Alexandrinus ſenior, quem audiuit Proclus, qui obiit a. C. 485. 5) Aegyptius, idolorum cultor, de quo v. in hac ſectione §. 33. et alii.

68. *Paullus*, Cyri filius, nepos Flori, circ. a. C. 562 ſqq. *Silentiarius* cognominatus a munere; namque ſub Juſtiniano imp. fuit vnus de excubitoribus Principis, quorum erat cauere, ne ſtrepitus in palatio audiretur: vir generis nobilitate,

tate, opibus et dignitate illuſtris, poeta non omnino quidem inelegans, ſed tamen non ea, quam a nonnullis tulit, laude dignus. Scripſit vero 1) *Epigrammata,* quae in multis Epigrammatum collectionibus reperiuntur, in *Banduri* Imperio orientali, tom. I. p. 117 ſqq. ed. Venet., in Anal. *Brunckii,* tom. III. p. 71 ſqq. et in *Frid. Jacobs* Anthologia graeca, tom. III. Lipſ. 1794. 8. p. 41 ſqq. 2) Carmen *in thermas Pythias,* (*ἡμιάμβια, δίμετρα καταληκτικὰ, εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά*·) de quibus cenſor in *Leipz. L. Z.* 1800. p. 2108. ex animaduerſionibus *Hieronymi de Boſch,* qui id carmen latinis verſibus reddidit, addita animaduerſione, in ſuis Poëmatibus, Traiect. ad Rhen. 1803. mai. 4. ſub finem, et omnes *Anthologiae* edd. ad manum habuit, obſeruat, Boſchium oſtendiſſe, Aldinam edit. a. 1517. numquam exſtitiſſe, ordinem verſuum, in Juntina edit. 1519. primum turbatum, nec in editt. Aſcenſiana 1531. Baſil. 1549. Stephan. 1566. et Francofurt. mutatum, non primum in edit. Aldina 1521. vti *Leſſing* *) opinabatur, fuiſſe reſtitutum, ſed iam in edit. Aldina 1503. reperiri, et in editt. Aldin. 1521. et 1550. omnino eſſe ſeruatum. Ex his patere, ſcribit cenſor, eum ordinem neque a *Feder. Morellio,* (qui id carmen in thermas Pythias et aquarum miracula ex emendatione ſua et interpretatione ſeparatim edidit, eodemque carminis genere lat. reddidit, Pariſ. 1598. 4.) neque a *Bonav. Vulcanio,* (in edit. *Paulli Iambica,* cum ſcholiis Emanuel. Chryſolorae, et cum *Gregorii Cyprii* enco-

*) *Gotthold Ephraim Leſſing* in libro: *Zur Geſchichte u. Litteratur*, part. I. p. 135 ſqq. de cod. Brunſuic. edidit id carmen gr. cum ſcholiis gr. Brunſuic. 1773. p. 137 ſqq. verba explicat, et hiſtoriam illius carminis fataque editt. copioſe perſequitur. Notatur tamen ab auctoribus Bibliothecae philolog. tom. II. part. II. p. 163 ſqq.

encomio, ſubiecta tamquam adpendice eius edit. *Ariſtotelis de mundo*, Lugd. Bat. 1591. 8.) vtpote quum ambae edd. penitus ſequutae eſſent Aldinas edd., eſſe reſtitutum, adeoque neque Stephanum, vti Vulcanius putabat, neque Frobenium, vti opinabatur Huetius *), neque Aſcenſium, vti Brunck **), qui caruit edit. Juntina, ſuſpicabatur, iſtius perturbationis verſuum primos fuiſſe auctores. — 3) *Deſcriptio magnae eccleſiae Sanctae Sophiae*, (verſibus hexametris; prooemium tamen iambicis verſibus 134. conſtat, quo carmine aedem S. Sophiae, h. e. Chriſti, a. 562. iterum dedicatam, celebrauit,) gr. et lat. primum prodiit opera et ſtudio *Car. du Fresne*, cum eius vberiori commentario, cum *Jo. Cinnami* hiſt. lib. VII. Pariſ. 1670. fol. — rec. in Corpore hiſt. Byzant. tom. XIII. p. 177. Venet. 1729. fol. — Conf. *Ruhnken.* in Epiſt. I. critica p. 40. ed. prioris, aut p. 72. ed. II. vbi epigramma ineditum in lucem protulit, et p. 74 ſq. ed. II. vbi tria alia Silentiarii epigramm. dedit.

69. *Procopius*, Caeſareae in Palaeſtina natus, rhetor, ſiue cauſſarum patronus ac ſophiſta, h. e. eloquentiam profeſſus CPoli. A Juſtino ſeniore atque Juſtiniano circ. 533. duci Beliſario datus fuit comes, notarius ſiue ὑπογραφεὺς a litterisque ſecretis et conſiliarius, vt eius expeditionibus intereſſet, resque ab illo geſtas deſcriberet. Atque ſcripſit octo libros hiſtoriarum, in quibus bella contra Perſas, Vandalos, Mauros Gothosque geſta perſequitur. Atque in illis fides et dicendi genus, non quidem omnino atticum, ita lau-

*) V. *Huetium* in Huetianis p. 304. et eius obſeruatt. ad hoc carmen, poſt eius notas in Anthologiam, Vltraiecti 1700. 12. p. 50 ſqq.

**) V. eum de hoc carmine, (quod inſeruit Anal. p. 64 ſqq.) in Lectionibus p. 245 ſqq.

laudatur, vt ei inter ſcriptores Byzantinos princeps concedatur locus. A Juſtiniano *Illuſtris* nomine decoratus et in ordinem Senatorum cooptatus, atque a. Chr. 562. praefecturae vrbanae admotus eſt CPoli. A quo munere poſtea remotus, in *Hiſtoria arcana*, (quae quidem a pluribus adſeritur Procopio, ab *Eichelio* autem, a *Levesque de la Ravaliere* *) et nonnullis aliis abnegatur, eique ſuppoſita habetur,) odio iraque incenſus, ea, quae antea de imperatore et Beliſario honorifice ſcripſerat, retractauit, atque in eos, praecipue in Theodoram imperatricem atrociter inuectus eſt. — Praeterea ſcripſit Κτίσματα, ſ. *libr. VI. de aedificiis conditis vel reſtauratis auſpicio Juſtiniani imper.* — Κτίσματα primus graece edidit e cod. Conr. Peutingeri, ſed paſſim hiantia lacunis, Jo. Heruagius, curante *Beato Rhenano*, ad calcem hiſtoriarum Procopii et Agathiae, (qui Procopium continuauit,) latine, (ex verſione *Raphaëlis Volaterrani* et *Chriſtoph. Perſonae*, antea iam ſeparatim edita,) excuſarum, Baſil. 1531. fol. — Libros *octo hiſtoriarum* primus graece edidit *Dav. Hoeſchelius.* Acceſſit liber de aedificiis Juſtiniani, fere duplo quam antea auctior. Auguſt. Vindel. 1607. fol. — *Anecdota* ex cod. duplici Vaticano primus in lucem protulit graece *Nicolaus Alemannus*, (qui pro Procopio, illorum auctore, pugnat,) latinamque verſionem et notas criticas atque hiſtoricas ac fragmenta Procopii adiunxit, Lugduni 1623. fol. et Coloniae apud Jo. Wilh. Frieſsen iuniorem, 1669. fol. —

*) In Hiſtor. acad. reg. Inſcript. tom. XXI. p. 73 ſqq. Contra praeter alios *Jo. Paul. Reinhard*, qui Arcanam hiſtor. germanice vertit, notisque illuſtrauit, Erlangae et Lipſ. 1753. 8. in praefat. egit de vita ſcriptisque Procopii, eique illa Anecdota adſeruit.

fol. — *Hiſtoria arcana, Nic. Alemanno defenſore primum ex bibl. Vatic. prolata, nunc plerisque in locis συγχρόνων teſtimoniis ſalſitatis conuicta a Jo. Eichelio* *), Helmſtad. 1654. 4. — Editio plenior et emendatior *Operum tom. II.* (acc. *Nicephori Caeſaris Bryennii* commentarii de rebus Byzantinis, opera et ſtudio *Petri Poſſini,* Pariſ. 1661. fol.) eſt *Claudii Maltreti,* qui lacunas plurimas ex cod. ſuppleuit, libros capitibus diſtinxit, textum gr. emendauit et lat. vertit, variasque lectiones atque emendationes in altero vol. adiunxit. Interior autem tom. I. inſcriptio eſt: *Procopii — hiſtoriarum ſui temporis libri VIII.* Interprete *Claudio Maltreto:* a quo ſupplementis aucti ſunt Vaticanis, atque in locis aliquot emendati. Pariſ. 1662. fol. — Tomi II. pars prior habet epigraphen: — *de aedificiis Dn. Juſtiniani libri ſex:* auctiores quam ante et emendatiores, interprete *Cl. Maltreto,* ibid. 1663. fol. Pars denique poſterior tomi II. eſt inſcripta: — *arcana hiſtoria, qui eſt liber nonus hiſtoriarum:* ex bibl. Vatic. *Nicol. Alemannus* protulit, latine reddidit, notis illuſtrauit. Recognouit, varias lectt. adiecit, et lacunas fere omnes impleuit *Cl. Maltretus,* (qui tamen ipſe nullas notas nouas addidit:) ibid. eod. anno, fol. Haec edit. repetita eſt cum reliquis ſcriptorib. Byzantinis Venet. 1729. fol. — Loca duo, quae Theodorae libidines exponunt, et in editis deſiderantur, e msto cod. Vatic. primus, addita verſione ſua lat. publici iuris fecit *Bernard. Moneta* (Monnoye) tom. III. Menagianor. Pariſ. 1715. 12. Amſtelod. 1716. 12. p. 255 ſqq.

70. *Heſychius,* Mileſius, vir *illuſtris,* (quod nomen erat dignitatis,) hiſtoricus, vixit ſecund. *Juſt.*

*) Addatur *Th. Riuii* defenſio imperat. Juſtiniani adverſus Alemannum, curante *Jo. Eichelio,* Helmſtad. 1654. 4.

Juſt. Chriſtian. Thorſchmid *) a. Ch. 536. ſub impp. Anaſtaſio, Juſtino et Juſtiniano. Alii aetatem eius referunt vel ad a. circ. 527. vel ſerius ante an. 565. — Ex opere maiore, *Hiſtoria chronica a Belo Aſſyrio vsque ad mortem imperatoris Amaſtaſii*, ſupereſt fragmentum ſectionis ſextae *de originibus et rebus patriis CPoleos*, quod Georg. Codinus excerpſit et ſeruauit. Id fragmentum ſub nomine *Georgii Codini* primus gr. ac lat. euulgauit *Georg. Douza*, Heidelberg. ap. Hieron. Commelin. 1596. 8. rec. 1697. 8. — Idem Heſych. compoſuit libell. *de viris doctrina claris*, et multa dedit, quae in Diogene Laërtio, ex quo is quidem plurima iisdem verbis repetiit, fruſtra quaeras. Is libellus primum prodiit graece ex bibliotheca Jo. Sambuci, Antwerp. 1572. 8. ap. Chriſtoph. Plantin. Separatim ſubiuncta eſt verſio lat. *Hadriani Junii* cum eiusdem adnotatt. et caſtigationibus. — graece et lat. cum *Junii* verſione notisque et nouis *H. Stephani* animaduerſionibus, ad calcem Diogenis Laërtii, ex offic. Stephan. 1594. 8. rec. Geneu. 1616. 8. (al. 1607.) — *Jo. Meurſius* edidit hoc ordine *Heſychii* opuſcula: *Heſychii Mileſii de viris doctrina claris lib.* eiusdem *de rebus patriis CPoleos*, (quod fragmentum ex cod. Palat. ſub vero Heſychii nomine integrius vulgauit,) *Beſſarionis* epiſtola graeco-barbara: *Hadriani Junii* ad priorem Heſychii librum caſtigationes, et verſio lat. *H. Stephani* ad eumdem adnotatt. denique *Jo. Meurſii* ad omnia et ſingula notae, Lugd. Bat. 1613. 8. rec. in *Meurſii* Opp. ed. Florent. tom. VII. p. 201 ſqq.

*) In diſſ. de Heſychio, illuſtri, chriſtiano, Witteberg. 1716. 4. ſect. I. §. XII. rec. in I. vol. Heſychii, (Lexicographi,) ed. Albert. prolegom. fol. *h.* qui in ſect. II. eorum ſtabilire ſtuduit argumenta, qui, Heſychium fuiſſe chriſtianum, contenderunt.

201 ſqq. — *Res patriae CPoleos*, graece, cum verſione notisque J. Meurſii, inter Eclogas hiſto ricorum de rebus Byzantinis, Pariſ. 1647. fol. — Alius epitomes *Onomatologii Heſychii Mileſi* mentionem facit *Labbé* Bibl. Msst. librr. p. 196 ex cod. 78. biblioth. archiep. Toloſ.

71. *Alexander, Trallianus* a patria, Ly diae vrbe, Trallibus, cognominatus, Stephani me dici F. medicus celebris methodicus, nec tamen ſuperſtitionis vitio immunis, ſaeculi medii ſext Vltimis vitae annis, quos poſt multa itinera Ro mae degerat, compoſuit opus *therapeuticum* ſiue de dignoſcendis morbis atque adfectibus cor poris humani, libr. XII. et epiſtolam *de lumbri cis.* — *Libros XII.* primus graece edidit cum *Rhazae* de peſtilentia libello, ex Syrorum lin gua in graecam translato, et caſtigationes in eosdem addidit *Jac. Goupylus,* Lutet. ex offic Roberti Stephani, 1548. fol. — dein libros XII multo, quam antea, auctiores et integriores, grae ce et lat. *Jo. Geuinterius* ſ. *Guinterius*, Ander nacus, interpres et emendator: adiectae ſunt pe eundem variae exemplarium lectionis obſeruatio nes, cum *Jac. Goupyli* caſtigationibus etc. Baſil. 1556. 8. — Epiſtola *de lumbricis,* gr. et lat *Hier. Mercuriali* interprete, cum *H. Mercuriali* variis lectt. Venet. 1570. 4. et 1644. fol. et cum eiusd. libro de puerorum morbis, Francof. 1584 8. rec. a *Fabricio* in B. Gr. vol. XII. (vbi a p 593. vberius agitur de Alexandro Trall. et edd latinis,) p. 602 ſqq. vet. edit. — Opp. medica lat. ex interpretatione Guinterii, in *H. Stepha ni* artis medicae principibus poſt Hippocratem et Galenum etc. 1567. fol. II. voll. et in Princi pibus artis medicae etc. curante *Phil. Rudolph Vicat,* cum praefat. Halleri, edit. II. tom. I—XI Lauſannae 1787. mai. 8. in tomo VI.

72. *Theo*

72. *Theophanes*, Byzantius hiſtoricus. Ex eius X. libris *Hiſtoriarum* ab anno II. Juſtini iunioris (a. Chr. 567.) ad annum eiusdem Juſtini duodecimum (a. Chr. 576.) excerpta ſeruauit *Photius* cod. LXIV. — Longe diuerſus a *Theophane*, Confeſſore, ſaeculi IX. chronographo.

73. *Mauricius*, imperator fortis a. Chr. 582—602. artisque militaris magiſter et ſcriptor haud ſpernendus. — *Arriani* Tactica, et *Mauricii artis militaris* libri XII. — Graece primus edidit, verſione latina notisque illuſtrauit *Jo. Schefferus*, Vpſaliae 1664. 8.

74. *Agathias*, Myrina, Aeolidis vrbe, ortus, Alexandriae operam dedit iuri ciuili; religione chriſtianus; cognomine *Scholaſticus*, (h. e. in genere, vir doctus, vti *viri docti* in muſeo Alexandrino etiam vocabantur *Scholaſtici*; plurimi autem illum propter iuris profeſſionem ita eſſe vocatum putant;) epigrammatographus haud omnino ſpernendus, epigrammatum graecorum conquiſitor et hiſtoricus. Procopii hiſtoriam continuauit, et res Juſtiniani ab a. 553. vsque ad cladem Hunnorum, h. e. a. Chr. 559. perſequutus eſt. Verum ante a. 593. hiſtoriam ſuam haud abſoluiſſe, nedum publicaſſe videtur viris doctis. — Latina *Hiſtoriae* verſio, a *Chriſtoph. Perſona* nec bene nec plene confecta, primum lucem ap. Jac. Mazoch. vidit Romae 1516. fol. — repet. cum praefat. *Aegidii Rem*, Auguſtae Vindel. per Sigism. Grimm et Marc. Wirſung. 1519. 4. et deinceps cum aliis ſcriptoribus. — Graece eam primus ex ſuo cod. edidit *Bonav. Vulcanius*, ſeparatim latinam ſuam verſionem, itidemque notas et caſtigationes, vna cum Coronide epigrammatum LXXX. Agathiae, metaphraſi donata a Jos. Scaligero et Jano Douſa, Lugd. Bat. 1594. 4. — Graece et lat. cum Vulcanii verſione, Pariſ. 1660. fol. — rec. in Corpore hiſt. Byzantin. tom. I.

tom. I. Venet. 1729. fol. — *Epigrammata* eius ipsius non minus, quam antiquiora et aequalium poetarum, ab illo collecta, gr. cum annotationib. *Jo. Brodaei* et *Vincent. Obsopoei* in Collectione epigrammatum Wecheliana, Francof. 1600. fol. — Dein *Brunck* in Analectis vett. poetar. graecor. tom. III, pag. 33 sqq. aliis additis, emendatius reposuit XCV. epigramm. atque in eod. volum. inter Lectiones etc. p. 240 sqq. eas obseruationibus, vt plurimum criticis, illustrauit. — Totidem epigrr. reddidit *Frid. Jacobs* in Anthologia graeca, tom. IIII. Lips. 1794. 8. p. 3 sqq. Idem V. D. Agathiae praefation. edidit in Animaduersion. in epigramm. Anthologiae, Lips. 1798. 8 §. V. pag. LII sqq. prolegom. et in ead. paragrapho p. L sqq. agit de Anthologia *Agathiae Scholastici.* Idem in Animaduerss. vol. III. part. I Lips. 1802. 8. p. 45 sqq. latius exposuit ipsa epigrammata. Conf. *Reiske* in praefat. ad Antholog. Cephalae p. XIII sqq. tum in notitia poetar. anthol. voc. Ἀγαθίας, p. 177 sqq. eiusd. Anthologiae.

75. *Menander*, CPolitanus, muneris dignitate Προτίκτωρ, *Protector*, h. e. corporis satelles Imperante Mauricio circ. a. C. 582. et postea floruit. Scriptor Byzantinus, atque Agathiae Historiam ab anno Chr. 560. vsque ad Tiberii II. excessum, a. Chr. 582. continuauit. Fragmenta illius *Hoeschelius* inter Eclogas legationum primus graece edidit Aug. Vindel. 1603. 4. Dein prodierunt illa cum interpretatione *Car. Cantoclari* et eiusdem atque *H. Valesii* notis inter Excerpta de Legation. cum *Ph. Labbei* Protreptico de SS. Byzant. Paris. 1648. fol. *Casp. Barth.* in Aduersar. XVI. 18. quaedam Menandri fragmenta dedit.

76. *Leontius*, Byzantinus, scholasticus, circ. a. C. 610. librum *de Sectis*, in X. πράξεις s. *lectiones* distributum, scripsisse dicitur. Editus e. i

is liber gr. cum latina *Jo. Leunclauii* verſione, vna cum *Manuelis Comneni* imper. legatione ad Armenios, *Leonis* M. epiſtola de fide etc. Baſil. 1578. 8. et in auctario bibliothecae patrum, Pariſ. 1624. tom. I. ſiue ed. Morellianae tom. XI. p. 493. *Leontii Byzant.* opera etiam leguntur in *Galland.* Bibl. P. P. tom. XII. p. 623 ſq. — Latine ex *Leunclauii* verſione tom. IX. edit. Lugdun. p. 661. — Confundit autem *Caniſius* in praemiſſa Leontii vita noſtrum cum *Leontio Origeniſta*, ſiue Origeniſtarum fautore, circ. a. Ch. 540. — Diuerſus quoque eſt *Leontius*, epiſcopus Neapoleos, ſ. Hagiopoleos in Cypro inſula, circ. a. 600. ſermonibus, praeſertim ſacris, (gr. et cum Combefiſii verſione lat. edit. in tom. I. auctarii noui B. patrum, Pariſ. 1648. p. 681. 701. et 719 ſq.) et fragmento apologiae contra Judaeos, (gr. et lat. in tom. VII. concilior. edit. Labb. p. 236. tom. III. Binii p. 556.) clarus. Discernendi etiam ſunt *Leontius*, Byzantinus, minor, chronographus, circ. a. Ch. 920. et multi alii.

77. *Palladius*, medicus Antiochiae, Iatroſophiſta, incertae aetatis, forte ante a. C. 600. Superſunt eius 1) commentarius, ſed non integer, in librum Hippocratis de fracturis, editus cum lat. verſione et notis *Jac. Santalbini* in *Foeſii* Hippocrate, Genev. 1657. p. 917. et in *Charteriana* Hippocratis edit. tom. XII. p. 270. — 2) ſcholia in ſextum librum de morbis popularibus Hippocratis, latine *Junio Paullo Craſſo* interprete, in *Craſſi* medicis antiquis gr. latio donatis, Baſil. 1581. 4. — 3) de febribus conciſa ſynopſis, gr. et lat. *Jo. Chartier* interprete, Pariſ. 1646. 4. et gr. ac lat. cum notis *Jo. Stephani Bernard.* Acced. Gloſſae chemicae et excerpta ex poetis chemicis, Lugd. Batav. et Traiecti ad Rh. 1745. 8. — Diuerſus eſt a *Palladio*, Alexandrino, diſputa-

putationis Gregentianae cum *Herbano*, Judaeo, a. 540. habitae auctore.

78. *Hero III.* mathematicus et mechanicus Alexandrinus, circ. a. C. 623. aut poſt a. C. 610. tempore Heraclii imperat. chriſtianorum cultui addictus. Ei tribuuntur 1) liber *de obſidione repellenda et toleranda*, editus, ſed ſine nomine auctoris, graece inter Scriptores vet. mathem. Pariſ. 1699. fol. p. 317. — 2) *de vocabulis geometricis ac ſtereometricis*, graece, et ſeparatim latine per *Conr. Daſypodium*, cum Euclidis libr. elementorum, Argentor. 1571. 8. — 3) Excerpta *de menſuris* ex *Heronis* Geometria, gr. ac lat. cum verſione *Bernardi de Montfaucon*, in eiusd. tomo I. Analectorum graecor. Pariſ. 1688. 4. p. 308 ſqq. — 4) liber *de machinis bellicis* et *geodaeſia*, e verſione lat. et cum ſcholiis *Franciſci Barocii*, Venet. 1572. 4. — Diuerſus eſt ab *Herone* Alexandrino, de quo ſupra in cap. II. ſect. I. §. 46. et ab *Herone* II. mathematico, Procli philoſophi magiſtro, ante medium ſaeculum a Chriſto nato quintum claro, aliisque.

79. *Theophilus Protoſpatharius*, ſ. armigerorum primus; graecus monachus, philoſophus et medicus, incertae quidem aetatis, at poſt a. 610. tempore Heraclii imperatoris vixiſſe videtur. Ex eius ſcriptis ad noſtram peruenerunt aetatem 1) *de corporis humani ſabrica libri* V. gr. editi Pariſ. ap. *Guil. Morel*, 1555. 8. ſubiuncta ſeparatim lat. *Junii Paulli Craſſi* verſione, quae prius lucem viderat Venet. 1536. 8. et deinceps aliis locis recuſa; etiam cum textu graeco in *Fabric.* B. G. vol. XII. p. 783 ſqq. vet. edit. — 2) *Theophili Iatroſophiſtae de vrinis* lib. graece cum latina verſione, (quae haud laudatur,) et notis *Fed. Morelli*, Lutet. 1608. 12. Latinae aliorum verſiones et antea et poſtea ſunt editae. — gr. ac latine in *Ren. Charterii* edit. Opp. Hippocra-

tis

tis et Galeni, tomo VIII. Pariſ. 1639. fol. — Idem: *Thomas Guidotius* innumeras — mendas ſuſtulit, hiulca ſuppleuit, luxata reſtituit, de nouo vertit et notas adiecit: vna cum prolegomenis: — acceſſit eiusd. *Theophili de Excrementis tractatus*, luce et Latio nunc primum donatus, Lugd. Batav. 1703. 8. — Sub nomine *Philothei* commentaria in aphoriſmos Hippocratis, a *Lud. Corado* lat. verſa, Venet. 1549. 8. et Spirae 1581. 8. atque ſub nomine *Philareti* de pulſuum ſcientia libellus: item *Theophili* de exacta retrimentorum veſicae cognitione commentariolus, *Albano Torino* interprete, Baſil. 1533. 8. atque Argentor. 1538. 8. et in *H. Stephani* med. artis principibus 1567. fol. latine tantum exſtant memorata haec Theophili opuſcula.

80. *Stephanus*, Athenienſis, Theophili modo memorati diſcipulus, medicus, circ. a. C. 642. haud diuerſus eſſe videtur a Stephano Alexandrino, medico et philoſopho, h. e. chemico. Quaedam eius ſcripta latent adhuc in codd. Msst. Editae autem ſunt *Explanationes in Galeni librum priorem therapeuticum ad Glauconem*, gr. Venet. ap. Aldum 1536. 8. — lat. interprete *Aug. Gadaldino*, cum paucis eiusd. ſcholiis et caſtigationibus, ibid. ap. Juntas 1554. 8. Lugduni ap. Syluium 1555. 8. ibid. ap. Frellonium 1558. 8. et ad calcem Medicorum antiquorum, a *Junio Paullo Craſſo* latine redditorum, Baſil. 1581. 4. — *Nouem* eius πράξεις ſiue *Lectiones de arte chemica* latine tantum prodierunt *Dominico Pizimento* interprete cum *Democrito* aliisque de arte magná, Patauii 1573. 8. *Lectionem* tamen *primam* περὶ χρυσοποιΐας gr. et lat. primus edidit cum notis criticis *Chriſtian. Godofr. Gruner*, Jenae 1777. 4.

81. *Moſchion*, a *Dewetzio* ad ſaeculum quintum reiicitur, ab aliis autem auctor incertae

aeta-

aetatis habetur. Scripſit *περὶ τῶν γυναικείων παθῶν, de mulierum paſſionibus,* qui liber in gratiam graecarum obſtetricum ſcriptus, latine verſus et capitibus XXXII. auctus exſtat in tribus *Gynaeciorum* collectionibus, 1) Baſileenſi, ſtudio *Caſp. Wolfii* ap. Th. Guarinum 1566. nr. 7. gr. in 163. capp. diſtinctus, cum *Conr. Gesneri* ſcholiis et emendatt. p. 1-ſqq. — 2) Baſil. per Conr. Waldkirk, editore *Caſp. Bauhino,* cum Gesneri ſcholiis, 1586. 4. vol. I. nr. 2. graece. — 3) rec. et nonnullis aliorum opusculis auctus per *Iſrael. Spachium,* Baſil. 1597. fol. in quibus deeſt praefatio graeca, cuius partem, a Lambecio ex cod. Vindobon. vulgatam, *Fabric.* in B. Gr. vol. XII. p. 703 ſq. ed. vet. cum latina veteri verſione, a Graecis licet interdum abhorrente, adpoſuit. Hanc tamen praefat. integram, et ſeparatim libellum ipſum, eumque auctum, gr. et lat. atque cum adnotationibus et graeci textus correctionibus edidit cum epigraphe: Μοσχίωνος περὶ τῶν γυναικείων παθῶν, *Moſchionis de mulierum paſſionibus liber,* quem ad mentem Msti graeci in bibl. caeſ. Vindobon. aſſeruati, tum propriis correctionibus emendauit — *F. O. Dewetz* etc. Viennae 1793. 8. — Diuerſi ſunt 1) *Moſchion,* Syracuſanus, mathematicus, ſub Hierone II. Syracuſarum rege, Olymp. 135. cuius librum *de admiranda Hieronis Syrac. regis naue* laudat *Athenaeus* libr. V. p. 206. — 2) *Moſchion,* medicus graecus celebris, variorum librorum, qui tamen interciderunt, auctor. — 3) *Moſchion,* comicus et tragicus. — 4) *Moſchionis* cuiusdam ſententiae ſunt primum editae a *Bandinio* in Graecae eccleſiae veteris monumentis etc. Florent. 1762. 8. tom. III. nr. 9. etc.

82. *Theophylactus Simocatta,* Aegyptius, (Locrenſem eum fuiſſe, nonnulli, at ex loco quodam parum emendato problematum Simocattae phyſi-

phyſicorum in prooemio p. 2. ed. Commel. tradunt,) praefectus et tabularius, ſophiſta atque hiſtoricus: circ. a. C. 628. egregiam ſuam *Hiſtoriam de rebus Mauricii imp. catholicam, libr.* VIII. abſoluiſſe videtur. Inſuper reliquit Ἀπορίας Φυσικὰς, *naturales quaeſtiones*, atque *Epiſtolas* morales XLIX. ruſticas XXVIII. et amatorias XXVIII. — *Theophylacti Simocattae* omnia: graece, ex biblioth. *A. Schotti*, cum praefat. *Jani Gruteri*, ap. Commel. 1599. 8. — Eadem, ex verſione latina et caſtigationibus *Jac. Kimendoncii*, ap. Commel. 1598. 8. Illa edit. Excerpta tantum ex hiſtoria, a Photio cod. 65. facta cum reliquis opusculis continet. Illa Excerpta, ſ. Eclogae de legationibus, gr. et lat. *Jac. Kimendoncio* interprete, inter Excerpta de legationibus, a *Ph. Labbeo* edit. Pariſ. 1648. fol. — *Hiſtoriae Mauricii Tiberii* imp. libr. VIII. Item *Georgii Phranzae* Chronicorum — libri III. Epiſtola *Georgii Trapezuntii* etc. Omnia gr. ac lat. et notis illuſtrata a *Jac. Pontano*, Ingolſtad. 1604. 4. *) — *Hiſtor. libri* VIII. gr. et cum verſione Pontani, editio priore caſtigatior, et gloſſario graecobarbaro auctior: ſtudio et opera *Caroli Annibalis Fabroti*, Pariſ. 1647. fol. rec. in Venet. Corpore ſcriptor. Byzantin. — Ἀπορίαι Φυσικαί· τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολαί· cum Caſſio iatroſophiſta, curante *Bonav. Vulcanio*, Lugd. Bat. 1596. 12. — *naturales quaeſtiones*, gr. et lat. cum *Caſſio* iatroſophiſta, cum notis *Andr. Riuini*, Lipſ. 1653. 4. — *Epiſtolae* gr. in Collectione epp. gr. Venet. ap. Aldum, 1499. 4. — eaedem gr. et lat. in Collect. epp. gr. lat. Geneuae 1606. fol.

83. *Georgius*, a patria dictus *Piſides;* circ. a. Ch. 630. et poſt annum 640. magnae eccleſiae CPoli-

*) Conf. *Ignat. Hardt* in *Aretini Beyträgen* etc. a. 1805. part. 6. p. 8.

CPolitanae diaconus, chartophylax atque referendarius, hiſtoricus et carminum ſcriptor. Edita ſunt: *de mundi opificio* carmen iambicum et *ſenarii de vanitate vitae*, gr. et lat. verſibus expreſſa, ſtudio *Fed. Morelli*, cum fragmentis ex Suida et aliis, Lutetiae, ap. Fed. Morellum, 1584. 4. rec. Pariſ. 1618. 4. — ap. Commel. 1596. 8. — in Corpore poet. gr. *Jac. Lectii*, tom. II. p. 241. et Bibl. P. P. Pariſ. 1644. tom. XIV. p. 387. — carmen iambicum duplex in templum deiparae CPoli in Blachernis, graece, in *Cangii* not. ad Zonaram p. 65. — gr. et lat. in *Anſelmi Banduri* Imperio orientali lib. 7. p. 177. et gr. ac lat. in *Fabricii* B. Gr. vol. VIII. p. 615 ſq. — Plenior eſt editio: *Georgii Piſidae* de expeditione Heraclii contra Perſas, acroaſes tres; eiusd. bellum Abaricum; eiusd. hymnus acathiſtus; eiusd. in ſanctam J. C. domini noſtri reſurrectionem; eiusd. Heracliadis acroaſes duae; eiusd. Hexaëmeron ſ. de opere ſex dierum; eiusd. de vanitate vitae; idem contra Seuerum; eiusd. encomium in S. Anaſtaſium martyrem; eiusd. Senariorum fragmm. Quae omnia verſibus deſcripta, ex msstis collegit, emendauit et latine vertit notisque illuſtrauit *Joſ. Mar. Querci*, et exſtant in Corporis hiſtoriae Byzant. noua adpendice, Opera Georgii Piſidae, Theodoſii Diaconi et Corippi Africani Grammatici complectente, Romae 1777. fol. nr. 1 10. — Ad Piſidem veluti auctorem nonnulli ſine cauſſa retulerunt *Chronicon Paſchale*.

84. *Leo Magentenus* ſ. *Magentinus*, Metropolita Mytilenenſis, Ariſtotelis interpres, ſec. *Saxium* in Onom. lit. II. p. 78. floruit circ. medium ſaec. ſeptimum. *Fabric.* autem in B. Gr. vol. VII. p. 717. collocat eius aetatem in a. C. 1300. et deinceps.

85. *Pau-*

85. *Paulus, Aegineta*, medicus ſyſtematicus celebris, praecipue in parte chirurgica, in morbis mulierum curandis atque in arte obſtetricia: inventa atque experimenta ſuperiorum medicorum in epitomen atque ordinem redegit libr. VII. ſuisque, partim nouis, auxit obſeruationibus. Floruit ſaeculo ſeptimo *), et probabiliter poſt illud medium. — Libri ſeptem, graece, Venet. in aedibus Aldi, 1528. fol. — Altera editio graeca melior eſt: — libri VII. gr. collatione vetuſtiſſimorum exemplarium emendati et reſtituti, nec non aliquot locis aucti, Baſil. Andr. Cratander, 1538. fol. cura *Hieronymi Gemuſaei*, cuius obſeruationes in omnes Pauli libros lucem viderunt Baſil. 1543. fol. — *Latine* ſaepius prodierunt vel omnes, vel ſeparatim nonnulli libri. Praeſertim laudantur verſiones *Joann. Guinterii Andernaci* et *Jani Cornarii*, cum commentariis, illaeque aliquoties ſunt typis repetitae.

86. *Georgius*, monachus et abbas CPolitanus, Taraſii, patriarchae CPolitani, *Syncellus*, quod cognomen erat officii atque dignitatis, chronographus. A. C. 792. publicauit *Chronographiam* ſuam ab Adamo vsque ad Diocletianum. Illam cum *Nicephori*, patriarchae CPol. *breuiario chronographico*, ab Adamo ad Michaelis et eius F. Theophili tempora, primum edidit gr. ac lat. atque adnotationibus inſtruxit *Jac. Goar*, Pariſ. 1652. fol. Pars eſt Corporis ſcriptor. Byzant. — rec. Venet. 1729. fol. — In *Bredowii Epiſtolis Pariſienſibus* (Lipſiae 1812. m. 8.) legitur p. 153 ſqq. editoris ad F. A. Wolfium epiſtola *de Georgii Syncelli Chronographia* e Codd. Pariſ. ſupplenda et emendanda.

Tara-

*) Conf. *Rudolph. Auguſtin. Vogel*, Prof. Götting. II. proluſion. de Pauli Aeginetae meritis in medicinam, inprimisque chirurgiam, Götting. 1758. 4.

Taraſius memoratus patriarcha CPolitan. ab a. 784—806. quo denatus eſt, iconum fautor. Hinc ſub eo a. 787. habitum eſt concilium Nicaenum II. pro cultu imaginum. Scripta *Taraſii,* quae habemus edita, omnia Actis dictae Synodi II. inſerta ſunt tomo III. edit. Binianae, Labbei VII. Harduin. IV. et Manſi XII. ac XIII.

Michael, Syncellus Thomae, patriarchae Hieroſolymit. poſt initium ſaeculi noni. Exſtant eius *encomia Dionyſii Areopagitae* atque in *SS. archangelos et angelos; epiſtola,* concepta arabice a Theodoro Abucara, et a Mich. Syncello graece verſa de fide orthodoxa Chalcedonenſis concilii; *profeſſio fidei.* De his ſcriptis, horumque editionibus et aliis ineditis v. *Fabric.* B. Gr. XI. p. 186 ſqq.

87. *Theophanes,* Iſaurus, cognominatus quoque *Iſaacius,* quod cognomen haeſit ei a patre: abbas monaſterii magni Agri, vel Sigriani, quod ipſe condidit. At propter cultum imaginum, ab ipſo ſtrenue vindicatum, a Leone Armenio in exſilium miſſus eſt in Samothraciam, vbi ante an. 820. diem obiit ſupremum; a ſuis adſeclis autem nomine *Confeſſoris* inſigniebatur. Syncelli chronicon ab a. C. 285. (Diocletiani I.) ad a. 813. (Leonis Armenii I.) continuauit. Editionis inſcriptio haec eſt: *Theophanis* Chronographia. *Leonis Grammatici* vitae recentiorum impp. *Jacob. Goar* latine reddidit, *Theophanem* notis illuſtravit, varias lectt. multiplici codd. collatione adiecit. *Franciscus Combefis* iterum recenſuit, notis poſterioribus *Theophanem;* integris *Leonem Grammaticum* ſtrictim discuſſit, exque fide codd. auxit, emendauit. Pariſ. 1655. fol. — rec. in Corpore Byzant. Venet. 1729. fol. — *Theophanis* fragment. de Bulgarorum originibus, graece, in adnotatt. in Nicephorum p. 14. ed. 1616, et p. 75. ed. Pariſ. ſcriptorum Byzantin.

Diuer-

Diuerſi ſunt *Theophanes* Byzantius, de quo v. ſupra: *Theophanes Nonnus*, de quo v. infra, §. 101. — *Theophanes Cerameus*, Tauromenitanus in Sicilia epiſcopus, circ. a. C. 1152. Theologus et multarum auctor *homiliarum*. LXII. oratt. gr. et lat. cum notis primus euulgauit *Francisc. Scorſus*, Pariſ. 1644. Sed de aetate nominibusque aliis illi tributis, et de homiliis pluribus, quas ille ſcripſiſſe dicitur, diuerſae ſunt VV. DD. ſententiae. — *Theophanes*, Nicaenus archiepiſcopus, circ. a. C. 1347. cuius *Hymnus* in Adnuntiationem Deiparae vulgatus eſt gr. et lat. vna cum Prudentio, Proſpero, Jo. Damaſceno, Coſma etc. Venet. ab Aldo, ſub fin. primi vol. Collectionis poetarum chriſtianorum, 1501. 4. — rec. in Bibliothecis patrum in ſupplemento Bigneano, Pariſ. 1579. et in tom. VIII. a. 1589. ac 1615. item Coloniae 1618. tom. VIII.

88. *Achmet* ſiue *Achamates*, Sereimi filius, arabice ſcripſit circ. a. C. 820. *Onirocritica*, quae ex cod. latine vertit *Jo. Leunclauius* editque ſub falſo *Apomaſaris* nomine, et aliquot capitibus mutila, Francof. 1577. 8. — Verſio ipſa graeca, quae adhuc exſtat, a *Nic. Rigaltio* cum Artemidori Onirocriticis edita eſt, cum latina Leunclauii verſione, Lutet. 1603. 4. At probatur ſententia eorum, qui exiſtimant, opus id graecum ex Achmete, Apomaſare aliisque gentilium ſcriptorum operibus a chriſtiano quodam ſcriptore, qui diu poſt vixerit, eſſe collectum.

89. *Nicephorus*, natus a. C. 758. poſt varias munerum mutationes CPolitanus patriarcha a. C. 806. creatus, at a. 815. ob propugnatum imaginum cultum a Leone Armenio in exſilium miſſus eſt, atque inde Homologeta ſiue Confeſſor a Graecis dictus. Ipſe vero ſeceſſit in monaſterium S. Theodori, a ſe conditum, ibique a. C. 828. vita defunctus eſt. Varia, quae ad hiſto-

hiſtoriam cum profanam tum eccleſiaſticam pertinent, ſcripſit: hoc tamen loco quaedam, nec omnes verſiones latinas, commemoraſſe ſufficiat. 1) *Chronologia compendiaria* ab orbe condito vsque ad Nicephori aetatem. Latina *Anaſtaſii Bibliothecarii* verſio prodiit cum notis *Car. Annibal. Fabrotti* inter ſcriptores hiſt. Byzant. Pariſ. 1649. fol. — tum in editt. Pariſ. Baſil. etc. Bibliothecar. patrum; — cum commentario *Antonii Contii*, Pariſ. 1573. 4. et in *Contii* Opp. Neapoli 1725. fol. p. 72 ſqq. Latine itidem, interprete *Joach. Camerario*, vna cum eius commentariis et diſſ. de ſynodo Nicaena, Baſil. 1561. fol. etc. — *Graece* in *Joſephi Scaligeri* theſauro tempor. Lugd. B. 1606. p. 305. et a. 1658. p. 301. fol. — gr. et lat. cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli, Pariſ. 1652. et Venet. in Corp. ſcript. Byz. 1729. fol. tom. V. — 2) *Breuiarium hiſtoricum* de rebus geſtis ab obitu Mauricii, a. C. 602. vsque ad a. Ch. 770. primum graece vulgatum a *Dionyſio Petauio* cum verſione et notis chronologicis: acceſſerunt et aliorum fragmenta, Pariſ. 1616. 8. — rec. inter ſcriptores hiſt. Byzant. Pariſ. 1648. et Venet. 1729. fol. — 3) Ex libris eius antirrheticis ſuperſunt opuſcula IV. *contra Iconomachos*, lat. *Francisco Turriano* interprete, in *H. Caniſii* Lectt. antiq. tom. II. part. II. p. 1 ſqq. ed. Jac. Baſnagii, Amſtel. 1725. fol. atque in Biblioth. PP. max. Lugd. tom. XIV. p. 91. — et fragmentum *de ſex ſynodis*, graece, cum verſione lat. et notis *Franc. Combeſiſii*, in huius Auctar. nov. biblioth. PP. graeco-lat. tom. II. p. 603. — 4) *Stichometria librar. ſacrorum*, (quae tamen ab aliis abnegatur Nicephoro,) gr. cum *Anaſtaſii* Bibliothecarii lat. interpretatione, in *Petri Pithoei* Opp. Pariſ. 1609. 4. p. 13. — 5) *Confeſſio fidei* ad Leonem III. Papam: graece cum lat. verſione *Theodori*

Pelta-

Peltani, inter acta Synodi Epheſinae, Heidelberg. 1591. p. 303. et 342. — cum *Zonarae* comment. in canones concil. Pariſ. 1618. p. 760. et in collect. concilior. — 6) *Canones ſynodi CPolitanae, et epiſtola canonica*, gr. cum verſione lat. et notis *Franc. Combefiſii*, in huius Originib. Conſtant. p. 159. — Praeterea plures olim fuere *Nicephori:* de nonnullis deinceps erit ſermo. H. l. memorabo adhuc *Nicephorum*, philoſophum et rhetorem CPolit. circ. a. C. 895. et *Nicephorum*, Presbyter. magnae eccleſiae S. Sophiae CPoli, poſt medium ſaeculum decimum.

90. *Chriſtophorus*, patriarcha CPolitanus, circ. a. 834. cum Iobo Antiocheno aliisque epiſcopis litteras ad Theophilum, imperat. pro imaginum cultu ſcripſit.

91. *Joannes* ſiue *Janus Damaſcenus*, medicus celebris, Syrus, chriſtianus, a *Joanne Damaſceno*, theologo, longe diuerſus: circ. a. C. 845. interpretationem librorum graecorum in linguam arabicam iuſſu Caliphae Raſchid factam curauit. Idem ſcripſiſſe dicitur varia, ad artem medicam pertinentia, quae latine prodierunt.

92. *Baſilius*, Macedo, interfecto Michaele, a. 867. habenas imperii CPolit. arripuit, beneque et ſapienter regnauit vsque ad annum obitus ſui, a. C. 886. atque nouam iuris ciuilis correctionem curare coepit. Hinc ipſe primum nouas edidit conſtitutiones, e quibus nonnulla hodie ſuperſunt capita: et Nouellas Auguſtorum conſtitutiones vel colligere coepit, vel augere: quam inſtituti rationem quum ſubſequuti imperatores, Leo VI. Sapiens, Conſtantinus VII. Porphyrogenetus et alii, vel imitarentur, vel emendarent, paullatim a re nata eſt *Baſilicorum* Σωματοποιΐα. Idem cum filiis ſuis edidit Πρόχειρον νόμων, ſ. *manualem epitomen legum*, et ad Leonem, filium ſuum, quem a. C. 879. Auguſtum pronuntiauit, *capita*

 exhor-

exhortationum LXVI. ſcripſit. — Delectus legum compendiarius, et correctio iuris antiqui in id, quod aequius melius, per impp. *Baſilium, Leonem, Alexandrum* et *Conſtantinum* Augg. cum praefat. eorumdem: edente *Marq. Frehero* *), graece et lat. in *Leunclauii* Jur. graeco-lat. tom. II. p. 79. — *Baſilicorum* libros IV. et quidem XLIX—LII. ex cod. msto bibl. Pariſ. integre edidit, latine vertit, notasque criticas et iuridicas addidit *Gul. Otto Reitzius*, in *Gerardi Meermanni* Nouo theſauro iuris ciuilis et canonici, tom. V. Hagae Comit. 1752. fol. p. 1 104. **) — Specimen msti graeci Eclogam legum continentis, typisque nondum exſcripti dedit *J. L. E. Puttmannus* in Memoria Gottfridi Maſcouii, Lipſ. 1771. 8. — *Exhortationum* capp. LXVI. ad Leonem filium etc. graece, et cum verſione lat. ſeparatim expreſſa typis, Lutet. ap. Fed. Morellum, 1584. 4. — gr. cum verſione *Juſti Dransfeld*, Gotting. 1674. 12. (al. 1671. 8.) — graece et lat. in *Anſ. Banduri* Imperio orient. tom. I. p. 171. — lat. et germanice, Baruthi 1669. 12. etc. —

*) *Freherum* tamen non ſolum epitomen mutilam ac mendoſe edidiſſe, ſed etiam alia commiſiſſe peccata, docuit D. *Car. Frid. Zepernick* in notis ad D. *Caſp. Achatii Beck* libr. de Nouellis Leonis Auguſti et philoſophi etc. Halae 1779. 8. p. 18 ſqq. adde eumd. ibid. p. 372 ſqq. Pag. autem 17 ſqq. agitur de *Baſilii* ſtudio iuris reformandi, et quo tempore Baſilius Πρόχειρον νομικὸν in XL. titulos diſtributum ediderit; conſcriptum id ſtatuitur ſecund. cod. Vindobon. a. 876. ſaltem ante a. 879.

**) Ad id Baſilicorum corpus pertinentes animaduerſiones, *Gloſſas verborum*, quae vulgo *Gloſſae nomicae* vocantur, varii vett. auctores, qui vero paullo ſerius et diuerſis vixerunt temporibus, conſcripſerunt. Editae illae ſunt a *Car. Labbeo*, in calce Cyrilli, Philoxeni et aliorum Gloſſariorum, Pariſ. 1679. fol. et ab *Ant. Schultingio*, in Theſauro iuris romani Ottoniano, tom. III. Traiecti ad Rh. 1733. fol. p. 1697—1820. et alii VV. DD. emendarunt.

etc. — Conf. *Jos. Mariae Suaresii* notitia Basilicorum: recensuit et obseruatt. auxit D. *Christian. Frider. Pohlius,* Lips. 1804. 8. p. 1 sqq. et *Saxii* Onomast. II. p. 125 sqq.

Anastasius, bibliothecarius romanus, abbas et presbyter, clarus post medium saeculum nonum, homo suae aetatis doctissimus, et multa ex graeco in latinum, licet barbare, conuertit, aliaque scripsisse dicitur.

93. *Nicetas,* cognomine *Dauid,* Paphlagoniae episcopus, rhetor, philosophus et historicus. Praeter alia scripsisse circ. a. C. 880. videtur vitam *Ignatii,* patriarchae CPol. editam gr. ac lat. a *Matthaeo Radero,* Ingolstad. 1604. 4. additam Actis concilii oecumenici VIII. et cum iis aliquoties in tomis conciliorum.

94. *Photius,* illustribus natalibus oriundus, homo multi ingenii, mirae industriae, variaeque eruditionis; praeclarus enim fuit theologus, Ictus atque historicus. Idem tamen feruidioris animi homo, nimius dignitatis suae, auctoritatis doctrinaeque orientalis ecclesiae contra pontificem romanum vindex, et, irritatus ab aduersariis, honoris vindictaeque cupidus. Hinc, quum interdum immodicus esset, tragoedias excitauit. Ab aduersariis tamen adseclisque pontificis romani et olim et recentiore aetate iniuria crudelitatis scelerumque arguitur. Summos autem ex ordine consequutus est honores militares, ciuiles, et ab a. 857. (al. a. 858.) quum patriarcha crearetur CPolitanus, ecclesiasticos. Hoc autem sacro munere, psi molesto et maximorum in ecclesia motuum occasione, bis est priuatus, semel a. 867. a Basilio Macedone, a quo tamen decennio post est restitutus; dein a. 886. a Leone Sapiente, Basilii F. Sed post alteram depositionem in exsilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto circ. a. 891. diem obiit supremum. In caussa Photiana

Synodi celebratae ſunt CPoli pro Photio et contra illum. Multa ſcripſit: aduerſus recentes Manichaeos ſ. Paulicianos; aduerſus Latinos, de proceſſione Spiritus S. a ſolo patre; Epiſtolas, Nomocanona, legum imperialium corporis Juſtinianei et canonum eccleſiaſticorum harmoniam, et alia. In primis laudanda eſt *Bibliotheca, Μυριόβιβλον,* theſaurus infinitae lectionis multorumque librorum, quorum vel notitiam dedit criticam, vel eximia fragmenta ſeruauit. Photium tamen frequenter finxiſſe nomina et dramatum nomina in poëtas transformaſſe, docet *Valcken.* in Diatribe poſt Euripidis Hippolytum, cap. II. fin. p. 17 ſqq. — Opus illud aureum copioſe deſcripſit, omnesque, qui in illo recenſentur, ſcriptores fuſius perſequutus eſt *Fabric.* in B. Gr. vol. X. p. 678. — fin. et vol. XI. p. 1 ſqq. in cap. XXXV. de Photio. — Illam Bibliothecam primus e Msst. graece edidit *Dauid Hoeſchelius,* et notis, quibus etiam multa veterum fragmm. antehac inedita adſperſit, illuſtrauit, Auguſtae Vindel. 1601. fol. Notis p. 948. inſeruit Photii epiſtolam, et ſubiunxit eiusd. 35 epiſtolas. — Latine, at minus bene vertit illam et ſcholiis haud contemnendis paſſim illuſtrauit *Andr. Schott,* Aug. Vindel. 1606. fol. — Μυριόβιβλον — graece ex recenſione et cum notis Hoeſchelii, latine reddidit et ſcholiis auxit *Andr. Schottus* etc. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol. *) — *Epiſtolae,* graece, per *Richard. Montacutium* latine redditae, et notis ſubinde illuſtratae, Londini 1651. fol. — *Epiſtolae* V. graece, editore *Anthimo,* epiſc. Remnic. in Τόμῳ χαρᾶς, (opere raro,) 1705. fol. vt alias quarumdam epiſtolarum et quorumdam opuſculorum editiones praetermittam. — *Photii* — de conſo-

*) Conf. *Jo. Henr. Leichii* Diatrib. in Photii Bibliothecam, Lipſ. 1748. 4. qui et textum et verſionem emendauit.

conſolatione ad Euſebiam libellus, gr. editus, cum interpretat. lat. et emendatt. *Conr. Rittershuſii* etc. Noribergae 1601. 8. — Libri IV. contra Manichaeos repullulantes, gr. et lat. cum adnotationibus editi a *Jo. Chriſtoph. Wolſio* in Anecdotis graecis ſacris et prof. tom. I. et II. — *Photii Nomocanon*, graece, cum verſione lat. *Henr. Agylaei*, (quae ſeorſum edita atque adiecta eſt,) et commentariis *Theodori Balſamonis*, (v. infra §. 132.) *Chriſtoph. Juſtellus* primum gr. edidit. Acceſſere eiusd. *Photii*, *Nili* et anonymi tractatus de ſynodis oecumenicis ab eodem *Juſtello* nunc primum graece editi. Lutet. Pariſ. 1615. 4. — Haec editio gr. et lat. repetita eſt, et praefixa ſunt Photii in ſuum Nomocanonem prolegomena, hactenus non edita in *Guil. Voelli* Biblioth. iuris canon. vet. tom. II. p. 785. Pariſ. 1661. fol. — Συναγωγαὶ — Collectiones accurataeque demonſtrationes de epiſcopis et metropolitis et reliquis aliis quaeſtionibus ex ſynodicis et hiſtoricis monumentis excerptae, gr. et lat. a *Francisco Fontanio* editae notisque illuſtratae, in Nouis eruditorum deliciis etc. tom. I. Florent. 1785. 8. p. 1 ſqq. *) Pars harum Collectionum eſt ſcriptum (quod Fabric. tamquam peculiare inter ſcripta Photii inedita loco primo numerat,) *de patriarchis ſede ſua iniuſte pulſis*, vti etiam patet ex cod. Monac. LXVIII. V. *Ign. Hardt* de codd. gr. Monac. in *Aretini Beyträgen zur Geſchichte u. Literatur*, a. 1804. part. IV. p. 17. — *Photii Lexicon*, cuius editio olim a pluribus optata, a nonnullis promiſſa erat, et cuius prologum gr. euulgauit *Fabric.* in B. Gr. XI. p. 35 ſq. tandem cum *Zonarae Lexico* lucem adſpexit. Inſcriptio eſt: *Jo. Zonarae* et *Photii Lexica graeca*, ex codd.

---

*) Praemiſſa eſt ab initio tomi *Fontanii* de Photio eiusque ſcriptis diſſertatio.

codd. Msstis nunc primum edita, obſeruationibus illuſtrata, et indicibus inſtructa, III. tomi, (I. et II. tom. continent *Zonarae* Lexicon: edidit *J. A. H. Tittmann*, et tomus III. *Photii* Lexicon: edidit *G. Hermann*,) Lipſ. 1808. mai. 4. (Conf. longam doctamque recenſionem in *Beckii* Actis Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 178 ſqq.) Antea iam plures VV. DD. vel notitiam illius et codicum dederant, vel emendatt. atque obſeruatt. in illud paſſim ſcripſerant. Nuper *J. Frid. Schleusner* egregium conſcripſit Libellum animaduerſionum ad Photii Lexicon, Lipſ. 1810. m. 4. quem libellum ſequutae ſunt multo vberiores Curae nouiſſimae ſiue Appendix notarum et emendationum in Photii Lexicon, Lipſ. 1812. m. 4. — Ab hoc Lexico diuerſum eſſe aliud, quod *Etymologicum Magnum* dicitur, et perperam *Photio* a nonnullis eſſe adſcriptum, iam alii ſuſpicati ſunt. Alii autem alium putabant illius fuiſſe auctorem; ſed nomen aeque ac aetas auctoris ignoratur. Editum autem eſt illud opus primum Venetiis cum praefatione graeca *Marci Muſuri*, ex recenſione *Zachar. Calliergi*, 1499. maiore forma folii; tum emendatius et plenius ibid. ap. Fed. Turriſan. 1549. fol. — dein a multis mendis repurgatum, notis illuſtratum et indicibus adauctum, ſtudio diligentiaque *Frid. Sylburgii*, Heidelberg. typis Hieron. Commelini, 1594. fol. — Quarta edit. prodiit ex recenſione *Panagiotae*, Sinopenſis, qui caſtigationes Sylburgii ex eius notis pleraſque in contextum recepit, ſed Sylburgianos indices praetermiſit, Venet. e typogr. Ant. Bartoli etc. 1710. fol. Sed quae futuro editori illius operis, ab exſcriptoribus peſſime habiti, multis titulis deprauati atque orbati, ideo a viris doctis paſſim emendati atque illuſtrati, ſint obſeruanda atque facienda ad nouum plane quaſi condendum Etymologicon, latius expoſuit et exemplis clare demon-

monſtrauit atque illuſtrauit *L. Kulenkamp* in Specimine emendationum et obſeruationum in Etymologicum Magnum, maximam partem petitarum ex cod. Gudiano etc. Gotting. 1765. 4. rec. in Biblioth. Bremenſi noua, claſſ. VI. faſcicul. I. Bremae et Amſtel. 1766. 8. p. 133 ſqq. Conf. *Saxium* in Onomaſt. lit. II. p. 159 ſqq. (refert ad a. circ. 990.) vbi quoque de *Etymologico* inedito biblioth. Vltraiect. late differit, et p. 552 ſq. — *Apollonii* Alexandrini de ſyntaxi ſeu conſtructione orationis libri IIII. — Addita e Procli chreſtomathia grammatica *Photii* patriarchae CP. *Electa* ab Andr. Schotto primum edita, latinitate donata et ſcholiis illuſtrata; nunc iterum a *Fr. Sylburgio* mst. exemplaris collatione paſſim emendata, ſuppleta, notationibus aucta: — opera et ſtudio *Fr. Sylburgii*, Francof. 1590. 4. Add. M. *Conſtantin. Wolfii* diſſ. Photius ephemeridum eruditarum inuentor, Witteberg. 1689. de qua plura leges in Lipſ. *Allg. litt. Anzeig.* 1800. nr. 133. p. 1303 ſq.

Photii diſcipulus fuit *Michael Pſellus, maior*, ex Andro inſula ortus: circ. a. 859. Diuerſus eſt a *Michaële Pſello*, minore, de quo infra in §. 114. agetur: ſub cuius nomine multa circumferri ſcripta, quae ad Pſellum maiorem referenda videantur, putat Allatius.

95. *Joannes*, Antiochenus, cognomento *Malelas*, ſiue *Malalas*, i. e. ſophiſta, ſcholaſticus, vel qui rhetoris munus in eccleſia Antiochena gerebat, fabularum et vocabulorum barbarorum venator, ſcriptor exigui pretii. Eius aetatem ad ſaeculi noni initium eſſe referendam, *Humfr. Hodius* in proleg. de Jo. Malela commonſtrauit. *Hiſtoria* eius *chronica*, ab orbe condito vsque ad Juſtinianum imperatorem, cuius vero primus liber cum ſecundi parte hodie deſideratur, et finis eſt mutilus, e cod. Bodleiano primum edita eſt cum

inter-

interpret. et notis *Edm. Chilmeadi*, et triplici indice rerum, auctorum et vocc. barbarorum, (quae in Cangii Gloſſario graeco vel plane non, vel alia ſignificatione reperiuntur.) Praemittitur diſſ. de auctore per *Humfredum Hodium*. Accedit epiſtola *Richardi Bentleii* ad Jo. Millium, cum indice ſcriptorum, qui ibi emendantur. Oxon. 1691. 8. Recuſa eſt haec editio, tamquam adpendix ad corpus Byzantin. Venet. 1733. fol. — *Selden* de iure naturae et gent. iuxta diſciplinam Hebraeor. cap. VI. ex cod. Bodlei. particul. *Jo. Malalae de Cecrope* edidit. — Diſtinguendus eſt *Joannes*, monachus *Antiochenus*, ex cuius *Hiſtoria chronica* habemus Conſtantini Porphyrogennetae excerpta, ex cod. Peireſciano graece et lat. cum notis edita ab *Henr. Valeſio*, Pariſ. 1634. 4. — Diuerſus quoque eſt *Joannes Cameniata*, Theſſalonicenſis, dignitate Cubucleſius, i. e. Clericus Palatinus, qui metropolitano, in publicum procedenti, pedum archiepiſcopale praeferret. Scripſit elegantem diſertamque *Narrationem de excidio vrbis Theſſalonicae*, (per Saracenos,) cui ille ipſe a. C. 904. interfuit, et captiuus eſt abductus. Illa narratio prius gr. cum *Leon. Allatii* verſione lat. prodiit in *L. Allatii* *Συμμίκτοις*, vulgatis a *Bartoldo Nihuſio*, Col. Agr. 1653. 8. p. 178. — iterum cum noua interpretatione lat. *Franc. Combeſiſii* inter Scriptores hiſt. Byzant. poſt Theophanem, Pariſ. 1685. fol.

96. *Leo* VI. imperator CPolitanus, filius imperatoris Baſilii Macedonis: duce et magiſtro Photio tam felices in litteris fecit progreſſus, vt poſtea *Sophus* ſ. *Sapiens* cognominaretur. Regnauit ab a. C. 886. vsque ad an. 911. Fuit philoſophus, orator et carminum ſcriptor. Idem opus, quod pater inceperat, abſoluit, nempe *Collectionem τῶν βασιλικῶν διατάξεων*, ſiue *conſtitutionum imperialium*, quas filius, Conſtantinus Porphyro-

phyrogennetus, denuo recognoscere atque emendare iuſſit, et in LX. redegit libros, qui tamen nondum omnes graece typis ſunt exſcripti. *Car. Annibal Fabrottus* in ed.: Βασιλικῶν *libri LX. in ſeptem tomos diuiſi*, gr. et lat. Pariſ. 1647. fol. tantum XLI. libros integros, reliquos vero ex ſynopſi Βασιλικῶν etc. *Guil.* autem *Otto Reitzius* *) libros quatuor in lucem protulit. — Βασιλικῶν liber LX. — *Jac. Cuiacio* interprete, Lugd. 1566. fol. — Libri VIII. Βασιλικῶν διατάξεων i. e. imperialium conſtitutionum, in quibus continetur totum ius ciuile, a *Conſtantino Porphyrogenneta* in LX. libros redactum, *Gentiano Herueto* interprete. Acceſſit et liber LX. *Jac. Cuiacio interprete:* — cum praefat. *Dionyſii Gothofredi* etc. Hanov. typis Wechel. 1606. fol. — LX. librorum Βασιλικῶν — Ecloga ſiue Synopſis, hactenus deſiderata, nunc edita per *Jo. Leunclauium.* — Item *Nouellarum* antehac non publicatarum liber: adiunctae ſunt adnotatt. interpretis etc. Baſil. per Euſ. Epiſcopium, 1575. fol. — *Tiberii* II., *Leonis* philoſophi, *Zenonis* aliorumque principum orientalium Conſtitutiones nouiſſimae, in tom. II. Corporis I. C. edit. *Gebauer-Spangenberg.* — Αὐτοκρατόρων Ἰουστινιανοῦ, Ἰουστίνου, Λέοντος, νεαραὶ διατάξεις. Ἰουστινιανοῦ ἔκδοτα — ſtudio et diligentia *Henr. Scrimgeri*, Scoti, gr. (Gene-

*) De cuius edit. item de *Ecloga* quadam edita, et de *Zepernickii* notis ad Beckii librum, in quibus ille hiſtoriam atque codices, editionesque Nouellarum Leonis late docteque perſequitur p. 313 ſqq. 324 ſqq. 330 ſqq. dein p. 561. Ictos refert, tum veteres tum recentiores, qui de Nouellis illis bene meruerint, p. 572 ſqq. de reliquis agit conſtitutionibus Leonis, inprimis de ἐκλογῇ τῶν νόμων ἐν συντόμῳ Leonis et Conſtantini Porphyr. a. 910. aut 911. ante obitum Leonis compoſita, quae plerumque cum *Prochiro* Baſilii Macedonis confunditur etc. v. ſupra in §. 91. vbi quoque *Suareſii* notitia etc. laudatur, et h. l. conferenda eſt de Leonis imp. ecloga legum, de Prochiro legum etc.

(Genenae) 1558. exc. Henr. Stephanus, fol. — *Tactica* — liber: *J. Meursius* primus gr. vulgauit et notas adiecit: cum versione latina *Joh. Checi*, Lugd. 1612. 4. *) et seq. anno cum noua inscriptione addita est haec editio *Aeliani* Tacticis, ed. *Arcerio.* — Eumdem librum *Jo. Lamius* ex cod. Laurentiano mutilum suppleuit atque restituit in *Meursii* Opp. per *Lamium*, tom. VI. p. 529. Florent. 1745. fol. — Fabricius antea euulgauerat in B. Gr. VII. p. 707 sqq. supplementa capitis XIX. Tacticorum s. *Naumachica* e cod. Gudiano, a quo tamen nonnunquam discrepat cod. Medic. ex quo eadem edidit Lamius, neque tamen lectiones cod. Gudiani varias ex Fabricii B. Gr. adnotauit. — *Caput, quomodo aduersus Saracenos pugnare oporteat*, idem *Lamius* gr. et lat. in Meursii Opp. tom. V. praef. p. 4. publicauit, et nonnulla alia supplementa inseruit. — Partem *de Vngaris* ex libro Tacticorum Leonis Sap. non ex vitiosa Meursii edit. p. 886 sqq. sed ex codice bibl. Vindobon. graece cum sua versione lat. et animaduerss. edidit *Adam Franc. Kollarius*, eques Vngarus de Kereszteny, in Historiae iurisque publici regni Vngar. amoenitatibus, vol. I. sect. I. de moribus et de arte ac disciplina militari veterum Vngarorum, Vindob. 1783. 8. et sect. II. de moribus, arte ac disciplina militari veterum Slauorum alium locum ex eodem Leonis libro. — *Kaisers Leo des Philosophen Strategie und Tactik, aus dem in der K. K. Bibliothek befindlichen Original übersetzt durch J. W. von Bourscheid*, (cum tabb. XXXVIII. aeneis et cum obseruatt. atque commentationibus interpretis,) V. partes. Vindobon. 1778—1781. 8. — *Homiliae* nouem, gr. et lat. edente *Jac. Gretsero*,

*) Quae Checi versio antea typis expressa prodiit Basil. ap. M. Isingrin. 1554. 12.

ſero, cum *Gregorii Nyſs.* commentario duplici in Pſalmos, edente *Jac. Gretſero*, Ingolſt. 1600. 4. in Gretſeri Opp. tom. XIV. et in tom. II. in opere de cruce p. 1225. *Leonis* oratio *in crucis exaltationem.* — *Oratt. decem*, gr. cum verſione lat. *Franc. Combefiſii*, in huius Bibliothecae PP. graeco-lat. Auctar. nov. tom. I. p. 1605. — Carmen iambicum *de miſero Graeciae ſtatu*, gr. cum verſ. lat. *Franc. Lucidi*, in *Leonis Allatii* libr. II. de conſenſu eccl. occid. et orient. p. 854. — Verſus retrogradi XXVII. gr. in *Allatii* Excerpt. gr. rhet. Rom. 1641. 8. p. 398. — *Diſpoſitio, quem ordinem habeant Throni eccleſiarum, patriarchae CPol. ſubiectarum*, graece, cum verſ. lat. *Jo. Leunclauii*, in huius Jure graeco-rom. a Marq. Frehero edito, Francof. 1596. fol. p. 88. et ad calcem Codini, ed. *J. Goaro*, Pariſ. 1648. et Venet. 1729. fol. inter Scriptores hiſt. Byzant. — *Epigr.* gr. cum adnotatt. Brodaei et Opſopoei, in Epigramm. libris VII. Francof. 1600. p. 3. Sub nomine *Λέοντος Φιλοσόφου Brunck* in Analect. vett. poetar. graec. III. p. 128 ſqq. decem edidit carmina, (horum vero auctor num noſter Leo fuerit, dubitatur: et v. Brunck. ib. in Lection. p. 255.) eadem in *Frid. Jacobs* Anthol. graeca, tom. III. p. 97 ſqq. Conf. eiusdem animaduerſſ. vol. III. part. I. p. 246 ſqq. — *Oracula*, (quae tamen dubia fide noſtro tribuuntur,) XVI. graece, primum edita cum verſione lat. *Ge. Douſae*, in *Rutgerſii* varr. lectt. lib. V. cap. 8. p. 467. — *Oracula* XVII. gr. et lat. cum figuris, antiqua graeca paraphraſi et notis *Petri Lambecii*, cum *Ge. Codini* Excerptis de antiquit. CPol. Pariſ. 1655. fol.

97. *Simeon*, CPolitanus, Magiſter, annalium ſcriptor. Dicitur etiam *Logotheta*, et *Metaphraſtes*, a vitis Sanctorum, ab antiquioribus expoſitis, quas *μετέφρασε*, h. e. paullo alio habitu induit, omittendo alia in illis, addendo alia, vel mu-

mutando, vel interpolando. Natus eſt circa an. 881., a. 904. cum Himerio duce legatus ad Saracenos Cretenſes miſſus et a. 976. vel 977. diem obiit ſupremum. (V. *Saxii* Onomaſt. II. p. 135 ſq.) — *Vitae* CXXX. (aliae autem nondum typis ſunt exſcriptae) partim graece, partim tantum ex latina interpretatione, exſtant in *Surii* collectione, in Actis SS. Antwerp. et alibi. V. *Hamberger Zuverläſſ. Nachr.* IV. p. 140 ſqq. qui vitam Simeonis collocat in a. circ. 1140. atque *Fabric* B. Gr. X. p. 180 ſqq. — Praeterea ſcripſit *Sermones*, praecipue XXIV. de ciuili ſapientia Chriſtianorum, in locos communes redactos, collectos et congeſtos ex ſcriptis D. Baſilii M. ſtudio *Simeonis Magiſtri*, gr. et lat. ex interpretatione *Stanislai Ilouii*, Francof. 1611. 8. et in D. *Baſilii* Opp. Pariſ. 1618. tom. II. adp. et edit. Benedict. tom. III. adp. — *Epitomen canonum*, gr. et lat. in *Juſtelli* Biblioth. iur. can. vet. tom. II. p. 710. — *Epiſtolas* IX. graece, interprete *L. Allatio*, in huius diatr. de Simeonib. p. 254. Pariſ. 1664. 4. et ibid. p. 132 ſqq. *carmina* quatuor politica et iambica, gr. — *Iambicos trimetros* in *Jac. Lectii* Poet. vett. graec. tragicis etc. tom. II. Colon. Allobr. 1614. fol. atque *Annales*, quorum tantum pars a Leone Armeno ad Nicephorum Phocam typis deſcripta eſt, gr. ac lat. inter Hiſtoriae Byzant. ſcriptores poſt Theophanem, Pariſ. 1685. et Venet. 1729. fol.

98. *Conſtantinus Cephalas*, Epigrammatum conquiſitor: num idem ſit, qui Rhodius, et an initio ſaeculi X. vixerit, poſt *Reiskium* in Notitia poetar. anthologicor. p. 225 ſq. quaerit *Saxius* in Onom. litter. II. p. 137 ſqq. atque alios, qui vel ediderunt *epigrammata* graeca, vel illuſtrarunt, copioſe perſequitur. Hoc loco ſunt nominandi *Jo. Jenſius*, qui in calce *Lucubrationum Heſychianarum*, Roterodami 1742. 8. p. 305 ſqq. *vetera*

tera epigrammata gr. pro anecdotis prodeuntia, ſed, iudicibus criticis, vitioſe et inconſulto conſilio, edidit; et inprimis *Jo. Jac. Reiske,* qui *Anthologiae graecae nunc primum e cod. msto* (Lipſienſi) *miſſus quatuor* edidit epigrr. cum notis in Miſcellan. Lipſienſ. nouis, vol. IX. part. I. et ſeqq. dein in peculiari libro, inſcripto: *Anthologiae graecae, a Conſtantino Cephala conditae, libri tres: duo nunc primum, tertius poſt Jenſium iterum editi, cum lat. interpretatione, commentariis et* (egregia) *notitia poetar.* (anthologicorum.) Lipſ. 1754. 8. Add. *Jo. Gottl. Schneideri* Periculum criticum in Anthologiam Conſtantini Cephalae cum editam tum ineditam etc. Lipſ. 1772. 8. Atque *Chr. Adolph. Klotzius* in Lection. Venuſinis, Lipſ. 1770. 8. ex Anthologia Lipſ. inedita p. 125. 189 ſq. 254. 382 ſq. 400. 402 ſq. quaedam epigrammata publici iuris fecit: in his quaedam *Stratonis* Sardiani, qui nouam condidit Anthologiam, ſ. *puerilem Muſam,* in quam ea tantum retulit epigrammata, quibus puerorum celebrantur amores, eumque ex prioribus collectionibus antiquiorum poetarum carminibus delibatis iis, quae ad pueriles amores facerent, poſteriorum haud pauca cum ſuis in hoc genere luſibus addidiſſe, eiusque Anthologiam eſſe vltimum caput collectionis, a Conſtantino inſtitutae, cenſet *Jacobs* in prolegomenis ad animadverſſ. in epigrammata anthologiae graecae, vol. I. part. prior. p. XLVI ſqq. *Stratonem* autem aeuo Seueri imp. h. e. tertio poſt C. n. ineunte ſaec. vixiſſe, oſtendere ſtuduit *Reiske* in Notitia poetarum anthologicor. p. 261 ſqq. et quaedam eius poſuit carmina, quae ſalno pudore legi poſſunt. — *Stratonis* epigrr. XCIX. *Brunck.* in Analect. vett. poetar. gr. tom. II. p. 359 ſqq. et *Jacobs* in Anthologiam graec. tom. III. p. 68 ſqq. receperunt. *Klotzius* autem *Stratonis epigrammata nunc*

pri-

primum edita (e cod. Vinarienſi,) gr. ſine notis et obſeruatt. Altenburg. 1764. 8. in lucem protulit.

99. *Baſilius*, Patricius et Παρακοιμώμενος, h. e. cubiculi Praefectus apud Conſtantinum Porphyrogenetam, a. C. 930. Eius *Naumachica* primus euulgauit *Fabric.* in B. Gr. VIII. p. 136 ſqq. vet. edit.

100. *Leo*, grammaticus et ſcriptor Byzantinus, circ. a. C. 949. Eius *Chronographia recentiorum imperatorum* ab a. C. 813—949. graece, cum verſione lat. *Jac. Goar* et cum notis *Francisci Combefiſii* acceſſit Theophanis chronographiae, Pariſ. 1655. et Venet. 1729. fol. — Lectiones variae *Leonis* Grammatici ex codd. Monac. Theodoſii Melitini et Georgii Harmatoli ad edit. Leonis Grammatici Venetam in Corpore ſcriptorum Byzantin. leguntur in *Neuem literariſch. Anzeiger*, Tubing. III. *Jahrgangs erſte Hälfte*, m. Januar. nr. 4. m. Februar. — menſ. Jun. nr. 5. 6. 7. 9—12. 14. 16. 18. 19—25.

101. *Theophanes Nonnus*, (quod nomen erat honoris, at contra fidem codd. olim ſcribebatur *Nonus*,) medicus graecus, ante a. C. 959. aut circ. 940. iuſſu Conſtant. Porphyr. confecit *Breuiarium* ſ. *epitomen praeceptorum medicae artis curationisque morborum*, ex antiquioribus medicis, inprimis ex Alexandri Tralliani, Aetii et Pauli Aeginetae libr. excerptorum: quae vero capita ex Alexandro integra inſeruntur, ea auctoritate codd. ſunt ab aliena manu. — *Breuiarium* edidit primum gr. et lat. *Hieronym. Martius*, Argentor. 1568. 8. — Melior autem eſt editio, quam parauit, (ſed ante illam ad vmbilicum perductam is vita deceſſit,) *J. O. Steph. Bernard: Theoph. Nonni epitome de curatione morborum*, gr. et lat. ope codd. msst. recenſuit notasque adiecit *J. O. St. Bernard*, tom. I. cum tab. aenea, Gothae et Amſtel. 1794. — tom. II. ibid.

1795.

1795. 8. qui continet reliquam Epitomes partem, gr. et lat. cum notis: tum *de ſebribus opus aureum*, lat. ex ed. Veneta, 1576. fol. atque indices.

102. *Georgius Monachus;* enarrauit *βίους τῶν νέων βασιλέων*, ſiue res a Leone Armenio vsque ad Romanum Lacapenum, a. 944. ſolio deturbatum: cenſetur in ſcriptoribus poſt Theophanem a *Combefiſio* recenſis et cum lat. verſione editis, Pariſ. 1685. fol.

103. *Joſephus Geneſius*, ſcriptor Byzantinus, iuſſu imper. Conſtantini Porphyrogen. ante an. Ch. 959. compoſuit *de rebus CPolitanis a Leone Armenio ad Baſilium Macedonem libros IV.* qui ex apographo codicis Lipſienſis cum verſione et notis *Steph. Bergleri* primum prodierunt Venet. typ. Jo. Bapt. Paſquali, 1733. fol. Conf. tamen *Saxium* in Onom. II. p. 149 ſq. qui de cod. Lipſ. apographo et de edit. iſta Veneta, multis mendis contaminata, indeque ortis querelis multus eſt.

104. *Conſtantinus Porphyrogennetus*, Leonis Sapientis filius, imperator CPolitanus, natus a. C. 905. veneni potu a filio Romano parato periit a. C. 959. Vir doctus, hiſtoricus et philoſophus, qui et ipſe varios confecit libros, et alios VV. DD. atque artifices excitauit ad interitum, qui litteris imminuit, depellendum et ad excerpta ex diuerſis libris facienda. His vero excerptis factum eſt, vt libri ipſi integri iacerent neglecti, atque magnam partem interirent. Quae vel ab ipſo, vel illius iuſſu atque auſpiciis ſcripta ſunt, ea in recenſendis editionibus memorauimus. — *De adminiſtrando imperio* ad filium Romanum, edit. princeps eſt *Jo. Meurſii*, Lugd. B. 1610. 8. — gr. et lat. cum notis *Anſ. Bandurii*, in huius Imper. orient. tom. I. — *De thematibus*, ſiue de agminibus militaribus, per imperium orientale diſtri-

diſtributis, liber numquam antehac editus, gr. et lat. ex biblioth. et cum verſione ac notis *Bonav. vent. Vulcanii*, Lugd. B. offic. Plantin. 1588. 8. — *de thematibus* occiduae partis orientalis imperii libri duo graece nunc primum e biblioth. reg. editi, a *Fed. Morello* recenſiti, latine verſi, et notis illuſtrati, Lutet. Pariſ. 1609. 8. — *de thematibus*, (h. e. praefecturis in vtroque imperio, vbi de origine atque populis illarum praefecturarum agit imperator,) imperii orientalis et occidentalis, libri II. gr. cum verſione et notis *Anſelmi Bandurii*, in huius Imperii orient. tom. I. — *Nouellae Conſtitutiones* XIII. gr. cum verſione lat. et caſtigationibus *Jo. Leunclauii*, in huius Jure graeco-rom. tom. I. libr. II. p. 103. tom. II. p. 139. — *Nouellae Conſtitutiones* IV. *Carol. Labbaeus* multis in locis reſtituit, auctiores et emendatiores, quam antea editae, Mss. reg. ope fecit, et notis illuſtrauit; inter Labbaei Impp. nouellas conſtitutt. gr. lat. X. Pariſ. 1606. 8. — Haec Conſtantini Opp. et *Tactica Jo. Meurſius* coniunctim edidit Lugd. B. 1617. 8. *Jo.* autem *Lamius*, quibusdam mutatis, typis repeti fecit in *Meurſii* Opp. tom. VI. p. 921 ſqq. et ex cod. Florent. addidit *Strategicon* de variar. gentium moribus, et quomodo vnaquaeque earum pugnet, et quomodo pugnando ei reſiſtere deceat. — *Libri duo de ceremoniis aulae Byzantinae*, prodeunt nunc primum graece cum lat. interpretatione et commentariis: curarunt *Jo. Henr. Leichius* *) et *Jo. Jac. Reiskius*. fol. Lipſiae, tom. I. 1751. tom. II. 1754. — *Baſilius Macedo*, ſ. hiſtoria de vita et rebus geſtis Baſilii imper. gr. et lat. in *L. Allatii* Συμμίκτοις, libr. II. p. 1. Colon. Agr. 1653. 8. et graece cum verſione

*) Add. huius libell. de vita et rebus geſtis Conſtantini Porphyrog. Lipſ. 1746. et *Saxii* Onomaſt. II. p. 142 ſqq.

ſione lat. *Franc. Combeſiſii* inter ſcriptt. poſt Theophanem, Pariſ. 1685. — Idem *Combeſiſius* in Faſciculo Origg. et antiquit. CPol. p. 75. primus graece cum verſione ſua notisque vulgauit *Conſtantini Narrationem de imagine Chriſti* ab ipſo ad Augarum Edeſſae regem miſſa, et Edeſſa CPolin translata. — Juſſu et auſpiciis illius Collectanea et Excerpta hiſtorico-politica et moralia facta, (quorum cap. 27. et 50. neque illa integra, ſolummodo ſuperſunt,) aliique libri ſunt confecti, nempe: Ex libris *Polybii Megalopolitani Selecta de legationibus* et alia (ſcil. fragmenta ex Hiſtoriis, quae non exſtant etc.) primum edita ex biblioth. *Fuluii Vrſini*, Antwerp. ex off. Chph. Plantini, 1582. 4. — *Excerpta de legationibus* ex Dexippo Athenienſi etc. ex codd. a *Dauide Hoeſchelio* edita cum verſione et notis *Car. Cantoclari* atque animaduerſſ. *Henr. Valeſii*, Pariſ. 1648. fol. — *Polybii, Diodori Siculi* etc. Excerpta ex collectaneis *Conſtantini* Aug. Porphyrogen. *H. Valeſius* primum gr. edidit, latine vertit notisque illuſtrauit, Pariſ. 1634. 4. — *Veterinariae Medicinae libri II. Jo. Ruellio* interprete, Pariſ. 1530. fol. — a Ruellio olim latinitate donati, nunc ſua, ſcil. graeca, lingua primum in lucem editi, Baſil. 1537. 4. — Γεωπονικὰ, ſiue *de re ruſtica ſelectorum libri* XX. *Jo. Alex. Braſſicani* opera in lucem editi. Acced. *Ariſtotelis* de plantis libri II. graece. Baſil. 1539. 8. — *Caſſiano Baſſo* *) Scholaſtico collectore, antea *Conſtantino Porphyrogenneto* a quibusdam adſcripti; gr.

*) *Caſſianum Baſſum*, Bithynum, ſub Conſtantino Porphyrog. ſiue VII., non *Caſſium Dionyſ.* Vticenſem, fuiſſe Geoponicôn collectorem, poſt alios Needham in prolegomm. et Niclas, (qui pag. V ſq. praefat. Needhami laborem laudat quidem, at etiam multa grauiter culpat,) pluribus euicerunt argumentis.

gr. et lat. Graeca cum Msst. contulit, prolegomena, not. et indices adiecit *Pet. Needham*, Cantabrig. 1704. 8. — poſt Pet. Needhami curas ad Mss. fidem denuo recenſi et illuſtrati a *Jo. Nicolao Niclas*, tomi IV. Lipſ. 1781. 8.

Addatur farrago hiſtorico-chronologica, hiſtorico, praeſertim in intelligendis explicandisque rebus eccleſiaſticis verſanti, perquam vtilis, quamvis nugis fabellisque haud careat, quam *Matthaeus Raderus*, arbitrans, auctorem fuiſſe Alexandrinum, ſub nomine *Chronici Alexandrini*, graece et lat. cum notis euulgauit, Monach. 1624. 4. — Alii illud adpellant *Faſtos Siculos*, alii *Chronicon CPolitanum*, (quod verius nomen fuiſſe, cenſet *Saxius* in Onomaſt. II. p. 43.) aut *Antiochenum: Chronicon Paſchale*, (quia ex variis ſcriptoribus, et ex variis ciuitatum vel prouinciarum *Paſchalibus* ſiue canonibus de celebrando paſchate centonis inſtar eſt concinnatum,) nominauit *Carolus du Fresne*, cui debemus editionem praeclaram, inſcriptam: Πασχάλιον ſeu *Chronicon Paſchale*, a mundo condito ad Heraclii imperatoris annum viceſimum: — nunc tandem auctius et emendatius prodit, cum noua latina verſione et notis chronologicis ac hiſtoricis, cura et ſtudio *Car. du Fresne, Dom. du Cange*, Pariſ. 1688. fol. cum longa praefat. de hoc chronico, eius fatis, editt. variis, nominibus et paſchalibus aliis horumque auctoribus, et multis aliis rebus atque hominibus. Idem ex cod. et Holſtenii obſeruatione duo illius operis notat fuiſſe auctores, alterum quidem rerum ab orbe condito ad a. C. 354. Conſtantini 17. alterum vero, qui illud ad annum vsque viceſimum Heraclii continuauit. Add. de noſtro chronico *Roesler.* in editis *Chronicis medii aeui* tom. I. diſſ. II. de chronicis (XII.) poſt Euſebium atque Hieronymum, nr. 7. Tubing. 1798. 8.

105

105. *Leo, Diaconus,* vir Aſiaticus, a. C. 976. rerum ab obitu Conſtantini Porphyrogenetae a. 959. vsque ad mortem Jo. Tzimiſcae imperat. a. 975. memorabilis, ſed vulgo neglectus, necdum editus auctor. Ex *Franciſci* tamen *Combefiſii,* qui eum gr. et latine promulgaturus erat, ſuperſtitibus ſchedis praecipua quaedam deſcripſit, et nobiliſſima illa fragmenta *Anton. Pagius* ſuo *Critices Baronianae* peplo ab a. 960. IX. — a. 975. XIV. latine intexuit. — *Haſe* in Notices et Extraits des Mssts de la Bibl. imperiale, vol. VIII. part. II. dedit notitiam Leonis et ex cod. cum Combefiſii verſione librum VI. et totius operis ſummam.

106. *Etymologici*, vt vulgo dicitur, *Magni,* potiſſimum propter mythologica, hiſtorica et fragmenta veterum aeſtimandi, incertus auctor, Suida recentior, circa a. 990. vocabulorum ſermonis graeci cauſſas indagaſſe et collegiſſe fertur. V. ſupra in hac ſectione §. 94. ſub finem.

107. *Albubecar Mohamed*, ſiue *Ben Zacharia el Raſi*, h. e. *Rhazes,* ſ. *Rhazeus,* Ῥαζῆ, Medicus et Hiſtoricus Arabs, multa Graecis debuit ſcriptoribus. De eius eruditione, meritis, ſcriptisque medicis atque editionibus v. *Hamberger.* in *Zuverläſſ. Nachricht.* III. p. 714 ſqq. (qui eum a. C. 1010. mortuum eſſe cum aliis tradit,) et *Saxium* in Onom. II. p. 147 ſq. (qui eius aetatem refert ad a. 930.) aliosque ab illis citatos. — De *Serapione,* Arabe, medico circ. a. 1070. eiusque libro, *Practica* ſ. *Breuiario medicinae,* ex Aetio, Paullo et Alexandro congeſto, editoque cum aliis Lugd. 1525. 4. etc. v. *Hamberger* l. c. p. 768.

108. *Joannes Mauropus*, monachus, atque inde epiſcopus et metropolita Euchaitenſis; poetis chriſtianis elegantioribus accenſetur, et varia circ. a. C. 1050. ſcripſit. Edita ſunt eius *Epi-*

grammata iambica carminaque in praecipuorum feſtorum patrumque pictas in tabulis imagines et hiſtorias, atque de aliis varii generis argumentis, gr. cura *Matth. Buſti*, cum paucis ad calcem adiunctis notis, Etonae 1610. 4. — *Canones* gr. et lat. publicauit *Nic. Rayaeus* S. J. in diſſ. praeliminari ad tom. II. actor. Sctorum Junii, p. 50 ſqq.

109. *Nicetas* cognomine *Stethatus*, ſiue *Pectoratus*, monachus Studienſis, in coenobio CPolit. *Studium* dicto, et Eccleſiae graecae aduerſus Latinos et Armenios defenſor, circ. a. 1053. — Eius *libellus contra Latinos* latine exſtat in *H. Caniſii* Lect. antiq. tom. III. p. 308. ed. Baſnag. et *carmen iambicum* in Simeonem iunior. gr. et lat. in *L. Allatii* Diatrib. de Simeonibus, p. 168. — Diuerſus eſt a pluribus *Nicetis*, adeoque a *Niceta*, medico CPolit. qui ſaeculo XI. exeunte *Chirurgorum* fragmenta collegit. Quae nondum edita et praeſtantiora videbantur, ex codd. Florentinis exſcripſit atque interpretatus eſt *A. Cocchius* in Chirurgicis veteribus, Florent. 1754. fol. p. 1 ſqq.

110. *Georgius Cedrenus*, monachus graecus parum doctus nec magni ingenii atque iudicii, circ. a. C. 1057. miſere compilauit ex aliis et, quod ad recentiorem pertinet hiſtoriam, e Jo. Scylitzae compendio hiſtorico ſecundum priorem Scylitzae recenſionem deſcripſit *Annales* ſuos ſiue *Chronicon* ab O. C. ad an. 1057. Prodierunt iſti *Annales* ab O. C. ad Iſaacium Comnenum, gr. et lat. ed. a *Guil. Xylandro*, cum notis, Baſil. Oporin. 1566. fol. — recuſ. et emendatiores cum epigraphe: *Ge. Cedreni Compendium hiſtoricum*, ex verſione *G. Xylandri*, cum eiusd. annotatt. Acced. huic editioni praeter lacunas tres ingentes et alias expletas notae in Cedrenum P. *Jac. Goar* et *Car. Annibalis Fabroti* gloſſarium ad eundem Cedrenum: item *Joannes Scy-*

litzes

litzes Curopalates, excipiens, vbi *Cedrenus* desinit, nunc primum graece editus, Paris. 1647. fol. — rec. in Corpore Byzantino etc. Venet. 1729. tom. VIII.

111. *Abu Gafar Achmet*, Arabs, medicus, mortuus a. C. 1080. Scripsit *Viaticum peregrinantium* libr. VII. in latinum sermonem olim conuersum a *Constantino Africano*, editum cum *Isaaci* Opp. Lugd. 1515. fol. — de morborum cognitione et curatione libri VII. cum aliis *Constantini* Opp. Basil. 1536. fol. — in graecum autem a quodam, qui *Synesius* fuisse, et cuius liber *de febribus* partem Viatici Constant. Afr. in libro, quo vsus est Reiskius, tum in cod. msto arabico et in cod. Daumii constituere, capiti denique de tertiana a Synesio multa, ex Hippocrate ac Galeno petita, esse addita dicuntur. *) — *Synesius* de febribus, quem nunc primum ex cod. msto biblioth. Lugd. Bat. edidit, vertit, notis illustrauit *Jo. Stephan. Bernard.* Acc. Viatici, *Constantino Afric.* interprete, liber VII. Amstel. 1749. 8.

112. *Joannes Scylitzes*, natione Thracesius, chronographus. Primum fuit Protouestiarius, deinde Magnus Drungarius vigiliae siue praefectus excubiarius, denique *Curopalates*, et a. C. 1081. adhuc in viuis. Quum adhuc Protouestiarius esset, scripsit *historiarum compendium* ab an. 811. vsque ad initium imperii If. Comneni, 1057. quod hodie exstat ex lat. versione *Jo. Baptistae Gabii*, Venet. 1570. fol. Id a Cedreno maximam partem in suum compendium fuisse relatum, paulo ante in §. 110. iam notauimus. — Posthaec *Scylitzes* iterum recensuit suum compendium, et vsque ad a. C. 1081. continuauit. Alterius huius recensionis

*) Conf. *Bernardi* epistolas ad Reiskium, in huius vita, germanice scripta et edita ab eius coniuge, Lips. 1783. 8. 242 sqq. 247 sq. 252 sqq. 257. 266. etc.

nis postrema pars superest gr. et lat. cum notis *Jac. Goari*, ad calcem *Ge. Cedreni*, a *Carolo Annib. Fabrotto*, Paris. 1647. fol. edita: v. §. 110. Praefationem siue *Prologum in historiam Byzant. Gabius* in ed. Veneta memorata latine, et *Montfaucon* gr. ac lat. edidit in Bibl. Coislin. p. 207. — Praeterea *Scylitzes* scripsit *Notariam et Consultationem* de sponsalibus discindendis, ad Imp. Alexium Comnenum, quam *Leunclauius* Juri graeco-rom. libr. II. p. 132 sqq. inseruit.

113. *Constantinus*, Carthaginiensis, medicus suo tempore clarus et auctor scholae Salernitanae, post multa itinera et varia fata monachus factus est in Casinensi monasterio, et post a. C. 1086. adhuc in viuis fuit. Multa scripsit, inprimis transtulit de diuersarum gentium linguis libros quam plurimos, quorum praecipuos recenset *Fabric.* in B. Gr. XIII. p. 114 sqq. ed. vet. Plura Constantini scripta edita sunt ex recensione *Andreae Farini*, cum *Isaaci*, Salomonis Arab. R. fil. Opp. Lugd. 1515. fol. et Basil. ap. Henr. Petrum, 1536. fol. ib. 1539. fol. et de humana natura liber I. de elephantia lib. I. de remediorum ex animalibus materia lib. I. cum *Albucasis* methodo medendi, Basil. 1541. fol. — De alio v. paullo ante ad finem §. 111.

De *Xiphilino*, patriarcha CPolitano, ab a. 1066-1080. v. supra ad §. 77. sect. II. de *Dione Cassio*.

114. *Michael Constantinus Psellus minor*, CPolitanus; natus a. 1020. et circ. a. 1071. atque diu adhuc postea viri doctissimi et multarum variarum litterarum fama floruit. Fuit enim theologus, Ictus, philosophus, physicus, mathematicus et historicus. Postquam Athenis primum dederat operam artibus: posthaec CPoli cum summo plausu in summaque dignitate atque auctoritate docuit philosophiam, rhetoricen atque dialecticen: praeceptor quo-

quoque fuit Michaelis VII. Ducae f. Parapinacei, eiusque, quum imperator esset, amicus. Attamen, quum aduentu Joannis Itali, hominis facundi, suam apud proceres auctoritatem imminui sentiret, secessit in coenobium. E permultis eius scriptis, quae potissimum sunt philosophici, theologici et medici argumenti, ac quorum catalogus atque editiones ab Hambergero, Leone Allatio in Fabricii B. Gr. aliisque, a Saxio in Onom. II. p. 185 sq. laudatis, vberius recensentur, pauca hic tantummodo delibare licebit. — Ἑρμηνεία τοῦ — Ψέλλου εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων διὰ στίχων πολιτικῶν etc. *Jo. Meursius* primus nunc e tenebris eruit et publicauit, cum notis: cum *Eusebii, Polychronii* — expositionibus in Canticum Canticorum, Lugd. Bat. 1617. 4. p. 113. — idem, cum interpretationibus *Andr. Schotti* et *Franc. Zini*, in Meursii Operibus, Florent. 1746. fol. tom. VIII. p. 289. — idem, (ex cod. Vaticano,) vna cum expositione Cantici Canticorum per paraphrasin collecta ex S. Gregorii, et S. Nili et S. Maximi commentariis, gr. et lat. *Franc. Zino* interprete, in Magna Biblioth. vett. patrum, Paris. 1634. fol. tom. XIII. p. 681. — *Synopsis legum*, versibus iambicis et politicis: (carmina politica de dogmate; carmina de nomocanone; tractatus de septem sacris oecumenicis. *)) Nunc primum gr. edita, latina interpretatione et notis illustrata per *Franc. Bosquetum*, Paris. 1632. 8. — rec. cum lat. versione emendata, et adiectis obseruatt. *Corn. Siebenii* **), in *Ger. Meermanni* nouo thes. iuris

*) Hic tractatus a quibusd. VV. DD. *Joanni Psello* adscribitur. V. supra §. 94. fin.

**) Ex eius specimine Obseruatt. critic. in Pselli Synopsin legum, in Misc. obseruatt. crit. Belgicis, vol. VI. tom. I. p. 99 sqq. Plura is culpat in ed. Bosqueti, quem interpretem nominat minime felicem.

iuris ciuilis et canon. tom. I. p. 37. Carmina tamen de dogmate et nomocanone carent lat. verſione. — Synopſis LL. cum verſione et notis *Franc. Boſqueti*, ſelectisque obſeruatt. *Corn. Siebenii:* emendatius edidit *Ludou. H. Teucher*, Lipſ. 1789. mai. 8. — Eſt quoque in *Kuinoelii* et al. Auctor. gr. min. Lipſ. 1796. 8. tom. II. p. 1 ſqq. — Opuſculum inſcriptum: *de omnifaria doctrina capita et quaeſtiones ac reſponſiones CXCIII.* ediderat *Fabricius* in B. Gr. vet. ed. ad calcem vol. V. p. 69 ſqq. ego vero in noua edit. in cap. 28. libri V. de *Pſello* eiusque ſcriptis vol. X. p. 84 ſqq. tantum retinui capitum indicem, plura ſcripſi in nota ad p. 83 ſq. — *Pſelli opus in quatuor mathematicas diſciplinas*, arithmeticam, muſicam, geometriam et aſtronomiam, graece, (editore *Arſenio*,) Venet. 1532. 8. — rec. Pariſ. 1545. 12. — *Perſpicuus liber de quatuor mathematicis ſcientiis* etc. gr. et lat. nunc primum editus, *Guil. Xylandro* interprete, cum nonnullis (criticis atque exegeticis) eiusd. adnotatt. et alia, Baſil. 1556. (al. 1554.) 8. — *Muſica*, gr. et lat. per *Lampert. Alardum*, cum eiusd. libro de Muſica veterum, Schleuſing. 1636. 12. — *Introductio in ſex philoſophiae modos*, et compendium quinque vocum, et decem praedicamentorum philoſophiae, gr. cum lat. verſione *Jac. Foſcareni*, Venet. 1532. 8. Textum graec. curauit *Arſenius:* — gr. ac lat. Pariſ. 1541. 12. — *Synopſis* organi Ariſtotelici, graeco-latina, nunc primum edita ab *Elia Ehingero*, Witteberg. 1597. 8. — *De operatione daemonum* dialogus; *Guilbert. Gaulminus* primus gr. edidit, et notis illuſtrauit, Lutet. Pariſ. 1615. 8. gr. cum verſione lat. *Petri Morelli*, edit. Pariſ. 1577. 8. et in Bibl. PP. max. Lugd. tom. XVIII. p. 589. — gr. et lat. ex muſeo *Dan. Haſenmülleri*, at ex edit. Pariſ. vitioſe recuſus, Kilon. 1688. 12. —

Iambi

Iambi in vitia et virtutes; *Anagoga* in Tantalum; *Allegoria* de Sphinge; *Anagoga* in Circem, ſtudio *Arſenii;* inter Praeclara dicta philoſophor. Romae, ſ. a. 8. — rec. cum *Heraclidis Pontici* allegoriis, Baſil. 1544. — *Libellum de lapidum virtutibus*, (cuius tamen auctor ab Allatio habetur *Pſellus maior,)* primus vulgauit, latine vertit, et emendauit *Phil. Jac. Mauſſacus,* Toloſae, gr. et lat. 1615. 8. — Emendatior eſt edit. gr. ac lat. cum notis *Phil. Jac. Mauſſaci* et *Jo. Steph. Bernardi* etc. Lugd. Bat. 1745. 8. — *Judicium de Heliodori et Achillis Tatii fabulis amatoriis*, gr. ex cod. Voſſiano in Miſcell. obſeruatt. crit. in auctores vett. et recent. vol. VII. tom. III. p. 367 ſqq. cum notis. — (Anonymi) *Patria, ſeu origines vrbis CPolitanae*, i. e. de antiquitatibus CPolitanis libri IV. gr. et lat. e codd. Mss. edidit, varietate lectionis inſtruxit, et commentariis illuſtrauit *Anſelm. Bandurius*, in eiusd. Imperio orientali, Pariſ. 1711. fol. Sed *Oudinus* oſtendit, auctorem illorum IV. libror. eſſe *Michael. Pſellum.*

Pſello noſtro a nonnullis tribuebatur liber de podagra, arthritide et id genus morbis. Verum hodie conſtat, eum confectum eſſe a *Demetrio Pepagomeno* ad Mich. Palaeologum, cuius erat archiater, a. 1271. Primum liber verſus et editus eſt a *Marco Muſuro,* Romae 1517. et ſub incerti auctoris nomine inter *H. Stephani* Med. artis Principes tom. II. 1567. fol. dein a *Guil. Morelio* gr. cum verſione lat. (cuius auctor fuiſſe dicitur Turnebus,) Lutet. 1558. 8. Critica doctaque eſt editio: *Demetrii Pepag.* liber de Podagra, quam ope Msti Lugd. Bat. recenſuit et notis illuſtrauit *Jo. Steph. Bernard*, Lugd. Bat. 1743. 8. — Subiiciam commemorationem *Demetri Pepani*, Domeſtici Chii, qui a. 1282. aut ſerius vixiſſe fertur. Eius opera, quae reperiuntur, e

grae-

graeco in lat. ſermonem transtulit et adnotatt. adiecit *Bern. Stephanopolus*, Rom. 1781. II. voll. mai. 4. cum praef. Jo. Chſtph. Amadutii.

115. *Philippus Solitarius*, monachus, circ. a. 1105. verſibus politicis ſcripſit librum *de Dioptra*, ſ. disputat. inter animum et corpus, quem *Jac. Pontan.* latine vertit ex cod. in quo tamen primum deerat caput, et ad calcem *Jac. Gretſer* adnotatt. adpoſuit, Ingolſtad. 1604. 4. Praemittitur *Mich. Pſelli* praefatio eiusque ſcholia hinc inde adſperguntur. Hinc male adtributus erat liber *Mich. Pſello.* — Item in Bibl. PP. maxima, Lugd. tom. XXXI. p. 553.

116. *Simeon Sethus*, ſ. *Sethi filius*, Protoveſtiarius CPoli in palatio Antiochi, aut, vt *Saxius* in Onom. II. p. 190. ſcribit, patria Antiochenus, medicus CPolitanus, a. 1075. Scripſiſſe, aut potius ex aliis auctoribus, inprimis Pſello, cui ideo in cod. quodam liber adtribuitur, congeſſiſſe dicitur *Syntagma per litterarum ordin. de cibariorum facultate, vtilitate et noxa*, editum gr. et lat. a *Lilio Gregorio Gyraldo*, Baſil. 1538. 8. — graece ex duobus Mss. emendatum, auctum, et lat. verſione donatum, cum difficilium locorum explicatione, a *Martino Bogdano*, Lutet. Pariſ. 1658. 8. — lat. *Gyraldo* interprete, per *Dominicum Montheſaurum* correctum et paene reformatum, Baſil. 1561. 8. — Idem *Sim. Sethus* ex arabico in graecum ſermonem conuertiſſe dicitur *Specimen ſapientiae Indorum* etc. editum graece cum noua verſione latina a *Sebaſtiano Godfrido Starkio*, Berol. 1697. 8.

117. *Michael Attaliata*, Ictus graecus: ſcripſit a. C. 1073. Ποίημα νομικὸν ἤτοι πραγματικήν, *opus de iure*, ſ. *pragmaticam*, *factam iuſſu imp. Mich. Ducae:* quod opus, maxime e Baſilicis excerptum, titulis XCV. conſtat, idque in tot titulos partitus eſt, et edidit *Leunclauius* gr.

ac

ac lat. tomo II. pag. 1 sqq. Juris graeco-romani. Conf. *Pohlium* ad Suaresii Notitiam Basilicorum, Lips. 1804. 8. p. 21 sq.

118. *Alexius Comnenus,* imperator a. C. 1081. mortuus a. C. 1118. Eius *Nouella de electione episcoporum* graece prodiit cum *Cotelerii* versione in eius tomo II. monumentor. ecclesiae graecae p. 178 sqq. Paris. 1681. 4. — *Nouum rationarium imperii* in tomo quarto eorumdem monumentor. siue in Analectis graecis post Cotelerii obitum per monachos Benedict. cum Montfauconi versione editis, ibid. 1692.*) 4. p. 367 sqq. et ex cod. emendatiore a *Jac. Gronou.* gr. et lat. ad calcem operis patris de Sestertiis, p. 746 sqq. Lugd. B. 1691. 4. — *Aurea bulla* de donandis et rebus sacris non temere contrectandis nec in vsus alios vertendis, latine in Bibliothecis patrum, Paris. 1575. tom. V. et 1589. ac 1654. tom. III. Colon. 1622. tom. XV. et Lugd. tom. XIX. p. 957. — graece et lat. in *Leunclauii* iure graeco-rom. lib. II. p. 124. vbi etiam aliae occurrunt Constitutiones Alexii Comneni aliorumque *Comnenorum.* — Notanda h. l. est *Manuelis Comneni Legatio,* missa a. C. 1170. ad *Narsesin,* generalem Armeniorum episcopum, exposita a legato, *Theoriano,* in colloquio, quod de religione cum illo episcopo habuit, quod opusc. gr. et lat. primus edidit *Jo. Leunclauius,* Basil. 1578. 8. — rec. lat. in bibl. patrum, Lugd. tom. XXII. p. 796. graece vero et lat. in Auctar. bibl. patrum, curante *Frontone Ducaeo,* Paris. 1624. tom. I. p. 302 sqq. — De *Man. Comneni* donario, *Vexillum sericum graeca precatione intextum* et ab imper. Man. Comneno S. Michaeli dicatum, v. *Jo. Frid. Amadutii* comm. in Anecdotis

*) Al. 1688. v. ad *Fabric.* B. Gr. VII. p. 729 sq. et vol. XI. p. 557.

dotis litter. vol. III. p. 10 ſqq. qui ipſam *precationem* gr. et lat. edidit p. 23 ſqq. atque illuſtrauit. — De *Andronico Comneno*, imperat. CPolit. vid. §. 168. — Imperatorum *Joan. Comneni*, Alexii F. in Cilicia a. 1143. mortui, epiſt. II. ad pontificem rom. Honorium II. et illius filii, *Emmanuelis Comneni*, (defuncti vita 1180.) I. epiſt. ad pontif. rom. Alexandrum III. gr. et lat. notis illuſtratas edidit *Amadutius* in tom. II. opp. *Demetrii Pepani*; quae e gr. in lat. vertit et notas adiecit *Bern. Stephanopulus*: acc. praef. *Chr. Amadutii* etc. Romae 1781. mai. 4. Conf. Rerum ab Alexio I. Joanne, Manuele et Alexio II. Comnenis, Romanor. Byzantinor. imperatoribus, geſtarum libri IV. commentatio — auctore *Freder. Wilken*, Prof. etc. cum tabula aere expreſſa, Heidelberg. 1811. mai. 8.

119. *Joſephus*, ſcriptor chriſtianus, vti vulgo habetur. Lambec. in commentar. de bibl. caeſ. III. de cod. Vindob. XIX. p. 81 ſqq. notat, in illius fronte eſſe epigraphen Μέθοδος Ἰωσίππου, in ſequenti autem cod. (vti in cod. Cantabrig.) — Ἰωσήπου, et Flauium Joſephum, Judaeum, eſſe intelligendum; Kollarius autem in nota *A* ad illum p. 83 ſqq. arbitratur, anonymum compilatorem farragini ſuae a nobiliore maioreque ſylloges ſuae parte, ex Flauii Joſephi, Judaei, Opp. corraſa, et inſcripta: *Hypomneſticon*, ſ. commentarii rerum ſacrarum memoriales, in quinque libros diuiſi, nomen Flauii Joſephi, Judaei, praefixiſſe, et negat, *Joſephum, chriſtianum*, in mortalium numero vmquam exſtitiſſe. Contra ea hunc Joſephum chriſtian. congeſſiſſe Hypomneſticon ex Athanaſii Synopſi S. Scripturae, cenſet *Hardt* in *Aretini Beyträgen* etc. a. 1805. II. p. 454. *b.* de codice Monac. 295. et obſeruat, in cod. Monac. 295. f. 1. (vti in codd. Moſquenſ.) alia eſſe Joſephi opuſcula. Aeque incerta eſſe videtur

detur eius aetas, aliis hanc referentibus ad a. circ. 420.: *Saxius* autem in Onom. II. p. 198. ſuſpicatur; eum an. circ. 1090. poſſe accommodari. Capitum *Hypomneſtici Joſephi* inſcriptiones gr. cum lat. verſione ex cod. Cantabrig. primum exhibuit *Fabric.* in Bibl. Gr. XI. p. 53 ſqq. (et ego ad p. 51 ſqq. plura adſcripſi;) dein in calce voluminis II. Codicis pſeudepigraphi veteris Teſtamenti addidit *Joſephi, veteris chriſtiani ſcriptoris, Hypomneſticon, nunc primum in lucem editum, cum verſione ac notis,* Hamburgi 1723. 8. atque in epiſtola nuncupatoria de Joſepho, eius libro et aetate plura obſeruat. Ex Fabricio liber memorialis *Joſeppi,* (ita ſcribitur,) ſed verſione editoris addita, et textu ita ordinato, vt lectorum commodo inſeruiret, repetitus eſt in *Gallandi* Bibl. PP. tom. XIV. p. 3 ſqq. et *Gallandus* in Prolegg. p. IV ſq. contra Fabric. disputat, atque auctorem floruiſſe medio ſaeculo IV. contendit.

120. *Euſtratius,* metropolita Nicaenus, theologus et philoſophus Peripateticus. Exſtant eius Commentarii in Ariſtotelis Ethica et in ſecundum poſteriorum analyticorum: a. 1117. Palinodiam ſuam ſynodo CPolitanae, iuſſu et auctoritate *Alexii Comneni,* imper. habitae, obtuliſſe dicitur.

121. *Joannes Zonaras,* CPolitanus, et ſub Alexio Comneno magnus Drungarius ac princeps amicorum Principis: at ob mortem coniugis atque liberorum vitae aulicae ſatur in monaſterium ſeceſſit, et poſt a. C. 1118. animam efflauit. In hoc otio multos confecit libros: inter quos praecipue ſunt h. l. memorandi *Annales,* ſ. Χρονικὸν, ab orbe condito vsque ad a. C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus. Primum ex codd. edidit illos *Annales* ſ. *Compendium hiſtoriarum* gr. et lat. cum notis *Hieron. Wolfius,* Baſil. per Oporin. 1557. III. tom. fol. Wolfius opus diſtinxit ſecun-

dum

dum cod. Monac. 324. *) non ex ingenio ſuo, in tres partes. Poſtea genuinam in partes duas et libros XVIII. diuiſionem reſtituit *Carol. du Fresne, dom. du Cange,* qui Wolfianam edit. cum ſcriptis codd. contulit atque emendauit, latinam verſionem recenſuit, notisque eruditis illuſtrauit, Pariſ. 1686. II. vol. fol. Subiunxit *breue ſummarium chronologicum* anonymi, ab Adamo ad Alexium Comnen. quod Dionyſ. Petauius cum Nicephori CPol. Breuiario hiſtorico, gr. et lat. vulgauerat, Pariſ. 1616. 8. — rec. Venet. in Corpore hiſt. Byzant. tom. X. p. 11 ſqq. — De reliquis eius ſcriptis v. *Fabricii* B. Gr. XI. p. 223 ſqq. add. vol. VII. p. 465 ſqq. Hoc loco notandi ſunt *Zonarae* in canones S. S. apoſtolorum et ſacrorum conciliorum — commentarii, a viris doct. latinitate donati, et annotationibus illuſtrati: nunc primum ex codd. gr. et lat. coniunctim editi. — Lutet. Pariſ. 1618. fol. — Iidem commentarii, ex IV. codd. emendatiores, in *Guil. Beueregii* Pandectis canonum, Oxon. 1672. fol. — *Jo. Zonarae* et *Photii* Lexica graeca etc. de quibus v. ſupra in hac ſectione §. 94. ſub fin. de Photio.

122. *Nicephorus Bryennius,* Macedo, Caeſar, Annae Comnenae, filiae Alexii Comneni imperatoris, maritus, hiſtoricus. Scripſit *Ὕλην ἱϛορίας*, quam quidem, a. 1137. mortuus, non perduxit ad finem. Superſunt quatuor libri, ab Iſaaco Comneno vsque ad initium imperii Alexii Comneni, h. e. ab a. 1057—1081. Editi ſunt atque inſcripti: *Niceph.* Caeſaris *Bryennii* commentarii de rebus Byzantinis, gr. et lat. ed. a *Petro Poſſino,* Pariſ. 1661. fol. ad calcem Procopii, in ed. Pariſ. Corp. Byzant. — rec. Venet. 1729. fol. cum

*) In cod. Monac. 325. tom. II. et III. et in cod. 93. tomus II. reperiuntur. Conf. *Hardt* in *Aretini Beyträgen* etc. a. 1805. ſect. XII. p. 607.

eum reliquis Scriptor. Byzant. et additae ſunt *Caroli du Fresne* notae hiſtoricae et philolog. in Nicephorum, quae antea ſubiectae erant edit. *Jo. Cinnami*, Pariſ. 1670.

123. *Cyrus* *) *Theodorus Prodromus*, ſiue *Ptochodromus*, CPolitanus, circ. a. 1116—1140. Scripſit carmina, inuita autem Minerua, dialogos eroticos, inuectiuas atque epiſtolas. — *Epigrammata* (tetraſticha vet. et noui Teſtamenti, quibus omnia vtriusque teſtamenti capita comprehenduntur,) cum aliis nonnullis, gr. parum emendate primum prodierunt Baſil. 1536. 8. — gr. et lat. cum argumentis et notis *Hierem. Erardi*, Lipſ. 1598. 8. — gr. et lat. cum interpretatione *Guidonis de Sovigny*, Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum caſtigatione. — *Amicitia exulans*, gr. *Conrado Gesnero* interprete, cum *Jo. Stobaei* Sententiis, Baſil. 1555. fol. p. 622. et Colon. Allobr. 1609. fol. p. 622. — eadem, gr. et lat. *Conr. Gesnero* interprete, Pariſ. G. Morel. 1549. 4. — et cum notis *Mich. Maittaire*, in eiusd. Miſcell. graecorum aliquot ſcriptorum carminibus, Lond. 1722. 4. p. 92. — *Rhodanthes et Doſiclis amorum libri* IX. gr. et lat. interprete *Gilb. Gaulmino*, atque dialogus, *Amarantus* ſiue ſenilis amor, eodem interprete, Pariſ. 1625. 8. Sed dialogum *Amarantus* etc. plenum ioci ingenioſi, *La Porte du Theil* in Notices et Extraits etc. poſtea laudatis, tom. VIII. p. 109 ſqq. ex cod. meliore gr. excudi typis fecit. — Diſſ. *de Sapientia: Fed. Morellus* graeca, ex biblioth. regia depromta, recenſuit, edidit, lat. vertit, notisque illuſtrauit, Lutet. ap. Fed. Morellum, 1608. 8. — *Epiſtolae* XIV. graece, cum verſione itala

*) *Cyrius*, *Cyrus*, h. e. Κύϱιος ſiue Κυϱὸς, *Dominus*. non erat eius nomen proprium, ſed a Graecis honoris cauſſa ſubinde ſic dicitur.

itala *Petri Lazeri*, S. J. et latina anonymi, et varietate lectionis, in Miscellan. ex Mss. libris biblioth. colleg. romani S. J. Romae 1754. tom. I. p. 1. — *Epistolae tres*, graece, ibid. tom. II. p. 562. – Nostrum quoque Prodromum fuisse auctorem *Galeomyomachiae*, siue pugnae murium et felis, quae a trabe denique oppressa, muribus relinquit victoriam, ad *Batrachomyomachiae* imitationem graecis versibus iambicis compositae, docet *Villoison* in Anecdotis gr. tom. II. p. 243. contra p. 242. obseruat, inficetam illam *de Drosillae et Chariclis amoribus Nicetae Eugeniani* fabulam, cuius larga specimina in suis Animaduersionibus ad Longi Pastoralia primus protulit, immerito tribui Theodoro Prodromo, et multis Villoisonii iudicium comprobat *Morellius* in Bibl. Msta etc. I. p. 281 sq. — Notitiam et excerpta quaedam integra ex Theod. Prodr. scriptis, in cod. quodam Vaticano seruatis, dedit *La Porte du Theil* in Notices et Extraits des Msst. de la Biblioth. impériale et autres Bibliothèques, publiés par l'Institut de France etc. Paris. tom. V. tom. VI. article I—XXIII. tom. VII. art. XXIV—XXIX. et tom. VIII. (Paris. 1810. 4.) art. XXX—LXXIX. p. 78—253.

124. *Anna Comnena*, Alexii I. Comneni, imperatoris CPolitani et Irenes filia, soror Joannis Comneni, imperatoris, Nicephori Bryennii vxor: nata a. 1083. Post mariti mortem (a. 1137.) opus *Alexiados*, siue de rebus Alexii Comneni, patris sui, libr. XV. composuit. Atque quum venusti esset ingenii, et antiquos graecos auctores diligenter lectitando, ab illis artem eleganter scribendi discere studeret, non sine amoenitate scripsit: at in eo peccauit, quod perpetuo venata est flosculos rhetoricos, atque eruditionem pluribus locis haud commodis adfectauit, atque veritatis historicae leges, praecipue amori erga patrem plus iusto

indul-

indulgendo, interdum migrauit. Defuncta eſt poſt an. 1148. — Libros octo primores, graece, lacunoſos admodum ex cod. Auguſtano vulgauit cum notis ſuis *Dauid Hoeſchelius*, Auguſtae Vindel. 1610. (in fronte quorumdam exemplarium 1618.) 4. — Omnes quindecim libros e codd. deſcripſit *Petrus Poſſinus*, et cum verſione ſua, ac gloſſario Hoeſcheliique notis edidit, Pariſ. 1651. fol. — rec. in Corpore ſcriptor. Byzantin. Venet. 1729. fol. cui *Car. du Fresne* animaduerſiones, olim ad Cinnamum Pariſ. 1670. fol. additae, acceſſerunt. *Montfaucon* autem Bibliothecae Coislin. Pariſ. 1715 fol. p. 521 ſqq. varias Coislin. codicis lectiones inſeruit. — Opus Alex. germanice verſum eſt in *Schilleri* collectione hiſtorica, Memoires etc. inſcripta, Jenae vol. I. et II. prima ſect. 1790. 8. — *Ueber die Alexias der Anna Comnena* commentatus eſt *D. H. Hegewiſch* in ſuis *hiſtoriſch. und litterariſch. Aufſätzen*, nr. 4. Kilon. 1801. 8.

125. *Suidas*, Grammaticus et Lexicographus, dubiae aetatis. *Fabric.* qui in B. Gr. VI. p. 390 ſqq. Küſteri praefat. Suidae Lexico praefixam recudi fecit notasque adiecit, (et ego quasdam addidi,) Suidae aetatem adligat extremo ſaeculo XI. *Hamberger.* vero in *Zuverläſſ. Nachricht.* IV. p. 185. cum Oudino medio ſaeculo XII. et *Saxius*, quem conferes, in Onomaſt. liter. II. p. 154. cum Pagio circ. a. C. 975. Alii aliter ſentiunt. Ex variis auctoribus, at nec ſatis caute, nec eleganter, nec ſemper optimis vſus Msstis, compilauit *Lexicon*: hoc tamen non caret virtutibus; a librariis quidem ſaepe deprauatum, interpolatum atque corruptum eſt, at omnibus commendandum. — Princeps editio eſt, Mediolani, 1499. fol. graece, impenſa et dexteritate *Demetrii Chalcondyli*, (qui ad reſtituendum Suidae Lexicon pluribus codd. vſus, illorum ope et proprio Marte

 multa

multa correxit, et permulta vocc. ex aliis auctoribus collecta, quae in Suida deſiderabantur, et nonnullorum explicationes, quae ab hoc Lexico aberant, addidit et interpolauit,) *Jo. Biſſoli*, *Benedicti Mangii.* — Ex alio forſan codice fluxit editio *Aldina*, graece, Venetiis in aedibus Aldi 1514. fol. — rec. ita tamen, vt etiam interpolaretur ab editorib. Baſileenſ., Baſileae ap. Froben. 1544. fol. graece. — Latine verſum ab *Hieron. Wolfio*, Baſil. 1564. fol. et ex noua illius recognitione, ibid. 1581. fol. — gr. ac lat. ex Baſil. edit. vt plurimum negligenter repetitum opera *Aemilii Porti*, Colon. Allobrog. 1619. II. voll. fol. Quam vane et impudenter Portus iactauerit ſua merita operamque, docuit *Lud. Küſter* in cenſura de Suida Aemilii Porti, (repetita notisque aucta in *Fabricii* B. Gr. VI. p. 390 ſqq. in cap. XL. de Suida,) ad editionem ſuam huc vsque praeſtantiſſimam et ſplendidam, gr. et lat. in qua textum graecum cum Msstis codd. collatum a pluribus mendis purgauit notisque perpetuis illuſtravit, verſionem lat. Aem. Porti innumeris in locis correxit, indicesque auctorum et rerum adiecit, Cantabrig. 1705. III. voll. fol. Attamen futuro editori largam meſſem ab eo fuiſſe relictam, a multis viris doctis adfatim eſt demonſtratum, et ipſius Suidae loca permulta ſunt correcta aut explicita illuſtrataque, ex. gr. a *Lamberto Bos* in Animaduerſion. ad ſcriptores quosdam graec. Franequerae, 1715. 8. p. 139 ſqq. Inprimis *Jac. Gronouius* in tribus ſcriptis Küſteri Suidam acerrime perſtrinxit: cui quidem Kuſter. reſpondit in *Diatribe Anti-Gronouiana*, ed. II. emendatior et auctior, Amſterd. 1712. mai. 8. Atque Kūſterum tacite vſurpaſſe exemplar edit. Porti, cui Reineſius multas notas manu adſcripſerat, in quibus et verſio Porti et graecus Suidae textus pluribus locis emendantur, aut fontes, vnde

hauſit

hauſit Suidas, aperiuntur, aut monſtrantur transpoſitiones etc., quod exemplar ſeruatur in bibliotheca epiſcopali Cizenſi, oſtendit cl. *Müllerus*, Rector ſcholae Cizenſis, in progr. de Suida, obſeruatt. Thomae Reineſii ornato, Lipſ. 1796. 8. Idem ibidem potiſſimum docuit, obſeruationes haud paucas, quas *Godofr. Olearius* ſuo exemplo adſcripſerat, et quae deinde comparuerunt in libro inſcripto: *Jo. Aug. Erneſti* Obſeruatt. philologico-criticae in Ariſtophanis Nubes et Flavii Joſephi antiqq. iud.: acceſſerunt *Godofr. Olearii notae ad Suidam*, Lipſ. 1795. mai. 8. non Olearium, ſed Reineſium habuiſſe parentem. Permultos VV. DD. in explicando, emendando aut illuſtrando Suidae Lexico fuiſſe verſatos, a Fabricio et a me ad illum et alibi vberius eſt adnotatum. Hoc loco inprimis notandae ſunt *Jo. Toupii emendationes in Suidam*, in quibus plurima loca vett. Graec. — tum explicantur, tum emendantur, Londini 1760—1766. III. tom. 8. — Eiusdem epiſtola critica etc. ibid. 1767. 8. — Eiusd. curae nouiſſimae ſ. appendix notarum et emendatt. in Suidam etc. ib. 1775. 8. — Quae omnia recuſa ſunt in opere huius ſententiae: *Jo. Toupii opuſcula critica*, Lipſ. 1780. et 1781. II. tom. 8. Poſtea eadem cum inſigni acceſſione Toupianarum nouarum in Suidam animaduerſionum atque emendationum in Heſychium aliosque, et adpendice *Tyrwhitti* aliusque V. D. *(Porſon)* notarum in Toupii emendatt. in Suidam, mortuo auctore, iterum cura et cum praefatione *Thom. Burgeſs* prodierunt cum epigraphe: *Emendationes in Suidam et Heſychium et alios lexicographos graecos. Scripſit Jo. Toup.* Oxon. 1790. 8. IV. voll. — D. *Schleusneri* auctarium obſeruatt. in *Suidam* et Heſychium et alios Lexicographos graecos, ratione maxime habita gloſſarum ſacrarum, partic. I. et II. Viteberg. 1809. et ſq. 4. Hae

duae partes continent obſeruatt. in Suidam ab initio vsque ad voc. *ἀμύειν* pro *ἀνύειν*. Conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 201 ſqq.

126. *Conſtantinus Manaſſes* ſcripſit circa a. C. 1150. verſibus politicis *Chronicon* ab orbe condito ad a. C. 1081. quod latine primus vertit vulgauitque *Jo. Leunclauius*, Baſil. 1573. 8. — graece cum Leunclauii verſione notisque eiusdem et ſuis edidit *Jo. Meurſius*, Lugd. B. 1616. 4. Hinc inter hiſtoriae Byzant. ſcriptores gr. et lat. lucem vidit Pariſ. 1655. fol. et Venet. 1729. fol. cum Meurſii et Leunclauii notis, variis lectt. e cod. Allatii, et quas *Car. Annibal Fabrottus* collegit ex II. codd. et cum gloſſario eiusd. Fabrotti.

127. *Joannes Cinnamus*, natus poſt a. C. 1143. vixit adhuc a. C. 1183. Grammaticus *βασιλικὸς*, h. e. notarius in aula CPolitana, et interfuit Manuelis Comneni, imperat. expeditionibus, easque haud ineleganter, Xenophontem et Procopium imitatus, enarrauit. — *Cinnami* de rebus geſtis imperatorum CPolit. Joannis et Manuelis, Comnenorum, libri IV. *Cornelius Tollius* primus edidit, vertit, caſtigauit. Traiecti ad Rh. 1652. 4. — Poſtea *Car. du Fresne* Tollii editionem recenſuit, eiusque verſionem emendauit, omiſſis eiusd. notis, opus in VI. libros digeſſit, libros capitibus diſtinxit, nouas ipſe hiſtoricas et philologicas adiunxit notas, et cum notis ſuis ad Nicephor. Bryennium et Alexiadem etc. gr. et lat. edidit Pariſ. 1670. fol. rec. in ed. Veneta corp. Byzant. 1729. fol.

128. *Joannes Tzetzes*, Grammaticus, CPoli probabiliter ortus, clarus non multo ſerius, quam a. 1150. vitam tamen vltra a. 1180. vel 1185. veriſimiliter produxit: v. *Saxii* Onomaſt. II. p. 242.

242. de *Joanne Tzetze* eiusque fratre *Iſaaco Tzetze.* Homo fuit ſui temporis doctiſſimus, a patre mature traditus praeceptoribus, a quibus non modo artium orbem, ſed etiam hebraeam ſyramque linguam didicit. Excultus liberalibus diſciplinis, adſiduaque lectione veterum auctorum cuiuscumque generis ſubactus, eruditionem haud vulgarem ſibi comparauit, multaque ſcripſit, quae vel hodie multum proſunt ad intelligentiam mythologiae atque hiſtoriae antiquae: idem tamen fuit homo et verſificator ineptus et vanus nimium ac ſaepe ridiculus ſui oſtentator, et acerbus aliorum contemtor atque reprehenſor. — Edita ſunt: 1) *Chiliades*, ſiue *variae hiſtoriae;* 2) *carmen iambicum de filiorum educatione;* 3) *ſcholia in Heſiodum;* 4) *ſcholia in Lycophronem*, quae ſub fratris, *Iſaaci*, nomine vulgari ſolent: vide ſupra ad §§. de Heſiodo et Lycophrone. Hic add. *Ἰσαακίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου σχόλια εἰς Λυκόφρονα.* Lectionibus edit. Sebaſtianae variis in Lycophronis Alexandram praemiſſis et recenſitis, ad ſuppl. et abſoluendam edit. Reichardianam e tribus codd. Mss. Viteberg. vnoque Cizenſi nunc primum collatis emendauit, notis cum *Ge. Frid. Tryllitzſchii*, tum ſuis illuſtrauit, ſcholiis minoribus nondum editis auxit, commentarios *Meurſii* et *Potteri* addidit et indicibus inſtruxit vberr. M. *Chr. Gottfr. Müller*, voll. tria, Lipſ. 1811. mai. 8. de qua praeſtanti ed. v. *Beck.* Acta Seminarii etc. vol. I. p. 426 ſqq. 5) Breue carmen, quod ſub titulo: *Allegoriae mythologicae, phyſicae et morales* edidit *Fr. Morellus,* Pariſ. 1616. 8. Plura autem ſunt inedita, ſaltem non integra; ad poſteriora pertinent *Metaphraſis Homerica*, cuius fragmm. produxerunt *Henr. Dodwell.* in diſſertatt. de veteribus Graecorum et Romanor. cyclis p. 802. et *Burgeſs* in Προπαρασκευῆς Ὁμηρικῆς parte II. p. 70 ſqq. — *Allegoriae Homericae,*

cae, verſibus politicis; ſunt vero, vt ait Tychſen, explicationes mythorum homericorum, ſecundum rhapſodiarum ſeriem, quibus ſinguli mythi ad phyſicas maxime et morales rationes plerumque ineptiſſime detorquentur. Idem Tychſen loco paullo poſt citato nondum comperit, an ex hoc opere deſumta ſint, (verſus LI. et forſan prooemium,) *Jo. Tzetzae Allegoriae mythologicae, phyſicae, morales: graecum poëma* etc. primum prodiit ex biblioth. *Jani Rutgerſii,* et a *Fed. Morello* lat. iambicis ſenar. expreſſum, c. notis, Lutet. ap. F. Morell. 1616. 8. Illae tamen diuerſae ſunt ab *Iliacis*, ſiue carmine de rebus Troianis, verſibus hexametris, omnem belli Troiani fabulam compendio complexo, et conſtante tribus partibus: in parte I. decantata ſunt *Antehomerica*, ſiue cauſſae et origines belli Troiani, a natiuitate inde Paridis vsque ad an. X. belli, vbi incipit Homerus; in parte II. *Homerica*, argumenta XXIV. rhapſodiarum Homeri; in parte III. τὰ μεϑ' Ὅμηρον; res ad Troiam geſtae, a morte inde Hectoris ad vrbis vsque excidium et reditum Graecorum. Editae ſunt huius partes e codicis Auguſtani apographo, Tryllitſchii manu deſcripto, a *Gottlob Bened. Schirachio* ſub titulo *Jo. Tzetzae carmina Iliaca* etc. Halae 1770. 8. Sed hanc editionem lacunoſam eſſe et mancam vtraque parte, docuit *Tychſen* in *Biblioth. der alten Litteratur und Kunſt*, part. IV. Gotting. 1788. 8. inter inedita p. 3 ſqq. vbi de *Jo. Tzetzae* Iliacis iudicauit et de reliquis eius ſcriptis plura curate adnotauit, atque *Jo. Tzetzae* carminum Iliacorum initium ex cod. Vindobon. primus publicauit, breuesque notas criticas ſubiecit. — Inprimis laudanda eſt opera *Frid. Jacobs*, qui *Jo. Tzetzae Antehomerica, Homerica et Poſthomerica e codd. edidit et commentario* (amplo eruditoque) *inſtruxit* (et doctam de Tzetza etc. commentat.

mentat. praemisit), Lips. 1793. mai. 8. *) — *Variarum historiarum liber*, versibus politicis gr. conscriptus et latine versus a *Paulo Lacrisio*, cum Lycophrone, Basil. 1546. fol. — repet. in Corpore poëtar. graecorum, Genev. 1614. tom. II. p. 274. — *Exegesin in Homeri Iliada* vna cum Draconis Stratonicensis de metris poëtarum libello primus edidit *God. Hermannus* Lips. 1812. mai. 8. praemissa praefatione, vbi nonnulla de Jo. Tzetza, additisque indicibus vberrimis.

129. *Isaacus* (Comnenus) *Porphyrogeneta*, Alexii I. Comneni imperatoris, (de quo vide supra, §. 118.) filius, circ. a. 1150. Scripsit prosa graeca *characteres Graecorum et Troianorum, qui ad Troiam fuere*, edit. gr. cum notis quibusdam atque emendatt. a *Rutgersio*, in huius Variis lectt. lib. V. cap. XX. p. 509. Lugd. Batav. 1618. 4. item libellum *de praetermissis ab Homero*, cum superiore libello edit. gr. et lat. in *Leon. Allatii* Excerptis graecorum sophistar. et rhetorum, Romae 1644. 8. p. 259 sqq.

130. *Gregorius* siue *Georgius Corinthius*, Corinthi episcopus vel metropolita, (vnde plerumque *Corinthius* est adpellatus,) *Pardus*; videtur circ. a. C. 1150. vixisse. Ex eius scriptis, quae plura sunt et in bibliothecis inter Msta latent, commendanda sunt: 1) opusc. omnino vtile et ex scholiastis vett. aliisque Grammaticis congestum *de dialectis*, primum gr. sub ipsa typographiae initia cum Demetrii Chalcondylae et Manuelis Erotematibus edit., sine nota loci (Mediolan.) et anni, fol. dein gr. ab Aldo Manutio in *Hortis Ado-*

*) Conf. tamen ex *F. J. G. la Porte-du-Theil* censura Antehomericorum etc. a Jacobsio editorum in *Millin* Magasin encycl. a. VI. nr. 21. p. 27 sqq. excerpta in *Christ. Dan. Beckii* commentariis societat. philologicae Lipsiens. vol. II. part. II. Lips. 1802. 8. p. 286 sq.

Adonidis, 1496. fol. et ſaepius cum aliis auctoribus, aut poſt Lexica, aut inter Grammaticos. Laudem vero merentur emendatiores notisque doctis inſtructae edd. gr. *Gisberti Koenii*, acc. Grammatici Leidenſis et Meermanniani de dialectis opuſcula, Lugd. Bat. 1766. 8. atque inprimis *God. Henr. Schaeferi* *), qui *Greg. Corinthii* aliorumque Grammaticorum libellos de dialectis L. Gr. quibus additur nunc primum editus *Manuelis Moſchopuli* libellus *de vocum paſſionibus*, recenſuit cumque Gisb. Koenii, F. Jac. Baſtii, Jo. Francisci Boiſſonadi ſuisque notis edidit, Lipſ. 1811. mai. 8. Acced. *Frid. Jac. Baſtii* commentatio palaeographica cum tabb. aeneis VII. et Schaefer in noua ſua edit. Ariſtoph. Pluti, Lipſ. 1811. 8. dedit Additamenta ad Gregor. Corinth. — 2) *Commentar. in Hermogenis librum*, quem *J. Jac. Reiske* in fine vol. VIII. Orator. Graecor. p. 883 ſqq. e cod. Bauar. publici iuris fecit, atque in praefat. p. 877 ſqq. de hoc libello et Gregorio diſſeruit.

131. *Alexius Ariſtenus*, Ictus graecus, nomophylax et oeconomus Baſilicae CPolitanae, *ſcholiorum in ſynopſin canonum* auctor, a. C. 1160. Scholia iſta edita ſunt gr. ac lat. a *Guil. Beueregio* in Pandectis canonum, Oxon. 1672. fol. tom. II. *Synopſis* tamen ipſa, Ariſteno antiquior, ſub illius nomine prodiit in *Guil. Voëlli* et *Chriſt. Juſtelli* Biblioth. canonica, tom. II. Pariſ. 1661. fol. p. 673 ſqq.

132. *Theodorus Balſamon*, CPolitanus, Diaconus, Nomophylax et Chartophylax, deſignatus epiſcopus Antiochenus, iuris eccleſiaſtici vir conſultiſſimus et canonum ſynodicorum interpres. Scripſit 1) iuſſu imper. Manuelis Comneni et patriar-

*) Conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. vol. I. p. 440 ſqq.

triarchae Manuelis *ſcholia in canones conciliorum patrumque et Photii Nomocanonem*, quae ante a. C. 1177. incepit et poſt a. 1192. abſoluit. (v. ſupra, §. 94.) — 2) *Conſtitutionum imperatoriarum de rebus eccleſiaſticis libr.* III. quos ſub *Paratitlorum* nomine edidit latine *Jo. Leunclauius*, Francof. 1593. 8. ſed graece cum Leunclauii verſione et duobus notatorum libris, *Caroli*que *Annibalis Fabroti*, (qui verſionem cum graecis Mss. contulit,) notis prodierunt in *G. Voëlli* et *H. Juſtelli* Bibl. iuris canonica, tom. II. p. 1223. Pariſ. 1661. fol. — 3) *Reſponſa* varia et *imperatoria edicta*, cauſſas eccleſiaſticas ſpectantia, et 4) *Reſponſa ad quaeſtiones* LXIV. *canonicas*, gr. ac lat. in Jure orientali, cum verſione *Enimundi Boneſidii*, ap. Henr. Stephan. Pariſ. 1573. 8. libr. I. et III. gr. p. 257 ſqq et lat. p. 263 ſqq. et in Jure graeco-romano *Marquardi Freheri*, gr. ac lat. Francof. 1596. fol. libro II. et libro V. p. 362 ſqq. — 5) *Meditationes ſiue Reſponſa*, in *Marq. Freheri* Jure citato, tom. VII. p. 242. vbi quinque tantum reſponſa; in cod. tamen caeſareo Vindobon. XV. 4. octo ſunt. — 6) *Epiſtolas* II. gr. et lat. in *Coterii* eccleſ. graec. monument. tom. II. p. 492 ſqq. et tom. III. p. 473. Pariſ. 1686. 4. — 7) *Dionyſii* archiep. Alexandrini epiſtola de hora ieiunii paſchae, cum commentario *Balſamonis*, in Bibl. patr. Pariſ. 1575. vol. I. ibid. 1589. vol. III. gr. ac lat. ibid. vol. I. p. 273. fol. — De aliis *Theodoris*, centum amplius, qui graece ſcripſerunt, v. *Fabr.* B. Gr. vol. X. p. 346 ſqq. cap. XXX. vbi p. 373 ſqq. de *Theodoro Balſamone*, et p. 397. (coll. vol. XII. p. 366. ed. vet.) de *Theodoro*, *Hermopolite*, Icto gr. et anteceſſore CPolitano, agitur.

133. *Joannes Phocas*, Cretenſis, primum ſtipendia meruit ſub Emmanuele Comneno, imperatore,

peratore, dein monachorum vota ſuscepit, atque a. 1185. iter fecit ad coenobia viſitanda: cuius itineris fructum reliquit litterarium, VV. doctis iucundum. Atque exſtat gr. ac lat. in *L. Allatii* Symmictis, Colon. Agripp. 1653. 8. p. 1. *Joannis Phocae compendiaria deſcriptio caſtrorum et vrbium, ab vrbe Antiochia vsque Hieroſolymam, nec non Syriae ac Phoeniciae et in Palaeſtina locorum ſacrorum.*

134. *Euſtathius*, CPolitanus, primum monachus, deinceps Magiſter ſupplicum libellorum, Magiſter rhetorum, Diaconus et denique Archiep. Theſſalonicenſis: homo eloquens, eruditus atque egregius Homeri et Dionyſii Periegetae interpres. De eius commentariis in Homerum v. ſupra in cap. I. ſect. 3. §. 2. et in Dionyſ. Perieget. in cap. II. ſect. 2. §. 2. — Noſtro perperam a quibusdam tributi ſunt *de Iſmeniae et Iſmenes amoribus libri* XI. inepti frigidique, drama proſa graeca ſcriptum. Illi libri editi a *Gilberto Gaulmino*, Lutet. Pariſ. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. acceſſerunt eiusd. Gaulmini praefatio ac notae: quae editio typis repetita eſt, ſed correctior, curante *Lud. Henr. Teuchero*, Lipſ. 1797. 8. Gaulmini ed. ſed a mendis purgata, baſis quoque fuit editionis graecae Viennae 1791. ap. Trattner. cura et ſumtu *Polyzori*, Lampanitz. — Iſtud drama ſaepius in latinam aliasque linguas eſt translatum: in germanicam linguam id conuertit quoque *Erneſtina Chriſtina Reiske* in libro, *Hellas* inſcripto, tom. I. p. 101 ſqq. Mitav. 1778. 8. Verus autem auctor fuit homo Aegyptius, incertae aetatis, et magnus chartophylax, qui in Msstis etiam dicitur *Eumathius.*

Diuerſus eſt *Euſtathius*, anteceſſor CPolitanus, qui ſcripſit *περὶ τῶν χρονικῶν διαστημάτων, de temporum interuallis*, ſeu, vt vulgo inſcribitur, *de diuerſis temporalibus praeſcriptionibus.* Edi-

Editus eſt libellus a *Simone Schardio*, gr. et lat. vna cum Legibus nauticis et ruſticis, Baſil. 1561. 8. — in *Leunclauii* Jure graeco-romano, gr. et lat. cum notis, Francof. 1596. fol. — in *Chr. Woldenbergii* de numeris vtriusque iuris libro, Francof. 1670. 4. — Roſtoch. 1671. 4. — plenius in *Jac. Cuiacii* Opp. tom. I. ed. Fabroti. — *Euſtathii* de interuallis et praeſcriptionibus etc. libellus; gr. et lat. cum ſcholiis et notis emendatius edidit *L. H. Teucherus*, Lipſ. 1791. 8.

135. *Ibnu el Baithar*, vulgo *Ebnbeithar*, aut *Embitar*, aut *Ebenbitar*, Malagenſis Hiſpanus, medicus et botanicus Arabs; vita deceſſit a. 1197. Eius *tractatus de limoniis malis*, (pars maioris operis,) per *Andream Bellunenſem latinitate donatus, curante Franc. Butirono*, primum prodiit Venet. 1583. — dein ab *Andr. Alpago latinitate donatus*, Pariſ. 1602. 4. — cum vtraque verſione et noua *Pauli Valcarenghi* ſec. quendam codicem, Cremonae 1758. 4.

136. *Joel.* Eius *Chronographia hiſtorica* ab a. m. vsque ad a. C. 1204. quo CPolis a Latinis occupata eſt, prodiit graece cum latina *Leon. Allatii* interpretatione, vna cum *Georgio Acropolita.* — *Acropolita* autem, rhetoricis, logicis et mathematicis diſciplinis in iuuentute bene eruditus et poſtea ob ſuauitatem orationis Plato atque propter dialectices et phyſices ſcientiam Ariſtoteles ſuae aetatis dictus, nat. eſt a. 1220. denatus 1282. Ab imper. Duca huiusque filio Theodoro variis auctus erat honoribus, legationibus cum laude functus et ad magni Logothetae dignitatem euectus. Sub eius nomine exſtat *Chronicon CPolitanum*, ſiue hiſtoria CPolis a Latinis captae vsque ad Balduinum nepotem, circ. LX. ann. Primum ex cod. vitioſo Epitome illius, gr. et lat. cum notis edita eſt ex bibl. *Theodori Douſae*, Lugd. 1614. 8. rec. eſt textus cum Ni-

cephoro

cephoro Gregora, Genev. 1615. fol. Integra vero historia vna cum epitome ex alio cod. correctius est edita, cum *Joelis* Chronographia compendiaria et *Jo. Canani* Narratione de bello CPol. *Leone Allatio* interprete, cum eiusd. notis et *Theod. Dousae* obseruatt. Paris. 1651. fol.

137. *Nicetas Acominatus Choniates*, siue Colossensis: Colossae enim, Phrygiae vrbs, temporibus sequioribus Chonae dictae sunt. In aula CPolitana postquam variis, iisque amplissimis muneribus functus erat, CPoli a. C. 1204. a Latinis capta, Nicaeam cum vxore liberisque profugus, a. 1216. vita excessit. Composuit *Historiam imperii graeci* LXXXV. annorum, ab Joanne Comneno vsque ad Henricum Balduinum, XXI. libris descriptam, quae primum gr. et lat. cum indice et variis lectionibus ex tribus codd. excerptis edita est ab *Hier. Wolfio*, (qui vero libros XVIIImum, XIX. et vicesimum in vnum contraxit,) Basil. ap. Jo. Oporin. 1557. fol. — rec. ita tamen, vt accederent Breuiaria, singulis libris praefixa; perpetuae ad marginem notae morales et politicae; gnomologia et chronologia et indices, curante *Simone Goulartio*, Genev. 1593. 4. — atque haec editio repetita est, glossario graeco-barbaro, tum paucis lectionibus variis et indice locuplete auctior, cura *Car. Annibalis Fabroti*, Paris. 1647. fol. et in Corpore SS. rerum Byzantinar. Venet. 1729. fol. — Fragmentum ex cod. bibl. Bodlei. digno, qui a nouo historiae editore conferatur, descriptum *de statuis aeneis post captam a Latinis CPolin igni traditis* exstat gr. et lat. in *Ans. Banduri* Imp. orient. tom. I. part. 3. p. 107. — Praeterea, (vt mittam alia, quae adhuc Msst. in bibliothecis latent,) scripsit *Thesaurum orthodoxae fidei*, libris XXVII. cuius operis quinque tantum libri primores latine exstant interprete *Petro Morello*, Paris. 1561. 8.

et ſaepius; atque cum eiusdem Nicetae fragmento ex libro XX. de ordine, qui ſeruatur, cum quis a Saracenismo ad Chriſtianismum transit, latine, in Bibl. PP. max. Lugd. tom. XXV. p. 54. — idem fragmentum, gr. ac lat. in Saracenicis *Frid. Sylburgii*, Heidelbergae 1595. 8. p. 74. et in Bibl. PP. Pariſ. 1654. tom. XII. p. 572. — Summas ſingulorum librorum Theſauri orthod. fidei ex cod. Florent. publicauit *Bandini* in Monumentis graec. eccleſ. veteris, Florent. 1762. 8. tom. III. nr. 3.

Michael Choniates, frater natu maior Nicetae, metropolita Athenienſis, ſcripſit Monodiam ſ. lamentationem ſuper eius obitu, ſ. *orationem in funere fratris Nicetae Choniatae*, graece in aliquot codd. Mss. *) reſtantem. Latine edita eſt in Bibl. PP. maxima Lugd. tom. XXV. p. 180. et alibi: — item *Homiliam in ramos palmarum*, gr. et latine in *Combefiſii* Bibl. concionatoria, tom. III.

138. *Nicephorus Blemmyda* vel *Blemmydes*, Theologus et Dialecticus; a. 1255. deſignatus patriarcha CPolitanus, quod tamen munus non adiit, ſed presbyteri dignitate et monaſtico habitu contentus vixit. Superſunt typis vulgatae *Orationes II. de proceſſione Spiritus S.* (a partibus Latinorum in iis ſtetit,) quae prodierunt gr. et lat. ad calcem tom. XIII. Annal. ab *Raynaldo* cum verſione *L. Allatii*, Rom. 1646. fol. et in *Allatii* Graecia orthodoxa, tom. I. p. 1 ſqq. Rom. 1642. 4. — *Epiſtola encyclica*, gr. et lat. ap. *Allatium* de conſenſu vtriusque eccleſiae, libr. II. cap. 14. §. 4. p. 717. — *Jo. Wegelin* edidit *Blemmydae epito-*

*) Ex. gr. Florent. in B. Laurent. cod. XII. nr. 5. plut. 59. de quo inſigni cod. v. *Ang. Mar. Bandin.* in Catal. codd. gr. Laur. II. col. 501. et in Epiſtola de Michaële Acominato eiusque ſcriptis, Florent. 1767. 8.

epitomen logicam, gr. Auguſtae Vindelic. 1605. 8. et latine verſam, cum breui analyſi ſingulorum capp. in membra etc. ibid. 1607. 8. et eiusd. *epitomen phyſicam,* gr. ibid. 1605. 8. et 1606. 8.

139. *Joannes, Actuarius,* h. e. Archiater, aulae CPolitanae, medicus celebris, cuius libri adhuc ab artis peritis magni aeſtimantur. Vixit ante a. 1300. Exſtant eius 1) libri VII. *de vrinis,* graece nondum editi; ſed latine tantum, *Ambroſio Leone* Nolano interprete, Venetiis ap. Laur. Vitalem, 1519. 4. et ſaepius; dein ex eadem *Leonis* verſione, a *Jac. Goupylo* recognita, Pariſ. 1548. 8. Lugd. 1556. 8. et 12. — in artis medicae principibus ap. H. Stephan. 1567. fol. atque, additis aliorum ſcriptis, Traiecti ad Rhen. 1670. 8. — 2) libri VI. *de methodo medendi,* ac 3) libri II. *de actionibus et adfectibus ſpiritus animalis, eiusque victu et nutritione,* lat. interprete *Julio Alexandrino,* Venet. 1547. 8. et 1554. 4. — Antea ex interpretatione lat. *Ruellii* duo poſtremi methodi medendi libri lucem viderunt Pariſ. 1539. 12. Venet. 1541. forma min. et Pariſ. 1546. 8. cum epigraphe: *De medicamentorum compoſitione.* Libri autem II. *de actionibus* etc. graece in lucem prodierunt, *Jac. Goupyli* beneficio, Pariſ. 1557. 8. — recuſ. cura *Jo. Frid. Fiſcheri,* qui alterum ex cod. Monac. expoliuit, et lectionis varietatem addidit, Lipſ. 1774. 8. — Scholia in hoc opuſculum in *Jo. Stephani Bernardi* Reliquiis medico-crit. edita a *Chriſti. Godofr. Grunero,* Jenae 1795. et 1796. 4. vbi fragmm. plurium graecorum medicorum illuſtrata ſunt.

140. *Manuel Philes,* Epheſius, verſificator. Hic *Wernsdorfio* in comment. de Philae vita, aetate et ſcriptis, praemiſſa eius editioni, priuatus homo CPoli, qui ex carminibus ſuis victum quaereret, aut aulicus homo, in officio minore conſtitutus,

tutus, atque natus circ. a. 1275. et circ. a. 1340. fato functus, atque ineunte saeculo XIV. sub Andronicis Palaeologis floruisse videtur: nam de eius aetate critici valde dissentiunt. Idem Wernsdorf. quoniam de editis ineditisque ac spuriis poematibus vberius egit: equidem h. l. editiones quasdam pleniores tantum memorabo. Eius autem poëmata pleraque sunt politico metro confecta; quod, quamuis iambicum adpelletur, non tamen currit iambis pedibus, sed syllabarum numero dimensum est. — Carmen *de animalium proprietate, versus iambici*, gr. Venet. ap. Steph. (Sabium,) 1533. 8. *) Postea id carmen, cum epigraphe: *Phile sapientissimi versus iambici de animalium proprietate cum auctario Joach. Camerarii* (graecis et latinis versibus p. 164 sqq. subiuncto,) *expositi nunc primum eodem versuum latinorum genere a Gregorio Bersmanno*, (qui auctoritatem praeceptoris sui, Camerarii, sequutus plurima, vt Philen ad metrum reduceret, in graeco textu mutauit:) Lips. (1575.) 4. — rec. Heidelberg. ap. Commelin. 1596. 8. cum noua Bersmanni epistola: atque in tom. II. Poetarum graecorum tragico-comicorum, Colon. Allobrogum, (Geneuae,) 1624. (al. 1614.) fol. p. 210 sqq. et Camerarii auctarium p. 237 sqq. — Recentissima editio: *Phile* de animalium proprietate, ex prima editione Arsenii et libro Oxon. ed. a *Jo. Cornelio de Pauw*, cum eiusdem animaduersionibus et versione lat. *Gregorii Bersmanni*. Acc. ex eod. libro Oxon. non pauca hactenus inedita. Traiecti ad Rhen. 1730. 4. Idem *Pauw*, (quem Wernsdorf. in

*) *Camus* in Notices et Extraits des Mssts. de la Bibl. nationale etc. Paris. tom. V. ann. VII. m. 4. nr. 37. ex IV codd. varias excerpsit carminis de natura animalium lectt. codd. diligenter descripsit et notitiam carminis litterariam dedit.

in praef. nominat glorioſum et indoctum Philae editorem,) ibid. euulgarat *Philae de Nautilo* iambos: quos, interdum e cod. aliter exhibitos aut felicius emendatos, Anglus quidam, editione Corn. de Pauw ignorata, gr. edidit et Doruillius verſionem Corn. de Pauw recudi fecit in Obſervatt. miſcellaneis in auctores vett. et recentt. vol. II. tom. III. Amſtel. 1733. 8. p. 385 ſqq. et p. 425 ſqq. Doruillius addidit Ἐξέτασιν in iambicum Philae de Nautilo, et in vol. VI. tom. I. p. 157 ſqq. ac tom. II. p. 452 ſqq. ſub nomine Philetae ſcripſit Obſeruatt. in iambos Philes de proprietate animalium. In illis quoniam Doruill. paſſim liberius iudicarat de Pauone; inter vtrumque grauis et acerba lis orta eſt. — Hoc excepto longo carmine, pleniorem editionem curauit *Gottlieb Wernsdorf*, Profeſſor Gedanenſis, et cum ea, quae Allatius atque Fabric. in B. Gr. vet. edit. iam in lucem protulerant, at emendatiora, tum inprimis alia eaque maximam partem primus edidit ex codd. Auguſtanis et Oxonienſibus, emendauit, latine vertit, doctisque illuſtrauit adnotatt.: idem primo loco poſuit *Ignoti poetae antiquioris carmen in S. Theodorum*, ex Auguſtano cod. nunc primum editum, Lipſ. 1768. 8. Idem in praefat. agit de Philae vita, aetate et ſcriptis; §. X. recenſet quaedam Philae poëmata, quae neglecta adhuc in bibliothecis iacent, nondum vulgata, atque §. XI. contra *Fabricium*, qui tom. VII. p. 712. ed. vet. duo carmina, n. 1) *iambos epitaphios in Irenen Auguſtam*, et 2) carmen *in Alexium ac Joannem*, filios *Iſaaci Porphyrogennetae*, ediderat et *Manueli Philae* adſcripſerat, vberius docet, ea non habuiſſe parentem Manuelem Philam, ſed veriſimiliter *Michaëlem Philam* iſtorum carminum verum eſſe auctorem. *Chriſti. Frid. Matthaei* tamen, qui in Lipſ. *A. L. Anz.* 1801. nr. 33. p. 305 ſqq. dedit notitiam trium Msst. et poëmatum Philae,

Philae, (quae in compendium redacta eſt in Commentariis ſocietatis philolog. Lipſ. curante *Chriſti. Dan. Beckio*, vol. I. partic. I. p. 181 ſqq.) quaedam contra Wernsdorf. notauit, et inter alia monuit, poëma *in elephantem*, a Wernsdorf. p. 254 ſqq., Fabricii auctoritatem ſequuto, ſub nomine Man. Philae diuulgatum, non ab ipſo Phile eſſe ſcriptum; contra colligit ex inſcriptione, in cod. Moſquenſi praefixa: Ἔκφρασις ἐλέφαντος ἐν Φιλῆ ςίχοις, iſtud ab alio anonymo iis verſibus, quibus Philes vtebatur, eſſe compoſitum, et videri vel adpendicem, vel imitationem maioris operis Philes περὶ ζώων ἰδιότητος.

141. *Georgius Pachymeres*, patre CPolitano exſule Niceae natus circ. a. 1242. Latinis CPolin tenentibus; at Mich. Comneno Palaeologo illam recuperante, rediit CPolin, et, quia animum omni genere doctrinae imbuit, inſignibus muneribus in aula CPolitana, praecipue in eccleſia functus eſt, et placita graecae eccleſiae contra romanam propugnauit. Non multum vltra a. 1310. denatus videtur: hiſtoriam quidem vsque ad a. 1308. perduxit. Varii generis ſunt eius ſcripta, (quippe quum eſſet philoſophus, theologus et hiſtoricus.) Confecit enim 1) *paraphraſin in totam Ariſtotelis philoſophiam*, quae in bibliothecis quibusdam integra adhuc graece adſeruatur; ſed ex ea quaedam tantummodo in lucem prolata ſunt: α) *Epitome Logices Ariſtotelis*, latine, interprete *Jo. Baptiſta Raſario*, Pariſ. ap. Vaſcoſan. 1547. 8. et graece ibid. 1548. 8. graece autem ac lat. *Ed. Bernardo* curante, Oxon. 1666. 8. In hac epitome ſub initium ſtatim leguntur, quae *de ſex definitionibus et diuiſione philoſophiae* graece vna cum *Archytae* libello de decem praedicamentis et aliis quibusdam ediderat *Joach. Camerarius*, Lipſ. 1564. 8. antea vero pars *de ſex philoſophiae definitionibus et de*

quinque vooibus ao decem praedicamentis, gr. cum lat. verſione *Jac. Foſcareni*, vna cum *Pſelli* introductione in ſex philoſophiae modos, Venet. 1532. 8. prelo exiit. β) *De lineis inſecabilibus* libell. ſaepe vtraque lingua in Ariſtotelis Opp. editus eſt, et ſeparatim gr. ac lat. a *Jac. Scheghio*, Pariſ. 1629. 8. γ) Denique ipſa *Epitome philoſophiae*, latine ex interpretatione *Philippi Bechii*, Baſil. 1560. fol. cum Syneſii orationibus. 2) Idem concinnauit *Paraphraſin operum Dionyſii Areopagitae*, quae cum illo Dionyſio editur: atque 3) librum *de proceſſione Spiritus S.* gr. et lat. in *Leon. Allatii* Graecia orthodoxa, tom. I. p. 390 ſqq. tum 4) *Auguſtalis in templo Sophiae CPolitano deſcriptionem*, gr. in *J. Boiuinii* notis ad Nicephori Gregorae hiſt. Byzantin. Pariſ. 1702. tom. II. p. 764. denique 5) *Hiſtoriae Byzantinae libros XIII.* ab a. Chr. 1258. vsque ad a. 1308. in duas partes diuiſos. Primum fragmenta dederant gr. *Dionyſius Petauius* ad calcem Breuiarii hiſtorici Nicephori, patriarchae, Pariſ. 1616. 8. plura autem *L. Allatius* gr. in ſuis ſcriptis, praeſertim in notis ad Acropolitam, Lutet. 1651. Totum opus bipartitum in lucem protulit *Petrus Poſſinus*, latine vertit: priori volumini, Romae 1666. fol. acc. adpendix: *Specimen ſapientiae Indorum veterum* *), ſiue dialogus inter Abeſſalomum, Indorum regem, et gymnoſophiſtam quemdam, e graeco latine a Poſſino verſus; poſteriori vol. acc. Obſeruationum libri III. ibid. 1669. fol. rec. Venet. in Corpore Byzant. ſcriptorum, vol. XIII. et XIV.

142. *Nicolaus Myrepſus*, medicus Alexandrinus, homo ſuperſtitioſus, circ. a. 1280. Eius librum *de compoſitione medicamentorum* ſecundum loca

*) Eumdem librum de ſapientia Indorum, ſed paſſim a Poſſiniano differentem, graece cum noua ſua verſione latina vulgauit *Sebaſt. Godofr. Starckius*, Berol. 1697. 8.

ca primum ex latina tantum ſua interpretatione, (graece enim nondum exſtat,) edidit *Nicol. Rheginus* cum adnotatt. *Jo. Agricolae Ammonii,* Ingolſtad. 1541. 4. — rec. Venet. 1543. et 1560. Enimuero in hac interpretatione opus non eſſe *Nicolai,* ſed alterius cuiusdam, qui nonnulla ex Nicolao et diuerſis aliis auctoribus in vnum congeſſiſſet librum, viſum eſt *Leonardo Fuchſio,* qui ex ſua lat. interpretatione edidit *Nic. Myrepſi* medicamentorum opus, in ſectiones XLVIII. digeſtum, cum ſuis adnotatt. Baſil. ap. Jo. Oporin. 1549. fol. rec. Lugd. 1550. 8. — Francof. 1626. 8. — inter medicae artis principes Henr. Stephani, 1567. fol. et ſub titulo: Theatrum medico-practicum, cum praefat. *Jo. Hartmanni Beyeri,* Noriberg. 1658. 8. — Hallerus hunc Nicolaum diſtinxit ab alio *Nicolao Alexandrino,* Myrepſiani operis epitomatore.

143. *Theodorus Meliteniota,* magnus Sacellarius magnae eccleſiae CPolitanae et aſtronomus: circ. a. 1300. ſcripſit *tribiblon aſtronomicam ſyntaxin,* adhuc ineditam, cuius prooemium tantummodo et caput primum graece edidit ac lat. vertit *Ismael Bullialdus* ad calcem Ptolemaei de iudicandi facultate etc. Pariſ. 1663. 4. rec. in *Fabricii* B. Gr. vol. X. p. 401 ſqq.

144. *Thomas Magiſter,* ſiue *Theodulus,* graecus grammaticus et rhetor: vixit circ. a. Chr. 1310. et diutius adhuc. Imperante Andronico Palaeologo ſeniore fuit CPoli Magiſter officiorum et Chartophylax. Illo autem depoſito, Thomas quoque in coenobium ſeceſſiſſe, et *Theoduli* nomen adſumſiſſe videtur. Eius *laudationem* Gregorii Theologi, Nazianzeni, *orationes* IV. *gratulatorias* et *epiſtolas* VIII. iunctim edidit et lat. vertit *Laurentius Normannus,* Vpſal. 1693. 4. — Vitae Pindari, Euripidis atque Ariſtophanis, quas ille conſcripſit, quibusdam iſtorum editionibus

 ad-

adhaerent. — Maiori tamen iure commendantur litterarum graecar. cupienti, quamquam non omni numero absolutae *), eiusdem *Eclogae vocum atticarum*, s. dictionum atticarum per alphabetum collectio. Princeps ed. prodiit Romae ap. Zach. Calliergum 1517. 8. — dein cum Dictionario graeco-lat. Venet. in aed. Ald. 1524. fol. — postea gr. cum *Phrynichi* collectione atticorum verborum ac nominum et aliis, Paris. ap. Mich. Vascosanum, 1532. 8. — *Nicol. Blancardus* in sua edit. Franeck. 1690. et repet. cui accesserunt *Lamb. Bos* animaduersiones non contemnendae, 1698. 8. multa non tam mutauit, quam potius perturbauit cum in ordine vocc. quem ad litterarum seriem propius adcommodauit, tum inprimis in lectionibus et totis periodis, et nonnulla per incuriam penitus omisit. Haec et alia, quae emendanda restant, bene ostendit et plura in hanc rem disputauit, ac specimen nouae edit., quam molitus erat, sed ad exitum perducere propter alios labores non potuit, dedit *J. Christph. Wolfius* sub nomine *Lexiphili* in Miscell. obseruatt. belgicis, a. 1735. vol. V. tom. III. p. 28. — Pluribus denique annis post plenissima, et multorum virorum doctt. obseruationibus ornata, serie tamen vocabulorum Blancardiana haud bene seruata, prodiit cura *Jo. Steph. Bernardi*, M. D. qui et suas notas adiecit, cum prooemio *Franc. Oudendorpii*, qui, aegrotante Bernardo, curam huius edit. absoluendae suscepit, multa egregie praestitit suasque inseruit adnotationes, Lugd. B. 1757. mai. 8.

145. *Nicephorus, Callisti filius, Xanthopulus*, floruit circ. a. 1320. aut iam post a. 1310. et

*) Praeter alios *Godofr. Hermann* in progr. de praeceptis quibusdam Atticistarum, Lips. 1810. 4. quaedam Th. Magistri vel probat vel refutat. Atque Th. Magister haud raro vocc. ex attica ciuitate iniuste proscripsit. — Add. *Valckenarii adnott. in Thom. M.* post *D. Ruhnkenii* — *epist. ad J. A. Ernest.* Lips. 1812. 8.

et ex vita exiit poſt a. 1341. Praecipuum eius opus eſt *Hiſtoria eccleſiaſtica*, libr. XVIII. Laudatur quidem ob ſtili elegantiam; imitatus enim eſt potiſſimum Thucydidem, quare etiam *Thucydides eccleſiaſticus* a nonnullis dictus eſt; idem tamen ob fabulas multas immixtas ſcriptor parum tutae fidei habetur. Id opus primum adſpexit lucem ex *Jo. Langi* verſione lat. Baſil. 1551. fol. et ſaepius: poſtea, libris illis XVIII. in duos tomos diſtinctis, graece, cum Langi verſione, a *Frontone Ducaeo* — cum graecis collata et recognita: tom. I. II. Lutet. Par. 1630. fol. — Alia *Nicephori* huius ſcripta ſunt et edita: *Catalogus brevis hymnographorum eccleſiae graecae*, Baſil. 1536. et a *Jo. Alb. Fabricio* cum Gaulmini vita Moſis, Hamburgi 1714. 8. p. 554. — Εὐχὴ ἐξομολογήσεως, proſa oratione, et varia iambica carmina, cum *Theodori Prodromi* epigrammatt. Baſil. 1536. 8. atque in *Labbei* Protreptico hiſt. Byzant. p. 34 ſq. — Breue carmen, *Catalogum SS. patrum eccleſiae*, gr. recudi fecit *Fabric.* in B. Gr. VII. p. 441. — *Sermo in laudem Mariae Magdalenae*, editus a *Bandinio* in Catal. codd. graecor. I. p. 446 ſqq. et in Monumentis gr. eccleſiae vet. Florent. 1762. 8. vol. III. nr. 5.

146. *Manuel Bryennius*, harmonicorum ſcriptor muſicus, circ. a. C. 1320. Scripſit tres libros Ἁρμονικῶν, editos graece cum lat. verſione *Jo. Walliſii*, in tomo III. Walliſii opp. mathemat. Oxon. 1699. fol. Conf. *Jo. Nic. Forkel Allgemeine Litteratur der Muſik*, Lipſ. 1792. mai. 8. p. 56 ſq.

147. *Maximus Planudes*, monachus CPolitanus, grammaticus, theologus et rhetor, inter eruditiſſimos ſuae aetatis numeratus, ſed non tam ob ingenii iudiciique praeſtantiam, quam propter bonarum litterarum ſtudium et eruditionem, pro illis temporibus haud contemnendam; et a. 1327. ab Andronico II. Aug. eſt ad Venetos miſſus. Quamdiu

diu poſthaec inter viuos adhuc fuerit, non omnino certum eſt. Ex multis, quae ſcripſit, prelo huc vsque exierunt: 1) plura, quae ex lingua lat. in graecam transtulit, n. *fabulae Aeſopicae,* cum vita Aeſopi. (v. ſupra, cap. I. ſect. III. §. 12.) — *Dion. Catonis* diſticha moralia, graecis verſibus, graece in libro: Ἐγχειρίδιον γραμματικῆς εἰσαγωγῆς etc. Florent. per Phil. Juntam, 1513. et 1516. 8. ſaepius cum textu Catonis latino. — *Ciceronis* ſ. auct. ad Herennium *locus de memoria,* e cod. 67. bibl. Auguſtanae *) edit. a *Chriſti. Frid. de Matthaei* in progr. inſcripto: *Maximi Planudis* interpretatio graeca loci auctoris ad Herennium, de facultate memoriae, arte et ſtudio perficienda, primo nunc edita, Moſquae 1810. 4. cum notis criticis. Interpretatio auſpicatur: Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς, μετηνέχθη ἐκ τοῦ Λατινικοῦ. Sed antea ex eodem cod. Auguſt. idem locus gr. cum notis euulgatus fuit in *Aretini Beyträgen zur Geſchichte und Literatur,* Monach. 1806. part. X. p. 339 ſqq. — In aliquot Bibl. Monac. codd., praecipue in cod. L. ſunt multa Planudae ſcripta, antea ignota, de quibus v. *Hardt* in laudato Aretini opere, inprimis de cod. L. in partic. VI. a. 1803. p. 27 ſqq. atque ille quaedam ex eo graece publicauit. — Ex Planudis verſione graeca *Boëthii de conſolatione philoſophiae Lambecius* in Catal. codd. gr. Vindob. vol. VII. p. 310 ſq. ed. Kollar. quaedam produxit. — 2) Multa graece ſcripſit. Edita ſunt: *Capita tria de proceſſione Spiritus S.* contra Latinos cum Demetrii Cydonii et Beſſarionis reſponſione, gr. et lat. item *S. Auguſtini* nonnulla capita ex decimo quinto, quae probant, Spiritum S.

*) In alio cod. Auguſt. (ap. *Reiſer.* in Indice Msstor. bibl. Auguſt. p. 25.) latent *Planudis* de grammatica dialogus, et eiusd. de ſyntaxi. — De eius verſione *Macrobii* v. *Schaefer.* ad *Gregor. Cor.* p. 876.

S. etiam ex filio procedere, interprete *Maximo Planude*, in *Petri Arcudii* Opusc. aur. theolog. Romae 1630. 1671. 4. (Locus Auguſtini ex graeca Planudis verſione et latina *Jo. Leunclauii* prodiit ad calcem Leontii de ſectis, Baſil. 1578. p. 584 ſqq. et in Auctario bibl. patrum Ducaeano, tom. I. Pariſ. 1624.) — *Oratio in apoſtolorum principes Petrum et Paullum* ſub Gregorii Nyſſeni nomine edita vna cum *Alexandri* Monachi encomio de inuentione ſ. crucis et cum *Theod. Prodromi* epigrammatibus in ſ. crucem a *Jac. Gretſero*, Ingolſtad. 1620. 4. — *Oratio in corporis Domini noſtri J. Chr. monumentum, et in Sctiſſ. deiparae lamentationem*, graece, Pariſ. apud Andr. Wechel. 1557. — lat. ex *Joachimi Axonii Grauiani* verſione in Supplem. bibl. patrum, Colon. 1622. et Morelliano, Pariſ. 1639. tom. I. p. 836. atque in Bibl. patrum maxima Lugd. tom. XXVII. — *Tria epigrammata hiſtorica in templum S. Andreae*, et aliud *in templum SS. Marciani et Martyrii*, gr. edidit *Cangius* ad Zonaram p. 35 ſq. et p. 44. — Inprimis notanda eſt *Anthologia epigrammatum graecorum*, a Planude recenſita. Vt aliorum, Meleagri, Cephalae etc. veteres collectiones, et ſelectas partes ex Anthologia etc. a recentioribus ſeparatim editas praetermittam, h. l. tantum paucis indicabo quasdam plenas Anthologiae etc. editiones. Princeps eſt graecis litteris capitalibus ex recenſione *Jo. Laſcaris Rhindaceni*, Florent. 1494. 4. — *Florilegium diuerſorum epigrammatum*, libr. VII. gr. Venet. in aedibus Aldi, 1503. 8. — et emendat. et auctius, 1521. atque cum nonnullis epigrr. recens inuentis, 1550. 8. Florent. per hered. Phil. Juntae, 1519. 8. — gr. cum adnotatt. *Jo. Brodaei*, Baſil. 1549. fol. — Venet. ap. Petrum et Jo. Mariam Nicolinos Sabienſes, 1550. 8. quae ed. diuerſa eſt ab Aldina eiusd. anni, ac

va-

varias habet lectiones. — Noua eſt recenſio *Florilegii*, magno epigrammatum numero aucti, cum adnotatt. *H. Stephani*, exc. H. Stephanus, 1566. 4. — repetita cum adnotatt. Jo. Brodaei, Vincentii Obſopaei et H. Stephani etc. Francof. ad M. ap. Wecheli heredes, 1600. fol. — *Anthologia, — veterum Graecorum epigrammata*, collecta ab *Agathia* ſcholaſtico et *Max. Planude*, gr. et lat. cura et opera atque impenſis *A. Rivini*, Gothae 1651. 8. — Ἀνθολογίας διαφόρων ἐπιγραμμάτων etc. tom. I. (qui continet Planudis collectionem;) cum verſione metrica *Gaetani Carcani* italica, Neapoli 1788. imp. 4. — Epigrammata, a Planude conflata, inſunt in maioribus Epigrammatum collectionibus *Rich. Fr. Ph. Brunck* et *Frid. Jacobs:* quorum prior gr. cum notis edidit *Analecta veterum poetar. graecor.* tom. I—III. Argentor. 8. ſine anni nota; ſed praefat. ſcripta eſt d. XVIII. Dec. 1776. atque pag. VI. praef. Planudem, iudicat, nihil aliud habuiſſe in animo, quam breuiarium epigrammatum in capita per locos communes digerere, et ex vnico libro, Cephalae collectione, excerpſiſſe. Poſterior, nim. *Jacobs*, Brunckii Analecta auctiora et correctiora, multis tamen carminibus, quae ad Anthologiam non pertinent, reſciſis, repeti fecit et doctiſſimis commentariis illuſtrauit, cum epigraphe: *Anthologia graeca ſiue poetarum graecor. luſus*, tom. XII. Lipſ. 1794—1803. 8. In Prolegomenis commentario partis prioris volum. primi praemiſſis p. LXXX ſqq. de Planudis anthologia, eius editoribus atque interpretibus late ſollerterque differit.*) — Exemplar Wechelianum, ſublatis tantum atque emendatis vitiis manifeſtiſſimis, excudendum curauit *Hieronymus de Boſch*, a quo edita

---

*) Add. *Fr. Jacobs* Obſeruatt. critt. in *Anthol. Gr.* Pars I. in *Actis Philolog. Monacenſ.* T. I. Faſcic. II. p. 121 ſqq. Monach., 1812. 8.

edita eſt *Anthologia graeca cum verſione latina Hugonis Grotii*, tom. I. Vltraiecti 1795. 4. mai. — tom. II. ib. 1797. — tom. III. ib. 1798. — tom. IV. ſiue *Hier. de Boſch Obſeruatt. et notae in Anthologiam graecam: quibus accedunt Cl. Salmaſii notae ineditae*, ib. 1810. mai. 4. Continet IV. tomus adparatum variarum lectionum, emendationum atque explicationum graecae Anthologiae. Sed Obſeruatt. in hoc tomo IV. pertinent ad duo priores libros compilationis Planudeae. Boſch. ſaepe disputat contra Jacobſii correctiones; attamen haud pauca in Boſchii Obſervatt. culpantur in cenſura in *Neu. Leipz. L. Z.* 1810. nr. 89. Tomus V. adhuc exſpectatur.

Planudem e Graecis primum fuiſſe, qui zifris indicis ſiue arabicis in numerando vteretur, ex *Athanaſii Kircheri* arithmologia, Romae 1665. part. I. cap. vlt. notant Papebrochius, Stephanus le Moyne et Fabricius, atque ex hoc *Villoiſon* in Anecdot. graecis, tom. II. p. 153. not. 1.

148. *Matthaeus Blaſtares*, ſiue *Blaſtarius*, Hieromonachus, Ictus graecus, circa a. 1330. compoſuit opus, quod eximium eſſe dicitur, *Σύνταγμα κατὰ ϛοιχεῖον, Syntagma alphabeticum rerum, quae in ſacris conciliorumque canonibus et imperatorum legibus exſtant, digeſtarum ſub certis titulis, litterarum ordine diſpoſitis.* Id primus graece edidit *Guil. Beueregius* in tomo II. magni Synodici ſiue pandectis canonum, parte II. p. 1—272. Sed multa in hoc opere adhuc emendanda ſupereſſe, profeſſi ſunt viri docti. *Fabricius* in B. Gr. vol. XII. p. 353 ſq. nouae edit. ex prooemio ſyntagmatis gr. et lat. repetiit, quae Blaſtares de ſeptima et octaua ſynodo ſcripſit, et in vol. XII. p. 367 ſqq. edit. vet. ex eodem prooemio gr. et lat. longiorem locum integrum, hiſtoriam iuris veteris romano-graeci breuiter perſtringentem, adpoſuit.

149. *Georgius Lecapenus*, monachus, in Theſſalia vixit, Grammaticus graecus, circ. a. C. 1350. Num liber *de conſtructione verborum*, qui ſub eius nomine editus eſt Venetiis ap. Aldum gr. 1525. cum Theodoro Gaza etc. 8. et ad calcem Theodori Gazae librorum IV. grammatices librique de menſibus, Florent. ap. heredes Phil. Juntae, gr. 1515. 1520. et 1526. 8. ſit Lecapeni, quidam VV. DD. dubitant. — *De Matthaei* ex cod. Moſquenſi vberiora ex Lecapeni Grammatica dedit excerpta in Lection. Moſquenſ. tom. I. p. 55 ſqq. atque *Villoiſon* in Anecd. gr. II. p. 79. not. ex cod. Venet. initium ac finem Grammatices Lecapeni alphabeticae, diuerſae ab eius opere de conſtruct. verborum.

150. *Nicephorus Gregoras*, Byzantinus, natus Heracleae in Ponto a. 1295. et poſt varia, eaque acerba fata, ac poſtquam a. 1351. a Calliſto, patriarcha, in ſynodo CPolitana cum ceteris Acindyni ſectatoribus damnatus fuit, a. 1359. vita defunctus eſt: theologus, hiſtoricus, philoſophus et aſtronomus: Palamitarum aduerſarius. Maxima pars operum, (at multa ſcripſerat,) latet adhuc in ſcriniis. Inprimis autem laudatur eius *Hiſtoria Byzantina*. Totum opus conſtat libris XXXVIII. ſed hucusque libri tantum XXIIII. ab a. 1204. vsque ad a. 1351. formulis typographicis ſunt deſcripti. Reliqua hiſtoria, quae vsque ad a. 1359. pertinet, ſeruatur adhuc in pluteis Msstor. — Ex illis libris XXIIII. primum libri XI. *Hieron. Wolfii* labore graece et lat. cum paucis emendationibus notisque editi ſunt, et adiuncta eſt *Laonici Chalcondylae* Turcica hiſtoria, *Conr. Clauſero* interprete, ſed recognita ab eodem, Baſil. per Jo. Oporinum, 1562. fol. — Lacunas, quas Wolfii codd. habuerunt, ſuppleuit *Dionyſ. Petauius* in edito Nicephori patriarchae Breuiario, gr. et lat. Pariſ. 1616. 8. p. 240. et ibid.

ibid. in fine obſeruationum ſuarum gr. et lat. dedit fragmentum de vita et exitu Conſtantini Copronymi. — Iidem XI. libri, gr. et lat. Colon. Allobrog. 1625. fol. — Plenior et correctior editio gr. et lat. curata eſt a *Jo. Boivin,* II. tom. Pariſ. 1702. fol. Prior tomus continet libros XI. a Wolfio editos, ſed auctiores; vna cum fragmentis, a Petauio in lucem prolatis, et caſtigatiores. In poſteriore tomo libri XIII. primum ſunt e codd. mstis eruti. Addidit *Boivin* notas et alias adpendices, ac poſtumas Ducangii notas ad libros XVII. Idem *Boivin* lat. fere vertit libros XI. reliquos vero Claudius Capperonnerius. Promiſerat *Boivin* tom. III. et IV. qui autem lucem non viderunt. — Haec edit. recuſa eſt Venet. 1729. fol. in Corpore ſcriptorum rer. Byzantinarum. — Tum alia, quae Niceph. Gregoram habuerunt parentem, typis ſunt exſcripta: *Epiſtola ad Theodulum Magiſtrum,* (qui ſub nomine Thomae Magiſtri magis innotuit,) vna cum epiſtola *Theoduli* ad Gregoram, gr. et lat. vulgata a *Laurentio Normanno* inter alias Theoduli oratt. et epiſtolas, Vpſal. 1693. 4. — *Oratio in obitum Theodori Metochitae,* cum huius, vel potius *Mich. Glyzae* Hiſt. rom. libro, edit. *Jo: Meurſio,* Lugd. Bat. 1618. 8. — *Commentaria* ſ. ſcholia in *Syneſium* de inſomniis, gr. cum Syneſio. — *Paſchalion correctum,* in *Petauii* Vranolog. p. 383. et rec. in opere de doctrina tempor. tom. III. p. 206. — *Vita S. Codrati* et ſociorum martyrum, ex msto Bauar. interprete *Reinoldo Dehnio,* in Actis SS. Antwerp. Mart. tom. II. p. 8 ſqq. — Ei quoque tribuitur *) *moralis interpretatio errorum Vlixis,* h. e. *Vlyſſis,* edita ſub titulo *incerti ſcriptoris* cum Porphyrio de nym-

*) Conf. *Valckenar.* diſſ. de ſcholiis in Homerum ineditis, p. 143.

nympharum antro etc. a *Conr. Gesnero*, Tiguri 1542. 8. — cum Sympofio Xenophontis ab *Obfopoeo*, Hagen. 1531. et feparatim correctius a *Jo. Columbo*, gr. ac lat. cum notis, Aboae 1678. 8. rec. Lugd. Bat. 1745. 8. — In cod. Auguftano eft libelli cuiusdam praefationi praefixus titulus: Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ τεχνολογίαι περὶ γραμματικῆς, h. e. *technologia grammatica*, ex quo *Godofr. Hermann.* in parte I. de emendanda ratione graecae grammaticae, Lipf. 1801. 8. p. 319 fqq. euulgauit *fragmentum Lexici graeci* notasque fubiecit: conf. eius praefat. p. XV.

151. *Demetrius Cydone*, Hieromonachus et fophifta CPolitanus, a. 1355. Joannem Cantacuzenum in monafterium comitatus et a. 1384. in viuis adhuc effe dicitur. E multis, quae vel graece fcripfit, (Platonem quidem in fcribendi genere imitatus, neque tamen acuti philofophi laudem adfequutus,) vel e lingua latina in graecam transtulit, plurima lucem nondum viderunt. De eius refponfione ad Max. Planudem vide fupra in paragr. 147. — Quasdam *epiftolas* edidit *Boivin* inter elogia, tomo primo Nicephori Gregorae Hift. Byzant. praemiffa. — *Chr. Frid. Matthaei* ex cod. Mofquenfi primum edidit octo epiftolas et animaduerff. adiecit in libr. infcripto: *Ifocratis, Demetrii Cydone et Mich. Glycae aliquot epiftolae*, Mofquae 1776. mai. 8. et in progr. *binas epp.* alteram *Nili Cabafili*, alteram *Demetrii Cydonii*, Dresdae 1789. 4. — *Monodia*, five comploratio de ciuibus, qui tumultu inteftino Theffalon. a. 1343. perierunt, gr. et lat. inter fcriptores poft Theophanem in Corpore hiftoriae Byzant. edente *Francisco Combefifio*, Parif. 1685. fol. — *Oratio ad Graecos deliberatiua*, gr. et lat. edita a *Combefifio* in tom. II. auctarii noui p. 1221 fqq. — Librum *contra Gregorium Palamam,*

mam, et libr. *de proceſſione Spiritus S.* aduerſus Maximum Planudem, gr. et lat. edidit *Petrus Arcudius* in Opuſculis aureis theologorum graecor. Romae 1630. 4. etc. — *De morte contemnenda oratio* cum Hermiae irriſione gentilium philoſoph. primum edita gr. et lat. a *Raphaële Seilero*, Baſil. 1553. 8. — cum eiusd. verſione, inter Theologorum veterum orthodoxorum ſcripta, curante *Conr. Gesnero*, Tiguri 1559. fol. et ab *Hieron. Wolfio*, qui notas addidit, in faſciculo plurium opuſculorum, inſcripto: *Doctrina recte viuendi ac moriendi*, Baſil. 1577. 8. — rec. ibid. 1586. 8. — Separatim, gr. et lat. ex recenſione, emendatione, et cum vberioribus doctisque notis *Chriſti. Theoph. Kuinoel*, Lipſ. 1787. 8.

152. *Joannes Cantacuzenus*, litteris tam diuinis quam humanis egregie excultus et toga ſagoque clarus, poſt varios honores muneraque a. 1342. imperator proclamatus eſt: at propter diſſidia orta a. 1355. ceſſit imperio, nec diu poſt in Manganorum monaſterio monachi habitum et *Joaſaphi* nomen induit. Per longum tempus, (nam a. 1375. adhuc ſuperſtes fuiſſe fertur,) in hoc receſſu monaſtico et quiete vixit, atque opera quaedam hiſtorici ac theologici argumenti exarauit. Exſtant *libri IV. hiſtoriar. Byzantin.* ab a. 1320—1354. de rebus ab Andronico Palaeologo iuniore, imperatore CPolit. nec non ab ipſo geſtis, quos *Jac. Pontanus* de graeco in latinum conuertit, et cum notis ſuis, inſertisque quibusdam *Jac. Gretſeri* edidit Ingolſtad. 1603. fol. Tum iidem *graece* cum verſione *Jac. Pontani* et huius ac *Gretſeri* notis primum prodierunt Pariſ. 1645. III. tom. fol. — rec. in Corpore ſcriptorr. rerum Byzant. Venet. 1729. fol. — Idem ſcripſit *Apologias IV.* ſiue adſertionem pro chriſtiana religione aduerſus Mahumedanos et IV.

λό-

λόγους ſiue *libros aduerſus Mahometis errores.* Et apologias et λόγους graece cum verſione ſua edidit *Rudolph. Gualtherus,* Baſil. 1543. fol. — Ex cod. Medic. VIII. plut. 8. in quo continentur *Jo. Cantacuzeni* ſcripta contra Palamam, Barlaamum et Acindynum, vna cum omnibus iis, quae ſuper hac re geſta ſunt, *Angel. Mar. Bandin.* tom. I. Catal. codd. p. 342 ſqq. vbi de illo cod. eſt copioſus, et in graecae eccleſiae monumentis, Florent. 1762. 8. cum recenſione totius operis prooemium, quod omnibus praecedit, integrum formulis typographicis deſcribendum curauit.

Eius filius, *Matthaeus Cantacuzenus,* Caeſar a patre a. 1354. pronuntiatus et coronatus, itidem vero gradu caeſareo deturbatus, in montem Atho ſeceſſit, monachorum diſciplinam ſectatus, vbi, patre ſuperſtite, diem obiit ſupremum. E variis eius in quosdam libros diuinos commentariis prelo exiit *Commentarius* in Canticum canticorum, gr. et cum lat. *Vincentii Riccardi* verſione et notis, (in quibus, praeter alia, etiam inedita eduntur, praeſertim *Euſebii Caeſarienſ.* in Canticum canticorum expoſitio,) Romae 1624. fol.

153. *Conſtantinus Harmenopulus,* vir eruditus, iuris vtriusque peritiſſimus, et Anteceſſor CPolitanus celeberrimus; imperatorum gratia perpetuo valuit, anno aetatis triceſimo iudex *Dromi,* quod ſupremum ciuilium dicaſtarum fuit tribunal, creatus, et anno aetatis quadrageſimo Theſſalonicae ſummo cum Nomophylacis imperio praefectus eſt: in quo munere per otium diligentiſſime et ſumma cum laude praecipue tractauit ius eccleſiaſticum. Nat. eſt circ. a. 1320. denatus circ. a. 1380. Eius ſcripta edita ſunt: 1) Ἑξάβιβλος ſiue Πρόχειρον νόμων, *Promtuarium iuris ciuilis* in ſex libros, titulos LXXXII. diuiſum, quod vna cum *ecloga legum georgicarum ex iure Juſtinianeo,* graece cura *Theodorici Adamaei Suallenber-*

lenbergii lucem vidit Parif. ap. Chriſti. Wechel. 1540. 4. latine vertit D. *Bern. a Rey*, Colon. apud Martin. Gymnicum 1547. 8. — Lugd. 1549. (indices II. et breues adnotatt. adiecit *Jo. Raimundus.)* — et ex ſecunda recognitione Colon. ap. Gualther. Fabric. 1556. 8. — Adcuratius dein et diligentius vertit ac ſcholia addidit *Jo. Mercerus*, Lugduni 1556. 4. et Lauſannae 1580. 8. — Hinc gr. et lat. cum Merceri verſione et ſcholiis atque paratitlis *Dionyſii Gothofredi* et varr. lectionum libello ac nomenclatore graecar. dictionum iuris ad Harmenopulum, Geneu. 1587. 4. In quibusdam editt., omiſſo medio X, vitioſe excuſum eſt M.D.LXXVII. Tandem curatiorem editionem, monente atque adiuuante *Ger. Meermanno*, parauit *Guil. Otto Reitzius:* qui quum, antequam praefationi vltimam admouiſſet manum, animam efflaſſet, filius eius *Carolus Conradus* opus abſoluit, atque *Jo. L. B. de Meermann* edidit in Supplemento noui theſauri ciuilis et canonici, Hagae Comit. 1780. fol. init. cum inſcriptione: *Conſtantini Harmenopuli Manuale legum, item leges agrariae: ex variis codd. Mss. emendauit atque auxit; nouam verſionem latinam adornauit; notasque et obſeruatt. complurium eruditorum, tam editas, quam ineditas, vt et ſuas adiecit, nec non J. G. Sammet diatribam de Hypobolo ſubiunxit Guil. Otto Reitzius.* — 2) *Epitome diuinorum et ſacrorum canonum*, edita cum ſcholiis *Citrenſis*, τοῦ Κιτροῦς, *et Philothei*, graece et cum verſ. lat. *Jo. Leunclauii* in *Marquardi Freheri* Jure gr. romano, Francof. 1596. fol. lib. I. p. 1 ſqq. — 3) *De opinionibus haereticorum* etc. et *de fide orthodoxa*, gr. cum verſione lat. *Jo. Leunclauii*, ad calcem Legationis Manuel. Comneni ad Armenios, edit. *Jo. Leunclauio*, Baſil. 1578. 8. p. 556 ſqq. — in *Freheri* Jure graeco-rom. tom. I. p. 547 ſqq. et in Auctario

ctario bibl. patrum Ducaeano, Pariſ. 1624. tom. I. atque in bibl. patrum, ed. Morell. Pariſ. 1644. 1654. tom. XI. — latine ad calcem *Honorii* Auguſtodun. de haereſibus, Helmſtad. 1676. 4. — 4) ſ. nomine auctoris *Tomus contra Gregor. Palamam*, gr. et lat. in *Allatii* Graecia orthodoxa, tom. I. p. 780 ſqq. Romae 1652. 4.

154. *Iſaacus Argyrus*, monachus, an. aetatis LX. et a. C. 1372. compoſuiſſe dicitur *canonem paſchalem* ſiue methodum paſchatos inveniendi: eius caput poſtremum edidit latine *Joſ. Scaliger* atque illuſtrauit ad calcem canonis paſchalis Hippolytei p. 25 ſq. Lugd. Bat. 1595. 4. et in opere de emendatione temporum libr. IV. p. 327. Lugd. Bat. 1598. et Geneu. 1629. fol. Integrum autem canonem gr. et lat. cum ſcholiis M. *Jac. Chriſtmannus*, typis Gotthardi Voegelini 1611. 4. — cum noua ſua verſione *Dionyſ. Petavius* in Vranologio, Pariſ. 1630. fol. rec. Antwerp. (vel potius Amſtelod.) 1703. fol. — Idem *Petavius* etiam *alteram methodum paſchatos inueniendi*, quam putabat eſſe Iſ. Argyri, cum priore gr. et lat. vulgauit.

Johannes Pediaſimus, Bulgariae Chartophylax, Grammaticus, Sophiſta et Mathematicus, circ. a. 1390. Scripſit ſcholia in Heſiodum et Theocriti Syringem et alia. Eius Πόθον, *Deſiderium*, ſiue *iambos de muliere bona et mala*, gr. et lat. vulgauit *Holſtenius* cum Demophili et Democratis ſententiis, Romae 1638. 12. ac *Tho. Galeus* in Opuſculis mythologicis, ethicis et phyſicis, Cantabrig. 1671. 8. ſed in edit. eorumdem opuſc. Amſtel. 1688. 8. ea deſiderantur. Eosdem gr. et lat. recudi fecit *Fabric.* in B. Gr. XIII. p. 576 ſqq. vet. edit.

155. *Emmanuel Moſchopulus*, Cretenſis, circ. a. C. 1392. auctor *Erotematum*, ſiue grammaticae artis methodi. Edit. *Moſchopuli* διορθω-

θέντων

θέντων ἐρωτημάτων. περὶ προσῳδιῶν etc. cum duobus aliis antiquioribus Grammaticis fine l. a. et typographi nota, fub initium typographiae gr. in Italia, probabiliter Mediolani. — *Erotemata* etc. quartus *Gazae* de conftructione — Venet. in aed. Aldi 1512. 8. et alibi aliquoties. — *Moschopuli* περὶ προσῳδιῶν libell. *Jo. Varennius* adiecit Syntaxi L. Graecae vna cum annotatiunculis paucis ad praecepta Syntaxis Varennianae per Joach. Camerarium, Colon. Agripp. fine anni nota, 8. Dedicatio tamen fcripta eft Louanii 1532. Additi funt quidam alii libelli. — Περὶ προσῳδιῶν ab Aldo 1528. 8. rec. Parif. 1544. 8. Bafil. 1546. 8. — cum Theodoro Lecap. et Hephaeftione, Florent. per her. Phil. Juntae, 1526. 8. — *Grammaticae artis methodus* vna cum Gazae libris duobus prioribus prodiit gr. Bafil. ap. Jo. Walder. 1540. 4.

Ab illo diuerfus fuit eius patruelis *Emmanuel* f. *Manuel Moschopulus*, Byzantinus, Grammaticus et Mathematicus, qui poft captam CPolin vna cum aliis Graecis in Italiam circ. a. 1453. profugus fuit. Vtrumque tamen haud diftinxit *Humphred. Hodius* de graecis illuftribus L. Gr. litterarumque humaniorum inftauratoribus, Londin. 1742. 8. p. 316. Juniori tribuuntur liber *de vocibus atticis* in Philoftrati imaginibus et aliis fcriptoribus, — liber περὶ σχεδῶν, h. e. *de partibus orationis*, typis excufus graece, Parif. ap. Robert. Stephan. 1545. 4. — rec. Vindobonae 1773. et alia. — *Man. Moschop.* libellus *de vocum passionibus* primum editus et additus eft a *Godofr. Henr. Schaefero* edit. *Gregorii Corinthii*, de qua v. fupra, §. 140.

156. *Emmanuel Chryſoloras*, Grammaticus graecus, natus CPoli faeculo poft Chr. natum decimo et quarto, fuit litterarum graecarum reftaurator in Italia. Namque quum ab imperatore

CPolit. Jo. Palaeologo ad principes orbis Europaei legatus miſſus eſſet, quorum fidem aduerſus Baiazetem, Turcarum tyrannum, imploraret: legatione perfunctus, in Italiam habitatum conceſſit, et primum Venetiis, deinceps Florentiae, Mediolani, Ticini ſiue Pauiae et Romae magno adplauſu graecas litteras profeſſus eſt, et complures habuit diſcipulos, qui ipſi graecarum litterarum ſcientia poſthaec excelluerunt. Reuertens CPolin, poſtea comes ſociusque legationis ad concilium Conſtantienſe a Joanne XXIII. rom. pontifice a. 1413. datus eſt et Conſtantiam (Coſtnitz) dein profectus: verum non ita multo poſt, quam eo venerat, menſe April. 1415. ex vita migrauit. Haec omnia eiusque ſcripta vberius expoſuit *Chriſti. Frid. Boerner* in libro: De doctis hominibus graecis, litterarum graecar. in Italia inſtauratoribus, Lipſ. 1750. 8. idemque quasdam memorati Humphr. Hodii aliorumque narrationes ſub examen vocauit. — *Chryſoloras* ſcripſit 1) *Erotemata grammatica*, edita graece, ſine nota anni, (Mediolani,) min. 8. — gr. et lat. praeit alphabetum, oratio dominica et ſalutatio angelica, Venet. per Peregrinum (de Paſqualibus) Bononienſem, 1484. 4. — *Erotemata* gr. cum aliis quibusdam libellis grammaticis graecis, Venet. ap. Ald. Manut. 1512. 1517. — *Erotem.* gr. cum duobus diſtichis, graeco altero, altero latino *Ottomari Luſcinii,* Argentorati in offic. Joan. Knoblouch. 1506. 8. et ſaepius ſaeculis ſuperioribus. Conf. quoque Noriberg. *Litterar. Blätter*, 1804. nr. 11. p. 175. et nr. 12. p. 177. — 2) *Epiſtolam* ad Palaeologum imp. qua *veteris et nouae Romae comparatio* continetur, atque epiſtolas ad *Joannem* et *Demetrium Chryſoloras* *), gr. et lat.

*) De hisce et Man. Chryſolora, eorumque ſcriptis, nondum editis, v. *Fabric.* B. Gr. vol. XI. p. 409 ſqq.

lat. editas cum *Georgii Codini* excerptis de antiquitatt. CPolitanis a *Lambecio*, Pariſ. 1655. fol. p. 107 ſqq. et 127 ſqq. rec. inter Scriptores Byzant. hiſt. tom. XVIII. p. 81. ed. Venet. Alia ab eo ſcripta latent in Biblioth. codd.

157. *Demetrius Triclinius*, circa a. 1400. Empedoclis ſphaeram recenſuit. Exſtant praeterea eius ſcholia in Heſiodum et Sophoclem.

158. *Manuel* ſiue *Emmanuel Palaeologus*, imperator ab a. 1391. tum ſolio deturbatus, at a. 1402. in idem reſtitutus: Theologus ac Philoſophus. Eius *Praecepta educationis regiae ad Joannem filium* cum eiusd. ſeptem breuibus orationibus et quibusdam paruis libellis graece cum verſione lat. *Jo. Leunclauii* prodierunt Baſil. 1578. 8. — Eiusd. *orationem funebrem in fratrem Theodorum Palaeologum deſpotam* gr. et lat. edidit cum notis *Franciſc. Combefiſius* tom. II. auctarii noui p. 1045 ſqq. Pariſ. 1648. fol. Eadem oratio latine ex Combefiſii verſione in tom. XXVI. Biblioth. patrum Lugd. p. 491. — *Haſe* in Notices et Extraits des Mssts de la Biblioth. impériale à Paris vol. VIII. part. II. dedit notitiam operis *Man. Palaeol.* Colloquii cum Mahomedano quodam magiſtro, et ex cod. Pariſ. duo priores libros διαλέξεων, (quae ſunt 26.) cum verſione lat. et praemiſit hiſtoricas atque litterarias animaduerſiones.

159. *Joannes Cananus*, ſcriptor Byzantinus, circ. a. 1422. et auctor narrationis de bello CPolitano atque liberationis fabuloſae, gr. et lat. ab *Allatio* editae et ſubiectae *Acropolitae* hiſtoriae p. 187 ſqq. poſt *Joelis* chronographiam compendiariam. Conf. ſupra, §. 136.

160. *Theodorus Gaza*, Theſſaloniceníis, Grammaticus et Philoſophus, circ. a. 1430. Scripſit *Grammaticam graecam* et libell. *de menſibus*, edit. Venet. 1495. fol. et deinceps frequen-

tius cum aliis Grammaticis. Notandae sunt adhuc edd.: *Θεοδώρου Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰ τέσσαρα εἰς τὸ τέταρτον ὑπόμνημα ἐκ πολλῶν συνερανισθὲν ὑπὸ Νεοφύτου Πελοποννησίου* *) — Bucaresti αψξή. — *Ἑρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῆς το Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Γραμματικῆς — Φιλοπονηθεῖσα παρὰ Δανιὴλ, μοναχοῦ Πατμίου, τοῦ Κεραμέως* Venet. 1780. 8. — E Latinis graece vertit *Ciceronis* libros *de Senectute*, in quibusdam Ciceronis editionibus, et recenter in *Jo. Ad. Gözii* ed Cic. de Senect. Norimb. 1801. 8. ac separatim gr. et lat. Ingolstadii 1596. 8. — *de Senectute* et *Somnium*, Paris. 1528. 8. — atque *Cic. de somnio Scipionis*, pariter in quibusdam Ciceronis opp. editt. ac separatim Basil. 1528. 4. — Nec non e Graecis vertit latine *Aristotelis* libros IX. Historiae animalium: de partibus animalium libr. IV. et de generatione animalium libros V. Venet. 1476. fol. et Basil. 1533. fol. et in aliis Aristotelis opp. editt. — *Aristotelis* problemata Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. et in nonnullis Aristot. opp. edd. — *Theophrasti* Historiae plantarum libr. X. Venet. 1504. fol. et deinceps aliquoties. — *Aeliani* libr. de instruendis aciebus latine, Colon. 1524. 8. et saepius in editt. Aeliani. — *Dionysii Halicarnassei* libr. de compositione orationis et eloquutione, quomodo fiant epithalamia, epitaphia et panegyrica, lat. edit (Mediolani,) 1482. 4. Cremonae sine anni et typographi nomine, saec. XV. (ante a. 1492.) 4.

161. *Joannes Anagnostes*, Thessalonicensis patriae vrbi a. 1430. a Turcis expugnatae interfuit, et *narrationem* eius de illa occupata *Allatiu*

---

*) De commentariis *Neophyti* in Gazae librum quartum v. *Reiz* de prosodiae graec. accentus inclinatione p. XVIII ibique *Wolfii* not.

tius in Συμμίκτοις p. 318—380. gr. ac lat. publicauit.

162. *Georgius*, *Trapezuntius*, theologus, rhetor, grammaticus et philoſophus, acerrimus Ariſtotelis contra Platonicos, maxime *Beſſarionem* aliosque vindex, natus 1396. denatus 1486. et circa a. 1430. in Italiam veniſſe cenſetur. Multorum de eo narrationes ac indicia laudat *Saxius* in Onomaſt. II. p. 411 ſqq. — Eius *Dialectica breuis* Baſil. ap. Val. Curionem 1522. 8. et *Rhetoricorum* libri, ibid. 1522. 8. prodierunt.

Beſſarion ipſe, *Trapezuntius*, nat. a. 1395. praeclarus grammaticus, orator et philoſophus, inter Platonis defenſores eminuit, et a. 1439. Purpuratis eccleſiae romanae accenſus eſt, a. autem 1472. viuere deſiit. V. *Saxium* l. c. p. 420 ſq. *Hamberger Kurze Nachricht.* part. II. p. 1853 ſqq. vt alios omittam. Multa tam graece, quam latine ſcripſit, aut e graeco latine vertit. In codd. msst. varia latent adhuc, atque ex cod. Ven. S. Marci *Morell.* in Bibl. mst. gr. ac lat. tom. I. p. 212 ſq. publicauit *Beſſarionis* epiſtolam ad Nic. Segundinum Euboeum, *Gemiſti* laudes eximias continentem. De epiſt. ad Gemiſtum v. §. ſequent. *Beſſar.* bibliothecam ſuam legauit aedi S. Marci, eaque etiamnum adſeruatur Venetiis.

163. *Georgius Gemiſtus Pletho* *), CPolitanus, vir eruditus, hiſtoricus, grammaticus et philoſophus Platonicus. In Peloponneſo quidem vt plurimum vixit; at quum a. 1438. concilio intereſſet Florentino, Platonicam philoſophiam in Italia per illam occaſionem reſuſcitauit, atque Coſmo

*) Sic vulgo dicitur, duobus nominibus idem ſignificantibus: perperam. Verum nomen eius fuit *Gemiſtus:* ſed ipſe vocari maluit *Pletho.* V. *Bredowii Epiſtol. Pariſ.* Lipſ. 1812. m. 8. p. 65. in quo libro multa ſunt de Gemiſto. v. loca in Indice citata.

ſmo Mediceo auctor fuit academiae Platonicae condendae. In eodem concilio acerrimus erat Graecorum deſenſor de proceſſione Spiritus S. poſtea tamen animum ad Latinorum ſententiam declinauit. CPolin rediit, et in Peloponneſo a. 1441. ſenex adeptus eſt magiſtratum. Plura ſcripſit; ſed h. l. ea tantum, quae typis gr. excuſa ſunt, paucis commemorare vacat. 1) *De geſtis Graecorum poſt pugnam ad Mantineam libri duo,* (ex Diodori Sic. et Plutarchi hiſtoriis,) cum Xenophontis Omiſſis, gr. Venet. ap. Aldum 1503 fol. et gr. cum Herodoto Camerarii, Baſil. 1541 fol. Seorſum editi et notis illuſtrati ſunt ab *Henr. Godofr. Reichardo,* Lipſ. 1770. 8. — 2) *De rebus Peloponneſiacis oratt.* II. *Guil. Cantero* interprete: eiusd. Plethonis libellus graecus *de virtutibus,* cum Stobaei Eclog. II. Antwerp. 1575 fol. — 3) *Georgii Gem. Plethonis* et *Mich. Apoſtolii* oratt. funebres duae, in quibus de immortalitate animae exponitur: nunc primum e Msto edidit *G. C. Fülleborn,* Lipſ. 1792. 8. — 4) *Scholia in oracula Zoroaſtris,* cum Sibyllinis oraculis, ſtudio *Jo. Obſopaei,* Pariſ. 1599. 8. — 5) Libell. *de fato,* eiusdemque et *Beſſarionis* epiſtolae amoebaeae de eodem argumento, gr. et lat. cura *H. S. Reimari,* Lugd. B. 1722. 8. — 6) *Zoroaſtreorum et Platonicorum dogmatum compendium,* gr. et lat. per *Val. Herm. Tryllitſch,* Witteberg. 1719. 8. — rec. gr. et lat. in *Fabricii* B. Gr. vol. XIV. p. 137 ſqq. ed. vet. — 7) *Menſium et annorum ordo et dierum recenſio,* in *L. Allatii* de menſura tempor. antiq. tract. cap. 12. p. 140. — 8) *De differentia philoſophiae Ariſtotelis et Platonis,* graece, Venet. 1532. 8. — 1540. 4. — Pariſ. 1541. 12. latine, interprete *Georg. Chartandro,* (i. e. Heniſchio,) Baſil. 1574. 4. Ille liber, plenus conuiciorum atque opprobriorum, in quo primae dantur Platoni,

multas

multas excitauit controuerſias. — 9) *Breuis quatuor virtutum explicatio*, gr. et lat. nunc primum edita, *Adolpho Occone* interprete (cum aliis libell.) Baſil. per Jo. Oporin. (1552.) 8. — 10) Libellus *de Spiritu S. contra Latinos*, gr. Giaſii 1698.

164. *Michael Apoſtolius*, Byzantinus, circ. a. 1450. exſul e Graecia in Italiam venit, paroemiographus, philoſophus Platonicus et orator: *Arſenii* fuit pater. Praeter alia, adhuc inedita, copioſiſſimam fecit *paroemiarum* collectionem. Horum prouerbiorum epitomen, (explicatione fere reſciſa,) Heruagius graece edidit Baſil. 1538. 8. quae editio deinceps aliquoties eſt recuſa. - Integra et plenior editio eſt: Μιχαήλου Ἀποστολίου Παροιμίαι. *Centuriae* XXI. *prouerbiorum* ex optimis auctoribus graecis collectae a *Mich. Apoſtolio*, Byzantino, cum V. L. *Petri Pantini* verſione et notis ipſius ac aliorum doctorum, quibus adagia illuſtrantur et ſuis auctoribus aſſignantur: cum indicibus. Item Patriarchae (CPolitani ab a. 1283.) *Gregorii Cyprii* *) *prouerbia*. Lugd. Bat. ex offic. Jo. et Dan. Elſeuir. 1619. (cum epiſtola *Dan. Heinſii* nuncupatoria, 1619. XII. Febr. exarata.) 1634. 1653. 4. Sed tria illa exempla vnius eiusdemque editionis eſſe videntur, et a librario ſingulis tantum nouum tituli folium praefixum. — Orationem funebrem edidit *Fülleborn*: v. in anteced. paragr. de Gemiſto.

Eius

---

*) Theologus fuit, philoſophus et grammaticus, atque, vt quidem videri volebat, doctrinarum eccleſiae lat. aduerſarius. *Georgii ſeu Gregorii Cyprii* — *vita*, quae ex cod. Lugd. Bat. nunc primum in lucem prodiit, cum lat. interpret. et notis. Acced. diſſ. II. — cum binis epiſtolis eiusd. *Cyprii* ad amicum et *Moſchamparis* — ad ipſum nunc primum editis — auctore *Fratre Jo. Franc. Bernardo de Rubeis.* Venet. 1753. 4.

Eius filius *Arſenius*, patria Cretenſis, Monembaſiae in Peloponneſo epiſcopus, Grammaticus, circa a. 1512. clarus, et exſul, atque quum a Latinorum ſtaret partibus, a Graecis excommunicatus, Venetiis a. 1535. vita defunctus eſt. Scholia graeca in ſeptem tragoedias Euripidis collegit et euulgauit Venetiis 1534. 8. — emendatius expreſſa Baſil. per Jo. Heruag. 1544. mai. 8. et deinceps in nonnullis Euripidis editionibus. — Epiſtolam graece edidit *Jo. Lamius* in Deliciis eruditorum, Florent. 1740. p. 102 ſq. et p. 105 ſq. Antonii eparchi epiſt. ad Arſenium. — Ex Ἰωνιᾷ *Violeto*, patris, depromta eſt *Arſenii Sylloge apophthegmatum*, ſecundum litteras, a quibus nomina auctorum incipiunt, edita (Romae) ſine temporis et loci nota in 8. Sed in cod. Laurent. Medic. apophthegmata ſecundum ordinem rerum, de quibus agitur, diſpoſita leguntur: vid. *Bandin.* in Catal. codd. gr. Medic. vol. I. p. 547 ſqq. qui vulgauit epiſtolam *Arſenii* ad Leonem X. P. M. nuncupatoriam.

165. *Matthaeus Camariota*, Theſſalonicenſis, philoſophus ac rhetor CPolitanus circa a. 1450. Obiit paullo poſt exciſam a Turcis CPolin; atque ſcripſit *Lamentationem de capta a Turcis CPoli*, quae proſtat gr. ac lat. in *Cruſii* Turco-Graecia p. 76 ſqq. — Eiusdem *orationes II. in Plethonem* primum graece editae et latine redditae ab *Hermanno Samuele Reimaro* cum praefat. J. A. Fabricii, in qua de Camariota agitur, Lugd. Bat. 1721. 8.

166. *Joannes Andronicus Calliſtus* ſiue *Calliſti* filius, Theſſalonicenſis, philoſophus peripateticus et grammaticus circa a. 1450. atque, Florentiae Ariſtotelis philoſophiam, Homerum ac Demoſthenem enarrans, praeceptor Georgii Vallae, Angeli Politiani et aliorum. Varia ſcripſit, quae in codd. Msst. adhuc latent.

167. *Mi-*

167. *Michael Glycas*, quem, quamuis leges hiſtoricas in Annalibus non omnino obſeruaſſet, viri eruditi vniuerſim mactant laude celebris hiſtorici, philoſophi ac theologi. De eius autem aetate ac patria non conuenit inter eruditos. Sed probabilis eſt *Chriſt. Guil. Franciſci Walchii* ſententia, qui in ſingulari de Glycae aetate commentatione, in tomo V. p. 18. Commentatt. ſocietatis doctrinarum Gottingenſis, Glycam refert ad ſaec. XII. eamque confirmat *Morellius* in Bibl. msta graeca et lat. tom. I. p. 266 ſq. — *Annales* condidit a mundi exordio vsque ad obitum Alexii Comneni imperat. lat. ex verſ. *Leunclavii*, Baſil. 1572. 8. dein gr. et lat. editos, cum adnotatt. *Phil. Labbei*, in Corpore Byzant. ſcriptorum, Pariſ. 1660. fol. rec. Venet. 1729. fol. Atque *Labbeus* partem tertii libri, quam olim *Jo. Meurſius* ſub titulo: *Theodori Metochitae Hiſtoriae romanae — liber ſingularis*, (cui falſo Meurſ. adtribuerat,) gr. primus vulgauit, in linguam lat. transtulit notasque addidit, Lugd. Bat. 1618. 8. rec. in *Meurſii* Opp. tom. VII. Florent. 1746. fol. p. 737. Labbeus igitur illam hiſtoriam Glycae reſtituit et integram repraeſentauit, cum notis atque indicc. — *Lamius* in Deliciis eruditorum tom. I. et V. gr. ac lat. edidit *Glycae Epiſtolas* ſ. *Diſſertationes decem*, cum notis, atque tom. I. (Florent. 1736. 8.) longam praefixit diſſert. de Glyca, eius aetate, ſcriptis, praeſertim de eius epiſtolis. Dein *Franciſc. Fontanius* in Nouis eruditorum deliciis tom. I. Florent. 1785. 8. quatuor epiſtolas edidit, quarum quidem duae priores iam antea lucem viderant; altera quidem, n. XIII. a *Lamio* edita in tom. VIII. Opp. Meurſii, p. 261. altera autem, epiſt. XIV. publicata a *Dominico Becuccio*, cum *Orthodoxis dogmatibus, quae S. S. apoſtoli expoſuerunt*, Florent. 1768. Verum *Fontanius* vtramque recudendam curauit, notisque

que illuſtrauit; reliquas primus gr. et lat. prodire iuſſit in lucem. — *C. F. Matthaei* in edit. *Iſocratis, Demetrii Cydon. et Mich. Glycae aliquot epiſtolarum* etc. Mosquae, 1776. 8. p. 47 ſqq. ex cod. Mosquenſi euulgauit tres *Mich. Grammatici Glycae* epiſtolas. — *Epigramma Michaelis Grammatici* graec. legitur in libro IV. Anthol. p. 514. in *Brunckii* Analect. vett. poetarum gr. tom. III. p. 124. atque in *Frid. Jacobs* Anthol. graeca, tom. III. p. 94. coll. tom. XI. ſiue commentarii vol. III. part. I. p. 242.

168. *Andronicus Comnenus*, imper. CPolitanus a. C. 1183—1185. auctor *dialogi contra Judaeos*, a *Jo. Liuineio* latine verſi, in capp. LXIIII. diſtributi, et a *Petro Stewart* in tomo ſingulari antiquae lectionis, Ingolſtad. 1616. 4. vulgati, atque inde in Bibl. patrum tom. XIV. edit. Colon. 1618. ac tom. XXVI. edit. Lugdun. p. 39. et a *Baſnagio* (qui quidem dubitat de eo vero auctore; alii vero diſſenſerunt et dialogum vindicarunt Andronico Comn.) in Caniſii Lectt. antiq. tom. IV. p. 259.

169. *Matthaeus*, hieromonachus et medicus, circ. a. 1210. Eius opuſcul. *de officiis palatii et eccleſiae CPolit.* verſibus politicis ſcriptum *Jac. Goar* ex Msst. adiunxit ſuae Codini editioni, Pariſ. 1648. fol. rec. Venet. in Corpore Byzantinor. ſcriptt. 1729. fol.

170. *Nicephorus II.* patriarcha CPolitanus, circ. a. 1259. *Oneirocritici* cuiusdam, iambicis verſibus deſcripti, auctorem fuiſſe, plures quidem Mssti codd. teſtantur.

171. *Joannes Argyropulus*, CPolitanus, philologus et philoſophus, iam antea clarus, poſt a. vero 1453. in Italia exſul maiorem ſibi nominis laudem peperit, Angeli Politiani, Donati Acciaioli, Jo. Reuchlini et aliorum magiſter: mortuus a. 1486.

172. *Ge-*

172. *Georgius Codinus*, Curopalates, vixit adhuc poſt captam CPolin, cuius a Turcis a. C. 1453. expugnatae ipſe facit commemorationem. — Superſunt 1) *de officiis et officialibus aulae et magnae eccleſiae CPolitanae* libellus, ex aliis plerumque compilatus, nec amoene pulcreque ſcriptus, primum editus a *Nadabi Agmonio*, h. e. Franciſco Junio, gr. et lat. 1588. 8. — a. 1596. nouus titulus praefixus eſt, in quo nomen verum et editoris, *Franc. Junii*, et typographi, Hieron. Commelini, indicabatur, et quaedam plagulae ſunt adiectae. — Tum *Jac. Gretſerus*, qui multa in quibusdam libellis acerbe caſtigarat et reprehenderat in Junii editione, verſione atque adnotationibus, totum *Codini* opus ad tres codd. caſtigatum cum noua ſua verſione et tribus commentariorum, obſeruationum et emendationum libris ac diſſertatione de imaginibus non manufactis vulgauit, Pariſ. 1625. fol. rec. in *Gretſeri* Opp. tom. XV. p. 1. Ratisb. 1734. — At in Gretſero multa notauit *Jac. Goar* in pleniore *Codini* editione cum Gretſeri commentarior. libris III. et de imaginibus non manufactis opere, Pariſ. 1648. fol. (rec. in Corpore ſcrr. Byzant. Venet. 1729. fol.) in qua Goar. graeca ad III. codd. emendauit, verſionem Gretſeri per ſingulas paginas caſtigauit, nouasque notas ſuas addidit. Idem adiunxit varia, partim ante inedita, opuſcula. — 2) *Excerpta ex libro chronico de originibus CPolitanis*, optime edita cum verſione et notis *Petri Lambecii:* adiecta ſunt alia opuſcula, Pariſ. 1655. fol. — rec. Venetiis in Corpore Byzantin. S. S. 1729. fol.

173. Perpaucos commemorare iuuat, qui poſt CPolin a Turcis expugnatam adhuc floruerunt.

Conſtantinus Laſcaris, Byzantinus, Grammatica Meſſanae et Mediolani ſcripſit a. 1460—1470. Hoc loco excitabo tantum editt. admodum raras:

Gram-

Grammatica graeca *), graece, Mediolani per Dionyſ. Parauiſinum; recognoſcente et praefato *Demetrio*, Cretenſi, Mediolani, 1476. 4. — graece cum interpretatione lat. Joann. Monachi Placentini, ib. 1480. 4. ac Vincentiae, 1488. 4. — *Erotemata*, gr. et lat. (auctiora et correctiora,) cum Pythagorae carm. aur. Phocylide etc. Venet. litteris Aldi Manutii, 1494. 4. — rec. aut vltimo faſciculo aucta eſt, Venet. litteris Aldi Man. 1495. 4. — *Inſtitutiones vniuerſae*, gr. et lat. Ferrariae, 1510. 4. atque opuſcula Laſcaris saepius, plerumque cum aliis opuſculis ſunt ſuperioribus ſaeculis edita. Conf. *Boerner* de doctis hominibus graecis etc. p. 170 ſqq.

Joannes Ducas, CPoli a. 1453. a Turcis capta, profugus in Lesbum inſulam, et miniſter in aula Principum illius inſulae, variis ad Turcas legationibus functus eſt vsque ad Lesbum a. 1462. a Mahomete II. Turcarum imperat. captam, cui ſuperſtes ſcripſit *Hiſtoriam Byzantinam*, in qua res ab Adamo ad Jo. Cantacuzenum breuiſſime perſequitur, fuſius autem exponit, quae ab Andronici Palaeologi iunioris obitu, ſiue a. C. 1341. geſta ſunt vsque ad Lesbum a Turcis expugnatam. Haec vna cum *Chronico breui*, quo Graecorum, Venetorum et Turcarum aliquot geſta continentur, prodiit gr. et lat. et cum notis, opera *Iſmaelis Bullialdi*, Pariſ. 1649. fol. rec. Venet. 1729. fol.

Laonicus (Nicolaus) *Chalcocondyles*, ſiue per contractionem *Chalcondyles*, Athenienſis, hiſtoricus minime contemnendus, circa a. 1470. Exſtat eius *hiſtoria de origine atque rebus Turcarum et*

*) De Conſtantini Laſcaris Grammatica Graeca v. *God. Hermanni* diſſert. *de argumentis pro antiquitate Orphei Argonauticorum maxime a Koenigsmanno allatis*, Lipſ. 1811. 4. p. 6. quem locum repetiit in praefat. ad Draconem Stratonicenſem.

et imperii Graecorum interitu libris X. ab a. C. 1298. ad a. 1462. edita gr. et cum verſione latina *Conradi Clauſeri*, (quae antea prodierat Baſil. 1556. ap. Oporin. fol. et caſtigata 1562. fol.) inter Hiſtoriae Byzantinae deſcriptores tres, Colon. Allobr. 1615. fol. — libri decem, interprete *Conr. Clauſero*, cum Annalibus Sultanorum, ex interpretatione *Jo. Leunclauii.* Acc. index gloſſarum Laonici Chalcocondylae, ſtudio et opera *Car. Annibalis Fabroti*, Pariſ. 1650. fol. — rec. Venetiis, 1729. fol.

Georgius Phranzes, illuſtri genere ortus, et CPoli a. 1401. natus, multis in aula CPolitana honoribus functus, tandem, vrbe a Turcis capta, poſt varia fata Corcyrae abiit in monaſterium, in quo confecit *Chronicon rerum Byzantinarum* libris IV. ab a. 1401. ad an. 1477. *Jac. Pontanus* cod. graec. in bibl. Bauar. Monac. nactus, ea, quae abundare ipſi aut aliena videbantur, omiſit; cetera latine vertit, tribus libris diſtinxit, capitulisque ſubdiuiſit, notis quoque et explicatione dignitatum illuſtrauit, atque ita contractum opus latine edidit ad calcem hiſtoriarum Theophylacti Simocattae, gr. et lat. vulgatarum, Ingolſtad. 1604. 4. — recuſa eſt Pontani verſio cum *Geneſii* hiſt. Byzantin. Venet. 1733. fol. — Integram *Phranzae* hiſtoriam IV. libr. ex eod. cod. Bau. *Franciſc. Car. Alter*, graece in vſum Graecorum, Χρονικὸν Γεωργίου Φράντζη etc. cum praefat. graece ſcripta, adiunctis quoque aliis quibusdam opuſculis, edidit Vindob. 1796. fol.

Demetrius Chalcondylas, Athenienſis, grammaticus et de graecis litteris praeclare meritus, floruit circa a. 1479. et Mediolani a. 1510. viuere deſiit octogenario maior.

Janus ſiue *Johannes Laſcaris*, Rhyndacenus, grammaticus graecus, et a. 1494. *Anthologiam graecam*

graecam litteris graecis capitalibus in 4. edidiſſe videtur.

Sequentibus quidem et noſtris temporibus non defuerunt homines Graeci, qui varia ratione ſtudium graecarum litterarum adiuuare, aut ſuis popularibus commendare aut ornare ſtuderent, de quibus in fine pauca addemus; at enim eorum vitas ſcriptaque h. l. enarrare non vacat, et ab noſtro inſtituto eſt alienum.

CAPVT III. SECTIO I.

De interpretibus graecis veteris Teſtamenti librisque eccleſiaſticis et apocryphis ſiue ſpuriis et prohibitis.

Perſuaſus, tironibus iam, praecipue futuris theologiae cultoribus, quamdam notitiam de Alexandrinis et reliquis graecis V. T. interpretibus, de nouo Teſtamento eiusque auctore Θεανθρώπῳ et ſcriptoribus numine diuino adflatis, atque de patribus, qui vocantur, et reliquis ſcriptoribus eccleſiaſticis vtilem et vero neceſſariam fore, primas tantum illius lineas ducere, at, ne moles libri excreſceret, breuiter omnia indicare aut potius digito quaſi monſtrare malui, quam illorum commemorationem omnino praetermittere.

I. *De ſeptuaginta vel potius Alexandrinis interpretibus.*

1. Secundum Alexandrinam famam, inprimis ſecundum *Ariſteam* ſiue *Ariſteum*, rex Aegyptiorum Philadelphus, qui bibliothecam inſtruxit, et Demetrium Phalereum ei adornandae praefecit, hoc

hoc adhortante, Hierosolymam legatos misit ad Pontificem Judaeorum, Eleazarum, a quo et codicem sacrum hebraeum peterent, et LXXII. viros linguae hebraeae non minus quam graecae peritos, qui sacras pandectas in graecam conuerterent linguam. Illi LXXII. (septuaginta autem, vt numerus sit rotundus, vulgo numerantur,) parati venisse atque sub auspiciis Demetrii Phalerei inchoasse atque perfecisse dicuntur graecam interpretationem. Sed, num omnis illa Aristeae et de hoc ipso historiola vera, quando illa orta et quomodo conficta fuerit, etc. ab multis in dubium vocatum, atque in vtramque partem disputatum est. Sub nomine autem *Aristeae* *) edita est: Eius de legis diuinae ex hebraica lingua in graecam translatione per LXX. interpretes absoluta historia, primum graece edita (a Simone Sichardo) cum conuersione latina, auctore *Mathia Garbitio*, Basil. per Jo. Oporin. 1561. 8. cum variis lectt. — rec. graece et lat. cura *J. A. Fabricii*, cum Josepho, Colon. (Lipsiae) 1691. fol. et in ed. Hauerkampiana Josephi, fol. quae basis est reliquarum. — Aliae quoque quaestiones ortae sunt et partim vehementer agitatae: num versio graeca, quae adhuc exstat, prima fuerit, an, quod haud incredibile esse videtur, plures priuatae prius exstiterint versiones, quae, collectae tandem et publice adprobatae, nostram constituissent graecam LXXviralem siue Alexandrinam interpretationem, quae quidem omnium, quae supersunt, versionum est antiquissima; num ea, quam terimus, genuina sit; num Pentateuchus solus primum ab

---

*) Conf. Contra historiam Aristeae de LXX. interpretibus diss. in qua probatur, illam a Judaeo aliquo confictam fuisse, ad conciliandam authoritatem versioni graecae; et — Isaaci Vossii aliorumque defensiones eiusd. examini subiiciuntur per *Humfredum Hody*, Oxon. 1685. 8.

ab Alexandrinis Judaeis, an omnes libri V. T. eodem tempore fuerint in linguam graecam translati. Verisimillimum esse videtur, versionem illam vniuersorum librorum antiqui foederis neque a LXX istis fabulosis hominibus, neque integram eodem tempore, neque studio communi, quum stilus in Pentateucho a stilo reliquorum librorum sit mire diuersus, neque iussu regis Ptolemaei, sed a Judaeis aliquot Alexandrinis priuato studio, eoque diuerso, in diuersis V. T. libris, et tempore, quamquam haud omnino definiendo, neque tamen multum dissito, in gratiam hebraicae linguae rudium fuisse adornatam. Alia quaestio exercuit virorum doctorum ingenium atque diligentiam, num veteres interpretes ex textu hebraeo, an Samaritano concinnarint versionem, quam nunc habemus, et num codice punctato vsi fuerint, nec ne?

2. Attamen, quidquid est, interpretatio illa τῶν LXX. et reliquorum graecorum interpretum cum philologo, tum inprimis critico atque interpreti sacrorum librorum et V. et N. T. insignem praestat vtilitatem, et vero est praesidium: quamquam haud negandum est, caute omnino et sobrie versandum esse critico in vsu illorum interpretum, praecipue ad textum hebraeum inde corrigendum.

3. Inter codd. msstos eminent *Vaticanus* et *Alexandrinus*, sic dictus, quia Cyrillus Lucaris, patriarcha CPolitanus, quum CPolin abiret, eum ex vrbe Alexandria secum detulit, et Carolo I. Angliae regi dono dedit: sed de eorum praestantia, antiquitate et praerogatiua sententiae VV. doctorum valde inter se discrepant.

4. Editionum sunt quatuor recensiones praecipuae, ex quibus reliquae editt. quae quidem haud paucae sunt, paucis hinc inde mutationibus, correctionibus, nec non deprauationibus factis, fere fluxerunt: 1) *Complutensis*, in bibliis polyglottis

glottis Complutensibus, studio Cardinalis Francisci Ximenii a. 1514—1517. fol. editis, VI. voll. — Illius vestigia presserunt *Biblia polyglotta*, cura Plantin. Antwerp. 1569—1572. fol. VIII. voll. — *Biblia hebraeo-graeco-latina* cum notis Vatabli, et apocrypha *Claudii Baduelli*, ap. Commelin. 1586. iterum a. 1587. Geneu. ex officina Sanct-Andreana, III. voll. fol. Ab his haud diuersa sunt *Biblia Commeliniana*, hebraea et graeca cum latina versione vulgata et Pagnini notisque Vatabli, 1599. et 1616. fol. III. voll. — *Biblia polyglotta Paris.* 1545. fol. X. voll. — Plantinian. ed. sequutus est *Dau. Wolderus* in *Bibliis quadrilinguibus*, Hamburg. 1596. fol. — 2) *Aldina*, gr. Venetiis, curante Andrea Asulano, 1518. fol. Hanc, ordine librorum aliisque rebus interdum mutatis, expresserunt editt. *Argentinensis*, gr. ap. Wolfg. Cephalaeum, cura *Jo. Loniceri*, 1526. 8. III. voll. etc. Multa tamen mutata sunt in ed. Francofurtensi graeca *Wecheliana*, versiculis distincta, instructaque variis lectt. et scholiis siue a *Francisco Junio* siue a *Frid. Sylburgio*, 1597. fol. repet. Venet. 1687. fol. Francofurt. edit. adcommodauit *Abraham Trommius Concordantias graec. vers. LXX. interpretum*, Amstel. 1718. II. voll. fol. — 3) *Romana*, e cod. Vaticano recensita, adhibitis tamen aliis quoque codd. vetustis, cura Petri Morini, Turriani, Ciaconii, Maldonati aliorumque, graece cum scholiis graecis per codd. Msst. collectis et cum adnotatt. ex variis libris, Romae, 1587. fol. E latinis patribus *Ciaconius* ea, quae vsui essent, collegit. Ex his aliisque subsidiis *Flaminius Nobilius* veterem τῶν LXX. versionem latinam, quam *Italam* vocant, h. e. eam versionem LXX. et N. T. qua ante Hieronymum per Italiam et aliis in locis vsa esse vulgo dicitur ecclesia latina, restituere tentavit, et latinam romani exemplaris interpretatio-

 nem,

nem, additis fcholiis et adnotatt. Romae 1588. edidit *). Vtramque hanc romanam editionem coniunxit et vnam graeco-latinam fecit *Jo. Morinus*, Parif. 1628. fol. III. voll. feruatis vtriusque adnotationibus. — Ex hac Parif. editione textus LXX. vna cum latina verfione repetitus eft in Polyglottis *Briani Waltoni*, 1657. fol. VI. voll. additis variis lectt. ex codd. et edd. Complutenfi atque Aldina. — Romanam editionem expreffit quidem graeca *Londinenfis*, 1653. 4. fed ab editore pro lubitu interpolata et immutata. Haec tamen bafis facta eft editionum graecarum Cantabrigienfis, 1665. 12. II. voll. cum paraenetica *Pearfoni* praefatione; — Amftelodamenfis, (at vitiofe excufae typis,) cura *Jo. Leusdenii*, 1683. 12. — Lipfienfis, cum fcholiis graecis rom. editionis et praefatione *Jo. Frickii*, Vlmenfis, 1697. 8. — *Franequeranae*, cura *Lamberti Bofii*, (qui tamen non ipfam Romanam, fed vel Parifienfem Jo. Morini, vel Londinenfem Waltoni editionem fequutus eft,) graece, cum fcholiis editionis Romanae, variis Msstorum veterumque editt. lectionibus, nec non fragmentis verfionum Aquilae, Symmachi, Theodotionis et ceterorum interpretum graecorum, cum prolegomenis, et animaduerfionibus, 1709. 4. — Ex ed. Franequer. ducta eft *Amftelodamenfis* fiue *Vltraiectina* gr. curante *Dau. Millio*, 1725. 8. II. voll. — Ex ed. Romana, fed variis immutationibus et ordinis et contextus factis, *Chrifti. Reineccius* curauit edit. gr. cum felectis

*) Notandae funt: Bibliorum facrorum latinae verfiones antiquae, feu vetus *Italica* et ceterae, quaecunque in codd. Mss. et antiquorum libris reperiri potuerunt etc. opera et ftudio D. *Petri Sabatier*, tom. I—III. Remis 1743. fol. Diverfa eft fplendida editio: Euangeliarium quadruplex latinae verfionis antiquae feu veteris Italicae, nunc primum in lucem editum — a *Jof. Blanchino* — Romae 1749. fol. IV. Voll.

selectis cod. Alexandrini, edit. Complut. atque Ald. variis lectt. Lips. 1730. rec. 1757. 8. — 4) *Grabiana* siue *Alexandrina*, (quia Grabe textum ex cod. Alexandrino descripsit,) Oxon. tom. IV. fol. et 8. tom. I. 1707. tom. IV. 1709. Mortuo Grabio, cura *Franc. Lei* et alius non nominati tom. II. 1719. et tom. III. 1720. — Illa recensio Alexandrina repetita est a *Christiano Reineccio* in Bibliis quadrilinguis, incept. 1713. et absolutis 1750. III. voll. fol. Ex Grabiana editione, paucis mutatis, correctius expressa et insigniter aucta est *Tigurina*, quam *Jo. Jac. Breitingerus* curauit a. 1730—1733. 4. IV. voll. — Sed editio perfecta omnibusque numeris absoluta adhuc desideratur. Atque *Rob. Holmes* post varios conatus tandem meliorem editionem parare instituit, et edidit *Vetus testamentum*, gr. cum variis lection. tom. I. II. Oxon. 1798. max. fol. — Quidam graece versi V. T. libri sunt separatim editi.

II. *De reliquis graecis V. T. interpretibus.*

1. *Aquila*, Sinopensis Ponticus, circ. a. C. 123. Primum idolorum cultor, postea transiit ad castra Christianorum, a quibus quum propter praestigiarum et astrologiae iudiciariae crimen deuoveretur, accessit ad Judaeos et circumcisus est. Novam ita curauit graecam V. T. versionem, ut κατὰ πόδα singula verba hebraica graecis, quae illis propria significatione essent simillima, exprimeret. Reliquiae eius sunt quodammodo restitutae a *Bernhard. de Montfaucon* in Hexaplis Origenis, Paris. 1713. fol.

2. *Theodotio*, Ephesius, Marcionis Pontici atque Ebionitarum, deinceps Judaeorum sectator: interpres Bibliorum graecus circ. a. Ch. 176. aut 182. sed liberior, medius vero inter minutam Aquilae diligentiam et Symmachi licentiam; his

tamen et peritia linguae hebraicae et facultate interpretandi inferior. Partes illius interpretationis collegit *Montfaucon* l. c.

3. *Symmachus*, gente et ſacrorum diſciplina Samaritanus, mox Judaeus, ac tandem Chriſtianus Ebionita, interpres graecus librorum SS. veteris Teſtamenti, circ. a. C. 201. ſed amore elegantiae atque puritatis L. Gr. ductus, liberius vertit, et interdum a vero ſenſu aberrauit.

Verſionum librorum quorundam ſacrorum graecarum, quae in Hexaplis *quinta, ſexta, ſeptima* dicuntur, auctores ſunt incogniti, nec, quae *κοινὴ* a veteribus fuerit memorata, VV. DD. conſentiunt.

4. Quod *Origenes*, presbyter Alexandrinus, atque ab indefeſſo ſtudio ac labore Χαλκέντερος ſiue, vt quidam putarunt, *Adamantius* cognominatus, varias interpretationes collegit, recenſuit, obeliſcis, lemniſcis, aſteriſcis aliisque ſignis notavit, quae cuicumque propria, et in LXX. ſuppleta, aut melius translata, aut aliunde illata ſibi viderentur: per hanc occaſionem de eo reliquisque illius ſcriptis pauca inſeremus. Natus autem eſt Alexandriae a. C. 185. denatus a. 253. Theologus, Philoſophus et Grammaticus. A. C. 229. LXX. vt volunt, interpretum verſionem a mendis purgaſſe emendatamque ſic in *Tetraplis* atque *Hexaplis Octaplisque* collocaſſe fertur. (v. *Saxii* Onomaſt. part. I. p. 358 ſq.) Illius operis praeclari reliquias colligere primus coepit *Jo. Drieſchius*, h. e. Druſius, in libro inſcripto: Interpretum veterum Graecorum, Aquilae, Symmachi, Theodotionis etc. quae exſtant fragmenta in Pſalmos Dauidis, hebraice, graece et latine ex edit. *Jo. Drieſchii*, Antwerp. ex offic. Plantin. 1581. 4. Idem *Druſius* veterum interpretum graecorum in totum V. T. fragmenta poſthaec collegit, vertit notisque illuſtrauit, quae praeclara collectio poſt illius

illius obitum prodiit cura *Sixtini Amamae*, Arnhemiae, 1622. 4. — Optima tamen huc vsque, quamquam vitiis non caret, est editio: *Hexaplorum Origenis quae supersunt*, multis partibus auctiora, quam a Flaminio Nobilio et Jo. Drusio edita fuerunt: ex Msstis et ex libris editis eruit et notis illustrauit *D. Bernhard de Montfaucon.* — Accedunt opuscula quaedam *Origenis* anecdota et alia. Paris. 1713. fol. tom. I. II. *) — Hanc editionem in minorem formam redegit, notis illustrauit, atque lectiones codd. Coisliniani ac Lipsiensis ad loca sua reuocauit *Car. Frid. Bahrdt*, Lips. et Lubecae, 1769. 8. II. voll. Sed VV. DD. in hac edit. plura culpant. — Praeterea *Origenes* multos alios composuerat libros, (quorum numerus olim ad sex millia accessisse ferebatur, nisi singulae orationes atque epistolae numeratae fuerint;) pauca autem eius scripta a temporis iniuria vindicata sunt. Quorumdam, quae exstant, editiones, omissis latinis versionibus, breuiter indicabimus. — *In sacras scripturas commentaria*, quaecunque graece reperiri potuerunt, graece et lat. cum notis, et graeca quidem ex antiquis codd. primus maxima ex parte edidit *Petrus Daniel Huetius*, Rothomagi, 1668. fol. II. voll. rec. Paris. 1679. et Coloniae, (Francofurti,) 1685. fol. — *Contra Celsum*, (philosophum Epicureum,) *libri* VIII. et *Gregorii Neocaes. Thaumaturgi* Panegyricus in Origenem, a *Dauide Hoeschelio* graece et lat. (ex interpretatione Sigism. Gelenii, ad calcem libri adiuncta,) primum editi: accessere notae et indices, Augustae Vindelic. 1605. 4. — *Contra Celsum libri* VIII. Eiusd. Origenis *Philocalia*, gr. et lat. cum notis, edit. *Guilielm. Spen-*

*) V. egregium librum: D. *Joh. Frid. Schleusneri* Opuscula critica ad versiones graecas Veteris Testamenti pertinentia, Lipsiae, 1812. mai. 8.

Spenceri, Cantabrig. 1658. et 1677. 4. — Libros contra Celſum in linguam germanicam transtulit notisque inſtruxit *Jo. Laur. Mosheim,* Hamburg. 1745. 4. — *Philocalia,* de obſcuris. S. Scripturae locis, a SS. PP. Baſilio M. et Gregorio Theologo ex variis *Origenis* commentariis excerpta; item *Zachariae,* Scholaſtici, disputatio de mundi opificio contra philoſophos; *Anaſtaſii,* presbyteri, liber de hominis ad imaginem et ſimilitudinem dei creatione etc. omnia graece et lat. ex interpretatione *Jo. Tarini* nunc primum edita, et *Tarini* notis illuſtrata, Pariſ. 1618. 4. 1624. 4. — Περὶ εὐχῆς etc. *de precatione* ſ. oratione lib. gr. et lat. cum breuibus notis, Oxon. 1686. 12. Addita eſt textui graeco breuis paraphraſis orationis dominicae etc. graeca ſiue *Origenis* ſiue alterius cuiusdam doctoris aequalis, ſiue, Huetio iudice, *Petri Laodicenſis,* ſaeculo VII. viuentis; quam antea *Feder. Morellus* gr. et lat. Lutet. 1601. 8. ediderat. — Recuſus eſt ille liber, ex cod. emendatus a *Guil. Reading,* gr. et lat. cum notis eruditi viri, Londin. 1728. 4. — Dialogus contra Marcionitas et alia, gr. et lat. cum notis, lectt. variis et coniecturis, opera *Jo. Rodolfi Wetſtenii,* Baſil. 1674. 4. — Hebraicorum nominum S. Scripturae et menſurarum interpretatio, cum *Hieronymi* et noua ſua verſione, e codd. primus graece vulgauit, et notas adiecit *Jo. Martianaeus,* in *Hieronymi* Opp. tom. II. Pariſ. 1699. fol. — Lexicon graecum nominum hebraicor. — ex cod. Vaticano multo accuratius latine redditum et cum Hieronymiana interpretatione comparatum cum *Martianaei,* et *Vallarſii* notis, in Hieronymi Opp. tom. III. p. 605. Veronae, 1735. fol. — Fragment. philoſophumenon ex cod. Florent. primus edidit, verſionem et notas, quibus Origeni illud vindicat, addidit *Jac. Gronou.* in Theſ. antiqq. graec. tom. X. p. 257. Idem fragmentum, ſed cum epigraphe,

graphe, *Compendium hiſtoriae philoſophicae antiquae, ſiue philoſophumena*, iterum recognouit, notis vberioribus illuſtrauit paſſimque correxit, et cum notis Gronouii edidit, in praefatione autem oſtendit, libri ſcriptorem incertum eſſe, M. *Jo. Chriſtoph. Wolf.* Hamburg. 1706. 8. — *Origenis* ſcholia in Pentateuchum et alios libros V. et N. T. quae in Catenis reperta ſunt, typis deſcripta leguntur in *Veterum patrum eccleſiaſticorumque ſcriptorum analectis nouis*, Venet. 1781. fol. nr. 1. p. 3—109. — *Origenis* Opp. omnia, quae gr. vel lat. tantum exſtant, et eius nomine circumferuntur, ex variis edd. et codd. Mss. collecta, recenſita, lat. verſa atque annotatt. illuſtrata etc. opera et ſtudio Domni *Caroli Delarue*, tom. I. II. Pariſ. 1733. tom. III. 1740. IIII. 1759. fol. — Opp. omnia ad edit. Pariſ. *Caroli de la Rue* recenſita, (cur. *Oberthür*,) Würzburg. 1785 ſqq. 8. tom. XV. ſine commentariis.

Ab hoc Origene, chriſtianae diſciplinae adſecla, diſtinguendus eſt *Origenes*, a ſacris chriſtianis alienus, Ammonii diſcipulus et Longini magiſter. Conf. *Ruhnken.* in diſſ. de vita et ſcriptis Longini, §. V. p. 10 ſqq.

III. *De libris apocryphis, qui codici ſacro addi ſolent, quamuis non ſint diuinae originis atque auctoritatis.*

1. Hiſtoria *Maccabaeorum* ſ. *Haſſamonaeorum* vel *Chasmonaeorum* primo libro et parte ſecundi comprehenſa incidit in annum ante C. n. 163. vrbis conditae 587. Graecam verſionem libri I. quae amiſſo hebraico exſtat, ad varias edd. exegit, atque cum verſione ſua et notis edidit *Jo. Druſius*, ſubiuncta Alberici Gentilis diſſertatione, qua tuetur loca nonnulla, quae in hoc libro reprehendi ſolent, Franeq. 1600. 4. — *Jo. Dau. Michaelis* edidit germanicam verſionem libri I.

bri I. Maccabaeor. cum notis, Gottingae 1778. 4. — Libri II. verſionem germanicam in lucem emiſit cum notis et octo excurſibus *Jo. Gothofr. Haſſe*, Jenae 1786. 8. De hiſtoria fatisque libri II. dum in exc. egit, eum librum ſtatuit graece a Judaeo quodam Aegyptiaco, eo ipſo, qui librum Sapientiae dediſſet, circ. an. ante Chr. n. 150. ſcriptum eſſe. Liber III. in linguam germanicam translatus eſt a D. *Joach. Circemberger*, Wittebergae per Vit. Creutzner ſ. Crucigerum, 1554. 8. — De fide illorum librorum diuina atque auctoritate multae controuerſiae ortae ſunt atque interdum acerbe agitatae. In praeſenti tantum adnotanda videtur controuerſia quaedam recentior. *Erasmus Froelich* in Prolegomenis ad Annales Syriae, Viennae 1744. fol. part. II. a c. I—VI. p. 18 ſqq. librorum Maccabaicorum auctori vti canonicam auctoritatem, ita praecipuam fidem in rebus Syriae enarrandis tribuerat; at haud ita multo poſt ei oppoſuit *Ern. Frid. Wernsdorfius* proluſionem academ. de fontibus hiſtoriae Syriae in libris Maccabaeorum, Lipſ. 1748. 4. mox tamen *Erasm. Froelich* proluſionem Wernsdorfianam de fontibus hiſtoriae Syriae in libris Maccabaeorum eodem anno ſub examen vocauit, in 4. Quo facto *Gottlieb Wernsdorf.* fratris partes ſuscepit, et ſcripſit Commentationem hiſtorico-criticam de fide hiſtorica librorum Maccabaicorum, Vratislau. 1747. 4. cui oppoſita eſt: Auctoritas vtriusque libri Maccab. canonico-hiſtorica aſſerta, et Froelichiani annales defenſi adverſus commentat. — Gottl. Wernsdorfii, cuius inaniae et offuciae paſſim deteguntur a quodam ſocietatis Jeſu ſacerdote, Viennae Auſtriae 1749. 4.

2. Eiusdem forſitan aetatis, a. ante C. n. 163. V. C. 587. eſſe videtur *Saxio* in Onomaſt. I. p. 126. fabula Judaeorum dramatica *Judith*, incerti autem temporis libellus *Tobiae*, de quorum librorum

brorum auctoritate canonica et veritate historica dissentiunt pontificis rom. adseclae et Protestantes. — Laudatur graeci *Tobiae* editio Franequerana sine versione, sed cum notis edita a *Jo. Drusio*, 1591. 4. Hanc edit. sequutus est *Jo. Alb. Fabricius* in collectione, siue: Liber *Tobiae, Judith, orat. Manassae, Sapientia et Ecclesiasticus*, gr. et lat. cum dictis scripturae parallelis, tabulis synopticis Heideggeri et prolegomenis etc. Francof. et Lips. 1691. 8. Libro *Tobiae* nouam versionem, reliquis autem aliorum interpretationes adiunxit Fabric. Prolegomena sunt historico-critica de singulis libris. — *Die Geschichte Tobi's, nach drey verschiedenen Originalen, dem Griechischen, dem Lateinischen des Hieronymus und einem Syrischen übersetzt, und mit Anmerkungen exegetischen und kritischen Inhalts, auch einer Einleitung versehen von Karl David Ilgen*, Jenae 1800. mai. 8.

3. Liber, *Sapientia Salomonis*, ipsum Salomonem non habet auctorem; sed a quo, in qua lingua et quando sit confectus, liticula orta est inter *Jo. M. Fabrum*, (qui aliquot prolusiones super libro Sapientiae Onoldi scripsit,) et *Jo. Gothofr. Hassium* in libro: *Salomo's Weisheit, neu übersetzt mit Anmerkungen und Untersuchungen*, Jenae 1784. 8. Hic etiam acriter defendit suam sententiam et pro contextu graeco dimicauit in *Magazin für bibl. oriental. Litteratur* etc. Regiomonti 1788. 8. Primum graeca lingua esse librum ab auctore, in Aegypto sub Ptolemaeis viuente, conscriptum, iudicat quoque *J. P. Kleucker* ad versionem suam: *Salomonische Denkwürdigkeiten; als Anhang: das Buch der Weisheit übersetzt und durch Anmerkungen erläutert*, Rigae, 1785. 8. Contra ea librum a pluribus hominibus, diuersis temporibus, primum in lingua Syrochaldaea saeculo II. medio

cir-

circiter ante Ch. n. esse scriptum, post alios euincere studuit *J. G. C. Nachtigal* in opusc. *Das Buch der Weisheit, als Gegenstück des Koheleth und als Vorbereitung zum Studium des N. T. bearbeitet*, Halae 1799. mai. 8. Add. *Sophia Salomon, das ist, das Buch der Weisheit Salomonis*, (graece,) *welches durchgehends mit gleichen Schriftstellern, Summarien*, variantibus lectionibus, *wie auch mit grammaticalischen, philologischen und moralischen Anmerkungen versehen ist — von Gottfried Schuband*, Magdeburg. et Lipſ. 1733. 8.

4. *Jesus* siue *Jason* circ. an. ante C. n. 143. a. V. C. 609. aui sui *Jesu Siracidis* Panaretum, qui etiam vocatur *Ecclesiasticus* et *Sirach*, de Hebraeo Graecum fecisse videtur *Saxio* in Onomast. I. p. 137. Separatim editus est graece a *Joachimo Camerario* cum adnotatt. Basil. 1551. 8. Idem postea contextum iterum recensuit cum epigraphe: *Jesu Siracidae* (siue Ben Sirae) sententiae seu ecclesiasticus, graece, studio *Joach. Camerarii* editae, cum eiusd. adnotatt. Accedit ad calcem *Sapientia Jesu filii Sirachi*, — interpretatione latina exposita, studio eiusd. *Joach. Camerarii*, cum quorumdam locorum notatione. Lipſ. 1568. (1570.) 8. — graece, cum versione lat. et castigatt. *Jo. Drusii*, Franeck. 1596. 4. — graece, collatis lectionibus variantibus membranarum Augustanar. et XIV. exemplarium; addita versione latina ex edit. Romana, cum notis *Dau. Hoeschelii*, Augustae Vindel. 1604. 8. — gr. et lat. *Jo. Drusio* interprete cum prolegomenis *J. A. Fabricii*, cum libro Tobiae etc. ab eod. edito, Lipſ. 1691. 8. — graece; textum ad fidem codd. et versionum emendauit et illustrauit *Jo. Guil. Linde*, Gedani 1795. 8. Idem *Linde* germanice vertit librum et notis instruxit etc. Lipſ. 1782. 8. et iterum emendatius edidit, Lipſ. 1795. 8. —

8. — graece, ad fidem codd. et versionum emendatus et perpetua annotatione illustratus, (cum doctis prolegomenis et exeursibus de auctore Judaeo Palaestino, eius aetate, a. 131. ante C. n. de fontibus, ex quibus hauserit etc.) a *Car. Gottlieb Bretschneider*, Ratisbonae 1806. 8. — Germanice quoque librum verterunt et adnotatt. illustrarunt *H. J. Ononymus*, Würzburg. 1786. 8. et *Frid. Christ. Zange*, Arnstadt. 1797. 8.

5. *Oratio Manassis*, seorsum edita a *J. A. Fabricio* cum libro Tobiae etc. Fabricio videtur eius mentionem primus fecisse, et vero auctor ipse fuisse Pseudo-Clemens in Constitutionibus apostolicis cap. 22. Hanc orationem, e cod. Alexandrino descriptam, et ope aliorum librorum emendatam inter Cantica V. et N. T. Psalterio adiecta ediderunt *J. E. Grabius* et, qui eum sequutus est, *J. J. Breitinger*, tomo IV. versionis septuagintauiralis.

6. Liber, sub nomine *Baruch* superstes, est incerti auctoris incertaeque aetatis atque fidei. — Praeter Fabricium libri apocryphi separatim quoque editi sunt a *G. J. Henckio*, Halae 1711. 8. qui loco praefationis addidit *Introductionem ad libros apocryphos*, quae deinde seorsum prodiit ibid. 1718. 4. — Libri apocryphi, ex exemplo Breitingeriano, Hal. Sax. 1749. 12.

7. Praeterea haud pauca alia exstiterunt Pseudepigrapha V. T. n. Testamenta XII. patriarcharum, Psalmus CLI. Psalterium Salomonis et alia supposititia spuriaque Adami, Henochi etc. opuscula, quae collegit, gr. et lat. edidit, doctisque tam suis quam aliorum commentationibus ac notis illustrauit *J. A. Fabricius* in Opere inscripto: *Codex Pseudepigraphus veteris Testamenti.* — Editioni huic secundae accedit volumen alterum, separatim excusum, Hamburgi 1722. 8.

Inter

Inter Lexica in LXX. et reliquos eminet *Jo. Chriſtiani Biel* nouus theſaurus philologicus, ſ. Lexicon in LXX. et alios interpretes et ſcriptores apocryphos V. T. ex b. auctoris Msto edidit et praefatus eſt *E. H. Mutzenbecher*, Hagae Com. tom. I. II. 1779. — tom. III. 1780. mai. 8. Neque tamen pauca in illo culparunt: atque *Jo. Frid. Schleusner* Spicilegium, in duobus Speciminibus, Lipſ. 1784. et 1786. 8. *Gottlieb Bretſchneider* in peculiari libro, Lipſ. 1805. 8. et *Jo. Gottlieb Kreyſſig* in IV. progrr. Symbolas ad Bielii theſ. augendum atque emendandum, Schneeberg. 1809—1812. 8. ediderunt. Conf. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. I. p. 147 ſqq. 154. 489 ſqq.

IV. *De nouo foedere eiusque auctore* ΘΕΑΝΘΡΩΠΩΙ *et ſcriptoribus numine diuino adflatis.*

Ego vero, quod vela ſunt contrahenda, et multi viri docti, in hoc litterarum genere diligentiſſime verſati, omnia latius expoſuerunt, potiora tantum in medium proferam, et quosdam, qui meliora pluraque cupidos docere poſſunt, laudabo. Vt omittam, quae a *Fabricio* ibique a *Kuinoelio* in B. Gr. IV. p. 755 ſqq. et a me in Introd. ac Supplem. copioſius ſunt expoſita, et quos libros *Saxius* in Onomaſt. I. p. 210 ſqq. ac p. 215—234. item p. 569 ſq. et 570 ſqq. citauit, h. l. commendari ſufficiant: *Jo. Ge. Pritii* Introductio in lectionem N. T. etc. cum *Car. Gottlob Hofmanni* animaduerſſ. et diſſertatt. Lipſ. 1737. mai. 8. — *Juſti Weſſeli Rumpaei* Commentatio critica ad libros N. T. in genere, Lipſ. 1730. 4. rec. 1757. 4. — *Jo. David Michaelis Einleitung in die göttlichen Schriften des neuen Bundes,* Gotting. 1750. locuplet. 1765. 1777. 4. II. voll. quarta eaque auctior edit. prodiit ibid. 1788. 4. II. voll. Quarta ed. eſt in linguam anglicam translata et notis atque ſupple-

mentis

mentis aucta ab *Herberto Marsh*, Cantabrig. vol. I. partt. I. et II. vol. II. partt. II. 1793. m. 8. *Marshii* animaduerss. et additamenta germanice vertit *E. P. K. Rosenmüller*, Gotting. tom. I. 1795. 4. tom. II. ibid. 1803. 4. vt alia *Marshii* scripta eiusd. argumenti praetermittam. — *Heinr. Carl Alexander Haenlein Handbuch der Einleitung in die Schriften des neuen Testaments*, secunda eaque emendata edit. Erlangae, tomm. III. 1801—1809. 8. Idem V. D. maius opus prioris editionis in compendium redegit cum epigraphe: *Lehrbuch der Einleitung in die Schriften des N. T. für Akademien und Gymnasien*, Erlang. 1802. 8. — D. *Ge. Frid. Griesinger Einleitung in die Schriften des neuen Bundes*, *Stuttgardt* 1799. 8. — *J. L. Vollmann Handbuch der Einleitung in sämmtliche Bücher des N. T.* Gotting. 1801. 8.*) — *J. G. Eichhorns Einleitung in das N. T. I. Band, Leipz.* 1804. — *II. Band*, 1810. 8. mai. siue *Kritische Schriften*, tom. V. et VI. — *Jo. Ern. Christi. Schmidt Historisch-kritische Einleitung ins N. T.* (etiam cum altera inscriptione: *Kritische Geschichte der neutestam. Schriften*,) Giesae 1804. mai. 8. — *Richard Simons Kritische Schriften über das N. T. Erster Theil, welcher die kritische Historie des Textes des N. T. enthält. Aus dem Französischen übersetzt von Heinr. Matthias Aug. Cramer, nebst einer Vorrede und mit Anmerkungen begleitet von D. Jo. Salom. Semler*, *Halle* 1776—1780. mai. 8. III. tomis. In his citatis et aliis libris de quaestionibus, quae sequuntur, copiosius et in vtramque partem disputatur.

1. In-

*) Sed confer *Jahrbuch der neuesten Litteratur*, 1801. nr. 269.

1. Inſcriptio librorum ſacrorum N. T., ἡ καινὴ διαθήκη, vulgo redditur *nouum teſtamentum* et *nouum foedus*, at melius et curatius, *noua religionis forma*, vel *noua oeconomia diuina.* — Illorum librorum diuinam originem, fidem, αὐθεντίαν, veritatem, diuinamque auctoritatem haud pauci viri docti, prudentes, acuti bonique ab aliorum dubitationibus, criminibus, nec raro conuiciis praeclare, conſtanter firmisque vſi argumentis defenderunt.

2. De lingua, in qua conſcripti ſunt libri ſacri N. T. non omnes conſentiunt. *) Graecam quidem eſſe illam, nemo negat. At non eſt omnino illa attica; ſed hebraismis pleniſſima, h. e. forma et dictio conflata ex V. T. hebraico et LXX. interpretum verſione graeca, et ex dialecto Alexandrina, quae vero per Judaeos ibi habitantes et poſtea in Palaeſtinam redeuntes, quum graeciſſarent, nouam formam et proprium quaſi modum accepit. Quidam tamen VV. DD. in eo peccarunt, quod vel nihil niſi hebraismos aut aliarum linguarum proprietates aut vitia ſermonis viderunt, vel demonſtrare adniſi ſunt, ſanctos ſcriptores omnia pure, eleganter et ad exemplum Atticorum ceterorumque primi ordinis auctorum profanorum ſenſa animi expreſſiſſe. De lingua quoque *Helleniſtica* orta eſt lis haud admodum vtilis.

3. De *canone* ſiue collectione, indice et *catalogo* librorum ſacrorum, qui hodie τὴν καινὴν διαθήκην conficiunt, eiusque auctore, aetate et

*) Praeter multos alios, a me alibi citatos, conf. M. *Henr. Planck* commentat. de vera natura atque indole orationis graecae N. T. Goiting. 1810. 4. de qua v. *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. I. p. 489 ſqq. et p. 162 ſqq. de *Frid. Guil. Sturzii* libro de dialecto Macedonica et Alexandrina, Lipſ. 1808. m. 8.

et iure permulti scripserunt *); neque tamen inter veteres nec inter recentiores conuenit. Sic ex. gr. epistolae Judae; II. Petri; secunda et tertia Joannis; praesertim Joannis Apocalypsis vel dubiae, vel subleftae fidei, vel plane suppofititiae omni memoria haud paucis videbantur; alii tamen earum auctoritatem diuinam, fidem atque sinceritatem fortiter vindicarunt.

4. Multae quidem variae lectiones in Msstis N. T. oriri potuerunt et vero ortae sunt. At si in vllo alio libro, in hoc sane diuino lima critica sobrie cauteque est adhibenda, et interpretes ab omnibus coniecturis temerariis audacibusque debent abstinere. Neque tamen defuerunt, qui in constituendo aut mutando textu N. T. graeco arte critica sunt abusi. Conf. *C. B. Michaelis* tractat. crit. de variis lectt. N. T. caute colligendis et diiudicandis, Halae Sax. 1749. — D. *Paul. Joach. Sigismundi Vogel* progr. de coniecturae vsu in crisi N. T. cui adiecta est breuis comment. de quarto libro Esdrae, Altdorf. 1795. 4. Codices autem Mss. quosdam gr. potiores, qui in diuersis bibliothecis adhuc seruantur, plures VV. DD. in peculiaribus libris diligenter recensuerunt: autographa tamen librorum sacrorum diu perierunt. Codices autem, qui adhuc exstant, sunt vel mere graeci, (interdum puri, interdum tamen

---

*) Omissis multis, (quorum magnam copiam iam excitavit M. *Mich. Lilienthal* in: *Biblisch. Archiuarius der heiligen Schrift N. T.* Regiomonti et Lips. 1745. 4. p. 4 sqq.) memorare liceat *Eberh. Henr. Stoschii* commentat. historico-criticam de librorum N. T. canone; praemissa est diss. de cura veteris ecclesiae circa libros N. T. Francof. ad Viadr. 1755. 8. — D. *Paul. Joachim. Sigismundi Vogel*, Theologi Erlang. cel. commentationis de canone Eusebiano partes III. Erlang. 1809—1811. 4. — De canone ap. Euseb. acute disputat D. *Jo. Frid. Flatt* in *Magaz. für christl. Dogmatik u. Moral* etc. part. VII. nr. 6. et part. VIII. nr. 3.

tamen e latina verſione correcti, vel potius vitiati,) vel graeco-latini, vel *Lectionaria*, h. e. in quibus pericopae (ἀναγνώσεις) ſunt librorum ſacrorum, quae certis diebus inter ſacra praelegerentur. Codex, ſi quatuor Euangelia complexus eſt, εὐαγγέλιον; ſin Acta Apoſtolorum et epiſtolas Paullinas, aut tantum quatuordecim Paulli epiſtolas continuit, ἀπόστολος, (quod tamen vocabul. in ſenſu modo latiore ſumitur, modo ſtrictiore,) vocabatur; ἀπόστολοι autem dicebantur Acta Apoſtolorum cum ſeptem catholicis epiſtolis; denique ἀποστολοευαγγέλιον, quod lectiones ex euangeliis, actis apoſtolorum et epiſtolis ſimul continuit. — *Editionum*, quarum numerus eſt paene infinitus, quinque numerari poſſunt claſſes, (neque tamen defuerunt, qui nouas recenſiones inſtituerent, ita vt, ſi ſtrictim numerare velis, plures exiſterent; at claſſes proprie nec duxerunt, nec eo nomine compellari poſſunt,) quas et paucas quasdam alias memorabiles editt. nominare vacat. Sunt igitur 1) *Complutenſis, Ximenii*, Cardinalis, ſumtu curata, 1514—1517. fol. in Euangeliis et Actis: illam ſequuti ſunt R. Stephan. Pariſ. 1546. Millius ac Bengelius. — 2) *Deſiderii Erasmi*, Rotterod. qui adiuuantibus Oecolampadio, Capitone, Gerbelio e codd. et patribus quibusdam, verſione lat. et coniecturis correxit, cum adnotatt. Baſil. 1516. (quae editio eſt rariſſima,) 1519. 1522. et correctior, adhibita quoque ed. Complutenſi, a. 1527. et 1535. fol. — Primam edit. Erasmi maximam partem refert *Aldina*, admodum rara, gr. Venet. 1518. fol. et eſt tertia pars bibliorum, ab Aldo Manutio procuratorum, quod opus, eo mortuo, ab Andrea Aſulano eſt abſolutum. Antea tamen ex Aldi officina particula euangelii Joannis gr. cum aliis libellis prodiit. — Ad Erasmicam ſecundam expreſſae ſunt: ed. graece, Hagenoae, cum praefat. Nic. Gerbelii, 1521. 4. Argentor.

gentor. ap. Wolf. Cephalaeum, 1524. 8. et aliae. — Inter praestantissimas N. T. cdd. refertur critica gr. Paris. παρὰ Σίμωνι τῷ Κολιναίῳ, 1532. 8. — 3) *Roberti Stephani*, qui dicitur in itinere quodam capita librorum N. T. in versus distinxisse, Lutetiae 1546. 12. et emendatius ibid. 1549. 12. (16.) quae editio et rara et adeo correcta, vt Olear. in Obss. ad Matth. IV. 8. sphalmata typograph. tantum XIV. animaduerteret, dicta est *mirifica* ob initium praefationis: *O mirificam regis liberalitatem.* — ibid. 1550. fol. II. voll. cum variis lectt. ex XVI. exemplaribus vetustissimis collectis: haec ed. optima et elegantissima, et reliquarum princeps censetur ac basis facta est multarum sequutarum: — ibid. cum praecipuis lectt. variis, 1569. 16. — ex offic. Henr. Stephani, qui obscuriorum vocc. et quorumdam loquendi generum partim suas, partim aliorum interpretationes margini adiecit, 1576. 12. — Ex tertia Rob. Stephan. 1550. contextum cum variis lectionibus a R. Stephano orae adlitis et collatis aliis codd. Mss. mutatum et concinnatum primum edidit *Theodor. Beza* cum largis adnotatt. 1565. postea 1576. inprimis 1582. et 1589. (in quibusd. exemplar. 1588.) exc. H. Stephan. fol. *) In quarta editione adnotatt. recognouit ac valde locupletavit, duosque adiecit indices. Eadem 1598. — gr. cum duplici versione, altera vetere, altera noua Th. Bezae, et cum adnotatt. Bezae, acc. Joach. Camerarii commentar. Cantabr. 1642. fol. — Bezae recen-

*) Add. *Jesu Christi N. T. gr. et lat. Theod. Beza* interprete. Additae sunt ab eodem summae breues doctrinae. — Huic autem tertiae editioni, praeter quorumdam locor. recognitionem, accesserunt breues difficiliorum phrasεων expositiones, cum ex maioribus ipsius Bezae annotatt. tum aliunde excerptae. 1580. mai. 8. typis Stephan. (cura Jo. Cherpontii.)

recenſio, praecipue illa, quae, neſcio a quo, ex contextu Stephanicae tertiae et Bezae tamquam noua formata eſt et vulgata ab Elzeuiriis 1624. 16. *) baſis eſt vulgatae noſtrae lectionis et vulgarium exemplarium. Paucas tamen editiones, vel ob raritatem, vel ſplendorem, vel propter vtilitatem operamque laudabilem editorum, commemorare vacat: *Erasmi Schmidii,* cura Zach. Gergani, ſumtibus Nicephori epiſcopi, Graecorum cauſſa, ad quos etiam maxima pars exemplarium transmittebatur, procurata, Viteberg. 1622. 4. — *Colinaei,* Pariſ. 1534. 8. — *Steph. Curcellaei,* Amſtel. 1658. — denuo reuiſa, cum varr. lectt. ex Msstis et impreſſis codd. collectis, ib. 1699. 8. et ſaepius. — *(Jo. Fellii:)* acceſſerunt parallela Scripturae loca, nec non variantes lectiones ex plus 100. Mss. codd. et antiquis verſionibus collectae, Oxon. 1675. 8. — Splendidiſſimae ſunt Londin. cum notis et animaduerſſ. Roberti Stephani, Joſ. Scaligeri, Iſaaci Caſauboni, 1633. 8. — Pariſina e typographia regia, 1640. fol. max. — et, cum ſcholiis graecis, e graecis ſcriptoribus, tam eccleſiaſticis quam exteris maxima ex parte deſumtis, opera ac ſtudio *Jo. Gregorii,* (poſt cuius mortem Grabius et Aldricus editionem abſoluerunt,) Oxon. 1703. fol. mai. — Laudatur ed. *Jo. Pricaei* cum verſione lat. et multis adnotatt. inſcripta: *Jo. Pricaei* commentarii in varios N. T. libros etc. Londini 1660. fol. Pricaeus tantummodo Matthaeum, Lucam, Joannis cap. X. et XI. Acta apoſtolorum, Paulli epiſtolas ad Timotheum, Titum et Philemonem, prioris epiſt. ad Cor. cap. XI. epiſtolas Joannis, Jacobi et Judae atque apocalypſin

*) Haec eſt rariſſima inter VII. editt. Elzeuir. Textus ad Stephanic. tertiam compoſitus, et tantummodo in XII. locis ab ea recedere dicitur: ſed praeſtantiſſima omnium editt. Elzeuir. habetur ed. Lugd. Bat. 1633. min. 12.

calypsin gr. et cum lat. versione vulgata dedit atque copiose illustrauit. — Nouum Test. graeco-germanicum ad probatissimos codd. exactum accurateque reuisum etc. cura D. *J. Henr. Maii*, Gissae Hassor. 1705. 12. vt alias edd. cum versione german. praetermittam. — Nouum Testam. graecum, cum lectionibus variantibus etc. et notis, — studio *Jo. Millii*, Oxon. 1707. fol. Sed Critici multa, a Millio commissa, reprehenderunt, correxerunt emendaruntque. Hanc collectionem Millianam recensuit, meliori ordine disposuit, novisque accessionibus locupletauit *Ludolph. Kusterus*, (qui praeterea textum gr. cum XXII. codd. quibus Millius non vsus erat, contulit,) exc. Amstelod. et prostat Lips. ap. Jo. Frid. Gleditsch. 1710. fol. — editio secunda Lipsiae 1723. fol. — Non spernenda est, inprimis propter obseruatt. philologicas, criticas atque exegeticas, ed. *Christi. Stockii*, cum praecipuis varr. lectt. Jenae 1731. mai. 8. — Curatam edit. et nouam orationis graecae recensionem, neque tamen omnibus probatam, cum variis lectt. et *adparatu subiuncto, criseos sacrae, Millianae praesertim, compendium, limam, supplementum ac fructum exhibente*, curauit *Jo. Albertus Bengelius*, Tubingae 1734. 4. Sine adparatu rec. ibid. 1734. 1738. 1753. et 1763. 8. Quintae minori, at operarum erroribus contaminatae, accessit *spicilegium lectt. varr. quas inprimis consideratu dignas iudicavit b. Bengelius, in nouo prooemio descriptum, auct. E. Bengelio*, Tubing. 1790. 8. Noua autem *adparatus critici* editio prodiit Tubing. 1734. 1735. et studio *Phil. Dau. Burckii*, longe auctior, 1763. 4. — *N. T. graecum editionis receptae*, (Elzeuirianae,) *cum lectionibus variantibus codd. Mss. editionum aliarum, versionum et patrum*, nec non commentario pleniore ex scriptoribus veteribus hebraeis, graecis et latinis

 histo-

historiam et vim verborum illustrante, *opera et studio Jo. Jac. Wetstenii*, tom. I. Amstelaed. 1751. tom. II. 1752. fol. At tamen in nonnullis rebus, praesertim in variis lectt. colligendis saepe eius diligentia desiderata est *), quamquam in notis tantus deprehenditur lectt. variar. ex codd. adlatarum numerus, vt editor hac re facile superarit omnes, qui ante eum similem susceperunt laborem. — Quas lectiones in contextum recipiendas esse, Wetsten. in notis censuerat, eas omnes *Guil. Bowyer*, eruditus typographus Londin. reposuit in editione, inscripta: *N. T.* ad fidem graecorum solum codd. Mss. nunc primum expressum, adstipulante J. J. Wetstenio, iuxta sectiones J. A. Bengelii diuisum, et noua interpunctione saepius illustratum. Accessere in altero volumine emendatt. coniecturales, (anglica lingua descriptae,) virorum doctorum vndique collectae. Londini 1763. mai. 12. II. voll. Coniecturae, insigniter auctae et emendatae, etiam sunt separatim editae, Lond. 1772. et vernacule redditae, eaeque locupletatae a *Jo. Christoph. Schulz*, Lips. 1774. 1775. 8. II. voll. Alii etiam spicilegium dederunt. — Magnifica est edit. et mere graeca, litterisque maioribus ac quasi cursiuis expressa: Ἡ καινὴ Διαθήκη. N. T. iuxta exemplar Millian. typis Jo. Baskerville, Oxon. 1763. 4. et 1777. 4. — *Quartam* nouam recensionem instituit *J. Jac. Griesbachius*. Ille vero primum ediderat libros historicos N. T. hoc titulo: *Libri historici N. T.* *grae-*

*) *Wetstenius* antea ediderat *Prolegomena ad N. T. gr. editionem accuratissimam* etc. Amstel. 1730. 4. quae recudi fecit, notas adiecit, atque adpendicem de vetustioribus latinis recensionibus, quae in variis codd. supersunt, *Jo. Sal. Semler*, Hal. Magdeb. 1764. 8. — Ab eodem Semlero editi sunt *J. J. Wetstenii* libelli ad crisin atque interpretat. N. T. adiecta est recensio introductionis Bengelii ad crisin N. T. etc. ibid. 1766. 8.

graece: Pars I. ſiſtens *ſynopſin euangeliorum Matthaei, Marci et Lucae.* Textum ad fidem codd. verſionum et patrum emendauit et ſelectam lectionis varietatem adiecit. Halae 1774. et pars II. ſiſtens euangelium Joannis et Actus apoſtolor. 1775. mai. 8. — edit. ſecunda emendatior et auctior: *Synopſis euangeliorum Matthaei, Marci et Lucae, vna cum iis Joannis Pericopis, quae hiſtoriam paſſionis et reſurrectionis J. Chriſti complectuntur,* Halae 1797. mai. 8. edit. III. ib. 1809. 8. — Tum pari modo edidit integrum *N. Teſt.* graece, ibid. vol. I. 1777. — editio ſecunda emendatior multoque locupletior, Halae Sax. et Londini 1796. mai. 8. — vol. II. (quod prius prodierat,) Halae 1775. mai. 8. *) — Nouam quodammodo textus gr. recenſionem dedit *Francisc. Car. Alter* in ed. inſcripta: *N. Teſt. ad codicem Vindobonenſ. graece expreſſum:* varietatem lectionis addidit *Fr. C. Alter,* Viennae, vol. I. quod continet euangelia, 1787. vol. II. continens Acta apoſtolor. epiſtolas et apocalypſin, 1786. 8. cum excerptis codd. ac verſionum. Conf. eumdem in libro: *Ueber Georgianiſche Litteratur,* Vindob. 1798. 8. p. 74 ſqq. — *N. T. graecum,* e cod. msto Alexandrino, qui Londini in bibl. Muſei britannici adſeruatur, deſcriptum a *Car. Godofr. Woide,* Londini 1786. fol. reg. — *Appendix ad edit. N. T. gr. — a C. G. Woide deſcripti,* in qua continentur fragmenta N. T. iuxta interpretationem dialecti ſuperioris Aegypti, quae Thebaica vel Sahidica appellatur, e codd. Oxon. maxima ex parte deſumta: —

*) Idem V. D. praeter alia, quae ad interpretationem N. T. pertinent, ſcripſit Symbolas criticas ad ſupplendas et corrigendas varr. N. T. lectiones: accedit multorum N. T. codicum graecorum deſcriptio et examen. Halae, pars I. 1785. pars II. ib. 1793. 8.

ta: — ſubiicitur cod. Vaticani collatio. Oxon. 1799. fol. cum tribus tabb. aeneis. — Critica N. T. edit. gr. eſt e recognitione *Ge. Chriſti. Knappii,* cum inſignioris lectionum varietatis et argumentorum notationibus, Halae Sax. 1797. 8. — *Philologiſch - kritiſcher und hiſtoriſcher Kommentar über das N. T. in welchem der griechiſche Text nach einer Recognition der Varianten, Interpunctionen und Abſchnitte durch Einleitungen — als Grundlage des Urchriſtenthums bearbeitet iſt von Heinr. Eberhard Gottlob Paulus. Erſter Theil: der 3 erſten Evangelien erſte Hälfte.* Lubec. 1800. mai. 8. — editio ſecunda emendatior et auctior, ibid. 1804. — *Zweyter Theil, der drey erſten Evangelien zweyte Hälfte bis zur Leidensgeſchichte,* ib. 1801. mai. 8. — *Dritter Theil, der drey erſten Evangel. Fortſetzung und Beſchluſs.* ed. II. emendatior, ibid. 1805. mai. 8. — Edit. eſt praeſtantiſſima cum epigraphe: *Quatuor euangelia,* graece, cum variantibus a textu lectionibus codd. Mss. bibliothec. Vaticanae, Barberinae etc. quibus accedunt lectiones verſionum Syrarum, veteris, Philoxenianae et Hieroſolymitanae, edidit *Andr. Birch,* Hauniae 1788. 4. Textus quidem editionis tertiae Stephan. eſt ſeruatus. — Alterum volumen ob atrox incendium, quod typos cum bibliotheca, optimis ſ. criſeos adminiculis abunde inſtructa, chartam paratam et plurima voluminis primi exemplaria abſumſit, ſine textu graeco prodiit, inſcriptum: *Variae lectiones ad textum act. apoſtol. epp. catholicar. et Pauli;* e codd. gr. Mss. — collectae et editae ab *Andr. Birch,* Hauniae 1798. 8. — Dein *variae lectiones ad textum apocalypſeos* — collectae et editae ab *Andr. Birch,* ibid. 1800. 8. Acc. Supplementa ad VV. lectt. act. apoſt. epp. Pauli et catholicarum. — Denique, quoniam primi voluminis pauca ſupererant

exem-

exemplaria, ex illo VV. LL. at ſecundis curis multisque acceſſionibus locupletatas, ſeparatim recudi fecit: *Variae lectiones ad textum IV. Euangeliorum* etc. Hauniae 1801. 8. — Laudandae ſunt praeterea edd. M. *Chriſti. Reineccii*, cum nonnullis varr. lectt. et notis, acc. ſyllabus memorialis vocum graec. Lipſ. 1725. 1742. 8. et ſaepius. — *Chr. Schöttgenii*, Lipſ. et Goerlic. 1744. 1749. — Breslau. 1765. 8. — 1795. 8. — M. *Henr. Aug. Schott:* N. T. graece, e recenſione Griesbach. noua verſione lat. illuſtratum, indice breui praecipuae lectionum et interpretationum diuerſitatis inſtructum etc. Lipſ. 1805. 8. — editio altera permultis locis emendata, ibid. 1811. 8. — Splendida eſt editio: *Teſt. nouum*, gr. ex recenſione J. J. Griesbachii, cum ſelecta lectionis varietate, IV. tom. Lipſ. ap. Ge. Joach. Goeſchen, 1806. 1807. mai. 4. ſ. fol. — eiusd. ed. manualis ib. 1806. etc. 8. — *Nouiſſimam* et criticam recenſionem debemus ſtudio *Chriſtiani Frid. de Matthaei*, qui omnes partes N. T. ordine autem earum ſueto non ſeruato, ad codd. praecipue Moſquenſes, Lectionar. eccl. gr. etc. recenſuit, ipſe codicum auctoritate textum formauit, varr. lectt. animaduerſiones criticas et inedita ſcholia graeca adiecit, ac verſionem latinam codici Demidouiano diligentiſſime conformauit, et Rigae 1782—1788. mai. 8. in tom. XII. edidit, cum tabb. aeneis XXIX. — Ab eod. viro doct. editus eſt: XIII. Epiſtolarum Pauli codex graecus cum verſione lat. veteri, vulgo Antehieronymiana, olim Boernerianus, nunc bibl. Dresdenſis, ſumma fide et diligentia tranſcriptus et editus, cum tabulis aere expreſſis: acceſſit ex eodem cod. fragmentum *Marci M.* (i. e. Monachi,) Miſenae 1791. 4. *) — Editt.

*) Add. *Vetuſtum eccleſiae graecae*, CPtanae, vt videtur, *Euangeliarium* biblioth. Gothan. nunc primo totum ad cogno-

Editt. ſingulorum N. T. libellorum, a Koppio aliisque curatas, ſuo quamque loco memorabo. — Denique notanda eſt editio N. T. cum verſione barbaro-graeca *Maximi Coliupolitae* ſ. l. 1638. 4. cum praefatione *Cyrilli Lucarii*, et N. T. graeco-barbari edit. cura Monachi *Serapheim*, Lond. 1703. 12. *) — Eadem ed. ſed ab *Anaſtaſio Mich. Macedone* recognita et emendata, vna cum textu originali ex edit. Leusden. a. 1698. recuſa eſt Halae Sax. 1710. 8. aut med. 12. Acceſſerunt *Liberii Coleti*, Athenienſis, ſacerdotis, nouae verſionis emendationes et Calendarium graecum eccleſiaſticum etc.

5. Haud mirum eſt, N. T. non ſolum in linguam germanicam et omnes Europae linguas, ſed etiam in alias linguas ſaepe eſſe translatum; de quibus verſionibus earumque editionibus haud pauci VV. docti partim fuſius egerunt: mihi vero non licet de iis omnibus eſſe copioſo. H. l. adhuc notandae ſunt verſiones Syriacae, Coptica ſ. Aegyptiaca **), Armenica, Hebraicae, Aethiopica, Arabicae, Perſica, Turcica, Getica, ſiue illa Euan-

cognoſcendam Liturgiam graecam accuratius examinauit, et adiectis varr. S. contextus lectt. edidit *Chr. Frid. Matthaei*, Lipſiae 1791. m. 8. — et: *Ueber die ſogenannten Recenſionen, welche der H. Abt Bengel, der H. D. Semler, und der H. Geh. Kirch. R. Griesbach in dem griechiſchen Texte des N. T. wollen entdeckt haben: Eine kritiſch-theolog. Streitſchrift von Chr. Fr. von Matthaei*, Lipſ. 1804. mai. 8.

*) Conf. *Jo. Mich. Langii* diſſ. de verſione N. T. barbaro-graeca, Altdorf. 1707. 4.

**) Notatu dignum eſt: *Fragmentum euangelii S. Johannis graeco-copto-thebaicum* ſaeculi IV. Additamentum ex vetuſtiſſimis membanis lectionum euangelicar. diuinae miſſae cod. Diaconici reliquiae, et liturgica alia fragmenta veteris Thebaidenſium eccleſiae ante Dioſcorum — nunc prodeunt in latinum verſa et notis illuſtrata opera et ſtudio F. *Auguſtini Antonii Georgii*, Romae 1789. 4.

Euangeliorum, quam saeculo quarto concinnasse dicitur *Ulphilas* *), Getarum episcopus, et latinae.

6. Maior est copia eorum, qui varia diuersaque ratione vel omnes N. T. libros, vel vnum alterumque separatim, vel in minoribus libellis particulas tantum siue versus interpretati sunt. At plures, multo minus omnes, enumerare haud vacat. Sufficiat hic commendare *Hugonis Grotii* Adnotatt. in N. T. quas *Christ. Ern. de Windheim,* Erlangae 1755 sq. 4. typis recudi fecit; *Jo. Christoph. Wolfii* Curas philologicas et criticas etc. Hamburg. 1725—1735. 4. rec. Basil. 1741. V. voll. (quamquam a nonnullis VV. DD. reprehensas,) atque *Jo. Christ. Koecheri* Analecta philolog. exegetica in IV. euang. quibus Wolfii Curae etc. emendantur et supplentur, Altenburg. 1766. 4. nec non *Jo. Dan. ab Houen* Curas Wolfianis posteriores, Amstel. 1766. 8. — D. *Christph. Aug. Heumanns Erklärung des N. T.* Hannouer. 1750—1763. 8. XII. partt. — *Jo. Ge. Rosenmülleri* Scholia in N. T. tom. VI. aliquoties in 4. et 8. edita: et editio V. auctior et emendatior, Noriberg. 1801. 8. sqq. — praeterea *Kypkii, Raphelii, Elsneri, Krebsii, Alberti, Munthe* etc. Obseruatt. et adnott. philolog. in N. T. — Scriptoribus N. T. fuerunt etiam quaedam falso adscripta, aut falso pro canonicis N. T. venditata, quae *Jo. Alb. Fabricius* collegit ediditque cum epigraphe: *Codex apocryphus N. T.* collectus, casti-

*) Optima versionis illius edit. est, quam *Ericus Benzelius* curauit, lat. vertit, et doctis adnotatt. instruxit; sed post eius mortem cum praefat. notis et grammatica gothica edidit *Eduard Lye*, Oxon. 1750. 4. — Add. *Johannis ab Ihre* Scripta versionem *Vlphilanam* et linguam Moeso-Gothicam illustrantia, ab ipso doct. auctore emendata, nouisque accessionibus aucta, iam vero propter praestantiam ac raritatem collecta, et vna cum aliis scriptis similis argumenti edita ab *Antonio Frid. Büsching*, Berol. 1773. mai. 4.

caſtigatus, teſtimoniisque, cenſuris et animaduerſionibus illuſtratus, Hamburg. 1703. 8. II. tom. — rec. 1719. 8. tertio tomo auctior: *Codicis apocryphi N. T.* pars tertia, nunc primum edita.

7. Denique ad ſubſidia intelligentiae N. T. referenda ſunt Lexica N. T. quorum potiora habentur: 1) *Stockii* clauis linguae Sctae N. T., Jen. 1726. 8. quintum edita cura *Jo. Frid. Fiſcheri,* Lipſ. 1752. 8. Idem *Fiſcher* edidit *G. Paſoris* Lexicon manuale, emendatum et auctum, Lipſ. 1755. 8. — 2) *Jo. Conr. Schwarz* Commentarii critici et philol. linguae graecae noui foederis diuini, Lipſ. 1736. mai. 8. — 3) Nouum Lexicon graeco-latin. in N. T. in vſum ſcholarum illuſtrauit *Chriſtian. Schöttgenius,* nunc recenſuit, quam plurimis locorum interpretationibus auxit, et variis obſeruatt. philologicis locupletauit *Jo. Tobias Krebſius,* Lipſ. 1765. 8. quod poſt Krebſium recenſuit, auxit, et variis obſeruatt. philologicis et criticis locupletauit M. *Gottlieb Leberecht Spohn,* Lipſ. 1790. 8. — 4) inprimis *Nouum Lexicon graeco-latinum in N. T.* congeſſit et variis obſeruatt. philolog. illuſtrauit *Jo. Frid. Schleusner,* Lipſ. 1792. II. tomi. — Ed. II. emendatior et auctior, ibid. 1801. — Ed. III. emendatior et auctior, ib. 1808. II. tom. mai. 8. — Huc etiam pertinent *Jo. Alb. Bengelii* Gnomon N. T. etc. Tubingae 1742. 4. iterum curis b. auctoris poſterioribus auctus, 1759. tertium, Vlmae 1763. 4. — et auctior atque emendatior cura filii, M. *Ern. Bengelii,* II. voll. Tubing. 1774. 4. cui adiungenda eſt *Jo. Alb. Burkii* Clauis gnomonica, terminos grammaticos et rhetoricos, quibus Gnomon N. T. Bengelianus vtitur, explicans, Tubing. 1744. 4. — *Sigismundi Frid. Dreſigii* commentarius de verbis mediis N. T. nunc primum editus a *J. Fr. Fiſchero:* addita eſt, praeter L. Küſteri libellum, Jo. Clerici diſſ. de eodem genere verborum grae-

corum

corum e lingua franco-gallica conuersa, Lipſ. 1755. 8. atque *Glassii* Philolog. ſacra, a Dathio edita, Lipſ. 1776. 8.

2. *Jesus Christus* Θεάνθρωπος, *Conseruator et Dominus noster.*

a) De anno, menſe et die, quo editus fuerit homo, et quo cruci adfixus, fuerit mortuus, valde diſſentiunt viri docti: qua de re alibi copioſe eſt disputatum. Primis ſaeculis duae primariae innotuerunt ſententiae; quarum altera, Jeſum natum eſſe die VI. Januar. a. Auguſti imperat. 42. quae fuit antiquiſſima, et a fine ſaeculi II. in eccleſia orientali et Aegypto inualuit; altera, quae multo recentior ſaec. fere IIII. in eccleſia latina celebrata eſt, die XXV. Dec. a. 42. Auguſti imperat. Chriſtum in lucem editum eſſe, adſumit. *Dionysius Exiguus* ſaec. VI. natalem Chriſti adſeruit a. V. C. 753. ſiue a. 45. imperii Auguſti, adeoque a. M. 4714. ſecundum epocham Jul. et haec aera Dionyſii recepta eſt a. Chr. 525. *) Alii aliter et diuerſimode ſubduxerunt rationes. Enimvero diem et annum nobis eſſe incertos, nec poſſe vlla humana diligentia acieque ingenii erui, iudico cum D. *Koernero*, qui diuerſas variorum collegit ſententias, in progr. de die natali Seruatoris, Lipſ. 1778. 4. *Saxius* in Onomaſt. lit. I. p. 210. eos ſequitur, qui, Jeſum hominem natum eſſe, putant, Olymp. CXCIV. 1. vel 2. V. C. 750. vel 751. denatum Olymp. CCII. 4. V. C. 785. an. Chriſti 32. quo eodem anno, vita diuinitus reſumta, in coelum, vnde venerat, ſublimis rediit. Annus autem vndetriceſimus vel triceſimus

---

*) Conf. *Ge. Alberti Hambergeri* diſſ. de epochae chriſtianae, quae aera Dionyſiana audit, ortu et auctoritate. Jenae 1704. 4.

mus eius et muneris auſpicalis eidem eſſe videtur. *)

b) Vitam, fataque et praecepta, tanto magiſtro, ipſo deo, digna, atque hominibus ſaluberrima, et miracula, quae omnem vim humanam vicerunt, expoſuerunt eius legati: alii vero, vt *Harmoniarum* conditores, qui multi ab omni tempore fuerunt, diuerſa ſaepius ratione in ordinem redegerunt et explicuerunt. — Chriſto *infanti* multa miracula fuerunt olim adſicta, atque eiusmodi fabulas collectas traditasque reperies in libello, a Gelaſio pontifice rom. in concilio romano a. 494. libris apocryphis adnumerato inſcriptoque *Euangelium infantiae Chriſti*, quod *Henr. Sike* arabice ex cod. Goliano cum verſione latina notisque edidit, Vltraiecti 1697. Latinam verſionem recudi fecit notasque ſubiecit *Jo. Alb. Fabricius* in Cod. apocrypho N. T. part. I. p. 168 ſqq. praemiſit vero a p. 127. *Euangelium infantiae Chriſti, adſcriptum Thomae apoſtolo*, gr. cum verſione *Jo. Baptiſtae Cotelerii.* Tertium Euangelium iam memoraſſe videtur *Cotelerius* ad Conſtitt. ap. VI. 16. p. 349. ed. Clerici. Ex illa lat. verſione neſcio quis germanice reddidit: *Das Evangelium der Kindheit Jeſu, aus dem Arabiſchen*, Jeruſalem a. 5738. h. e. a. Chr. 1789. 8. — Ex Cotelerio deſumta videntur fragmenta de natiuitate, conſuetudine cum aliis et morte b. Virginis glorioſae in bibl. Giſſenſi acad. quae *J. E. C. Schmidt* in *Biblioth. für Kritik und Exegeſe des N. T.* tom. II. part. IV. p. 481 ſqq. a. 1802. 8. publicauit, contulit cum euangelio arabico et gr. ſecundum verſionem lat. et addidit quaedam loca ex metrico german. euangelio a *Ten-*

---

*) Conf. *J. Ge. Walchii* Bibl. theol. ſelectam, tom. III. cap. VII. ſect. 4. §. III. etc. p. 404 ſqq. vbi magna hominum doctor. qui de Jeſu Chriſto ſcripſerunt, copia collecta eſt.

Tenzelio in *Monatl. Unterhaltungen* a. 1697. memorato excerpta. — Infuper quaeftio orta, num Chriftus *graece* loquutus, an in Palaeftina, adeoque a Chrifto et apoftolis lingua tantum Aramaea fuerit adhibita. Medium tenet D. *Paulus* in II. programm.: Verofimilia de Judaeis Palaeftinenfibus, Jefu etiam et apoftolis non Aramaea dialecto fola, fed graeca quoque Aramaizante loquutis, Jen. 1803. 4.

c) *Chriftus* ipfe nihil litteris confignauit. Quapropter epiftolae Abgari et Jefu mutuae, illis adfictae, funt fuppofititiae. Binas vero illas epp. gr. leges in *Eufebii* Hift. ecclef. I. cap. 3. (qui primus in lucem eas protulit, et ex lingua fyriaca in graecam transtulit;) et ex Eufebio cum verfione *Rufini* et notis *J. A. Fabricii*, in huius Codice apocryph. N. T. p. 317 fqq. — arabice et lat. ex biblioth. D. *Jo. Elichmanni*, in *Hier. Xauerii* hiftoria Chrifti, perfice confcripta, Lugd. 1639. 4. p. 612. — Rara et antiqua collectio quorumdam opufculorum, a *Chriftoph. Schurlo* f. *Scheurlo*, etiam *Scheuerle* dicto, eft facta, et infcripta: Epiftola D. *Schwrli* ad Charitatem Pirchameram (fcripta eft Bononiae 1506.). Carmen Conr. Celtis ad eamdem. *Epiftola Pilati ad Tyberium Cefarem. Epiftola Lentuli ad Tyber. Cefarem. Epiftola Abgari ad Jefum Saluatorem. Epiftola refponfiua ad Abgarum.* Vtilitates Miffe etc. f. a. in 4. In fine autem nota a. 1513. — In Anecdotorum litterariorum, ex Mss. codd. erutorum, vol. I. Romae 1773. 8. nr. 4. ab *Amadutio* primum edita eft *Epiftola apocrypha Jefu Chrifti ad D. Petrum;* atque Amadutius in prooemio agit de illa, quam haud diuerfam effe opinatur ab epiftola dominica, quam de coelo lapfam nugabantur fuperftitiofi homines, et quam *Fabric.* in Cod. apocr. N. T. II. §. VI. p. 508. memorat.

d) *S.* etiam *Mariae*, virgini Deiparae, homines fraudulenti adſcripſerunt ipſique adfinxerunt *quatuor epiſtolas*, ſatis inſulſas et ab ipſis prudentioribus pontificis rom. adſeclis falſi damnatas, 1) ad S. Ignatium, 2) ad Meſſanenſes *), 3) ad Florentinos, (cuius epiſtolae impoſtor Sauanarola habetur a Lamio,) 4) ad *Anton. de Villa Baſilica*; monachum Dominic. qui ipſe epiſt. finxiſſe creditur. Tres priores epp. exſtant inter Orthodoxographa, Baſil. 1555. fol. — in *Fabricii* Cod. apocryph. N. T. p. 843. 849. et 852. Quartam edidit *Jo. Lamius* de eruditione apoſtolor. Florent. 1738. 8. (vbi cap. II. p. 189 ſqq. de Maria agit,) p. 191.

3. De Euangeliſtis atque Apoſtolis, quorum libellis codex ſacer N. T. abſoluitur, quo anno et quo ordine ſinguli auctores ſacri publicarint libellos, de horum authentia et auctoritate canonica, num tres priores euangeliſtae hauſerint ex communi fonte, ex euangelio Hebraeorum aut Nazarenorum chaldaico ſiue hebraico **), et de aliis huc perti-

*) Et tamen illius varietatem vindicare quidam conati ſunt, ex. gr. *Melch. Inchofer*, e *Soc. Jeſu*, in libr. *Epiſtolae B. Mariae ad Meſſanenſes veritas vindicata*, ac plurimis grauiſſimorum ſcriptorum teſtimoniis et rationibus erudite illuſtrata, Meſſanae 1629. fol. At quoniam nimis craſſe ſcripſerat quaedam, liber vel in Ind. libror. prohib. locum inuenit, et auctor nonnulla loca atque inſcriptionem mutare iuſſus eſt. Altera igitur edit. accepit epigraphen: De *epiſtola B. Virginis Mariae ad Meſſanenſes* coniectatio, auct. P. *Melch. Inchofer*. Viterbii 1631. fol.

**) Variorum opiniones atque ſententias de primo euangelio *(Urevangelium)* recenſet atque ſub examen vocat, monetque, hypotheſin, graecam illius primi euangelii verſionem editam fontem fuiſſe, non videri probabilem, multo minus certam atque indubitatam; alteram vero ſententiam, euangeliſtarum alterum alterius narrationes ante oculos habuiſſe et adhibuiſſe, probabiliorem eſſe, docet cel. D. *Vogel Ueber die Entſtehung der drey erſten Evangelien*, in *Gableri Journal für*

pertinentibus quaeſtionibus multa in vtramque partem, interdum acrius disputarunt VV. DD. quod monuiſſe h. l. ſufficiat.

4. *Matthaeus,* alias, quod tamen nonnulli negant, *Leui* dictus, qui, antequam Chriſti partes ſequeretur, e *portitorum* numero erat: adhuc poſt a. Ch. 60. in viuis fuit. Ab eo Euangelium graece ſcriptum fuiſſe, probabilior eſſe videtur ſententia, quam opinio eorum, qui arbitrantur, id ab illo hebraice, aut hebraicis quidem litteris, ſed ſyro-chaldaico ſermone eſſe primo conſcriptum, poſtea autem in linguam graecam translatum. Pariter quaeſtio, num duo priora Matthaei capita adficta ſint ab alio, nec ne, haud ita multis abhinc annis valde agitata eſt. Falſo eidem adtributa fuerunt Euangelium natiuitatis Mariae et Euangelium infantiae Chriſti, atque Liturgia quaedam Aethiopica.

5. *Marcus* fuit Judaeus et vixit adhuc poſt a. C. 60. Scripſit Euangelium graece, non, vt quidam putarunt, latine. Marcum tamen coptico ſ. aegyptiaco ſermone in conſcribendo ſuo euangelio vſum fuiſſe, contendit, ſed argumentis ingenioſis magis quam ad perſuadendum aptis probare ſuſtinuit *S. F. G. Wahl* in *Magazin für alte, beſonders morgenländiſche u. bibliſche Litteratur,* part. III. Hal. Saxon. 1790. nr. 2. *Koptiſches Original von Marcus Evangelium.* — Tum motae ſunt controuerſiae, num Marcus dici poſſit Matthaei epitomator, et Matthaei ac Lucae fuerit excerptor, atque num in conſcribendo euangelio Petrum

---

für auserleſene theologiſche Literatur, tom. I. part. I. Noribergae 1804. p. 1 ſqq. In eiusd. *Gableri Neueſtem theol. Journal,* vol. IV. part. V. Noribergae 1800. 8. p. 417 ſqq. leguntur D. *Ziegler Einige Ideen über den wahrſcheinlichen Urſprung der drey erſten Evangelien:* vt aliorum iudicia praetermittam.

Petrum habuerit adiutorem, ita vt ille Petri eſſet interpres. — De Marco eiusque euangelio etiam agit *Jo. Adr. Bolten* in introductione ad ſuam verſionem: *Der Bericht des Markus von Jeſu dem Meſſia, überſetzt und mit Anmerkungen begleitet*, Alton. 1795. 8. Addatur Βίκτωρος Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν πατέρων ἐξήγησις εἰς τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον, ex codd. Moſquenſib. edidit *Chriſtian. Frid. Matthaei*, Moſquae, 1775. 8. Victor primum comparat Marcum cum Matthaeo et Luca, atque loca praecipua ſaepius myſtice explicat. Tum ſequitur ipſe Marci contextus, qui raro diſcedit a vulgata lectione. Perperam Marco adficta ſunt *Acta S. Barnabae*, et *Liturgia* de ritu miſſae.

6. *Lucas*, Antiochenus, Pauli comes. Num medicus et pictor fuerit, non conuenit inter antiquiores non minus, quam recentiores ſcriptores. Obiit a. Ch. 70. aetat. 84. Eleganter et graece ſcripſit Euangelium atque acta Apoſtolorum. A Matthaeo autem lectum fuiſſe Lucae Euangelium, nonnulli ſtatuunt, et *Jo. Adr. Bolten* in: *Der Bericht des Lucas von Jeſu dem Meſſia, überſetzt und mit Anmerkungen begleitet*, Alton. 1796. 8. fontes, ex quibus hauſerit Lucas, haud veriſimiliter aperire ſtudet. — *Acta apoſtolorum, graeco-latine*, litteris maiuſculis e cod. Luydiano characteribus vncialibus exarata, — deſcripſit ediditque *Thom. Hearnius*, qui etiam *ſymbolum Apoſtolorum* ex eod. cod. ſubiunxit, Oxon. 1715. 8. — Nouam recenſionem *Actorum apoſtolor.* ex codd. Moſquenſib. (qui tamen ad recenſionem N. T. CPolitanam, omnium veterum recenſionum minimam natu et maxime interpolatam, pertinere dicuntur,) dedit, varias lectt. animaduerſſ. criticas et inedita ſcholia graeca adiecit, verſionem vulgatam codici conformauit et edidit *Chriſti. Frid. Matthaei*, Rigae, 1782. 8. — Ad intelligenda

quam

quam plurima loca, et ex antiquitate graeca ac romana explananda, multum faciunt *Jo. Ern. Imman. Walchii* dissert. ad Acta apostol. quae dein collectae in tribus voll. typis sunt expressae, et *Rich. Biscoe* liber, anglice scriptus atque editus Londini 1742. 8. II. voll. postea cum epigraphe: *Erläuterung der Apostelgeschichte aus den Weltgeschichten und Alterthümern*, a *F. Eberh. Rambach* ex lingua anglica in germanicam translatus, Magdeb. 1756. 4.

7. *Joannes*, Bethsaidensis, Zebedaei piscatoris et Salomes filius, homo antea litterarum rudis, Christo tamen propter animi candorem maxime iucundus. Sub Domitiano in insulam Patmum relegatus est; at, tyranno isto interemto, Ephesum rediit, et tandem nonagenario maior placidam mortem obiit. Quamuis autem ingenio esset comi et mitissimo: eius tamen scripta, praesertim Apocalypsis, inter criticos atque interpretes omni fere memoria summas paene mouerunt tragoedias. Scripsit autem 1) *Euangelium*, 2) *Epistolas tres*, quarum tamen prima tantummodo a multis censetur genuina, et 3) *Apocalypsin*, quam quidem nonnulli homines, tamquam libellum spurium, Joannis ingenio et canonis sacri dignitate indignum iudicarunt, ab aliis vero dissentientibus refutati. Euangelii Joann. authentiam acriter oppugnat impieque negat anonymus in libr. *Der Evangelist Johannes und seine Anhänger vor dem jüngsten Gericht*, sine l. et typographi nota, 1801. 8. At praeter alios vindicat euangelii dignitatem atque auctoritatem *Süfskind* in: *Beytrag zur Vertheidigung der Aechtheit des Evangel. Johannis* etc. in *Magazin für christliche Dogmatik und Moral*, part. IX. nr. 1. Tubingae, 1803. 8. Pro *αὐθεντίᾳ* euangelii Joannaei diss. praeside D. *Jo. Clarisse*, auct. *Guil. Huibert van Griethuysen*, Harderuici, 1807. mai. 8. Contra

 supe-

ſuperiorem auctorem libri, *Der Evangeliſt* etc. contra Evanſon, Eckermann et Horſt dimicat. — *Jo. Adrian. Bolten* in prooemio ad verſionem ſuam euangelii germanicam, (*Der Bericht des Johannes vom Jeſu dem Meſſia, überſetzt und mit Anmerkungen begleitet*, Altonae, 1797. 8.) putat, Joannem ſcripſiſſe ſuum euangelium in lingua Syriaca, et hermeneutam quemdam in Graecum transtuliſſe ſermonem. Atque iam *Salmaſius* de lingua helleniſtica p. 257 ſq. opinabatur, illud euangelium primitus fuiſſe exaratum in lingua Syriaca; ſed iam refutarat eum *Rich. Simon* in Hiſtoria critica textus N. T. cap. 28. Nuper tamen Cl. *Berthold*. in proluſ. Veroſimilia de origine Euangelii Johannis, Erlang. 1805. 8. et *J. A. L. Wegſcheider* in: *Verſuch einer vollſtändigen Einleitung in das Evangelium Johannis*, Gotting. 1806. 8. (vbi hic agit de vita Joannis animique notatione, de authentia atque integritate euangelii et de ſtilo,) contenderunt, Joannem initio euangelium ſuum conſcripſiſſe in lingua Aramaea, deinde vero ipſum, graecae linguae maiorem adeptum ſcientiam, euangelium, vti nunc eſt, compoſuiſſe in graeca lingua. Inſuper caput XXI. quod alii ſuppoſititium eſſe putant, genuinum eſſe cenſet, additque catalogum ſcriptorum, in quibus explicatur euangelium. — *Jo. Ge. Frid. Papſt* iam ventilauit diſſ. de authentia cap. XXI. Joann. Erlang. 1779. 4. — *Jo. Bened. Carpzov* edidit *S. Johannis* primam epiſtolam, gr. in XIII. ſectiones diuiſam, etc. partic. I. II. Helmſtad. 1773. 1774. 4. — De Apocalypſi quae in vtramque partem disputata ſint, a me et ab aliis alibi pluribus eſt declaratum. Hic tantum addam: *Die Offenbarung Joannis metriſch überſetzt von D. Fried. Münter*, Hauniae, 1784. 8. — ed. II. emendat. ib. 1806. m. 8.

8. *Pau-*

8. *Paulus,* ante ſalutarem vitae emendationem *Saulus* vocabatur: Judaeus de tribu Beniamin, Tarſi autem in Cilicia educatus, denique Hieroſolymis a Gamaliele doctrina ebraica imbutus eſt. Sed a Chriſto ipſo in itinere ab erroribus iudaicis et ardentiſſimo diſciplinae chriſtianae odio ad veriorem Chriſti doctrinam amplectendam ac profitendam a. C. XXXXII. ſiue vltimo Caii imper. (ex ſententia Fabricii aliorumque,) reuocatus, poſtea legati diuini prouincia tanta fide, libertate ac ſedulitate in Aſia et Europa functus eſt, vt nullum laborem vitaeque periculum metueret fugeretque. Atque a. C. LXVIII. Neronis XIIII. capite truncatus dicitur. — Scripſit *Epiſtolas,* (quae quidem quo ordine et quo anno ſingulae fuerint exaratae, interpretes inter ſe discrepant,) in noſtrum S. S. canonem receptas, 1) ad Romanos, 2) duas ad Corinthios, 3) ad Galatas, 4) ad Epheſios, 5) ad Philippenſes, 6) ad Coloſſenſes, 7) duas ad Theſſalonicenſes, 8) duas ad Timotheum, 9) ad Titum, 10) ad Philemonem, 11) ad Hebraeos; de qua quidem poſtrema epiſtola, et num Paulus illius fuerit auctor, magnus eſt VV. DD. diſſenſus. Genuinum eſſe Pauli laborem, euincere ſtuduerunt, (vt quosdam recentiores vindices tantummodo laudem,) *Gottlob Chriſti. Storr* in prolegomenis ad libr. *Pauli Brief an die Hebräer, erläutert von G. C. Storr,* Tubingae, 1789. 8. et in progr. de conſenſu epiſtolarum Pauli ad Hebraeos et Galatas, Tubingae, 1790. 4. Storrii quidem ſententiam argumentaque ſub examen vocat, epiſtolam abnegat Paulo et graece ſcriptam confirmat, ſed de auctore illius, de loco, vnde ſit miſſa, et de iis, ad quos ſcripta ſit, nihil certi pronuntiandum eſſe arbitratur M. *Werner Car. Lud. Ziegler* in: *Vollſtändige Einleitung in den Brief an die Hebräer, worinnen alte und neue Meinungen*

über die Aechtheit, Kanonicität und Grundsprache desselben aufs neue kritisch geprüft sind, und der Werth des ganzen Briefs näher bestimmt v. W. C. L. Ziegler, Gotting. 1791. 8. Ab eius iudicio discessionem fecit M. *C. L. Camerer* in *Theologischen und kritischen Versuchen,* Stuttgard. 1794. 8. in periculo tertio. — Eorum quoque sententiam, Paulum fuisse auctorem epistolae, maxime probabilem esse statuit, bonisque firmat argumentis M. *Gustau. Bratt* in disput. praeside D. *Theoph. Schlegel,* de argumento et auctore epistolae ad Hebraeos, Gryphiae, 1806. 4. etc. — Medium tenuit *Jo. Henr. Heinrich* in prolegomenis ad hanc epistolam; cuius editionis hanc fecit inscriptionem: *Nouum testamentum,* graece: perpetua adnotatione illustratum, editionis Koppianae vol. VIII. complectens *Ep. Pauli ad Hebraeos,* continuauit *J. H. Heinrich;* Gotting. 1792. 8. Is malit, si quis auctor esset definiendus, putare, fuisse Paulum. — Hoc loco simul commemorabo singularum epistolarum, a Paulo reliquisque apostolis scriptarum, editiones, a *Koppio,* iisque, qui post obitum illius continuarunt opus, itemque ab aliis curatas. Koppius, et qui, post mortem illius, eius vestigia presserunt, sequuti sunt recensionem Bengelianam, subiecerunt textui potiores varias lectt. et his perpetuum commentarium ad sanam interpretationem facilioremque intelligentiam verborum egregie aptum; addiderunt prolegomena atque excursus. Singulae autem partes prodierunt hoc ordine: *Nouum Testamentum, graece: perpetua annotatione illustratum a Jo. Beniamin Koppe;* vol. I. complectens epistolas *Pauli ad Galatas* *), *Thessa-*

*) Add. *Versuch einer Uebersetzung des Briefs Pauli an die Galater, mit erklärenden Anmerkungen nach Koppe,* (auct. *J. G. Schilling,*) Lips. 1792. 8.

Thessalonicenses; Ephesios, Gottingae, 1778. mai. 8. — vol. VI. epistolae Pauli *ad Gal. Ephes. et Thessal.* editio altera auctior et emendatior: curauit *Thom. Christ. Tychsen*, ibid. 1791. 8. — vol. IV. complectens *epistolam Pauli ad Romanos*, ib. 1786. 8. — vol. IX. Koppianae edit. *Epistolae catholicae:* fascic. I. exhibens epistolam *Jacobi*, illustratam a *Dau. Jul. Pott*, ibid. 1786. 8. — auct. et emendatior ed. altera, 1799. 8. — fascic. II. complectens *vtramque epistolam Petri*, cum perpetuis adnotatt. *D. J. Pott*, ib. 1790. 8. — edit. altera, 1810. 8. — vol. VII. pars I. complectens *epp. Pauli ad Timotheum, Titum et Philemonem*, illustratas a *Jo. Henr. Heinrich*, ib. 1798. 8. — pars II. s. *Pauli epistolae ad Philippenses et Colossenses*, ab eod. illustratae, 1803. 8. — Tum notandae sunt peculiares quarumdam epistolarum edd.: *Pauli ad Philemonem epist.* gr. et lat. illustrata a *Lebr. Christ. Gottl. Schmidio*, Lips. 1786. 8. — *Epp. ad Corinthios* edidit *Jo. Chr. Frid. Schulz*, Halae Sax. 1784. et 1785. II. tom. 8. — *Epp. ad Corinthios*, gr. perpetua annotat. illustratae a *F. A. W. Krause*, Francof. ad M. 1792. mai. 8. vol. I. complectens epist. priorem. Idem vertit germanice notisque illustrauit epist. ad Galatas, ibid. 1788. 8. — epist. ad Ephes. 1789. et epp. ad Philipp. ac Thessal. ib. 1790. 8. — *Ep. ad Corinthios* II. perpetua annotat. illustrata a *J. G. F. Leun*, Lemgou. 1804. 8. — *Epist. ad Romanos*, graece, ex recensione nouissima Griesbachii, cum commentario perpetuo edidit *Chr. Frid. Boehme*, Lips. 1806. mai. 8. *) — *Pauli epist. ad Philippenses*, gr. ex recensione Griesbachiana, noua

---

*) Conf. censuram in: *Neue Leipz. L. Z.* 1806. nr. 138. m. Oct. vbi etiam quaedam loca aliter explicantur, ita vt illa interpreti huius epistolae Paulinae haud parum prodesse possit.

noua versione latina et annotatione perpetua illustrata a M. *J. G. am Ende*, Witteberg. 1798. 8. — Add. *Jo. Frid. Krause* diss. inaugural. praeside D. S. Th. Wald, an epistola Pauli ad Philippenses in duas epistolas, easque diuersis hominibus scriptas, dispescenda sit? Regiomonti, 1811. 4. Contra *Heinrich* negat. Conf. *Neue Leipz. L. Z.* 1811. nr. 38. — Id. *Krause* in progr. scripsit Obseruatt. critico-exegeticas in Pauli epist. ad Philipp. cap. I. et II. ibid. 1810. 4. — Specimen academicum, s. disput. *D. H. Wildschut*, praeside *H. Royaards*, de vi dictionis et sermonis elegantia, in epistola *Pauli ad Philemonem* conspicuis, Traiecti ad Rh. 1809. mai. 8. Inest quoque commentarius in illam epistolam. — Authentia prioris epistolae ad Timotheum ab Schleiermacheri dubitationibus nuper vindicata est ab *Henr. Plank* in: *Bemerkungen über den ersten Paulinischen Brief an den Timotheus, in Beziehung auf das kritische Sendschreiben des Herrn Prof. Fr. Schleiermacher, von Heinr. Plank*, Gotting. 1808. 8. et a *Wegscheidero* in: *Die Pastoral-Briefe des Apostels Paulus: neu übersetzt und erklärt, mit einleitenden Abhandlungen, herausgegeben von Jul. Aug. Ludwig Wegscheider*, tom. I. etiam cum speciali titulo: *Der erste Brief des Apost. Paulus an den Timotheus, neu übersetzt u. erklärt mit Beziehung auf die neuesten Untersuchungen über die Authentie desselben* etc. Gotting. 1810. mai. 8. nec non a *Joach. Frid. Beckhaus* in disput. praeside Luca Suringar habita, et inscripta: Specimen obseruationum critico-exegeticarum de vocc. ἁπαξ-λεγομένοις et rarioribus dicendi formulis in prima ad Timotheum epistola Paulina obuiis, authentiae eius nihil detrahentibus, Lingae, 1810. mai. 8. — Denique, (nam omnes, qui permulti sunt, libros maioris minorisque molis, in quibus de vita, eru-

ditione,

ditione, ſcriptis, dicendi genere, itineribus fatisque Pauli agitur, aut eius epiſtolae harumue particulae varia ratione explicantur, enumerare, nimis alienum eſt ab inſtituto noſtro,) tantum quaedam iuuat adhuc commemorare. Spuriae ſunt: 1) *Epiſtola ad Laodicenſes*, de qua praeter alios egerunt *Huthius* in diſp. *Epiſtola ex Laodicea in encyclica ad Epheſios adſeruata*, Col. IV. 16. Erlangae, 1751. 4. et *Leonh. Car. Juſti über Coloſſ. IV. 16. Neuer Verſuch eines Beweiſes, daſs der hier erwähnte Brief aus Laodicea der Brief an die Epheſer ſey, nebſt kritiſchen Folgerungen für die Meinung, dieſen als ein Circular-Schreiben anzuſehen*, in eius *Vermiſchten Abhandlungen über wichtige Gegenſtände der theologiſchen Gelehrſamkeit, 2te Sammlung*, Hal. Sax. 1798. 8. nr. II. p. 81 ſqq. — Breuis, at docta obſeruatio quaſi in tranſitu inſerta eſt cel. *Matthaei* in Lipſ. *A. L. A.* 1800. nr. 188. p. 1851 ſq. in qua negat, Baſilium in ſuis codd. legiſſe ἐν Λαοδικείᾳ, nec vllum cod. ἐν Λαοδικείᾳ habere teſtatur. — 2) *Epiſtolae ad Senecam*, et *Senecae ad Paulum.* v. *Fabricii* Cod. N. T. apocryphum, et M. *Chriſti. Wilh. Loeſcherum* de epiſtolis Pauli ad Senecam hypobolimaeis, Witteberg. 1694. 4. — Epiſtolae duae apocryphae, altera Corinthiorum ad Paulum apoſtolum, altera Pauli apoſtoli ad Corinthios, quae dicitur periiſſe, ex cod. Ms. Armenico integro nunc primum editae ſeparatim: graece ac latine verſae, cum notis Whiſtoniorum, cum praef. et animadu. *Jo. B. Carpzouii*, Helmſtad. 1776. 4. altera ed. Lipſ. 1776. 8. — *Euthalii* epiſc. Sulcenſis, Actuum apoſtolor. et XIV. S. Pauli aliarumque ſeptem catholicarum epiſtolarum editio ad Athanaſium iuniorem, epiſcop. Alexandr. gr. et lat. vulgata eſt a *Laurent. Alex. Zacagnio*, Romae, 1698. 4. nr. 4. Sed filum abrumpere cogor.

9. *Petrus,* antea *Simon* dictus, a. C. LXVIII. (ſecundum alios a. C. LXIV. aut LXV.) cruci adfixus viuere deſiit. Scripſit duas *Epiſtolas,* quamquam fuerunt, qui eas Petro perperam abnegarent: nec tamen defuerunt, qui vtriusque authentiam vindicarent atque demonſtrarent. *Herm. Heimart Cludius* quidem in: *Uranſichten des Chriſtenthums,* Altonae, 1808. 8. p. 296 ſqq. opinabatur, auctorem prioris epiſtolae non fuiſſe Petrum apoſtolum, ſed presbyterum *Petrum,* Judaeo-chriſtianum in Aſia minore. Enimuero vindices exſtiterunt prioris epiſtolae D. *Auguſti* in progr. inſcripto: Noua, qua primae Petri epiſtolae αὐθεντία impugnatur, hypotheſis ſub examen vocatur, Jenae, 1808. 4. et poſterioris epiſt. D. *Jo. Chr. Dahl* in diſſ. de αὐθεντίᾳ epiſtolarum Petrinae poſterioris atque Judae, Roſtoch. 1807. 4. de qua conf. quoque paullo poſt in §. 11. ſcripta. Inter recentiores enim poſteriori epiſtolae fidem, originem atque auctoritatem diuinam abnegare conatus eſt *Jo. Frid. Gruner* in: *Praktiſche Einleitung in die Religion der heil. Schrift,* Hal. 1773. 8. p. 57 ſq. Contra vindicarunt quoque eam Petro *Frid. Eberhard Boyſen* in: *Verſuch einer praktiſch. Erklärung der beyden Briefe Petri und des Briefes Judae,* Hal. 1775. 8. p. 265 ſq. ac *Frid. Aug. Ludou. Nietzſche* in: Epiſtola Petri poſterior auctori ſuo, inprimis contra Grotium vindicata atque adſerta, Lipſ. 1785. mai. 8. — More Koppii editae ſunt *Epiſtolae catholicae,* graece; perpetua adnotatione illuſtratae a *Dau. Julio Pott:* vol. II. complectens *vtramque epiſtolam Petri,* Gotting. 1790. 8. et a *Jo. Bened. Carpzov* in libro inſcripto: *Epiſtolarum catholicarum ſeptenarius,* graece: *Petri* duae epiſtolae, *Jacobi* vna, *Joannis* tres, *Judae* et *Jacobi* vna: cum noua verſione lat. ac ſcholiis grammaticis atque criticis etc. Halae,

Halae, 1790. mai. 8. — D. *Jo. Sal. Semleri* Paraphrasis in epistolam I. Petri, cum latinae translationis varietate etc. Hal. Sax. 1784. 8. Is quidem, haud pauca loca, arbitratur, esse ab interpretibus aliisque inserta; sed censores contra hanc aliasque opiniones mouerunt dubitationes. — Sub Petri nomine olim *Epistola ad Jacobum* et *Missa apostolica*, siue diuinum sacrificium S. apostoli Petri, perperam circumferebantur.

10. *Jacobus minor*, a. C. 60. aut 62. e lorica templi per Judaeos deiectus, fullonisque baculo ad mortem vsque caesus dicitur. Scripsit *epistolam*; at enim num Jacobus, frater Christi, diuersus fuerit a Jacobo, Alphaei filio, et num prior; an posterior epistolam exarauerit, tam veteres, quam recentiores dissentiunt *). — *Jo. Bened. Carpzou.* edit. peculiaris *Epistolae Jacobi catholicae*, gr. in sectiones nouas diuisae, cum noua versione lat. scholiisque primum prodiit Helmstad. partt. II. 1782. et 1783. 4. dein iuncta cum aliis epp. de qua v. in §. antecedente. — Sctorum *Jacobi* et *Judae* apostolorum epistolae catholicae, — lat. vertit *Seb. Seemiller*, Noriberg. 1783. 8. — *Der Brief Jacobi übersetzt und mit Anmerkung. erläutert von E. F. Rosenmüller*, Lips. 1787. 8. — *Jacobum* epistolam suam primum syriace scripsisse, contendit *Jo. Melch. Faber* in prolus. Obseruatt. in epistolam Jacobi ex Syro, Coburg. 1771. 4. — Falso adtributa fuerunt Jacobo: 1) *Proteuangelium*, siue de natalibus Jesu Christi et ipsius matris Virginis Mariae; 2) *Euangelium infantiae Christi*, quod alii Matthaeo,

*) Conf. *Pott* in prolegomen. ad edit. supra in §. 8. laudatam, D. *Gottlob Christi. Storr* in Opusc. academicis, ad interpretationem libror. sacrorum pertinentibus, in prima commentat. Tubing. vol. II. 1797. 8. etc. Sed vindicant epistolam Jac. apostolo *Jo. Frid. Gruner* aliique.

thaeo, alii Thomae *) olim adfinxerant; 3) *Liturgia* quaedam, cuius tamen ante medium saeculum quintum nuſpiam facta eſt mentio.

11. *Judas, frater Jacobi minoris*, de quo tamen, et quando, aut num ipſe *Epiſtolam* ſcripſerit, alii aliter ſentiunt. *Dahl* in diſſ. in §. 9. laudata ex collatis epiſtola Petri poſteriore et Judae epiſtola colligit, epiſtolam Judae eſſe imitationem epiſtolae Petrinae, et ita ſeriorem; dubitat tamen, epiſtolam ab ipſo Juda apoſtolo ſcriptam eſſe, ſed putat, a quodam presbytero Juda, prima Chriſtianiſmi aetate viuente, aut ab eo, ad quem epiſtola Petri erat miſſa, vt cum iis coetibus, in quibus falſi doctores orti fuerant, eam communicaret. — Editionem epiſtolae Carpzouianam iam in §. 7. et 9. excitauimus. Separatim prodiit *Epiſtola Judae* graece, commentario critico et annotatione perpetua illuſtrata ab *Henrico Car. Alex. Haenlein*, Erlangae 1799. 8. Is contendit, Judam fuiſſe fratrem Jacobi minoris. — *Petrus Kirſtenius* edidit *Epiſtolam S. Judae* ex msto Heidelbergenſi arabice, ad verbum translatam, additis notis et textuum graecor. et verſionis latinae vulgaris collatione, Vratislau. 1611. fol. — *Frid. Joach. Haſſe* in introd. ad libr. *Der Brief Judae überſetzt und erläutert aus einer neu eröffneten Quelle*, (n. ex Zendaueſta, ex quo quidem fonte parum lucri poterit hauriri,) Jenae 1786. 8. inter alia arbitratur, auctorem epiſtolae non fuiſſe apoſtolum, nec Jacobi nec Jeſu fratrem, ſed cognatum Jacobi iunioris, epiſtolamque ſcriptam eſſe et ad

---

*) *Thomas* num Indorum et Orientalium fuerit apoſtolus, v. *Aſſemann.* in Bibliothec. orient. vol. IV. p. 25 ſqq. 435 ſq. 463. 516. — *Thomae euangelium Mingarellus* in Nuova Raccolta d'Opuſcoli ſcientifici e filologici, Venet. 1764. tom. XII. p. 13 ſqq. e cod. Bonon. auctius cum lectt. varr. in lucem emiſit.

ad Judaeo-Christianos, vt hos reuocaret a defectione, missam circ. a. Chr. 60—70. sed haud satisfecit censori in Nou. ephem. Lips. 1786. nr. 103. p. 1633 sqq.

Liturgias, canones apostolicos, (saepius editos, et de quibus magna orta est et agitata controuersia,) et *alia apostolorum ac discipulorum opuscula* supposititia collegit doctisque animadversionibus instruxit *J. A. Fabricius* in Codice apocrypho N. T. part. I. II. Hamburg. 1703. 8. et part. III. ib. 1719. 8. (conf. Fabr. B. Gr. IV. p. 822 sqq.) — Plura sunt adlata et copiose exposita in Opere inscripto: *Auctarium cod. apocryphi N. T. Fabriciani,* continens plura inedita, alia ad fidem codd. Msst. emendatius expressa. Congessit, disposuit, edidit *Andr. Birch.* Fasciculus primus. Hafniae 1804. 8. Insunt: 1) *Euangelium Nicodemi, siue Acta Pilati: textus latinus ex recensione Fabricii,* (sed textus lat. a Fabricio editus omnium pessimus esse dicitur;) *textus graecus* ex codd. Paris. et Palatino-Vaticano 269. quibus adduntur variae lectt. codd. *Corsini et Einsidlensis.* *) Textus originalis hebraeus periit, isque videtur fuisse breuissimus; sed ex versionibus colligitur, illum plura subinde accepisse

*) Codicis antiqui, qui est in bibliotheca congregationis s. coenobii Einsiedelensis, *(Einsiedeln.)* lectiones variae collectae et a. 1791. editae sunt ad calcem libri: *Jo. Jac. Hess Bibliothek der heil. Geschichte* etc. part. I. Postea separatim prodiit Disquisitio historico-critica de indole, aetate et vsu libri apocryphi, vulgo inscripti: *Euangelium Nicodemi,* auctore *Guil. Lud. Brunn,* Berolini 1794. 8. Sed conf. *Göttingische Bibliothek der neuesten theolog. Litteratur,* editam a *Schleusnero* et *Stäudlin,* tom. I. vbi censor de textu et edd. *Nicodemi* euangelii p. 762 sqq. agit, et Hessii sententiam, a Fabricio textum esse repetitum ex Grynaei monumentis patrum orthodox. facit dubiam; add. Ephem. litterar. Noribergens. a. 1794. plag. 94. p. 745 sqq. et *Birch* in Auctario, qui etiam Hessii sententiam refutat.

cepiſſe additamenta. Birch autem ita diſpeſcuit verſionum textum: a) breuior ἔκδοσις, ad quam pertinent codd. graeci Pariſ. et Monac. Bauar. ac verſio Franco-gallica, (in libello romanenſi: La très élegante, melliflue et très plaiſante hiſtoire du Roi Perceforeſt, 1513.) b) longior verſio, ad quam pertinet cod. gr. Vatican. et lat. verſio in codd. Corſini et Einſiedel. c) longiſſima, quae eſt edita a Grynaeo. Verſio gr. codicis Pariſ. eſt aeuo Theodoſii ſcripta. — 2) *Diuerſae ad Tiberium Caeſarem de Chriſto relationes, Pilato tributae*, n. a) Ἀναφορὰ Πιλάτου, (quam quidem Fabric. tom. III. p. 972. ex cod. Colbert. iam dederat; Birch tamen ſimile exemplar, ratione autem linguae et narrandi generis diuerſum reperit in cod. Vindobon. quare is textum et Fabric. et codicis Vindobon. excudi fecit;) b) Reſcripta Tiberii ad Pilatum; c) Παράδοσις Πιλάτου. — 3) *Narratio de Chriſti apprehenſione et morte,* Joſepho ab Arimathia adſcripta. — 4) *Proteuangelium, Jacobo, fratri Chriſti, adſcriptum, gr. cum varietate lectionis codd. Vatican.* 455. et 654. *et verſionis Poſtelli.* — 5) *Apocalypſis Joanni apoſtolo adſcripta* ex cod. Palatino-Vaticano 364. (vitioſe tamen ſcripto,) *adiecta lectionis varietate codicis Vindobon.* — 6) *Capita nonnulla libri, qui in cod.* 455. *Vatic. inſcribitur* Περίοδοι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου — παρὰ Προχώρου μαθητοῦ αὐτοῦ — *cum textu latino ex Biblioth. max. PP.* tom. II. p. 46 ſqq. et *verſione fragmentorum coptorum latina a Mingarello* faſcic. II. p. 302 ſq. *publicata.* — Presbyterorum et diaconorum Achaiae de martyrio *S. Andreae apoſtoli* epiſtola encyclica, graece verſa, notis et diſſ. illuſtrata eſt a *Car. Chriſtiano Woog*, Lipſ. 1749. 8. Sed conf. longam cenſuram in *Baumgartenii Nachrichten von einer Halliſchen Biblioth.* tom. IV. p. 360 ſqq.

CAPVT

CAPVT III. SECTIO II.

De patribus, qui vocantur, et reliquis ſcriptoribus eccleſiaſticis.

1. De his in vtramque partem tam copioſe a multis VV. DD. eſt diſputatum, vt pauca tantum indicare h. l. ſufficiat. Illorum tamen memoriam, quum pro ſua quisque dignitate, factis, eruditione meritisque famam et celebritatem nominis eſſet conſequutus, omnino omittere nefas eſſe duxi: neque vllum, vel parum rei theologicae et antiquarum doctrinarum intelligentem, negaturum eſſe arbitror, illorum lectionem critico N. T. interpreti *), diligentiori cum ciuilis et litterariae, tum inprimis eccleſiaſticae hiſtoriae indagatori, et, quoniam ab illis multa veterum auctorum loca adferuntur, omnis philologiae atque antiquitatis veterisque philoſophiae cultori eſſe vtilem et neceſſariam: adhibendum tamen eſſe iudicium, ne falſa dubiaue narratione aut praua interpretatione doctrinaque peruerſa quorumdam decipiatur, ab aliis abunde demonſtratum eſt. Nonnulla tantum VV. doctor. ſcripta h. l. laudabo. — *Gottlieb Stolle aufrichtige Nachricht von dem Leben, Schriften und Lehren der Kirchenväter der erſten 400 Jahre nach der Geburt unſers Heilandes*, Jenae 1733. 4. Sed Stollium neque aequum neque idoneum ſediſſe iudicem, alii docuerunt. — D. *Jo. Ge. Walch.* Bibliotheca patriſtica, litterariis adnotatt. inſtructa, Jenae 1770. 8. — D. *Chriſti. Wilh. Franz Walchs Grundſätze der zur Kirchenhiſtorie des N. T. nöthigen Vorbereitungslehren und Bücherkenntniſs*, ed. 2da auctior et correctior, Gotting. 1773. 8.

*) Conf. *Jo. Seuerin. Vater* Spicilegium I. obſeruationum ad vſum Patrum graecor. in criſi N. T. pertinentium, diſput. inauguralis d. 28. Sept. 1810. 8. Regiomonti habita. Spicilegium II, disp. ibid. 11. Oct. 1810. ventilata.

8. praecipue ſect. IV. §. 104 ſqq. p. 63 ſqq. *Von der zur Kirchenhiſtorie gehörenden Bücherkenntniſs.* — *Chriſtian. Friedr. Rösler Bibliothek der Kirchenväter in Ueberſetzungen und Auszügen aus ihren fürnehmſten, beſonders dogmatiſchen Schriften, ſammt dem Original der Hauptſtellen u. nöthigen Anmerkungen,* I—X. partt. Lipſ. 1776—1786. mai. 8. — *Jo. Chr. Fr. Wundemann Geſchichte der chriſtlichen Glaubenslehren vom Zeitalter des Athanaſius bis auf Gregor den Groſsen,* Lipſ. 1798 ſq. 8. II. tom. — *Abhandlung zur Dogmengeſchichte der älteſten griechiſchen Kirche bis auf die Zeiten Klemens von Alexandrien,* (auctore M. *Gaabio,)* Jenae 1790. 8. — *Jo. Ge. Roſenmüller* XXXIV. programm. de fatis interpretationis ſacrarum litterarum in eccleſia, Lipſ. 1789—1808. 4. Aucta ſunt et collecta ab eodem in libro: Hiſtoria interpretationis librorum ſacrorum in eccleſia chriſtiana inde ab apoſtolorum aetate vsque ad Origenem, pars I. Hildburgh. 1795. 8. pars II. 1798. pars III. continens periodum II. ab Origene ad Jo. Chryſoſtomum, a Cypriano ad Auguſtinum, 1807. — Memoranda quoque eſt *Chreſtomathia patriſtica,* ad vſum eorum, qui hiſtoriam dogmatum chriſtianorum accuratius diſcere cupiunt, adornata a *Jo. Chriſtiano Guil. Auguſti,* D. et Prof. Theologiae etc. vol. I. Tractatus ex patribus Graecis continens. Lipſ. 1812. mai. 8.

2. Plures ſcriptores eccleſiaſtici, ſaepe in multis voluminibus comprehenſi, prodierunt: de quibus collectionibus et de *Catenis* ſiue comprehenſionibus expoſitionum librorum ſacrorum e diuerſis patrum eccleſiaſticorum collectionibus vberius egerunt *Thom. Ittigius* de bibliothecis et catenis patrum variisque veterum ſcriptorum eccleſiaſticorum collectionibus, Lipſ. 1707. 8. *Jo. Ge. Walch*

in

in Bibliotheca theolog. ſelecta tom. III. cap. VII. ſect. IV. p. 382 ſqq. *Hamberger.* in *Zuverläſſigen Nachrichten* etc. tom. I. p. 174 ſqq. De *Catenis* in ſpecie *Jo. Chriſtoph. Wolf* in diſſ. Catenas patrum graecas, easque potiſſimum Mss. ex codd. quibusdam Anglicanis ſiſtente, Vitteberg. 1718. *Jo. Aug. Noeſſelt* in diſput. de Catenis patrum graecorum in N. T., Obſeruationes, Halae Magdeb. 1762. 4.

3. Quidam patres, iique antiquiſſimi eccleſiarum doctores et apoſtolorum aequales, ſaeculo I. et II. ipſi *apoſtoli* aut *patres apoſtolici* dicti ſunt. Eorum ſcripta collegerunt *Jo. Baptiſta Cotelerius* in Eccleſiae graecae monumentis, tom. I —IV. gr. et lat. cum notis, Lutetiae Pariſ. 1677 —1692. 4. — ed. altera auctior et correctior: acceſſerunt notae integrae aliorum virorum doctor. et quaedam alia opuſcula; recenſuit et notulas aliquot ſuas aliorumque adſperſit *Jo. Clericus*, tom. I. et II. Amſtel. 1724. fol. — SS. patrum apoſtolicorum, Barnabae, Hermae, Clementis, Ignatii Opera genuina, vna cum Ignatii et Polycarpi martyriis, verſionibus antiquis et recentioribus, varr. lectionibus ſelectisque variorum notis illuſtrata. Acceſſerunt S. Ignatii Epiſtolae tum interpolatae, tum ſuppoſititiae, cura *Richardi Ruſſel*, Lond. 1746. 8. II. voll. De ſingulis paucis agemus.

1. *Barnabas*, qui Joſes antea vocabatur, religione Judaeus ex tribu Leui natus; Cyprius ortu, legatos et diſciplinam Soteros noſtri diuini ſectatus. Sub eius nomine circumſertur *Epiſtola catholica*, quam habent genuinam Clemens Alexandrinus et Origenes, et e recentioribus *Grynaeus* in interpretatione patrum apoſtolicorum, *Galland* in Bibliotheca veterum patrum, (Venet. 1765. etc. fol. XIII. voll. quibus acceſſit vol. XIV. ſ. veterum patrum eccleſiaſticorumque ſcriptorum analecta noua etc. Venet. 1781. fol.) *Leſs* in

Wahr-

Wahrheit der chriſtlichen Religion etc. p. 17 ſqq. et *W. Wake* ad verſionem anglicam epiſtolarum, (quas genuinas in inſcriptione iam nominat,) apoſtolicorum patrum Barnabae, Ignatii, Clementis, Polycarpi, et Hermae Paſtoris, Lond. 1693. 8. correct. ib. 1719. 8. et quartum, ibid. 1737. 8. E contrario Euſebius et Hieronymus, quos hodie plerique ſequuntur, eam ſuppoſititiam eſſe indicarunt. Atque *Sam. Gottlieb Lange* in: *Ausführliche Geſchichte der Dogmen oder der Glaubenslehren der chriſtlichen Kirche nach den Kirchenvätern*, (de quibus eorumque potiſſimum ſcriptis agit,) Lipſ. tom. I. 1796. 8. habet iſtam epiſtolam pro opere cuiusdam Judaeo-Chriſtiani Alexandrini, ſaec. II. vel ineunte vel medio. Eam primum e tenebris eruit notisque et obſeruatt. illuſtrauit *Hugo Menardus*, poſt cuius mortem curauit editionem *Lucas Dachery*, gr. et lat. Pariſ. 1645. 4. — Tum inprimis ope trium codd. multo emendatiorem, cum notis et cum epiſtolis genuinis *S. Ignatii*, gr. et lat. edidit *Iſ. Voſſius*, Amſtel. 1646. 4. — cum *Hermae paſtore*, additis ad calcem breuibus *Ed. Bernardi* in Barnabae epiſtolam notis, curante *Jo. Fellio*, Oxon. 1685. 12. — cum epiſtola *Polycarpi*, cum vberrimis obſſ. et adnotatt. edid. *Stephanus le Moyne*, in eiusd. variis ſacris, tom. I. Lugd. Bat. 1685. 4. — gr. et lat. cum notis variorum, in *Jo. Clerici* Patribus apoſtolicis, tom. I. Amſtel. 1724. fol.

2. *Dionyſii Areopagitae*, primi, vt volunt, Athenienſium epiſcopi, libri, qui ſub eius nomine circumferuntur, multo recentioris ſunt aeui, forſan ſaeculo V. conſarcinati. — *S. Dionyſii Areopagitae* Opera, ſcil. de coeleſti hierarchia, de diuinis nominibus, de pontificali dignitate, de myſtica theologia, epiſtolae et martyrium eiusd. S. Dionyſii, graece. Florent. Phil. Junta 1516. 8. (conf. *Ang. Mar. Bandini* Juntarum typographiae anna-

annales; parte 2. Lucae 1791. 8. p. 103 ſq.) — Opp. a *Petro Lanſellio*, gr. et lat. Pariſ. 1615. fol. — Opp. in eadem *Maximi* ſcholia; *Georgii Pachymerae* paraphraſis; *Mich. Syngeli* encomium, graece, II. tom. Pariſ. ap. G. Morel. 1562. 8. — Opp. cum ſcholiis S. *Maximi* et paraphraſi *Pachymerae* a *Balthaſ. Corderio* latine interpretata, et notis theolog. illuſtrata, II. tom. Antwerp. 1634. fol. rec. et *Jo. Chaumontii* defenſione Areopagitae addita, II. tom. Pariſ. 1644. — Opera, ad cod. Veneti D. Marci fidem recenſita et emendata, ſcholia aucta, Venet. 1755. fol. (v. *Jac. Morelli* Bibliotheca Msta graeca et latina, tom. I. p. 88 ſq.) Conf. *Henr. Conr. Arend unpartheyiſche Lebensbeſchreibung des ehrwürdigen Dionyſius Areopagita — nebſt ausführlicher Nachricht von deſſen Schriften und derſelben mancherley Auflagen*, Goslar. 1725. 4.

3. *Clemens Romanus*, incerta fide a. C. 100. martyrio adfectus eſſe perhibetur. Eius epiſtola prior ad Corinthios circ. a. C. 69. ſcripta multis quidem germana eſſe videtur, Semlero tamen et Roeslero aliisque ſuſpecta: poſterior autem epiſtola ad eosdem iam ab Euſebio atque Hieronymo in ſuſpicionem fidei adducta eſt. Quae reliqua ſcripta ſub eius nomine circumferuntur, ſpuria ſunt. Eius opera, praecipue epp. ad Corinthios, aliquoties prelis exierunt. Ego vero hic tantum memoro: *Clementis* Opera etc. gr. et lat. cum notis variorum in *Clerici* PP. Apoſtol. tom. I. p. 127 ſqq. — Ad Corinthios epiſtolam priorem, et poſteriorem extremam mutilam, (hanc gr. tantum,) ex laceris reliquiis vetuſtiſſimi exemplaris (primus) eruit, lacunas (ex ingenio) explevit, priorem lat. vertit, et notis breuioribus illuſtrauit *Patricius Junius*, Oxon. 1633. 4. — Epiſtolae duae ad Corinthios: interpretibus *Patricio Junio, Gottifred. Vendelino* et *J. B. Cotelerio:*

recenſuit et notarum ſpicilegium adiecit etc. *Paul. Colomeſius* etc. Lond. 1687. rec. ab *Ittigio* in Biblioth. PP. Apoſtol. Lipſ. 1699. 8. — Eaedem cum ſelectis varior. notis in *Mich. Ruſſel* Patrib. apoſtol. vol. I. et in *Jo. Lud. Frey* Epiſtolis S. S. patrum apoſtolicorum *Clementis, Ignatii, Polycarpi* gr. et lat. cum variorum adnotatt. Baſil. 1742. 8. atque ſeparatim has epiſtolas cum *Junii, Boiſii* et al. notis emendatius ex noua recenſione edidit *H. Wotton,* Cantabr. 1718. 8. ac primam *Conr. Eberth,* Fuldae 1788. 8. — A *Petro Couſtant* editae ſunt *Epiſtolae romanorum Pontificum* et quae ad eos ſcriptae ſunt, Pariſ. 1721 mai. fol. *Couſtant* cum Ittigio et Clerico retinebat Junii recenſionem in Clementis epiſt. E contrario *Car. Traugott Gottlob Schönemann* reddidit contextum a Wottono conſtitutum et meliorem curauit editionem, inſcriptam: *Pontificum romanorum a S. Clemente* vsque ad Leonem M. *Epiſtolae genuinae* et quae ad eos ſcriptae ſunt. — Duobus voluminibus comprehenſae: ex recenſione et cum notis *Petri Couſtantii* et fratrum *Ballerinorum,* in tomo I. Gotting. 1796. mai. 8. — *Conſtitutiones SS. Apoſtolorum* doctrina catholica a *Clemente* romano epiſc. et ciue ſcripta libris octo. *Franciſci Turriani* prolegomm. et explanationes apologeticae in easd. conſtitutiones. Haec nunc primum impreſſa ſunt Venetiis ex offic. Jord. Ziletti, gr. 1563. 4. — latine verſae notisque inſtructae Antwerp. 1578. fol. — *Canones SS. Apoſtol.* per *Clementem* Romanum in vnum congeſti, gr. et lat. *Gregorio Haloandro* interprete: ad calcem Nouellarum *Juſtiniani* a *Gregorio Haloandro* editarum. Norib. 1531. fol. — *Canones* SS. Apoſtol. gr. et lat. cum ſcholiis *Theodori Balſamonis* et *Jo. Zonarae,* gr. et lat. plurimis in locis aucti et emendati etc. cum prolegomenis et notis *Guil. Beueregii,* in eiusd. Synodico

odico ſiue Pandectis canonum, vol. I. p. 1 ſqq. — *Recognitionum* libri X. *Rufino* Torano interprete etc. (cur. *Jo. Sichardo*,) Baſil. ap. Jo. Bebel. 1526. fol. — *Epitome* de rebus geſtis, peregrinationibus atque concionibus S. Petri. Eiusd. *Clementis vita*: gr. ex ed. *Adriani Turnebi*, Pariſ. Adr. Turneb. 1555. 4. — *Duae epiſtolae S. Romani*, diſcipuli Petri apoſtoli, quas ex cod. msto N. T. Syriaci nunc primum erutas cum verſione lat. oppoſita edidit *Jo. Jac. Wetſtenius*, Lugd. Bat. 1752. fol. Sed fidem illarum atque antiquitatem deſtruxerunt *Nathan. Lardner* in diſſert. anglice ſcripta de his II. epiſtolis, Londin. 1753. 8. et *Venema* in Triga epiſtolarum, Harlingae 1754. 8. Priori quidem reſpondit *Wetſtein* Amſtel. eodem anno. Conf. *J. Gottlieb Freudenbergeri* epiſtolam, quae exhibet Hiſtoriam recentioris controuerſiae de Clementis Rom. epiſtolis, Lipſ. 1755. 4.

Clemens autem Rom. diuerſus eſt a *Flauio Clemente*, martyre ſub Domitiano, vt *Franc. Anton. Zaccaria* in diſſ. latinis de rebus ad hiſtoriam atque antiquitates eccleſiae pertinentibus, Fulgini 1781. vol. I. nr. 2. docuit.

4. *Hermas*. Eius aetas et liber, (at ſuppoſititius, iudicibus Semlero aliisque,) *Paſtor* inſcriptus, a *Leſſio* in *Wahrheit der chriſtlichen Religion*, p. 36 ſqq. ſaeculo primo vindicatur, ab aliis minus veriſimiliter collocatur in a. C. circiter 150. — Libri verſio latina integra tribus partibus adhuc exſtat; graeci autem ſermonis tantum fragmenta quaedam. Fragmenta gr. et lat. cum notis ſelectis viror. doctorum reddidit *J. A. Fabricius* in Codicis apocryphi N. T. parte III. Hamburgi 1719. 8. p. 737 ſqq. — *Hermas* editus eſt cum notis *J. Bapt. Cotelerii* inter Patres apoſtol. Par. 1672. fol. — ex recenſione et cum notis *Jo. Felli*, vna cum Barnaba, Oxon. 1685.

12. — in *Ruſſelii* edit. PP. apoſtol. vol. I. — in *Clerici* noua PP. apoſt. editione, Amſtel. 1698. fol. — in *Gallandii* Bibl. patrum, I. p. 49. — *Germanice* vertit et notis illuſtrauit *Jo. Chriſtian Nehring*, Halae Sax. 1718. 8. — *Italice* cum notis *J. Bapt. Gallicioli*, Venet. 1796. 8. etc.

5. *Ignatius*, alias quoque *Theophorus* et in dialecto ſyriaca *Nuranus*, in amphitheatro leonibus obiectus martyrium a. Ch. 116. paſſus eſſe dicitur. Eius aliquot ſuperſunt Epiſtolae, quas Polycarpus collegit, quarum aliae habentur ſpuriae, aliae, et hae ſunt ſeptem, genuinae iudicantur. Germanarum autem epiſtolarum quum duplex ſit recenſio, quaeſtio orta eſt, num longiores, an, quae quidem plurimorum eſt ſententia, breuiores fidem atque auctoritatem mereantur. Nonnullis tamen vtraque recenſio videtur dubia eſſe aut omnino conficta: alii aliter ſentiunt. Saepius prelis exierunt *Ignatii* Epp. inprimis illae ſeptem, quae haberi ſolent genuinae. In Cotelerii, Ittigii, Ruſſelii, Clerici Collectionibus illas quoque reperiri, non eſt, quod pluribus ſignificem; quare paucas tantum edd. commemorabo. *Ignatii* Opuſcula, quae quidem exſtant, omnia graece; cura et ſtudio (Οὐαλεντίνου τοῦ Εἰρηναίου) *Valentii Pacei*, Dilingae 1557. 4. — S. *Ignatii*, martyris, Antiochiae archiepiſcopi, epiſtolae, graece, cum verſione lat. et notis *Guil. Morelii*, Pariſ. G. Morelius, 1558. 8. — *Polycarpi* et *Ignatii* epiſtolae; vna cum vetere vulgata latina, ex III. codd. collatione, integritati ſuae reſtituta. Acceſſit Ignatianarum epiſtolarum (minorum) verſio antiqua alia, ex II. Msst. — nunc primum in lucem edita: quibus praefixa eſt de *Ignatii* et Polycarpi ſcriptis, et de apoſtolicis conſtitutionibus et canonibus Clementi Romano tributis *Jac. Vſſerii* diſſertatio. Oxon. 1644. 4. — Acceſſit: *Appendix Ignatiana*, in qua continentur

nentur 1) *Ignatii* epiſtolae genuinae, ex gr. Medicaeo exemplari expreſſae, et noua verſione lat. explicatae; 2) *Ignatii* martyrium a *Philone, Agathopode* et aliis deſcriptum, ex II. antiquis eiusdem verſionibus nunc primum in lucem editum; 3) Tiberiani, Plinii Sec. et Traiani imp. epiſtolae de conſtantia martyrum illius temporis; 4) Smyrnenſis eccleſiae ep. de *Polycarpi* martyrio, cum antiqua lat. eiusd. metaphraſi; 5) *Jo. Vſſerii* annotatt. in *Ignatii* et *Polycarpi* acta atque in epiſtolas, etiam Ignatio perperam adſcriptas ex edit. eiusd. *Jac. Vſſerii*, Londini 1647. 4. — Epiſtolae genuinae *S. Ignatii* Martyris; quae nunc primum lucem vident ex bibl. Florentina. Adduntur *S. Ignatii* epiſtolae, quales vulgo circumferuntur. Ad haec *S. Barnabae* epiſtola. Acceſſit vniuerſis translatio vetus. Edidit et notas addidit *Iſaac. Voſſius.* Amſtel. 1646. 4. iterum, Londini 1680. — Ex apographo cod. Florent. curatius deſcripto a *C. Aldrichio* emendatiores redditae ſunt *Ignatii* Epiſtolae genuinae, quas nimirum collegit *S. Polycarpus* ſuaeque ad Philippenſes epiſtolae ſubiecit, Oxon. 1708. 8. graece cum emendatiore Vſſerii verſione, et *epiſtola ad Romanos,* (in qua ſuam moriendi cupiditatem declarat Romanis, hosque rogat, ne ſuum prorogarent martyrium,) ex *Ruinarti* actis martyrum repetita. — *Epiſtolae genuinae,* (omiſſis ſpuriis et interpolatis epiſtolis,) iuxta exemplar Mediceum denuo recenſitae, vna cum veteri latina verſione, annotationibus D. *Jo. Pearſoni,* (antea ineditis,) et *Thomae Smithi* illuſtratae. Acced. acta martyrii *S. Ignatii,* epiſtola *Polycarpi* ad Philippenſes, et Smyrnenſis eccleſiae epiſtola de *S. Polycarpi* martyrio, cum veteribus verſionibus et annotatt. *Th. Smithi.* Oxon. 1709. 4. — Septem *Ignatii* epp. genuinas, eiusdemque martyrii acta, cum *Pearſoni* et *Smithi* ſcholiis adiunxit

J. Lud.

J. Lud. Frey S. S. patrum apoſtolicor. epiſtolis, Baſil. 1742. 8. — Epiſtolae et fragmm. in *Gallandii* Biblioth. PP. I. p. 243. et Martyrium S. Ignatii p. 294. — *Ignatii* Epiſtola ad Romanos et fragmm. cum praefat. de Ignatio et eius ſcriptis in *Jo. Ern. Grabii* Spicileg. SS. PP. ſaec. II. Oxon. 1700. 8. p. 1 ſqq.

6. *Papias*, Joannis, Presbyteri, non Apoſtoli, (vti quibusdam viſum eſt,) diſcipulus, Hieropolitanus in Phrygia epiſcopus. Fragmenta quaedam librorum V. λογίων etc. ſiue explanationum ſermonum Domini collegerunt *Halloixius* in Papiae vita tom. I. ſcriptor. orientalium, p. 647 ſq. et *Grabius* alia in Spicileg. tom. II. p. 30 ſq. et ex his repetita a *Gallandio* in Bibl. PP. tom. I. p. 316 ſq.

7. *Polycarpus*, Epiſcopus Smyrnenſis, a S. Joanne Apoſtolo conſtitutus, martyrium fortiter paſſus eſt. Sed in definiendo eius martyrii anno mire diſſentiunt critici. Alii certant pro a. C. 147. alii a. C. 165. conuenientiorem hiſtoriae putant: *Groddeck* denique, de anno et die paſſionis S. Polycarpi, Gedani 1704. 4. Polycarpum, oſtendere ſtuduit, ignis ſupplicium a. C. 169. demum tuliſſe. — Illius, quae ſupereſt, *Epiſtola*, quae tamen num genuina ſit, an ſpuria, disputant VV. DD. primum edita eſt a *Petro Halloix* tom. I. de vitis ſcriptorum orientalium p. 525. dein cum Ignatii epiſtolis ſaepius prodiit. — Epiſtolae et fragmm. in *Gallandii* Bibl. patrum, I. p. 305.

De *Pantaeno*, viro apoſtolico, eius aetate et patria etc. multa collegit *Mongitor* in Bibl. Sicula, tom. II. p. 216 ſqq. et ibid. p. 126. de *Peregrino*, Syracuſano, a. C. 40. d. III. Nou. concremato, atque diuerſo a *Peregrino*, epiſcopo Tricopolitano, a. Ch. 90. d. XXX. Jan. interfecto, copioſius agit.

Pro-

Prochorus vnus e ſeptem primis Diaconis fuiſſe et Antiochiae martyrii mortem ſubiiſſe dicitur. Ei perperam adſcribitur *Hiſtoria*, fabulis repleta, *S. Joannis Euangeliſtae*, cuius diſcipulus fuiſſe fertur. Primum illa eſt graece cum lat. verſione Sebaſt. Caſtalionis publicata et ſubiecta Catecheſi Martini Lutheri paruae, graeco-latinae, cum aliis apocryphis narrationibus etc. editae a *Michael. Neandro*, Baſil. 1567. 8. p. 526 ſqq. — Eadem Hiſtoria in Orthodoxograph. *Jo. Jac. Grynaei*, Baſil. 1569. tom. I. p. 85. — *latine*, ſed plenior, in Bibl. PP. max. tom. II. p. 46 ſqq.

4. Praeterea alii vixerunt, qui iure iniuriaue dicebantur eccleſiaſtici, interdum Sancti. Sed de ſcriptoribus ſaeculi ſecundi deperditis, *Melitone*, *Quadrato*, *Ariſtide*, *Miltiade*, ſcriptoribus apologeticis, *Hegeſippo*, (cuius operis, in quo Apoſtolorum potiſſimum res perſequutus eſſe, ac primas eccleſiarum quarumdam origines adtigiſſe videtur, fragmenta collegerunt *Halloixius* in Hegeſippi vita, tom. II. de ſcriptorum orientalium vitis p. 703 ſqq. *Grabius* tom. II. Spicilegii patrum p. 205 ſqq. et plura cum Valeſii animadverſſ. *Gallandius* in Bibl. PP. tom. II. p. 59 ſqq.) de *Claudio Apollinari*, *Polycrate*, *Athenogene* aliisque plura leges in *Fabricii* B. Gr. VII. p. 157 ſqq. ibique in Keilii notis.

5. *Juſtinus Martyr*, Samaritanus, Neapoli Syriae Palaeſtinae, olim Sichem, hodie Naplouſe oriundus, philoſophus ac theologus. Quando natus ſit, num an. Chr. 89. an 103. aut 119. tum quando per occaſionem a ſene quodam ab erroribus cultuque deorum ad veram doctrinam chriſtianam ſit auocatus *), et quando poſt nonnulla itinera

*) Conf. *Car. Chriſt. Gerkenii* diſſ. de Juſtini Martyris ad religionem chriſtianam conuerſione admodum memorabili, Lipſ. 1753. 4.

itinera facta calumniis philofophorum, inprimis Crefcentii Cynici oppreffus et iuffu Antonini philofophi imper. fecuri percuffus martyrium fubierit, non conuenit inter VV. DD. Vid. praeter *Fabric.* in B. Gr. VII. p. 52 fqq. *Hamberger.* in *Zuverläff. Nachr.* II. p. 374 fqq. et *Saxium* in Onomaft. I. p. 304. qui permultos, Juftini vitam fcriptaque perfequutos, nominant, et quorum prior annum vltimi fupplicii 163. pofterior autem a. 165. defignat. Antonino Pio Aug. primam Apologiam, quae in editt. vulgaribus fecundo loco ponitur, a. C. 139. obtuliffe videtur. Multa fcripta fub eius nomine circumferuntur: quorum tamen nonnulla dubia, nonnulla plane fuppofititia habentur. Quaedam Juftini fcripta, a veteribus laudata, temporis iniuria perierunt. — *Opera* graece, ex offic. Roberti Stephani, Parif. 1551. fol. cum adnotatt. criticis, calci adiectis. — *latine*, interprete *Joach. Perionio*, cum obferuatt. Parif. 1554. fol. et in Bibl. patrum edit. Colon. 1618. tom. II. — ex verfione *Jo. Langi*, Silefii, paffim emendata, cum commentariis, Bafil. 1565. fol. rec. fine commentariis in Bibl. patrum, ed. Lugdun. 1677. tom. II. — Graece et lat. cum verfione Langi, additisque Juftini λόγῳ πρὸς Ἕλληνας et epiftola ad Diognetum, notisque et indicibus *Frid. Sylburgii*, qui aliorum obferuatt. fuis inferuit, Heidelberg. ap. Commelin. 1593. fol. Haec ed. recufa eft et corollarii in vicem fubiuncta funt opufcula quaedam Athenagorae, Theophili Antiocheni, Tatiani Affyrii et Hermiae philof. Parif. ap. Cl. Morell. 1615. et ap. Mich. Sonnium, 1636. fol. et haec ed. repetita eft Colon. f. Witteberg. 1686. fol. adiunctus tamen eft D. *Chriftiani Kortholti* ad Juftinum, Athenagoram, Theophilum et Tatianum commentarius, Kilon. primum a. 1675. fol. feparatim in lucem emiffus. — Opera, quae exftant, omnia, (ex

codd.

codd. emendata, cum verſione lat. correcta,) nec non *Tatiani* adu. Graecos oratio, *Athenagorae* legatio pro chriſtianis, *S. Theophili* tres ad Autolycum libri, *Hermiae* irriſio etc. item in adpendice ſuppoſita *Juſtino* opera cum actis illius martyrii et excerptis opp. deperditorum eiusdem *Juſtini*, et *Tatiani* et *Theophili*: cum msstis codd. collata, ac nouis interpretationibus, notis, admonitionibus etc. illuſtrata opera et ſtudio vnius ex monachis congregationis S. Mauri, *(Prudentii Marani,)* Pariſ. ap. Car. Osmont: in aliis exemplaribus Hagae Com. ap. P. de Hondt. 1742. fol. rec. Venet. 1747. fol. — Opp. gr. cum verſ. lat. in Opp. Patrum graecor. (cura *Fr. Oberthür,*) voll. tribus prioribus, Wirceburg. 1777. 8. — Singulorum ſcriptorum potiores edd. ſunt: Epiſtola ad Diognetum et oratio ad Graecos, primum luce et latinitate donatae ab *H. Stephano* etc. Exc. H. Stephanus, 1592. 4. — Fragmenta *Juſtini* de reſurrectione mortuorum, quae ſeruauit *Damaſcenus* in Parallelis, edidit *Halloix* in vitis illuſtrium orientalis eccleſiae ſcriptorum, tom. II. *Grabius* in Spicilegio patrum, tom. II. Monachi Benedict. in edit. Opp. *Juſtini*, denique *Guil. Abrah. Teller* in progr. Helmſtad. 1766. cum verſione lat. et notis criticis. — *Apologia prima*, cum verſione lat. Jo. Langi notisque et emendationibus variorum et pluribus nouis, edita a *Jo. Ern. Grabe*, Oxon. 1700. 8. — *Apologia ſecunda*, gr. ac lat. cum notis variorum, edita ab *H. Hutchin*, Oxon. 1703. 8. — *Apologiae duae* et dialogus cum Tryphone Judaeo, gr. et lat. cum notis et emendatt. *Styani Thirlbii*, Londini 1722. fol. — *Apologiae*, e recenſ. Grabiana: varr. lectt. et coniecturas VV. DD. et ſuas addidit *Chriſtian. Guil. Thalemann*, graece, Lipſ. 1755. 8. — cum Tryphone Judaeo dialogus, gr. ac lat. cum notis variorum pluribusque nouis, et *Juſtini* fra-

fragmentis, calci adiectis, edit. a *Sam. Jebb,* Lond. 1719. 8. — *Apologiae duae,* a *Car. Aſhton,* gr. ac lat. Cantabrig. 1768. 8. — *Zweite Apologie und Beweis der Alleinherrſchaft Gottes, griechiſch und deutſch mit erläuternden Anmerkungen: nebſt einem Anhange über das Leben, die Schriften und Lehren dieſes Kirchenväters, von Joh. Adam Göz,* Norimb. et Altdorf. 1796. 8. — Apologiae, dialogus et fragmm. cum notis, in *Galland.* Bibl. patrum I. p. 411. — Conf. *Röſsler Bibl. der Kirchenvät.* tom. I. p. 104 ſqq. addito textu graeco; atque permulti, qui de Juſtino, eius ſcriptis et doctrina atque opinionibus varia diuerſaque ratione diſputarunt, aut iudicarunt, a me et Fabricio alibi ſunt memorati.

6. *Athenagoras,* Athenienſis, philoſophus Platonicus et theologus chriſtianus. *Legationem pro Chriſtianis,* (πρεσβείαν περὶ Χριςιανῶν,) a. C. 166. M. Aurelio et L. Vero obtuliſſe videtur *Saxio* in Onom. I. p. 318 ſq. aliisque. Contra ea a. 177. id factum, et libellum Marco Aurelio huiusque filio, Commodo, fuiſſe inſcriptum, cum Moshemio contendit *Hamberger* in *Z. N.* II. p. 405 ſqq. — Scripſit quoque *de reſurrectione mortuorum:* de fide tamen vtriusque libri dubitat *Semlerus.* Secundum *Sam. Gottlieb Lange* in: *Ausführliche Geſchichte der Dogmen* etc. Lipſ. 1796. 8. tom. I. p. 190 ſqq. Athenagoras primus fuit, qui Platonicam philoſophiam cum doctrina chriſtiana miſceret. — Vterque liber, (vt latinas editt. omittam,) editus eſt gr. et lat. ex offic. Henr. Stephani, 1557. 8. — gr. et lat. ad Mss. fidem recogn. cum paucis editoris *(Jo. Felli)* notis et coniecturis, Oxon. 1682. 12. — gr. et lat. cum Gesneri ad Apologiam et H. Stephani ad vtrumque libr. notis, Oxon. 1682. 12. — gr. et lat. cum notis *Fronton. Ducaei,* in Auctario biblio-

bliothecae patrum, Pariſ. 1624. fol. vol. I. p. 50. — gr. et lat. additis notis variorum et nouis D. *Adami Rechenbergii*, Lipſ. II. voll. 1684. 1685. 8. — Praeclara plenaque editio et noua recenſio vtriusque libri eſt gr. et lat. cum emendatt. variis lectt. adnotatt. et propriis et variorum, cura *Eduard. Dechair*, Oxon. 1706. 8. — gr. et lat. cum notis *Prudentii Marani*, codd. msstis vſi, cum eiusd. Juſtino, Hag. Com. 1742. fol. p. 277 ſqq. — in *Gallandii* Bibl. PP. II. 3. — Commoda eſt edit. *Athenagorae deprecatio* (vulgo *legatio*) *pro Chriſtianis*, cum varietate lectionis et perpetuo commentario M. *Jo. Gottlieb Lindneri*, Longoſaliſſae 1774. 8. — eiusd. curae poſteriores in Athen. deprecationem, ibid. 1775. 8. — Perperam adtributus eſt Athenagorae liber romanenſis, n. opus *de vero et perfecto amore*, ex gallica tantum verſione *Fumaei* (Fumée) Pariſ. 1612. 12. notus.

7. *Tatianus*, Syrus, rhetor et philoſophus, artibus ac diſciplinis Graecorum diligenter excultus, poſtea Romam delatus, lecto ſacro codice profeſſus eſt doctrinam chriſtianam, et ab ore Juſtini Martyris pependit. Hoc vero ad ſupplicium rapto, Tatianus euaſit, Syriamque repetiit, et in Meſopotamia circ. a. C. 172. nouam, eamque peruerſam, qua nomen ſuum infamauit, condidit haereſin, quae Ἐγκρατιτῶν dicitur. Ex ſcriptis eius ad aetatem noſtram tantummodo peruenit *oratio* ad Graecos: cuius prima editio eſt graece per *Jo. Friſium*, cum interpretatione lat. et adnotatt. *Conradi Gesneri*, cum Sententiarum ſiue capitum, theologicorum praecipue, ex ſacris et profanis libris, tom. III. per *Antonium* et *Maximum* monachos olim collectis etc. per *Conr. Gesnerum* editis, Tiguri 1546. fol. p. 276. — eadem recuſa, gr. cum verſione *Conr. Gesneri*, in Orthodoxographis, Baſil. 1555. fol. — gr. cum verſione

Ges-

Gesneri et notis *Ducaei*, in Auctario biblioth. PP. Parif. 1624. fol. — Meliores editt. funt, quas *Wilh. Worth* cum *Hermiae* irrifione gentilium philofophorum et notis tum fuis tum variorum partim integris partim felectis, Oxon. 1700. 8. atque *Prudentius Maranus* gr. ac lat. cum fuis notis, et fragmentis operum deperditorum *Tatiani*, cum *Juftino*, Hagae Com. 1742. fol. curarunt. — *Harmonia* autem *euangelica*, quam Victor Capuanus faec. VI. fub Tatiani nomine venditauit, et altera *Harmonia*, quae fub nomine Ammonii Alexandrini lucem vidit, neutiquam poffunt ad Tatianum tamquam auctorem referri.

8. *Irenaeus*, ortu Graecus, dein Smyrnae Polycarpi difcipulus, (de quo et quando natus ac mortuus fit, permulti fcripferunt et varia diuerfaque tulerunt iudicia,) atque ab a. Ch. 178. epifcopus Lugdunenfis; grauis, at moderatus vindex purioris doctrinae chriftianae, et infectator haerefeos Valentinianae. E multis eius fcriptis fuperfunt *libri V. contra haerefes*, (*ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως βιβλία πέντε*,) graece; fed graeci fermonis liber I. et reliquorum librorum fragmenta tantummodo adhuc exftant, latina autem verfio minus elegans et femibarbara, nec raro ab Irenaei fenfu aberrans, licet antiquiffima, Irenaeum ipfum non videtur habuiffe auctorem. Deperditorum librorum fragmenta quaedam praecipue Grabius, Maffuetus ac Pfaffius colligere atque publicare ftuduerunt. — *Irenaei* V. libri aduerfus haerefes, latine verfi, ex vetuftiffimorum codicum collatione emendati per *Erasmum Roterodamum* primum in lucem editi funt, Bafil. ap. Jo. Froben. 1526. fol. ac poftea eodem faeculo Bafileae et Parif. faepius recufi. — Iidem accuratius, additis Graecis, quae (apud Eufebium) reperiri potuerunt, opera et diligentia *Nic. Galafii*, vna cum eiusd. adnotatt. et indice, (Gene-

(Geneuae) 1570. fol. — Recentiſſimae eaeque ex codd. emendatiores, quamquam diligentiae futurorum editorum largum ſit relictum ſpicilegium, editiones, notisque inſtructae, ſunt *Jo. Ern. Grabe*, Oxon. 1702. fol. et *Renati Maſſuet*, Pariſ. 1710. fol. — Fragmenta anecdota ex cod. Taurinenſi eruit, latine vertit et euulgauit *Chriſtoph. Matth. Pfaffius*, primum in Giornale de' Letterati d'Italia tom. XVI. p. 228 ſqq. rec. cum liturgia Grabiana, in eiusd. Syntagmate diſſertatt. theologicar. Stuttgard. 1721. 8. et a J. A. Fabricio in ed. Hippolyti, Hamburgi 1718. fol. vol. II. — Separatim poſtea ab ipſo Pfaffio edita, huius ſententiae: *Irenaei* fragmm. anecdota, quae ex bibl. Taurin. eruit, lat. verſione notisque donauit, duabus diſſ. de oblatione et conſecratione euchariſtiae illuſtrauit; denique Liturgia graeca *J. Ern. Grabii* et diſſ. de praeiudiciis theologicis auxit *Ch. Matth. Pfaffius*, Hagae Com. 1715. 8. — tum haec editio repetita eſt et inſcripta: *S. Irenaei* ſcripta anecdota, gr. et lat. notisque ac diſſertatt. illuſtrata, denique Liturgia graeca J. E. Grabe aucta, labore et ſtudio *Chr. Matth. Pfaffii*, Lugd. Bat. 1743. 8. II. tom. Quod vero Scipio Maffeius et alii illorum fragmentorum authentiam in dubium vocarunt, et alia contra Pfaffium monuerunt; Pfaffius ſe et fragmentorum integritatem aliquoties ab aliorum criminibus vindicare ſtuduit: hinc quoque plures illorum edd. ſunt enatae: neque tamen poſtea defuerunt VV. DD. qui, genuina illa eſſe, vel negarent vel dubitarent. — Fragmenta IX. *Irenaei*, (quorum tamen quartum iam exſtat in ed. Maſſueti,) in lucem protulit *Münter* in Fragmentis patrum graec. vol. I. nr. 2.

9. *Hegeſippus*, ex Judaeo Chriſtianus, circ. a. C. 178. Eius fragmenta ex Euſebio et Photio collegit *Grabe*, tom. I. Spicilegii p. 205 ſqq. item

Gal-

Gallandius in Bibl. PP. tom. II. p. 59 ſqq. qui etiam *Valeſii* animaduerſſ. ſubiecit, iisque nonnulla, ex aliis quoque deſumta, addidit.

10. *Theophilus,* initio profanae ſuperſtitionis adſecla, tum Chriſtianus, et labentibus annis circ. a. C. 169. epiſcopus Antiochenus fuiſſe *Saxio* in Onom. I. p. 331 ſq. et pluribus videtur. Contra ea, illum Judaeum ortu et ſectae Sadducaeorum addictum ante ſalutarem vitae et doctrinae emendationem fuiſſe, cenſet *Guſtau. Chriſtoph. Hosmann*, qui *Theophili* libros III. *de deo et fide chriſtianorum contra gentes inſtitutionum* (περὶ τῆς τῶν Χριςιανῶν πίςεως) *ad Autolycum* e graeco theotiſce vertit, multisque illuſtrauit notis, Hamburg. 1729. 8. Theophilus autem illos libros haud diu ante mortem ſuam circa a. 181. ſcripſerat. Ab Hosmanno tamen, (cuius argumenta haud paucis veriſimilia videbantur,) discedit et priſtinam tuetur ſententiam *Sam. Gottl. Lange* in *Geſchichte der Dogmen*, part. I. p. 261 ſqq. de Theophilo eiusque doctrina atque opinionibus. Idem Lange p. 265. obſeruat, Theophilum fuiſſe primum, qui plurium ſuperiorum doctorum philoſophemata ſtuderet conſociare ſuamque de λόγῳ doctrinam ſecundum illos conformaret. Primus graece edidit illos libros *Conr. Gesnerus* cum Antonii et Maximi locis communibus, Maximi Centuriis et Tatiano, Tiguri 1546. fol. atque eodem anno ibid. *latine, Conr. Clauſero* interprete. Ex Clauſeri verſione occurrunt in Bibliothecis patrum Pariſinis et Colonienſ. — graece et lat. cum Clauſeri verſione in Orthodoxographis Jo. Heroldi, Baſil. 1555. fol. p. 285. et in Auctario bibliothecae PP. cum notis *Frontonis Ducaei,* Pariſ. 1624. fol. Illi libri adhaerent quoque multis Juſtini Martyris editionibus. — Separatim illos libros gr. ac latine ad fidem codicis msti Bodleiani et ex parte regii recognitos et pluribus

in locis caſtigatos cum notis tum aliorum tum ſuis edidit *Jo. Chriſtph. Wolfius*, Hamburg. 1724. 8. aliaque adiecit, quae ad Theophilum ſpectant. — Conf. *Theoph. Grabener* de Theophilo Antiocheno, Dresdae 1744. et alios, alibi citatos. — Plures fuerunt Theophili, quorum catalogum contexuit *Fabric.* in B. G. VII. p. 106 ſqq. atque de *Theophilo*, Corydalio, Graeco, qui Theologiam in Collegio Graecorum Romae docuit, eiusque libris horumque editt. pluribus egi in Supplementis etc. tom. II. p. 205 ſq.

11. *Hermias*, philoſophus chriſtianus; a Guil. Caueo in Scriptor. eccl. hiſtor. lit. vol. I. p. 81. 82. ad ſaeculi II. exeuntis tempora refertur. Alii, quos vero Caueus refutat, eum iuniorem fuiſſe ſcriptorem putarunt. Eius *Irriſio gentilium philoſophorum*, gr. et lat. primum edita eſt a *Raphaële Seilero*, cum *Cydonii* de contemnenda morte oratione, Baſil. 1553. 8. addita quoque quibusdam Juſtini editionibus. — Eadem gr. et lat. cum *Hieron. Wolfii* adnotatt. in *Guil. Morellii* Tabula compendioſa de origine — veterum philoſoph. Baſil. 1580. 8. p. 180 ſqq. — gr. et lat. cum caſtigatt. *Frontonis Ducaei*, in eiusd. Auctario bibl. PP. Pariſ. 1624. fol. — graece et lat. ad cod. mst. *Thomae Galei*, cum varr. lectt. et *Galei* et *Wilh. Worthi* notis, cum Tatiano, Oxon. 1700. 8. — cum adnotatt. H. Wolfii, Th. Galei, W. Worthi ſuisque graece edidit *Jo. Chriſtoph. Dommerich*, Hal. 1764. 8.

12. *T. Flauius Clemens*, patria forſan Athenienſis, at poſt peragratas Graeciam, Italiam aliasque terras Presbyter et Catecheta Alexandrinus, Pantaeni diſcipulus et magiſter Origenis, philoſophus chriſtianus, vir probus et doctiſſimus, qui, abiuratis ſuperſtitionibus, vel ex doctrina ſcriptisque veterum profanorum argumenta pro veritate doctrinae chriſtianae diligenter collegit. Anno tamen

men Chr. 202. ſuo ſe munere abdicare iubebatur: quo anno ſit mortuus, non conſtat. Ex eius libris praecipue memorandi videntur *Protrepticus, Paedagogus* et *Stromateon libri*, laborantes quidem ordine ac perſpicuitate; at tamen antiqua eruditione referti et doctiſſimi. — Editt. praecipuae ſunt: Florentina, gr. curante *Petro Victorio*, 1550. fol. — ex recenſione et cum caſtigatt. *Frid. Sylburgii*, Heidelbergae ap. Commelſ. 1592. fol. — gr. et lat. cum notis et caſtigatt. Frid. Sylburgii et *Dan. Heinſii*, Lugd. B. 1616. fol. recuſa, notis Frontonis Ducaei additis, Pariſ. 1629. fol. et minus emendate, ib. 1641. atque Colon. ſiue potius Witteberg. 1688. fol. — Praeſtantior, cultior et ex codd. emendatior eſt, quam gr. ac lat. cum notis Heinſii, Wilh. Lowthi aliorumque, ſuisque curauit *Jo. Potter* addiditque ſupplementa, a Fello Ittigioque (Lipſ. 1700. 8.) edita, et fragmenta a Grabio collecta, Londin. 1715. fol. rec. Venetiis, II. voll. 1757. fol. cum nouis fragmentis, a Fabricio collectis ex codd. aut libris editis, et gr. ac lat. ad calcem tomi II. Opp. Hippolyti ab ipſo edit. p. 66 ſqq. et cum vita S. Clementis, ex tomo III. Adriani Baillet deſumta et latine reddita. Fragmenta ſunt quoque in *Gallandii* Bibl. vett. patrum, II. p. 153. — Ad exemplar ed. Potterianae rec. gr. et lat. in vol. IV. operis inſcripti: SStorum patrum Opp. polemica de veritate religionis chriſtianae contra gentiles et Judaeos, Wirceburg. 1778. 8.

13. *Ammonius*, Alexandrinus, circ. a. C. 250. diuerſus ab *Ammonio Sacca.* Scripſit, vti plures VV. DD. ſtatuunt, *Diateſſaron* ſiue *Harmoniam euangelicam*, quae olim Tatiano adſcribebatur. Conf. *Fabricii* Cod. apocryph. N. T. p. 378 ſq. et ſupra §. 7.

14. *Hippolytus*, S. Irenaei diſcipulus, theologus et chronologus, de cuius patria, munere

mor-

mortisque tempore varie diſputant VV. DD. Clarus autem fuit initio principatus Alexandri Seueri circ. a. C. 202. eloquentia litterarumque tam diuinarum quam humanarum ſcientia, et modo in oriente, modo in occidente commoratus eſt. Opuſcula multa, quae ille ſcripſit, ſunt theologici inprimis argumenti. Vtrum vero *Chronicon* ſiue *Canon paſchalis*, a *Joſ. Scaligero* in opere de emendatione temporum, Pariſ. 1583. fol. deinde auctius recuſo Lugd. Bat. ap. Plantin. 1598. *) atque inde Geneu. (Colon. Allobrog.) 1629. fol. editum, Hippolytum habuerit parentem, res dubia quibusdam videbatur. Sed praeter alios opus vindicauit Hippolyto *Franciſcus Blanchinus*, qui id edidit et illuſtrauit in Diſſertatt. duabus de Calendario et Cyclo Caeſaris ac de Paſchali Canone S. Hippolyti Martyris, Romae, 1703. fol. — Praeclara et optima editio eſt: *S. Hippolyti opera* non antea collecta, et partem nunc primum e Mss. in lucem edita, graece et lat. Accedunt virorum doctorum notae et animaduerſiones, ac praeter aliorum commentarios in monumentum paſchale S. Martyris tab. triplici aenea expreſſum diſſertatt. integrae *Franciſci Blanchini* et *Jo. Vignolii* et alia, curante *J. Alb. Fabricio*, Hamburgi, 1716. — et vol. II. inedita hactenus nonnulla illius complexum: graece alia cum lat. interpretatione; alia arabice litteris deſcripta ſyriacis ex Catena in Pentateuchum Ms. bibl. Bodlei. cum verſione *Jo. Gagnierii*, et alia, ibid. 1718. fol. **) — Fabricium

---

*) Scaliger ex opere de emend. temp. ante edit. II. ſeparatim cum acceſſionibus quibusdam euulgauit: *Hippolyti epiſcopi canon paſchalis cum Joſ. Scaligeri commentario.* Excerpta ex computo graeco *Iſ. Argyri de correctione paſchatis* etc. Lugd. Bat. 1594. 4.

**) Multus eſt de hac editione *Henr. Sam. Reimarus* in Commentario de vita et ſcriptis Jo. Alb. Fabricii, Hamburg. 1737. 8. p. 146 ſqq.

cium tamen aliis reliquiſſe ſpicilegium, obſeruarunt VV. DD. et *Car. Chriſt. Woog* addidit Hippolyti fragmentum ad Prouerb. IX. 1—5. gr. et lat. Lipſ. 1762. 4. — *Hippolyti* opera exſtant quoque in *Gallandii* Bibl. gr. latina veterum patrum, voll. II. p. 409 ſqq. qui in Prolegom. de eo diſputauit.

Diuerſus eſt *Hippolytus,* Thebanus, ſaec. XI. et medio ſaec. X. clarus, auctor *Chronici* a Chriſto nato ad ſua vsque tempora. Illius fragmenta poſt Caniſium et Lambecium ampliora e Msst. gr. et lat. dedit *Emanuel Schelſtratenus* in Antiquitatt. eccleſiae illuſtratis, Rom. 1692. fol. p. 510—515. et recudi fecit *J. A. Fabricius* cum verſ. Schelſtrat. in tom. I. Opp. Hippolyti p. 46 ſqq. cum variis lectt. codd. Vatic. ac Vindob. et ed. Caniſii: addidit fragm. *de tempore, quo euangeliſtae ſua condiderunt euangelia,* ex cod. Taurin. et fragm. quod Caniſius ex cod. Bauar. gr. edidit vertitque latine.

15. *Sext. Julius Africanus,* gente Syrus, Grammaticus et Chronographus, vixit circ. a. C. 221. Ab eo quae ſcripta eſſe dicuntur, ſunt 1) *Ceſti:* quae hodie exſtant, ea ſunt excerpta, admixtis additamentis ex recentioribus ſcriptoribus, et edita gr. cum variis lectionibus et notis *Jo. Boivin,* inter Mathemat. vett. Pariſ. 1693. p. 275. *Ceſtos* gallice vertit ex cod. graeco *Guiſchardus* in tom. III. commentariorum: Memoires critiques et hiſtor. ſur pluſieurs points d'Antiquités militaires par *Charles Guiſchard, nommé Quintus Icilius,* Berol. 1774. 4. et 8. IV. voll. — 2) *Chronographia,* ſed pauca illius operis loca tantum ſunt ab Euſebio aliisque ſeruata: — 3) *Acta martyrii Symphoroſae filiorumque,* edita in *Theod. Ruinarti* Actis ſelect. martyr. p. 20. et in Actis SS. Antwerp. ad d. XVIII. Jul. tom. IV. p. 358. ſed opus eſt ſuppoſititium: — 4) *Epi-*

ſtola

ſtola ad Origenem de Suſannae hiſtoria, edita cum initio *reſponſionis Origenis*, graece, per *Dau. Hoeſchelium*, cum *Adriani Iſagoge in ſacras litteras*, Auguſt. Vindel. 1602. 4. — eadem cum reſponſione Origenis, gr. et lat. cum notis *Io. Rudolfi Wetſtenii*, cum *Origenis* dialogo contra Marcionitas, Baſil. 1674. 4. p. 220. — 5) *Narratio de iis, quae Chriſto nato in Perſia acciderunt*, ex II. codd. Monacenſ. primum in lucem edita et latinitate donata in *Io. Chriſtoph. Freyherrn von Aretin Beyträgen zur Geſchichte und Literatur*, a. 1804. part. IV. p. 49 ſqq. Sed editor cenſet, illam *narrationem* aeque ac *Ceſtos* alium et a Chronographiae ſcriptore meliore diuerſum habere auctorem. Add. *Galland.* in Prolegg. ad bibl. PP. tom. III. c. 26. p. 37 ſqq. qui eidem tom. p. 339 ſqq. inſeruit omnia Chronographiae fragmm. vna cum epiſtola ad Origenem huiusque reſponſione, itemque *epiſtolae ad Ariſtidem* ῥήσει, et prolegg. p. XLI. aliud addidit fragmentum, *acta* autem *martyrii Symphoroſae* exhibet in tom. I. p. 329.

De *Origene* ſupra in ſect. I. nr. 4. iam adtuli neceſſaria ſcitu.

16. *Gregorius*, antea *Theodorus*, propter miracula, quae edidiſſe dicitur, cognomine *Thaumaturgi* inſigniebatur, Neo-Caeſareenſis, Origene vſus magiſtro, et ab hoc in omnibus philoſophiae partibus inſtitutus, a cultu deorum ad arripiendam et profitendam chriſtianam doctrinam eſt adductus; atque in Origenis honorem circ. a. 239. Caeſarea Palaeſtinae abiturus πανηγυρικὸν εὐχαριστίας ſcripſiſſe et pro numeroſa concione recitaſſe dicitur. Sequenti anno 240. ſummam curam coetus chriſtiani Neo-Caeſareenſis per Cappadociam inuitus ſuſcepit; at ſumma cura atque diligentia vsque ad mortem, quae circ. poſt a. Ch. 270. ponenda videtur, adminiſtrauit. — Opera eius tam

genuina quam ſpuria, quotquot reperiri potuerunt, gr. ac lat. cum Miſcellaneis SStorum aliquot patrum graecorum et latinorum etc. edita ſunt a *Gerardo Voſſio*, Tungrenſi epiſcopo, Mogunt. 1604. 4. — rep. melior et plenior eſt ed. additis *Jac. Billii* et *Front. Ducaei* in Metaphraſin in Eccleſiaſten adnotatt. Acc. Opp. Macarii Aegyptii atque Baſilii Seleucienſis, canonicaeque SS. patrum epiſtolae, Jo. Zonarae commentariis illuſtratae, gr. et lat. Pariſ. 1621. fol. — In *Gallandii* bibl. graeco-lat. vett. patrum, tom. III. p. 385. XIV. p. 119. in adpend. — *Panegyricus ad Origenem*, gr. et lat. — cum not. *Dau. Hoeſchelii*, cum Origene contra Celſum, Auguſt. Vindel. 1605. 4. — *Metaphraſis in Eccleſiaſten Salomonis*. gr. et lat. ex interpretatione *Joannis (Oecolampadii,)* Monachi Brigittani, cum notationibus et ex edit. *Andreae Schotti*, Antwerp. 1613. 8. — *Epiſtola canonica*, gr. et lat. cum ſcholiis *Theodori Balſamonis* et *Jo. Zonarae*, in *Guil. Beueregii* Pandect. canon. tom. II. p. 24. — Sermonem in omnes Sctos ex cod. Nan. edidit *Mingarellius*, Bonon. 1770. — Varia fragmenta in veterum patrum eccleſiaſticorumque ſcriptorum analectis nouis, Venet. 1781. fol. nr. 2. etc.

17. *Dionyſius*, Origenis auditor, ex cultore deorum Chriſtianus magni poſtea nominis, ab a. C. 231. catecheta, dein ab a. C. 248. epiſcopus Alexandrinus, et a. 265. defunctus, varia ſcripſiſſe dicitur. Sed nonnulla vel dubia vel ſpuria eſſe quibusdam VV. DD. videntur; atque nonnullorum opuſcul. fragmenta tantum ſuperſunt. Quaedam aut poſt alios aut primus edidit *Galland.* in bibl. PP. vol. III. p. 481. 494. 501 ſq. 538 ſqq. vol. XIV. adpend. 110 ſqq. — *S. Dionyſii*, Alexandrini epiſc. cognomento Magni, quae ſuperſunt, Romae, 1796. fol. gr. ac lat. cur. *Simone de Magiſtris*,

giſtris, cum longa praefát. hiſtoriam illius temporis illuſtrante.

Inſuper h. l. nominaſſe ſufficiat *Paulum*, Samoſatenum, ab a. 260. epiſcopum Antiochenum, ſed a ſynodo Antiochena ſecunda erroris damnatum atque a. C. 272. munere illo priuatum; — *Anatolium*, Alexandrinum, ab a. C. circ. 273. epiſcopum in Syria Laodicenum, philoſophum peripateticum et inſignem mathematicum, auctorem *canonis paſchalis*, (ex vet. lat. verſione adhuc ſuperſtitis, et ab *Aegidio Bucherio*, in eiusd. Doctrina temporum, Antwerp. 1634. p. 439. editi atque illuſtrati:) fragmenta quaedam mathematici argumenti, Anatolio tributa, ex apographo primus publicauit *Fabric.* B. Gr. voll. III. p. 462 ſqq. vbi de hoc aliisque *Anatoliis* agitur; — *Tryphonem*, Origenis diſcipulum; — *Magnetem*; — *Manetem* ſiue *Manichaeum*, ex cuius Epiſtolis fragmenta quaedam gr. et lat. protulit in lucem *Fabric.* B. G. vol. VII. p. 315 ſq. et de hoc atque ſuperioribus aliisque ſcriptoribus deperditis tertii ſaeculi ibid. a p. 285. et de *Methodio* p. 260 ſqq. fuſius egit. — Mentionem adhuc faciam *Pauli*, Thebaei, ſuperſtitione clari, Anachoretarum ſiue Eremitarum auctoris, a. C. 341. vel initio 342. denati. Conf. *Lambecii* comment. bibl. caeſar. VIII. p. 719 ſqq. ibique *Kollarii* notam.

18. *Euſebius*, natus circ. a. C. 264. aut paullo ſerius, *Pamphilo*, Caeſareenſi, docto presbytero, amiciſſimus, ab anno 315. epiſcopus Caeſareae Palaeſtinae, philoſophus, theologus, atque bonus hiſtoricus, praecipue de hiſtoria eccleſiaſtica egregie meritus: incidit tamen in ſuſpicionem, eum fauiſſe Arii haereſi, cuius quidem cauſſam contra Alexandrum, epiſcopum Alexandrinum, egit: neque tamen defuerunt, qui eum ab iſto crimine defenderent. Enimuero forſitan haud plane liberari poteſt a ſuſpicione ſubtilioris Arianiſmi,

nifmi, fiue, vt dicere folent, Semiarianifmi. Viuere defiit a. Ch. 340. Ex multis, quae concinnarat, fcriptis haud pauca noftram tulerunt aetatem; neque vero ea omnia fuperfunt integra. Potiora autem illorum cenfentur 1) *Chronicon,* (*παντοδαπὴ ἱστορία,*) quod duabus partibus, *a) Chronographia* et *b) canone chronico* conftabat. Graece tamen tantummodo fuperfunt fragmenta. Verfio latina tribui folet *Hieronymo.* At enim *Hieronymus de Prato* *) in diff. de Chronicis libris duobus ab Eufebio Caefar. fcriptis et editis, Veronae, 1750. 8. demonftrare inftituit, verfionem prioris partis non concinnatam effe ab Hieronymo, et promifit nouam reliquorum genuinorum graecorum fragmentorum et latinae verfionis editionem, atque p. 423. graeca quaedam fragmenta dedit. Editio princeps eft per *Philipp. Lauaniam,* fine nota loci et anni, 4. (Mediolani circ. a. 1475. curante *Bonino Mombritio.*) — *Chronicon,* quod Hieronymus — latinum facere curavit etc. cum nonnullis additionibus, per *Henr. Stephanum,* 1512. 4. et in paucis tantum diuerfa repetita eft Parif. 1518. 4. Ex edit. Stephan. ducta auctaque eft ed. Bafil. ap. Henr. Petrum, 1529. fol. curante et praefato *Jo. Sichardo.* — Infinitis locis emendata notisque illuftrata dicitur et laudatur editio *Arnaldi Pontaci: Chronica trium illuftrium auctorum, Eufebii Pamphili,* ep. Caef. *D. Hieronymo* interprete; *D. Eufebii Hieronymi* presbyteri, *D. Profperi,* Aquitanici epifc. Regienfis, ab Abraham ad an. Chr. 449. Burdigalae, 1604. fol. — Ob praeclaras acceffiones doctiffimasque notas commendatur editio *Jof. Jufti Scaligeri* infcripta: *Thefaurus temporum.*

Eufebii

*) Huius fententiam tuetur *L. T. Spittler* in Hiftoria critica Chronici Eufebiani, in Commentatt. focietat. reg. doctrinar. Gotting. vol. VIII. Gottingae, 1787. nr. 3. claff. hiftor.

Euſebii Pamphili — chronicorum canonum omnimodae hiſtoriae libri duo, interprete *Hieronymo* —: item auctores omnes derelicta ab *Euſebio* et *Hieronymo* continuantes. Eiusd. *Euſebii* vtriusque partis chronicorum canonum reliquiae graecae, quae colligi potuerunt, antehac non editae. Opera ac ſtudio *Joſephi Juſti Scaligeri.* — Eiusd. *Scaligeri* notae et caſtigationes in latinam *Hieronymi* interpretationem et graeca Euſebii etc. Lugd. Bat. 1606. fol. *Altera tamen editio, in qua eiusd. Joſ. Scaligeri tertia fere parte auctiores notae et caſtigationes in lat. Hieronymi interpretationem, et graeca Euſebii, ſuprema auctoris cura emendatae* etc. Amſtel. 1658. fol. maioris aeſtimatur: quamquam non defuerunt, qui de hoc opere et iactantia Scaligeri acerbius iudicarent. Conf. *Dau. Clement* Biblioth. curieuſe, hiſtorique et critique, tom. VIII. p. 176 ſqq. et p. 170 ſqq. de aliis editionibus. — *Dominic. Vallarſius* nouis curis recenſitum, ad codd. Msst. denuo caſtigatum, ſuisque et aliorum obſervationibus illuſtratum *Chronicon Euſebii* etc. repetiit in ſua *D. Hieronymi* Opp. editione, tom. VIII. Veronae, 1740. fol. quae editio recuſa eſt, curis Vallarſii poſterioribus aucta, Venet. 1766—1782. 4. mai. — Denique notanda eſt edit. *Vetuſtiora latinor. ſcriptorum Chronica: — praemiſſo Euſebii Chronico a D. Hieronymo e graeco verſo et multis aucto.* Collegit D. *Thomas Roncallius,* Patauii, 1787. 4. II. voll. — Ad emendationem et criticam graeci chronici Euſebiani intelligentiam neceſſarius eſt liber Schurzfleiſchianus, inſcriptus: *Henr. Leonh. Schurzfleiſchii* Notitia bibliothecae principalis Vinarienſis. — Accedunt *Claudii Salmaſii in Chronicum Hieronymi latinum variae lectiones et emendationes e quatuor codd. Palatinis erutae,* — tum et ad *Chronicum Euſebii graecum* et alterum *Paſchale* *caſtiga-*

castigationes et animaduerſiones, paſſim e ſchedis b. fratris [Conr. Samuelis] auctae et locupletatae, Witteberg. 1712. 4. — ed. II. correctior et acceſſ. ſupplementi auctior, Jenae, 1715. 4. — 2) *Praeparationis euangelicae* libri XV. opus praeſtans, quod multa quoque loca deperditorum, potiſſimum philoſophicorum, ſcriptorum nobis ſeruauit. Poſt multas latinae verſionis editiones antiquiores eos libros graece primus vulgauit Rob. Stephan. Pariſ. 1544. fol. — tum *Franc. Vigerus* recenſuit textum graecum, nouam verſionem lat. varias lectt. notas indicesque addidit, Pariſ. 1628. fol. — rec. Colon. (vel potius Lipſiae,) 1688. fol. — 3) *Demonſtratio euangelica*, cuius tantum decem libri, neque illi integri, ſuperſunt. Graece Rob. Stephanus primum edidit Pariſ. 1545. fol. — gr. et lat. acc. nondum hactenus editi nec viſi *contra Marcellum libri duo* *): *de eccleſiaſtica theologia tres*: omnia ſtudio *R. M. (Richardi Montacutii,)* latina facta, notis illuſtrata et indicibus locupletata, Pariſ. 1628. fol. — rec. Colon. (Lipſiae,) 1688. fol. — Prooemium et capp. priora, in edd. hactenus deſiderata, gr. et lat. lucem viderunt in *J. A. Fabricii* Delectu argumentor. et ſcriptorum de verit. relig. chriſt. p. 1 ſqq. — 4) *Eccleſiaſticae hiſtoriae libri* X. a Chriſto vsque ad Licinium a. C. 324. Iuſtum vero eccleſiaſticae hiſtoriae corpus Euſebius primus condidit. Hanc Euſebii hiſtoriam vertit *Rufinus;* ſed ita, vt varia paſſim, librumque decimum integrum propemodum omitteret, alia adderet atque inter-

*) In *Euſebii* contra Marcellum libros X. obſeruatt. ſelectas edidit *Chriſti. Henr. Georg. Rettberg* in Annal. litter. Helmſtad. m. Maio et Junio 1787. et ſeparatim Lipſ. 1787. 8. Poſtea edidit *Marcelliana*, collegit fragmm. ordinauit, emendauit, explicuitque, et addidit *Eunomii* ἔκθεσιν πίστεως emendatiorem, Gotting. 1794. 8.

interpolaret, et ipſe libros duo nouos, vsque ad Theodoſii M. obitum, ſubiungeret, ſed incertis, quibus ſcatent, et parum credibilibus narrationibus iudicio et fidei neutiquam reſpondentes. *Rufini* verſio olim ſaepius ex prelis exiit, (conf. *Clement* l. c. p. 181 ſqq.) et recentiore aetate ſtudio *Petr. Thom. Cacciari*, Romae, tom. I. 1740. tom. II. 1741. 4. — *Euſebii* Eccleſiaſticae hiſtoriae libri X. eiusd. vitae Conſtantini libri V. *Socratis* libri VII. *Theodoriti* lib. V. Collectaneorum ex hiſtoria eccleſiaſt. *Theodori Lectoris* lib. II. *Hermii Sozomeni* libri IX. *Euagrii* libri VI. graece, Lutet. Pariſ. ex offic. Roberti Stephani, 1544. fol. — Iidem gr. et lat. interprete *Jo. Chriſtophorſono*, Colon. Allobrog. 1612. fol. — Eorumdem libror. graecum textum, collatis IV. msst. codd. emendauit, latine vertit, et adnotatt. illuſtrauit *Henric. Valeſius*, Pariſ. 1659. fol. — rec. Mogunt. 1672. — emend. et auctius ab eod. Valeſio editi Pariſ. 1677. — rec. Amſtel. 1746. — Poſtea prodierunt gr. et lat. eccleſiaſticae hiſtoriae libri X. Eiusd. de vita imper. Conſtantini libri IV. quibus ſubiicitur oratio Conſtantini ad Sanctos, et Panegyricus Euſebii, ita vt Valeſiana eſſet baſis, quam criticis plurium eruditorum obſeruatt. locupletauit ac reliquos Hiſt. eccleſiaſticae graecos ſcriptores adiecit *Guil. Reading*, Cantabrig. 1720. rec. Turini, 1748. fol. III. voll. — *Readingii* tamen merita, quae in critica parte haud adeo inſignia fuerunt, ſuperare ſtuduit *F. Andr. Stroth*, qui hos Euſebii libros theodiſce vertit, Quedlinburg. 1777. II. tom. 8. et textum gr. vna cum *Euſebii* libris IV. de vita Conſtantini recenſere notasque maximam partem criticas adiicere coepit, vol. I. Hal. Sax. 1779. 8. — 5) *Euſebii* liber *contra Hieroclem*, graece, cum verſione lat. *Zenobii Acciajoli*, cum *Philoſtrati* vita Apollonii, Venet. ap. Aldum, 1501. vol. I. 1502. vol. II. fol. et gr. ac

ac lat. cum *Philoſtrati* edd. *Morellii*, cum varr. lectt. Pariſ. 1608. p. 433. et *Godofr. Olearii*, cum notis, Lipſ. 1709. fol. et gr. ac lat. cum caſtigatt. *Lucae Holſtenii* ad calcem *Euſebii* Demonſtr. euangelicae, Par. 1628. Lipſ. 1688. — 6) *Onomaſticon vrbium et locorum S. Scripturae*, gr. et lat. cum *Jac. Bonfrerii* et *Jo. Clerici* notis et additamentis, Amſtel. 1707. fol. repetit. in *Jo. Steph. Menochii* comment. S. Script. tom. II. adpend. p. 151. Venet. 1722. fol. et in *Blaſii Vgolini* Theſaur. antiquitt. ſacrar. tom. V. Venet. 1746. fol. Sed de aliis Euſebii opp. fragmentis, editt. ac verſionibus atque libris maioris minorisque molis, in quibus de Euſebio etc. agitur, alibi copioſius a me et a Fabricio eſt diſputatum, atque *Fabric.* recudi fecit in B. Gr. VII. p. 400 ſq. *Euſebii epiſtolam ad Carpianum*, praemiſſam ab Euſebio *Canonibus* ſ. indicibus decem harmoniae *euangeliorum.*

Diuerſus eſt *Euſebius*, Emeſenus Phoeniciae, epiſcopus, homiliarum auctor, mortuus a. C. 360. Homiliae autem, quae ſub eius nomine exſtant, in Bibl. PP. maxima tom. VI. p. 618 ſqq. collectae ſunt ex variis lat. ſcriptoribus eccleſiaſticis.

19. *Euſtathius*, ex Side Pamphyliae, primum Beroeae Syriae, mox auctoritate Synodi Nicaenae, a. 325. habitae, Antiochenus epiſcopus, grauis ſectae Arianae aduerſarius; eius tamen ſectae calumniis effectum eſt, vt in Synodo Antiochena circa a. 328. munere deponeretur. Atque in exſilio Traianopoli in Thracia diem obiit circa a. C. 360. Sub eius nomine exſtat *Adlocutio ad imper. Conſtantinum in concilio Nicaeno*, gr. et lat. apud *Allatium* ad Euſtath. p. 135. *Combefiſium* tom. II. auctarii noui p. 555. et *Fabric.* in B. Gr. IX. p. 132 ſq. qui quoque p. 137 ſqq. plura Euſtathii fragmm. apud Theodoritum etc. gr. et lat. reddidit. *Euſtathius* etiam reliquit

quit Ὑπόμνημα, *commentarium in Hexaëmeron,* ſiue potius chronicum librum, incipientem ab Hexaëmeri expoſitione, ſed hodie mancum; et forſan eſt ſuppoſititius. Primus gr. et lat. illum librum atque *Euſtathii* (de Engaſtrimytho diſſert. aduerſus Origenem: item *Origenis* de eadem Engaſtrimytho (de qua 1. Reg. cap. 28.) edidit cum ſua verſione notisque copioſis *Leo Allatius,* Lugduni, 1629. 4.

20. *Athanaſius,* natus eſt a. C. 296. et ſecundum plurium DD. VV. ſententias rationesque denatus a. C. 373. Epiſcopus Alexandrinus ab a. 326. grauiſſimus Arianae haereſeos aduerſarius et malleus Arianorum: ſed ab his quoque ita ſaepe contuſus eſt, vt, accuſatus atque infamatus ab iſtis, quinquies ab imperatoribus in exſilium mitteretur; at, quia vir erat probus vitaeque integer, ſedatis turbis iterum iterumque reuocabatur. Tandem, iuſta cauſſa victrice, vltimam vitae ſuae partem in munere ſuo Alexandrino obeundo transegit pacatam et tranquillam. Neque hodie defuerunt, qui de Athanaſio in vtramque partem diſputarent. Multa ſcripſit; at latinarum verſionum editt. ac ſpuriis, quibus etiam *Symbolum,* vulgo Athanaſianum dictum, accenſeri ſolet, et ſingulorum quorumdam opuſculorum editionibus miſſis, memorabo pleniores graeco-latinas: *Athanaſii* Opp. quae reperiuntur omnia — graece nunc primum e Mss. codd. — in lucem edita, cum interpretatione lat. *Petri Nannii* et aliorum, vbi illa deſiderabatur. Acceſſerunt, (opera Petri Felckmanni,) fragmenta varia, notae variarum lectt. et index triplex, tom. I. II. ex offic. Commel. 1600. fol. *) — Opp.

*) In titulo vol. II. addita ſunt verba: *Subiecta ad finem veterum de Athanaſio elogia, fragmenta operum amiſſorum, tum varians lectio ex vetuſtiſſimis Mss. codd.* etc. Haec

— Opp. gr. et lat. ap. Mich. Sonnium etc. Lutet. Parif. 1627. fol. II. voll. curante *Jo. Pifcatore*, in qua quidem edit. in Graecis ac verfione haud pauca fatis infeliciter mutata, alia minus bene omiffa funt: et tamen illa, at minus emendata, recufa eft Coloniae, (vel potius Lipfiae,) 1686. fol. habet autem adiunctum *Syntagma doctrinae ad Clericos et Laicos*, quod cum aliis aliorum opufculis graece et lat. edidit *Arnold. Arnoldus*, Noribergenfis, Lutet. 1685. 8. Id Syntagma Arnoldus cum Voffio vindicare videbatur Athanafio; contra alii VV. DD. negarunt, id effe Athanafii. — Multo locupletior et accuratior eft et ad Mss. codd. recenfita, quam poft mortem Jac. Lopini abfoluit, et poftea nouis auxit opufculis *Bernard de Monte Falconis*, fiue *Montfaucon*, gr. ac lat. cum notis et variis lectt. vitaque *) Athanafii, tom. I. part. 1. 2. et tom. II. Parif. 1698. fol. — deinde XI. opufcula hactenus inedita, gr. et lat. adiecit in Collectione nou. patr. graecor. tom. II. p. 1 fqq. Parif. 1706. fol. Recenfuit 101. opufcula et fragmenta, in quibus vero funt 43. genuina, 13. dubia et 34. fuppofititia. — *Nic. Anton. Giuftiniani*, epifcopus Patauinus, edidit *Athanafii* opera omnia, quae exftant, vel fub eius nomine circumferuntur, — nouiffimis nunc curis emendatiora et quarto volumine aucta, Patau. 1777. fol. Tria volumina reddunt editionem Montefalconianam;

Haec tamen additamenta feparatim fine praefatione cum peculiari titulo: *Ad opp. Athanafii — appendix, in qua elogia, Athanafio a veteribus tributa, fragmenta et tituli operum amifforum, extantium etiam lectiones variae copiofiffimae, infertis non raro obff. et emendatt. collecta omnia ftudio et opera P. F. C.* (Petri Felckmanni Curonaei,) fubfequuta funt 1601.

*) Praemiffae autem funt volum. primo Gregorii Nazianzeni oratio de laudibus S. Athanafii et tres aliae veteres vitae; fed de auctore vitae diffentiunt VV. DD.

nam; quartum continet, quae *Montfaucon* poſtea in Collectione, tum *Jo. Chriſtoph. Wolf* in Anecdotis graecis, tom. IV. p. 52 ſqq. nec non *Scipio Maffei* part. III. Oſſervazioni letterarie, iterumque cum aliis disquiſitionibus in: Storia teologica delle dottrine e delle opinioni etc. Veronae, 1742. fol. part. II. nr. XI. p. 254 ſqq. dederunt. Sequitur Athanaſii interpretatio Pſalmorum ex Montfauconi collectione, et alia, ſiue de titulis Pſalmorum, antea ab *Nic. Antonello* Romae 1746. fol. vulgata,; poſtea variis lectt. cod. Vatic. aucta: in praef. ad IV. volumen duo Athanaſii fragmenta noua in lucem prolata ſunt.

21. *Antonius,* Aegyptius, homo ſanctitatis quidem et abſtinentis vitae laude clariſſimus, ſed eruditionis et litterarum rudis, in deſertis commoratus: princeps monachorum et clauſtrorum, quae coenobia vel monaſteria vocare ſolent, inventor: natus a. 251. obiit in Thebaide a. 356. (al. 357.) — Dubia ſpuriaque, quae ſub eius nomine circumferuntur, ſcripta eſſe videntur: *epiſtolas* tamen ad diuerſa monaſteria ex aegyptiaca in graecam linguam translatas eſſe, iam olim teſtatus eſt *Hieronymus* de ſcriptoribus eccleſiaſticis cap. 88.

Doctior et maioribus meritis illuſtrior fuit *Serapion,* monachus et catecheta Alexandrinus, dein Thmuitanus in Aegypto epiſcopus: interfuit ſynodo Sardicenſi, Athanaſii defenſor, et obiit circa a. C. 358. atque inter Sanctos celebratur ab eccleſia latina d. 21. Martii. Scripſit aduerſus Manichaeos, atque eius liber primum graece editus eſt cum interpretatione lat. *Franc. Turriani* in *Henr. Caniſii* Lectionibus antiquis edit. *J. Basnagii,* tom. I. Amſtel. 1725. fol. nr. 3. p. 35 ſqq.

22. *Macarius, Magnes* vel *Magnus* ſiue Senior, vt ab aliis multis Macariis discerneretur, cognominatus, Aegyptius, Antonii diſcipulus, monachus

nachus et tandem presbyter Scitenſis; per LX. annorum ſpatium vitam conſumſit in ſolitudine quadam aegyptiaca, quae diuerſis nominibus vocatur Scetica, Scetina, Scetiaca, Scytica, Scytiaca et Scytiolica: obiit circ. a. C. 391. nonagenarius. Sub eius nomine circumferuntur *Homiliae quinquaginta* piae de integritate, quae decet chriſtianos: primum graece editae Pariſ. 1559. 8. ap. Guil. Morellium, et eodem anno atque a. 1562. 8. ap. eumdem latine ex verſione *Jo. Pici;* graece et lat. cum verſione *Zachar. Palthenii,* Francof. 1594. 1621. 8. Denique ſectionibus diſtinctae ex recenſione D. *Jo. Georgii Pritii,* cum verſione Palthenii, ab ipſo caſtigata, Lipſ. 1698. 8. germanice, *Godfrido Arnoldo* interprete, Lipſ. 1696. 8. Goslar. 1702. 1716. 8. In verſióne anglicana *Thomae Haywood,* Londini 1721. 8. ſunt ex cod. Bodlei. multa loca emendata, ſuppletae lacunae, ſublata homiliae XIII. et XIV. confuſio, et quinquageſima homilia auctior. Macario etiam tribuuntur *Opuſcula ſeptem aſcetica* et *apophthegmata,* quae gr. ac lat. primus edidit *Petrus Poſſinus* in Theſauro aſcetico, Pariſ. 1684. 4. *Apophthegmata* plura *Jo. Bapt. Cotelerius* in Monument. eccleſiae graecae, Pariſ. 1677. 4. tom. I. p. 524. Opuſcula cum apophthegmatibus *Pritius,* Lipſ. 1699. 8. Vtraque Pritii editio nouam epigraphen, *Macarii opuſcula,* accepit Lipſiae 1714. 8. vt haec coniunctim denuoque typis repetita viderentur. Sed Macarii opuſcula ſuum adhuc exſpectare Aeſculapium, oſtendit *Jo. Sal. Semler* in Specimine examinis critici operum, quae circumferuntur, Macarii, Hal. Sax. 1745. 4. et in Specimine animaduerſionum in aliquot opera graeca Macarii, ibid. 1746. 4.

Diuerſus eſt *Macarius*, minor, Alexandrinus, monachus, presbyter et abbas Nitrienſis, qui circa a. C. 404. centenarius obiit, et cui *regula*

mona-

monastica ac *sermo de exitu animae iustorum et peccatorum, quomodo separantur a corpore et in quo statu manent,* editus a *Jac. Tollio* in Insignibus itineris italici p. 192. Vltraiect. 1694. 4. ac fragmentum quoddam tribuuntur, at pro supposititiis habentur.

23. *Didymus,* Alexandrinus. Licet ab anno aetatis quarto visu priuatus, acumine tamen, meditatione et auscultatione animique intentione in artibus tam reconditis quam in medio positis insignem facultatem et nominis famam, quam sanctitate vitae auxerat, nactus est, ita, vt eius auctoritas in controuersiis cum Arianis multum valeret, isque a. C. 335. auctore Athanasio, Catechetae, h. e. Professoris theologiae, munus Alexandriae obtineret. Circ. a. C. 395. probabiliter efflauit animam. E multis, quae confecit, scriptis exstant 1) *liber de Spiritu S.* qui quidem graece intercidit; sed latine e graeco versus exstat inter Hieronymi Opp. Separatim autem prodiit Colon. 1531. 8. deinde libri III. et quatuor exemplarium collatione a multis mendis epurgati, studio *Jo. a Fuchte,* Helmstad. 1618. 8. — 2) *breues enarrationes in epistolas canonicas,* cum superiore libro Coloniae 1531. 8. editae. — 3) maior pars *libri contra Manichaeos,* graece cum versione lat. in lucem prolatus a *Franc. Combefisio* in parte II. Auctarii nouissimi, Paris. 1672. fol. p. 21 sqq. — graece cum lat. versione *Franc. Turriani* in *Henr. Canisii* Lectt. antiq. ed. *J. Basnagii,* tom. I. p. 197 sqq. et in *Gallandii* Bibl. PP. tom. VI. p. 309 sqq. — 4) *de S. trinitate libri III.* quos detexit *Jo. Aloysius Mingarellus,* atque edidit *Ferdinand. Mingarellus* in opere: Veterum testimonia *de Didymo Alexandrino Coeco,* ex quibus tres *libri de Trinitate* nuper detecti eidem afferuntur. *Ferdin. Mingarellus* collegit atque animaduerss. adiecit, Romae 1764. 4.

— *Li-*

— *Libri tres de Trinitate* a *Jo. Aloyſio Mingarello* etc. gr. et lat. Bonon. 1769. fol.

24. *Theodorus*, Heracleenſis in Thracia epiſcopus, ſubtilis Arianus ideoque a. 347. ex decreto ſynodi Sardicenſis magiſtratu ſacro ſe abdicare iuſſus. Commentarius autem in Pſalmos, qui nomine Theodori circumfertur, non eſt Theodori vnius, ſed multorum patrum, adeoque in catenarum numero ponendus.

Euſebius, diuerſus ab aliis, epiſcopus; at enim num Alexandriae, an in alia vrbe id muneris geſſerit, non liquet. Ex cod. Bodlei. *J. Guil. Janus* edidit et latine vertit *Euſebii λόγον περὶ τῆς ἡμέρας κυριακῆς*, Lipſ. 1720. 8. et in praefatione agit de hoc Euſebio eiusque aetate, eumque ante a. 386. vixiſſe, ex hac ipſa oratione demonſtrat.

25. *Cyrillus*, primum Diaconus, dein Presbyter, denique ab anno 350. epiſcopus Hieroſolymitanus: in qua prouincia inprimis Acacii, Caeſareenſis epiſcopi, et Arianae ſectae, illo tempore plurimum valentis, iniuria atque calumniis varias ſenſerat viciſſitudines et calamitates, et ter munere depoſitus, tandem in ſynodo CPol. generali a. 381. ſub Theodoſio, inconcuſſum deinceps tenuit epiſcopatum, donec a. 386. viuere deſiit. Scripſit *Catecheſes* XVIII. φωτιζομένων, ad candidatos baptismi circa paſchatos feſtos dies percipiendi; *Catecheſes myſtagogicas* V. *) ad iam recens baptizatos; *Epiſtolam* ad Conſtantium, (quas *Jo. Preuotius* gr. ex Msstis Vatic. cum *Jo. Grodecii* verſio-

*) De Cyrillo, eius vita, inprimis de illius catecheſibus, quas omnes, etiam myſtagogicas, contra alios diſſentientes aut dubitantes, habet pro genuinis, atque de Symbolo, non ab ipſo Cyrillo concinnato, vberius disputat D. *Gregor. Langemack* in *Geſammleten Nachrichten zu einer catechetiſchen Hiſtorie*, 1. *Theil. Stralſund* 1729. 8. p. 184 ſqq.

verſione vulgauit, Pariſ. 1608. 4. *Myſtagogicae* autem *catecheſes, ad eos, qui ſunt recens illuminati*, gr. cum verſ. lat. *Jo. Grodecii*, antea prodierant Viennae Auſtriae, 1560. 4.) *Homiliam de occurſu Domini et de Simeone* Θεοδόχῳ, et alia, quorum tamen quaedam perperam adtribui videntur Cyrillo. — *Opera eius*, quae ſuperſunt, omnia, quorum quaedam nunc primum ex codd. Msstis edidit, reliqua cum codd. Mss. contulit, plurimis locis emendauit notisque illuſtrauit *Thom. Milles*, gr. et lat. Oxon. 1703. fol. — Melior tamen eſt editio, et noua criticaque recenſio: *Cyrilli — Opera*, quae exſtant et eius nomine circumferuntur, ad Mss. codd. et editt. caſtigata, et notis illuſtrata, cum noua interpretatione et indd. cura et ſtudio Domni *Antonii Auguſtini Touttée*, (poſt cuius mortem *Prudent. Maran* curam, vt ex prelo emitteretur illa, ſuscepit,) Pariſ. 1720. fol. Touttaeus p. 84 ſq. dedit quoque Symbolum Hieroſolymitanum, ex variis Cyrillianarum catecheſeon locis collectum. Contra Touttaeum tamen, eiusque explicationes, praeſertim in doctrina de ſacra coena, opinionibus Pontificiorum fauentes, non defuerunt, qui calamum ſtringerent. — Recuſa eſt Touttaei editio Venetiis 1763. fol. — Sec. ed. Touttaei *Jo. Mich. Feder* Opera Cyrilli *germanice* vertit, notisque potiſſimum contra Proteſtantes polemicis illuſtrauit, Bamberg. et Wirzburgi 1786. 8.

26. *Eunomius*, Dacorae, Cappadociae vico, natus, primum Diaconus Antiochenus, dein a. 360. epiſcopus Cyzici; princeps ſectae *Anomoeorum*, qui Jeſum filium non modo aequalem, vt ceteri Ariani, ſed etiam ſimilem et ὅμοιον Deo patri negarunt; at propter errores, quos propagauit, et quod doctrina ſua graues in eccleſia turbas dedit, ter in exſilium miſſus eſt, denique a Theodoſio ſeniore venia impetrata ad pa-

 trios

trios Dacorae agros reuertendi, in his obiit ante a. 396. Scripſit *fidei libellum* ſ. *Confeſſionem fidei*, et *Apologeticum*, ſ. defenſionem doctrinae ſuae, quod quidem S. Baſilius quinque aduerſus Eunomium libris confutauit. — Prodiit *Confeſſio fidei*, poſt Valeſii et Baluzii operam, gr. et lat. interprete *Henr. Valeſio;* item prologus et epilogus apologiae Eunomii, gr. et lat. interprete *Henr. Whartono*, et *Eunomii*, latine, interprete *Franc. Turriano*, in *Caniſii* Lectt. antiq. ed. Basnagii, tom. I. p. 172 ſqq. *Fabricius* in B. Gr. vol. VIII. p. 253 ſqq. *Confeſſionem fidei* gr. et lat. recudi fecerat, et p. 262 ſqq. *Apologeticum* gr. cum latina Jac. Fabricii verſione primus ediderat: ego vero in noua edit. vol. IX. p. 210. vtrumque libr. omiſi, quoniam *Apologeticum* integrum a *Garnier.* in ed. Opp. Baſilii tom. I. p. 618 ſqq. ex Bibl. Gr. Fabric. adnotatt. tamen Fabricii perperam excluſis, typis eſt repetitum; *Confeſſio* autem *fidei* multo emendatior prodiit in libro inſcripto: *Marcelliana;* acced. *Eunomii* ἔκθεσις πίστεως emendatior: edidit et animaduerſſ. inſtruxit *Chriſti. Henr. Rettberg*, Gotting. 1794. 8.

Exeunte fere ſaeculo quarto floruerunt quoque 1) *Proaereſius*, Sophiſta chriſtianus, praeceptor Baſilii et Gregorii Nazianzeni. — 2) *Apollinaris* ſ. *Apollinarius, pater*, presbyter Laodicenus, grammaticus et rhetor, et eius *filius*, epiſcopus Laodicenus, clarus grammaticus, poeta, rhetor et philoſophus, auctor haereſeos Apollinariſtarum. Pater autem, ait *Saxius* in Onom. I. p. 417. ad a. 362. „adeo communem habet cum filio ſuo ſcriptorum laudem, vt, quid patri debeatur, quid viciſſim ad filium referri poſſit et debeat, ſaepe vulgo laboremus.“ Vtriusque ſcripta multa memorant veteres; ſed nobis deperditorum tamquam ex naufragio tantum relicta eſt *Pſalmorum Dauidicorum Metaphraſis* ſ. *interpretatio*, heroicis verſibus

ſibus contexta, (quae tamen a quibusdam ſpuria habetur,) edita graece Pariſ. ap. Turneb. 1552. 8. — gr. et lat. cum Lexico Nic. Gulonii, curante *Jo. Benenato*, Par. 1580. 8. et 1613. 8. — gr. et lat. ex receuſ. *Frid. Sylburgii*, Heidelberg. Hieron. Commelin. 1596. 8. cum notis *Dau. Hoeſchelii*, calci adiectis. — gr. et lat. in tom. XIV. Bibl. patrum, Pariſ. 1644. 1654. *Bandin.* ex cod. XXXVII. plut. V. in Bibl. Laurent. I. p. 62 ſqq. epiſtolam nuncupatoriam, Apollinarii metaphraſi praemiſſam, primus publicauit cum paucis notis, margini adpoſitis, et inſignem lectionis varietatem notauit. — 3) *Nemeſius*, epiſcopus Emeſenus in Phoenicia, philoſophus et theologus. Eius liber *de natura hominis* laudatur, et primum graece ac latine a *Nicaſio Ellebodio* ex II. Mss. mutilis et valde vitioſis Antwerp. ap. Chriſtoph. Plantin. 1565. 8. at culpa operarum confuſe typis excuſus, eſt editus. — tum gr. et lat. in Auctario Ducaeano biblioth. patrum, Pariſ. 1624. tom. II. p. 466. — in biblioth. patrum Morelliana, a. 1654. tom. XII. p. 748. — in *Gallandii* Bibl. PP. VII. p. 353. — gr. ad II. codd. caſtigatus, ſed vix quinquies correctus, notisque inſtructus, cum verſ. Ellebodii, (cura *Jo. Felli,)* Oxon. 1671. 8. — denique adhibitis VII. codd. multo emendatius, gr. et lat. cum varr. lectt. et animaduerſſ. a *Chriſt. Frid. Matthaei*, Halae 1802. 8. mai. — 4) *Gelaſius*, Caeſareenſis Palaeſtinae epiſcopus. — 5) *Euagrius*, Ponticus, diaconus CPolitanus. — 6) *Theophilus*, epiſcopus Alexandrinus ab a. C. 385. denatus a. 412. Eius prologus ad Theodoſium de S. Paſcha, gr. et lat. in *Dionyſii Petavii* doctrina temporum, tom. II. p. 879. — *canones*, gr. et lat. cum ſcholiis Theod. Balſamonis, in *G. Beueregii* Pandect. canon. tom. II. p. I. p. 170. — diſſ. cuius rei homo ſimilis ſit, ſimulacrumque habeat, gr. primum edita et lat.

Zz 2 verſa

verſa a *Fed. Morello,* Lutet. ap. Feder. Morellum, 1608. 8. etc. — 7) *Joannes,* Hieroſolymitanus epiſc. ab a. 386. mortuus a. 416. — 8) *Sophronius,* Hieronymi familiaris, diuerſus a *Sophronio,* patriarcha CPolit. ſaeculi XVI. anno IX. vt docuit *Lambacher* in diſſ. ſubiuncta eius Bibliothecae Vindobon. ciuicae p. 25 ſqq. ex epiſtola msta ad Georgium Polum, et quam emendatam graece cum verſione ſua lat. publicauit. — 9) *Arſenius,* monachus, Honorii et Arcadii praeceptor. — 10) *Theodorus,* Mopſueſtanus, in Cilicia ſecunda ab a. 394. epiſcopus, qui Pelagianis Neſtorianisque erroribus praeluſiſſe fertur: denatus a. 429. vel 430. Eius fragmm. VII. dedit *Münter* in Fragmm. patrum graec. I. nr. 4. — 11) *Aſterius,* Amaſenus Ponti epiſcopus, reliquit quasdam homilias.

27. *Gregorius Nazianzenus,* ita cognominatus de Nazianzo in Cappadocia, vbi Gregorius noſter praecipue educatus et edoctus, eiusque pater epiſcopus fuit. Natus circ. a. C. 300. obiit a. C. 391. At tamen de tempore natali mortisque Gregorii Nazianz. VV. DD. valde discrepant. Poſtquam Caeſareae in Palaeſtina, Alexandriae et Athenis, vbi innotuit quoque Juliano, poſtea imperatori, et amicitiam contraxit cum Baſilio M. in litteras diligenter incubuit, primo a Baſilio, et coactus paene a patre, inuitus Saſimorum, alterius in Cappadocia oppidi vilis atque inſalubris, epiſcopatum aegre ſibi paſſus eſt imponi, dein ab anno 378. CPolitanae ſedi a Theodoſio M. praefectus eſt, a quo tamen munere ſe haud ita multo poſt ſua ſponte abdicauit, vitamque praetulit priuatam: inſignis poeta et, oppugnatis Arianis, Eunomianis atque Macedonianis, *Theologi* nomen meruit. Certum quidem eſt, eum egregiis ingenii animique virtutibus excelluiſſe, et iure laudatum eſſe a plurimis, magnamque obtinuiſſe auctoritatem; neque tamen omnem eius, multis animi infirmi-

firmitatibus obnoxii, vitam, nec omnia eius dogmata, iudicia factaque, interdum modum excedentia, probarunt multi litterarum doctores. Praeter duas in Julianum apoſtatam inuectiuas orationes, multas alias orationes, epiſtolas et carmina reliquit. Miſſis vero editionibus *Gregorii Naz.* latinis, quae praeſertim ſaeculo XVI. multae fuerunt, graecas et graeco-latinas potiores aut rariores indicabo. — *Orationes*, graece, ex edit. *Marci Muſuri*, Venet. ap. Aldum 1516. 8. — aliae nouem oratt. et *Gregorii Nyſſeni* liber de homine, ibid. 1536. 8. — *Greg. Naz.* carmina, gr. et lat. Venet. ex Aldi academia, 1504. 4. — eadem, a *Jo. Langio*, gr. et lat. Baſil. ap. Oporin. 1567. 8. — orat. in Julianum inuectiua prior, gr. ap. Wechel. Pariſ. 1534. — oratt. in Julianum inuectiuae duae, cum ſcholiis gr. notisque; item duae Gregorii oratt. et epiſtolae quaedam, gr. nunc primum editae, atque Greg. Teſtamentum, cum caſtigatt. et lectionum varietate: — ex bibl. Henr. Sauilii edidit *R. Montagu*, Etonae 1610. 4. — Plura opuſcula, (n. poſt Gregorii vitam, Gregorio πρεσβυτέρῳ ſcriptam, 51. Greg. Nazianz. opuſcula; dein epiſtolae; denique carmina ſacra et tragoedia *Chriſtus patiens* *),) graece, probabiliter curante Wolfg. Muſculo, Baſil. ap. Jo. Herwag. 1550. fol. atque eod. anno ib. verſio lat. Muſculi, Moſellani et Pirkheimeri ſeparatim prodiit. — Opera: *Jac. Billius* cum Mss. regiis contulit, emendauit et interpretatus eſt, gr. ac lat. cum doctiſſimis Graecorum *Nicetae* Serronii, *Pſelli* et *Eliae Cretenſis* commentariis, Pariſ. vol. I. 1609. vol. II. 1611. — repetita et aucta eſt haec editio

*) De hoc dramate, ſiue potius centone ex aliquot centenis verſibus conſuto, grauiter indicat *Valcken.* in praeſ. ad Euripidis Hippolytum pag. XI. nec, Gregor. Naz. iſtius foetus eſſe parentem, arbitratur.

editio aliquammultis eiusd. Gregorii epiſtolis, numquam antea editis, ex interpretat. *Fed. Morelli,* tom. I. II. Pariſ. 1630. fol. — rec. at minus emendata, Colon. (ſ. potius Lipſiae,) 1690. fol. II. voll. — Poemata quaedam et orationes nonnullae ſeparatim hinc inde ſunt edita, ex. gr. *Definitiones rerum ſimplices,* verſibus iambicis, cum lat. Leunclauii proſaria verſione et notis Hoeſch. a *Dau. Hoeſchelio,* gr. lat. Heidelbergae, ex off. Sanctandreana 1591. 8. — Definit. etc. gr. et lat. ex verſione Jo. Leunclauii, cura *Ad. Rechenberg,* Lipſ. 1678. 8. — eiusd. cura prodiit: *Greg.* Arcana de mundo, graece, ibid. 1692. 8. — *Poemata plurima,* gr. et lat. cum notis grammaticis, gallice ſcriptis, *Dionyſii Gaullyer,* Pariſ. 1718. 12. — *Carmina cygnea* inedita, cum not. *Jac. Tollii,* in eiusd. Inſignibus itinerarii italici, Traiecti ad Rh. 1696. 4. p. 1 — 105. — carmina ſiue epigrammata CCXXVIII. cum notis *Lud. Anton. Muratorii,* inter huius Anecdota graeca, Patau. 1709. p. 1 ſqq. quae inutiliter recoxit, adiectis tamen *Saluini* verſione lat. metrica et varr. aliquot lectionibus notisque, *Angel. Maria Bandini* in Monumentis graecae veteris eccleſiae, Florent. 1762. 8. vol. II. p. 113 ſqq. — Omnia, quae Billius, Tollius et Muratorius vulgarant, continet editio *Operum S. Gregorii,* gr. et lat. cum notis, Venet. 1753. fol. II. voll. — Binae oratt. (nr. XLI. et VI. in editis,) gr. ac lat. varias lectiones, commentarium duplicem et ſcholia, numquam antea edita, ex codd. Moſquenſ. adiecit *Chr. Frid. Matthaei.* Acceſſit XXIV. codd. msst. Gregorii recenſio, eiusque *carmen de libris canonicis,* cum interpret. lat. Moſquae 1780. m. 4. Idem V. C. in Lectionibus Moſquenſ. vol. II. Lipſ. 1779. 8. p. 38 ſqq. ex cod. typogr. ſynodal. Moſq. edidit *Gregorii Theologi* fragmentum ἐκ τοῦ πρὸς Ἀςρονόμους λόγου. — No-

— Nouiſſima editio eſt: *S. Patris noſtri Gregorii Theologi, vulgo Nazianzeni — Opera omnia,* quae exſtant, vel nomine eius circumferuntur, ad msstos codd. — nec non antiquiores editt. caſtigata, multis aucta, opera et ſtudio monachorum ordinis S. Benedicti e congregatione S. Mauri, tom. I. Pariſ. 1778. fol. Poſt ſtudium nonnullorum Benedictinorum, ſed nouae graeco-latinae Nazianzeni operum editioni immortuorum, opus abſoluit *Dom. Car. Clemencet,* cui plurima debemus, et qui collectanea ſuperiorum variasque lectt. in ordinem redegit, vltra XL. codd. contulit, (neque tamen codd. Florentini nec cod. Baſil. ſunt collati,) aliaque addidit: mutauit vero ordinem homiliarum ſec. temporis ordinem: at partium ſtudioſus iuſto maior admirator et acrior eſt vindex Gregorii, eiusque placitorum. Ad tom. ſecundum, qui poëtica Gregorii opp. continebit, multa iam collecta msta nunc in bibl. publica Pariſ. ſeruari dicuntur *). — *Kürzere Briefe des h. Gregors von Nazianz, nach dem Griechiſchen, von Joh. Joſ. Freyherr von Büol,* Viennae Auſtr. 1776. 8.

28. *Baſilius Magnus,* in lucem editus Caeſareae in Cappadocia; ſed quo anno, non conuenit inter VV. DD. Alii enim, eum natum eſſe circ. a. C. 316. ratiocinantur, contra alii, circ. 328. Secundum Garnierium autem in vita Baſilii, in tom. III. Opp. Baſilii p. XXXVII ſqq. circ. a. 329.

*) Alia de hac editione relata legas in *Notice de M. Chardon de la Rochette ſur le Manuel du Libraire et de l'amateur de Livres, par M. Brunet fils*, Paris, 1810. 8. p. 16: „On aſſure que Monſeigneur le cardinal Feſch a fait „acheter tout ce qui reſtoit de l'édition du premier volume „de 1788," [ſic: ſed in titulo exemplaris, quod penes nos eſt, legitur M.DCC.LXXVIII.] „avec les manuſcrits des deux „autres; ainſi, nous devrons à ſon Eminence la continuation „de cette belle édition."

329. Pariter diſcrepant in definiendo mortis anno, qui ab aliis refertur ad a. 379. calend. Januar. ab aliis ad annum 380. *Aſſemannus* vero in Bibl. orientali tom. I. p. 52. not. 2. et p. 54. fin. colligit, Baſilii mortem vltra a. 378. nequaquam eſſe promouendam. Artium liberalium atque eloquentiae magiſtros habuit praeclaros Antiochiae, CPoli et Athenis, vbi Juliano atque Gregorio Nazianzeno vſus eſt commilitonibus in ſtudio bonarum litterarum, in quibus eos fecit progreſſus, vt poſtea pater haberetur eloquentiſſimus, atque, haud infrequens Xenophontis imitator, ab orationis elegantia, ſuauitate, perſpicuitate et vi perſuadendi omni tempore laudaretur. Idem euaſit veri doctor, atque doctrinae, inprimis de Spiritu S. catholicae vindex et praecipuus adſertor. Itinere in Aegyptum peracto, Caeſareae in Cappadocia primum lectoris, tum diaconi, dein presbyteri muneribus functus eſt. At enim, ſimultate ipſi cum ſuo epiſcopo, Euſebio, intercedente, monaſticam vitam praetulit, et in ſolitudinem circa a. C. 358. ſeceſſit. Reconciliatus tamen epiſcopo ſuo, ab hoc ſocius adſumtus eſt, eique defuncto die XIV. Junii a. Ch. 370. aut, ſecundum rationes Pagii, quem ſequitur Saxius, a. 371. ſucceſſit. Scripſit multas *homilias*, n. in Hexaëmeron IX. in Pſalmos XVII. (harum tamen nonnullae dubiae quibusdam videntur,) atque XXXI. diuerſi argumenti, (inter quas praecipue tulit laudem oratio XXIV. *ad adoleſcentes, de gentilium libris cum fructu legendis* *),) de baptiſmo libr. III. aduerſus

*) Ideo etiam frequenter et ſeorſim editum eſt illud opuſculum. Miſſis verſionibus lat. atque editt. antiquioribus, nonnullas tantum laudare iuuat: gr. cum Cebete, Plutarcho de inſtitutione puerorum, Xenophontis Hierone, ſine vllis notis typographic. 8. (quae vero ed. *Zach. Calliergi* ſaec. XV. cenſe-

ſus Eunomium libr. V. de Spiritu S. librum ad Amphilochium; epiſtolas CCCCXXVIII. aliaque theologici potiſſimum argumenti ſcripta: permulta etiam alia vel ſpuria vel dubia videntur. — Princeps ed. *Operum*, (inſunt autem homiliae in Hexaëmeron, in Pſalmos, aliae homiliae 29. liber de Spiritu S. et epiſtolae,) graece ex recognit. *Deſ. Eraſmi Roterod.* Baſil. ex offic. Froben. 1532. fol. — *Opera quaedam*, ſcil. tractatus ethicorum, aſcetica, de virginitate, contra Eunomium, ſermones et epiſtolae nonnullae, graece, quae omnia nunc primum impreſſa ſunt. Venet. ap. Steph. de Sabio, 1535. fol. — *Opera graeca*, cum praef. graeca *Jan. Cornarii* *), Baſil. 1551. ap. Froben. fol. Opuſc. ſuperiorum editt. quaedam acceſſerunt. — *Opera omnia*, nunc primum gr. et lat. coniunctim edita, cum Mss. collata, emendata, illuſtrata ac CCXIV. epiſtolis aucta: acceſſit appendix, quae ſeorſim conciones, a *Si-*

cenſetur;) — graece, cum *Cornarii* verſione latina, Hannover. 1651. 8. — graece, aliquot locis ab *Hug. Grotio* caſtigatus et lat. verſus ille libellus cum *Plutarcho* de legendis poetis praemiſſus eſt ab eodem *Grotio* Excerptis e Stobaeo, Pariſ. 1623. 4. — Eosdem *Baſilii* et *Plutarchi* libellos cum Grotii interpretatione, additis ad voluminis calcem variis lectt. notisque breuibus edidit *Jo. Potter*, Oxon. 1694. mai. 8. — Haec Potteriana editio vna cum nouis *Jo. Heinr. Maii* filii adnotatt. et adiecta in calce Leonardi Bruni verſ. rec. eſt Francof. ad M. 1714. 4. — Textus Potter. graecus ſine verſione notisque, (curante *Jo. Tob. Krebſio*,) rec. Lipſ. 1779. 8. — Nouiſſima doctaque ed. eſt: *Baſilii M. ad adoleſcentes oratio* de modo e literis gr. proficiendi: graece cum *Juliani Garnierii* et *Frontonis Ducaei* animaduerſſ. edidit, praecipuam varietatem lectionis notauit, paſſim emendauit, notis et indice illuſtrauit M. *Frid. Guil. Sturz*, Gerae, 1791. 8. Adiecta eſt in calce *Jo. Tob. Krebſii* proluſio, qua lectio auctorum veterum e Baſilii M. diſciplina commendatur.

*) Idem *Cornarius Baſilii* opp. latine vertit et edidit Baſil. 1540. fol. rec. iterum vero recognita, caſtigata, ac II. libris contra Eunomii Apologeticum aucta, ib. 1552. fol.

a *Simeone Magiſtro* excerptas, et notas continet, (cura *Fronton. Ducaei* et *Fed. Morelli,)* Pariſ. ap. Claud. Morell. 1618. fol. rec. at minus curate atque eleganter, Pariſ. 1638. fol. — *Opera omnia, quae extant, vel eiusd. nomine circumferuntur,* ad libros et ſcriptos et editos caſtigata, multis aucta, noua interpretatione, criticis praefationibus, notis, varr. lectt. illuſtrata, noua S. Doctoris vita et indicibus illuſtrata, opera et ſtudio Domni *Juliani Garnier,* Pariſ. tom. I. 1721. tom. II. 1722. tom. III. poſt Garnierii mortem ſtudio monachorum ordinis S. Benedicti, 1730. fol. — Quaedam opuſcula vel iunctim vel ſeparatim ſunt graece aut graeco-lat. edita, et plures operum vel omnium vel nonnullorum verſiones latinae prelis exierunt. Hoc loco memorabo tria ſcripta: *Baſilii oratio de humana Chriſti generatione,* gr. et lat. ex recenſione Juliani Garnier: in ſectiones primum deſcripta, noua verſione, argumento et notulis aucta a *Jo. Bened. Carpzov,* Helmſtadii, 1756. 4. — Jo. Xiphilini et *Baſilii M.* orationes, ex variis codd. editae et animadverſſ. inſtructae a *Chriſti. Frid. Matthaei,* Moſcou. 1775. 4. — *Epiſtola ad Apollinarem Laodicenum celeberrima de diuina eſſentia,* Diui *Baſilii* nomine ab *Euſtathio Sebaſteno* toto fere oriente per ſummum ſcelus olim vulgata, ex cod. Ms. bibl. Angelicae gr. et lat. nunc primum in lucem prodit, hiſtorica narratione et animaduerſionibus illuſtrata, Romae, 1796. m. 8. Editor eſt *Leopold. Sebaſtiani.* In illo opere ſunt multae variorum ſcriptorum eccleſiaſticorum, et ab initio 87. Baſilii epiſtolae: has excipit epiſtola, nunc primum a pag. 23—29. edita: quam ſequitur hiſtoria diſſenſionum inter S. Baſilium et Euſtathium Sebaſtenum, atque a p. 39—fin. animaduerſſ in epiſtolam. In prolegomenis orthodoxia patrum eccleſiaſtic. ante concilium Nicaenum defenditur.

Diſcer-

Diſcernendus eſt *Baſilius Seleucenſis,* iam ante a. 447. epiſcopus. *Homiliae* illius, quae exſtant, prodierunt gr. ex offic. Commel. 1596. 8. — Eiusd. oratt. XLIV. nunc primum latine editae, ex interpretatione et cum notis *Cl. Dausqueii,* in offic. Commel. 1604. 8. Calci addita eſt oratio XL. *in transfigurationem Domini,* gr. et lat. primum publicata *). — Eiusd. libri duo *de vita ac miraculis D. Theclae*, et *Simeonis Metaphraſtae* tractatus ſingularis de eadem martyre, gr. et lat. ex verſione et cum notis *Petri Pantini*, Antwerp. ex offic. Plantiniana, 1608. 4. — *Opera*, quae exſtant, ſcil. *Oratt.* XL. graece, cum verſione et notis *Cl. Dausqueii; de vita et miraculis S. Theclae* libri II. gr. cum verſione lat. et notis *P. Pantini;* cum *Gregorii* Thaumaturgi Opp. Pariſ. 1622. fol.

29. *Gregorius Nyſſenus*, Baſilii M. frater minor, at ingenio, litteris et doctrina propemodum par atque aequalis. Circa exordium a. C. 372. a Baſilio, fratre, Nyſſae in Cappadocia epiſcopus factus, anno autem ſequenti ab Arianis ſede ſua motus, ab a. C. 378. reſtitutus eſt a Gratiano, et poſt a. 394. vita deceſſit. Multa ſcripſit, quorum plurima opuſcula adhuc reſtant, et plura eorum ſeparatim ſunt edita: quaedam tamen dubia videntur. Num in Gregorii Nyſſeni ſcriptis adpareant Origenianorum dogmatum veſtigia, quaeſtio ab omni aetate VV. DD. in varias diuerſasque diſtraxit ſententias. — *Opera omnia*, quae reperiri potuerunt; gr. et lat. nunc primum e Msst. codd. in lucem edita. — Additae ſunt variae doctiſſ. virorum notae, quibus cum interpretatio vetus quorumdam librorum emendatur, tum noua reli-

---

*) Oratt. 40. 41. et 43. in hac collectione *Jo. Chryſoſtomo* adtribuuntur.

reliquorum illuſtratur, (curante *Frontone Ducaeo,*) Pariſ. ex offic. Niuelliana, 1615. II. voll. fol. — Appendix ad S. Gregorii opp. gr. et lat. non ita pridem eunlgata, ex edit. et partim interpretatione *Jac. Gretſeri,* Pariſ. 1618. fol. Editio Niuelliana cum adpendice recuſa eſt, at minus nitide atque emendate, Pariſ. 1638. III. voll. fol. — Sed noua Greg. Nyſſ. operum editio e codd. emendanda, et augenda, idoneo V. D. eſt commendanda. — Plura opuſcula ſunt ſeparatim aut cum aliis edita: ego vero pauca quaedam memorabo. Rara, nitida criticaque eſt editio ex codd. Auguſtan. et Maximi Margunii curata: *D. Gregorii Nyſſeni* opuſcula quinque. I. De profeſſione chriſtiana. II. De perfectione et qualem Chriſtianum eſſe deceat. III. Anagogica vitae Moyſis enarratio, qua vitae chriſtianae quidam is typus fuiſſe oſtenditur. IV. Contra Apollinarium. V. De fide. Graece nunc primum edita ſtudio et opera *Dauid. Hoeſchelii,* Auguſtani. Lugd. Batau. ex offic. Plantin. apud Franc. Raphelеng. 1593. 8. — *Greg. Nyſſeni* ad Euſtathiam, Ambroſiam et Baſiliſſam epiſtolae: *Iſ. Caſaubonus* nunc primum publicauit, lat. vertit et illuſtrauit notis, Pariſ. ex typogr. Rob. Stephani, 1606. 8. rec. Hanouiae typis Wechel. etc. 1607. 8. — Antirrheticus aduerſus Apollinarem; teſtimonia aduerſus Judaeos; noua laudatio S. Stephani; ſermo de Spiritu S. epiſtolae XIV. Omnia gr. cum interpretatione latina et notis *Laur. Alexandri Zacagni,* in eiusd. Collectan. monument. vet. eccleſ. graecae, tom. I. p. 123 ſqq. — Commentar. duplex in Pſalmorum inſcriptiones, et operum S. Gregorii Nyſſ. appendix; gr. et lat. ex interpretatione *Jac. Gretſeri* et *Petri Franc. Zini,* in *Jac. Gretſeri* Opp. Ratisb. 1740. tom. XIV. p. I. p. 4 ſqq. — Dialogi de anima et reſurrectione magnam partem gr. cum verſione lat. priſtina et notis criticis emendatiorem reddidit

didit *Jo. Chriſtoph. Wolfius* in Anecdotis graecis, tom. II. p. 284 – 319. tum vsque ad p. 330. et in tom. III. p. 1 ſqq. — ad reliquam dialogi partem varietatem lectionis e II. codd. ſumtam tantummodo dedit. — *Epiſtolae ſeptem*, gr. primo lat. vertit et edidit, commentariis nonnullisque animaduerſſ. adiectis, *J. B. Caracciolus*, Florent. 1731. fol. — In *Gallandii* Bibl. gr. lat. veterum patrum, vol. III. p. 385. et VI. p. 571. ſunt ſcripta quaedam *Gregorii Nyſſeni*. — *Gregorius von Nyſſa und Auguſtinus über den erſten chriſtlichen Religions Unterricht, aus dem griechiſchen und lateiniſchen überſetzt, mit Anmerkungen, (von Glauber,)* Lipſ. 1781. 8.

30. *Epiphanius*, Eleutheropolitanus, epiſcopus Conſtantienſis in Cypro inſula ab a. C. 367. vehemens diſciplinae et doctrinae Origenianae adverſarius. Eius tamen iudicium atque dicendi genus haud probatur viris doctis. Obiit in itinere a. C. 403. Plura ſcripſiſſe dicitur, nec tamen pauca, in his *Phyſiologus*, *de natura ferarum et volucrum*, cuius auctor antiquior eſſe videtur, dubia habentur. H. l. operum editt. et potiores peculiares quorumdam libr. edd. memorabo. *D. Epiphanii* — Opera, (n. Ancoratum, Panarium, Anacephalaeoſin, et librum de menſuris ac ponderibus,) graece primum edidit *Jo. Oporin*, Baſil. Jo. Heruagii ſumtu et typis, 1544. fol. — Eadem IV. Epiphanii ſcripta ex *Jani Cornarii* verſ. prodierunt primum Baſil. 1543. fol. cur. eod. Oporino, et ſaepius. Poſterioribus Baſileenſ. editt. et Pariſ. 1564. 8. acceſſit Epiphanii libellus de vita prophetarum ex verſione *Albani Torini*, et epiſtola ad Joannem, Hieroſolymitanum epiſcopum, S. Hieronymo interprete. — Opp. omnia, in duos tomos diſtributa. *Dionyſius Petauius* ex veteribus libris recenſuit, latine vertit, et animaduerſſ. illuſtrauit, cum indicibus, Pariſ. 1622. fol. II. voll.

Petau.

Petau. graues nactus eſt aduerſarios, Mathurin. Simonium et Claud. Salmaſium. — Rec. eſt Petauii editio Colon. (ſine potius Lipſiae,) 1682. fol. II. voll Acceſſit vita Dion. Petauii ab Henr. Valeſio oratione deſcripta, et adpendices geminae pro vindicandis animaduerſionibus, altera aduerſus Mathurinum Simonium, altera aduerſus Cl. Salmaſium, ab ipſo Petauio antehac emiſſae in publicum. — *Ancoratus* et *anacephalaeoſis,* gr. et lat. in *Joſ. Mar. Thomaſii* Inſtitution. theol. antiq. PP. Rom. 1712. tom. III. p. 4—595. — *de ponderibus et menſuris,* n. biblicis, a cap. 21. gr. et lat. et ſubiuncta antiqua latina verſione, in *Steph. le Moyne* Variis ſacris, tom. I. p. 470. — *De XII. gemmis,* quae erant in veſte Aaronis, gr. et lat. *Jola Hierotarantino* interprete, cum corollario *Conr. Geſneri,* in C. Geſneri opere de omnium foſſilium genere, Tiguri, 1565. 8. Idem liber cum *Cl. Salmaſii* et *Matthiae Hilleri* obſeruatt. in *M. Hilleri* libro de duodecim gemmis in pectorali ſummi pontificis, Tubing. 1698. 4. et in eiusd. Syntagm. hermeneut. ibid. 1711. 4. — Genuinum et integrum eſſe dicitur Epiphanii opuſculum, quod, in antiqua lat. verſione repertum, ex cod. Vaticano, in calce tamen haud integro, edidit *Fogginius: Epiphanius de XII. gemmis rationalis ſummi ſacerdotis Hebraeorum liber ad Diodorum.* Prodit nunc primo ex antiqua verſione lat. opera et ſtudio *P. Franc. Fogginii,* qui et notas adiecit, Romae, 1743. 4. — Idem *Foggin.* ex antiqua verſione lat. primus edidit *Epiphanii Commentarium in Canticum Canticorum,* Romae, 1750. 4. — Sed *Philonem,* epiſcopum Carpaſium, illius commentarii fuiſſe auctorem, docet *Giacomellus,* qui eum gr. et lat. edidit: v. infra, ad §. 35. — A Petauio, Cornario et Fabricio mentio facta eſt orationis, inſcriptae: *Oratio de ſide catholica et apoſtolica eccle-*

eccleſia, per *Vitum Amerpachum* (e codd. forſan Bauaricis,) in lat. conuerſa et quibusdam adnotatt. enarrata, Auguſtae Rhedicae, Philipp. Vlhardus excudebat: praefatio ſcripta eſt Ingolſtadii, 1548. cum variis lectt. ex illis codd. — Eadem oratio recuſa eſt cum nonnullis oratt. Chryſoſtomi, Baſil. 1552. 8. — De *Septimio Tertulliano* et *Epiphanio* diſſ. duae theologico-criticae, in quibus Anthropomorphiſmo neutrum laboraſſe demonſtratur, et multa ad Anthropomorphitarum hiſtoriam pertinentia dilucidantur, auctore *Joſ. Antonio Cantova,* Viennae Auſtriae, 1764. 8. p. 123 ſqq. de *Epiphanio.*

Ab hoc diuerſus eſt *Epiphanius,* monachus et presbyter Hagiopolita ſiue Hieroſolymitanus. Hunc ſaeculo circiter duodecimo vixiſſe, docet *Jo. Aloyſius Mingarellius,* qui in Amadutii Anecdotis litterar. vol. III. p. 29 ſqq. e cod. Naniano *Epiphanii monachi et presbyteri de vita Sanctiſſ. Mariae* librum, (ex monumentis cum ſinceris, tum maxime apocryphis dubiisque contextum,) primus graece cum ſua verſione lat. notisque vulgauit. Idem Mingarell. ib. p. 32. cenſet, iſtum Epiphanium quoque fuiſſe parentem libelli, inſcripti: *Epiphanii monachi Hagiopolitae Syria et Vrbs ſancta,* ſ. enarratio Syriae, vrbis Sctae, et ſacrorum ibi locorum, editi a *Leone Allatio,* gr. cum interpretatione Fed. Morelli, in Symmictis, edente *Bartoldo Nihuſio,* Colon. Agripp. 1653. 8. p. 48 ſqq. — *Epiphanii* monachi et presbyteri ſcriptum *de diſſidio IV. euangeliſtarum circa reſurrectionem Chriſti* primus (e cod. Barocc.) gr. et lat. publicauit D. *Magnus Cruſius,* Theolog. Gotting. in *Hamburg. verm. Bibl.* tom. I. p. 898 ſqq.

31. *Hieronymus,* aetatis non vsquequaque certae, ſaec. forſan VI. aut VII. vixit. Plura de illo eiusque aetate diſputat *Jo. Bened. Carpzou.* qui *D. Hieronymi duos dialogos graecos,* qui ſuper-

ſuperſunt, recenſuit, et cum breuibus notis Caſp. Barthii et Chriſtoph. Daumii, amplioribus autem ſuis, nouaque verſione lat. edidit, Altenburg. 1772. 8.

32. *Ephraim* ſiue *Ephraemus*, Niſibeno-Syrus, theologus Edeſſenus, circa a. C. 370. Num a. C. 378. vitae finem inuenerit, haud ſatis liquidum eſt. Vir fuit ardore pietatis, atque inſigni erga pauperes benignitate et ſacra eloquentia clarus. — Editiones potiores ſunt: *S. Ephraem Syrus*, graece, ex codd. Mss. Bodleianis, Oxon. 1709. fol. Pleniſſima edit. eſt: *Sancti patris noſtri Ephraem Syri Opera omnia, quae exſtant*, graece, ſyriace, latine, in ſex tomos diſtributa, ad msstos codd. Vatican. aliosque caſtigata, multis aucta, noua interpretatione, praefationibus, notis, variantibus lectionibus illuſtrata, nunc primum — e bibl. Vaticana prodeunt Romae, 1732—1746. VI. voll. fol. quae hoc ordine prelo emiſſa ſunt: *Tres tomi graeci*, opera et ſtudio *Joſephi Sim. Aſſemanni*, gr. et lat. tom. I. 1732. — Hoc tamen tomo edito, Aſſemann. in Orientem a pontifice rom. rei ſacrae cauſſa miſſus eſt: quare tom. II. a. 1743. et tom. III. a. 1746. prod. Interea vt opera *ſyriaca* euulgarentur, curam illorum ſuſcepit *Petrus Benedictus*, Maronita, ſoc. Jeſu, qui, vti in titulo ſcriptum exſtat, textum recenſuit, notis variantibus animauit, latine vertit, et variorum ſcholiis illuſtrauit, tomus I. ſyriace et lat. Romae, 1737. — tom. II. 1740. Poſt Benedicti mortem ſyriacum textum recenſuit etc. *Stephanus Euodius Aſſemannus*, tom. III. 1743. — *Auguſt. Fried. Pfeiffer* edidit *Joſ. Simon. Aſſemanns orientaliſche Bibliothek, oder Nachrichten von ſyriſchen Schriftſtellern, in einen Auszug gebracht*, I. et II. part. Erlang. 1776. et 1777. 8. — *Aſſemann.* in prolegg. et in praef. ad vol. I. graec. atque in Bibliotheca orientali Clementino-Vatic. tom. I. (in qua etiam exhibetur *Ephr.* vita Syriaca,

Syriaca, ex duobus codd. ſyriacis excerpta, cum verſione et notis *Joſ. Sim. Aſſemanni,)* hiſtoriam litterariam Ephraimi, eius vitae, opuſculorum, et horum codd. editionumque copioſe perſequutus eſt atque illuſtrauit.

Non miſcendus eſt ille cum *S. Ephraimo,* minore, patriarcha Antiocheno, circ. a. C. 530. claro.

33. *Amphilochius,* Cappadox, Iconii Lycaoniae epiſcopus, grauis Arianis aduerſarius, quo auctore edictum Theodoſii aduerſus illos a. C. 381. promulgatum eſt. Eodem anno interfuit concilio CPolitano, quo Macedonius damnatus eſt; a. autem Chr. 383. praefuit ſynodo Sidenſi aduerſus Meſſalianos; denique interfuit ſynodo CPolitanae a. C. 394. Multa ſcripſiſſe dicitur, ſed tantum non omnia interciderunt. Atque ea, quae exſtant et ſub Amphilochii noſtri nomine circumferuntur, num, exceptis homiliis quibusdam, noſtro, annon, vt videntur, iuniori Amphilochio ſint tribuenda, res dubia eſt; magnam quidem partem ſunt ſuſpecta. — Edita ſunt a *Combeſiſio* in opere inſcripto: *SS. Patrum Amphilochii Iconii, Methodii Patarenſis* et *Andr. Cretenſis* Opera omnia, quae reperiri potuerunt: nunc primum magnam partem e tenebris eruta, latine reddita ac recognita, notisque illuſtrata, opera et ſtudio *Franciſci Combeſiſii,* Pariſ. 1644. fol. — *Epiſtola ad Seleucum* de recta ſtudiorum ac vitae ratione, verſibus iambicis ſcripta, graeco-latina: interprete et editore a. 1695. *Antonio Wernero Canone* — cum notationibus *Jac. Billii* et *Franc. Combeſiſii:* addito *Greg. Nazianzeni* carmine XXIII. de libris biblicis: recuſa pro recitationibus publicis D. *Jo. Balt. Bernholdi,* Altorph. 1740. 8. — Vita S. Ephraemi Syri, praemiſſa huius Opp. gr. ed. Rom. tom. I. p. XXXIV. — epiſtola ſynodica, graece cum verſione lat. et notis *Jo. Bapt. Cotelerii,* in Cotelerii Monument. eccl. gr.

 tom.

tom. II. p. 99. — Orationem quamdam primus edidit *Matthaei:* v. §. ſeq.

34. *Joannes,* ob oris ſuauitatem et eloquentiae vim *Chryſoſtomus* cognominatus: Antiochiae in Coeleſyria a parentibus idolorum cultoribus natus a. C. 354. et a Libanio arte orandi eruditus: annum XXIII. agens cum matre ad caſtra Chriſtianorum transiit, atque a Meletio, epiſcopo Antiocheno, beneficio lauacri ſacri religioni chriſtianae initiatus et ad interiorem chriſtianae doctrinae ſcientiam arripiendam adductus eſt. Quo facto, poſt vitam monaſticam, valetudini ſuae noxiam, relictam, Antiochiae a. 381. Diaconus et quinquennio poſt Presbyter, a. denique 398. epiſcopus CPolitanus euaſit. At propter dicendi libertatem in vituperandis et emendandis optimatum, etiam Eudoxiae Auguſtae, vitiis ac delictis bis in exſilium eſt miſſus, et in eo, ſuperatis multis aerumnis, a. C. 407. a. aet. 53. vita deceſſit. Eximius fuit theologus et orator ſui temporis diſertiſſimus, (luxum tamen verborum Aſiaticum ſectatus eſt,) et prae ceteris fere patribus lectu digniſſimus, atque critico S. S. praecipue variarum lectionum interpreti commendandus *): at tamen eſt eius librorum vſus ob multas falſas et ſuperſtitioſas atque a veritate diſciplinae chriſtianae alienas expoſitiones caute ſobrieque faciendus. Fuit autem πολυγράφος· atque in nouiſſima editione opera varii generis et maioris minorisque molis 1447 reperiuntur: nonnulla tamen vel dubia, vel omnino ſpuria cenſentur. Ob permagnam, qua floruit ſemper, auctoritatem, (atque permulti tam veteres graeci latinique, quam recentiores de illo egerunt,) Opera Chryſoſtomi vel ſeorſum vel iunctim

*) Conf. D. *Gottl. Guil. Meyer* de Chryſoſtomo, litterarum ſacrarum, ac potiſſimum quidem V. T. interprete, Noriberg. 1806. m. 8.

ctim olim manu, et ab inuenta arte typographica formulis ſunt ſaepe deſcripta, aut olim in linguam lat. translata. Ego vero h. l. et verſionum latinarum omnes antiquas et plurimas cum contextu graeco curatarum editiones, quarum numerus eſt inſignis *), breuitatis cauſſa omittere cogor. — *D. Jo. Chryſoſtomi* in omnes S. Pauli epiſtolas interpretatio, graece ex edit. *Bernardini Donati*, Veronae, 1529. fol. IV. tom. — eiusd. ad epiſcopos vinctos, ad Innocentium, epiſcopum Romae, ad Cyriacum *Epiſtolae* etc. gr. cum *Eraſmi* praefatione, in offic. Froben. Baſil. 1529. 4. — *Chryſoſtomi* Commentarii in N. T. gr. et lat. Heidelbergae ap. Commelin. IV. voll. 1591—1603. fol. — Opera, ex recenſione vel cum verſione *Frontonis Ducaei*, Pariſ. tom. I. II. 1609. tom. III. et IV. 1614. tom. V. 1616. et ſextus, 1624. fol. Solis primo et ſexto tom. ſubiectae ſunt Ducaei notae. — Hisce *Carol. Morellus* poſteriores ſex ſubiunxit ex edit. Commeliniana, ita vt totum opus conſtet XII. voluminibus, Pariſ. 1633. fol. — Praeſtat tamen et fide textus et venuſtate typorum editio *Operum*, (nonnullorum etiam, quae vel ſpuria ſunt, vel dubia,) plenior, ope multorum codd. caſtigatiſſima, cura atque magnis impenſis *Henrici Sauilii*, cum notis Sauilii potiſſimum, tum *Andr. Dounaei, Jo. Boſii*, et obſeruatt. paſſim inſperſis *Phil. Montani, Iſ. Caſauboni, Rich. Montacutii, Tho. Alleni, Jo. Haleſii*, Etonae, graece, typis Jo. Norton. VIII. vol. ſecundum titulum interiorem graecum 1613. fol. ſed, vti ſemper notatur in fine, tria voll. priora a. 1610. quartum a. 1612. V. et VI. a. 1611. VII. a. 1612. et VIII. a. 1613. Hanc edit. ſe-

*) Conf. praeter alios *Chriſt. Guil. Vollandi* diſſ. de optimis Operum Chryſoſtomi editionibus, Vitemberg. 1711. 4.

qui aut consulere debuerat is, qui Paris. duodecim voluminum editionem recudi fecit et curauit: *S. Chrysostomi Opera omnia in XII. tomos distributa, quorum sex priores opuscula eius varia, sex posteriores in N. T. libros homilias complectuntur,* gr. et lat. Francof. ad M. typis et impensis B. Chr. Wustii sen. 1698. fol. — Optima et plenissima editio sequens censetur: *Opera omnia,* quae exstant, vel quae eius nomine circumferuntur, ad Mss. codd. — nec non ad Sauilianam et Frontonian. edd. castigata, innumeris aucta: noua interpretatione, vbi opus erat, praefationibus, monitis, notis, variis lectt. illustrata, noua S. Doctoris vita, appendicibus, onomastico, et copiosissimis indicibus locupletata: opera et studio D. *Bernardi de Montfaucon* etc. Paris. tom. I—XIII. 1718—1738. fol. — Decas orationum nunc primum editarum a *Jo. Jac. Beurero,* gr. et lat. Basil. 1585. 8. — *Angel. Mar. Bandini* primus dedit *Chrysostomi* homiliam in poenitentiam Niniuitarum, in Graecae eccles. veteris monument. tom. II. Florent. 1763. 8. nr. 1. et tom. III. nr. 2. specimen Commentarii in Jobum; cuius commentarii fragmenta habemus in *Patricii Junii* Catena in Jobum, Londini, 1637. fol. — *Gregorii Thessalonicensis* X. oratt. cum singulis *Joannis Chrysostomi* et *Amphilochii Iconensis.* Accessit quoque fragmentum *Jo. Damasceni.* Ex quinque codd. Msst. primum edidit *Chr. Frid. Matthaei,* Moscou. 1776. 8. — *Chrys.* II. orationes: de eleemosynis nondum edita, et altera de intermissione vsus sacrae coenae frequentioris, a *Matthaei* Mosquae iam typis euulgatae, in Anecdotis nouis veterum patrum, Venet. 1781. nr. 7. — *Jo. Chrysost.* homiliae IV. ex omnibus eius operibus selectae, gr. et lat. Semel partim ex cod. Vaticano, partim ex Coisliniano a Bern. de Montfaucon, iterum notatis argumentis additisque

animad-

animaduerſion. et indicibus editae a *Chr. Fr. Matthaei*, (tum Prof. Vitemberg.) Miſniae, vol. I. II. 1792. mai. 8. conf. eundem in Lipſ. *Allgem. litter. Anzeig.* 1800. nr. 198. p. 1949. — *Jo. Chryſoſt.* nouae Eclogae LII. gr. ex recenſ. Montefalc. et cum eius, Sauilii aliorumque animadverſſ. denuo acceſſerunt variae lectt. aliarum editionum, emendationes textus, commentarius et index vocabulorum, ſtudio *Chr. Frid. de Matthaei*, Moſquae, 1807. mai. 8. (v. ephem. litter. Gotting. 1809. nr. 60. p. 594 ſqq.) Idem V. C. edidit in quibusdam libellis minoribus Animadverſſ. in homilias. — *Tiberii Hemſterhuſii* orationes, quarum prima eſt de Paulo, apoſtolo. *L. C. Valckenarii* tres orationes. — Praefiguntur *duae orationes Jo. Chryſoſtomi in laudem Pauli apoſtoli, cum veteri verſione lat. Aniani, ex cod. Ms. hic illic emendata*, cum adnotationibus. Lugd. Bat. 1784. m. 8. — Homiliae variae (XI.) graecae, editae a *Dau. Hoeſchelio*, 1587. 8. — Alia, n. oratio in diem natalem ſeruatoris noſtri J. Chriſti edita nunc primum e bibl. Auguſtana ſtudio et opera *Dau. Hoeſchelii*, Auguſtae Vindel. 1594. 8. et homiliae VI. contra Judaeos, a *Dau. Hoeſchelio* cum verſione vel emendata vel noua et notis, ibid. 1602. 8. — Homiliae ſeptem ex pridem iam vulgatis ſelectae, in vſum iuuentutis gr. et lat. vulgatae, Tubingae, 1701. 8. — Homiliae VII. ſelectae — theologiae ſtudioſis vtiliſſimae — cum praef. *Jo. Wolfg. Jaegeri*, Tub. 1709. 1755. 8. — Commentar. et homiliae in epiſtolam Pauli ad Philemonem — cum noua interpretatione lat. et annotatiunculis quibusdam edidit M. *Ge. Raphelius*, Luneburg. 1712. 8. — Supplementa homiliarum *S. Chryſoſtomi* e codd. Mss. bibl. Bodleianae vulgata ab *Erico Benzelio*, gr. et lat. cum notis, Vpſal. 1705. 4. — Homiliae, gr. et lat. ſtudio *Jo. Saguens*

cum

cum figg. Tolofae, 1706. 8. — In *Andr. Gallandii* Bibl. graeco-lat. veterum patrum etc. funt in vol. VIII. p. 239. et XIV. p. 136. in adpend. fcripta quaedam Chryfoft. quae defunt tam in Parif. quam in Lugd. bibliotheca. Sed miffis aliis permultis Homiliarum reliquorumque opufc. Chryfoft. editionibus, mentionem adhuc faciam operis *de facerdotio*, quod inprimis laudatur et paene praefertur a VV. doctis. — *De facerdotio libri* VI. graece, Bafil. 1525. 8. ap. Froben. cum Erafmi epiftola ad Bilib. Pirkheimer. — gr. Argentor. 1561. 8. — gr. et lat. DCC. amplius locis emendati, aucti, illuftrati etc. opera *Dau. Hoefchelii*, cum notis, Auguftae Vind. 1599. 8. — iidem, gr. et lat. — editionem curauit praefationemque adiecit *Jo. Hughes*, Cantabr. 1710. 8. — editio altera, priore illa emendatior et auctior: acc. *S. Gr. Nazianzeni* de eodem argumento confcripta oratio apologetica: opera *S. Thirlby*, Cantabr. 1712. 8. — iidem, gr. et lat. vtrinque recogniti, et notis indicibusque aucti, opera *Jo. Alb. Bengelii*, Stuttgard. 1725. 8. — editi a *Michael. Aug. Giacomellio*, gr. et ital. Romae, 1757. 4. — iidem, graece, cum verfione hifpanica notisque criticis, auctore *Felipo Scio de S. Miguel*, Matriti, 1773. mai. 4. iterum, fed fine textu graeco, ibid. 1776. 8. — In linguam germanicam varia Chryfoft. opufcula fuperiore faeculo translata funt: — *Predigten und kleine Schriften aus dem Griechifchen überfetzt: mit Abhandlungen und Anmerkungen begleitet, erfter — zehnter und letzter Band: mit vollftändigem Regifter herausgegeben von Jo. Andr. Cramer*, Lipf. 1748—1751. 8. — *Predigten und kleine Schriften ins Deutfche überfetzt, I—XI. Band.* Auguftae Vindel. 1772—1782. 8. — *Reden über das Evangelium des heil. Matthaeus, aus dem Griechifchen — überfetzt und mit Anmerkungen*

verfehen

verſehen von Jo. Mich. Feder, IV. partt. in II. tom. Auguſt. Vindel. 1786—1789. 8. — *Reden über das Evangelium Johannis, überſetzt von Eulogius Schneider*, I—III. part. Aug. Vindel. 1787—1789. 8. — Sed haec ſufficiant. Multo plura de Chryſoſtomo et editt. alibi adnotaui.

35. *Syneſius*, Cyrene in Libya ortus, genere nobilis, tum in patria, tum Alexandriae, vbi Hypatiam audiuit, ingenium ita excoluit, vt eloquentiae graecique carminis laude valeret, et omnium diſciplinarum ac philoſophiae, inprimis Platonicae ſiue Alexandrinae, cuius veſtigia etiam poſtea, quam Theophili, archiepiſcopi Alexandrini, ſuaſu ad caſtra Chriſtianorum transierat *), frequenter adparent, inprimis peritus eſſet. Ab eodem Theophilo a. C. 410. licet inuitus, epiſcopus eſt ordinatus Ptolemaidis, quae Libyae Cyrenaicae, ſiue, vti tunc adpellabatur, Pentapoleos metropolis fuit. Vltra annum Chr. 430. vitam haud produxit. Varia ſcripſit: inprimis cultiſſimae Epiſtolae et Oratio ad Arcadium *de regno*, a. Chr. 399. habita, laudantur. — *Syneſii* — de regno; Dio ſiue de ſuae vitae ratione **); caluitii laudatio; de prouidentia, ſeu Aegyptius; concio quaedam panegyrica; de inſomniis, cum *Nicephori Gregorae* explicatione; eiusdem *Syneſii* epiſtolae: (graece,) ex bibl. regia, Pariſ. ex offic. Adr. Turnebi, 1553. fol. cum graeca Turnebi praefat. — *Syneſii* opera, quae extant, omnia, gr. ac lat. nunc primum coniunctim edita: interprete *Dionyſ. Petauio*, cuius opera eadem illa ex veterum — codicum fide recenſita, ac notis illuſtrata prodeunt. Lutet. 1612. fol. rec. 1631. 1633. et, additis *Cyrilli*

---

*) Atqui *J. G. Heineccius* in diſp. de philoſophis ſemichriſtianis, Halae, 1714. 4. §. 24. pag. 50 ſqq. Syneſium in claſſem iſtorum refert.

**) In qua oratione Syneſius criticum egit.

rilli Hierof. operibus, 1640. fol. — *Aegyptius* fiue difputat. de prouidentia, et epiftola fiue potius oratio ad Orum: gr. cum verfione latina et annotatt. *Efromi Rudingeri,* Bafil. 1556. 8. — Liber *de infomniis,* gr. cum Artemidoro, Venet. ap. Ald. 1518. 8. — graece, ad fidem optimorum codd. emendatus, ap. Fed. Morellum, 1586. 8. — latine, interprete *A. Pichonio,* cum eiusd. notis et *Nicephori Gregorae* commentariis, latinitate nunc primum ab eodem donatis, ibid. eod. anno. 8. — *Epiftolae,* graece, in Collectione Aldina epiftol. gr. Venet. 1499. — gr. et lat. in Collect. epiftol. graec. Geneu. 1606. fol. — feparatim, gr. et lat. interprete *Thoma Naogeorgo,* Bafil. 1558. 8. — Epiftolae, cum antiquis codd. Mss. collatae, gr. et lat. ex verfione et cum notis *Francifci Porti,* Parif. 1605. 8. — In vfum graecae iuuentutis curata editio eft: *Αἱ ἐπιστολαὶ Συνεσίου τοῦ Κυρηναίου, μετὰ τῶν σχολίων τοῦ διδασκάλου Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου ἐκδοθεῖσαι σπουδῇ καὶ ἐπιστασίᾳ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου Δημητριέως τοῦ Κωνσταντᾶ, καὶ συνδρομῇ ἐν μέρει τῶν ἐντιμοτάτων κυρίων Ἐλευθερίου Μιχαὴλ Ῥαψανιώτου καὶ Ἀβραμίου Χατζῆ Δημητρίου Ἀμπελακιώτου, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, ἐν τῇ τυπογαφίᾳ Γεωργίου τοῦ Βεντότου. αψηβʹ:* mai. 8. — *Hymni* decem cum quatuor *Synefii* orationibus, gr. et lat. carmine redditi a *Guil. Cantero* primum editi funt Bafil. 1557. 8. — Hymni et *Gregorii Nazianzeni* odae aliquot, gr. cum verfione profaria: excud. Henr. Stephan. 1569. (al. 1568.) in forma minima. rec. ap. Cl. Morel. Parif. 1618. — Hymni, *Greg. Nazianzeni* odae, et *Jo. Damafceni* Hymnus in theogoniam, gr. et lat. Parif. ap. Jo. Benenat. 1570. 8. — ex ed. Stephani, cum quibusd. odis Nazianzeni et Clementis Alexandrini Hymno, curante *Jo. Cafelio,* Roftoch. 1586. 8. — gr. et lat. in *Jo. Lectii* Corpore poetar.

tar. graecorum, tom. II. p. 449. — *Syneſius fünfter Hymnus überſetzt und erläutert von Ernſt Fried. Karl Roſenmüller,* Lipſ. 1786. mai. 8. — Quaedam *epigrammata* in *Brunckii* Analectis etc. tom. II. p. 449.

Admodum breuem quorumdam mentionem facere iuuat eorumque memoriam quaſi adtexere. Sunt vero *Philo,* Carpaſiae in Cypro epiſcopus, circ. a. C. 400. Epiphanii familiaris, cuius *Enarrationem in Canticum Canticorum* gr. et lat. edidit cum notis ſuis *Mich. Angel. Giacomellus,* Romae, 1772. 4. — *Marcus,* diſcipulus Chryſoſtomi, Eremita Aegyptius et Aſcetes. — *Heraclides* epiſcopus Epheſinus, a. 402. at non ita multo poſt ſede ſua motus. — *Seuerianus,* Gabalorum in Syria epiſcopus, non indiſertus homiliarum ſcriptor, circ. a. 402. Eius homilia die Epiphanias, a cl. *Matthaei* in Lectionibus Mosquenſ. vol. II. Lipſ. 1779. 8. p. 1 ſqq. edita; exſtat etiam in Analectis nouis patrum etc. Venet. 1781. nr. 8. p. 147. — *Joannes Caſſianus, Scetenſis* Eremi Anachoreta, tandem monaſterii apud Maſſilienſes abbas, factionis Semi-Pelagianae auctor: denatus a. C. 444. — *Victor,* Presbyter Antiochenus: conf. ſupra ſect. I. §. 5. de euangelio Marci. — *Polychronius* Antiochenus, epiſcopus in Syria Apamenſis a. 410. nonnullorum librorum diuinorum interpres; laudatur a vitae probitate non minus quam ab eruditione et ſcribendi genere. — *Heſychius,* Presbyter Hieroſolymitanus, librorum diuinorum interpres, mort. a. 428. haud miſcendus cum alio *Heſychio,* ſerioris aeui, itidem Presbytero, mox epiſcopo Hieroſolymitano. — *Lucianus,* Presbyter Caphargamalitanus in tractu agri Hieroſolymitani, circ. a. 415. — *Philippus Sidetes,* Presbyter, et rerum chriſtianarum ſcriptor. — *Palladius,* ortu Galata, epiſcopus primum Helenopolitanus, tum Aſponitanus,

tanus, fcriptor *Hiftoriae*, vti vulgo folet nominari, *Laufiacae*, anno 420. vt videtur, confectae; natus a. 367. denatus ante a. 430. — *S. Simeon*, a στύλῳ f. columna, in quam a. 420. adfcendiffe, ibique vsque ad fatalem eius annum 460. manfiffe videtur, *Stylites* cognominatus, Anachoreta. — *S. Nilus*, primum Eparchus CPolitanus, dein, vxore dimiffa, in montem Sinai feceffit, Anachoreta et Afcetes: floruit ante medium faeculum quintum. — *Nili* opera quaedam nondum edita ex bibliotheca Car. de Montchal: *Petrus Poffinus* recenfuit et latine vertit, (notas quoque addidit,) Parif. 1639. 4. Idem primus edidit *Nili epiftolas* gr. et lat. cum notis, Parif. 1657. 4. — *Nili* tractatus (XIX.) feu opufcula ex codd. etc. eruta: *Jofephus Maria Suarefius* graece primum edidit, latine vertit, ac notis illuftravit, Romae, 1673. fol. — *Epiftolarum* libri IV. interprete *Leone Allatio*: additae funt variae lectt. in eiusd. *S. Nili* narrationem de caede monachorum ex variis codd. Mss. Diatriba quoque eiusd. *Allatii* de Nilis et eorum fcriptis. Romae, 1668. fol. — Capita feu praeceptiones (229.) de vita pie, chriftiane ac honefte exigenda, gr. cum verfione latina et notis *Mich. Neandri*, Bafil. 1559. 4. et in eiusd. Neandri Opere aureo, part. II. p. 7 fqq. — *Aurea Nili paraenetica*, (in XXII. decurias diftributa,) gr. interprete *Nic. Glafero*, Hamburgi, 1614. 8. acceffit p. 18. Nili ad dictum Efaiae I. 18. — Eadem cum *Steph. Schoningii* verfione, (quae primum prodiit Franeckerae, 1608. min. 8.) recudi curauit *Chrifti. Weiffius*; Gorlicii, 1679. 8. — *Nili* patriarchae CPolitani epiftola ad Papam Vrbanum edita primum ab *Altero* ad Phranzae Chronicon p. 149. add. eumd. *Alter. Ueber Georgianifche Litteratur*, p. 210 fq. Inprimis memorandum eft *Nili Enchiridion chriftianum*, in quo verba Epicteti frequen-

frequenter retinuit: vide ſupra, cap. II. ſect. II. §. 17. de Epicteto. — *Adrianus*, monachus, librorum diuinorum interpres, circ. a. C. 420. Scripſit *Iſagogen ſacrarum litterarum*, quam vna cum antiquiſſimorum Graecorum in Prophetas fragmentis gr. ex codd. edidit *Dau. Hoeſchelius*, Aug. Vindel. 1602. 4. — Aliis, qui circa initium vsque ad medium ſaeculum quintum vixerunt, praetermiſſis, paucos, qui intra illud ſpatium fama nominis atque eruditione, aut librorum praeſtantia vicerunt alios, paullo latius commemorabimus.

36. *Cyrillus Alexandrinus*, epiſcopus Alexandrinus ab a. C. 412. Homo vehemens et partium ſtudioſus; ſaltem a quibusdam valde, quamquam interdum acrius et iniuria, culpatur et praeſtantior eruditione Theologus habetur, quam vir bonus. In concilio Epheſino a. 431. in quo tamen ab epiſcopis orientalibus vehementer vexatus, depoſitus et in carcerem datus, ſed mox a concilio reſtitutus atque ab imperatore libertati dignitatique priſtinae redditus eſt, ſua inprimis auctoritate effecit, vt Neſtorius damnatus, de dignitatis gradu deiiceretur *). A. C. 444. vita exceſſit. Multa ſcripſit, et *Opera* eius in VI. tomos tributa coniunctim edidit *Jo. Aubertus*, gr. et lat. Pariſ. 1638. fol. tom. I—VI. Multa ſcripta Cyrilli primum in illa editione graece comparent, quamquam haud pauca, quae ab aliis partim poſtea edita ſunt, in ea deſiderantur: verſiones autem lat. varios habent auctores: nam plures *latinae* editiones antea prelis exierant. — *Cyrilli* libros X. pro ſancta chriſtianorum religione, aduerſus libros impii Juliani, graece cum interpretatione Jo. Auberti addidit *Ez. Spanhem.* Juliani Operibus,

*) Conf. *Chriſti. Guil. Franciſc. Walchium* in: *Entwurf einer vollſtändigen Hiſtorie der Ketzereien* etc. part. V. per totum caput II. p. 289 ſqq.

bus, Lipf. 1696. fol. — Aduerfus Neftorii blasphemias contradictionum libri V. gr. cum verfione *Antonii Agnelli*, adiuncti Collectioni concilior. general. a *Sirmondo* vulgatae, Rom. 1608. — Commentaria in quinque priores Moyfis libros —, nunc primum gr. et lat. παραλλήλως edita ftudio *Andreae Schotti*, Antwerp. 1618. fol. — *Cyrilli* duae epiftolae in Analectis nouis patrum etc. Venet. 1781. nr. 9. p. 150. et 152. — *Cyrilli* prologus de S. Pafcha, ad calcem vol. II. *Petavii* doctrinae temporum: etc. — In codd. msst. et a quibusdam VV. DD. *Gloffarium* vetus *graecolatinum* tribuitur Cyrillo noftro. Atque *Car. Labbeus* edidit *Cyrilli*, Philoxeni et aliorum veterum gloffaria, Parif. 1679. fol. et *Chr. Frid. Matthaei* edidit Specimen ex gloffario Cyrilli Alex. in Gloffariis gr. minor. et aliis anecdotis graecis etc. vol. I. Mofquae, 1774. m. 4. Atque *Bonauent. Vulcanius* in Thefauro vtriusque linguae etc. Lugd. Bat. 1600. fol. col. 365 fqq. ex editione Henr. Stephani reddidit *Lexicon* graecolatin. vetus in calce quorumdam *Cyrilli* inuentum. At enim *Mittarellius* in Catal. bibl. Ven. S. Michael. p. 306 fq. copiofus de eo, exploratum eft, ait, verum eius auctorem effe *Cyrillum* quemdam, qui vixit poft an. 1200.

37. *Theodoretus* vel *Theodoritus*, natus circ. a. C. 393. aut fec. Garnerium et Schulzium a. 386. ab a. C. 420. aut fec. alios ab a. 423. epifcopus impiger et laude dignus Cyri in Syria; obiit ante a. C. 457. Theologus eximius et rerum chriftianarum fcriptor. At, quamquam Neftorii haerefin non defendit, immo potius formulae fubfcripfit, a Cyrillo compofitae; a fufpicione tamen, fe a partibus ftare Neftorii, fui quondam familiaris, non potuit fe liberare, ita vt in fynodo Ephefina a. 449. a Diofcuro, Cyrilli fucceffore et fectae Eutychianae promacho, tamquam Neftorianus

nus delatus, abſens damnaretur. Poſtea tamen in ſynodo Chalcedonenſi, vbi, quamquam aegre id fecit, damnauerat eum, a. C. 451. abſolutus, ſuaeque ſedi reſtitutus eſt. Confecit Commentarios in omnes fere V. T. libros et in XIV. epiſtolas Paulinas, (quorum vſus multiplex eſt et perquam vtilis tam critico, quam interpreti librorum diuinorum;) tum, tamquam ad ſupplendum Socratem et Sozomenum, Hiſtoriae eccleſiaſticae libros V. ab a. C. 325—429. Dialogos III. inter ἐρανιστὴν et orthodoxum; permultas Epiſtolas aliaque ſcripta theologici argumenti. — *Theodoreti* Opera omnia in quatuor tomos diſtributa, quorum plurima graece, quaedam etiam latine nunc primum prodeunt etc. cura et ſtudio *Jacobi Sirmondi*, Lutet. Pariſ. 1642. fol. — Auctarium, ſiue Operum tomus V. graece et lat. nunc primum in lucem editus cura et ſtudio *Jo. Garnerii*, opus poſtumum, ibid. 1684. fol. Idem opus prodiit cum epigraphe: *Jo. Garnerii* opera poſtuma, cum praefat. *Jo. Harduini*, Francopoli, 1685. fol. — Praeſtat tamen editio locupletior et curatior: *Theodoreti* Opera omnia ex recenſione *Jac. Sirmondi:* denuo edidit, Graeca e codd. locupletauit, editiones antiquiores adhibuit, verſionem lat. recognouit, et varias lectt. adiecit *Jo. Ludou. Schulze*, V. tom. 8. Halae Sax. 1769—1774. Singuli tamen tomi conſtant binis partibus, et tom. tertium ac quarti partem curauit D. *Jo. Aug. Noeſſelt*. *Schulze* autem tomo primo praemiſit diſſertat. in qua Thedoreti vitam, controuerſias cum Cyrillo potiſſimum, ſcriptaque Theodoreti vberius perſequutus, Theodoretum a Garnerii cauillationibus docte vindicauit, ſobria tamen mediocritate cum in defendendo, tum notando Theodoreto ſeruata. Altera pars tomi quinti continet quoque vberiores quinque indices; quorum quartus eſt *gloſſarium Theodoreteum* et quintus *index figurarum*, auctore

ctore *Car. Lud. Bauero.* Hi etiam ſeparatim editi ſunt cum peculiari inſcriptione: *Gloſſarium Theodoreteum ad vſus exegeticos et criticos ſeparatim edidit Car. Lud. Bauerus,* Halae Magdeb. 1775. 8. — *Theodoreti* Opp. graece edita ab *Eugenio,* diacono Bulgariae, Halae Sax. 1768 —1774. — Hiſtoriae eccleſiaſticae libri V. graece primus edidit *Beatus Rhenanus,* cum Hiſtoria Euſebio-Rufiniana, Baſil. 1535. fol. — et gr. cum Euſebii Hiſtor. eccleſ. Pariſ. ap. Rob. Steph. 1544. fol. — *Theodoreti* et *Euagrii* Scholaſtici Hiſtoria eccleſiaſt. item excerpta ex hiſtoriis *Philoſtorgii* et *Theodori Lectoris: Henr. Valeſius* graeca ex Mss. codd. emendauit, latine vertit, et annotatt. illuſtrauit, Pariſ. 1673. fol. Hanc editionem criticis plurium eruditorum obſeruatt. locupletauit *Guil. Reading,* Cantabr. 1720. fol. rec. Venetiis. — *Curationem graecarum affectionum,* ſiue aduerſus cultores deorum libr. XII. graece cum Zenobii Acciaioli verſione primus edidit e IV. codd. *Frid. Sylburgius* cum notis ſuis atque caſtigationibus, Heidelberg. ap. Commelin. 1592. fol. — Alias quorumdam libr. editt. peculiares vt mittam, memorabo adhuc *Theodorets — Zehen Reden von der göttlichen Fürſicht aus dem Griechiſchen — überſetzt von Jo. Mich. Feder,* Würzeburg. 1788. 8. — Ex Theodoreto in Octateuchum et commentario in Pſalmos quaedam enotantur, ad iudicium iuſtum de eius labore ferendum, a *Jo. Ge. Roſenmüller* in partic. XXXIV. de fatis interpretationis litterarum ſacrarum in eccleſia chriſtiana, Lipſ. 1808. 4.

38. *Philoſtorgius,* Cappadox; homo multarum litterarum tam manſuetiorum quam ſeueriorum, Arianorum et Eunomianorum patronus, contre Judaeorum, paganorum et theologorum orthodoxorum aduerſarius; vixit adhuc a. C. 425. Res chriſtianas ab Ario a. 300. vsque ad mortem Honorii

norii Augusti a. 425. exposuit libris XII. Sed Photius in cod. 40. seruauit tantum illorum librorum partem siue epitomen, quam gr. ac lat. cum prolegomenis, indice multisque et eruditis differtatt. primus edidit *Jac. Gothofredus*, Geneu. 1643. 4. — deinde Excerpta emendatiora cum versione sua et notis edidit *Henr. Valesius* cum *Theodoriti* histor. eccl. Paris. 1673. fol. et *Reading*, Cantabrig. 1720. fol.

39. *Socrates*, vulgo cognominatus *Scholasticus*: natus circ. a. C. 380. Circ. a. C. 448. publicauit *Historiae ecclesiasticae libr.* VI. editos graece cum Eusebio et reliquis H. E. SS. Paris. ap. Rob. Stephan. 1544. fol. — cum Eusebio etc. gr. cum *Christophorsoni* versione lat. Colon. Agripp. siue Geneu. 1612. fol. — Inde *Henr. Valesius* ex codd. *Socratis* et *Hermiae Sozomeni* Hist. eccl. recensuit, emendauit, latina versione noua atque eruditis notis illustrauit, Paris. 1668. fol. — quae editio recusa est Moguntiae, 1677. fol. eique postea nouus titulus est praefixus, Amstelod. prae se ferens, an. 1695. — Valesii ed. repetita est, et ad calcem adiecta Disputatio *Archelai* episcopi aduersus Manichaeum: criticis Merici Casauboni, Guil. Lowthii etc. et Valesii curis secundis locupletata a *Guil. Reading*, Cantabrig. 1720. fol.

40. *Salamanes Hermias Sozomenus*, Gazae, aut Betheliae, in Palaestina, CPoli autem Scholasticus siue caussidicus, Socratis aequalis. Eius *libri IX. Historiae ecclesiasticae*, ab. a. 323. ad a. 439. editi sunt cum Socratis histor. eccles.

41. Alios quosdam controuersiis potius, aut homiliis aliisque minoris momenti libellis, quam insignioribus libris ad fructum et amplificandam liberalem eruditionem praestantibus, saeculo quinto ab anno 428. claros paucis tantum recensebo. Sunt vero 1) *Nestorius*, primum Presbyter Antiochenus,

chenus, dein ab a. C. 428. episcopus CPolitanus, sectae Nestorianae et multorum dissidiorum auctor *). — 2) *Theodotus*, episcopus Ancyranus, grauis Nestorii aduersarius. — 3) *Firmus*, episcopus Caesareensis. — 4) *Proclus*, archiepiscopus CPolitanus a. 434. mortuus a. 447. — 5) *Isaacus*, gente Syrus, episcopus Nini et Anachoreta. — 6) *Flauianus*, episc. CPolitanus, vehemens aduersarius Eutychis, a cuius adseclis in synodo Ephesina a. 449. pugnis pedibusque ita est percussus, vt triduo post efflaret animam. — 7) *Euthalius*, episcopus Sulcensis, circ. a. C. 458. qui Acta Apostolorum, epistolas Paulinas aliasque septem catholicas e codd. bibliothecae Caesareensis recensuit et in στίχους, in lectiones, capita versusque dissectas, praefixo singulis capitibus argumento et additis locis V. T. parallelis, edidit: cuius integra recensio graece et lat. interprete *Laurent. Alexio Zacagni* cum eiusd. animaduersionibus lucem adspexit in *Zacagni* Collect. monument. vet. ecclesiae, gr. et lat. Romae, 1698. 4. p. 403. **) — 8) *Gelasius*, Cyzicenus, Caesareensis Bithyniae episcopus, circ. a. C. 476. auctor *Commentarii actorum Nicaeni concilii* etc. primum editi gr. et lat. ex interpretatione et cum notis *Rob. Balforei*, Lutet. ap. Fed. Morel. 1599. 8. etc. Est diuersus ab aliis eiusdem nominis. — 9) *Antipater*, Bostrensis in Arabia episcopus. — 10) *Andreas*, episcopus Caesareae in Cappadocia circa

*) D. *Schmidt* in progr. de vera Nestorii de vnione naturarum in Christo sententia, Jenae, 1793. 4. defendit Nestorium a crimine, eum negasse vnionem illam, aut Christi personam diuisisse.

**) Conf. etiam *Zacagni* praefat. p. 402. De Euthalio eiusque στίχοις copiose egit *Jo. Ge. Rosenmüller* in partic. XXXIII. de fatis interpretat. litterarum sacrarum in ecclesia christiana, Lips. 1808. 4.

circa a. 500. (ad ſaeculum tamen nonum refertur ab Oudino,) auctor *commentarii in Apocalypſin*, editi gr. et cum *Theodori Peltani* verſione; *Frider. Sylburg.* contulit cum codd. et notis atque indicibus illuſtrauit: ex typograph. Hieron. Commelini, 1596. fol. — 11) *Pſeudo-Dorotheus*, ſ. vt volunt, *Procopius* quidam, Presbyter, circa a. 525.

42. *Iſidorus Peluſiota*, monachorum in Peluſio Aegypti monte degentium Abbas, homo pius, atque elegantia, copia et varietate tam rerum, quam verborum reliquos ſua aetate claros vicit: floruit circa a. C. 431. E multis, quae ſcripſiſſe fertur, ſuperſunt 2012. epiſtolae libris V. diſtinctae *). — Tres libros primus edidit gr. et lat. *Jac. Billius*, Pariſ. 1585. fol. — Hos ex cod. Bauar. plurimis in locis inſigniter auxit, ſuppleuit, correxit, et ex eod. cod. quartum librum primus, gr. ac lat. item notas vberiores adiecit *Cunrad. Rittershus:* ex offic. Commelin. 1605. fol. — His *Andr. Schottus* e cod. Vatic. addidit Epiſtolas hactenus ineditas de locis S. Scripturae moribusque formandis, cum notis, gr. Antwerp. 1623. 8. — rec. gr. ac lat. Francof. 1629. fol. — Tum libri illi V. ex ſuperioribus editionibus recuſi et coniunctim editi ſunt Pariſ. 1638. fol. — Add. *Iſidorianae Collationes*, quibus S. Iſiodori Peluſ. epiſtolae omnes hactenus editae cum multis antiquis optimae notae Msstis codd. comparantur, et inde circiter bis mille locis ſupplentur aut emendantur ex biblioth. Barberina, Romae, 1670. 8. Collationem ſex codd. inſtituerat *Franc. Arcudius*,

*) De multarum tamen epiſtolarum fide dubitauit *Ch. A. Heumann* in diſſ. de Iſidoro Peluſiota, et eius epiſtolis, quas maximam partem fictitias eſſe demonſtratur. Götting. 1737. 4. et in Primitiis Gotting. acad. p. 210 ſqq.

cudius, et *Petrus Poſſinus* in ordinem redegit, addita criſi.

43. *Dionyſius Areopagita:* quo ſaeculo ſcripta ſint, quae ſub illius nomine circumferuntur, *de hierarchia eccleſiaſtica*, *de hierarchia coeleſti* etc. at ſeriori aeuo ab alio quodam ficta ſunt, non omnino conuenit. — Eius opuſcula quaedam primum graece prodierunt Florent. in aed. Phil. Juntae 1516. 8. cum prologo *S. Maximi* ſcholiisque ac fragmm. quibusdam aliorum in fine. — Recentiores ſunt editt. *Dion. Opera*, commentariis illuſtrata, cum ſcholiis *S. Maximi* et paraphraſi *Pachymerae*, gr. a *Balthaſare Corderio* latine interpretata et notis theologicis illuſtrata, Antwerp. 1634. fol. II. voll. — rec. et addita *Jo. Chaumontii* defenſione Areopagitae, Pariſ. 1644. fol. II. voll. — Repetita, ſed ita, eſt illa editio, vt ad cod. Venet. D. Marci opera recenſerentur atque emendarentur, augerentur ſcholia, atque ex iis quaedam veluti *Germani*, patriarchae CPolitani, ab aliis *S. Maximi* diſtincta, Venet. 1755. fol. II. voll. At enim, num ea diſtinctio recte ſe habeat, Jo. Fr. Bernard. de Rubeis in diſſ. praeliminari in dubium reuocari poſſe iudicat, adſentiente cl. *Morellio* in Bibl. msta graeca et lat. tom. I. p. 88 ſq.

44. *Theodorus, Anagnoſtes* ſiue *Lector* in templo CPolitano, circ. a. 525. Hiſtorias eccleſiaſt. Socratis, Sozomeni et Theodoriti in epitomen redegit libr. II. qui adhuc in Mss. latent, et illas continuauit ſtiloque perſequutus eſt fata eccleſiae a Theodoſio iun. vsque ad Aug. Juſtinianum libr. II. ex quibus ſuperſunt *Eclogae* ſ. excerpta a Rob. Stephano cum Euſebio et reliquis H. E. ſcriptoribus, dein gr. et lat. additis aliis fragmm. ab *Henr. Valeſio*, cum eiusd. et aliorum adnotatt. et a *Guil. Reading* cum hiſtoria *Theodoriti* Hiſt. eccleſ. editae.

45. *Gre-*

45. *Gregorius* II. pontifex Agrigentinorum, ſaeculo VI. in viuis fuit: in annis autem vitae, munerum, mortisque curatius definiendis alii aliter ſentiunt. Multas orationes atque homilias ſcripſit: ſed praecipuum eius opus fuiſſe dicitur commentarius in Eccleſiaſten, ſiue *libri decem explanationis Eccleſiaſtae, graece primum et cum latina interpretatione ac commentariis vulgati, quibus praepoſita eſt vita eiusd. Pontificis a Leontio monacho ſcripta, nec hactenus graece edita, cura Stephani Ant. Morcelli,* Venet. 1791.

46. In paucorum commemoratione aliquantum diutius verſaturus, reliquos ſcriptores eccleſiaſticos et theologos ſaeculorum ſexti et quae conſequuntur paucis enumerabo. — Sunt autem 1) *Zacharias,* ſcholaſticus, Mytilenes, Lesbi inſulae metropoleos, epiſcopus, philoſophus ac theologus, a. 536. CPolitanae interfuit ſynodo. — 2) *Gregentius,* archipraeſul Taphareníis, a. 523. Abramii, regis Homeritarum, nomine leges ſcripſiſſe perhibetur, vita exceſſit a. 552. — 3) *Euſtratius,* presbyter CPolitanus, circ. a. 582. — 4) *Cyrillus,* Scythopolitan. presbyter et monachus, a. 550. — 5) *Euagrius,* Epiphaniae in Coeleſyria natus a. C. 53$\frac{6}{7}$. *ſcholaſticus,* i. e. cauſſarum patronus; a Mauricio, Auguſto, honoribus Praefecti ornatus eſt. Superſunt eius *VI. libri hiſtoriae eccleſiaſticae,* ab eo tempore, quo Socrates et Theodoritus deſierant, vsque ad a. 593. continuatae, et adhaerent quibusdam Euſebii ac Theodoriti editt. — 6) *Joannes,* Cappadox, *Neſteutes* ſiue *Ieiunator* cognominatus, patriarcha CPolitan. ab a. 582—595. quo viuere deſiit. — 7) *Anaſtaſius,* maior, epiſcopus Antiochenus ab a. 561. obiit a. 598. Probe ſecernendus eſt ab *Anaſtaſio* minore, maioris ſucceſſore, (qui in tumultu quodam a Judaeis a. 609. trucidatus eſt,)

 et

et a S. *Anaſtaſio,* monacho et presbytero *Sinaita* in Arabia, circ. a. 680. *) — 8) *Anaſtaſius,* qui, antequam imperium nanciſceretur, Antiochiae epiſcopus non quidem conſecratus, ſed populi ſuffragiis electus fuerat et deſignatus. Eius vitam illuſtrat, eum laudat, ac multa, quae apud alios nusquam leguntur, de eo tradit Procopius Gazaeus in oratione, a *Villoiſonio* in Anecdotis graecis, tom. II. p. 28 ſqq. primum graece edita; atque Villoiſon in notis plura de Anaſtaſio animaduertit. — In locum Anaſtaſii *Gregorius,* Antiochenus, fuit ab a. 570. patriarcha ſuffectus, et a. 593. vita defunctus. — 9) *Joannes Scholaſticus,* ab opere quodam aſcetico, Κλίμαξ ſiue *Scala paradiſi* inſcripto, vulgo *Climacus* cognominatus, abbas monaſterii in monte Sina, circa a. 580. ſcripſiſſe et a. 606. grandaeuus obiiſſe videtur. — 10) *Joannes Moſchi,* ſcil. filius, cognomine *Eucrates,* monachus, circa a. C. 610. denatus circa a. 620. — 11) *Georgius,* Alexandrinus ab a. circiter 620. epiſcopus, auctor vitae S. Chryſoſtomi et ſecundum nonnullos auctor *Chronici Alexandrini* ſ. *Paſchalis,* mortuus a. 630. — 12) *Sophronius,* gente Damaſcenus, ab a. 633. patriarcha Hieroſolymitanus, mortuus a. 636. diuerſus a *Sophronio,* Hieronymi amico, et circa a. 381. claro. — 13) *Maximus,* monachus, Confeſſor et abbas Chryſopolitanus, Theologus, Mathematicus et Grammaticus, et a. 640. *Computum eccle-*

*) *Anaſtaſii* Sinaitae homilia, (quae ad binas illas pertinet, quas Jo. Tarinus vna cum Origenis Philocalia, Pariſ. 1618. edidit,) in *Aug. Mar. Bandini* monumentis gr. eccleſiae vet. ex bibl. Medic. nunc primum in lucem prodeuntibus, Florent. 1762. 8. tom. II. nr. II. et in tomo III. nr. VI. et VII. *Theodoſii* Archimandritae cum monachis illius epiſtola ad *Anaſtaſium* imperat. et huius epiſtola ad illum. *Anaſtaſii Sinaitae* Opp. in *Gallandii* Biblioth. gr. lat. veterum patr. tom. XII. p. 234.

eccleſiaſticum ſcripſiſſe videtur: denatus a. 662. in exſilio, in quod, quia Monotheletis ſe acriter oppoſuit, miſſus erat, et multas perpeſſus calamitates. Vltra quinquaginta libros, ab ipſo ſcriptos, adhuc ſuperſunt. Plures iunctim editi ſunt gr. et lat. notisque illuſtrati a *Franc. Combeſiſio* in *S. Maximi Operibus*, II. voll. Pariſ. 1675. fol. — Scripta *pſychologica* in Analectis nouis patrum etc. Venet. 1781. p. 153. — 14) *Theodorus*, Rhaithuenſis monaſterii presbyter, ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ, circa a. 650. ſcripſit libr. *de incarnatione domini aduerſus haereſes*, cuius nouiſſima editio eſt: *Theodori Rhaithu* libellus — gr. et lat. ex Suidae, tum Jo. Meurſii ac Caroli du Fresne gloſſariis emendatus atque explicatus opera *Jo. Bened. Carpzou.* partic. prior, Helmſtadii 1779. poſterior 1780. 4. — 15) *S. Andreas*, monachus primum Hieroſolymitanus, a. 680. ſynodo CPolitanae Monotheletarum cauſſa interfuit, dein epiſcopus *Cretenſis*. De operum eius editione v. ſupra ad §. 33. Eius *homilia* in natalem Mariae primum eruta e cod. Medic. gr. et lat. interprete *Angelo Mar. Riccio*, Florent. 1732. 4. et in *Aug. Mar. Bandini* Monumentis gr. eccl. vet. Florent. 1762. 8. vol. III. nr. 8. — Oratt. vndecim in *Gallandii* B. gr. lat. vett. patrum vol. XIII. p. 93 ſqq. — 16) *Antonius* Μέλισσα, h. e. *apis*. *Saxius* in Onom. lit. II. p. 87. ſuſpicatur, illum ſaec. VIII. et quidem circa a. 760. vixiſſe, quoniam *Jo. Damaſceni* exemplum imitatus ſententiarum locos communes digeſſit. — 17) *Germanus* I. ab a. 715. patriarcha CPolitanus, quod vero Leoni Iſaurico aduerſabatur, a. 730. munere abdicatus et priuatus, ac mortuus eſt a. 740. — 18) *Joannes, Damaſcenus* a patria dictus, et, quia acutus erat philoſophus ac probabilis orator, et propter eloquentiam *Chryſorrhoas* cognominatus. Primum munere ciuili functus eſt; deinde ſeceſſit in mo-

naſterium

naſterium Sabae prope Hieroſolyma, dignitate presbyter, et vitae inſtituto monachus. Acerrimus fuit imaginum defenſor, et obiit poſt an. 754. Auctor eſt theologiae ſyſtematicae et pater inter Graecos philoſophiae ſcholaſticae. Multa ſcripſit: in his autem memorabilis eſt *orthodoxae fidei accurata expoſitio;* cuius prima rariſſimaque editio inſcripta eſt: Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἔκδοσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως — *Jo. Damaſceni editio orthodoxae fidei. Eiusdem de iis, qui in fide dormierunt.* Veronae, 1531. 4. — Iidem libri gr. ex edit. *Jo. Epheſini,* in Moldauia, 1715. 4. — Iidem translati in linguam eccleſiaſt. Georgian. Moſquae a. C. 1744. 4. — Optima hucusque et ex codd. locupletata editio eſt: *Jo. Damaſc.* Opera omnia, quae exſtant, et eius nomine circumferuntur, ex variis editt. et codd. Mss. — collecta, recenſita, lat. verſa, atque annotatt. illuſtrata, cum (VII.) praeuiis diſſertatt. et copioſis indd. opera et ſtudio *P. Michaelis Lequien,* Pariſ. 1712. fol. tom. I. II. — Carmina, graece, cum interpretatione lat. *Aldi Manutii,* cum *Prudentio,* Venet. ap. Ald. 1501. 4. et in Corpore poet. graec. Colon. Allobr. 1614. fol. — 19) *Theodorus,* Abucara, Joannis Damaſceni diſcipulus, epiſcopus, philoſophus et theologus, circa a. C. 770. Opuſculis XLIII. contra haereticos, Judaeos et Saracenos clarus. — 20) *S. Theodorus Studites,* monachus, theologus et ſophiſta, natus CPoli a. 759. primum a. 794. archimandrita Saccudienſis monaſterii in ſuburbano patrio factus, dein ab imper. Conſtantino VI. a. 796. in exſilium miſſus, ſed anno proximo ab Irene magno cum honore reuocatus et abbas Studio, ſ. monaſterio a Studio quodam romano CPoli condito praefectus, ſed bis adhuc exſilio adfectus fuit, et tandem poſt varia fata in peninſula S. Tryphonis a. 826. viuere deſiit. — 21) *Petrus, Siculus,* hiſtoricus

ſtoricus, Baſilii imperatoris legatus in Armeniam miſſus, circa a. 871. Eius *Hiſtoriam nouorum Manichaeorum* ſ. *Paulicianorum* gr. et lat. edidit *Matthaeus Raderus* Ingolſtad. 1604. 4. — 22) *Cyrillus* et *Methodius*, (alias *Methud*,) ſacerdotes graeci et monachi ex ordine S. Baſilii, a Michaele Bagore, rogante Swatopulk, principe ac domino Morauiae, circa a. 859. (alii circa a. 863.) in Morauiam ſunt miſſi, qui chriſtianam doctrinam atque diſciplinam traderent ibi atque conſtituerent: id quod ſecundum ritus ac praecepta eccleſiae graecae primum in Morauia, tum in Bohemia circa a. 894. a Borziwoy, duce Bohemico, inuitati effecerunt *). — 23) *S. Methodius*, confeſſor et homologeta, ob ſacrarum imaginum ſtudia clarus, et ab a. 842. patriarcha CPolitanus; mortuus a. 847. — 24) *Georgius*, monachus et archimandrita, cognomento *Harmatoli* ſiue *Peccatoris* circa a. 842. clarus: ſcripſit Χρονικὸν περὶ τῆς Χριστιανῶν βασιλείας καὶ περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, quod nondum integrum e codd. erutum eſt, ſed partes quasdam illius et fragmenta, a Petauio, Lambecio aliisque ſparſim edita, habemus. — 25) *Ninus*, monachus et archimandrita Armenius, cognomine Μετανοεῖτε, quod vocabulum, Graeciam aliasque prouincias pererrans, continuo fere vſurpabat: obiit a. 998. — 26) *Arethas*, archipraeſul Caeſareenſis Cappadociae, circa a. 914. atque Apocalypſeos Johanneae interpres: ſaeculo autem decimo eum quoque vindi-

*) Vide *Chriſt. Sam. Schmidt Hiſtoriſche Unterſuchung der Frage: ward das Chriſtenthum in Böhmen von Methud nach den Grundſätzen der griechiſchen oder latein. Kirche eingeführt?* Lipſ. 1789. 8. inprimis *Schlötzer* in: Neſtor, part. III. p. 149 ſqq. de Cyrillo et Methodio. Adde *Fabricii* B. Gr. VII. p. 272 ſqq. ubi plures *Methodii* referuntur.

vindicauit *Matthaei* in praefat. ad Apocalypſin Joannis fol. a. ſect. I. e contrario *Bengel.* in Adparatu critico ad N. T. eum adſeruit ſaeculo VI. — 27) *Oecumenius,* epiſcopus Triccae in Thracia, circa a. C. 1000. Confecit commentarios ſiue *catenam* ex patribus contextam in Acta Apoſtolorum, in omnes Pauli et catholicas epiſtolas, editam cum *Arethae* explanationibus in Apocalypſin, gr. et lat. interprete *Joanne Hentenio,* emendatore et praelectore huius editionis *Fed. Morello,* tomi III. Lutetiae Pariſ. ap. Car. Morellum, 1630. fol. — *Oecumenii* expoſitio in ſeptem epiſtolas catholicas gr. et lat. cum adnotatt. *Bartholom. Coppen.* Francof. 1610. 4. Collectionem tamen ſcholiorum in epiſtolas D. Pauli minus recte tribui *Oecumenio,* et ſcholia, quae nomen *Oecumenii* et *Photii* prae ſe ferunt, miſera eſſe, iudicat V. D. in Lipſ. *A. L. Anzeiger* a. 1801. nr. 103. m. Jul. — 28) *Michael Cerularius* ab a. 1043. patriarcha CPolitanus et mortuus a. 1059. Epiſcopi romani grauis aduerſarius, et ſchismatis eccleſiae graecae ac latinae praecipuus auctor. — 29) *Simeon,* a Graecis etiam *iunior Theologus* dictus, praefectus monaſterii S. Mamantis in Xylocerio CPoli, theologus, homileta et hymnographus, floruit circ. a. C. 1050. Fons vero et caput habetur eorum errorum, qui deinde ab Heſychaſtis, ſiue graecis, qui vocantur, Quietiſtis et Palama ſunt innouati. — 30) *Nicetas,* cognomine *Serronius,* primum diaconus CPolitanus, deinde archiepiſcopus ſiue metropolita Heracleae in Ponto; clarus circ. a. C. 1077. Collegit *Catenam graecorum patrum in Jobum,* gr. et lat. cum graeco Jobi textu opera *Patricii Junii* in lucem editam, Londini, 1637. fol. — tum *Catenam patrum graecorum XXX. in Matthaeum,* editam interprete *Balthaſ. Corderio* ex cod. bibl. Bauaricae, Toloſae, 1647. fol. — *in epiſtolam I. S. Pau-*

S. Pauli Ap. ad Corinthios enarrationem, gr. e cod. Medic. cum interpretatione lat. et adnotatt. edidit *Jo. Lamius* in Deliciis eruditorum, Florent. 1738. 8. conf. Lamium in praef. p. XVIII. et de eruditione apostolor. cap. XIII. sect. I. §. 9. nr. 72. — 31) *Philippus Solitarius,* monachus graecus, circa a. C. 1105. auctor libri versibus politicis *de Dioptra,* siue disputationis inter animum et corpus, cuius versio tantum latina prosaria, ab *Isaaco Pontano* confecta, exstat Ingolstad. 1604. 4. cum aliis opusculis. — 32) *Theophylactus,* patria CPolitanus, secundum alios tamen Chalcidensis, Acridae archiepiscopus, et Bulgariae totius metropolita: floruit circa a. 1071. et a. 1107. adhuc in viuis fuit. Haud pauca varii generis, potissimum commentarios in S. S. scripsit; ex. gr. *Epistolas,* primum editas notisque criticis illustratas a *Jo. Meursio,* Lugd. Bat. 1617. 4. rec. et aliis XXXV. ex cod. Medic. Laur. cura *Jo. Lamii* auctas, in *Jo. Meursii* Opp. Florent. 1746. fol. tom. VIII. p. 787. Variae autem lectt. in Theoph. epistolas, ex cod. msc. ab *Isaaco Vossio* editioni Meursii adscriptae, leguntur in *Ferdin. Stoschii* Museo critico vol. I. fasc. I. Lemgou. 1774. 8. nr. II. p. 8 sqq. — *Institutionem regiam ad Constantinum Porphyrogenitum* gr. cum versione lat. edidit *Petrus Possinus,* Paris. 1651. 4. et gr. cum Possini versione vulgauit *Anselmus Bandurius* in Imperio orientali, Paris. 1711. fol. tom. I. p. 193. et paucas quasdam obseruatt. suas adiunxit, ad calcem tomi II. — *Ἑρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια,* Romae, 1542. fol. *). — Recusa est haec

*) De hac rara aliisque editionibus, de Theophylacto aliisque rebus docte disserit *Jo. Gaspar Hagenbuchius* in Excursu theologico-litterario de Theophylacto, seu exercitationis philologico-theologicae ad 1. Tim. VI. 2. in missu quarto, quinto et sexto, ac missus sexti reliquiis, Turici, 1760. et 1761. 4.

haec editio, cum verſione latina (Oecolampadii, a Phil. Montano correcta,) cum notis et variis lectt. (ſiue potius Oecolampadii coniecturis,) ſtudio *J. P.* Lutet. Pariſ. 1631. fol. — Miſſis aliis opuſculorum Theophyl. editt. ac verſionibus, memoranda eſt edit. plena, at vitioſe expreſſa typis: *Theophylacti* Opp. omnia, ſiue, quae hactenus edita ſunt, ſiue, quae lucem nondum viderunt, cum *(Jo. Franc. Bernardi Mariae de Rubeis)* praeuia diſſertatione de ipſius Theophylacti geſtis, et ſcriptis et doctrina etc. tom. I—IV. Venetiis 1754—1763. fol. Tom. IV. additi ſunt *Euthymii Zigabeni* commentarii in Pſalmos. — 33) *Euthymius Zigabenus,* ſiue *Zigadenus,* monachus CPolitanus, circa a. 1118. Scripſit iuſſu *Alexii Comneni* aduerſus haereſes Πανοπλίαν δογματικὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, atque commentarios in nonnullos V. ac N. T. libros. Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζιγαδήνου Πανοπλία etc graece in lucem prolata eſt a *Gregora* Dodon. Tergouiſti in Walachia, 1710. fol. — latine verſa antea erat a *Petro Franc. Zinio,* et prodiit Venet. 1555. fol. rec. Pariſ. 1556. 8. etc. Titulum vero XXIV. Panopliae, ſiue κατὰ Βογομίλων ex apographo bibl. Bodl. edidit notisque illuſtrauit *Jo. Chriſtoph. Wolf* in hiſtoria ſua Bogomilorum, Witeberg. 1712. 4. — Fragmentum *Euth. Zygabeni libri inuectiui contra Bogomilos,* ex Vatic. cod. erutum, graece et lat. a *Nic. Fogginio* in Anecdotis litterar. ex Mss. codd. erutis, vol. IV. Romae 1783. mai. 8. — Superioris operis adpendix eſt in codd. *Victoria et triumphus de Maſſilianorum ſecta,* vna cum XIV. anathematiſmis, haereſi eorum oppoſitis, gr. et lat. et cum adnotatt. edit. a *Jac. Tollio,* in Inſignibus itinerarii italici, p. 106. — Commentar. in Pſalmos primum graece adiectum eſſe tom. IV. Theophylacti Opp. paullo ante iam notauimus. Inprimis memorandus eſt *Commentarius in quatuor Euangelia,* cuius

cuius verſio latina ex praeclaro gr. cod. a *Jo. Hentenio* facta Louanii 1544. fol. et ſaepius edita fuit; ipſe vero etiam contextus graecus prodiit cum hac epigraphe: *Euthymii Zigabeni* Commentarius in IV. euangelia, gr. et lat. Textum graecum numquam antea editum ad fidem duorum codicum membran. bibliothecarum S. Synodi Moſquenſis, aetate auctoris ſcriptorum, diligenter recenſuit, et cum repetita verſione lat. Jo. Hentenii ſuisque animaduerſionibus edidit *Chriſtian. Frid. Matthaei,* tom. III. Lipſ. 1792. mai. 8. Tomus autem primus in duas diuiſus eſt partes, et longa eaque erudita, et critica et quae ſupplementa ad alia Euthymii ſcripta continent, prolegg. praemiſſa ſunt. — 34) *Nilus,* cognomine Doxopatrius, primum archimandrita CPoli, tum Protoproedrus Syncellorum et nomophylax romani imperii; ſub Rogerio, rege Siculorum, circa a. C. 1143. ſcripſiſſe dicitur librum *de quinque patriarchalibus ſedibus,* gr. et lat. editum a *Stephano le Moyne* cum notis in variis ſacris, tom. I. p. 211. — Ab hoc diuerſi ſunt *Nilus Eparchus* et *Nilus Cabaſilas,* de quibus ſupra ad §. 35. — 35) *Joannes Beccus* ſiue *Veccus,* ab a. C. 1274. patriarcha CPolitanus, Theologus, Homileta et Epiſtolographus. — 36) *Georgius Metochita,* Joannis Becci archidiaconus CPolitanus, atque cum eodem Becco, quia opinionum latinae eccleſiae fautor erat, circa a. 1283. in exſilium eiectus eſt. — 37) Ab hoc diuerſus eſt et fere notior *Theodorus Metochita,* hiſtoricus et philoſophus, clarus a. 1310 ſqq. magnus Logotheta; a. tamen 1327. in exſilium miſſus, mox autem illo liberatus, CPoli in monaſterio Chorae, quod ipſe inſtaurauit, aetatem transegit, et a. 1332. viuere deſiit. Plura ſcripſit, n. Paraphraſin in Ariſtotelis libr. VIII. phyſicorum; capita philoſophica et hiſtorica miſcellanea et alia. Specimina ope-

rum

rum *Metochitae*, quae inſcribuntur ὑπομνηματισμοὶ καὶ σημειώσεις γνωμικαὶ, e codd. msst. cum praefatione et adnotatt. vulgauit *Jo. Bloch*, Hauniae 1790. 8. — Capp. II. de politia Cyrenaeorum et Carthaginienſium edita ſunt ad calcem Supplementi editionis Lipſienſis Nicolai Damaſceni etc. Lipſ. 1811. 8. Add. *Jo. Frid. Bodenburg* comm. de Theodori Metochitae ſcriptis, νοθείας inſimulatis, in Miſcellan. Lipſienſ. XII. p. 20 ſqq. — 38) *Philemon*, auctor Lexici technologici graeci; num circa a. 1170. vixerit, et recentior aetate Etymologi atque Euſtathii videatur, inquirit *Saxius* in Onom. lit. II. p. 561. in Analectis. — 39) *Barlaam*, monachus ordinis S. Baſilii, e Calabriae oppido *Seminaria* ortus, vir quidem πολυμαθέστατος, at in ſententiis theologicis inconſtans, primum pro Graecis, dein pro Latinis, pro diuerſitate loci, vbi habitabat, certans; nam a. 1337. in ſynodo CPolitana damnatus, caſtra Graecorum deſeruit, et diuerſarum partium habitus eſt. Vita exceſſit a. 1348. Inter varia eius ſcripta memorabilis eſt liber *de primatu Papae.* — 40) *Georgius Palamas*, ortu Aſiaticus, monachus, ſectae Palamiticae auctor, atque aduerſarius Barlaami et *Gregorii Acindyni*, qui Barlaami partes ſusceperat, circa 1337. adhuc a. 1351. in viuis fuit. — 41) *Philotheus*, primum monachus, dein ab anno 1354. *Calliſto* deiecto, patriarcha CPolitanus, initio tamen a. 1355. Calliſto in integrum reſtituto, loco ſuo motus eſt, et, mortuo demum *Calliſto* a. 1362. priſtinam recuperauit dignitatem et vita defunctus eſt a. 1376. In multis autem ſcriptis ſui memoriam reliquit. — 42) *Joannes Cypariſſiota*, cognomine *Sapiens*, theologus et Palamitarum aduerſarius, circa a. 1370. — 43) *Julianus Caeſarinus*, in concilio Baſil. ab a. 1431. ſub Eugenio IV. qui papa fuit ab a. 1417. partes paene egit duplices, regi tamen Hungaro-

rum

rum haud bona ſuaſit. Eius diſſ. *ἀνέκδοτος* ex bibl. Medic. Laurent. gr. et lat. edita eſt ſtudio *Rudeſindi Andoſillae,* Florent. 1762. 4. — 44) *Manuel Caleca,* theologus graecus, Latinorum tamen a partibus ſtetit, circa a. 1360. — 45) *Simeon,* archiepiſcopus Theſſalonicenſis, et rituum eccleſiae graecae interpres ac defenſor: mortuus a. 1430. aut 1429. — 46) *Joſephus Bryennius,* monachus et homileta CPolitanus, a. 1404. Eius opera inuenta (Ἰωσὴφ Μονάχου τοῦ Βρυεννίου τὰ εὑρηθέντα) ex duobus codd. gr. edidit *Eugenius,* diaconus Bulgariae, Lipſ. 1768 – 1784. III. tom. 8. Ad tom. III. quaedam contulit *Chr. Frid. Matthaei,* et nomine Thom. Mandacaſis latinam ſcripſit dedicationem ad collegas ſynodi Petroburg. et Moſquens. — 47) *Theophanes, Nicaenus* archiepiſcopus, circa a. 1347. ſcripſit orationes, ſymphoniam V. et N. Teſtamenti, epiſtolas et alia. Eius Opp. quae exſtant primum e bibl. Vaticana gr. et lat. edita ſunt, D. *Gonſaluo Ponce de Leon* interprete, qui adnotatt. etiam addidit, et varias lectt. ex alterius codicis collatione, Romae ap. Franc. Zanettum 1590. 8. — 48) *Gregorius Scholarius,* poſtea *Gennadius* dictus, primus poſt CPolin a Turcis captam patriarcha, a. 1454. mortuus a. 1464. Multa ſcripſit, in his quoque contra Plethonem pro Ariſtotele, Pletho autem contra *Scholarium,* et *Confeſſionem fidei,* ſtatim poſt vrbem a Turcis captam 1453. Mahometi II. poſtulanti exhibitam, quae graece cum verſione latina ſubiuncta exſtat in Collectione inſcripta: *Dauidis Chytraei* oratio de ſtatu eccleſiarum hoc tempore in Graecia, Aſia, Boëmia etc. Epiſtolae CPolitanae et aliae circiter XXX. quibus in hac editione aliquot epiſtolae graecae et latinae, *Confeſſio fidei a Gennadio — exhibita,* de Ruſſorum et Tartarorum religione, et alia acceſſerunt. Francof. ap. hered. Andr. Wechel. 1583. 8. p. 173 ſqq.

ſqq. etc. — 49) *Manuel,* dein *Maximus* dictus, *Margunius.* Hic *Margunius Cretenſis,* ſub exitum ſaeculi XVI. celebris, et Romae, Venetiis, Piſis, Patauii, etiam Pariſiis verſatus, primum *Manuel Margunius* vocabatur, dein, ad epiſcopatum Cytherorum in inſula Cypro a. 1584. euectus eſt: quo facto, more Graecorum, qui, quando monachi habitum nomenque ſumunt, aut epiſcopatum ſuscipiunt, nomen ſuum alio nomine, quod ab eadem littera incipit, permutare ſolent, pro *Manuele Margunio* nuncupari voluit *Maximus Margunius,* quo nomine notior eſt. Diſcipulos habuit *Cyrillum Lucarem* Cretenſem, patriarchum deinde CPolitanum, (qui ab a. 1621. quater munere detruſus, at quater, et a. 1637. quintum reſtitutus, ſed poſt vnum annum ſtrangulatus eſt,) ac *Metrophanem Critopulum,* patriarcham Alexandrinum, obiitque in patria Creta, a. 1602. Multa ſcripſit graeco, graeco-barbaro et latino ſermone; multas vero perſequutiones contra ſe excitauit et miſeram degit vitam, atque ob audaciorem ſuae haereſeos et ritus defenſionem in cuſtodiam coniectus eſt. Vitam eius, doctrinam et ſcripta copioſius perſequutus eſt *Jo. Lamius* in praefat. ad Delicias eruditorum, Florent. 1739. p. XXIV ſqq. et p. 292 ſqq. XIII. epiſtolas *Margunii* in lucem protulit. Idem in praefat. ad tom. Deliciarum etc. ibid. 1740. editum pag. XXX ſqq. plura, quae ad vitam et doctrinam Margunii pertinerent, retractauit atque illuſtrauit, et p. 1 ſqq. multas Margunii epiſtolas graece, et p. 123 ſqq. verſionem illarum latinam Philippi Elmii, Florentini, cum ſuis ſcholiis publicauit. — In libro inſcripto: Τύποι ἐπιϛολῶν Θεοφίλου Κορυδάλεως, ἢ περὶ ῥητορικῆς etc. Venet. 1786. 8. ſunt plures Margunii epiſtolae ad patriarcham Jeremiam, ad Dauid. Hoeſchel. et Conr. Rittershuſ. — cum interpretatione latina *Conradi Rittershuſii*

ſii prodierunt *Max. Margunii Hymni Anacreontici*, gr. et lat. Auguſtae Vindel. 1601. 12. Conf. etiam longam *Villoiſonii* epiſtolam ad me datam in meis Supplem. ad Introd. etc. II. p. 262 ſqq. — 50) De *Metrophane Critopulo*, nonnullorum ſcriptorum auctore, quem fuiſſe diximus Margunii Cretenſis diſcipulum, pauca addere liceat. Ille autem floruit ſaeculo decimo ſeptimo: primum functus eſt munere Hieromonachi in monte Atho, dein iuſſu atque auctoritate *Cyrilli Lucaris* in Angliam et Britanniam miſſus, et, quum ex peregrinatione rediret, patriarchalis eccleſiae CPolitanae Protoſingulus factus, denique patriarcha Alexandrinus creatus eſt. Praeter alia ſcripſit Emendationes atque animaduerſſ. in *Meurſii* Gloſſarium graeco-barbarum, quas ex autographo primum edidit *Jo. Ge. Frid. Franzius*, Stendal. 1787. 8. Sed conf. V. D. (ni fallor, cl. *Müllerum*,) in Supplem. in *Leipz. L. Z.* 1806. p. 2109. de exemplari Meurſii Gloſſar. cum adnotatt. Reineſii orae adſcriptis, ex quo ed. Franzii corrigi poteſt atque augeri, et quae adnotaui ad Fabricii B. Gr. vol. XI. p. 599 ſq. — Denique, vt alios omittam, (neque noſtra aetate defuerunt Graeci docti, qui in gratiam potiſſimum Graecorum ſuorum libros varii generis, neque ſpernendos ediderunt, aut in linguam gr. transtulerunt, inter quos eminent *Coray* (Κοραῆς,) ortu Chius, in praeſenti autem Pariſiis viuens, vir multis libris graecis publicatis de Graecis recentioribus non minus quam ipſis graecis litteris atque nonnullis vett. auctoribus ab ipſo editis immortaliter meritus, et *Anthimus Gazes*, Archimandrita, eccleſiae graecae Vindobonenſis ſacerdos *),) memorabo *Gregorium*

*) Ab eo nuper edita ſunt: Βιβλιοθήκης ἑλληνικῆς βιβλία δύο, περιέχοντα κατὰ χρονικὴν πρόοδον περὶ τῶν ἐξόχων

gorium Theſſalonicenſem, cuius decem orationes cum ſingulis Jo. Chryſoſtomi et Amphilochii etc. edidit *C. F. Matthaei*, Moſcou. 1776. 8.

ἐξόχων Ἑλλήνων *συγγραφέων βεβαιωτέρας εἰδήσεις. Συνερανισθέντα ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων κριτικῶν, καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ* Ἀνθίμου Γαζῆ *τοῦ* Μηλιώτου. Τόμος Α. *περιέχων τὸ πρῶτον βιβλίον*. Τόμος Β. *περιέχων τὸ δεύτερον βιβλίον*. Viennae Auſtriae 1807. mai. 8. Baſis eſt *J. A. Fabricii* Bibl. gr. cum variis nouis acceſſionibus. Tum Ἑρμῆς *ὁ λόγιος, ἢ φιλολογικαὶ ἀγγελίαι, ὑπὸ* Ἀνθίμου Γαζῆ *ἐκδιδόμεναι*. m. Jan. Febr. Mart. etc. 1811. 8. in quibus etiam Coray merita laudat, eiusque ſcripta enumerat. Idem *Gloſſarium neograecum* edere coepit. Conf. *Hall. allgem. L. Z.* 1811. nr. 154. et *Beckii* Acta Seminarii — Lipſ. I. p. 466 ſq. not. vbi quoque p. 460 ſqq. de meritis, libris atque editt. *Diamantii Corayi* copioſius agitur, et de eius edit. Fabularum Aeſop. Pariſ. 1810. 8. v. *Jen. allg. L. Z.* 1811. nr. 57.

F i n i s.

INDEX.

Joan-

Melea-

Pſelli,